

[संस्कृत विभाग]

संपादकमण्डल

१ श्री धुन्धुर्गजिजयजी गणिवय
भुनिय श्री जव्विजयजी म
मुनिय श्री तन्वानदविजयजी म

संपादक अन अमवाटक

मुनिय श्री तन्वानदविजयजी म

प्रयाजक

श्री अमृतलाल कालिदास दोशी बी ए

प्रकाशक

जैन साहित्य विभागा मण्डल बम्बई ५६ (A ५)

प्रकाशक :

पं. अमृतकाल ताराचन्द्र दोशी, व्याकरणतीर्थ
मन्त्री, जैन साहित्य विकास मण्डल
११२, घोडबंदर रोड, इरला ब्रीज
वलेपारले, मुंबई—५६ (A S)

प्रथम आवृत्ति

१०००

डिस्कोस १९६२

विद्यममवत् २०१९

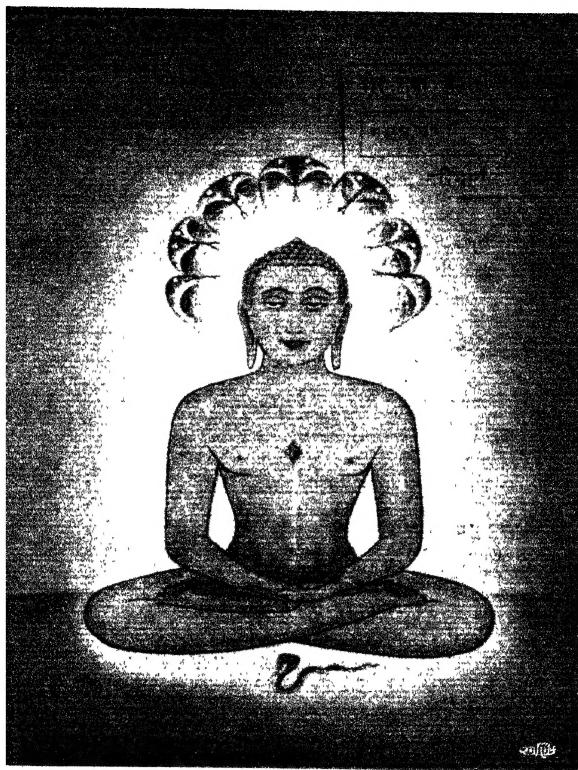
मूल्य रु. १५

मुद्रक :

वि. पु. भागवत

मौज प्रिंटिंग म्युरो, खटाववाडी

गिरगांव, मुंबई ४

अनुक्रमणिका

- १ मङ्गलपञ्चकम्
- २ निवेदन
- ३ यन्त्रचित्रमूचि
- ४ यन्त्रचित्रपरिचय
- ५ अमारां प्रकाशनो
- ६ नमस्कार
- ७ चत्वारि मंगलम्
- ८ पञ्च परमेष्ठि नमस्कार ग्रथित गम्य सूत्रपटी

विषयानुक्रम

क्रमांक	विषय	पृष्ठ
[४६-१]	नमस्कारमन्त्रस्तोत्रम्	१
[४७-२]	'ॐ' कारविद्यास्तवनम्	५
[४८-३]	श्रीजिनप्रभसूरिविरचित- मायाबीज (ह्रींकार) कल्प परिशिष्ट १ 'ह्रीं' कारविद्यारतवनम्	८ १३
	परिशिष्ट २ मायाबीजस्तुति	१७
[४९-४]	श्रीजयसिंहगिरिविरचित 'यमोपदशमाला' 'न्तर्गत' 'अहं' अक्षरतत्त्वस्तवः	२१
[५०-५]	अहं श्रीह्रिमचन्द्रसूरिविरचितश्रामिद्वहसचन्द्रशब्दानुशासनस्य मङ्गलाचरणसूत्रम् स्वोपज्ञतत्त्वप्रकाशिकाटीका-श-१महाणवन्त्यामसंवलितम्	२५
[५१-६]	अहं श्रीह्रिमचन्द्राचार्यविरचित-संस्कृतद्वयाश्रयमहाकाव्यस्य प्रथमश्लोक श्रीअभयतिलकगणराचितव्याख्यासमेत	३८
[५२-७]	श्रीसिंहतिलकसूरिविरचितं क्रपिमण्डलस्तवयन्त्रालेखनम्	४१
[५३-८]	कलिकालसर्वज्ञश्रीह्रिमचन्द्राचार्यविरचितत्रिपट्टिशालाका- पुरुषचरितगतनन्दर्भः [पञ्चनमस्कारस्तोत्रम्]	६८
[५४-९]	कलिकालसर्वज्ञ-श्रीमद्द्वहसचन्द्राचार्यविरचितश्रीवीतरागस्तोत्रमङ्गलाचरणम् श्री सोमोदयगणिकृतावचूर्ति श्री प्रमानन्दसूरिकृतविवरणम्	७० ७१ ७२

नोटः—प्रत्येक स्तोत्रनो अनुवाद तथा तेनो टूक परिचय साये आप्नो छे । जेनो अनुवाद नथी आग्यो तेनी आगल
* आबु चिह्न मूक्यु छे ।

[५५-१०]	भट्टारकश्रीसकलकीर्तिरचित 'तत्त्वार्थसारदीपक' महाग्रन्थस्य संदर्भः	७५
[५६-११]	श्रीसिंहतिलकसूरिविरचितश्रीमन्त्रराजरहस्यान्तर्गत- अर्हदादिपञ्चपरमेष्ठिस्वरूपसन्दर्भः	९५
[५७-१२]	श्रीसिंहतिलकसूरिसंहन्धः परमेष्ठिविद्यायन्त्रकल्पः	१११
[५८-१३]	श्रीसिंहतिलकसूरिविरचितं लघुनमस्कारचक्रस्तोत्रम्	१२७
[५९-१४]	श्रीसिद्धसेनसूरिप्रणीतं धीनमस्कारमाहात्म्यम्	१४२
[६०-१५]	श्रीजिनप्रभसूरिरचिता पञ्चनमस्कृतिस्तुतिः	१७६
[६१-१६]	श्रीजिनप्रभसूरिरचितः पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारस्तवः	१८३
[६२-१७]	श्रीकमलप्रभसूरिविरचितं जिनपञ्जरस्तोत्रम्	१८४
[६३-१८]	महामहोपाध्याय श्रीयशोविजयगणिविरचिता परमात्मपञ्चविंशतिका	१८९
[६४-१९]	श्रीसिंहनन्दिभट्टारकविरचितः पञ्चनमस्कृतिदीपकसन्दर्भः	१९३
[६५-२०]	श्रीसिंहनन्दिविरचित-पञ्चनमस्कृतिदीपकान्तर्गत-नमस्कारमन्त्राः	१९९
[६६-२१]	आत्मरक्षानमस्कारस्तोत्रम्	२१६
[६७-२२]	पञ्चपरमेष्ठिस्तवनम्	२१८
[६८-२३]	नमस्कारस्तवनम्	२२०
[६९-२४]	लक्ष्मनमस्कारगुणनविधिः	२२१
[७०-२५]	श्रीनागसेनाचार्यविरचिततत्त्वानुशासनसन्दर्भः	२२३
[७१-२६ क]	श्रीचन्द्रतिलकोपाध्यायरचितश्रीअभयकुमारचरितसन्दर्भः	२३७
[„ ख]	श्रीरत्नमण्डनगणिविरचितसुकृतसागरसन्दर्भः	२३९
[„ ग]	श्रीवर्धमानसूरिविरचितआचारदिनकरसन्दर्भः	२४१
[„ घ]	श्रीरत्नमंदिरगणिविरचितउपदेशतरङ्गिणीसन्दर्भः	२४३
[७१-२६ च*]	श्रीविजयवार्णिविरचित 'मन्त्रसारसमुच्चयापरनाम-ब्रह्मविद्याविधि-ग्रन्थान्तर्गता- हर्दादिबीजस्वरूपसन्दर्भः	२४६
[„ छ]	श्रीरत्नचन्द्रगणिविरचितमातृकाप्रकरणसन्दर्भः	२४८
[७२-२७ *]	श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः अर्हन्नामसहस्रसमुच्चयः	२५१
[७३-२८]	महामहोपाध्यायश्रीविनयविजयगणिविरचितश्रीजिनसहस्रनामस्तोत्रम्	२५८
[७४-२९ *]	पं. आशाधरविरचितश्रीजिनसहस्रनामस्तवनम्	२८४
[७५-३०]	याकिनीमहत्तरासुनु-भगविरहाङ्क-भगवत्-श्रीहरिभद्रसूत्रित-'षोडशकप्रकरण'- संदर्भः	२९३
[७६-३१(अ)]	श्रीजयतिलकसूरिविरचित श्रीहरिविक्रमचरितान्तर्गतसंदर्भः	२९९
[७६-३१(ब)]	श्रीनवतत्त्वसंवेदान्तान्तर्गतसंदर्भः	३००
[७७-३२ *]	श्रीसिद्धसेनदिव्यकरविरचितः शक्रस्तवः	३०१
[७८-३३]	श्रीपूज्यपादविरचितः सिद्धभक्त्यादिप्रसहः	३०५
[७९-३४]	श्रीरत्नशेखरसूरिविरचित 'ब्राह्मविधि'प्रकरणान्तर्गतसन्दर्भः	३१५
[८०-३५]	उपा. श्रीयशोविजयजीकृत 'द्वात्रिंशद् द्वात्रिंशिका' सन्दर्भः	३२७
[८१-३६]	प्रकीर्णश्लोकाः	३२८
[८२-३७]	अज्ञातकर्तृकः श्रीपञ्चपरमेष्ठिस्तवः	३३०
	शुद्धिपत्रक	३३२

महाकविगुणपालविरचित 'जंबूचरिय' संस्थितं

॥ मङ्गलपञ्चकम् ॥

जम्मजरमरणभवजलहिउत्तारए,
सिद्धिपुरगमणसुहसं पयागारए ।
असुरसुरमणुपपरिवंदिए जे जिणे,
मंगलं पढमयं हुंतु ते बुहयणे ॥ ८१४ ॥

सयलसंसारपरिमुक्तसंवासए,
भविष्यलोयाण सद्दिनसुहवासए ।
कम्मवणगहनयं सोसिउं सिद्धए,
मंगलं वीययं हुंतु तह सिद्धए ॥ ८१५ ॥

कुमयवाईकुरंगाण पंचाणणे,
ससमयपरसमयसम्भावपंचाणणे ।
पंचहायारषडिपुत्तसंधारए,
मंगलं तहययं हुंतु तह सुहयरे ॥ ८१६ ॥

सव्वसाहूण उवएससंपदायए,
उभयसुत्तत्थकयपवरसज्झायए ।
धम्मसुक्काण ज्ञाणाण सज्झायए,
मंगलं चोत्थयं हुंतुवज्झायए ॥ ८१७ ॥

नाणतवचरणसम्मत्तगुणपुत्तए,
कोहमयमाणभयलोहसंचुत्तए ।
सयलसावज्जवावारकयसंवरे,
मंगलं पंचमं हुंतु तह मुणिवरे ॥ ८१८ ॥

નિવેદન

નમસ્કાર-સ્વાધ્યાયના પ્રાકૃત વિભાગ (પ્રથમ ભાગ) નો દલદાર ગ્રંથ આજથી એક વર્ષ પહેલાં બહાર પાડવામાં આવ્યો હતો । એને સમાજે અત્યંત આદરથી વાંચાની લીધો હતો । મારા સારા વિદ્વાનોએ એ ગ્રંથની મુક્કકટે પ્રશંસા કરી હતી । તેની વધી નક્કો તરત જ પડી ગઈ હતી અને ઘણું તેની માગ ચાલુ છે । વિદેશમાંથી પણ માગણીઓ આવી રહી છે ।

હવે એજ ગ્રંથના **વીંજા (સંસ્કૃત) વિભાગ**ને પ્રગટ કરતા અમને અત્યંત આનંદ થાય છે । આ વીંજા વિભાગમાં નવકાર સવધી કુલ ૪૨ મહત્વપૂર્ણ સદર્મો લેવામાં આવ્યા છે । પ્રથમ ભાગની માફક જ આ સંસ્કૃત વિભાગમાં પણ નવકાર સવધી જુદી જુદી દૃષ્ટિએ વિશેષતા ધરાવતા પ્રકાશિત તેમજ અપ્રકાશિત સ્તોત્રો જુટવામાં આવ્યા છે ।

ઐકારવિદ્યાસ્તવન, હૌકારવિદ્યાસ્તવન, માયાવીજસ્તુતિ, માયાવીજહૌકારકલ્પ, કૃપિમણ્ડલ-સ્તવયન્ત્રાલેખન, આ સ્તોત્રો ઐકાર અને હૌકારનું સ્વતંત્ર મહત્ત્વ વતાવનારા સ્તોત્રો છે । **કૃપિમણ્ડલ-સ્તવયન્ત્રાલેખન**ને અમે જુદા પુસ્તકરૂપે પણ બહાર પાડ્યું છે ।

કલિકાલસર્વેશ્વ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્ય વિરચિત **શ્રીસિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસનના શબ્દમહાળવ્યાસ**માંથી અમે અહીંના વિસ્તૃત ન્યાસને અહીં રજુ કરેલ છે । એનો અનુવાદ અહીં પ્રથમ જ વાર પ્રકાશિત થાય છે । એમાં અહીંનો સ્વરૂપ, અભિપ્રેય, તાત્પર્ય, શ્લેષ, યોગ, પ્રણિધાન અને તાત્ત્વિક નમસ્કાર, એ સાત દ્રારો વહેંચે સુદર વિચાર કરવામાં આવ્યો છે । તે પછીના સદર્મમાં કલિકાલમર્વશકૃત **સંસ્કૃત દ્વ્યાશ્રય મહાકાવ્ય**ના પ્રથમ શ્લોકની ટીકામાં **શ્રીઅમ્યતિલકગણિ**નું અર્થ ઉપરનું વિવેચન છે ।

તે પછીના સદર્મમાં **કલિકાલસર્વેશ્વ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્ય** કૃત **શ્રીવીતરાગસ્તોત્ર**ના પ્રથમ છ શ્લોકો ઉપર **શ્રીપ્રભાનંદસૂરિ**એ કરેલ સુદર વિવરણ છે । તેમાં પ્રત્યેક પદ ઉપર સુદર પ્રકાશ નાખવામાં આવ્યો છે ।

તે પછી **તત્ત્વાર્થસારદીપક** ગ્રંથનો સદર્મ આવે છે । તેમાં પદમ્ય ધ્યાનની સુદર ભાવના છે । તેમાં નવકારમાર્થી તત્ત્વજ થયેલા અનેક મંત્રો, તે મંત્રોની આરાધનાના પ્રકારો તથા ફલશ્રુતિ છે ।

તે પછી **શ્રીસિદ્ધતિલકસૂરિ**એ રચેલ **મન્ત્રરાજરહસ્ય** નામના *સ્તંભિત* ગ્રંથમાંથી **પંચપરમેષ્ઠિસ્વરૂપ સંદર્ભ** લેવામાં આવ્યો છે । **મન્ત્રરાજરહસ્ય**ના વિષયમાં મતિવશમાં વધુ સાહિત્ય પ્રકાશિત કરવાની અમારા ડાકટ માવના છે । મત્રજગતમાં આ ગ્રંથનું સ્થાન અનેક છે । એ ગ્રંથને વાંચતા **શ્રીસિદ્ધતિલકસૂરિ**ની અગાધ વિદ્વત્તા સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે । પ્રસ્તુત સદર્મમાં ઐ, હૌ, અર્હ વગેરે મત્રવીજોના અ અ આ ડ મ વગેરે અગોના રહસ્યનું સુદર વર્ણન છે ।

તે પછી **મન્ત્રરાજરહસ્ય**માંથી ‘**પરમેષ્ઠિવિદ્યાયન્ત્રકલ્પ**’ લેવામાં આવ્યો છે । એમાં પણ પરમેષ્ઠિઓના ધ્યાનાદિના જુદા જુદા પ્રકારો વર્ણવવામાં આવ્યા છે । એમાં *મસ્તવતી*ના મન્ત્રધ્યાનનું વર્ણન સૌથી વધુ મહત્ત્વનું છે । સરસ્વતીના મન્ત્રનું ધ્યાન મૂળધારાદિ ચક્રોમાં કેવી રીતે કરવું, તેની વિશિષ્ટ પ્રક્રિયા, કુણ્ડલિની શક્તિ, વગેરેનું અહીં રહસ્યમય વર્ણન છે । એ વર્ણન પછી એ સ્પષ્ટ દેખાય છે કે **શ્રીસિદ્ધતિલકસૂરિ**નો ધ્યાનવિષયક અનુભવ વહુ જ ઉચ્ચ ભૂમિકાનો હતો । પ્રસ્તુત સદર્મ પછીના **લઘુનમસ્કારચક્રાન્તોત્રસંદર્ભ**માં શાસ્ત્રાદિકર્મોને સાધવાની પ્રક્રિયા છે ।

ત્યારપછી **શ્રીસિદ્ધસેનસૂરિ**પ્રણીત **શ્રીનમસ્કાર માહાત્મ્ય** અનુવાદ સહિત આપવામાં આવ્યું છે, એમાં નવકાર અને તેના પ્રત્યેક વર્ણનું સુદર વિવેચન છે તથા નવકારના સ્મરણથી યતા લાભો, નવકારનો પ્રભાવ વગેરે દર્શાવવામાં આવ્યા છે । એમાં સમગ્ર પ્રકાશથી તે જગ્ગશરણનું વર્ણન શરુ થાય છે, તે તો અજોડ છે ।

તે પછીના સદર્મોમાં પણ નવકારવિષયક વિવિધ સામગ્રી છે ।

તે પછી **પરમાત્મપંચર્થશતિ** સદર્મ છે । એમાં **ઉપા° શ્રીયશોબિજયજી**એ પરમાત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપનું સંક્ષેપમાં સુદર વર્ણન કરેલ છે ।

તે પછી **પંચનમસ્કૃતિદીપક**માથી બે સંદર્ભો તારવવામા આવ્યા છે। એમાંથી પ્રથમ સદર્ભમા સાધનામા ઉપયોગી એવા દિશા, આસન, મુદ્રા, કાલ, સેત્ર, દ્રવ્ય, ભાવ, પલ્લવ, કર્મ, ગુણ, સામાન્ય, વિશેષ વગેરેનું વર્ણન છે। **પંચનમસ્કૃતિદીપક**ના બીજા સંદર્ભમા નવકાગ્ના પદોમાંથી નીકળેલ અનેક મત્રો આપવામા આવ્યા છે। એમા કેટલાક મત્રોના ધ્યાનની વિશિષ્ટ પ્રક્રિયાઓ પણ વતાવવામા આવી છે।

તે પછી **લક્ષ નમસ્કાર ગુણનવિધિ** નામક સદર્ભમા લાભ્ય નરકાગ્ના જપનો સુદર વિધિ છે। એમા વતાવવામા આવ્યું છે કે જે વિધિપૂર્વક ભાવથી લાભ્ય નવકાર ગણે છે તેની જો એકાગ્રતા વધી જાય નો તે **શ્રીતીર્થંકર નામકર્મ** લપાડે છે।

તે પછી **તત્વાનુશાસન** સંદર્ભ છે। એ ગ્રંથ અમારા સંસ્થા તરફથી પૂર્વે પ્રકાશિત થયેલ છે। એ સંપૂર્ણ ગ્રંથના અનુવાદક પૂ. મુ. શ્રી **તત્વાનંદવિજયજી** મ. છે। એ અનુવાદમાંથી પ્રસ્તુત સદર્ભ અહીં લેવામા આવ્યો છે। આ સદર્ભમા નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય-ભાવ ધ્યેયનું સુદર વર્ણન છે। એમા વ્યવહારધ્યાન તથા નિશ્ચયધ્યાન પણ દર્શાવેલ છે। એ જ સદર્ભમા અહીંના ધ્યાનની વિશિષ્ટ પ્રક્રિયા તથા અર્હતના અભેદ ધ્યાનાર્થનું સુદર વર્ણન છે। આત્મસ્તવેદનનું વર્ણન પણ એ ગ્રંથમા અદ્ભુત છે। ગ્રંથને રચનાર **દિગમ્બર સમ્પ્રદાયના** જ્ઞાતનામ **આચાર્ય શ્રીમાન નાગસેન** છે। એમની અદ્ભુત પ્રતિભા આ ગ્રંથમા તરી આવે છે। ધ્યાનના પ્રત્યેક અભ્યાસી માટે એ સંપૂર્ણ ગ્રંથ પ્રતનીય છે કારણ કે એ સ્થાનુમવની ડહા ધૂમિકા ઉપરથી લખાઈલ છે।

તે પછી **માતૃકા પ્રકરણ** સદર્ભમા પ્રણવાદિ મંત્રશ્રીજોના પ્રત્યેક અગતુ વાચ્ય (અભિધેય) દર્શાવવામા આવ્યું છે।

તે પછીના **અર્હંશામસહસ્રસમુચય** સદર્ભ અને **જિનસહસ્રનામસ્તવન** સદર્ભમા શ્રીઅરિહત પરમાત્માના એક હજાર આઠ નામોની અનુદ્ધુપ્ હરમા ગુથળી છે।

તે પછી **શ્રીજિનસહસ્રનામસ્તોત્ર** સદર્ભ આવે છે, જે ગાવામા આહ્વાદ ટાયક છે। એમા અરિહત પરમાત્માના સ્વાપક મ્હરુપનું વર્ણન છે તથા તેમની જન્મથી માઢીને નિર્વાણ મુખીની અનેક અવસ્થાઓને નામસ્કાર કરવામા આવેલ છે। એમા અતીત-અનાગત-વર્તમાન ચોવીશીના તીર્થંકરો, આ ભૂમિના વત્સનાન તીર્થો, શાસન, સંધ, નવવારમન્ત્ર, સિદ્ધાન્ત, દર્શનાદિશુદ્ધિ, ક્રિયા, સાધુધર્મ, શ્રાવકધર્મ, શ્રવત્રેવતા વગરેને પણ નમસ્કાર કરવામા આવ્યો છે। એ સદર્ભમાના **જગજ્ઞનુજીવાતુજન્મ** (શ્લો. ૪), **અવતીર્ણાય વિશ્વોપદ્રુઘે** (શ્લો. ૧૫), **પ્રહૃત્યા જગદ્રત્સલાય** (શ્લો. ૧૫), **વિશ્વદાગ્નિશ્વનિસ્તર્જનાય** (શ્લો. ૫૦), **પુનાનાય કાલત્રયેઽસ્માન** (શ્લો. ૧૧૭) વગરે વિદોષનો વાચનારનું સ્વાસ્થ્ય ધ્યાન રહે છે।

તે પછીના **પોદશક પ્રકરણ** સદર્ભમા સાલ્વન તથા નિરાલવન યોગનું સુદર વર્ણન છે।

તે પછીના **શક્તસ્તવ** સદર્ભમા પણ પરમાત્માના સ્વરૂપની ભાવવાહી સ્તુતિ છે। એ મંત્રપદોથી ગનિત છે। એના પદનાંદિના ફળોનું વર્ણન પણ એ સદર્ભમા પ્રાત ભાગમા છે, જે સ્વાસ્થ્ય ધ્યાન આપવા લાયક છે। આચાર્યશિરોમણિ શ્રી **સિદ્ધસેન દિવાકર** એના રચયિતા છે।

તે પછી **સિદ્ધમત્ત્યાદિ સંપ્રદર્ભાં** આત્મા અને મુક્તિ વિષયક અન્યદર્શનોઓની માન્યતાનું જાણ કરી જૈન દર્શનસમ્મત આત્મા અને મુક્તિની સિદ્ધિનું પ્રતિપાદન કર્યું છે તથા પંચપરમેશ્વિના ગુણોનું સુદર વર્ણન છે।

તે પછી **શ્રાદ્ધવિધિસંદર્ભમાં** શ્રાવકનું પ્રાભાતિકકૃત્ય, સ્વરોદયસંધ્યા સુદર વર્ણન તથા નવકારના જપના પ્રકારોનું વર્ણન છે।

ઉપર કહેલ બધા સદર્ભોનો પરિચય અહીં ઘડું જ સંક્ષેપમા કરાવેલ છે। વિશેષ પરિચય તે તે સંદર્ભના અંતમા આપવામા આવેલ છે।

આમ સંપૂર્ણ ગ્રંથ નવકારની વિવિધ વિશેષતાઓને બતાવનારો અને નવકારસંઘથી વિપુલ સાહિત્ય એક જ સ્થલે પ્રાપ્ત થઈ શકે તેવો બન્યો છે। તેથી નવકારના અભ્યાસીઓને તે ઘડુંજ ઉપયોગી નીબંધ છે।

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળે છેલ્લા દસ વર્ષમા પ્રતિકમળ, યોગ, ધ્યાન વગેરે વિષયોનું મહત્વપૂર્ણ સાહિત્ય પ્રકટ કર્યું છે ।

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત ' યોગશાસ્ત્ર 'ના આઠમા પ્રકાશ ઉપર શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળના સંચાલક ડૉટ શ્રી અમૃતલાલ કાલિદાસ દોશી વિસ્તારથી વિવેચન લખી રહ્યા છે । તેમા શ્રી શાસ્ત્રકાર ભગવતે ધ્યાનની વિવિધ પ્રણાલિકાઓ અને ધ્યાનની એક આસ્વી સમ્પૂર્ણ પદ્ધતિ કેવી નિગૂઢ કરેલી છે, તેનું સમન્વયપૂર્વક નિદર્શન છે । એ કૃતિ અમે આ ગ્રંથમા લેવાના હતા, પરંતુ તેનું વિવેચન હલુ સંપૂર્ણ થયું ન હોવાથી અમે અહીં પ્રકાશિત કરી શક્યા નથી ।

પ્રથમ ભાગની માફક જ આ ગ્રંથને સર્વાંગ મુન્દર બનાવવાનું ભગીરથ કાર્ય તો પ. પૂ. મુનિરાજ શ્રીતત્વાનંદવિજયજી મહારાજે કરેલ છે । અમારી વિનંતિને માન આપીને જેઓએ આ ગ્રંથનું કાર્ય પ. પૂ. મુનિવર્ય શ્રીતત્વાનંદવિજયજી મહારાજને સોંપ્યું તે સિદ્ધાન્તમહોદધિ પૂજ્યપાદ આચાર્ય ભગવત શ્રીવિજય-પ્રેમસ્ત્રીશ્વરજી મ. સા., પ. પૂ. પં. શ્રીમદ્રૂપવિજયજી ગણિવર્ય અને પ. પૂ. પં. શ્રીમાનુવિજયજી ગણિવર્યના અમે અત્યંત કૃણી છીએ ।

પ્રસ્તુત ગ્રંથના અનુવાદનાદિમા વિદ્વદ્વર્ય પ. પૂ. પં. શ્રી ધુરંધરવિજયજી ગણિવર્ય, ન્યાયાદિ શાસ્ત્રોમા નિષ્ણાત પ. પૂ. મુ. શ્રી જૈવુવિજયજી મ. અને પ. પૂ. શ્રી તત્વાનંદવિજયજી એ અમને ઘણી જ સારી સહાય કરેલ છે ।

આ ઉપરાંત આગમપ્રમાકર પ. પૂ. મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજ તથા પૂ. મુનિશ્રી યશો વિજયજી મહારાજ વગેરેનો હસ્તપ્રતો તથા યશસામત્રી વગેરે આપવા બદલ ત્યાસ આભાર માનીએ છીએ ।

પ્રથમ ભાગની માફક આ બીજા ભાગમા પણ અનેક ચિત્રો તથા ચિત્રો આપવામા આવ્યા છે । અને એ વધુ કાર્ય ડબોઈના સુપ્રસિદ્ધ ચિત્રકાર શ્રીરમણલાલે ત્રુવ પરિશ્રમપૂર્વક કર્યું છે । તે બદલ સન્ધ્યા તરફથી તેમને ખન્યવાદ આપીએ છીએ ।

સંશોધન અને સંગ્રહના આ કાર્યમા ત્યાસ કરીને હસ્તપ્રતો પૂરી પાડવામા અનેક સન્ધ્યાઓ, જ્ઞાનમંજારો, અનેક પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિઓ તેમ જ વિદ્વાનો તરફથી અમને સારો સહકાર મળ્યો છે । તેમા નીચે જણાવેલ જ્ઞાનમેદાને તથા સન્ધ્યાઓના અમે અત્યંત કૃણી છીએ ।

(૧) જૈન સિદ્ધાન્ત ભવન હસ્તલિખિત ગ્રંથસંગ્રહ	આરા
(૨) રૉલ્ફ ઇશિયાટિક સોસાયટી	.	.	કલકત્તા
(૩) શ્રીવિજયમોહનસૂરીશ્વરજી હસ્તલિખિત શાસ્ત્રસંગ્રહ	.	.	પાલીતાના
(૪) માળદારકર રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ	.	.	પૂના
(૫) શ્રી કેસરબાઈ જ્ઞાન મંદિર	..	.	પાટણ
(૬) શ્રી જીવરાજ જૈન ગ્રંથાલય	.	..	સોલાપુર
(૭) શ્રી મુક્તિકમલ જ્ઞાનમંદિર	.	..	વડોદરા
(૮) પ. અમૃતલાલ મોહનલાલ મોજકનો સંગ્રહ	.	.	પાટણ
(૯) શ્રી અમરવિજયજી જ્ઞાનમંજાર	.	.	ડબોઈ
(૧૦) શ્રી તપગચ્છ જૈન મંજાર	જયપુર
(૧૧) શ્રી મોહનલાલ ભગવાનદાસ કાવેરીનો સંગ્રહ	મુમ્બઈ
(૧૨) શ્રી હસવિજયજી શાસ્ત્રસંગ્રહ જૈન જ્ઞાનમંદિર	.	..	વડોદરા
(૧૩) શ્રી શાન્તિનાથજી જૈન મંદિર હસ્તલિખિત સંગ્રહ	.	.	મુમ્બઈ
(૧૪) રોટ શ્રીઆણંદજી કલ્યાણજીની પેટી હસ્તક	.	.	મુમ્બઈ
શ્રી જૈન શ્વે. જ્ઞાનમંજાર	લીંબડી

(૧૫) શ્રી વર્ધમાન જૈન આગમમંદિર	..	પાછીતાળા
(૧૬) શ્રી મુકાબાઈ જૈન જ્ઞાનમંદિર	..	ડમોઈ
(૧૭) શ્રી પન્નાલલ દિગમ્બર જૈન સરસ્વતી મંચન, મુલેશ્વર	.	મુઝઈ
(૧૮) શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સમા	..	ભાવનગર
(૧૯) શ્રી આત્માનંદ જૈન સમા	..	”
(૨૦) શ્રી ભારતીય જ્ઞાનપીઠ	..	કાશી
(૨૧) શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર	..	અમદાવાદ

આના પછી અમે નમસ્કાર-સ્વાધ્યાયનો ત્રીજો વિભાગ પણ પ્રકટ કરવાના છીએ. જેમા સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત નિવાચની ભાષાઓમા રવાયેલા પ્રકાશિત તથા અપ્રકાશિત મહત્વપૂર્ણ સંદર્ભોનો, સમાવેશ થશે.

આ પ્રકારે આ ત્રણેય ભાગો પંચમગલમહાશ્રુતસ્કન્ધસૂત્રના સ્વાધ્યાયમા મહાર્થ, અપૂર્વાર્થ, પરમાર્થ ગર્ભાર્થસન્દ્ભાષ, સમાસાર્થ, વિસ્તાર્થ, સારાર્થ વગેરેના અવધારણ માટે, એક વિજ્ઞાનચક્રની (એનસાઈક્લોપીડિયાની) ગરજ સારશે. દલી અમે આશા સંવીએ છીએ અને પ્રસ્તુત ગ્રંથમા છદ્મસ્થતા, અનુપયોગ, પ્રેસદોષ આદિ કારણોથી જે કાંઈ શાસ્ત્રવિરુદ્ધ લક્ષ્યાયુ હોય, તેનો અમે ‘મિચ્છામિ દુક્કઠં’ દર્શાવે છીએ.

આ ગ્રંથનું નિમિત્ત પામીને મત્સ્ય આત્માઓમાં સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર્યની નિર્મલતા સદા વૃદ્ધિને પામતી રહે, એ જ મંગલ કામના.

માત્રપદ વદ, ૧૩ વિ. સં. ૨૦૧૮
વિલેપારલે, મુઝઈ, ૫૬ (A S)
તા. ૨૬-૯-૬૨

નિવેદક
પં. અમૃતલાલ તારાચંદ દોશી
મંત્રી, શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ

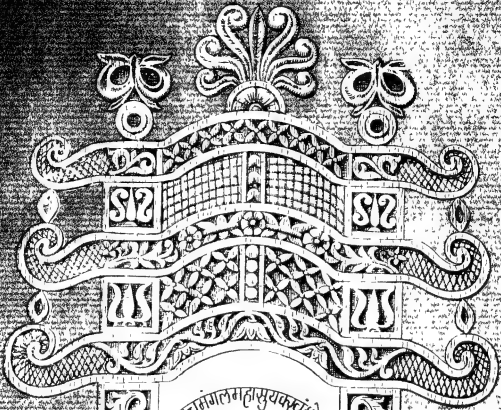
यन्त्र-चित्र-सूचि

ग्रंथनी शुरुआतमां अपिल प्रथम छ चित्रोनो अनुक्रम:—

- (१) पुरुषादानीय (पुरिसादानीय) श्रीपार्वनाथप्रभु: (नीलवर्णीय)
- (२) पद्मावती देवी (नालन्दाभ्यापत्यना आधारै)
- (३) मथुरास्तूपद्वारसुशोभनविभूषितपञ्चमङ्गलमहाश्रुतस्कन्धसूत्रम्
- (४) श्रीश्रेयासनाथ भगवान् (गृहमन्दिर, 'ज्योत' विलेपाले)
- (५) मथुरायागपटमध्यस्थापितमङ्गलपाठ
- (६) पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारप्रथितरम्यमृत्पटी

ग्रंथमांथी सूचित यथा तथा अन्य यन्त्र-चित्रोनो अनुक्रम:—

	पृष्ठ
(१) ॐकार: परमेष्ठिपञ्चकवाचककलापञ्चकस्वरूपः	४
(२) सरस्वती देवी (त्रिदिशभ्युक्षियमाना चित्रपरपी)	१२
(३) ॐ ह्रीं वाच्यायस्वरूपदशकचित्रम् (ॐ ह्रीं अर्हणी पाटली)	१६
(४) कलामय 'अर्ह' मङ्गलपाठ	२४
(५) समेदप्रणिधानदर्शको अर्हकार	३४
(६) श्रीकृष्णमण्डल्यनाम् (श्रीसिंहतिलकसङ्गितनस्नना आधारै)	४०
(७) समवसरणरचनास्थित ॐ ह्रीं अर्ह स्वरूपम्	७४
(८) उपासनादर्शकपञ्चपरमेष्ठिचित्रम्	९४
(९) श्रीपरमेष्ठिविद्यायन्त्रम् (श्रीसिंहतिलकसारङ्गतविद्यायन्त्ररूपना आधार)	११०
(१०) श्रीदेवगुरुधर्मदशकचित्रम् (सिद्धान्तमहोदयि प. पृ. आ. श्रीविजयप्रेमसुगीश्वरी म. हस्तलिखितपाठ)	१२६
(११) श्रीदेवगुरुधर्मदशकचित्रम् (पू. मुनि श्रीपुण्यविजयजीमहाराज हस्तलिखितपाठ)	१८२
(१२) श्रीदेवगुरुधर्मदशकचित्रम् (पृ. प. श्रीबुरबरविजयगणिवय हस्तलिखितपाठ)	१८८
(१३) श्रीदेवगुरुधर्मदशकचित्रम् (मुनि श्रीजम्बूविजयजीमहाराज हस्तलिखितपाठ)	१९२
(१४) श्रीदेवगुरुधर्मदशकचित्रम् (पृ. प. श्रीमानुविजयजीमहाराज हस्तलिखितपाठ तथा प. मनि श्रीतत्त्वानन्दविजयजीमहाराज हस्तलिखितपाठ)	१९८
(१५) श्रीसिद्धचक्रम् (विश्ववरीयनवदेवताचित्रना आधारै)	२२०
(१६) नदीश्वरद्वीपपटः	२४०
(१७) श्रीमहावीरप्रभुः (कायोत्सर्गमृद्रामा)	२५०
(१८) श्रीगोमटेश्वरबाहुबलिः (")	२९२
(१९) श्रीचतुर्विंशतिजिनरम्यपटः	२९८

पंचमंगलमहासुयकसंयं
ॐ (नमुकारो) ॐ

नमो अरिहंताणं
नमो सिद्धाणं
नमो आयसियाणं
नमो उवज्झायाणं
नमो लोए सव्व-साहूणं
एसो पंच- नमुकारो
सव्व-पाव-प्पणासणो
गगलाणं च सव्वेसि
पढमं हवइ मंगलं

मथुरास्तपद्राम्मुनोभनविभृपिनप ब्रह्मज्ञानमहाध्वनरकन्धमत्रम्

ચન્ત્ર-ચિત્ર પરિચય

ગ્રંથની શરૂઆતમા આપેલ પ્રથમ છ ચિત્રોનો ક્રમાનુસાર પરિચય:—

(૧) પુરુષાદાનીય પ્રથુ શ્રીપાર્શ્વનાથ [નીલગર્ણીય]

આ કલામય અને મનોહર ચિત્ર ચિત્રકાર શ્રીમળલાલે અહીં સત્યા (એન સાહિત્ય વિકાસ મંડલ મુબઈ) મા પોતાની કલ્પનાથી દોરેલ છે । ચિત્રની મુલાકાતિ અ ગ્ત માવવાહી અને આકર્ષક હોવાથી અ રજૂ કરવામા આવેલ છે ।

(૨) શ્રી પદ્માવતી દેવી

નાલદા (વિહાર) ના ઇક દેવીના ચિત્ર ડપરથી ચિત્રકાર પામ યામ્ય ફેરફાર કરાવી અમા પદ્માવતી દેવીરૂપે રજૂ કરવામા આવેલ છે ।

(૩) પરિતોમથુપાસ્તુપદ્મામુશોભનવિમૂષિતપદ્મમહાશ્વતસ્કન્ધસૂત્રમ્

વિન્નેટ ઇ સ્મિય રચિત The Jaina Stupa and other Antiquities of Mathura (Archaeological Survey of India New Imperial Series Volume XX published in 1901) નામના પરિચયા મક ગ્રંથની 'લેટ ન 'XII પરથી આ ચિત્ર તયાર કરવામા આવ્યુ છે । જુ ડુ ઇનુ ત પ્રવેશદ્વાર દોરવામા આ ડુ છે, ફક્ત નીચે તેની પે ડાનુદ ડેવાલ રા સ્થાપી આ પ્લગ્મા નથી । સ્તૂપના આ પ્રવેશદ્વારની ડપર તોરણ છે અને તેની ડપર વજ્ર ડાજુ 'તિલકર ન છે જે અષ્ટમગલ પેકી ઇક મગલ છે । ડાનુ 'તિલકર ન' આ સિવાય ડીજી ધળી ડટોમા (ડા ન VI VII X XI) ડોવા મજ છે । ડ 'તિલકર ન ની વચ્ચ 'શ્રીવ ડ' મૂકવામા આવેલ છે । પ્રવેશદ્વારની વચ્ચ નમસ્કારના મૂલ પાઠ મુશામિત રાતે સ્થાપિત કર્યો છે । આ ચિત્રની 'લેટન મથાલે નીચે પ્રમાણે લખેલ છે

Ayagapata or Tablet f II made The Gift of Sivayasa the wife of the Dancer Phagunya

(૪) શ્રી શ્રયાસનાથ મગવાન

મસ્થાન માનનીય પ્રમુગ ડાટ શ્રીમસ્તુતલાલ કાલિદાસ દોશીના વિગેપાલના ગૃહમંદિરમા શ્રી શ્રયાસનાથ મગવાનની ૧૩ ડચ પ્રમાણ પત્ર ડાનુગી મુશોભન અને મધ્ય પ્રાત્મા મૂલનાયક તરીક તિરાજમાન છે । તેનો પરિકર અ યન્ત મનાહર અને કલાગૂળ ડ । ના મમગ ચિત્ર અને રજૂ કરવામા આવેલ છે । તે પ્રતિમાની પાડલનો લખ નીચ પ્રમાણ મજ છે —

મડત્ ૧ ૭૦ વેં વશાગ મુદિ ૬ સામ શ્રીપત્તનવાસ્તવ્ય શ્રીમાલીજ્ઞાનીય શ ડાકરસી માયા રીમાહ મુન ડાધાન શ્રીશ્રાસનાથ વિમ્ કારામિત । પ્રતિષ્ઠિત શ્રીસુરિમ ॥ શ્રી ૧ ॥

* નેટ—પરિધરના ડપરના ડામ (પા લ () ડસ ડન નીચના માગનો પાઢ્ય (૨) મ્લ નીચ પ્રમાણે ડ —

(૧) મકન ૧૫૭ વપ વેશ ૩ મિ સ્થમ ડીપ નાગરન'ય ડીડીગ લેગનીયપુવત શ સુરા ડ માગ । ડે મુલ સો । શ ડાલા ડયનમા નમામગી પુણ્યપુણ્યકાર્યવારણ ડસ ડ ડ ડમી માર્થા રીમાહ સુત્રે ડાધાકનામગ્રાનુ શ મિતા શ મેપા ડાનુ ડ શે મુગરૂ શે નાકરપુમા મુન ડ ડાગ ડીરા પ્રમુલ કુડુવયુતેન શ્રીશ્રયાસનાથવિમ્ વરાપિત સ્વશ્રવમે । પ્રતિષ્ઠિત શ્રીસુરિમ શ્રી

(૨) મકન ૧૫૭૯, વેં વેશાલ સુતિ ૬ સોમે શ્રીપત્તનવાસ્તવ્ય ડીડીમાલીજ્ઞાનીય શ ડાકરસી માયા રીમાહ સુત ડાધાકેન માર્થા મનાહ સુત ડીરાગી ડીરગી પ્રમુલ કુડુવયુતેન શ્રી શ્રયાસનાથવિમ્ સિંહામન ડાગપિત નિમરમતિમરેગ પ્રતિષ્ઠિત શ્રીસુરિમ । શુભ મવતુ । શ્રી

(૫) મથુરાયાગપટમધ્યસ્થાપિતમઝ્જીમુલપાટ:

આ ચિત્ર પળ ઉપર્યુક્ત વિન્સેન્ટ ઇ. સ્મિથના ગ્રંથમાંની પ્લેટ VII પરથી તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે । આ આયાગપટ છે, જેમાં વસ્ત્રોની કાપ્યા ધ્રી અરિહંત મગવન્ત પદ્માસને સ્થિત છે । તેઓ પ્યાનમુદ્રામાં લીન છે અને શિરપર છત્ર શોભી રહ્યું છે । તેમની આંત્રુજાણુ ચાર તિલકરત્ન હતા તે ન લેતાં તેની જગાળે અહીં ‘ચત્તારિ મંગલ’ આદિનો મૂલ પાટ મૂકેલ છે ।

આ આયાગપટની ઉપરની બાજુએ ચાર અને નીચેની બાજુએ ચાર—એમ મઝી કુલ આઠ મંગલ આપેલાં છે । સ્વૂં બ પ્રચલિત એવાં આ ‘અષ્ટમંગલ’ જૈન રીતિનાં અતિ પ્રાચીન પ્રતીકો છે । આનાથી પ્રાચીન અને આવી છારી રીતે એક સાથે જઙ્ઘવાયેલ ‘અષ્ટમંગલ’ હજુ સુધી બીજે કયાય મળ્યા નથી । ડૉ. ઉમાકાન્ત પી. શાહે પોતાના ‘Studies in Jain Art’ નામક કલાગ્રન્થમાં આ મગલોનું નીચે પ્રમાણે નામકરણ કર્યું છે :—

ઉપરની હરોલ (અમળી બાજુએથી)—

- (૧) A pair of Fish (મત્સ્યયુગલ-મત્સ્યયુગ્મ)
- (૨) A heavenly Car (પવનપાવઢી)
- (૩) A Srivatsa Mark (ધ્રીવત્સ)
- (૪) A Powder Box (છારાવસંપુટ)

નીચેની હરોલ (અમળી બાજુએથી)—

- (૫) A Tilakaratna (તિલકરત્ન)
- (૬) A Full Blown Lotus (પુષ્પચગેરિકા-પુષ્પગુચ્છ)
- (૭) An Indrayasti or Vajrayanti (ઇન્દ્રયષ્ટિ વ વૈજયંતી)
- (૮) A Mangal-Kalasa (Auspicious Vase) (મંગલ-કલશ)

મૂલપાટની બે બાજુ આપેલ સ્તંભો “Persian Achaemenian” રીતિના છે અને પ્રત્યેક સ્તંભની ઉપર તથા નીચે ભિન્ન ભિન્ન પ્રતીકો આપેલ છે । અમળી બાજુના સ્તંભની યૌથી ઉપર ‘ધર્મચક્ર’ છે અને ઢાબી બાજુના સ્તંભની ઉપર ‘કુંઝર’ (હાથી) કઢારેલ છે । એક સ્તંભોની નીચે પળ ગુદા ગુદા બે પ્રતીકો છે । આ ચારે પ્રતીકોની ભિન્નતા શિલ્પની દષ્ટિએ વિચારણીય લાગે છે ।

જે પરથી આ ચિત્ર તૈયાર કર્યું છે તે પ્લેટ ન. VII ને મયાલે નીચે પ્રમાણે લખેલું છે :—

“Ayagapata or ‘Tablet of Homage or of Worship’, Set up by Sihanāndika for the Worship of the Arhats.”

(૬) વજ્રપરમેષ્ઠિનમસ્કારપ્રથિતરમ્યસૂત્રપટી

શ્રીનમસ્કારમત્રના પાંચ પદોના પઢિમાત્રાનો પાટ ગૂંચળીમા આવે તેવી રીતે જ્ઞપિ મનોહરે રગીન પાટી ગૂંથી છે, એનું આ ચિત્ર છે । તે સંવત ૧૭૨૧ ના માદરવા વદિ પાંચમના દિવસે ગૂંથી છે એનું તેમાં દર્શાવ્યું છે । આ પાટી બાર ફૂટ લાંબી અને પોળો ઇંચ પહોળી છે અને તેમાં અક્ષરો સિવાય આગળ પાલ્લ સુશોમનો છે । તે સુશોમનો શાના સંકેત છે એ સમજાતું નથી ।

ગ્રંથમાંથી સૂચિત થતા તથા અન્ય ઓગળીસ યંત્ર-ચિત્રોનો પારિચય :—

(૭) ઐકાર:વાચકકલાપરમેષ્ઠિપજ્ઞકસ્વરૂપ: (૫. ૪ A)

સેઠ શ્રી અમૃતલાલ કાલિદાસ દોશીના જ્ઞાનગરના સંગ્રહમાંની એક પાટલીના ચિત્ર ઉપરથી યોગ્ય ફેરફાર સાથે આ ચિત્ર ચિતરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે ।

(૮) સરસ્વતીદેવી (પૃ. ૧૨ A)

'Epics Mythes and Legends of India' by P. Thomas નામક પુસ્તકના પૃ. ૧૦૨ પર આવેલ સરસ્વતી દેવી (Plate No. LXII) ના આધારે સંસ્થામાં યોગ્ય ફેરફાર સાથે ચિતરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે ।

ચિત્રની નીચે British Museum એમ લખેલ છે ।

(૯) ઐ હ્રીં વાચ્યાર્યસ્વરૂપદર્શકચિત્રમ્ [ઐ હ્રીં અર્હની પાટલી] (પૃ. ૧૬ A)

આ પણ ઉપર્યુક જામનગરની પાટલીના ચિત્ર ઉપરથી યોગ્ય ફેરફાર સાથે ચિતરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે ।

(૧૦) કલામય 'અર્હ' મઙ્ગલપાઠઃ (પૃ. ૨૪ A)

આ ચિત્રકારની પોતાની કલ્પનાનુસાર ચિતરાવી ને અહીં રજૂ કરેલ છે ।

(૧૧) સંમેદપ્રણિધાનદર્શકો અર્હકારઃ (પૃ. ૩૪ A)

કાલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યકૃત સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસનના મગલાચરણમાં અર્હ ઉપરના સ્વોપહશબ્દાર્થવ્યાસમાં નિર્દિષ્ટ સંમેદ પ્રણિધાનની વ્યાખ્યાનુસાર આ ચિત્ર સંસ્થામાં ચિતરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે । જુઓ-પ્રસ્તુત ગ્રંથ પૃ. ૩૫ નો છેલ્લો પરિગ્રાહ ।

(૧૨) ઋષિમઙ્ગલયન્ત્રમ્ (પૃ. ૪૦ A)

શ્રીસિંહતિલકસૂરિએ નિર્દિષ્ટ કરેલ આમ્નાયાનુસાર તેમજ બીજા અનેક યન્ત્રો સામે રાણી જે ફેરફાર પૂ. પં. શ્રી ધુરંધરવિજયજી ગણિવરને આવશ્યક ગણાયો તે અનુસાર સંસ્થામાં ચિતરાવી આ ચાર રંગવાળું ચિત્ર પ્રેસ પ્રોસેસ સ્ટુડીઓમાં તૈયાર કરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે । આ મન્ય ચિત્ર અતીવ મનોહર બની શક્યું છે ।

(૧૩) સમવસરણરચનાસ્થિત ઐ હ્રીં અર્હ સ્વરૂપમ્ (પૃ. ૭૪ A)

રોટ શ્રી અમૃતલાલ કાલિદાસ દોશીના અંગત સંગ્રહમાંના એક યન્ત્ર-ચિત્ર ઉપરથી યોગ્ય ફેરફાર સાથે ચિતરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે ।

(૧૪) ઉપાસનાદર્શકપદ્મપરમેષ્ઠિચિત્રમ્ (પૃ. ૯૪ A)

શ્રી પદ્મપરમેષ્ઠિ ભગવતોની વિવિધ ઉપાસના તથા આરાધનાના ચિત્રો તથા અષ્ટમંગલના ચિત્રો સહિત શ્રી નમસ્કારનો મૂળપાઠ સંસ્થામાં ચિત્રકાર પાસે બે રંગમાં ચિતરાવી અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે ।

(૧૫) પરમેષ્ઠિ વિદ્યાયન્ત્રમ્ (પૃ. ૧૧૦ A)

શ્રીસિંહતિલકસૂરિવિરચિત 'પરમેષ્ઠિવિદ્યાયન્ત્રકલ્પ' માં નિર્દિષ્ટ આમ્નાયાનુસાર સંસ્થામાં ચિતરાવીને અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે । જુઓ પ્રસ્તુત ગ્રંથ પૃ. ૧૧૧ થી ૧૨૬ સુધી ।

आलेखन पंचक

समयसूता, दृढचारित्र्य वगैरे गुणसंपदावाळा गुदबोना स्वहस्ताक्षररूपे पंचमंगल महाभुक्तस्कन्ध सूत्र अने तेनी साथे तेओश्रीनी प्रतिकृति—आ वखे एक सुंदर कलामय पट्टिका रे जेमा अरिहंतदेवनी प्रतिकृति चित्रित होय तेमा जो रज्जू करवामा आवे तो ग्रयनी शोभामा घणी ज अभिवृद्धि थाय अने ग्रन्थ विशेष आदरणीय बने तथा ए प्रकारे चित्रमा देव, गुरु अने धर्मनो सुमेळ सहाय—जेवो विचार आ ग्रथना प्रयोजक शेट श्री अमृतलालभाईना मनमा स्फुर्यो अने ते विचारने अमलमा मूकवाने शेट श्री स्वय पूज्य गुरुवर्योन मल्या अने विनति बरी । जे उपरथी आलेखन पंचक रज्जू करवामा आवल छे । तेनो सामान्य परिचय नीच मुजब छे .

(१६) सिद्धान्तमहोदधि पूज्यपाद आचार्य भगवंत श्री विजयप्रेमसूरीश्वरजी महाराज अने तेओश्रीना हस्ताक्षरमा ‘पंचमंगल महासुयस्कन्ध सुत्त’ (पृ. १२६ A)

सकलागमरहस्यवेदी, कर्मसाहित्यना परम अभ्यासी, परमशान्तविभूत वात्सल्यमूर्ति, करुणासिधु, स्वय पंचाचारनु सर्वांगसुंदर परिपालन करनारा अने अनेक ग्रन्थ आत्माभाने तेमा जोडवानी अद्भुत सिद्धिने बरेला, श्रीजिनशासनगगनदिवाकर, सुगृहीतनामधेय, प्रात स्मरणीय पद्माराधयपाद आचार्य शिरोमणि श्रीविजयप्रेमसूरीश्वरजी महाराजनी प्रतिकृति तथा तेओश्रीए कृपा करीने लखी आपेले ‘पंचमंगलमहाश्रुतस्कन्ध’ सूत्रनो त ज स्वरूपे पाठ । ए आचार्य भगवतनी सरथा उपरनी महान् कृपाना कारणे प्रस्तुत ग्रथने वर्तमानरूपमा लाववामा ए मुनिवर्य श्री तत्त्वानंदविजयजीनी अमने घणी ज सारी सजाय मळी छे ।

(१६) आगमप्रभाकर पू. मुनिराज श्रीपुण्यविजयजी महाराज अने तेओश्रीना हस्ताक्षरमा ‘पंचमंगलमहासुयस्कन्ध सुत्त’ (पृ. १२९ A)

प्राचीन ज्ञानमण्डारोना महान् उद्धारक, सरलक अने सजोवक, जेनागमनिष्णात, समयश महापुरुष मुनिराज श्री पुण्यविजयजी महाराजनी प्रतिकृति तथा तेओश्रीए कृपा करीने लखी आपेले ‘पंचमंगलमहासुयस्कन्धसुत्त’ नो ते ज स्वरूपे पाठ ।

(१८) विद्वद्वर्य पू. पण्यासप्रवर श्रीधुधगविजयजी गणिवर अने तेओश्रीना हस्ताक्षरमा ‘श्रीनवकार महामंत्रः’ ना पाठ (पृ. १८८ A)

परम पण्य आचार्य श्रीविजयाप्तसूरीश्वरजी महाराजना प्रसिधाय संस्कृत प्राकृतना प्रौढ विद्वान तथा अनुष्ठानशुशल पू. पण्यासप्रवर श्रीधुधगविजयजी गणिवरनी प्रातिवृति तथा तओश्रीए कृपा करीने लखी आपेले ‘श्रीनवकार महामंत्र’नो ते ज स्वरूपे पाठ ।

(१९) वददर्शननिष्णात पू. मुनिराज श्रीजंबूविजयजी महाराज अने तेओश्रीना हस्ताक्षरमा श्रीपञ्चपरमेष्ठिनमस्कारमहामन्त्रः’ (पृ. १९२ A)

प. पू. मुनिराज श्रीभुवनविजयात्तेवासी, भारतीय दर्शनोना प्रगार अभ्यासी, मोक्ष भाषाना मर्मज्ञ, प्रवर मघावी मुनिराज श्रीजंबूविजयजी महाराजनी प्रतिकृति तथा तेओश्रीए कृपा करीने लखी आपेले ‘श्रीपञ्चपरमेष्ठिनमस्कारमहामंत्र’नो ते ज स्वरूपे पाठ ।

(२०) प. पू. पण्यासप्रवर श्रीभानुविजयजी गणिवर्यना हस्ताक्षरमा ‘सिरिपंचमंगलमहासुयस्कन्धसुत्त’ तथा पू. मुनिराज श्रीतत्त्वानंदविजयजी महाराजना हस्ताक्षरमा ‘अरिहंत’ मंत्रनो लेखित आप (पृ. १९८ A)

प. पू. पण्यासजी महाराज श्री भानुविजयजी गणिवर्ये कृपा करीने लखी आपेले ‘सिरिपंचमंगलमहासुयस्कन्धसुत्त’ नो ते ज स्वरूपे पाठ अने तेओश्रीना अन्तेवासी संस्कृत अने प्राकृतना परम उपासक, ध्यान विषयना अभ्यासी मुनिराज श्री तत्त्वानंदविजयजी महाराज कृपा करीने लखी आपेले ‘अरिहंत’ मन्त्रनो लेखित आप ।

(२१) सिद्धचक्रम् (दिगम्बरीय नवदेवतानी धातु प्रतिमा) (घ. २२० A)

आ एक प्राचीन दिगम्बरीय चित्र उपरथी योग्य फेरफार साथे चितरावी अहीं रज्जू करवामा आवेल छे ।

(२२) नंदीश्वरद्वीपपटः

(घ. २४० A)

राणकपुरना घरणविहार प्रासादमा रहेला नदीश्वरपटना एकचित्र उपरथी सस्थामा चित्रकण पासे योग्य फेरफार करावी चितरावीने अहीं रज्जू करवामा आवेल छे ।

(२३) श्रीमहावीर स्वामी (काउस्सग्गध्यानमां) (घ. २५० A)

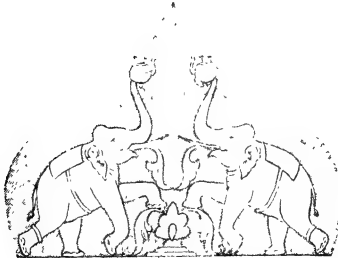
तालश्वत्र (तळाजा-सौराष्ट्र) गिरि उपर मुख्य देरासरनी बाजुए एक उभी काउस्सग्गीया भगवाननी मूर्ति छे । पगनी नीचे जमणी बाजु एक यक्ष तथा डाबी बाजु अंबिका देवी छे । प्रभुनी मूर्ति नीचे लाछन नथी परगु बजे बाजु सिंहनी आकृति होवाथी चित्रकारे वचना सिंहनी आकृति लाछन तरीके मकी महावीर स्वामीनी मूर्ति कल्पिने ते प्रमाणे चितरी छे । जे अहीं रज्जू करवामा आवेल छे ।

(२४) श्रीबाहुबलिजी (काउस्सग्गध्यानमां) (घ. २९२ A)

श्रीगोमटेश्वर बाहुबलिना चित्र उपरथी योग्य फेरफार साथे चित्रकार पासे चितरावीने अहीं रज्जू करेल छे ।

(२५) श्रीचतुर्विंशतिजिनरम्यपटः (घ. २९८ A)

प्रभासपाटणना चिन्तामणि पार्श्वनाथना देरासरमा डाबी बाजुना एक चोवीसीना चित्र उपरथी चित्रकारनी कल्पनागुसार चितरावीने अहीं रज्जू करेल छे ।

अमारां प्रकाशनो

(प्रयोजक : अमृतलाल कालिदास दोशी, बी. ए.)

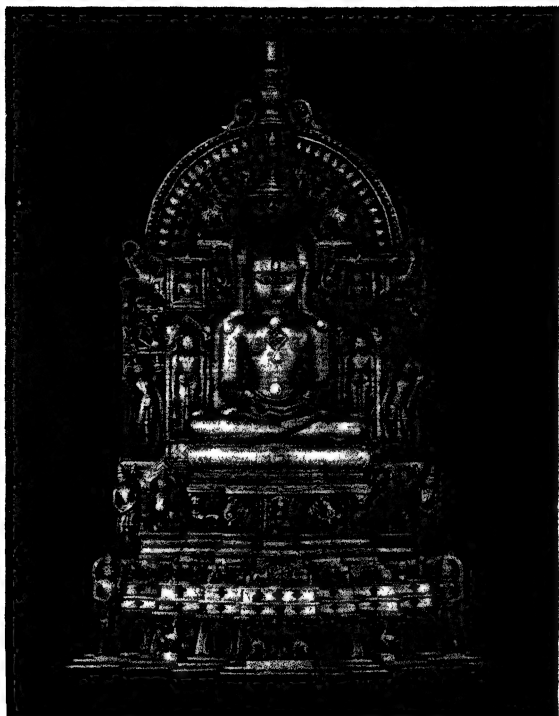
१ श्रीप्रतिक्रमण—सूत्र प्रबोधटीका, भाग पहिलो (बीबी आशुति)	रु. ५=००
२ श्रीप्रतिक्रमण—सूत्र प्रबोधटीका भाग बीजो	रु. ५=००
३ श्रीप्रतिक्रमण—सूत्र प्रबोधटीका भाग त्रीजो	रु. ५=००
४ श्रीप्रतिक्रमणनी पवित्रता (बीबी आशुति—अप्राप्य)	रु. ०=३७
५ श्रीपंचप्रतिक्रमण—सूत्र (प्रबोधटीकानुसारी) ग्रन्थार्थ, अर्थसंकलना, तथा सूत्र—परिचय साथे (अप्राप्य)	रु. २=००
६ सचित्र सार्थ सामायिक—चैत्यवन्दन (प्रबोधटीकानुसारी—अप्राप्य)	रु. ०=५०
७ योगप्रदीप (प्राचीन गुजराती बालाबबोध अने अर्वाचीन गुजराती अनुवादसहित)	रु. १=५०
८ तत्त्वानुशासन (गुजराती अनुवादसहित)	रु. १=००
९ ध्यानविचार (गुजराती अनुवादसहित)	रु. . . .
१० नमस्कार स्वाध्याय (प्राकृत विभाग) (अप्राप्य)	रु. २=००
११ नमस्कार स्वाध्याय (संस्कृत विभाग)	रु. १५=००
१२ A Comparative Study of the Jaina Theories of Reality and Knowledge	रु. १०=००

—: छपाय छे :—

- १३ मातृका प्रकरण
१४ नमस्कार—स्वाध्याय (अपभ्रंश—हिंदी—गुजराती विभाग)
१५ योगसार
१६ मन्त्ररान रहस्य

जैन साहित्य विकास मंडळ

हरला मीन, ११२ मोरबंदर रोड
विलियारले, मुंबई—५६ (A.S.)

श्री श्यामनाथ भगवान् (गुहमातर ज्याल बिल्पार्छ)

चत्वारि मंगल - अरिहता मंगल,
सिद्धा मंगल, साहू मंगल,
केवलियन्नत्तो धम्मो मंगल ॥

चत्वारि लोगुत्तमा -

अरिहता लोगुत्तमा,
सिद्धा लोगुत्तमा,
साहू लोगुत्तमा,
केवलियन्नत्तो धम्मो लोगुत्तमो ॥

चत्वारि सारणं पवज्जामि

अरिहता सारणं पवज्जामि,

सिद्धे सारणं पवज्जामि, साहू सारणं पवज्जामि

केवलियन्नत्तो धम्मो सारणं पवज्जामि ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

पञ्चपस्कनभारतवितरकमूलपटी
(संस्कृत कान्तिदाल ईश्वरालना मीतन्यपी)

॥ श्री शंखेभ्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥

नमस्कार स्वाध्याय

(संस्कृत विभाग)

[४६-१]*

नमस्कारमन्त्रस्तोत्रम्

5

(शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

विश्लिष्यन् घनकर्मराशिमशनिः संसारभूमिभृतः

स्वनिर्वाणपुरप्रवेशगमने निष्प्रत्यवायः सताम् ।

मोहान्धावटसङ्कटे निपततां हस्तावलम्बोऽर्हतां,

पापाद् वैः सचराचरस्य जगतः सञ्जीवनं मन्त्रराट् ॥ १ ॥

10

(वसन्ततिलकावृत्तम्)

एकत्र पञ्चगुरुमन्त्रपदाक्षराणि, विश्वत्रयं पुनरनन्तगुणं परत्र ।

यो धारयेत् किल तुलानुगतं तथापि, वन्दे महागुरुर्वै परमेष्ठिमन्त्रम् ॥ २ ॥

ये केचनापि सुषमाद्यरका अनन्ता, उत्सर्पिणीप्रभृतयः प्रययुर्विवर्त्ताः ।

तेष्वप्ययं परतरः प्रथितप्रभावो, लब्ध्वाऽमुमेव हि गता शिवमत्र लोकाः ॥ ३ ॥

15

अनुवाद

घनघाति कर्मना समूहने विखेरी नाखनार, भवरूपी पर्वतने (भेदवा) माटे वज्र समान, सत्पुरुषोने स्वर्ग अने मोक्षपुरीमां प्रवेश करवाना मार्गमा रहेला विघ्नोने दूर करना, मोहरूप अंधकारमय कूवाना संकटमा पडेल।ओने माटे हायना ठेकारूप अने सचराचर जगतने माटे संजीवनरूप अर्हतोना मंत्रराज (नमस्कार महामंत्र) तमार कल्याण करे ॥ १ ॥

20

एक पङ्कामा 'पञ्चगुरुमन्त्र' (नमस्कार मंत्र)ना पदना अक्षरो अने बीजा पङ्कामां अनंतगुण करेला एवा त्रणे लोक, एम बंनेने जो राजवामा धारण करवामा आवे, तो पण जेनो भार घणो वधारे धाय एवा परमेष्ठिमन्त्रने हुं नमस्कार करुं छुं ॥ २ ॥

जे कोई पण सुषमादि अनन्त आराओ अने उत्सर्पिणी (अवसर्पिणी) वगेरे कालचक्रो व्यतीत थया, ते बधामा पण आ मंत्रराज मर्वोत्तम अने विस्तृत—प्रख्यात प्रभाववाळो हतो। आ मंत्रने प्राप्त करीने 25 ज भव्य लोको मोक्षमां गया छे ॥ ३ ॥

१. पायाज्ञः । २. धारयेदिव । ३. महागुरुतर ।

* आ पहिला प्रकट थयेल “नमस्कार स्वाध्याय—प्राकृत विभाग”मा कुल ४५ स्तोत्रो आपवामा आव्या हता अने सळग क्रम जाळवी राखवानी दृष्टिए तेना अनुसंधानमा आ “नमस्कार स्वाध्याय-संस्कृत विभाग”मा न. ४६ थी शब्दात करवामां आवी छे ।

(शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

उतिष्ठन् निपतन् चलन्नपि धरापीठे लुठन् वा स्मरे-
आग्रद् वा ग्रहसन् स्वपन्नपि वने विम्यन्निषीदन्नपि ।
गच्छन् वर्त्मनि वेदमनि प्रतिपदं कर्म प्रकुर्वन्मनुं

5

यः पञ्चप्रभुमन्त्रमेकमनिशं किं तस्य नो वाञ्छितम् ॥ ४ ॥

(वसन्ततिलकावृत्तम्)

सङ्ग्राम-सागर-करीन्द्र-भुजङ्ग-सिंह-
दुर्व्याधि-वह्नि-रिपु-बन्धनसम्भवानि ।
चौर-ग्रह-भ्रम-निशाचर-शाकिनीनां
नश्यन्ति पञ्चपरमेष्ठिपदैर्भयानि ॥ ५ ॥

10

(शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

यो लक्षं जिनवद्धलक्ष्यहृदयः सुव्यक्तवर्णक्रमः
श्रद्धावान् विजितेन्द्रियो भवहरं मन्त्रं जपेच्छ्रावकः ।
पुण्यैः^१ श्वेतसुगन्धिभिः सुविधिना लक्षप्रमाणैरमुं
यः सम्पूजयते स विश्वमहितस्तीर्थाधिनाथो भवेत् ॥ ६ ॥

15

ऊटनां, पडना, चालना, भूमि पर आळोटता, जागतां, हमता, मृतां, वनमां भय पामतां,
बैसतां, मार्गमां के घरमां जना प्रत्येक डगले अने प्रत्येक काम करता जे आ पंचपरमेष्ठिमन्त्रनु निरतर स्मरण
करे, तेना कया मनोरथनी सिद्धि न थाय २ ॥ ४ ॥

पंचपरमेष्ठिना पदो वडे रण-संग्राम, सागर, गजेन्द्र, सर्प, सिंह, दुष्टव्याधि, अग्नि, शत्रु अने
20 बंधनयी उत्पन्न यता भयो तथा चोर, ग्रह, भ्रम, राक्षस अने शाकिनीनां भयो दूर भागी जाय छे ॥ ५ ॥

श्री जिनेश्वर भगवतने विपे वद्धलक्ष्य छे हृदय जेनु (अर्थात् श्री जिनेश्वर भगवतरूप ध्येयमां
एकाग्र मनवालो), सुस्पष्ट वर्णक्रमवालो (अर्थात् जेनो नमस्कार महामंत्रना वर्णोना उच्चारदिनो क्रम
सूत्रोच्चारणना गुणोयी युक्त छे एवो), श्रद्धावान अने जितेन्द्रिय एवो जे श्रावक भवनाशक एवा आ मंत्रनो
एक लाख श्वेत सुगंधी पुण्योवडे सुदर विधिपूर्वक जाप करे अने पूजा करे, ते विश्वप्रसन्न तीर्थकर थाय ।
25 (श्रीपार्श्वनाथ अथवा श्री शातिनाथ भगवन्तनां प्रतिमानी एक लाख श्वेत सुगंधी पुण्योवडे पूजा करे; एक
एक पुण्य प्रभु पर चढावती वखते एक एक नवकारनो जाप करे, एवु विधान छे । आ विधाननुं वर्णन
प्रस्तुत ग्रंथना त्रीजा भागमा आवशे) ॥ ६ ॥

(વસન્તતિલકાવૃત્તમ્)

હન્દુર્દિવાકરતયા રવિરિન્દુરૂપઃ

પાતાલમમ્બરમિલા સુરલોક એવ ।

કિં જલ્પિતેન બહુના ધ્રુવનત્રયેઽપિ

યન્નામ તન્ન વિપર્મં ચ સમં ચ ન સ્યાત્ ॥ ૭ ॥

5

જગ્યુર્જિનાસ્તદપવર્ગપદં તદૈર્વં

વિશ્વં વરાક્રમિદમત્ર કથં વિનાઽસ્માત્ ।

તત્ સર્વલોકધ્રુવનોદ્ધરણાય ધીરૈ-

ર્મન્ત્રાત્મકં નિજવપુર્નિહિતં તદત્ર ॥ ૮ ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્)

10

હિંસાવાનનૃતપ્રિયઃ પરધનાઽઽહર્તા પરસ્ત્રીરતઃ

કિઞ્ચાન્યર્થ્યપિ લોકગર્હિતમતિઃ પાપેષુ માદોઘતઃ ।

મન્ત્રેશં યદિ સંસ્મરેષ્ઠ સતતં પ્રાણાત્યયે સર્વદા

દુષ્કર્માહિતદુર્ગતિશ્ચતચયઃ સ્વર્ગાભવેન્માનવઃ ॥ ૯ ॥

આ મહામત્રના પ્રભાવથી ચંદ્ર સૂર્યરૂપે અને સૂર્ય ચંદ્રરૂપે, પાતાલ આકાશરૂપે (અને આકાશ 15 પાતાલરૂપે) અને પૃથ્વી દેવલોકરૂપે (અને દેવલોક પૃથ્વીરૂપે) થઈ શકે। વ્યારે કહેવાથી શુ ૧ ત્રણ જગતમાં એવી કઈ વસ્તુ છે કે જે એ મંત્રથી વિપર્મના સમ કે સમની વિષમ ન થઈ શકે ૨ (અર્થાત્ આ પંચપરમેષ્ઠિ-મત્રના પ્રભાવથી વસ્તુને જે રૂપે બદલાવવી હોય તે રૂપે બદલાવી શકાય) ॥ ૭ ॥

વ્યારે શ્રી જિનેશ્વર ભગવતો મોક્ષમાં ગયા ત્યારે, “અમારા વિના અહીં વિચારા આ જગતનુ શુ થશે ૧”, (એવી કહુનાથી) ધીર એવા તેઓ સર્વ જગતના જીવોના ઉદ્ધાર માટે પોતાના મત્રાત્મક શરીરને અહીં 20 મૂકતા ગયા છે ॥ ૮ ॥

હિંસા કરનાર, અસત્યપ્રિય, પારકું ધન હરણ કરનાર, પરસ્ત્રીમા આસક્ત તથા બીજા પણ પાપોમા અત્યંત તત્પર અને લોકોનું જેની બુદ્ધિની નિંદા કરી છે એવો પુરુષ પણ જો મરણ વળતે આ મંત્રનુ સર્વદા સતત સ્મરણ કરે તો તે દુષ્કર્મથી પ્રાપ્ત કરેલ દુર્ગતિના સંચયનો (દુર્ગતિ પ્રાયોગ્ય કર્મ સમૂહનો) ક્ષય કરીને દેવ થાય છે ॥ ૯ ॥

25

(शिखरिणीवृत्तम्)

अयं धर्मः श्रेयानयमपि च देवो जिनपति-
व्रतं चैतत् श्रीमानयमपि च यः सर्वफलदः ।

किमन्यैर्वाग्जालैर्बहुभिरपि संसारजलधौ

5 नमस्काराच्च किं यदिह शुभरूपं न भवति ॥ १० ॥

स्वपञ्च जाग्रन् तिष्ठन्नपि पथि चलन् वेदमनि सरन्,

भ्रमन् क्लिश्यन् माघन् वन-गिरि-समुद्रेष्ववतरन् ।

नमस्कारान् पञ्च स्मृतिरबनिस्त्रातानिव सदा

प्रशस्तैर्विद्वद्भिरनिव वहति यः सोऽत्र सुकृती ॥ ११ ॥

10 आ नवकार कल्याणकारी धर्म छे, जिनेश्वरदेव पण ए छे, व्रत पण ए छे अने जे सर्व फळोने आपे छे ते श्रीमान पण ए छे । बीजा वणा वाक्प्रपञ्चोथी शु^१ आ संसारममुद्रमा एवुं शुं छे के जे आ नमस्कारमंत्रोथी* शुभरूप न थवु होय ? ॥ १० ॥

जे सूता, जागता, ऊभा रहेता, रस्तामा चालतां, घरमा पेसता, (स्वलना पामता) फरता, दुःखी थता, प्रमाद आवी जता, अथवा जगल, पर्वत के समुद्रोने पार करतां, पूज्य पुरुषोए उपदेशोला पांच
15 नमस्कारोने जाणे स्मृतिना आंतरिक नादबडे मनमा कोराई गया होय (?) तेम धारण करे छे ते अहाँ भाग्यशाली छे ॥ ११ ॥

परिचय

आ स्तोत्रनी बे प्रतिओ अमने मळी छे । एक आरा जैन सिद्धांत भवनना हस्तलिखित ग्रंथसंग्रहना त० २५/१ मांथी मळी हती; ज्यारे बीजी रॉयल एशियाटिक सोसायटी कलकत्ताना संग्रहमाथी 'पंचनम-
20 स्फुटिदीपक' नामना ग्रंथमांथी संग्रहरूपे मळेळी हती; ते बे प्रतिओ उपरथी मूलपाठ अने पाठभेदो लईने अनुवाद साथे आ कृतिने अही प्रगट करी छे ।

'पंचनमस्फुटिदीपक'मा आ स्तोत्रना कर्ता तरीके वाचकवर्य श्री उमास्वानिनो उल्लेख कर्यो छे । संभव छे के आ कृति तेमनी होय, छता बीजो पुरावो न मळे त्या सुधी आ स्तोत्रना कर्ता विशेष निश्चितपणे कही न शकाय ।

25 आ स्तोत्र प्रस्तुत ग्रंथना केटलाक स्तोत्रना सारसमुच्चयरूप जणाय छे । खास करीने आ स्तोत्रनु आठमु पथ आपणुं ध्यान खेचे छे के, "आ नमस्कार मत्र, ते जगतना उद्धार माटे श्री अरिहंत भगवंतनो मंत्रात्मक शाश्वत देह छे ।" श्री नमस्कार महामंत्रनी महान शक्तिनुं वर्णन करतां आ स्तोत्रमां कहेवामां आल्युं छे के, "ए मंत्रनी सहायथी चद्रने सूर्य, सूर्यने चंद्र के पृथ्वीने देवलोक वगैरे बनावी शकाय ।" सारांश के नमस्कारमंत्रना प्रभावादिने आ स्तोत्रमां सुदर रीते रज्जु करवामां आवेल छे ।

30 १. नमस्कारस्तत्त्वं यदिह शुभरूपञ्च भवति । २. सुपन् । ३. स्वल्न् ।

* आ संसारमा जे जे शुभरूप छे, ते ते बडुं नवकार(ना प्रभाव) ब छे ।

ॐकार परमेश्वरपञ्चकवाचककल्पान्वक्स्वरूप

‘હૈં’કારવિદ્યાસ્તવનમ્

પ્રણવસ્ત્વં ! પરબ્રહ્મન્ ! લોકનાથ ! જિનેશ્વર !

કામદસ્ત્વં મોક્ષદસ્ત્વં ‘હૈં’કારાય નમો નમઃ ॥ ૧ ॥

પીતવર્ણઃ શ્વેતવર્ણો રક્તવર્ણો હરિદ્રરઃ ।

5

કૃષ્ણવર્ણો મતો દેવઃ ‘હૈં’કારાય નમો નમઃ ॥ ૨ ॥

નમસ્ત્રિભુવનેશાય રજોઽપોહાય ભાવતઃ ।

પશ્ચદેવાય શુદ્ધાય ‘હૈં’કારાય નમો નમઃ ॥ ૩ ॥

માયાદયે નમોઽન્તાય પ્રણવાન્તર્મયાય ચ ।

વીજરાજાય હે દેવ ! ‘હૈં’કારાય નમો નમઃ ॥ ૪ ॥

10

ઘનાન્ધકારનાશાય ચરતે ગગનેઽપિ ચ ।

તાલુરન્દ્રસમાયાતે સપ્રાન્તાય નમો નમઃ ॥ ૫ ॥

ગર્જન્તં મુસ્તરન્દ્રેણ લલાટાન્તરસંસ્થિતમ્ ।

પિધાનં કર્ણરન્દ્રેણ પ્રણવં તં વયં નુમઃ ॥ ૬ ॥

અનુવાદ

15

હે પરમબ્રહ્મ, લોકનાથ, જિનેશ્વર ! તમે પ્રણવ (‘હૈં’કાર) સ્વરૂપ છો । હે ‘હૈં’કાર ! તું સર્વ શુભ ઇચ્છાઓને પૂર્ણ કરનાર છે અને મોક્ષ આપનાર પણ તું જ છે; તેથી હું તને પુનઃ પુનઃ નમસ્કાર કરું છું ॥ ૧ ॥

જે (ઇષ્ટ) દેવ (‘હૈં’કાર)નું ધ્યાન પીતવર્ણમાં, શ્વેતવર્ણમાં, રક્તવર્ણમાં, હરિતવર્ણમાં અથવા કૃષ્ણવર્ણમાં કરાય છે, તે ‘હૈં’કારને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૨ ॥

20

જે ત્રણે ભુવનનો સ્વામી છે, જેનું માવપૂર્વક ધ્યાન કરતા રજ-કર્મનો નાશ વાય છે, જે પંચદેવ (પંચપરમેષ્ઠિ) મય છે અને જે શુદ્ધ છે એવા ‘હૈં’કારને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩ ॥

હે દેવ ! જે માયા ઇચ્છે ‘હૈં’કારની આદિમા છે, જેના અતમા નમઃ છે, જે સર્વ વીજોમાં અંતર્ગત છે—વ્યાપ્ત છે અને જે વીજરાજ છે એવા પ્રણવસ્વરૂપ ‘હૈં’કારને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૪ ॥

મંત્ર—‘હૈં હૈં નમઃ’

25

(અજ્ઞાનરૂપ) ગાદ અંધકારનો નાશ કરવા માટે ગગનમાં સંચરતા અને ત્યાંથી તાલુદ્રમાં આવતા ‘સ્’ની નજીકમાં રહેલા ‘હ’કારને (?) (‘હૈં’કારને) વારંવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫ ॥

વઠી મુલરધ્રમાં ગર્જતા, લલાટના મધ્યમાં સ્થિર થતા અને કર્ણરધ્રથી ટંકાતા (?) એવા તે પ્રણવ-‘હૈં’કારને અમે વારંવાર નમસ્કાર કરીએ છીએ ॥ ૬ ॥

શ્વેતે શાન્તિક-પુટથાલ્યાઽનવદ્યાદિકરાય ચ ।

પીતે લક્ષ્મીકરાયાપિ 'હ્રૈં'કારાય નમો નમઃ ॥ ૭ ॥

રક્તે વશ્યકરાયાપિ કૃષ્ણે શત્રુક્ષયકૃતે ।

ધૂમ્રવર્ણે સ્તમ્ભનાય 'હ્રૈં'કારાય નમો નમઃ ॥ ૮ ॥

5

બ્રહ્મા વિષ્ણુઃ શિવો દેવો ગણેશો વાસવસ્તથા ।

ધૃત્યશ્ચન્દ્રસ્ત્રમેવાતઃ 'હ્રૈં'કારાય નમો નમઃ ॥ ૯ ॥

ન જપો ન તપો દાનં ન વ્રતં સંયમો ન ચ ।

સર્વેષાં મૂલહેતુસ્ત્વં 'હ્રૈં'કારાય નમો નમઃ ॥ ૧૦ ॥

ઇતિ સ્તોત્રં જપન્ વાઽપિ પઠન્ વિદ્યામિમાં પરામ્ ।

10

સ્વર્ગં મોક્ષં પદં ધત્તે વિદ્યેયં ફલદાયિની ॥ ૧૧ ॥

કરોતિ માનવં વિજ્ઞમજ્ઞં માનવિવર્જિતમ્ ।

સમાનં સ્યાત્ પંચસુગુરોર્વિઘ્નૈકા સુખદા પગ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઇતિ હ્રૈંકારવિદ્યાસ્તવનમ્ ॥

જે શ્વેતવર્ણી ધ્યાન કરતા નિર્દોષ પદ્મ શાન્તિ, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ વગેરે કાર્યો કરે છે અને પીતવર્ણી 15 ધ્યાન કરતા લક્ષ્મી આપે છે તે 'હ્રૈં'કારને વારવાર નમસ્કાર થાઓ । જે લાલવર્ણી ધ્યાન કરતા વશી-કરણ કરે છે, કૃષ્ણવર્ણી ધ્યાન કરતા શત્રુનો ક્ષય કરે છે અને ધૂમ્રવર્ણી ધ્યાન કરતાં સ્તમ્ભન કરે છે તે 'હ્રૈં'કારને વારવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૭-૮ ॥

હે પ્રણવ ! તુ જ બ્રહ્મા છે, તુ જ વિષ્ણુ છે, તુ જ શિવ દેવ છે, તુ જ ગણેશ છે, તુ જ ઇંદ્ર છે, તુ જ સૂર્ય છે અને ચંદ્ર પણ તુ જ છે; તેથી તને વારવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૯ ॥

20 સર્વ સિદ્ધિઓ (સુખો) નું મૂળ કારણ જપ નથી, તપ નથી, દાન નથી, વ્રત નથી અને સંયમ પણ નથી; કિન્તુ હે પ્રણવ ! તું છે । તને વારવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૦ ॥

આ સ્તોત્રને જપતો અથવા આ પરમ વિદ્યાનો પાઠ કરતો મનુષ્ય સ્વર્ગ અથવા મોક્ષનાં પદવી પામે છે । આ 'હ્રૈં'કાર વિદ્યા (શ્રેષ્ઠ) ફળને આપનારી છે ॥ ૧૧ ॥

૨૫ પંચસુગુરોના પ્રથમાક્ષરોમાથી નિષ્પન્ન થયેલી આ વિદ્યા અદ્વિતીય અને પરમ સુખદાયક છે ॥ ૧૨ ॥

૧. અહીં જપાદિની રીનતા બતાવાઈ નથી કિન્તુ 'હ્રૈં'કારની શ્રેષ્ઠતા બતાવવા માટે જપાદિને ગૌણતા આપવામા આવી છે ।

૨. અહીં છંદોભગ દોષ લાગે છે.

પરિચય

આ સ્તોત્ર ‘પચનમસ્કૃતિદીપક’ નામક પ્રથમા સંપ્રદીત છે અને તેમાં તેનો દિગંબર જૈનાચાર્ય ‘પૂજ્યપાદ’ (અપરનામ શ્રી સમતભદ્રસૂરિ) ની કૃતિરૂપે ઉલ્લેખ થયો છે । એ સ્તોત્રને અહીં અનુવાદ સાથે પ્રગટ કર્યું છે ।

શ્રીપચ્ચરમેષ્ટિઓનો વાચક આ ‘ૐ’કાર ‘અ + અ + આ + ઊ + મ્’ એ વર્ણોના યોગથી બનેલો 5 છે । તેનું વર્ણન આ સ્તોત્રમાં કરેલું છે ।

‘ૐ’કારના ધ્યાન વિશે અને તેના ફલ વિશેની માહિતી આ સ્તોત્રમાં આપેલ છે । આ સ્તોત્ર ‘ૐ’કારની વ્યાપકતાનો સુંદર રીતે સ્થૂળ કરાવે છે । ૐકાર પરમેષ્ઠિભગવતોનો એકાક્ષરી મંત્ર હોવાથી આ ‘ૐ’કાર-સ્તવનને અહીં પ્રકટ કર્યું છે ।

એક જૈન ‘વીજગ્રોશ’કારે ‘ૐ’કારને આત્મવાચક મૂલભૂત વીજ વતાવ્યું છે । એને 10 તેજોવીજ, કામવીજ પણ માનવામાં આવ્યું છે । પચ્ચરમેષ્ઠિનો વાચક હોવાથી ‘ૐ’કારને સમસ્ત મંત્રોત્તું સારતત્ત્વ કહેવામાં આવે છે । માત્ર ‘ૐ’નો જપ અથવા ચિંતન કરવાથી આત્મા નિર્મલ બને છે અને સ્વાનુભવ થવા લાગે છે । આ સ્તોત્રનો પાઠ અનેક રીતે ફલદાયક છે ।

શ્રીજિનપ્રમદ્ધરિવિરચિત્:

માયાવીજ(‘હી’કાર)કલ્પ:

5

માયાવીજબૃહત્કલ્પાત્, શ્રીજિનપ્રમદ્ધરિભિઃ ।

લોકાનામુપકારાય, પૂર્વવિદ્યા પ્રચક્ષ્યતે ॥ ૧ ॥

સુપ્રકાશે તામ્રમયે, પટ્ટે માયાશ્વરં ગુરુ ।

કારિતં પરમાત્મત્વમમલં લભતે સ્ફુટમ્ ॥ ૨ ॥

ધ્યાનાશ્રયો યથામ્નાયં, શુભાશુમફલોદયઃ ।

તથાડ્યં વર્ણમેદેન, કાર્યકાલે પ્રજાયતે ॥ ૩ ॥

10

પૂર્ણાયાં સત્તિથૌ શુક્રપક્ષે ચન્દ્રબલે તથા ।

કારયેત્ સર્વનૈવેદ્યં, પશ્ચામૃતસમન્વિતમ્ ॥ ૪ ॥

પક્ષાન્નાન્ વિવિધાન્ ચાન્યાનાનયેત્ સુમનાંસિ ચ ।

સર્વેઃ કર્ણૈઃ ફલૈઃ સર્વેઃ, સર્વર્વૈશ્વૈઃ ક્રપાણકૈઃ ॥ ૫ ॥

સુવર્ણ-રત્ન-રૂપ્યૈશ્ચ, કર્પૂરાદિસુગન્ધિભિઃ ।

15

પ્રતિષ્ઠાદિવસે પૂજ્યો, મન્ત્રરાજઃ શુભાશયૈઃ ॥ ૬ ॥

અનુવાદ

આચાર્ય ભગવાન શ્રીજિનપ્રમદ્ધરિવડે ‘માયાવીજબૃહત્કલ્પ’માંથી લોકોના ઉપકાર માટે પૂર્વવિદ્યા કહેવાય છે ॥ ૧ ॥

જે સુપ્રકાશિત તાંબાના પટ ઉપર મોટો ‘હી’કાર કરાવે તે નિર્મલ એવા પરમાત્મપણાને 20 નિશ્ચયથી પામે છે (?) ॥ ૨ ॥

કાર્યકાલે આમ્નાયને અનુસારે (વિધિપૂર્વક) જુદા જુદા વર્ણોથી ધ્યાન કરાતો આ (મન્ત્રરાજ) શુભાશુમ ફલના (?) ઉદયને કરનારો થાય છે ॥ ૩ ॥

શુક્લપક્ષની શુભ એવી પૂર્ણા (૫, ૧૦, ૧૫) તિથિઓમાં તેમજ ઉત્તમ પ્રકારના ચંદ્રબલમાં પંચામૃતથી સહિત સર્વ પ્રકારનું નૈવેદ્ય, વિવિધ પ્રકારના પક્વાનો કરાવવાં તથા સુંદર પુષ્પો મગાવવાં તે સર્વ 25 વડે, અને સર્વ ધાન્યો વડે, સર્વફલો વડે, સર્વવસ્ત્રો વડે, સર્વક્રયાણકો વડે (?), સોનું, રત્ન અને ચાંદી વડે, કપૂર વગેરે સુગંધી દ્રવ્યો વડે પ્રતિષ્ઠાના દિવસે શુભ આશયોસહિત મન્ત્રરાજ ‘હી’કારની પૂજા કરવી ॥ ૪-૬ ॥

૧ ‘દૂધ’, ‘દહી’, ‘ધી’, ૨ ‘સાકર’ (શુરસ) અને ગંધોદક (કેસર, કપૂર વગેરે સુગંધી દ્રવ્યોથી મિશ્રિત જલ) ને પચામૃત કહેવાય છે.

आम्नायदायकं नत्वा, दानैः सत्कृत्य तं गुरुम् ।

प्रतिष्ठाप्यः परो मन्त्रेणानेनैव विपश्चिता ॥ ७ ॥

सर्वमन्त्रमयत्वाच्च, सर्वदेवमयत्वतः ।

नान्यमन्त्रस्य संन्यासमयमर्हति तीर्थराट् ॥ ८ ॥

कृतस्नानेन सद्धर्म(ब्रह्म)चारिणा चैकभोजिना ।

5

साधकेन सदा भाव्यं, विजने भूमिशापिना ॥ ९ ॥

षट्कर्मणां विधानार्थं, जागर्ति यस्य मानसम् ।

प्रत्येकं पूर्वसेवायां, लक्षस्तेन विधीयते ॥ १० ॥

सितश्रीखण्डलुलितः, सितवस्त्रः सिताशनः ।

सितसद्धानजापस्रक्, सितजापाङ्गसंयुतः ॥ ११ ॥

10

सितपक्षे सुधाश्वेते, गृहे फलमयं(मिर्द) भवेत् ।

विषद्-रोगहर्तिं शान्तिं, लक्ष्मीं सौभाग्यमेव च ॥ १२ ॥

बन्धमोक्षं च कान्तिं च, क्रमात् काव्यं नवं तथा ।

पुरक्षोभं सभाक्षोभमाङ्गैर्धर्ममङ्गुुरम् ॥ १३ ॥

आम्नाय आपनार गुरुने नमस्कार करीने अने उचित दानथी तेमनो सत्कार करीने विद्वान पुरुषे 15
आ ज ('ही'कार) मंत्रथी श्रेष्ठ एवा 'ही'कारनी प्रतिष्ठा कराववी ॥ ७ ॥

आ 'ही'कार स्वय तीर्थराज, सर्वमन्त्रमय अने सर्वदेवमय होवार्थी प्रतिष्ठा माटे कोई पण
बीजा मत्रोना न्यासनी एने अपेक्षा नथी ॥ ८ ॥

साधक सदा (उचित रीते) स्नान करनार, सद्धर्मेन आचरनार, एक वस्त्र भोजन करनार अने
भूमिपर शयन करनार होवो जोईए । तेणे विजन (एकान्त) प्रदेशमां साधना करवी जोईए ॥ ९ ॥ 20

षट्कर्मना विधान माटे जेनु मन उत्साहित छे तेणे पूर्वसेवामा प्रत्येक कर्म माटे ('ह्रीं' हीं
नमः' ए मंत्रनो) एक लाख वार जाप करवो जोईए ॥ १० ॥

साधके श्वेत चन्दनथी देहनुं किलेपन करतुं । श्वेत वस्त्र, श्वेत (धान्यनु) भोजन, श्वेत (वर्णमां)
ध्यान अने जाप माटे श्वेत माला एम जापनु प्रत्येक अंग पण श्वेत होवु जोईए ॥ ११ ॥

शुक्लपक्षमां कळीचूनाथी रोल श्वेत घरमां जाप करवार्थी विपत्ति अने रोगोनो नाश, लक्ष्मी 25
अने सौभाग्यनी प्राप्ति, बंधनथी मुक्ति, नवीन काव्य, पुरक्षोभ अने सभाक्षोभ करवानी शक्ति अने आज्ञानुं
चिरकालीन ऐश्वर्य वगैरे फळोनी प्राप्ति थाय छे ॥ १२-१३ ॥

- કિં બહુક્તૈર્નિરાલમ્બં સિતધ્યાનં કરોત્યદઃ ।
 સર્વપાપક્ષયં પુંસાં નાત્ર કાર્યા વિચારણા ॥ ૧૪ ॥
- મોહાકૃદિવશાક્ષોભમિત્યં રક્તઃ કરોત્યયમ્ ।
 પીતઃ સ્તમ્ભં રિપોર્વક્ત્રવન્ધં સમ્યક્ કરોત્યયમ્ ॥ ૧૫ ॥
- 5 નીલો વિદ્વેષણં ચૈવોચ્ચાદૃનં તુ પ્રયોગતઃ ।
 કૃષ્ણવર્ણો ગુરોર્વાક્ષ્યાદરેમૃત્યુવિધાયકઃ ॥ ૧૬ ॥
- ધ્રુવોર્મધ્યે તુ સાધ્યસ્ય ચિન્તનીયો ગુરુઃ ક્રમાત્ ।
 ગૃહીતસ્ય ચ ચન્દ્રસ્યાકૃષ્ટથા પ્રાણપ્રયોગતઃ ॥ ૧૭ ॥
- સાલમ્બાચ નિરાલમ્બં નિરાલમ્બાત્ પરાશ્રયમ્ ।
 10 ધ્યાનં ધ્યાયન્ વિલોમાચ સાધકઃ સિદ્ધિમાન્ ભવેત્ ॥ ૧૮ ॥
- ક્ષીરપૂર્ણાં મહીં પશ્યેત્ સિતક્લ્લોલમાલિનીમ્ ।
 અશ્વશૃપર્વતામેકામર્ણવાત્માદિતીયકામ્ ॥ ૧૯ ॥
- વાધ-સંબાધરહિતાં, શાન્તામાનન્દદાયિનીમ્
 ચિન્તયેદેકમેવાત્રામલં કુસુમમુત્તમમ્ ॥ ૨૦ ॥

- 15 બહુ કહેવાથી શું ? આ 'હી'કારનું બાહ્ય આલબન રહિત ણુ નિરાલબન શ્વેત (શુક્લ ?) ધ્યાન મનુષ્યના સર્વ પાપનો ક્ષય કરે છે, વઢી વિશિષ્ટ ધ્યાનના પ્રયોગથી રક્તવર્ણવાળો (આ મંત્રરાજ) સમ્મોહન, આકર્ષણ, વશીકરણ અને આશ્વોભ કરે છે, પીતવર્ણવાળો સ્તમ્ભ અને શત્રુનું મુગ્ધ (વચન) બંધ કરે છે, નીલવર્ણવાળો વિદ્વેષણ અને ઉચ્ચાટન કરે છે અને કૃષ્ણવર્ણવાળો શત્રુનું મારણ કરે છે । ૧ નિ.સદેહ છે, ૧માં વિચાર (વિકલ્પ) કરવો નહીં. ॥ ૧૪-૧૬ ॥
- 20 ચંદ્રનાડીદ્વારા પ્રાણાયમના પ્રયોગપૂર્વક પ્રહ્ણ કરાયેલ શ્વાસનો કુભક કરીને (સાધકે) સાધ્યના ભ્રમધ્યમાં 'હી'કાર ક્રમે ક્રમે મોટો ચિન્તવચો (?) ॥ ૧૭ ॥
- સાલબન ધ્યાનમાથી નિરાલબન ધ્યાન કરવું, નિરાલબન ધ્યાનમાંથી પરાશ્રિત ધ્યાન કરવું । તે પછી વિલોમથી—ઉલટા ક્રમથી (પરાશ્રિતમાંથી નિરાલબન અને નિરાલબનમાંથી સાલબન) ધ્યાન કરવું । ૧ રીતે ધ્યાન કરનાર સાધક સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે. ॥ ૧૮ ॥
- 25 (સાધક) વૃક્ષો અને પર્વતો વિનાની, વાધા અને સંબાધાથી રહિત (નિરુપદ્રવ), શાન્ત, આનંદ આપનાર, અદિતીય, ક્ષીરથી પરિપૂર્ણ, ક્ષીરના શ્વેતક્લ્લોલના સમૂહથી શોભતી અને જાણે કેવલ એક ક્ષીરનો

૧. સાલબન—બાહ્યપટ આદિ આલબનસહિત ધ્યાન. નિરાલબન—બાહ્ય આલબન વિના કેવલ મનદ્વારા 'હી'કારની આકૃતિનું ધ્યાન. પરાશ્રિત—'હી'કારથી વાચ્ય દવા પરમાત્માના ગુણાદિનું ધ્યાન.

પત્રાદ્યૈસ્તુ હીંકારં સ્ફાટિકં વર્ણકોપરિ (કર્ણિકોપરિ) ।
 સ્મરેદાત્માનમત્રૈવોપવિઢં ઘવલત્વિષમ્ ॥ ૨૧ ॥
 ચતુર્મુખં ચતુર્ભેદગતિવિચ્છેદકારકમ્ ।
 સર્વકર્મધિનિર્મુક્તં સર્વસત્ત્વામયાવહમ્ ॥ ૨૨ ॥
 નિરજ્ઞનં નિરાવાધં સર્વવ્યાપારવર્જિતમ્ ।
 પદ્માસનસમાસીનં શ્વેતવસ્ત્રવિરાજિતમ્ ॥ ૨૩ ॥
 ‘હીં’કારેણ શિરઃસ્થેન સ્ફાટિકેનોપશોભિતમ્ ।
 ક્ષરદ્ધિરમૃતૈર્માયા(?) માયાબીજાક્ષરાક્ષરૈઃ(ર્જઃ) ॥ ૨૪ ॥
 ઇતિ ધ્યાનમયો ધ્યાતા સમ્યક્સંસારભેદકઃ ।
 ભવૈશ્ચિભિશ્ચતુર્ભિર્વા મોક્ષમાર્ગ(?) ચ ગચ્છતિ ॥ ૨૫ ॥
 ચતુર્વિંશતિતીર્થેશૈર્જૈનશક્ત્યા વિભૂષિતઃ ।
 પરમેષ્ઠિમયશ્ચૈષ સિદ્ધચક્રમયો હ્યયમ્ ॥ ૨૬ ॥
 ત્રયીમયો ગુણમયઃ સર્વતીર્થમયો હ્યયમ્ ।
 પશ્ચભૂતાત્મકો હ્યેષ લોકપાલૈરધિષ્ઠિતઃ ॥ ૨૭ ॥

5

10

મહાસાગર હોય તેવી પૃથ્વીને જુએ । તેમા વચ્ચે અદલ કમલ છે, દરેક દલ ઉપર ‘હીં’ કાર છે અને 15
 વચ્ચે કર્ણિકામાં ઉચ્ચલ કાંતિવાળો પોતે પદ્માસને બેઠેલ છે, એમ ધિતવે । ત્યાં તે પોતાને (સમવસરણમાં
 બેઠેલા શ્રી તીર્થકરની જેમ) ચતુર્મુખ, ચારે ગતિનો વિચ્છેદ કરનાર, સર્વ કર્મોથી રહિત, પદ્માસને બેઠેલ અને
 શ્વેતવસ્ત્રોથી શોભતો જુએ । તે પછી બ્રહ્મધમા સ્થાપન કરેલા સ્ફટિક વર્ણના ‘હીં’ કારની વચ્ચે વિરાજ-
 માન પોતાના આત્માને જુએ । તે પછી ‘હીં’ કારના દરેક અગમ્યાંથી ક્ષરતા અમૃતથી સિંચાતો પોતાના
 આત્માને ધિતવે ॥ ૧૯-૨૪ ॥

20

આ પ્રકારે ‘હીં’કારના ધ્યાનમા પરિણમેલો ધ્યાતા સંસારનો સારી રીતે વિચ્છેદ કરનાર થાય
 છે । તે ત્રીજા અગર ચોથા ભવે મોક્ષને અવશ્ય પામે છે ॥ ૨૫ ॥

‘હીં’કારને ચોવીશ તીર્થકરોએ જૈનશક્તિથી (?) વિભૂષિત કરેલ છે । એ પરમેષ્ઠિમય, શ્રીસિદ્ધચક્ર-
 સ્વરૂપ, ત્રયી (દેવ-ગુરુ-ધર્મ)મય, જ્ઞાનદર્શનચારિત્રગુણાત્મક, સર્વતીર્થમય, પંચભૂતાત્મક અને લોકપાલોથી

ચન્દ્રસૂર્યાદિગ્રહયુગ્મ દશદિક્કપાલપાલિતઃ ।
 ગૃહે તુ પૂજ્યતે યસ્ય તસ્ય સ્યુઃ સર્વસિદ્ધયઃ ॥ ૨૮ ॥
 ફ્યં કલા સિદ્ધિકલા ચિન્દુરૂપમિદં મતમ્ ।
 સ્વરૂપં સર્વસિદ્ધાનાં નિરાધાધપદાત્મકમ્ ॥ ૨૯ ॥
 કરજાર્પ લક્ષમિતં હોમં ચ તદ્દશાંશતઃ ।
 કુર્યાદ્ યઃ સાધકો મુખ્યઃ સ સર્વં વાચ્છિતં લભેત્ ॥ ૩૦ ॥

5

અધિષ્ઠિત છે । એ ચંદ્ર, સૂર્ય વગેરે નવે પ્રહોથી યુક્ત અને દશ દિક્કપાલોથી સુરક્ષિત છે । એવા આ ‘હ્રીં’કાર-
 બીજનું જેના ધરમાં પૂજન થાય છે તેને વધી સિદ્ધિઓ મળે છે ॥ ૨૬-૨૮ ॥

‘હ્રીં’કાર ઉપર આ કલા છે તે સિદ્ધિની કલા (સિદ્ધશીલા) છે અને આ ચિંદુ તે સર્વ સિદ્ધિને
 10 નિરાધાધપદાત્મક સ્વરૂપ છે, એમ કહેવાય છે ॥ ૨૯ ॥

જે સાધક વિધિપૂર્વક એક લાખ પ્રમાણ કરજાપ અને દશમા ભાગનો (દશ હજારનો) હોમ
 કરે છે તે સર્વદા સર્વ વાંછિતોને પ્રાપ્ત કરે છે ॥ ૩૦ ॥

પરિચય

શ્રી જિનપ્રભસૂરિની આ કૃતિની નકલ આ૦ શ્રીવિજયપ્રતાપસૂરિજી પાસેથી મળી હતી ।
 15 તેને ભાષાની દૃષ્ટિએ સુધારી અનુવાદ સાથે અહીં પ્રગટ કરી છે ।

શ્રી જિનપ્રભસૂરિએ આ ‘હ્રીં’કારકલ્પ ’નો ‘માયાવીજ-બૃહત્કલ્પ ’માંથી ઉદ્ધાર કર્યો હોવાનું
 પ્રથમ પદમાં જણાવ્યું છે, એટલે એ ‘બૃહત્કલ્પ ’ની કૃતિ પ્રાપ્ત થાય તો હ્રીંકાર વિશેની કેટલીયે અદ્ભુત
 હકીકતો પ્રકાશમાં આવે । શ્રી જિનપ્રભસૂરિ ચૌદમા સૈકાના સમર્થ વિદ્વાન હતા ।

ત્રીશ અનુષ્ટુપ શ્લોકોમાં આ કલ્પની રચના છે, તેમાં હ્રીંકારયંત્ર, તેની સાધનાની બાહ્ય સામગ્રી,
 20 સાધકનું લક્ષણ, જાપના પ્રકારો અને તેની સાધનાનું ફલ જણાવીને ધ્યાનવિધિની સમજણ આપી છે ।

આ સ્તોત્રમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે ‘હ્રીં’કાર સર્વમંત્રમય, સર્વદેવમય, જિનચતુર્વિંશતિમય,
 પરમેષ્ઠિમય, સિદ્ધચક્રમય, રત્નત્રયમય અને સર્વતીર્થમય છે; એ રીતે એનું માહાત્મ્ય સારું ગવાયું છે । આ સ્તોત્રમાં
 હ્રીંકારના શ્વેતધ્યાનનું વર્ણન હુંદર રીતે કરવામાં આવ્યું છે । શ્રીજિનપ્રભસૂરિની આ રચના સ્વાનુભવપૂર્વકની
 હોવાથી હ્રીંકારના વિષયમાં સુદર પ્રકાશ પાડે છે ।

25 ‘હ્રીં’કારને સમજવામાં વિશેષ ઉપયોગી થાય એવી બીજી બે કૃતિઓ અમને પ્રાપ્ત થઈ છે ।
 આ કૃતિઓના કર્તા વિશે કંઈ માહિતી મળી નથી; પરંતુ તેની ભાષાશૈલી અને આમ્નાયની રીતિને
 લક્ષમાં લેતાં તે “જૈનેતર” કૃતિઓ હોય એમ લાગે છે । તેથી એ બંને કૃતિઓ હવે પછી પરિશિષ્ટરૂપે
 આપી છે ।

सरस्वतीदेवी (मिडिल म्युजियममारा चित्रपत्रा)

परिशिष्ट १

‘ह्रीं’ कारविद्यास्तवनम्

सर्वर्णपार्श्वं ल-यमध्यसिद्धमधीश्व(स्व)रं भास्वरूपं भासम् ।
 खण्डेन्दुबिन्दुस्फुटनादशोभं, त्वां शक्तिबीजं(ज !) प्रमनाः प्रणौमि ॥ १ ॥
 “ह्रीं” कारमेकाक्षरमादिरूपं, मायाक्षरं कामदमादिमन्त्रम् ।
 त्रैलोक्यवर्णं परमेष्ठिबीजं, विज्ञाः स्तुवन्तीश ! भवन्तमित्थम् ॥ २ ॥
 शिष्यैः सुशिक्षां सुगुरोरवाप्य, शुचिर्वशी घोरमनाश्च मौनी ।
 तदात्मबीजस्य तनोतु जापम(मु)पांशु नित्यं विधिना विधिज्ञः ॥ ३ ॥

5

अनुवाद

‘ह्रीं’ कारनु स्वरूप—

10

जेनी पार्श्वमा ‘स’ वर्ण छे (एवो ‘ह’), जे ‘ल’ अने ‘य’ ना मध्यमां सिद्ध (निष्ठित) छे (एवो र), जेनी वच्चे ‘ई’ स्वर छे, जेनी ज्ञानि देदीप्यमान सूर्यना जेवी छे अने जे अर्धचन्द्र (कला), बिन्दु अने स्पष्ट नादयी शोभी रहल छे, एवा हे शक्तिबीज ! हु तने प्रोल्लसित मनयी (भावपूर्वक) स्तुवु छु. ॥ १ ॥

हे ईश ! आपने विद्वान पुरुषो ‘ह्रीं’ कार, एकाक्षर, आदिरूप, मायाक्षर, कामद, आदिमन्त्र, 15 त्रैलोक्यवर्ण अने परमेष्ठिबीज—एवा विशेषणयी” स्तवे छे. ॥ २ ॥

‘ह्रीं’ कारना साधकनु कर्तव्य—

सद्गुरु पासेयी समुचित शिक्षा प्राप्त करीने विधिना जाणकार शिष्ये पवित्र थईने, इन्द्रियोने वशमा राखीने, मनमा अडग धैर्य धारण करीने अने मौन राखीने ते ‘आत्मबीज—ह्रीं’ कारनो विधियुक्त उपांशु जाप हमेशा करवो जोईए ॥ ३ ॥

20

१. भास्वरूपमातुरूपम् N. ।

२. त्रैलोक्यवर्णं परमेष्ठिबीजं, मायाक्षरं कामदमादिमन्त्रम् ।

ह्रींकारमेकाक्षरमादिरूपं, तज्ज्ञाः स्तुवन्तीश भवन्तमित्थम् ॥ २ ॥ N. ।

३. शैशः N. ।

४. इस्तल्लिखित ‘ब्रह्मविद्याविधि’ नामक ग्रंथमा ह्रींकारना प्रकरणमा आ रीते वर्णन छे—

25

“सन्तान्तं रेफमारुढं, चतुर्थस्वरयोजितम् ।

नाद-बिन्दु-कलोपेतं, धर्मकामार्थसाधनम् ॥

नादो विश्वात्मकः प्रोक्तो, बिन्दुः स्यादुत्तमं पदम् ।

कल्पापीयूषनिःस्पन्दीत्याहुरेव जिनोत्तमाः ॥

नाद-बिन्दु-कलायुक्तं, पूर्णचन्द्रकलाधरम् ।

30

त्वनुस्वार भवेद् बिन्दुस्त्वर्थमात्र विशेषतः ॥

ह्रस्वला, लोकाराज, जगदधिपः; लोकपतिः, भुवनेश्वरी, माया, त्रिदेह, तत्त्वं, शक्तिः, शक्तिप्रणव-मित्यादि ॥ ‘ह्रीं’ ॥ ”

५. “ईषत्कर्णोपसेव्यः स्यादुपांशुः स जपः स्मृतः ॥”—ह० लि० ‘ब्रह्मविद्याविधि’

- ત્વાં ચિન્તયન્ શ્વેતકરાનુકારં, જ્યોત્સ્નામયીં પશ્યતિ યત્પિલોકી(મ્) ।
 ધ્રુવન્તિ તં તત્ક્ષણતોઽનબધવિદ્યાકલાશાન્તિકપૌષ્ટિકાનિ ॥ ૪ ॥
- ત્વામેવ બાલારુણમણ્ડલાર્ભં, સ્મૃત્વા જગત્ ત્વત્કરજાલદીપ્રમ્ ।
 વિલોકતે યઃ કિલ તસ્ય વિશ્વં, વિશ્વં ભવેદ્ વશ્યમવશ્યમેવ ॥ ૫ ॥
- 5 યસ્તાત્તચામીકરચારુપ્રિં, પિફ્લગ્રમં ત્વાં કલયેત્ સમન્તાત્ ।
 સદા મુદા તસ્ય શુદ્ધે સંદેહિં, કરોતિ કેલિં કમલા ચલાઽપિ ॥ ૬ ॥
- યઃ શ્યામલં કજ્જલમેચકારમં ત્વાં વીક્ષતે વા તુપધૂમધૂમ્ ।
 વિપક્ષપક્ષઃ ક્ષતુ તસ્ય વાતાહતાઽશ્વદ્ યાત્યચિરેણ નાશમ્ ॥ ૭ ॥
- આધારકન્દોદ્રતતન્તુસૂક્ષ્મલક્ષ્યોદ્ભવં વ્રહ્મસરોજવાસમ્ ।
 10 યો ધ્યાયતિ ત્વાં ક્ષવદિન્તુચિમ્બામૃતં સ ચ સ્યાન્ કવિસાર્વભૌમઃ ॥ ૮ ॥
- ષડ્દર્શની સ્વસ્વમતાવલેપૈઃ સ્વે દૈવતે ત(ત્વ)ન્મયવીજમેવ ।
 ધ્યાન્વા તદારાધનવૈભવેન ભવેદ્જયેઃ પરશ્વાદિવુન્દૈઃ ॥ ૯ ॥

શ્વેતવર્ણી 'હ્રીં'કારના ધ્યાનનું ફલ—

- ચંદ્રસમાન ઉઞ્જલ વર્ણી તાર્હ ધ્યાન કરનો જે ત્રણે લોકને પ્રકાશમય જુણ છે તેને નિર્દોષ
 15 એવી વિદ્યાઓ, કલાઓ તથા શાન્તિક અને પૌષ્ટિક કર્મો તત્ક્ષણ નિદ્ધ યાય છે. ॥ ૪ ॥

રક્તવર્ણી 'હ્રીં'કારના ધ્યાનનું ફલ—

ઝગતા મૃત્યના મંડલ જેવી કાતિવાળા તને સ્મરિને જે તારા કિરણોના સમૂહથી દેદીયમાન
 જગતને જુણ છે તેને ચરેચર સમગ્ર વિશ્વ અવશ્યમેવ વશ યાય છે. ॥ ૫ ॥

પીતલવર્ણી 'હ્રીં'કારના ધ્યાનનું ફલ—

- 20 જે પીઠી કાતિવાળા તને તત્તુવર્ણીનાં જેમ સુદર રીતે સર્વત્ર પ્રકાશમાન જુણ તેના ઘરમા ચલ
 એવી લક્ષ્મી પણ આનંદ અને લીલાસહિત ક્રીડા કરે છે ॥ ૬ ॥

શ્યામવર્ણી 'હ્રીં'કારના ધ્યાનનું ફલ—

- જે (સાધક) કાજલ કે મેચકમણિસદૃશ શ્યામવર્ણનુપે અથવા પોતગના ધૂમાડા જેવા ધૂમ્રવર્ણ રૂપે
 તને જુણ છે (તારુ ધ્યાન ધરે છે), તનો શત્રુસમૂહ પવનથી વિશ્લેગયેલાં વાદળાંની જેમ ચરેચર ક્ષણવારમાં
 25 નાશ પામે છે. ॥ ૭ ॥

કુંડલિનીસ્વરૂપે ધ્યાનનું ફલ—

- જે મૂલાધાર કદ (ચક્ર)માથી નીકળતી તન્તુસમાન મૂક્ષ સુષુમ્ણા-નાડીમાં રહેલા લક્ષ્યો
 (ચક્રો)ને મેદીને ઉપર જના અને અતે મહાધારકમલમા રહીને (સ્થિર થઈને) ત્યા ચંદ્રના ચિંતસમાન
 અમૃત ક્ષરાવના તારુ ધ્યાન કરે છે તે કવિઓમા ચક્રવર્તી (શ્રેષ્ઠ) થાય છે ॥ ૮ ॥

30 ફલશ્રુતિ—

ષડ્દર્શનનો જાણકાર પોતાના ઇષ્ટદેવતામા 'હ્રીં'કાર વીજનું ધ્યાન કરીને તે આરાધનાના
 વૈભવથી, પોતપોતાના મનમા ગર્વિષ્ટ એવા વાદીઓના સમૂહથી અજેય બને છે ॥ ૯ ॥

કિં મન્ત્રયન્ત્રૈર્ધિવિધાગમૈકૈઃ વુઃસાધ્યસંશીતિફલાત્પલભૈઃ ।
 સુંસેભ્યઃ સઘઃ (સપ્તઃ) સુસેભ્યઃ) ફલચિન્તિતાર્થાધિકપ્રદશ્ચેત્ (ત)સિ ચેત્સ્વમેકઃ ॥ ૧૦ ॥
 ચૌરાતિ-મારિ-ગ્રહ-રોગ-હૃતા-ભૂતાદિદોષાનલ-બન્ધનોત્થાઃ ।
 મિયઃ પ્રભાવાત્ ત્વ દૂરમેષ નશ્યન્તિ પારીન્દ્રવાદિવેભાઃ ॥ ૧૧ ॥
 પ્રાપ્નોત્યપુત્રઃ સુતમર્થહીનઃ, શ્રીદાયતે પત્તિરપીશતીહ । 5
 દુઃખી સુખી ચાઽથ ભવેત્ કિં કિં ત(ત્વ)દ્રૂપચિન્તામણિચિન્તનેન ॥ ૧૨ ॥
 પુષ્પાદિજાપામૃતહોમપૂજાક્રિયાધિકારઃ સકલોઽસ્તુ દૂરે ।
 યઃ કેવલં ધ્યાયતિ બીજમેવ, સૌભાગ્યલક્ષ્મીર્જુણતે સ્વયં તમ્ ॥ ૧૩ ॥
 ત્વત્તોઽપિ લોકાઃ સુઠૃતાર્થકામઃ, મોક્ષાન્ પુમર્થાશ્ચતુરો^૧ લભન્તે ।
 યાસ્યન્તિ યાતા અથ યાન્તિ ચે તે^૨ શ્રેયઃપદં ત્વન્મહિમાલભઃ સઃ ॥ ૧૪ ॥ 10
 વિધાય યઃ પ્રાક્ પ્રણવં નમોઽન્તે, મધ્યૈર્કંબીજં નનુ જજ્ઞપીતિ ।
 તસ્યૈકવર્ણા વિતનોત્પવન્ધ્યા, કામાર્જુની કામિતમેવ વિદ્યા ॥ ૧૫ ॥

સુખે સેવી શકાય ઇયો અને ચિન્તવ્યા કરતા પળ વિશેષ તેમજ શીઘ્ર ફલ દેનારો તું એક જો
 ચિન્તમા વિદ્યમાન છે તો પછી મિત્ર મિત્ર આગમોળ નિર્દેશેલા દુઃસાધ્ય તેમજ સંદિગ્ધફલવાળા અને અલ્પ
 લાભવાળા અન્ય મત્રો અને યત્રોથી શું ? ॥ ૧૦ ॥ 15

સિંહની ગર્જનાથી હાથીઓ જેમ દૂરથી જ નાસી જાય છે તેમ તારા પ્રભાવથી ચોર, શત્રુ, મરકી,
 પ્રહો, રોગ, હતા રોગ, તથા મૂત વગેરેના દોષ, તથા અગ્નિ અને વધનથી ઉત્પન્ન થતા મયો દૂર ચાલ્યા
 જાય છે ॥ ૧૧ ॥

ચિન્તામણિ સમાન તારા રૂપનુ ચિન્તન કરવાથી શું શુ પ્રાપ્ત થતુ નથી ? જેને પુત્ર નથી તેને
 પુત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે, જેની પાસે પૈસો નથી તે કુબેર સમાન બને છે, સેવક પળ સ્વામી બને છે અને દુઃખી 20
 સુખી થઈ જાય છે ॥ ૧૨ ॥

પુષ્પો વગેરેથી જાપ, ધીનો હોમ, પૂજા વગેરે ક્રિયાનો સમગ્ર અધિકાર દૂર રહો, પળ કેવળ તારા
 બીજનુ ધ્યાન કરનારને સૌભાગ્યલક્ષ્મી સ્વયં વરે છે ॥ ૧૩ ॥

મહિમા—

તારા પ્રભાવથી લોકો ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષરૂપ ચાર પુરુષાર્થોને પ્રાપ્ત કરે છે । જેઓ શ્રેયનું 25
 સ્થાન (મોક્ષ) પ્રાપ્ત કરશે, પ્રાપ્ત કરી ગયા અને પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છે તે તારા મહિમાનો અંશ માત્ર છે ॥ ૧૪ ॥

જે મનુષ્ય પહેલાં પ્રણવ ‘હ્રીં’ અને અંતે ‘નમઃ’ તેમજ મધ્યમા અનુપમબીજ ‘હી’ કાર (વંદે બનેલ
 મત્ર) નો પુનઃ પુનઃ જાપ કરે છે, તેના વાહિનોને એકવર્ણવાળી, અવધ્ય અને કામધેનુ સમાન ‘હી’ કારવિદ્યા
 વિસ્તારે છે ॥ ૧૫ ॥

મંત્ર :— ‘હ્રીં હીં નમઃ’

30

૧. સુસાધ્યઃ સઘઃફલચિન્તિતાર્થાધિકપ્રદશ્ચેતસિ ચેત્ ત્વમેકઃ N. ।

૨. ^૧શ્ચ નરા લં N. । ૩. વા N । ૪. મધ્યે ચ N. ।

માલામિમાં સ્તુતિમયીં સુગુણાં ત્રિલોકી-
 બીજસ્ય ચઃ સ્વહૃદયે નિષ્પદેઃ ક્રમાત્ સઃ ।
 ચક્રેઽષ્ટસિદ્ધિરવશા લુટતીહ તસ્ય,
 નિત્યં મહોત્સર્ગપદં લખતે ક્રમાત્ સઃ ॥ ૧૬ ॥

5

॥ રતિ 'હ્રીં'કારવિદ્યાસ્તવનમ્ ॥

જે મનુષ્ય ત્રૈલોક્યવીજની સારા ગુણવાળી સ્તુતિરૂપી આ માલાને ત્રણે સંધ્યાએ પોતાના હૃદયમાં ધારણ કરે છે તેના ચોળામાં આઠે સિદ્ધિઓ અવશ્ય બનીને નિત્ય આલોટે છે અને તે ક્રમે કરીને મોક્ષપદને પામે છે ॥ ૧૬ ॥

પરિચય

10

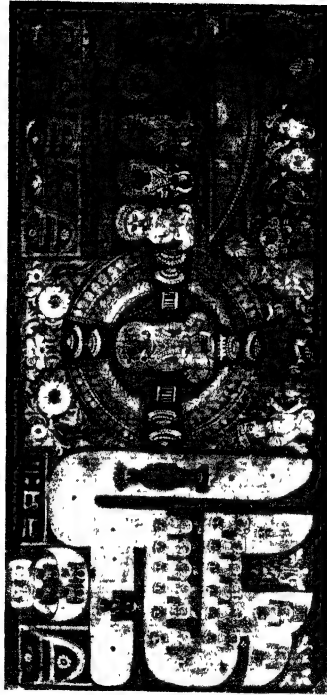
આ સ્તોત્ર 'પદ્મનમસ્કૃતિદીપક' નામક પ્રથમા મંત્રહીન છે । 'હ્રીં'કારવિદ્યાસ્તવ'ની જેમ 'પૂજ્ય-પાદ'ની કૃતિ તરીકે તેનો કર્તા સંપ્રદાય કયો છે, છતાં સ્તોત્રના કર્તા વિશે વીજા પુરાવાની અપેક્ષા રહે જ છે ।

આ સ્તોત્રમાં ૧૬ પદ્યો છે, તે પૈકી ૧૫ પદ્યો ઉપજાતિશ્રુતમાં છે અને છેલ્લું ૧૬ મું પદ્ય વસંતતિલકાશ્રુતમાં છે ।

હ્રીંકારવિદ્યાને અન્ય તંત્રોએ પણ સ્વ મહત્ત્વ આપ્યું છે । તંત્રનો કોઈ પણ ગ્રંથ પ્રાયઃ એના ઉલ્લેખ 15 વિનાનો નહીં હોય । આ સ્તોત્રની રચના ઉપરથી એમ લાગે છે કે આ સ્તોત્ર કોઈ જૈનેતર સંપ્રદાયનું હોવું જોઈએ । તેથી અને એને પરિશિષ્ટ તરીકે પ્રગટ કર્યું છે । અમ્યાસીઓને એ ઉપયોગી થશે ।

જુદા જુદા વર્ગોમાં તેમ જ આધારાદિ ચક્રોમાં હ્રીંકારના ધ્યાનનો નિર્દેશ પણ આ સ્તોત્રમાં છે ।

ॐ ह्रीं वाच्यारव्यरूपदशक चित्रम् (ॐ ह्रीं अहोनी पायली)

પરિક્ષિટ ૨

માયાબીજસ્તુતિ:

‘સ’વર્ણપાર્શ્વે લ-યમધ્યસિદ્ધમધીશ્વ(સ્વ)રં ભાસ્વરવર્ણમાસમ્ ।
 લખંડેન્દુનાદસ્પુટવિન્દુયુક્તં, ત્વાં શક્તિબીજં (જ!) પ્રમનાઃ પ્રણીમિ ॥ ૧ ॥

શ્વેતં રક્તં તથા પીતં, નીલં ધ્યાનં ચતુર્વિધમ્ ।
 વિધિના ધ્યાયમાનં ચ, ફલં ભવતિ નાન્યથા ॥ ૨ ॥

શ્વેતે મુક્તિર્ભવેત્ પુંસો, રક્તે વશ્યં પરં સ્મૃતમ્ ।
 પીતે લક્ષ્મીર્ભવત્યેવ, નીલે ચ શત્રુમારણમ્ ॥ ૩ ॥

મન્ત્રાઃ સદૃશાઃ સન્તિ, શિવશક્તિનિબેદિતાઃ ।
 અન્યથા તે ચ વિજ્ઞેયા, માયાવીજાપ્રતો યથા ॥ ૪ ॥

લભસંલ્પ્યે કૃતે જાપે, દશાંશેન તુ હોમયેત્ ।
 પૃથ્વીપતિત્વં જાયેત, સત્યં સત્યં ચ નાન્યથા ॥ ૫ ॥

રણે રાજકુલે વદ્ધૌ, દુર્ગ-શસ્ત્રવિસફ્ટે ।
 શતમયોત્તરં જાપં, કળવીર-સગુન્મુલમ્ ॥ ૬ ॥

જયમાન્નોતિ શત્રુભ્યઃ, પૃથ્વીપતિવહ્નિભઃ ।
 અપુત્રો લભતે પુત્રાન્, સૌભાગ્યં દુર્ભગો લભેત્ ॥ ૭ ॥

અષ્ટમ્યાં ચતુર્દશ્યાં વા, પર્વણિ પ્રહરણેષુ ચ ।
 હૃયતે વાડનલે સમ્યગ્, નાત્ર કાર્યા વિચારણા ॥ ૮ ॥

5

10

15

અનુવાદ

પ્રારંભિક મંગલ—

20

જેની પાર્શ્વમાં ‘સ’ વર્ણ છે (એવો ‘હ’), જે ‘લ’ અને ‘ય’ના મધ્યમાં સિદ્ધ (નિશ્ચિત) છે (એવો ‘ર’), અતમા ‘ઈ’ સ્વરવાળા, દેદીપ્યમાન વર્ણની ક્ષાતિવાળા, અર્ધચંદ્ર(કલા), નાદ અને સ્પષ્ટ એવા બિન્દુથી યુક્ત એવા હે શક્તિબીજ ! (‘હૌં’ કાર !) હુ તને ઊછાસમે (ભાવપૂર્વક) સ્તુતું છું ॥ ૧ ॥

વર્ણોમાં ધ્યાન અને તેનું ફલ—

શ્વેત, રક્ત, પીત અને નીલ એ ચાર પ્રકારનું ધ્યાન છે અને તે વિધિપૂર્વક કરાય તો ફલ આપે 25 છે, અન્યથા (વિધિ વિના) તે ફલ આપતું નથી ॥ ૨ ॥

શ્વેતધ્યાનથી મુક્તિ થાય છે, રક્તધ્યાનથી વશીકરણ થાય છે, પીતધ્યાનથી લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય છે અને નીલ ધ્યાનથી શત્રુનું મારણ થાય છે—એમ (મન્ત્રશાસ્ત્રમાં) કહ્યું છે ॥ ૩ ॥

માહાત્મ્ય—

શિવે પાર્વતીને કહેલા તો હજારો મંત્રો છે; પરંતુ માયાબીજની આગળ તે બધા કંઈ જ નથી, 30 એમ જાણવું ॥ ૪ ॥

એક લાલ જાપ કર્યા પછી (લાલના) દશમા મામે હોમ કરવો । એમ કરવાથી રાજવીપણું મળે છે, એ ચહેરા સહ્ય છે, લોટું નથી । યુદ્ધ, રાજકુલ અને અગ્નિ તેમજ દુર્ગ, શસ્ત્ર વગેરેથી ઉત્પન્ન થતા સંકટમાં કળેરના ફૂલો અને ગૂગલ (ના ધૂપ) વડે વિધિપૂર્વક એકસો ને આઠ વાર જાપ કરવો । એના પ્રભાવથી સાધક શત્રુઓ ઉપર જય મેળવે છે, રાજાને પ્રિય બને છે, પુત્ર વિનાનો પુત્રોને મેળવે છે અને દુર્ભગી 35 સૌભાગ્યને પામે છે । (એ માટે) આઠમ, ચૌદશ, અન્ય પર્વદિવસોમાં અને પ્રહરણના દિવસોમાં વિધિપૂર્વક અગ્નિમાં હોમ કરવો જોઈએ । એમાં બીજો વિચાર ન કરવો ॥ ૫-૮ ॥

निर्मलं सलिलं स्वच्छं, गालितं जन्तुवर्जितम् ।
पूर्वस्यां दिग्बिभागे तु, मन्त्रयुक् स्नपनं स्मृतम् ॥ ९ ॥

स्नानमन्त्रः—“ॐ प्रौं प्रीं प्रूं प्रः अमले विमले अशुचिः शुचिर्भवामि स्वाहा ” ॥

- 5 पश्चाद् भूमिं शुचिं कृत्वा, पृथ्वीवीजेन सर्वदा ।
ॐ भूरसि भूतधात्रीयं (भूतधात्रि), विश्वाधारे नमस्तथा ॥ १० ॥
कौसुम्भं रक्तवस्त्रं वा, पट्टकूलं सहाञ्चलम् ।
परिधाय श्वेतवस्त्रं, ततः पूजनमारभेत् ॥ ११ ॥
विशालचतुरस्रे च, पट्टे शैवलि(लि)के शुचौ ।
ऊणोमये पवित्रे वा, आसनं क्रियते बुधैः ॥ १२ ॥
10 कर्पूरागरुकस्तूरीचन्दनैर्यक्षकर्मैः ।
केसरैर्मिश्रितैः सम्यग् लेपनं युज्यतेऽन्वहम् ॥ १३ ॥
शतपत्रैश्चम्यकैः पुण्यैर्जातिपुण्यैः श्रीखण्डकैः ।
अष्टोत्तरशतं संख्यं, पूजनं तत्र कारयेत् ॥ १४ ॥
देवपूजा प्रकर्तव्या, चैकचित्तेन सर्वदा ।
15 नैवेद्यं धूपनं पूगसुपन्नाणि च दौकयेत् ॥ १५ ॥
एवं कृतविधानेन, पश्चाद् होमं च कारयेत् ।
गोमयेन भुवं लिप्त्वा, स्थण्डिलं तत्र कारयेत् ॥ १६ ॥

हवनविधानं अने तेनुं फळ—

(साधके) गाळेला, जन्तुओथी रहित, निर्मळ अने स्वच्छ एवा जलथी पूर्वदिशामा (मुख करीने),

20 मन्त्रपूर्वक स्नान करवुं, एम कहेलु छे ॥ ९ ॥

॥ स्नानमंत्रः—“ॐ प्रौं प्रीं प्रूं प्रः अमले विमले अशुचिः शुचिर्भवामि स्वाहा ” ॥

ए पछी हमेशां पृथ्वीवीजथी भूमिने पवित्र बनाववी ।

भूमिशुद्धिमंत्रः—“ॐ भूरसि भूतधात्रीय (धात्रि) विश्वाधारे नमः ॥” ॥ १० ॥

ए पछी कसुबायी लोल के लाल वस्त्र, पटोल के रेशमी पीतावरादि वस्त्र अथवा छेन वस्त्र

25 पहेरीने पूजनने आरंभ करवो ॥ ११ ॥

विशाल अने चौरस एवा शैवल (पद्म) काष्ठना बनावेला पवित्र पाटला उपर अगर पवित्र
ऊनना आसन उपर बेसवुं ॥ १२ ॥

कपूर, अगर, कस्तूरी, चदन, यक्षकंदम (गोरोचन) अने केसरना मिश्रणवडे प्रतिदिन सारी रीते
(पूर्वोक्त पटनुं ?) विलेपन करवुं ॥ १३ ॥

30 शतपत्र-कमळो, चंपाना फूलो, जार्डना फूलो अथवा चदननां पुष्पोथी त्या एकतो ने आठ बार
पूजा कराववी ॥ १४ ॥

देवनी पूजा हमेशां एकचित्थी करवी अने नैवेद्य, धूप, सोपारी, सुदर पत्रो वगैरे सामे मूकवा ॥ १५ ॥

आ प्रकारनी मिथि करीने पछी होम करवो। (ते माटे) गोमय(छाण)थी भूमिने छीपीने त्यां
स्थंडिल (होम माटे मांडळुं) बनाववुं ॥ १६ ॥

चतुरस्रं त्रिकोणं वा, शान्तिकर्मणि युज्यते ।
अष्टास्रुजं वर्तुलं च, काम्यकार्ये प्रशस्यते ॥ १७ ॥
मग्निं संवेष्ट्य तत्रादौ, वरदं नाम एव च ।
समिधः शोधयित्वा तु, आहूयेद् मन्त्रविश्रुतः ॥ १८ ॥

अग्निस्थापनमंत्रः—“ॐ छागस्थ-ननुपाद् वरद एहि एहि आगच्छ आगच्छ हूं फट् स्वाहा” ॥ इति ॥ 5

क्षीराक्ष-नालिकैरैश्व, द्राक्षयाऽगरुचन्दनैः ।
शर्करा चोत्तरी चैव, लवङ्गैर्घृतमिश्रितैः ॥ १९ ॥
प्रथमं गुग्गुलैः सार्धं, कलिं कणवीरस्य च ।
सम्मील्य घृतयुक्तेन, हवनं तत्र कारयेत् ॥ २० ॥
शान्तिकं पौष्टिकं चैव, वक्ष्यमाकर्षणं तथा ।
उच्चाटनं च स्तम्भं च, सर्वकर्माणि साधयेत् ॥ २१ ॥
चतुष्पष्टिमहादेव्यो, विख्याता भूतले सदा ।
ताः सर्वाः संस्थिता नित्यं, मायाबीजे वरे परे ॥ २२ ॥
एवं विधानमात्रेण, सर्वास्तुष्यन्ति देवताः ।
सुखेयो योगिनां सुख्यो, नृपतुष्यो नरो भवेत् ॥ २३ ॥
विसर्जनं तु कर्तव्यं, मायाबीजेन सर्वदा ।
लुमिति ह्रीं फट् स्वस्थानं, गम्यतां च स्वकं तथा ॥ २४ ॥

10

15

शान्तिकर्म माटे चोरस अथवा त्रिकोण अने काम्यकर्म माटे आठ कमलवाळो (अष्टदलकमलाकार^१)
अने वर्तुळाकार स्थंडिल प्रशस्त कहेल छे ॥ १७ ॥

मात्रिके सौंषी प्रथम ते माडलामा अग्नि पधराववो, ए पट्टी समिधोनु शोधन करीने ‘वरद’नाम 20
मंत्रणी (?) आहूति आपवी ॥ १८ ॥

अग्निस्थापनमंत्रः—“ॐ छागस्थ-ननुपाद् वरद एहि एहि आगच्छ आगच्छ हूं फट् स्वाहा ॥”

खीर, नालियेर, द्राक्ष, अगरु, चंदन, साकर, तज अने घीयी मिश्रित एवा लवंग ए बधाने
प्रथम गुग्गु साधे मेळवु, पट्टी तेमा कणेरनी कळीओ मेळववी अने ए बधानो घीसहित होम
कराववो ॥ १९-२० ॥

25

ए पट्टी मात्रिके शान्तिक, पौष्टिक, वक्ष्य, आकर्षण, उच्चाटन, स्तंभन वगैरे सर्व कार्यों
साधवा ॥ २१ ॥

समस्त विश्वमां सदा प्रसिद्ध एवी चोसट योगिनी महादेवीओ छे, ते सर्वे आ उक्कट्ट एवा
मायाबीज ‘ह्रीं’कारमां सदा विराजमान छे ॥ २२ ॥

आ प्रकारना विधानमात्रयी बधा देवता संतुष्ट थाय छे । तेयी साधक ख्यातिमान थाय छे, 30
योगीओमां प्रधान योगी बने छे अने राजा समान ऐश्वर्यवाळो थाय छे ॥ २३ ॥

विसर्जन पण सर्वदा मायाबीज ‘ह्रीं’कारयी (विसर्जनमुद्रापूर्वक) करवुं ।

विसर्जनमंत्रः—“ॐ ह्रीं फट् स्वस्थानं गच्छ गच्छ (स्वाहा) ॥ ” ॥ २४ ॥

આજ્ઞાહીનં ક્રિયાહીનં, મન્ત્રહીનં ચ યત્કૃતમ્ ।
તત્ સર્વે ક્ષમ્યતાં દેવિ ! પ્રસીદ્ પરમેશ્વરિ ॥ ૨૫ ॥
પતન્ ગુહ્યં સમાસ્થાતં, માયાવીજસ્ય જીવનમ્ ।
ન દેયં યસ્ય કસ્યાપિ, મન્ત્રવિદ્ધિઃ કદાચન ॥ ૨૬ ॥

5

॥ ઇતિ માયાવીજન્તુતિ-પૂજાસ્તવનમ્ ॥

(ઉપસંહારમા ક્ષમાપનાદિ માટે ‘આજ્ઞાહીનં..’ ઇત્યાદિ શ્લોક બોલવો !)

મત્રની આરાધના કરતા કંઈ પણ આજ્ઞાવિરુદ્ધ થયું હોય, ક્રિયાહીન—ક્રિયામા કંઈ પણ ખામી આવી હોય, મત્રહીન—મત્ર બોલવામાં કંઈ પણ હીન અથવા વિપરીત બોલાયુ હોય, અથવા પ્વી વીજી કોઈ પણ ખામી આવી હોય તો હે દેવિ ! તેની ક્ષમા કરો । હે પરમેશ્વરિ ! મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ ॥ ૨૫ ॥

10

આગમોમાં આ વિધાનને માયાવીજનુ રહસ્ય અથવા જીવન કહેવામાં આવ્યુ છે । મત્રવિદ્ પુરુષોષ, જેને તેને (અયોગ્યને) તે કદી પણ ન આપવુ ॥ ૨૬ ॥

પરિચય

આ સ્તુતિની એક નકલ આ૦ શ્રીવિજયપ્રતાપસૂરિજી પાસેથી અમને પ્રાપ્ત થઈ હતી । તેને ભાષાની દૃષ્ટિ સુધારી અનુવાદ સાથે પ્રગટ કરી છે ।

15

માયાવીજ એ હૌંકારનું જ વીજુ નામ છે પટલે આ સ્તુતિ ‘હૌંકારવિદ્યા’ ઉપર પ્રકાશ નાખે છે । એની વીજા પ્રકારની સાધના—ખાસ કરીને હોમવિષયક સાધના અને મહત્તા બતાવનારી આ કૃતિ છે । તેથી એમ લાગે છે કે આ સ્તોત્ર કોઈ જૈનેતર સંપ્રદાયનું હશે । આના કર્તા વિશે કોઈ માહિતી મળી નથી ।

આ સ્તોત્રમા પ્રથમ પદ્ય ઉપજાતિ વૃત્તમાં અને પછીના ૨૫ પદ્યો અનુષ્ટુપ વૃત્તમા છે । હૌંકારનું સ્વરૂપ, ધ્યાન, આરાધના અને ફલ વિશે આ કૃતિમા વર્ણન છે ।

શ્રીજયસિંહસૂરિવિરુચિતઃ ‘ધર્મોપદેશમાલા’ન્તર્ગતઃ
‘અહૈ’ અક્ષરતત્ત્વસ્તવઃ

પ્રણમ્ય તત્ત્વકર્તારં મહાવીરં સનાતનમ્ ।
શ્રુતદેવીં ગુરું ચૈવ પરં તત્ત્વં બ્રવીમ્યહમ્ ॥ ૧ ॥
શાન્તાય ગુરુભક્તાય વિનીતાય મનસ્વિને ।
શ્રદ્ધાવતે પ્રદાતવ્યં જિનભક્તાય દિને દિને ॥ ૨ ॥
અકારાદિ-હકારાન્તા પ્રસિદ્ધા સિદ્ધમાતૃકા ।
યુગાદૌ યા સ્વયં પ્રોક્તા ક્ષણભેણ મહાત્મના ॥ ૩ ॥
एकैकमक्षरं तस्यां तत्त्वरूपं समाश्रितम् ।
तत्रापि त्रीणि तत्त्वानि येषु तिष्ठति सर्ववित् ॥ ४ ॥

5

10

‘અ’ તત્ત્વમ્—

અકારઃ પ્રથમં તત્ત્વં સર્વભૂતાભયપ્રદમ્ ।
કષ્ઠદેશં સમાશ્રિત્ય વર્તતે સર્વદેહિનામ્ ॥ ૫ ॥

અનુવાદ

15

તત્ત્વ (મોક્ષમાર્ગ) ના કર્તા (આજી ઉપદેશક) અને સનાતન એવા શ્રી મહાવીર પ્રમુ, શ્રુતદેવી અને શ્રી સદ્ગુરુને નમસ્કાર કરીને હું પરતત્ત્વ ‘અહૈ’ કારને કહું છું ॥ ૧ ॥

આ તત્ત્વ—‘અહૈ’ કાર શાન્ત, ગુરુભક્ત, વિનીત, સ્વાધીનચિત્તવાળા, શ્રદ્ધાવાન અને પ્રતિદિન જિનભક્તિમા વધતા એવા યોગ્ય પુરુષને જ આપવું ॥ ૨ ॥

‘અ’ થી શરૂ થતી અને ‘હ’ માં અંત પામતી એવી (તે) સિદ્ધ-માતૃકા (અનાદિસિદ્ધ બારાક્ષરી- 20 બારામ્બડી) પ્રસિદ્ધ છે કે જેને યુગના પ્રારંભમાં પરમાત્મા શ્રી કૃષ્ણમદેવ ભગવતે સ્વયં કહી હતી ॥ ૩ ॥

તે(સિદ્ધમાતૃકા)માનો એક એક અક્ષર તત્ત્વરૂપને સમાશ્રિત (પ્રાપ્ત) છે (અર્થાત્ પ્રત્યેક અક્ષર તત્ત્વરૂપ છે) । તેમા પળ ‘અ’, ‘રૂ’ અને ‘હ’ એ ત્રણ તત્ત્વો એવા (વિશિષ્ટ) છે કે જેમાં સર્વજ્ઞ પરમાત્મા રહેલા છે ॥ ૪ ॥

‘અ’ તત્ત્વનું વર્ણન :—

25

તેમાં અકાર પ્રથમ તત્ત્વ છે, સર્વ પ્રાણીઓને અભય આપનારું છે અને સર્વ દેહધારીઓના કઠણ્યાનને આશ્રીને રહેલું છે ॥ ૫ ॥

- સર્વાત્માનં (સર્વાત્મકં) સર્વગતં સર્વવ્યાપી સનાતનમ્ ।
 સર્વસત્ત્વાશ્રિતં દિવ્યં ચિન્તિતં પાપનાશનમ્ ॥ ૬ ॥
 સર્વેધામપિ વર્ણાનાં સ્વરાણાં ચ ધુરિ સ્થિતમ્ ।
 વ્યજનેષુ ચ સર્વેષુ કકારાદિષુ સંસ્થિતમ્ ॥ ૭ ॥
- 5 પૃથિવ્યાદિષુ ભૂતેષુ દેવેષુ સમયેષુ ચ ।
 લોકેષુ ચ (ચૈવ) સર્વેષુ સાગરેષુ સુ (સ્વ)રેષુ (સરિત્સુ) ચ ॥ ૮ ॥
 મન્ત્ર-તન્ત્રાદિયોગેષુ સર્વવિદ્યાધરેષુ ચ ।
 વિદ્યાસુ ચ (ચૈવ) સર્વાસુ પર્વતેષુ વનેષુ ચ ॥ ૯ ॥
 શબ્દાદિસર્વશાસ્ત્રેષુ વ્યન્તરેષુ નરેષુ ચ ।
 10 પક્ષગેષુ ચ સર્વેષુ દેવદેવેષુ નિત્યશઃ ॥ ૧૦ ॥
 વ્યોમવદ્ વ્યાપિરુપેણ સર્વેષ્વેતેષુ સંસ્થિતમ્ ।
 નાતઃ પરતરં બ્રહ્મ વિદ્યતે ધ્રુવિ કિઞ્ચન ॥ ૧૧ ॥
 હૃદમાદ્યં ભવેદ્ યસ્ય કલાઙ્ગીતં કલાશ્રિતમ્ ।
 નામ્ના પરમદેવસ્ય ધ્યેયોઽસૌ મોક્ષકાઙ્ગિભિઃ ॥ ૧૨ ॥
- 15 ‘૨’ તત્ત્વમ્—
 દીપ્તપાવકસઙ્કાશં સર્વેષાં શિરસિ સ્થિતમ્ ।
 વિધિના મન્ત્રિણા ધ્યાતં ત્રિવર્ગફલદં સ્મૃતમ્ ॥ ૧૩ ॥

તે તત્ત્વ સર્વસ્વરૂપ, સર્વગત, સર્વવ્યાપી, સનાતન અને સર્વ પ્રાણીઓને આશ્રીને રહેલું છે । તેનું ‘દિવ્ય ચિન્તન’ (સર્વ) પાપનો નાશ કરે છે ॥ ૬ ॥

- 20 તે તત્ત્વ (અકાર) વધાય વર્ણો અને સ્વરોમાં અગ્રસ્થાને રહેલું છે અને કકારાદિ સર્વ વ્યજ્જનો(ના ઉચ્ચારણ) માં રહેલું છે । તે તત્ત્વ પૃથિવી આદિ પાંચ મહાભૂતો (પૃથિવી, જલ, તેજસ્, વાયુ અને આકાશ), દેવો, સમયો, સર્વલોકો, સમુદ્રો, નદીઓ, મંત્રો અને તન્ત્રાદિ યોગો, સર્વ વિદ્યાધરો, સર્વ વિદ્યાઓ, પર્વતો, વનો, વ્યાકરણ આદિ સર્વ શાસ્ત્રો, વ્યન્તરો, મનુષ્યો, સર્વો અને સર્વ દેવાધિદેવો—૯ વધામાં આકાશની જેમ સર્વવ્યાપીરૂપે રહેલું છે । વિષ્ણુમાં ૯નાયી શ્રેષ્ઠ વીતું કોઈ બ્રહ્મ વિદ્યમાન નથી ॥ ૭-૧૧ ॥
- 25 કલારહિત અથવા કલાસહિત એનું આ (પરમ) તત્ત્વ નામવડે જે પરમદેવની આદિમાં છે, તે- (પરમદેવ) નું મોક્ષની આકાશવાઙ્કા પુરુષો ૯ ધ્યાન કરતું જોઈએ ॥ ૧૨ ॥

‘૨’ તત્ત્વનું વર્ણન :—

સર્વ પ્રાણીઓના મસ્તકમાં રહેલ પ્રદીપ અગ્નિસમાન આ તત્ત્વનું મંત્રધારકવડે જો વિધિપૂર્વક ધ્યાન કરાય તો તે ધર્મ, અર્થ અને કામ ૯ ત્રિવર્ગની પ્રાપ્તિ રૂપ ફલને આપનારું છે, એમ કહ્યું છે ॥ ૧૩ ॥

યસ્ય દેવાભિધાનસ્ય મધ્યે હોતદ્ વ્યવસ્થિતમ્ ।
પુણ્યં પવિત્રં મ(મા)જ્ઞત્યં પૂજ્યોઽસૌ તત્ત્વદર્શિભિઃ ॥ ૧૪ ॥

‘હ’ તત્ત્વમ્ —

સર્વેષામપિ ભૂતાનાં નિત્યં યો હૃદિ સંસ્થિતઃ ।
પર્યન્તે સર્વવર્ણાનાં સકલો નિષ્કલસ્તથા ॥ ૧૫ ॥
હકારો હિ મહાપ્રાણઃ લોકશાસ્ત્રેષુ પૂજિતઃ ।
વિધિના મન્ત્રિણા ધ્યાતઃ સર્વકાર્યપ્રસાધકઃ ॥ ૧૬ ॥
યસ્ય દેવાભિધાનસ્ય પર્યન્ત એષ વર્તતે ।
મુમુક્ષુભિઃ સદા ધ્યેયઃ સ દેવો મુનિપુજ્ઞચૈઃ ॥ ૧૭ ॥

5

ચિન્દુ :—

સર્વેષામપિ સત્ત્વાનાં નાસાગ્રે પરિસંસ્થિતમ્ ।
ચિન્દુર્કં સર્વવર્ણાનાં શિરસિ સુવ્યવસ્થિતમ્ ॥ ૧૮ ॥
હકારોપરિ યો ચિન્દુર્વર્તુલો જલચિન્દુવત્ ।
યોગિભિશ્ચિન્તિતસ્તસ્થૌ મોક્ષદઃ સર્વદેહિનામ્ ॥ ૧૯ ॥
ત્રીણ્યધ્ધગણિ ચિન્દુશ્ચ યસ્ય દેવસ્ય નામ ચૈ ।
મ સર્વજ્ઞઃ સમાગ્વ્યાતઃ ‘અહ્’ ત ઇ(દિ)તિ પષિડતૈઃ ॥ ૨૦ ॥

10

15

પુણ્ય, પવિત્ર અને મગલ એવુ આ તત્ત્વ જે પરમાત્મા (અહ્) ના નામની મધ્યમા રહેલુ છે, તે પરમાત્મા તત્ત્વદર્શિઓને પૂજ્ય છે ॥ ૧૪ ॥

‘હ’ તત્ત્વનું વર્ણન :—

સર્વ પ્રાણીઓના હૃદયમા સદા રહેલ, સર્વ વર્ણોની અંતે રહેલ, કલાસહિત, કલારહિન અને 20
લૌકિક શાસ્ત્રોમા ‘મહાપ્રાણ’ તરીકે પૂજિત (વહુમત) એવા ‘હ’કારનું મંત્રધારકવડે જો વિધિપૂર્વક ધ્યાન
કરાય તો તે સર્વ કાર્યોનો સાધક છે ॥ ૧૫-૧૬ ॥

જે દેવના નામની અંતમાં આ (‘હ’કાર) રહે છે તે (અહ) દેવનુ મુમુક્ષુ મુનિવરોપ સદા ધ્યાન
કરુ જોઈએ ॥ ૧૭ ॥

ચિન્દુનું વર્ણન :—

જે સર્વ પ્રાણીઓની નાસિકાના અગ્રભાગને વિષે રહેલુ છે, જે સર્વ વર્ણોના મસ્તકે સુવ્યવસ્થિત
છે, જે ‘હ’કાર ઉપર જલચિન્દુની જેમ વર્તુલાકારે રહેલુ છે અને જે યોગીઓવડે સદા ચિન્તિત છે, તે
ચિદુ સર્વ જીવોને મોક્ષ આપનાર છે ॥ ૧૮-૧૯ ॥

25

ત્રણ અક્ષરો અને ચિન્દુ મઠીને જે દેવનું નામ થાય છે તે દેવ પષિડતો વડે સર્વજ્ઞ પરમાત્મા
‘અહ્’ (અરિહંત) કહેવાયા છે ॥ ૨૦ ॥

30

ઉપસંહાર:—

5

एतदेव समाश्रित्य कला शार्धचतुर्थिका ।
 नाद-विन्दु-लयाश्चेति कीर्तिताः परवादिभिः ॥ २१ ॥
 मूर्तौ क्षेप अमूर्तश्च कलातीतः कलान्वितः ।
 सूक्ष्मश्च बादरश्चेति व्यक्तोऽव्यक्तश्च पठ्यते ॥ २२ ॥
 निर्गुणः सगुणश्चैव सर्वगो देशसंस्थितः ।
 अक्षयः क्षययुक्तश्च अनित्यः शाश्वतस्तथा ॥ २३ ॥
 ॥ इति 'अहं' अक्षरतत्त्वस्तवः ॥

ઉપસંહાર :—

10

આ 'અહં' નો આશ્રય લઈને પરવાદીઓએ સાઢી ત્રણ માત્રાવાળી કલા (કુંડલિની^૧), નાદ, વિદુ અને લય કહ્યા છે । (તાત્પર્ય કે પોતે કુંડલિની યોગ, નાદાનુસંધાન યોગ, લયયોગ વગેરે 'અહં' ના ધ્યાનની પ્રક્રિયામાંથી નીકળ્યા છે) ॥ ૨૧ ॥

15 છે ॥ ૨૨-૨૩ ॥

આ 'અહં' રૂપ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા (સ્યાદ્વાદશૈલીણ) મૂર્ત-અમૂર્ત, કલારહિત-કલાસહિત, સૂક્ષ્મ-સ્થૂલ, વ્યક્ત-અવ્યક્ત, નિર્ગુણ-સગુણ, સર્વવ્યાપી-દેશવ્યાપી, અક્ષય-ક્ષયવાન્ અને અનિત્ય-નિત્ય

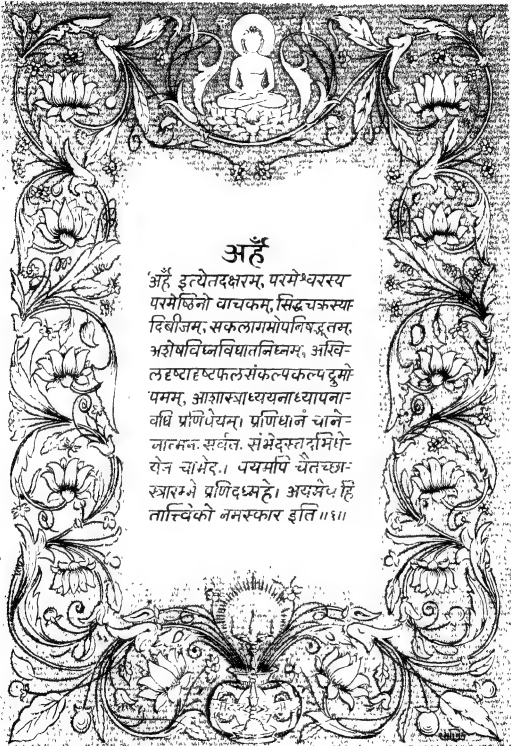
પરિચય

શ્રીધર્મદાસ ગણિયે રચેલા 'ધર્મોપદેશમાલા' નામના ૫૪૧ પ્રાકૃતગાથાઓના પ્રાચીન પ્રકરણ-પ્રંથ ઉપર અનેક જૈનાચાર્યોએ વ્યાખ્યાઓ અને વિવરણો રચ્યા છે, તે પૈકી શ્રી જયસિંહમૂરિન 'ધર્મોપદેશ-માલા-વિવરણ' સિંધી જૈન પ્રંથમાલા, મુવઈથી વિ. મં. ૨૦૦૫ મા પ્રગટ થયેલ છે । આ પ્રંથના 20 પૃષ્ઠ ૧૭૮-૧૭૯ માંથી 'અહં અક્ષરતત્ત્વસ્તવ' ની મસ્કૃત માપાના ૨૩ અનુયુગ્ પંથોવાળી રચના અનુવાદ સાથે અહીં પ્રગટ કરી છે ।

શ્રી જયસિંહમૂરિયે પોતાની કૃતિના અંતે ૩૧ પ્રાકૃત ગાથાઓમા પ્રશન્તિ આપેલી છે, તેમાં ૨૮-૨૯ મી ગાથામાં આ પ્રંથની રચના વિ. સં. ૯૧૫ મા થયાનું જણાવ્યું છે । ઇટલે આ સ્તવ પળ એ સમયનું છે એ નિર્વિવાદ છે ।

25

આ સ્તોત્રમાં 'અહં' નું સુંદર વર્ણન છે । એમાં અ, ર, હ અને વિંદુની વિશેષતાઓ સુંદર રીતે દર્શાવવામાં આવી છે અને એ અક્ષરોની વ્યાપકતાનું પણ સુદર નિરૂપણ છે । ઇતર દર્શનોમાં રહેલી નાદ વિંદુ, કલા, લય વગેરેની સાધના આ 'અહં' માંથી નીકળી છે, એમ આ સ્તોત્ર કહે છે । અંતમાં 'અહં' ને મૂર્તિમૂર્તીદિ વિશેષણોથી વર્ણવવામાં આવેલ છે । સ્તોત્રની રચના કાવ્યની દૃષ્ટિએ પણ મનોહર છે ।

अहं

‘अहं इत्येतदक्षरम्, परमेश्वरस्य
परमेष्ठिनो वाचकम्, सिद्धचक्रस्था
दिर्बीजम्, सकलागमोपनिषद्गतम्,
अशेषविघ्नविघातनिघ्नम्, अखि-
लदृष्टादृष्टफलसंकल्पकल्पदुमो
पमम्, आशास्त्राध्ययनाध्यापना-
वधि प्रणिपेयम्। प्रणिधानं चाने-
जात्मनः सर्वतः संभेदस्तदभिधे-
येन चांभेदः। पश्यमपि चैतच्छा-
स्त्रारम्भे प्रणिदध्महे। अयमेव हि
तात्त्विको नमस्कार इति ॥६॥

[૫૦-૫]

અર્હ

શ્રીહ્રમચન્દ્રશ્રીરચિતશ્રીસિદ્ધહેમચન્દ્રશબ્દાનુશાસનસ્ય મઙ્ગલાચરણદ્વયમ્
સ્વોપજ્ઞ તત્ત્વપ્રકાશિકાટીકા-શબ્દમહાર્ણવન્યાસસંવલિતમ્ ॥

અર્હ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ॥

5

તત્ત્વપ્રકાશિકા ટીકા—

- (સ્વરૂપમ્) ‘અર્હ’ હત્યેતદક્ષરમ્ ।
(અભિધેયમ્)પરમેશ્વરસ્ય પરમેષ્ઠિનો વાચકમ્ ।
(તાત્પર્યમ્) સિદ્ધચક્રસ્યાદિવીજમ્ ।
સકલાગમોપનિષદ્ભૂતમ્ । 10
(ક્ષેમમ્) અશેષવિગ્નવિચાતનિગ્નમ્ ।
(યોગઃ) અખિલદૃષ્ટાઽદૃષ્ટફલસંકલ્પકલ્પદ્રુમોપમમ્ ।
(પ્રણિધાનમ્) આશાસ્ત્રાધ્યયનાઽધ્યાપનાવધિ પ્રણિધેયમ્ ।
(પ્રણિધાનસ્ય દ્વૈવિધ્યમ્) ..પ્રણિધાનં ચાનેનાત્મનઃ સર્વતઃ સંમેદસ્તદભિધેયેન ચામેદઃ ।
(વિશિષ્ટપ્રણિધાનમ્) .. . વયમપિ ચૈતચ્છાસ્ત્રારમ્ને પ્રણિદધ્મહે । 15
(તત્ત્વમ્) અયમેવ હિ તાત્ત્વિકો નમસ્કાર ઇતિ ॥ ૧ ॥

અનુવાદ

‘અર્હ’ એ અક્ષર, પરમેશ્વર પરમેષ્ઠિનો વાચક, સિદ્ધચક્રનું આદિ વીજ, સકલ આગમોનું રહસ્ય, સર્વ વિગ્નોનો નાશ કરવામાં સમર્થ અને સકલ દૃષ્ટ કે અદૃષ્ટ ફળોના સંકલ્પને પૂરવા માટે કલ્પ-વૃક્ષસમાન છે । એનું શાસ્ત્રના અધ્યયન અને અધ્યાપન વચ્ચે પ્રણિધાન કરવું જોઈએ । એની સાથે આત્માનો 20 સર્વતઃ સંમેદ અને એના અભિધેય (પ્રથમ પરમેષ્ઠી) સાથે આત્માનો અમેદ, એમ બે પ્રકારનું પ્રણિધાન છે । અમે (શબ્દાનુશાસનકાર) પણ એનું શાસ્ત્રના આરમ્માં પ્રણિધાન કરીએ છીએ । ‘અર્હ’ એ જ તાત્ત્વિક નમસ્કાર છે ॥ ૧ ॥

૧. વિશેષાર્થ માટે જુઓ ‘શબ્દમહાર્ણવન્યાસ’ ।

शब्दमहार्णवव्यासः—

- ‘अहं’ इत्यादि-वाक्यैकदेशत्वात् साध्याहारत्वाद्ध्याहियमाणप्रणिधानलक्षणक्रियाकर्मण उक्तत्वात्
 “नाम्नः प्रथमैक-द्वि-वहौ” [२-२-३१] इत्युपनाया प्रथमाया ‘अहं’ इत्येतस्मात् सूत्रत्वल्लुक् ।
 तदर्थं व्याचष्टे—व्याख्या च स्वरूपा-ऽभिधेय-तात्पर्यभेदात् त्रेधा । तां च ‘अहं’ इत्यादिना दर्शयति
 5 —तत्र ‘अक्षरम्’ इति स्वरूपम् । ‘परमेष्ठिनो वाचकम्’ इत्यभिधेयम् । ‘सिद्धचक्रम्’ इत्यादिना तात्पर्यम् ।

(स्वरूपम् - ‘अहं’ इत्येतदक्षरम् ।)

अक्षरमिति—अक्षर बीजम् । तदेवाह—आदिबीजमिति ।

कस्य तदादिबीजम् ?

सिद्धचक्ररूपस्य तत्त्वस्य; सञ्जीज-निर्वीजभेदेन तत्त्वस्य द्वैविध्यात् ।

10

अनुवाद

- ‘अहं’ एतल्लु—एकल्लु ज एमने एम होय तो तेनो कोई अर्थ संगत थनो नथी । ए एकल्लु पूर्ण वाक्य बनतु नथी, एतले कोई पण क्रियानो अध्याहार करवो आवश्यक छे; तेथी ‘अहं’ ए वाक्यनो एक भाग थयो । जे क्रियानो अध्याहार करवानो छे ते बीजो भाग थयो । अही प्रकृतमा प्रणिधानक्रियानो अध्याहार करवानो छे, तेथी ‘अहं’ ए प्रणिधानक्रियानुं कर्म छे । क्रियापदनो प्रयोग कर्मणि-प्रत्यय 15 लावने कयौं छे, एतले कर्म उक्त थाय छे ने तेथी तेने “नाम्नः प्रथमैक-द्वि-वहौ” [२-२-३१] ए सूत्रथी प्रथमा विभक्ति प्राप्त थाय छे; ए प्रथमा विभक्तिनो अही सूत्रपणाने कारणे ‘लृक्’-लोप करवामा आण्यो छे ।
 व्याख्यानान्त्रण प्रकारो छे :—(१) स्वरूप (२) अभिधेय अने (३) तात्पर्य । तेमां ‘अक्षर’ थी स्वरूप, ‘परमेष्ठिनो वाचक’ थी अभिधेय अने ‘सिद्धचक्रनु आदिबीज’ वगैरेथी तात्पर्य कहे छे । (आ प्रकारो विस्तारथी समजावे छे ।)

20

(१. स्वरूप)

- अक्षर एतले बीज । अक्षरनो अर्थ बीज थाय छे, ए ज वान ‘आदिबीजम्’ ए पदथी जणावी छे ।
 प्रश्न—ए कोनु आदिबीज छे ?
 उत्तर—सिद्धचक्ररूपी तत्त्वनु ए आदिबीज छे; तत्त्वना सञ्जीज अने निर्वीज एवा बे प्रकारो छे । (तेमा सिद्धचक्ररूपी जे सञ्जीज तत्त्व छे तेनु आ आदिबीज छे ।)
 25 1. ‘न्याससारसमुद्धारः’ इत्याख्यन्यासानुगारी तत्त्वच्छन्दोपरि विशिष्टोऽर्थनिर्देश स एवोद्ब्रज्यते ।
 अर्हति पूजामित्यहं—‘अः’ [उणा० २.] इत्यः । पृषोदरादिवात् सानुनासिकत्वम् । ‘अहंम्’ इति मान्तोऽप्यस्ति निपातः । ननु ‘अहंम्’ इत्यव्यय स्वरान्नां चादौ च न दृष्टम्, तत् कथमव्ययम् ? सत्यम्—
 ‘इत्यन्त इति संख्यायान्, निपातानां न विहिते ।
 प्रयोजनवशादेते, निपात्यन्ते पदे पदे ॥’

- 30 अनुवादः—‘न्याससारसमुद्धार’मा ‘शब्दमहार्णवव्यास’ना ते ते शब्दना विशिष्ट अर्थनो निर्देश छे (आ अने पछीनी टिप्पणीओमा आपल संस्कृतपाठ ‘न्याससारसमुद्धार’नो छे) ।

- पूजाने थोय ते ‘अहं’ कहेवाय । पृषोदरादि सूत्रथी ‘अहं’ शब्दने अनुनासिक लगाडता ‘अहं’ वने छे । वळी ‘अहंम्’ एवो ‘म’कारान्त निपात पण छे । अही ए प्रश्न थाय छे के, स्वरदिगण के चादिगणमा ‘अहंम्’ अव्यय आवतु नथी तो पछी ते कही रीते अव्यय छे ? तेनो खुलाखो ए छे के—
 35 “निपातो (अव्ययो) आटला न छे एवी संख्या नियत नथी । प्रयोजन प्राप्त यता स्थळे स्थळे निपातित कराय छे ।”

यद् धर्मसारोत्तरम्—

“अक्षरमनक्षर वै द्विविध तत्त्वमिष्यते ।

अक्षरं बीजमित्याहुर्निर्वाज चायनक्षरम् ॥”

यद्वा न क्षरति—न चलति स्वस्मात् स्वरूपादक्षरं तत्त्व ध्येयं ब्रह्मेति यावत्, वर्णं वा ।

द्विविधो हि मन्त्रः, कूटरूपोऽकूटरूपश्च । संयुक्तः कूट इति व्यवहियते, इतरोऽकूट इति । 5

अत एव चास्माद् ‘वर्णान्वयात् कारः’ [७-२-१५६] इति कारं कुरीते वृद्धाः, ‘क्षकारः’ इति, ‘लँकारः’ इति, ‘ह्रस्वकारः’ इति, ‘अकारः’ इति । कूटेष्वेकस्यैवाक्षरस्य मन्त्रत्वात्, शेषस्य तु परिकरत्वात् ।

‘धर्मसारोत्तर’ मा काव्यु छे के—

“अक्षर अने अनक्षर एम बे प्रकारनु तत्त्व छे, तेमा जे बीज छे ते अक्षरतत्त्व कहेवाय छे अने जे 10 बीजगहित छे ते अनक्षरतत्त्व कहेवाय छे ।” (आ अक्षरतत्त्वनो एक अर्थ ययो । हवे बीजो अर्थ—)

पोताना स्वरूपथी जे चलिन न थाय ते अक्षर । एटले अक्षर शब्दथी तत्त्वध्येय रूप ब्रह्म लेवु, अथवा वर्णात्मक अक्षर लेवो ।

प्रश्न—(‘अ आ’ वगैरे जे एक ज वर्ण होय तेने तो वर्ण के अक्षर कही शक्याय, पण अहीं तो ‘अहं’ मां घणा अक्षरो मेगा घयेला छे एटले एने वर्ण के अक्षर शी रीते कही शक्याय ‘अक्षराणि’ 15 एम कहेवु जोईए, पण अहीं तो ‘अक्षरं’ कहेलु छे ।)

उत्तर—मत्रो बे प्रकारना छे (१) कूट अने (२) अकूट । संयुक्त होय तेने ‘कूट’ कहे छे अने संयुक्त न होय तेने ‘अकूट’ कहेवामा आवे छे । (कूट मंत्रमा अक्षरो जो के घणा होय छे तो पण तेमां मंत्र तो एक ज अक्षर होय छे, बाकीना अक्षरो ते मंत्रना परिकर-परिवाररूप होय छे ।)

कूट मंत्रमां घणा अक्षरो होवा छता एक ज अक्षर मंत्रस्वरूप होवाथी ‘वर्णान्वयात् कारः’ 20 [७-२-१५६] ए सूत्रथी क्षकार, लँकार, ह्रस्वकार वगैरे शब्दोने वृद्धो सिद्ध करे छे; कारण के आ सूत्रनो अर्थ एवो छे के जे एकेक वर्ण होय तेना पछी (तथा अन्यय पछी) ‘कार’ प्रत्यय लगाडवो; जेम के—अकार, इकार, उकार । परंतु अहीं तो कूट मंत्रमा घणा अक्षरो छे एटले शी रीते ‘कार’ प्रत्यय लगाडाय ? छतां वृद्ध पुरुषो क्षकार (क्त्+य+अ), ह्रस्वकार वगैरे शब्दोमां ‘कार’ प्रत्यय लगाडे छे, तेनु कारण ए छे के, आ कूट मंत्रोमां घणा अक्षरो देखाता होवा छता पण वस्तुतः एमा एक ज अक्षर मंत्रस्वरूप 25 होय छे बाकीना अक्षरो तो तेना परिवारभूत छे, माटे आवा कूट मंत्रोने पण एकाक्षरी मंत्र ज मानीने वृद्ध पुरुषो ‘कार’ प्रत्यय लगाडे छे । ते ज न्याये अहीं ‘अहं’ शब्द अनेकाक्षरी देखातो होवा छतां एमां मंत्राक्षर तो एक ज (‘ह्र’) होवाने लीधे अमे ‘अक्षराणि’ एवो बहुवचननो प्रयोग न करतां ‘अक्षर’ एवो एकवचननो प्रयोग कर्यो छे ।

प्रश्न—(कूट मंत्रोमां अनेक अक्षरो होवा छतां मंत्र तो एक अक्षर जेटलो ज जो होय छे तो 30 बाकीना अक्षरोनी शी जरूर छे ?)

સપરિકતો હિ વર્ણો મન્ત્રો ભવતિ, કેવલસ્યાર્થક્રિયાવિરહાત્ । તસ્ય ચ બાહ્યાભ્યન્તરમેદન દ્વિધ્યાત્ ।
મળ્ડલ-મુદ્રાદેર્બાહ્યાત્, નાદ-વિન્દુ-કલાદેરાન્તરત્વાત્, તેષામેવોદીપકત્વાત્, તથામૂતાનામેવ
ક્રિયાજનકત્વાત્ । મળ્ડલ-મુદ્રાદીનાં કેવલાનામપિ ફલજનકત્વાત્ । વિશેષતઃ સમુદિતાનાં ગ.....વાચકમ્ ।'

(અભિધેયમ્—પરમેશ્વરસ્ય પરમેષ્ઠિનો વાચકમ્ ।)

5

“દેવતાના ગુરુણાં ચ નામ નોપપદં વિના ।

ઉચ્ચરેન્નૈવ જાયાયાઃ કચક્ષિન્નાત્મનસ્તથા ॥”

ઇતિ વચનાદ્ નિરૂપપદદેવતાનામોચ્ચારણસ્ય પ્રતિષેધાત્, પ્રતિષિદ્ધાચરણે ચ પ્રાયશ્ચિનોપદેશાત્,
સોપપદદેવતાનામોચ્ચારણસ્યૈવ પ્રાપ્તત્વાત્ । અન્યસ્ય ચ શ્રીપ્રમૃતેરુપપદસ્ય તુચ્છત્વેન તથાવિષયવૈશિષ્ટ્યાપ્રતિ-
પાદકત્વાદ્ વૈશિષ્ટ્યપ્રતિપાદનાર્થં તસ્ય પરમેશ્વરસ્યૈત્યુપપદસુપન્યસ્યતિ । પરમ યદૈશ્વર્યમણિમાદિ યદ્ધ

10

ઉત્તર—પરિકર સહિત વર્ણ જ મંત્રનુ કાર્ય કરી શકે છે । ફક્તો વર્ણ તે કાર્ય કરી શકતો
નથી । તે પરિકર બે પ્રકારે છે : (૧) બાહ્ય અને (૨) આભ્યન્તર । આ બન્ને પ્રકારના પરિકર
સહિત જો મંત્ર હોય તો જ તે પરિપૂર્ણ ફળને આપે છે ।

મળ્ડલ-મુદ્રા વગેરે બાહ્ય પરિકર છે, નાદ-વિન્દુ-કલા વગેરે આભ્યન્તર પરિકર છે । મળ્ડલમુદ્રાદિ
અને નાદવિન્દુકલાદિ જ ઉદીપક છે । ઉદીપક એવા તેઓ જ અર્થક્રિયાના જનક છે । મળ્ડલ-મુદ્રા

15 વગેરે ફક્ત પળ ફળ નો આપે છે પરંતુ તે સામાન્ય પ્રકારનું ફળ હોય છે; પળ જ્યારે બધા મેળા થાય
ત્યારે વિશેષ ફળ આપે છે ।

(૨. અભિધેય)

અહીં તે પરમેશ્વરરૂપ પરમેષ્ઠીનો વાચક છે । પરમેષ્ઠી દેવતા છે । (શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—)

“દેવતાઓ અને ગુરુઓનું નામ ઉપપદ વિના કદાપિ બોલવું ન જોઈએ; અને વાંચે ત્યાં સુધી પર્વાનું

20 તેમ જ પોતાનું નામ પણ ઉચ્ચારવું ન જોઈએ ।”

શાસ્ત્રના એ વચનને અનુસારે દેવતાનું નામ ઉપપદ વિના ઉચ્ચારણ કરવું શાસ્ત્રથી નિષિદ્ધ છે ।

નિષિદ્ધ કાર્ય કરવાથી પ્રાયશ્ચિત્ત લાગે એવો ઉપદેશ છે, તેથી દેવતાનું નામ ઉપપદપૂર્વક જ બોલવું યોગ્ય છે ।

બીજા જે ‘શ્રી’ વગેરે સાધારણ શબ્દો ઉપપદ તરીકે અગર તો વિશેષણ તરીકે વાપરવા એ તુચ્છપણુ દાખવે

છે, માટે વિશિષ્ટ ગુણો પ્રતિપાદન કરે તેવું વિશેષણ ‘પરમેશ્વર’ પદ છે અને તે પદનો અર્થ વિશેષણ તરીકે

25 ઉપયોગ સુયોગ્ય રીતે થયો છે । સર્વોત્તમ દૈશ્વર્ય જે અણિમા આદિ સિદ્ધિરૂપ છે અને જે પરમ યોગ અને

૧. અહીં મૂળ ગ્રંથમાં સાત પક્કિ જેટલો મહત્વનો પાઠ અનુપલબ્ધ છે ।

૨. પરમેષ્ઠિનઃ પદ્મ, તતઃ શેષચતુષ્ઠયસ્યવચ્છેદાયાઽઽહ—પરમેશ્વરસ્યેતિ । ચતુર્ભિશદતિશાયરૂપપરમેશ્વર્યમાનો
જિનસ્યેત્યર્થઃ । નનુ ‘પરમેષ્ઠી’તિ સામાન્ય પદ તથાપિ ‘અહં’ ઇતિ મળનાદ્ ‘અહંન્’ એવ લખ્યેતે, કિં પરમેશ્વરસ્યેતિ !
સત્યમ્—“દેવતાના ગુરુણાં ચ” ઇતિ (ઇત્યાદિ) ।

30

અનુવાદઃ—પરમેષ્ઠિઓ પાંચ છે, તેથી શાકીના ચારને અલગ કરવા ‘પરમેશ્વર’ એવું પરમેષ્ઠીનું વિશેષણ
જગાજવામાં આવ્યું છે ।—અર્થાત્ ચોત્રીશ અતિશયરૂપ પરમ દૈશ્વર્યથી શોમતા એવા શ્રીક્ષિત્તેશ્વર (અરિહત) એવો અર્થ
વહિય છે; ત્યારે એ પ્રશ્ન થાય છે કે, પરમેષ્ઠી એ સામાન્ય પદ છે છતાં ‘અહં’ કહેવાથી ‘અહંન્’ જ સમજાય છે ત્યારે
‘પરમેશ્વર’ એવું વિશેષણ મૂકવાનું પ્રયોજન શું ! એના ઉત્તરમાં કહે છે કે—‘દેવતા અને ગુરુનું નામ ઉપપદ વિના
કદાપિ બોલવું ન જોઈએ, તેમ જ પર્વાનું અને પોતાનું નામ પણ વાંચે ત્યાંસુધી ઉચ્ચારવું ન જોઈએ ।’

પરમયોગીરૂપ તદ્વાત્ પરમેશ્વરઃ, યથા મહારાજ इति, અત્ર હિ મહત્ત્વં ગુણં વિશિષ્ટદ્ દ્રવ્યં વિશિનદીતિ પરમેશ્વર इति। પરમે પદે તિષ્ઠતિ યઃ સઃ પરમેશ્ત્રી, અનેન ચ સવિશેષણેન સકલરાગાદિમલકલ્લવિકલો યોગ-ક્ષેમવિધાયી શક્ષાશુપાધિવિરહિતવાત્ પ્રસતિપાત્રં ય્યોતિ(તી)રૂપં દેવાધિદેવઃ સર્વજ્ઞઃ પુરુષવિશેષઃ। યદાહ—

“રાગાદિભિરનાક્રાન્તો, યોગ-ક્ષેમવિધાયકઃ।

નિત્ય પ્રસતિપાત્રં યસ્તં દેવં મુનયો વિદુઃ॥”

5

મન્ત્રકલ્પે હિ મન્ત્રવર્ણના વાચકત્વેન કીર્તનાદ્ વાચકમિયુક્તમ્। યથા ‘અ-સિ-આ-ઉ-સા’ इति बीजपञ्चक पञ्चानामर्हदादीनाम्, ‘ड-र-ल-क-श-ह-य’मिति आधारादिसप्तदेवीनाम् तथा अकारादिभिः षोडशस्वरैर्मण्डलेषु षोडश रोहिण्याया देवता अभिधीयन्ते, ततस्तासा प्रतीतेरिति।

(તાત્પર્યમ—સિદ્ધચક્રસ્યાદિબીજમ્।)

તાત્પર્યસ્ય ચામિધાનપૃષ્ઠભાવિત્વાત્ સિદ્ધચક્રસ્યાદિબીજમિત્યાદિના પશ્ચાદુચ્યતે।

10

ઋદ્ધિરૂપ છે તે ऐश्वर्यवाळा પરમેશ્વર સમજવા; જેમ કે ‘મહારાજ’ શબ્દમા મહત્ત્વ રાજાના (રાજાપણારૂપી) ગુણમા વિશેષતા દર્શાવે છે, છતાં વસ્તુતઃ ए राजारूपी पुरुषनी विशेषता છે; તે પ્રમાણે ‘પરમેશ્વર’ શબ્દ પૂણ ગુણની (સામર્થ્યની-ऐश्वर्यनी) વિશેષતા દર્શાવવાપૂર્વક કોઈ દ્રવ્યની જ (વ્યક્તિની જ) વિશેષતા દર્શાવે છે। ए व्यक्ति कई ते स्पष्ट करवा माटे ‘परमेश्वर’ पद છે। પરમેશ્વર એવા વિશેષણ સહિત ‘પરમેશ્ત્રી’ શબ્દથી દેવાધિદેવ અરિહત પરમાત્મા લેવાના છે। પરમ પદ પર સ્થિત હોય તે ‘પરમેશ્ત્રી’¹⁵ કહેવાય। આ પદ સાથે ‘પરમેશ્વર’ વિશેષણ તરીકે મૂકીએ તો જ સકલ રાગાદિ મલરૂપ કલ્લજ્ઞવી રહિત, સર્વ જીવોના યોગ અને ક્ષેત્રને વહન કરનારા, શક્ષાદિ ઉપાધિથી રહિત હોવાથી પ્રસન્નતાના પાત્ર, ય્યોતિરૂપ, દેવાધિદેવ અને સર્વજ્ઞ એવા તે પુરુષવિશેષ (પરમાત્મા-અરિહત) સમજાય। કહ્યું છે કે—

“જેઓ રાગ વગેરેથી આક્રાન્ત નથી, યોગ અને ક્ષેત્રના કરનારા છે અને સદા પ્રસન્નતાના પાત્ર છે તેમને મુનિઓ ‘દેવ’ કહે છે।”

20

‘મન્ત્રકલ્પ’ મા મન્ત્રના વર્ણો ‘વાચક’ તરીકે ઓછાવાવવામા આવ્યા છે (માટે જ ‘અર્હ’ તે પરમેશ્વર એવા પરમેશ્ત્રીનો વાચક છે એમ કહ્યું છે।) તે પ્રમાણે ‘અસિ આ ઉસા’ રૂપ બીજપંચક અર્હત્ત્વ વગેરે પાંચ પરમેશ્ત્રીના વાચક છે। તથા ‘ડરલકશહય’ તે દેહગત મૂલાધાર વગેરે ચક્રોની દેવીઓનાં નામના પ્રયમાક્ષણે અનુક્રમે તે દેવીઓના વાચક છે, તથા ‘અકાર’ વગેરે સોઠ્ઠ સ્વરો યંત્રોમા રોહિણી વગેરે સોઠ્ઠ વિશ્વાદેવીઓના વાચક છે, કારણ કે તેમની તેથી (તે તે સ્વરોથી) પ્રતીતિ થાય છે।

25

(૩. અ. તાત્પર્ય)

વ્યાસ્યામા અમિધાન પછી તાત્પર્યને રજૂ કરવાની પદ્ધતિ હોવાથી ‘સિદ્ધચક્રના આદિબીજ’ વગેરે તાત્પર્યનો હવે પછી નિર્દેશ કરે છે।

૧. આધારાદિસત્ત્વેવ્યો ઢાફિની—રાફિની—લાફિની—કાફિની—શાફિની—હાફિની—યાફિનીરૂપાઃ॥

અનુવાદઃ—આધાર વગેરે ચક્રોની સાત દેવીઓના નામ આ પ્રકારે છે—

30

(૧) શાફિની (૨) રાફિની (૩) લાફિની (૪) કાફિની (૫) શાફિની (૬) શાફિની અને (૭) યાફિની.

૨. સિદ્ધેતિ—સિદ્ધાઃ વિશ્વાસિદ્ધાદયસ્તેષાં ચક્રમિવ ચક્રં, તસ્ય પશ્ચવીજ્ઞનિ તેષુ ચેદમાદિબીજમ્।

અનુવાદઃ—સિદ્ધો ઇટલે વિશ્વાસિદ્ધો તેમનો સમૂહ જેમા હોય તે। તેના પાંચ બીજો છે। તેમાં આ બીજ પ્રથમ છે।

समयप्रसिद्धस्य चक्रविशेषस्य निरूढमभिधानम् ।

यद्वा सिद्धयन्ति निष्ठितार्था भवन्ति, लोकव्यापिसमये (१) कलारहितमिदमेव तत्त्वं ध्यायन्तोऽस्मादिति “बहुलम्” [५-१-२] इति के, नतो विशेषणसमासे **सिद्धचक्रम्** ।

एतच्च तत्र तत्र व्यवस्थितपरमाक्षर ध्यानाद् योगहिं प्राप्ता यस्मात् (योगहिंप्राप्तावस्मात्) सिद्धि-
5 रित्युच्यते (१) इति सूत्रपाद सिद्धत्वमस्य चक्रस्येति ।

तस्येदम्, अहंकारं प्रथम बीजम् । बीजसाधर्म्याद् बीजम् । यथाहि—बीज प्रसव-प्ररोह-फलानि प्रसूते, तथेदमपि पुण्यादिप्ररोह-भुक्ति-मुक्तिफलजनकत्वाद् बीजमुच्यते ।

सन्ति पञ्चान्यन्यान्यपि ह्रींकारादीनि बीजानि, तदपेक्षयाऽस्य प्राथम्यम्, प्रथम साधूनामिति वत् । प्रथममप्रणीभूतं व्यापकमित्यर्थः । व्यापकत्वं चास्य सर्वबीजमयत्वात् ।

10 इदमेव हि बीजम्—‘अधोरेफ-आ-ई-ऊ-औ-अं-अः’ एतेषु बीज भवतीति व्यापकत्वं अस्य । यदि वा, परसमयसिद्धाना त्रैलोक्यविजया-घण्टार्गल-स्वाधिष्ठान-प्रत्यङ्गिरादीना चक्राणामिदमेव हकारलक्षणं प्रधानं बीजम् ।

अथवा, अकारादि-क्षकारान्तानां पञ्चाशत्. सिद्धत्वेन प्रसिद्धाना यच्चक्र समुदायस्तस्य प्रधान-मिदमेव बीजम् ।

15 (१) सिद्धचक्रं ते सिद्धान्तमा प्रसिद्ध एवा चक्रविशेषं रुढ नाम छे ।

(२) अथवा तो ए ज तत्त्वं (अहं) नुं लोकव्यापिसमयमा (१) कलारहित ध्यान करनारा महात्माओ एथी मिद्ध थाय छे माटे ‘सिद्ध’ कह्यु, पछी विशेषण समासयी ‘सिद्धचक्र’ शब्द बन्यो छे ।

(३) अथवा ए चक्रमा रहेला परमाक्षरोना ध्यानयी योगनी रुद्धिओ प्राप्त थता ‘सिद्धि थई’ एम कहेवाय छे, तेथी ए चक्रनु सिद्धपणुं स्पष्ट ज छे ।

20 ते सिद्धचक्रनु आ अहंकार प्रथम बीज छे । बीजनां साथे साधर्म्य होवाथी ए बीज कहेवाय छे । जेम बीजमांथी फणगो, अकुरो अने फळ निपजे छे तेम आ ‘अहं’कार बीजमांथी पण पुण्यानुबंधि-पुण्य, भुक्ति अने मुक्ति उत्पन्न थाय छे; तेथी ते पण ‘बीज’ कहेवाय छे ।

आदिबीज कहेवानुं तात्पर्य ए छे के, ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं हः ए प्रमाणे बीजां पण पाच बीजो छे तेनी अपेक्षाए ह्रीं बीज प्रथम छे माटे तेने आदिबीज कह्यु छे । जेमके अमुक व्यक्ति साधुओमा प्रथम छे, 25 ते रीते आ ‘अहं’ पण वधा बीजोमां प्रथम छे । अही प्रथम एटले अप्रणीभूत (अप्रेसर) अथवा व्यापक, एम अर्थ करवो । ‘अहं’ ए बीजने व्यापक एटला माटे कह्युं छे के, ते सर्व बीजमय छे ।

तात्पर्य आ प्रमाणे छे—‘नीचे रेक तथा आ-ई-ऊ-औ-अं-अः’ थी युक्त (वर्ण) होय ते बीज थाय छे; जेमके—ह+र+आ+म=ह्रीं, ह+र+ई+म=ह्रीं, ह+र+ऊ+म=ह्रीं, ह+र+औ+म=ह्रीं, ह+र+अ+म=ह्रीं अने ह+र+अः=हः । ए रीते आ बीज (ह्रीं) व्यापक छे ।

30 अथवा तो जैनेतर शाखोमां प्रसिद्ध त्रैलोक्यविजया, घण्टार्गल, स्वाधिष्ठान, प्रत्यङ्गिरा वगैरे चक्रोमां पण आ ज ‘ह’कार (सपरिकर) मुख्य बीज होय छे ।

अथवा तो अकारयी क्षकार धुचीना पचास वर्णां सिद्धाक्षररूपे प्रसिद्ध छे (एटले के सिद्धमातृका कहेवाय छे) तेओनुं जे चक्र (समुदाय, वर्णमाला) ते सिद्धचक्र तेनुं आ ‘हकार’ ज मुख्य बीज छे ।

(તાત્પર્ય—સકલાગમોપનિષદ્ભૂતમ્ ।)

પુનર્વિશેષણદ્વારેણ તસ્યૈવ પ્રાધાન્યમાહ — સકલાગમોપનિષદ્ભૂતમ્ — સકલસ્ય દ્વાદશાઙ્ગસ્ય ગણિપિટકરૂપસ્યૈદિકામુખિકફલપ્રદત્યાગમસ્યોપનિષદ્ભૂત રહસ્યભૂતં, પશ્ચાન્નાં પરમેષ્ઠિના યાનિ ‘અ-સિ-આ-ઉ-સા’ લક્ષણાનિ પશ્ચવીજાનિ, યાનિ ચ અરિહંતાદિપોઢશાક્ષરાણિ તાન્યૈવ દ્વાદશાઙ્ગસ્યોપનિષદિતિ । યદાહ પશ્ચપરમેષ્ઠિસ્તુતૌ—

“સોલસપરમક્ષરવીર્યવિદુગમ્મો જગુત્તમો જોઓ ।

સુઅશારસ્તંગબાહિરમહત્થ-ડુવ્વત્થ-પરમત્થો ॥”

યદિ વા, સકલા યે આગમાઃ પૂર્વ-પશ્ચિમાન્નાયરૂપાસ્તેષ્વપિ પરમેશ્વરપરમેષ્ઠિવાચક ‘અર્હ’ इति તત્ત્વ ઉપનિષદ્રૂપેણ પ્રણિધીયત इति, સકલાના સ્વસમય-પરસમયરૂપાગામાગમાનામુપનિષદ્ભૂતં ભવતીતિ ।

(૩. ચ. તાત્પર્ય)

ઘઠી વીજા વિશેષણદ્વારા તે વીજનું જ મુલ્યપણું વતાવે છે । આ ‘અર્હ’ સકલ આગમોના ઉપનિષદ્ભૂત છે — પટલે કે રૂઢલૈકિક—પારલૈકિક. સર્વ ફલો આપનાર ગણિપિટકરૂપ સમગ્ર દ્વાદશાગ આગમનુ આ ‘અર્હ’ રહસ્ય છે । પાંચ પરમેષ્ઠિઓના ‘અ-સિ-આ-ઉ-સા’ રૂપ પાંચ વીજો અને જેમા અરિહંત આદિ સોઢ અશ્વરો (‘અરિહંત-સિદ્ધ-આચરિય-ઉવચ્છાય-સાહુ’) પળ દ્વાદશાગ-આગમનુ રહસ્ય છે । ‘પરમેષ્ઠિસ્તુતિ’ મા કહ્યુ છે કે—

“સોઢ પરમાક્ષરરૂપ વીજો અને ત્રિદુઓ જેના ગર્ભમા છે તે (મત્રાક્ષરોનો) યોગ જગતમા ઉત્તમ છે અને દ્વાદશાગરૂપ (અગ્રપ્રવિષ્ઠ) શ્રુતનો તથા (ઉત્તગધ્યયનાદિ) અગવાદશ્રુતનો મહાર્થ, અપૂર્વર્થ અને પરમાર્થ છે ।”

અયથા પ્રાચીન આન્નાય અને તે પછીના આન્નાયરૂપ સર્વ આગમોમા પળ પરમેશ્વરપરમેષ્ઠિના વાચક ‘અર્હ’ તત્ત્વનુ ઉપનિષદ્રૂપે પ્રણિધાન કરાય છે, તાત્પર્ય ઇ છે કે તે (અર્હ) સ્વપરસમયરૂપ સર્વ આગમોનુ રહસ્ય છે ।

૧. સર્વપાપંડત્વાચ્છેદનાનુશાસનસ્ય સમગ્રદર્શનાનુયાયી નમસ્કારો વાચ્યઃ । અય વ્હાડર્હે અપિ તથા । તથાહિ—

“અકારેણોચ્યતે વિષ્ણુ રેફે બ્રહ્મા વ્યવસ્થિત ।

હકારેણ હર પ્રોક્તસ્તદન્તે પરમં પદમ્ ॥”

इति શ્રોકેન ‘અર્હ’ શબ્દસ્ય વિષ્ણુપ્રમુચ્ચિતેવતાત્રયામિથાચિત્વેન લૈકિકાગમેષ્વપિ ‘અર્હ’ इति પદમુપનિષદ્-ભૂતમિત્યાવેદિત ભવતિ । તદન્ત इति ત્રીયપાદસ્યાયમર્થઃ—તસ્ય ‘અર્હ’ શબ્દસ્યાન્ત ઉપરિતને ભાગે પરમ પદ 25 સિદ્ધિશિલરૂપ તવાકારત્વાદનુનાસિકરૂપા કલ્પાં પરમ પદમિત્યુક્તમ્ ।

અનુવાદઃ—શબ્દાનુશાસન-વ્યાકરણ સર્વ સમાજનો માટે હોય છે, તેથી સર્વ દર્શનોને માન્ય ઇવો નમસ્કાર કહેવો જોઈએ । ઇવો પ્રશ્ન થાય તો તેનો જવાબ આપતા કહે છે કે—આ ‘અર્હ’ શબ્દ પળ ઇ જ પ્રકારનો છે । અન્ય શાસ્ત્રોમા કહ્યુ છે કે—

“અકારથી વિષ્ણુ કહેવાય છે, રેફમા બ્રહ્મા રહેલા છે, હકારથી શિવ જનાવ્યા છે અને પછી — અનુસ્વાર 30 ઇ પરમ પદનો વાચક છે ।”

આ શ્રોકથી ‘અર્હ’ શબ્દ વિષ્ણુ વગેરે ત્રણે દેવતાઓનો વાચક હોવાથી લૈકિક આગમોમા પળ આ ‘અર્હ’ પદ રહસ્યરૂપ છે, ઇમ જનાવ્યુ છે । આ શ્રોકમા ‘તદન્તે’ ઇતુ જે વીધુ પાદ છે તેનો અર્થ ઇ છે કે—‘અર્હ’ શબ્દની અંતે ઉપરના શિવોભાગમા સિદ્ધશિલરૂપ પરમપદ છે, અનુનાસિકરૂપ કલ્પા પળ સિદ્ધશિલાના આકારવાઢી હોવાથી તે પરમપદ છે, એમ કહ્યુ છે ।

ફલાર્થિનાં સેવાપ્રવૃત્ત્યન્નમૂતાં યોગ-ક્ષેમશાલિતામસ્યોપદર્શયન્ લઘ્વપરિપાલનમન્તરેણ, અલઘ્વ-
લામસ્યાકિશ્ચિત્કારત્વાત ક્ષેમોપદર્શનપૂર્વકં યોગમુપદર્શયતિ—

(ક્ષેમમ્—અશેષવિગ્નવિઘાતનિઘ્નમ્ ।)

[અશેષાઃ—] કૃત્સ્ના યે વિગ્નાઃ સત્ક્રિયાવ્યાઘાતહેતવસ્તેષાં વિશેષેણ હનનં સમૂલકાષ કાષણમ્,
5 તથાડસૌ વિગ્નાન્ વિહન્તિ યથૈતે ન પુનઃ પ્રાદુઃપન્તિ; ‘વિ’ શબ્દેન ઘાતવિશેષણાન્નાયમર્થલાભઃ, ‘અશેષ’ શબ્દેન
તદ્વિશેષણાદ્ વેતિ, તત્ર [નિઘ્નમ્—] પરવશમ્ ।

યથા મદજલઘૌતગણ્ડસ્થલો મદપારવશ્યાદગણિતસ્વપરવિભાગો ગજઃ સમૂલવૃક્ષાધુન્મૂલે
લમ્પટો ભવતિ, એવમયમપિ પરમાક્ષરમહામંત્રો ધ્યાનાવેશવિવશીકૃતો વિગ્નોન્મૂલે પ્રમવિષ્ણુર્ભવતિ ।

(યોગઃ—અખિલદૃષ્ટાદૃષ્ટફલસંકલ્પકલ્પદ્રુમોમપમ્ ।)

10 અખિલાનિ સંપૂર્ણાનિ યાનિ દૃષ્ટાનિ ચ ચક્રવર્તિત્વાદીનિ વાડદૃષ્ટાનિ સ્વર્ગાપવર્ગરૂપાણિ ફલાનિ,
તેષાં સંકલ્પે—સંપાદને કલ્પવૃક્ષેણોપમીયને યત્ તત્ તથા । વ્યવહારસંદૃષ્ટયાડયમુપમાનોપમેયભાવઃ લોકે
તસ્ય કલ્પિતફલદાતૃત્વેન પ્રસિદ્ધત્વાત્, અસ્ય તુ સંકલ્પાતીતનફલપ્રદાપિત્વાત્ ।

ફલના અર્થિઓની સેવા અને પ્રવૃત્તિમા કારણમૂત એવી આ ‘અર્હ’ ની યોગક્ષેમશાલિતા
બતાવતાં, લઘ્વના પરિપાલનરૂપ ક્ષેમ વિના અલઘ્વના લાભરૂપ યોગ નિરર્થક હોવાથી પ્રથમ ક્ષેમને બતાવીને
15 પછી યોગને બતાવે છે.—

(૪. ક્ષેમ)

શુભ ક્રિયામા વ્યાઘાત કરનારા સર્વ વિગ્નોનુ સમૂલ ઉચ્છેદન કરવાને માટે તે (અર્હશોજ) સમર્થ
છે । આ (અર્હ બીજ) વિગ્નોનો એવી રીતે નાશ કરે છે કે જેથી તે પુનઃ ઉત્પન્ન થઈ શકતા નથી ।
આવા અર્થની પ્રાપ્તિ ‘ઘાત’ શબ્દનાં પૂર્વે ‘વિ’ ઉપસર્ગ જોડવાથી થાય છે, અથવા ‘અશેષ’ શબ્દ તે
20 (વિગ્ન) નું વિશેષણ હોવાથી પણ એવો અર્થ કરી શકાય છે ।

જેમ જેનુ મદના જલથી ગઢસ્થલ ધોવાઈ રહ્યું છે એવો મદોન્મત્ત હાથી મદના આવેશથી પરવશ
થતાં સ્વ કે પરના વિભાગના ભેદને ગણકાર્યા વિના કૂશોને મૂલથી ઉછેડી નાંચે છે તેમ ધ્યાનના
પ્રભાવથી વિવશ કાગ્યેલ આ—પરમાક્ષર મહામત્ર વિગ્નોનું સમૂલ ઉચ્છેદન કરવામા સમર્થ બને છે (દૃટે તે
ક્ષેમકાર છે) ।

25

(૫. યોગ)

વઝી, જે દૃષ્ટ ફલો—ચક્રવર્તિપણુ વગેરે, અને અદૃષ્ટ ફલો—સ્વર્ગ અને મોક્ષ, તે પ્રાપ્ત કરાવવામા
આ(અર્હ) કલ્પવૃક્ષ સમાન છે (દૃટે તે યોજક છે) । વ્યવહારદૃષ્ટિ આ ઉપમાનઉપમેય ભાવ છે કારણ કે
જગતમાં કલ્પવૃક્ષ ઇચ્છિત (ઇચ્છા કરી હોય તેટલું જ) ફલ આપે છે એ વાત પ્રસિદ્ધ છે; અ્યારે આ
(અર્હ મહામંત્ર) તો સંકલ્પ કરતાં પણ વધારે ફલ આપે છે ।

यद्वा, दृष्टात् क्रियाविशेषाद् यत् फलम्—“क्रियैव फलदा पुंसाम्।” इत्युक्ते (कैः) तथैव दर्शनत्वेन (नाच्च), न हि क्रियाविरहिता एवमेवोदासीनाः फलानि समश्नुवन्ते; यच्चादृष्टात् पुण्यविशेषाद्, अखिलं फलं, तस्य संकल्पः, शेषं पूर्ववत् ।

त्रिविधं हि फलम्—किञ्चित् क्रियाजं मनुष्यादीनां व्यापारविशेषात् कृषि-पशुपाल्य-राज्यादि, किञ्चिद्विदुष्यादेव व्यापाराभावशालिना कल्पातीतदेवानाम्, किञ्चिदुभयजं व्यन्तरादीनाम् । 5

यदि वा, दृष्टानां प्रत्यक्षेणोपलब्धानां मनुजादीनाम्, अदृष्टानां चानुमानगम्यानाम्, अखिला ये फले संपूर्णाः कल्पा एकहेल्यैव समुदिता ईपदूनास्ते[ते]षां कल्पो वा विधानं स एव प्रसरणशीलत्वेन दुःखः—पादपः स उप सामीप्येन मीयते परिच्छिद्यतेऽनेनेति । एव हि तस्य परिच्छेदो भवति—यथेकहेल्यैव तत्संकल्पानां संपादनं भवति, तत् समर्थं चेद बीजमिति, माहात्म्यविशेषश्चान्येभ्यो महामन्त्रेभ्योऽस्य मन्त्रराजस्यानेन विशेषणं ख्यायते । 10

अथवा दृष्ट एतले क्रियाविशेष, तेथी उत्पन्नं यत् फल । “पुरुषोने क्रिया ज फलदायकं बने छे ।” —एवा वचनथी अने ते प्रमाणे अनुभव यनो होवाथी क्रियारहित एम ने एम (जम थवातुं हशे तेम थशे एम माना मिश्रिय पडी रहेनारा) उदासीन माणसो फळने सारी रीते मेळवी शकता नथी; अने अदृष्ट एतले पुण्यविशेषथी (पुण्यानुवधिपुण्यनी प्राप्ति कार्कने) ए सर्व फळोना संकल्पने श्रवामां कल्पवृक्ष समान छे ।

फलं त्रण प्रकारनां छे — (१) केटलांक क्रियाथी उत्पन्नं यतां, (२) केटलांक पुण्यथी ज उत्पन्नं 15 यता अने (३) केटलाक क्रिया अने पुण्यथी उत्पन्नं यता ।

(१) क्रियाथी उत्पन्नं यता फलं ते मनुष्य वगैरेने होय छे । कृषि, पशुपालन अने राज्य वगैरे व्यापारविशेषथी ते फळो मळे छे । (२) पुण्यथी उत्पन्नं यता फलं ते (पूर्वोक्त) व्यापारविशेष विना मळे छे अने ते कल्पातीन (नव भ्रवेयक, पांच अनुत्तर विमानना) देवोने होय छे । (३) क्रिया अने पुण्यथी उत्पन्नं यता फलं ते व्यन्तर वगैरे देवोने मळे छे । 20

अथवा मनुष्य वगैरेने जे प्रत्यक्ष जणाय ते ‘दृष्ट’ अने जे अनुमानथी जणाय ते ‘अदृष्ट’ । एवा दृष्ट अने अदृष्ट फलविषयक (अहं सिवायना अन्य) सर्व कळोने जो एकी साथे एकत्र समुदित करवामा आवे तो पण तेओ जे कल्प (विधान)थी कटक न्यून (फल आपनारा) बने तेओ कल्प (विधान) ‘अहं’ नो छे । ते ‘कल्प’ प्रसरणशील (समुदित अन्य कळो करतां बहु विस्तृत फल आपनार) होवाथी अही ‘वृक्ष’ कहवायो छे । तेथी अहं ने ‘कल्पवृक्ष’नी उपमा आपवामा आवे छे । ए रीते (उप-25 माथी) तेनु विशिष्ट ज्ञान थाय छे । तात्पर्य ए छे के जो इतर सर्व कळोना समुदित फळनु एकी साथे संपादनं यत् होय तो ते करवा माटे आ अहं बीज समर्थ छे । ए रीते “अखिल दृष्टा ..” इत्यादि विशेषण वडे अन्य महामन्त्रो करना ‘अहं’नु माहात्म्य विशेष छे ए बनावाय छे ।

१. दृष्ट राज्यादि ।

अनुवादः—दृष्ट फळ एतले गत्य वगैरे ।

२. अदृष्ट स्वर्गादि

अनुवादः—अदृष्ट फळ एतले स्वर्ग वगैरे ।

स्वरूपाऽर्थ-नातर्यैः स्वरूपमुक्त्वा प्रवृत्ते योजयति—

(प्रणिधानम्—आशास्त्राध्ययनाऽध्यापनावधि प्रणिधेयम् ।)

‘आङ् अभिव्याप्तौ; स च शास्त्रेण संबध्यते। अध्ययनाऽध्यापनाभ्यां संबद्धोऽवधिमर्यादार्थः ।
तेनार्यमर्थः—शास्त्रमभिव्याप्य येऽध्ययनाऽध्यापने ते मर्यादीकृत्य प्रणिधेयमित्यर्थः ।

5 प्रणिधानं व्याचष्टे—

(प्रणिधानस्य द्वैविध्यम्—प्रणिधानं चानेनात्मनः सर्वतः संभेदस्तदभिधेयेन चाभेदः ।)

प्रणिधानं चेत्यादिना—अनुवादमन्तरेण स्वरूपस्य व्याख्यातुमशक्यत्वात् प्रणिधानं चेति स्वरूपमनुदितम्, ‘पुनरर्थः’ च शब्दनिर्देशात् । अनेनेति ‘अहं’ इति बीजेन । प्रणिधानस्य च संभेदाऽभेदरूपेण द्वैविध्यात् ।

10 स्वरूप, अर्थ (अभिधेय) अने नापर्य (एम त्रण प्रकारो) वडे स्वरूप जणावनि चालु रिपयमा तेनी योजना करे छे ।

(६. प्रणिधान)

शास्त्रनु अध्ययन के अध्यापन शब्द थाय त्यांथी ते पूरुं थाय त्यांसुथी (आ मन्त्रराजनु) प्रणिधान करुनु जोईए ।

15 हवे प्रणिधान विशेषे जणावे छे—

(प्रणिधानना बे प्रकारो)

प्रणिधान बे प्रकारे छेः— १. आ मन्त्रराज साथे (पोताना) आत्मानो चारे तरकथी समेद अने २. तेना अभिधेय प्रथम परमेष्ठिनी साथे अभेद ।

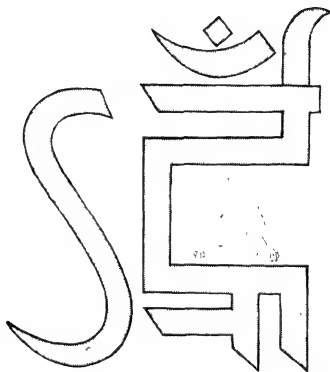
अनुवाद दिना स्वरूप कही शक्ता नथी—तेथी ‘प्रणिधानं च’ वडे पुनरर्थक ‘च’ शब्दना 20 निर्देशथी स्वरूपनो अनुवाद कर्यो छे । अनेन=आ ‘अहं’ बीजवडे (प्रणिधान कराय छे) । तेना बे प्रकारो छे (१) संभेद प्रणिधान अने (२) अभेद प्रणिधान ।

१. प्रणिधानं च चतुर्था—पदस्थम्, पिण्डस्थम्, रूपातीतं चेत । पदस्थ ‘अहं’ शब्दस्थस्य, पिण्डस्थ शरीरस्थस्य, रूपस्थ प्राणमारूपस्थ, रूपातीतं योगिमग्न्यमर्हतो ध्यानमिति । एषां च द्वे शास्त्रारम्भे सम्यतः तोत्तरं दे ।

अनुवादः—प्रणिधान चार प्रकारनु छे—(१) पदस्थ (२) पिण्डस्थ (३) रूपस्थ (४) रूपातीत । ‘अहं’ 25 शब्दमा रहेला श्री अरिहत्त परमात्मानु ध्यान ते ‘पदस्थ ध्यान’ । शरीरस्थ अरिहत्तनु ध्यान ते ‘पिण्डस्थ ध्यान’, प्रतिमा रूपे रहेला अरिहत्तनु ध्यान ते ‘रूपस्थ ध्यान’ अने ‘रूपातीत ध्यान’ योगिमग्न्य छे । शास्त्रना आरम्भमा (वाचनादि प्रवृत्तिमा) आमाथी प्रथमना बे ध्यान समवे छे, पछीना बे ध्यान गम्भना नथी ।

२. अनेनात्मनः सर्वतः संभेद इत्युक्ते पदस्थम् ।

अनुवादः—आ (अहंकार) नी साथे आत्मानो चारे बाबुण्णी संभेद छे एम जे कहेवामा आवु छे, 30 ते ‘पदस्थ ध्यान’ छे ।

संक्षेपप्रणियानदर्शको अहंकारः

આદૌ સમ્પેદરૂપમાહ—સર્વતઃ સંપેદઃ—સંક્ષિપ્તઃ સંવદ્ધો વાડૃકારેણ સહ ધ્યાયકસ્ય મેદઃ સમ્પેદઃ । આત્માન વીજમધ્યે ન્યસ્ત ચિન્નયેદ, એવં ચ ધ્યેય-ધ્યાયકયોઃ સંક્ષેપરૂપઃ સમ્બન્ધરૂપશ્ચ મેદો ભવતિ ।

ન ચ મહામત્રસ્ય સ્વકલાર્થક્રિયાકારિત્વેન મન્ત્રરાજત્વાન્મળલ-વર્ણાદિમેદેનાડકર્ષણ-સ્તમ્ભ-મોહાદિનેશાર્થજનકત્વાદ્ ગમનાડગમનાદિરૂપત્વેન સંમેદાસંભવાદનૈકાન્તિક્ત્વાલ્લક્ષણાભાવો વાચ્યઃ, યતસ્તત્ર 5 સાધ્યસ્યામનોડન્યત્રાત્મીયાત્મન ઇતિ વિશેષણાદિતિ ।

પ્રથમ સંમેદ પ્રણિધાન જણાવે છે—‘અહ્કાર’ની સાથે ધ્યાતાનો સંક્ષિપ્ત અથવા સવદ્ધ એવો મેદ તે ‘સંમેદ’ પ્રણિધાન છે । અહીં અહ્ વીજમાં ત્વાત્માના ન્યાસ વડે ચિંતન કરવાથી ધ્યેય અને ધ્યાતાનો સંક્ષેપરૂપ અને સમ્બન્ધરૂપ ‘મેદ’ થાય છે ।

મહામત્ર (અહ્) સ્વકલાર્થક્રિયાકારિત્વના કારણે મન્ત્રરાજ હોવાથી મળ્ડલ, વર્ણ વગેરે પ્રકારો વડે 10 આકર્ષણ, સ્તમ્ભન, મોહન વગેરે અનેક પ્રકારના અર્થોનો જનક હોવાથી તે જે વસ્તુને ગમન આગમન કરે છે તે વસ્તુને મેદેદ સમ્ભવતો નથી, ઇટલે સંમેદ પ્રણિધાનનું લક્ષણ અનૈકાન્તિક (વ્યભિચારિ) થવાથી લક્ષણનો અભાવ છે એમ ન કહેવું । “કારણ કે સ્તમ્ભનાદિ કાર્યોમાં સાધ્યના આત્માની સાથે સંમેદ અને અન્યત્ર (તે કાર્યો ન હોય ત્યારે) પોતાના આત્માની સાથે સંમેદ હોય છે,” એવા અર્થમા પૂર્વોક્તિ લક્ષણમાં ‘આત્મન.’ પદનાં પૂર્વે ‘સાધ્યસ્ય’ અને ‘આત્મીય’ એ વિશેષણો લેવાના છે ।’ 15

૧. સંમેદ ઇટલે ચારે ત્રાસુ ‘અહ્’ શબ્દથી આત્માને વીટાયેલો જોવોઃ અર્થાત્ પોતાના આત્માનો ‘અહ્’ની મધ્યમા ન્યાસ કરવો । અમેદ ઇટલે પોતાના આત્માનુ અરિહતરૂપે ધ્યાન કરવું ।

હવે પ્રશ્ન એ છે કે, કોઈના વશીકરણનો પ્રયોગ કરવો હોય તો ‘અહ્’ અક્ષરથી પોતાના આત્માને નહીં પણ પારકાના આત્માને વીટાયેલો જોવાનો હોય છે, અથવા તો ‘અહ્’ અક્ષરને વીજા માણસ તરફ મોકલવાનો હોય છે, ઇટલે તે વસ્તુને અહ્ અક્ષર પોતાની પાસેથી છૂટો પડીને જ્યાં વીજા માણસ રહેતો હોય ત્યાં પહોંચે છે, તેને વીટી 20 છે છે અને ૮ રીતે તેના ઉપર વશીકરણ-આકર્ષણ આદિનો પ્રયોગ કરાય છે । આવા પ્રયોગ ‘અહ્’ નો પોતાના આત્મા સાથે સંમેદ ઇટલે સંસ્પર્શ રહેતો નથી, કારણકે એ છૂટો પડીને જાય છે અને પાછો આવે છે । એ રીતે ‘અહ્’ ગમનાગમનવાળો મત્ર હોવાથી સંમેદ ઇટલે પોતાના આત્માને વીટાઈને રહેવાપણનો નિયમ રહેતો નથી ।

એ રીતે અનિયમ થવાથી ‘સમેદ પ્રણિધાન’નું લક્ષણ વ્યભિચારિ બને છે, તેથી તે લક્ષણ અસંગત છે, એવો શંકાકારનો આશય છે । 25

આત્માનો ન્યાસ કેવી રીતે કરવો તેનો નિર્દેશ કરતું ચિત્ર સામે આપેલ છે । તેમાં વચ્ચેના સ્થાને સ્વાત્માને સ્વદેહાકારે સ્થાપવો । શ્રી સિદ્ધચક્ર વગેરે યજુરમા ‘ડહ્’ માં શ્રી જિનેદ્ર પરમાત્માનો આવી જ રીતે ન્યાસ કરેલો જોવામા આવે છે । એ સંમેદ પ્રણિધાન છે । યોગશાસ્ત્રના આઠમા પ્રકાશમા ‘અહ્’ ના પદસ્થાદિ ધ્યાનની પ્રક્રિયા બતાવતો ‘અહ્’ મા આત્માનો સ્વદેહાકારે ન્યાસ સ્પષ્ટિત કર્યો છે । એ પણ સંમેદ પ્રણિધાન છે ।

તથા [તદ્ભિધેયેનેત્યાદિ—] તસ્ય ‘અર્હ’ इत्यक्षरस्य यदभिधेय परमेष्ठिलक्षण तेनात्मनोऽभेद एकीभावः । तथाहि—केवलज्ञानभास्वता प्रकाशितसकलपदार्थसार्थ, चतुर्विंशदतिशयैर्विज्ञातमाहात्म्य- विशेषम्, अष्टप्रातिहार्यैर्विभूतदिग्वलय, ध्यानाग्निना निदग्धवर्ममलकलङ्क, ज्योतीरूप, सर्वोपनिपद्भूतं, प्रथमपरमेष्ठिनमर्हद्भट्टात्मकम्, आत्मना महाभेदीकृत ‘स्वयं देवो भूत्वा देव ध्यायेत्’ इति यत् सर्वना ध्यान 5 तद् ‘अभेदप्रणिधानम्’ इति ।

(વિશિષ્ટપ્રણિધાનમ્—વયમપિ ચૈતચ્છાસ્ત્રારમ્ભે પ્રણિદ્ધમ્હં ।

તત્ત્વમ્—અયમેવ હિ તાત્ત્વિકો નમસ્કાર ઇતિ ॥ ૧ ॥)

અર્થેય વિગ્નાપોહે દૃષ્ટસામર્થ્યાદન્યસ્ય તથાવિશ્વસામર્થ્યસ્યા(યો)તિકલસ્યામમ્ભવાત તાત્ત્વિક- ત્વાદાત્મનોઽયેનદેવ પ્રણિધેય વયમપીત્યાદિના દર્શયતિ—

- 10 વિશિષ્ટપ્રણિધેય-પ્રણિધાનાદિગુણપ્રકારાદાત્મન્યુત્કર્ષાધાનાદ ગુણબહુત્વેનાત્મનોઽપિ તદ્ભિન્નતયા બહુત્વાદ્ વયમિતિ બહુવચ્ચેન નિર્દેશઃ ।

- ‘અર્હ’ અક્ષરના અભિધેય જે પ્રથમ પરમેષ્ઠી તેમની સાથે પોતાના આત્માનો એકીભાવ તે અભેદ પ્રણિધાન છે । જેમકે કેવલજ્ઞાનરૂપ સર્વવંદ સકલ પદાર્થોના સમૂહને પ્રકાશિત કરનારા, જેમનું વિશિષ્ટ માહાત્મ્ય ચોત્રીશ અનિશયો વડે સાગી રીતે જાણી શકાય છે એવા, આઠ મહાપ્રાતિહાર્યોથી દિગ્જાઓના 15 મણ्डલને વિભૂયિત કરના, ધ્યાનરૂપ અગ્નિવડે કર્મમલરૂપ કલકત્તે ભસ્મમાત્ કરનારા, જ્યોતિર્ગ્વરૂપ અને સમપ્રશ્રુતના વહસ્યભૂત એવા પ્રથમ પરમેષ્ઠી શ્રી અરિહત ભગવંતનો સ્વકીય આત્માની સાથે અભેદ કરીને— ‘પોતે દેવ બનીને દેવનું ધ્યાન કરવું’ એ નિયમ મુજબ સર્વ રીતે ધ્યાન કરવું તે ‘અભેદપ્રણિધાન’ કહેવાય છે ।

(૭. તત્ત્વ)

- 20 પ્રયત્ના કલિકાલમર્વજ્ઞ શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય ભગવાન કહે છે કે અમે પણ પ્રસ્તુત શાસ્ત્રના પ્રારંભમા ‘અર્હ’ નું પ્રણિધાન કરીએ છીએ, કારણ કે એ જ તાત્ત્વિક નમસ્કાર છે ।
વિગ્નોને દૂર કરવામા આ ‘અર્હ’નું સામર્થ્ય સ્પષ્ટ રીતે દેખાતું હોવાથી અને વીજા મત્રોમા તેવા પ્રકારના સામર્થ્યની પૂર્ણતા અસંભવિત હોવાથી ‘અર્હ’ એ જ તાત્ત્વિક છે । તેથી અમારા માંડે પણ એ જ પ્રણિધેય છે, એમ ‘વયમપિ’ વડે દર્શાવે છે ।
- 25 વિશિષ્ટ પ્રણિધેય-પ્રણિધાનાદિમા ગુણોનો પ્રકર્ષ હોવાથી આત્મામા (ગુણોના) ઉત્કર્ષનું આધાન થાય છે । તેથી આમા વહુ ગુણવાળો બનવાથી અને આત્માને (વહુ) ગુણોની સાથે અભેદ હોવાથી પ્રસ્તુતમા ‘વયં’ એમ બહુવચ્ચેન વડે નિર્દેશ કર્યો છે ।

૧. તદ્ભિધેયેનેત્યાદિના પિણ્ડસ્થમ્ ।

અનુવાદઃ—તેના ‘અભિધેય વડે’ એ દ્વારા ‘પિંડસ્થ ધ્યાન’ ચલાવ્યું છે ।

- 30 ૨. હૈમપ્રકાશવ્યાકરણેઽભેદપ્રણિધાનસ્ય --‘અર્હદમિદ્ધં અર્હકારેણ સર્વંતો વેદિતમાત્માન ધ્યાયેત્’ ઇતિ માવાયો નિર્દિષ્ટઃ ।

અનુવાદઃ—હૈમપ્રકાશ વ્યાકરણમા અભેદપ્રણિધાન વિશે—‘અરિહતથી અમિદ્ધ અને અર્હકારથી આત્માને સર્વંતઃ વેદિત કરીને ધ્યાન કરવું’ એવો માવાયો જણાવ્યો છે ।

અવયવવ્યાખ્યાસાત્રમુક્તમ્, વિશેષવ્યાખ્યાનસ્વરૂપ સમયાદ્ ગુરુમુહાદ્ યા પુરુષવિશેષેણ જ્ઞેયમિતિ ॥ ૧. ૧. ૧. ॥

આ તો વ્યાખ્યાનો એક અંગમાત્ર કયો છે । વ્યાખ્યાનુ વિશેષ સ્વરૂપ આગમથી, ગુરુમુહથી અથવા તથા પુરુષવિશેષથી (વિશેષાર્થિણ) જાણી લેવું જોઈએ ॥ ૧. ૧. ૧. ॥

પરિચય

5

કલિકાલમર્ધજ ભગવાન્ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્ય રચેલા ‘શ્રીસિદ્ધહેમચન્દ્રશબ્દાનુશાસન’ નામક વ્યાકરણ-પ્રથમા મંગલાચરણરૂપે પ્રથમ ‘અર્હ’ એ મૂત્ર છે ને તેના ऊपर ‘તત્ત્વપ્રકાશિકા’ ટીકા અને તે ટીકા ऊपर ‘શબ્દમહાર્ણવ’ નામે પોતે જ રચેલો ન્યામ છે, તે અમે અહીં અનુવાદ-વિવેચન સાથે આપેલ છે । મૂલ વિવરણ ગદ્યમા છે ।

આજે ઉપલબ્ધ સાહિત્યમા ‘અર્હ’ તત્ત્વ કે ધીરાક્ષરનો વિશદ પ્રકાશ જો કોઈએ આપ્યો હોય તો 10 ને આ મૂત્ર અને તેના ટીકાઓ તેમજ ‘યોગશાસ્ત્ર’ના આટમા પ્રકાશ દ્વારા મૂરિચક્રચક્રવર્તિ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્ય મંગલતે આપ્યો છે । એમણે અહીં ‘અર્હ’ નું સ્વરૂપ, અભિવેય, તાપર્ય, ફલ, પ્રણિધાનના સંમેદ અને અન્યેતરૂપે જે પ્રકારે વગેરે દ્વાનો વડે સ્પષ્ટ વિવેચન કર્યું છે । જંનેતગની દટ્ટિય મત્રવિપયક તુલનાત્મક હકીકતો પણ રજૂ કરી છે ।

‘અર્હ’, ‘અર્હ’ અને ‘ર્હ’ તત્ત્વની ઉપાસના જે પોતે રચેલા ‘યોગશાસ્ત્ર’ના આટમા પ્રકાશમા 15 આપેલી છે, તેનું પણ અહીં સૂચન કર્યું છે અને ‘હ’ ધ્વનિના પ્રધાનતા દર્શાવી છે । સાચે જ, આ ટીકાઓ દ્વારા શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યે ધ્યાનની ઉત્કૃષ્ટ પ્રતિયાની સમજ આપી છે એમ કહી શકાય ।

अहं

श्रीमद् हेमचन्द्राचार्यविरचितसंस्कृतद्वयाश्रयमहाकाव्यस्य प्रथमश्लोकः

श्रीअभयतिलकभाणिरचितव्याख्यासमेतः

5

अहमित्यक्षरं ब्रह्म, वाचकं परमेष्ठिनः ।

सिद्धचक्रस्य सद्बीजं, सर्वतः प्रणिदध्महे ॥

व्याख्या—अहमिति वर्णसमुदायं, सर्वतः सर्वस्मिन् अत्रे काले च प्रणिदध्महे । आत्मानं ध्यायकं बीजमध्ये न्यस्तं संश्लेषेणाहंकारैर्ध्वयैः सर्वतो वेष्टितं चिन्तयामः । यद्वा अहंशब्दवाच्येन भगवताऽहंता ध्येयेनाभिन्नमात्मानं ध्यायकं ध्यायाम इत्यर्थः । कीदृशम् ? निर्मुक्तात्मकत्वात् परमे 10 पदे सिद्धिलक्षणे तिष्ठति । “परमात् किं” इत्यौणादिके कितीनि “भीरुघानादयः” [२.३.३३.] इति पत्रे गणपाठसामर्थ्यान् सतम्भ्या अलुपि परमेष्ठ्री. तस्य परमेष्ठिनो भगवतोऽहंतो वाचकं प्रतिपादकम् । अत एवाक्षरं ब्रह्म, अभिधाना-ऽभिधेययोरभेदोपचारादचलं ज्ञानं परमज्ञानस्वरूप-परमेष्ठिवाचकमित्यर्थः ।

यद्वा अक्षरमिति भिन्नं विशेषणं ब्रह्मेति च । ततोऽक्षरं शाश्वतमेतदभिधेयस्य भगवतः परम- 15 पदप्राप्तत्वेनाविनश्वरत्वाद्, ब्रह्म च परमज्ञानस्वरूपम् ।

अनुवाद

‘अहं’ ए अक्षर (बीज), ब्रह्म, परमेष्ठिनु वाचक अने श्रीमिद्धचक्रनु श्रेष्ठ बीज छे । तेनु अमे सर्वप्रकारे प्रणिधान करीए छीए ।

व्याख्या—अहं ए वर्णसमुदाय (अ+र+ह+अ+म्) नुं अमे सर्व प्रकारे एटले के सर्व 20 क्षेत्रोमां अने सर्व कालमा प्रणिधान करीए छीए । अमे ध्यातारूप स्वात्माने अहं बीजमा न्यस्त (स्थापित) अने ‘अहं’ काररूप ध्येयो बडे संश्लेषणी सर्व बाहुण वेष्टित चिन्तवीए छीए । अथवा ‘अहं’ शब्दधी वाच्य एवा श्री अरिहत भगवन्तरूप ध्येयधी अभिन्न एवा आत्मरूप ध्यातानु अमे ध्यान करीए छीए । (अहं आमा ते ज अरिहत छे, अरिहत ते ज आमा छे, एनु अमेद प्रणिधान होय छे; तात्पर्य के ‘ध्याता-ध्येय-ध्यान’ ए त्रणेनी एकता अहीं सघाय छे ।) जे कर्मणी निर्मुक्त होवाधी सिद्धिरूप परमपदे रहे छे ते परमेष्ठ्री छे । ते 25 परमेष्ठिरूप श्री अरिहत परमात्मानुं अहं वाचक-प्रतिपादक छे । एधी ज ते (अहं) अक्षर ब्रह्म छे अर्थात् अभिधान-अभिधेयना अमेद उपचरधी शाश्वत परम ज्ञानस्वरूप छे । तात्पर्य ए छे के ते अहं परम ज्ञानस्वरूप अने शाश्वत एवा परमेष्ठिनो वाचक होवाधी पोते ज अमेदोपचरधी शाश्वत (अक्षर) एनु परम ज्ञान (ब्रह्म) छे ।

अथवा अक्षर ए जुहुं विशेषण छे अने ब्रह्म ए जुहुं विशेषण छे । तेधी ‘अहं’ ए अक्षर एटले 30 शाश्वत छे, कारण के (अहंता) अभिधेय जे अरिहत भगवान् ते परमपदने प्राप्त थयेला होवाधी अविनश्वर छे । बळी ते ब्रह्म एटले परम ज्ञानस्वरूप छे ।

મુખ્યે પ્રણિધેઽર્હતિ સાતિશયં પ્રણિધાનં સ્થાપિતવાન્ । એન હિ યસ્ય નામાઽપિ ધ્યાતં તેન સ નિતરાં ધ્યાત ઇતિ યથોકમેષ સાધુ ।

તથા સર્વપાર્શ્વત્વાદસ્ય કાવ્યસ્ય સર્વદર્શનાનુયાયી નમસ્કારો વાચ્ય इत्यર્હે શબ્દેન પરમેષ્ઠિશબ્દેન ચ હરિ-હર-બ્રહ્માણોઽપિ વ્યાખ્યેયાઃ । યથા પરમેષ્ઠિનો હરેર્હરસ્ય બ્રહ્મણશ્ચ વાચકમર્હમિતિ 5 પ્રણિદધ્મહે । અર્હેશબ્દસ્ય હોતે ત્રયોઽપિ વાચ્યાઃ; યદુકમ્—

‘અકારેણોચ્યતે વિષ્ણુ રેફે બ્રહ્મા વ્યવસ્થિતઃ ।

હકારેણ હરઃ પ્રોકતસ્તદન્તે પરમે પદમ્ ॥

શેષં પ્રાગ્વદ્ વ્યાખ્યેયમ્ ।

જેના વડે જેના નામનું પળ ધ્યાન કરાવ્ય છે, તેના વડે તે (અમિધેય) ધ્યાત જ સમજવું । તેથી:ઉપર 10 જે જનાવ્યું છે તે જ યોગ્ય છે । (જુદી રીતે અન્ય કરીને જે શકા કરાઈ છે, તે ઠીક નથી ।) *

વળી, આ કાવ્ય સર્વ સમાજનો માટે હોવાથી સઘળા દર્શનોને માન્ય નમસ્કાર અહીં કહેવો જોઈએ એટલે ‘અર્હે’ શબ્દ અને ‘પરમેષ્ઠી’ શબ્દથી હરિ, હર અને બ્રહ્મા પળ વ્યાખ્યેય છે જેમકે પરમેષ્ઠી, વિષ્ણુ, શિવ અને બ્રહ્માના વાચક ‘અર્હે’ શબ્દનું અમે પ્રણિધાન કરીએ છીએ । ‘અર્હે’ શબ્દના હરિ, હર અને બ્રહ્મા એ ત્રણ વાચ્ય છે; કહ્યું છે કે—

15 ‘અર્હે’ શબ્દમાં રહેલા અકારવડે વિષ્ણુ કહેવાય છે, રેફમાં બ્રહ્મા વ્યવસ્થિત છે અને હકારથી શિવ કહેવામાં આવ્યા છે, તે પછીનો ‘મ્’ પરમપદનો વાચક છે ।

વાકીનો અર્થ પૂર્વની માફક સમજવો ।

પરિચય

શ્રી હેમચદ્રાચાર્યે જે ‘સિદ્ધહેમચન્દ્રશબ્દાનુશાસન’ રચ્યું, તેના પ્રયોગોને સૂત્રક્રમે વતાવતાં અને 20 સાથોસાથ મૂર્તરત્નરાતિ સિદ્ધરાજ જયસિંહ તેમજ કુમારપાલ રાજાઓના ચરિતનું વર્ણન કરવા ‘દ્વાથશ્રય’ નામને સાર્થક કરતા લાક્ષણિક મહાકાવ્યપ્રેરની રચના કરી છે, તેમાં વ્યાકરણપ્રથના મંગલાચરણના પ્રથમ ‘અર્હે’ સૂત્ર માટે ‘દ્વાથશ્રયમહાકાવ્ય’નું પ્રથમ પદ અને તેના ઊપર સં. ૧૩૧૨ માં શ્રીઅમરનિલકામણિપ રચેલી ટીકાનો સંદર્ભ અહીં અનુવાદ સાથે આપ્યો છે । મૂળ શ્લોક અનુષ્ટુપ્મા અને ટીકા ગદ્યમાં છે ।

ટીકામાં ‘અર્હે’ તત્ત્વના ગૌણત્વ અને મુલ્યત્વ વિશે શ્રાવ્ય ચર્ચા કરીને તેના રહસ્યનું ઉદ્ઘાટન 25 કરવામાં આવ્યું છે । આ ટીકામાં કહેવામાં આવ્યું છે કે ‘અર્હે’ એ સુવર્ણસિદ્ધિઓનો મૂળ હેતુ છે । એવંદરે આ ટીકા ‘અર્હે’ ને જાણવા માટે ઘણી ઉપયોગી છે ।

* અહીં આપેલા ઉત્તરનો આશય એ છે કે, પોતાના સ્વામીનો પત્ર આવે તો જેમ કોઈ માણસ એ પત્ર ઉપર 30 લખે મક્કિ બતાવીને વસ્તુતઃ એ પત્ર લખનાર ઉપર ન પોતાની અતિશય મક્કિ પ્રગટ કરે છે તે પ્રમાણે ‘અર્હે’ અક્ષરનું પ્રણિધાન કરતા વસ્તુતઃ અરિહંતનું ન પ્રણિધાન થાય છે, જેમ કોઈ માણસ કોઈ વ્યક્તિના નામનું આહો દિવસ રટણ કરતો હોય ત્યારે દેહીલી રીતે મળે એ નામનું રટણ કરતો હોય પણ વસ્તુતઃ એમાં એ વ્યક્તિનું ન રટણ-ચિંતન-સ્મરણ રહેલું હોય છે તેમ અર્હેના પ્રણિધાનમાં વસ્તુતઃ અરિહંતનું ન પ્રણિધાન રહેલું છે ।

श्रीसिंहतिलकसूरिरचितं ऋषिमण्डलस्तवयन्त्रालेखनम् ॥

श्रीवर्द्धमानमीशं ध्यात्वा श्रीविबुधचन्द्रसूरिनतम् ।

ऋषि मण्डल स्तवादिह यन्त्रस्यालेखनं वक्ष्ये ॥ १ ॥

5

अनुवादः—विद्वान् पुरुषोमां चंद्र समा गणधरोवडे (श्री विबुधचन्द्रसूरिजी) नमस्कार करायेल्ला श्री वर्धमानस्वामीतुं ध्यान धरिने 'ऋषिमण्डलस्तव'ने अनुसरीने अहीं हु यंत्रना आलेखन(विधि)ने कहीश ॥ १ ॥

१. श्रीविबुधचन्द्रसूरिनतम्—'श्री विबुधचन्द्रसूरिजी' ए ग्रन्थकारना गुरुतुं नाम छे । अहीं ते श्रेष्ठ करिने योज्युं छे ।

२. ऋषि—पश्यन्तीनि ऋषयः । अतिशयज्ञानिनि सायौ । (अभिधानराजेन्द्र) ।

10

ऋषि—शास्त्रचक्षुशी जगततुं अवलोकन करनार अथवा अतिशयज्ञानवाळा साधु भगवंत ।

३. मण्डल—वृत्तम् । समुदाये । (अभिधानराजेन्द्र) ।

ऋषिमण्डल एटले ऋषिओनो समुदाय । जिनावली तथा पंच परमेश्री ऋषित्वरूप छे । 'ह्रीं'कार पण जिनावलीमय तथा पंचपरमेश्रीमय छे* । वर्तमान चौथीशी ते अहीं जिनावली समजवी । जेओना विबोनुं ते ते वर्णोषी (रंगथी) 'ह्रीं'कारमा आलेखन थाय छे ।

15

४. **ऋषिमण्डलस्तवात्**—प्रस्तुत ग्रंथ 'ऋषिमण्डलस्तव'ने अनुसारे यन्त्रालेखन केम करवुं ते जणाववा माटे रचायो छे । माटे ज 'ऋषिमण्डलस्तवात्' एम पंचमी विभक्तिनो प्रयोग करवामां आव्यो छे ।

५. यन्त्र—शान्त्यार्थकरलेखनप्रकारके ।

शान्ति, तुष्टि, पुष्टि आदि अर्थक्रियाकारि कर्म माटे अलेखननो प्रकार ते यन्त्र ।

देव्याः (देवस्य) गृहयन्त्रम् (मैरवपद्यावतीकल्प पृ. ११ श्लो. १३)

20

【* मायाबीज लक्ष्यं परमेश्वि-जिनालि-रत्नरूपं यः ।

ध्यायन्नन्तर्वीरं हृदि स श्रीगौतमः सुधर्माऽय ॥ ४४६ ॥

—श्रीसिंहतिलकसूरिरचितं 'मन्त्राबहारस्यम्'

अनुवादः—जे पंचपरमेश्वि, जिनचतुर्विंशति अने रत्नत्रयरूप मायाबीजने लक्ष्य (मुख्य च्येय) बनावीने तेतुं हृदयमां ध्यान करे छे, ते श्री वीर परमात्मानुं हृदयमां ध्यान करनार श्री गौतम के सुधर्मा गणधर सदृश 25 थाय छे (?) ।

सौवर्ण-रूप्य-कांस्ये पट्यात्मदेहेऽर्चनाकृते स्थाप्यम् ।

रक्षायै भूर्जदले कर्पूराद्यैः सुवर्णलेखिन्या ॥ २ ॥ *

अनुवादः—सोनुं, रूपुं अने कांसुं—ए त्रणना पटरूप देहमा (पटमा) पूजन माटे (आ यन्त्रनुं) स्थापन करतु । रक्षा माटे भोजपत्रमां कक्षर वगैरे (अष्टगंध)थी मोनानी लंगवणीथी लग्नीने 5 स्थापयुं ॥ २ ॥

देव अथवा देवीना अधिष्ठान माटे गृहरूप आलेखन ते यन्त्र । (यन्त्रं देवाद्यधिष्ठाने नियन्त्रणे —श्रीमद् हेमचन्द्राचार्यविरचित 'अनेकार्थसंग्रह' पृष्ठ ४६०)

यन्त्र मन्त्रनो आधार छे माटे मन्त्रमय छे अने देवता मन्त्रथी अभिन्न होवाथी मन्त्रस्वरूप छे । जे प्रमाणे देह अने आत्मा वच्चे (भेद अने अमेद) छे ते प्रमाणे यन्त्र अने देवता वच्चे पण समजवो । आ 10 प्रकारे मन्त्ररूपी देयनुं अधिष्ठान ते यत्र छे । *

६. **आलेखनम्**—यन्त्रना स्वरूप विगे तथा पूजन, इत्य वगैरे विपे जे आम्नाय प्राप्त थाय ते पूर्वक यन्त्रनुं आलेखन करवानुं होय छे । यथाविधि आलेखन थयुं होय ते यन्त्र मफळ थाय छे । आ कारणे श्री सिंहतिलकसूरि यन्त्र-रचनानो विधि आ स्तवमा दर्शावे छे ।

७. **सौवर्ण-रूप्य-कांस्ये**—सोना, रूपा अने कासा वडे निर्मित पटमा आ यन्त्रनुं आलेखन 15 करावतु । पट्टी तेनी पूजा करथी ।

ताम्रपट पर पण आलेखन थयेलो यन्त्रो जोवाय छे । भूर्जपत्र प्रधान छे । बाकी रेशमी वस्त्र, उत्तम प्रकारना कागल वगैरे पण उपयोगमा लईं शक्य छे । +

* श्रीसिंहतिलकसूरि प्रस्तुत ग्रंथनी रचना 'श्रीकृष्णमण्डलस्तोत्र' ना आधार करी छे । तेथी 'श्रीकृष्ण मण्डलस्तोत्र' ना श्लोको सरस्वामणी माटे योग्य स्थले नीचे टिप्पणीमा रज्ज करीए छीए । उपरना श्लोकने 'श्रीकृष्णमण्डल- 20 स्तोत्र' ना नीचिना श्लोको साथे सरस्वावी शक्य ।

सुवर्णे रौप्ये पटे कांस्ये, लिखित्वा यस्तु पूजयेत् ।

तस्मैवाष्टमहासिद्धिर्गृहे वसति शाश्वती ॥ ८८ ॥

भूर्जपत्रे लिखित्वेदं, गलके मुद्रि वा भुजे ।

धारितं सर्वदा दिव्यं सर्वभीतिविनाशकम् ॥ ८९ ॥

25 * यन्त्र मन्त्रमय प्रोक्त, मन्त्रात्मा देवतेव हि ।

देहात्मनो यथा भेदो, यन्त्रदेवतयोस्तथा ॥

—सुभाषितम्

अनुवादः—यन्त्रने मन्त्रमय कक्ष छे । मन्त्रनो आत्मा (अधिष्ठाना) देवता ज छे । यन्त्र अने देवतामा देह अने आत्मा जेवो भेद अने अमेद छे ।

30 + यन्त्रो प्रस्तार त्रण प्रकारे थाय छे :—

(१) **भौम प्रस्तार**—(निर्णीत परिमाणना) धातुना पतरानी, खादीना पतरानी के चदन अगर काष्ठना फलकी (पाटियानी), भूर्जपत्रनी के कापडना पटनी अथवा कागलनी पीठ उपर यन्त्र आलेख्य अथवा चि त्राय ते 'भौम प्रस्तार' छे ।

बहिः क्षाराब्धिवलयं, श्यामलं लाग्रतोऽक्षरैः ।
सप्तपञ्चाशता व्याप्तमन्तरद्वीपभूमिभिः ॥ ३ ॥

अनुवादः—(यन्त्रना) बहारना भागमा श्याम वर्णानु लवण समुद्रनु वलय करवुं । ते छप्पन (५६) अन्तरद्वीपनी भूमिओना वाचक व शी (ल नी आगळना वर्णथी) व्याप्त छे । (व्याप्त करवुं) ॥ ३ ॥

८. अर्चनाकृते—पूजा माटे । पूजा माटे निर्दिष्ट धातुना पतरा उपर अथवा कपडांना पट^५ उपर यन्त्रलेखन थाय अने रक्षा माटे भूर्जदल—भोजपत्र उपर यन्त्रलेखन थाय ।

९. कर्पूराद्यैः—कपूर वगैरे वडे—अष्टगंधवडे । बरास, केसर, कास्तूरी, सुखड, अगर, अंबर, मरचककोळ, काचो हिंगलोळ—अष्टगंध कहेवाय छे ।

१०. सुवर्णलेखिन्या—देवनी प्रीतिनी निष्पत्ति माटे सोनानी लेखिनी वडे यन्त्रनु आलेखन कराय पण ते न होय तो दाडमनी सळी, अघेडानी सळी पण काममा आवे । 10

११. बहिः—यन्त्रना प्रस्नानु मध्यस्थान विदु निर्णीत करी परिमाणनी दृष्टि सीमा अथवा मर्यादा पूरी थाय त्या वलय करवामा आवे ते वहिर्भागनु वलय कहेवाय ।

१२. क्षाराब्धिवलयम्—वलय के ज्यां निर्देश प्रमाणे लवणसमुद्र आलेखवानो छे ।

१३. लाग्रतः—बारावडीमा ‘ल’नी पछीनो अक्षर ‘व’ छे । ‘व’कार *वरुणनु प्रतीक छे ।

१४. अक्षर—वर्ण । 15

१५. सप्तपञ्चाशता—लवणसमुद्रमा ५६ आन्तर द्वीपनु विधान आवे छे । तेथी द्वीपना निर्देश माटे ५६ ‘व’कारनु अर्हा विधान छे ।

(२) मैरव प्रस्तार—धातुना पतरानी अथवा चदननी के काष्ठना फलकनी (पाटियानी) पीठ उपर जे यन्त्र—समग्र अथवा ओछेवने अंश—उन्नत राखीने कोराय ते मैरव प्रस्तार छे । आलेखन करवानो विभाग उपरी आवे तेवी रीते आलुभाजुनो भाग कोराय छे । 20

(३) उत्कीर्ण प्रस्तार—धातुना पतरानी के चदनना अथवा काष्ठना फलकनी पीठ उपर जे यन्त्रना आलेखननो भाग कोतराय ते उत्कीर्ण प्रस्तार छे ।

यन्त्रनो प्रस्तार (१) आलेखाय (चित्राय) (२) कोराय अथवा (३) कोतराय—ते समग्र रचना निर्दिष्ट क्रम प्रमाणे अने यथाविधि करवानी होय छे ।

प्रस्तारनो दरेक प्रकार मंगलम्भ्य छे । तेमा मुख्यता विधिनी (आम्नायनी) छे । 25

* वरुण जलतत्त्वनो देव छे । जुओ—‘वारुणमण्डलम्’ श्लो. १२.

મધ્યે જમ્બૂદ્વીપસ્તદૃષ્ટકાષ્ટાક્રમેણ સંસ્થાપ્યમ્ ।

અર્હત-સિદ્ધાદ્યભિધાપચ્ચકયુગ્મ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રમ્ ॥ ૪ ॥*

અનુવાદ:—(યન્ત્રના) મધ્યભાગમા જંબૂદ્વીપ છે ને તેની આઠ દિશામાં ક્રમશઃ અર્હત, સિદ્ધ વગેરે પાંચ નામો અને સાથે જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્ર સ્થાપન કરવા ॥ ૪ ॥

5 ૧૬. મધ્યે—મધ્યસ્થાનમાં, યન્ત્રની કર્ણિકામાં ।

૧૭. અષ્ટકાષ્ટા—(જંબૂદ્વીપની) આઠ દિશા । દિશા દશ છે; પરંતુ સ્તવમા આઠના અંકની મુસ્યતા હોવાથી અહીં ‘અષ્ટકાષ્ટા’નો નિર્દેશ છે । યન્ત્રની ઉપરની દિશામા ત્રણ તથા નીચેની દિશામા નાગેન્દ્રનુ આલેખન કરવામા આવે છે તે પ્રણાલિકા પ્રમાણે થાય છે, પરંતુ અહીં સ્તવમા તે વિશે નિર્દેશ નથી ।

આઠના અંકની મુસ્યતા દર્શાવતી તાલિકા +

૧. દિક્	૨. વીજ	૩. પદ	૪. પ્રદ	૫. કુટાશ્વર	૬. કમલદલ	૭. અધિગ્રાહ	૮. હટા કરગનો કાલ
અષ્ટકાષ્ટા શ્લોક ન. ૪	વીજાષ્ટક શ્લોક ન. ૬	પટાષ્ટક શ્લોક નં. ૭ અષ્ટમન્ત્રપદ શ્લોક નં. ૧૦	ગ્રહાષ્ટક શ્લોક નં. ૯	ચાર અષ્ટક શ્લોક નં. ૧૧	સાંદવ પત્રમ્ શ્લોક નં. ૧૪	દ્વયદ્વી ચતુર્વિગમ્ શ્લોક નં. ૧૮	અષ્ટમામાન શ્લોક નં. ૨૦

15 ૧૮. સંસ્થાપ્યમ્—સમ્યક્ રીતે (વિધિપૂર્વક) સ્થાપન કરવું— આલેખવું, કોરવું અથવા કોતરવું ।

૧૯. અર્હન .. ચારિત્રમ્—અર્હત, સિદ્ધ આદિ પાંચ નામો અને સાથે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર સ્થાપન કરવા । આ તો કેવલ નિર્દેશ પૂરતું દર્શાવાયું છે, પરંતુ તેની આમ્નાય શ્લોક નં. ૭ માં આવશે ।

* સરલાઓ—

જમ્બૂદ્વિપધરો દ્વીપઃ ક્ષારોદધિમમાવૃતઃ ।

અર્હતાદ્યષ્ટકૈરષ્ટકાષ્ટાચિદ્રૈરલ્કૃતઃ ॥ ૧૧ ॥

+ સરલાઓ—

અષ્ટવર્ગા માતૃકા, અષ્ટી લોકપાલાઃ, અષ્ટી દિશઃ, અષ્ટી નાગકુળાનિ, આશિમાયાષ્ટકમ્, વિચાષ્ટકમ્, કામા-
ષ્ટકમ્, સિદ્ધાષ્ટકમ્, પીઠાષ્ટકમ્, યોગિન્યાષ્ટકમ્, ભૈરવાષ્ટકમ્, ક્ષેત્રપાલાષ્ટકમ્, સમયાષ્ટકમ્, ધર્માષ્ટકમ્, યોગાષ્ટકમ્,
પૂજાષ્ટકમ્, યત્કિંપિદ્ અષ્ટકં તત્સર્વં માતૃકાષ્ટકવર્ગકણ્ઠલપ્રસલીન જ્ઞાતત્યમ્ ।

आंदावंशे फणी शम्भुर्वर्णश्चन्द्रकलाभ्रयुक् ।

द्वि-चतुः-पञ्च-षट्-सप्ताष्ट-दशार्कस्वरभूत क्रमात् ॥ ५ ॥ *

अनुवादः—प्रथम अश फणी (१) । पटी श्मि (ह) ह वर्ण चन्द्रकला अने गगनसहित (५) (ह्रकार अने ते) अनुक्रमे वीजो (आ) चोयो (ई) पाचमो (उ) छटो (ऊ) सातमो (ए) आठमो (ऐ) दशमो (औ) बारमो (अः) स्वययुक्त. . . ॥ ५ ॥

૨૦. આદાવંશ—આદાૈં + અંગે । બીજાઇકનો આદિ અશ દર્શાવો પટલે ઉત્તરાશ અધ્યાહાર રહે છે । આટે બીજોમા જે ધ્રુવ અશ છે તે આદિ અશ તરીકે દર્શાવો છે અને તે અશને આઠ સ્વર્ગી અજન કરતા જે સ્વર સુન્નિ બીજાશ્વગે પ્રાપ્ત થાય તે ઉત્તરાશ સમજવા ।

२१. फणी शम्भुः—फणी-फणा एटले र् । शम्भु-शकर एटले ह् । र् वालो ह्=ह्+र् जे बीजाष्टकमा ध्रुव अंगो छे । 10

२२. चन्द्रकला—कला के जेनी संज्ञा ~ छे ।

२३. अभ्र—गून्व के जेनी संज्ञा • छे ।

२४. स्वरभ्रूत—दशाक्षरा क्रम प्रमाणे स्वरानु अजन करता आठ बीजो नीचे प्रमाणे मळे छे—
ह्रीं ह्रीं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ।

● **सरखाबो :-**

(१) पूर्वं प्रणवतः सान्तः, सरेफो द्वयब्धिपञ्चषान् ।

महाष्ट-दश-सूर्याङ्गान्, श्रितो बिन्दुस्वरान् पृथक् ॥ ९ ॥

—ऋषिमण्डलस्तोत्रम्

(२) कुण्डलिनी भुजगाकृति(ती) रेफाञ्चित ह. शिवः स तु प्राणः ।

तच्छक्तिर्दीर्घकला माया तद्वेष्टित जगदवश्यम् ॥ ४४० ॥

—श्रीनिहिलकसूरिरचित 'मन्त्रराजगृह्यम्'

અનુવાદ:— રેફયા યુક્ત ઠ (ઠ) તે ભુજગ (સર્પ) ની આકૃતિવાળી કુણ્ડલિની છે. કેવળ ‘હ’ તે શિવ છે. તે પ્રાણ છે। દીર્ઘકલા (૧) તે તેની શક્તિ માયા છે। માયાથી વેદિત (મોહિત) અગત્ છે। તાત્પર્ય કે અગત્ ‘ત્રી’ કારના ધ્યાનથી વગ્ર થાય છે।

११. ११. ११. ११. —आ सपछा दीध बीजाधरोने कोई पड़जातिमायाबीज कहे छे । अहीं बीजाधक जोईत 25

होवाशी प्रचलित बीजाक्षरोमा हे तथा हे जे जेजने मजवादीओ ह्म्व गणे छे ते उमेरवामा आव्या छे। दीध बीजाक्षरो देखीना वाचक मनाव छे अने ह्म्व बीजाक्षरो भैरवना वाचक मनाव छे। आ बीजाक्षरो पेकी चार बीजाक्षरगमित वर्णनवाळा श्रोको नीचे प्रमाणे मळे छे :—

शून्यवहून्यक्षरभवः प्रभवः सर्वसम्पदाम् ।

नादविन्दुकलोपेनः साकारः पञ्चवर्णरुक् ॥ २५ ॥

वामातनूजवामाससंस्थितो रूपकर्तिदः ।

धनपुण्यप्रयत्नानि जयज्ञाने ददात्यसौ ॥ २६ ॥

स एव स्वरसंयुक्तः स्थितो हस्ते जिनेशितुः ।

योगिभिर्ध्यायमानस्तु रक्तामोऽतिशयप्रदः ॥ २७ ॥ ह्रीं

षष्ठस्वरयुतोऽरिभो धूम्रवर्णः स एव हि ।

पूज्यता विजय रक्षा दत्ते घ्यातोऽस्य कुक्षिगः ॥ २८ ॥ हँ 30

विसर्गद्वयसंयुक्तः स एव श्यामलद्यतिः ।

द्वौ जिनवामकटीसंस्थः प्रत्यहव्यहनाशनः ॥ २९ ॥ हः

—श्रीसागरचन्द्रसूरिविरचितः 'श्रीमन्त्राभिराजकल्पः'

(श्री जैनस्तोत्रसन्दोह पृष्ठ २३६).

आदावो हौं प्रभृत्येकं, बीजयुगं ततो नमः ।
मध्येऽर्हद्भ्यः सिद्धेभ्य इति दिक्षु पदाष्टकम् ॥ ७ ॥

अनुवादः—प्रारम्भः—ओ अने हौं वगैरेमाथी एक बीज एम बे बीजको—ते पछी नमः—
वचमा अर्हद्भ्यः सिद्धेभ्यः ए प्रमाणे दिशाओमा आठ पदो (लखवां) ॥ ७ ॥ *

एषामधः क्रमादिन्द्राग्नि-यमा नैर्ऋतिस्तथा ।

5

वरुणो वायु-कुबेरावीशानश्च यथाक्रमम् ॥ ८ ॥

अनुवादः—तेओनी पछी क्रमशः इन्द्र, अग्नि, यम, नैर्ऋति तथा वरुण, वायु, कुबेर अने ईशान
अनुक्रमे (लखवा—आलेखवा) ॥ ८ ॥

एषामधो रविश्चन्द्र-मङ्गलौ बुध-वाक्पती ।

भार्गवः शनि-राह च, लिखेद् दिक्षु ग्रहाष्टकम् ॥ ९ ॥

10

अनुवादः—तेओनी पछी सूर्य, चन्द्र, मंगल, बुध, बृहस्पति, शुक, शनि अने राहु ए प्रमाणे
आठ ग्रहो (आठ) दिशामा लखवा ॥ ९ ॥

२९. आदावो—आदौ + ओ (हौं)—आदौ पछी ‘अंशे’ अध्याहार छे । आठ दिशा माटे
पदाष्टकना पहिला अशमा लंकार ।

३०. हौं प्रभृत्येकं—हौं यी हः सुचीना बीजाष्टकमाथी एक ।

15

३१. बीजयुगम्—बे बीज । लं हौं—लं हौं वगैरे बे बीजाक्षरो ।

३२. एषामधः—तेओनी पछी । उपर जे विधिक्रम दर्शावायो त्यारपछी ।

३३. क्रमान्—आलेखन माटे विवि अथवा आम्नायना क्रम प्रमाणे—क्षाराग्नियलय—
जवूदीप—अष्टकाष्टावलय नेमां बीजाक्षर पदाक्षर पछी लोकपालो ।

३४. यथाक्रमम्—लोकपालोने दर्शावेला क्रम प्रमाणे आलेखवा ।

20

३५. ग्रहाष्टकम्—ग्रह नव छे, परतु अही सप्तमा अष्टकनी मुख्यता होवाथी केतुने गौण करी
राहु साथे आलेखाय छे ।

* लं हौं अर्हद्भ्यो नमः ॥ १ ॥

पूर्व सरखावो—

लं हौं सिद्धेभ्यो नमः ॥ २ ॥

अग्नि ‘लं नमोऽर्हद्भ्य इति’भ्यः, लं सिद्धेभ्यो नमो नमः ।

लं हौं आन्वायेभ्यो नमः ॥ ३ ॥

दक्षिण लं नमः सर्वभूतभ्यः, उपाध्यायेभ्यः लं नमः ॥ ४ ॥ 25

लं हौं उपाध्यायेभ्यो नमः ॥ ४ ॥

नैर्ऋत लं नमः सर्वमाधुभ्यः, लं ज्ञानेभ्यो नमो नमः ।

लं हौं साधुभ्यो नमः ॥ ५ ॥

पश्चिम लं नमः तत्त्वदृष्टिभ्यः, चारित्र्येभ्यस्तु लं नमः ॥ ५ ॥

लं हौं ज्ञानाय नमः ॥ ६ ॥

वायव्य

लं हौं दर्शनाय नमः ॥ ७ ॥

उत्तर

लं हौं चारित्र्याय नमः ॥ ८ ॥

ईशान

श्रेयसेऽस्तु भिद्ये त्वेतत्, अर्हदाष्टकं शुभम् ।

स्थानेष्वष्टसु विन्यम्नं, पृथग्बीजसमन्वितम् ॥ ६ ॥

अष्टमन्त्रपदै रक्षा, स्वशिखा-मस्तकाक्षिषु ।

नासिका-मुख-घण्टीषु, नाभि-पादान्तयोः क्रमात् ॥ १० ॥ *

अनुवादः—(पूर्वे दर्शयित्वा) आठ मन्त्रपदो वडे अनुक्रमे पोताना शिखा (चोटली), मस्तक, आंख, नासिका, मुख, घटिका, नाभ्यन्त (घंटिकाथी नाभि सुधी) अने पादान्त (नाभिनी नीचे पगना अंत सुधी) ५ रक्षा (माटे न्यासना प्रक्रिया) करवी ॥ १० ॥

तन्मध्ये पीतवलयं, सुमेरुस्तंनिरक्षरम् ।

तदन्त द्वि त्रिंशैः कूटैः, कायैः क्षान्तैः सुधांशुभम् ॥ ११ ॥ +

अनुवादः—तेनी वचमा पीळा वर्णानुं वलय करतुं ते निरक्षर छे । सुमेरुस्वरूप छे । तेने छेडे (अने) बत्रीश कूटो-कथी लईने क्ष सुधीना कराय तेथी चंद्र अने तारावाळुं आ वलय छे ॥ ११ ॥

10 ३६ अष्टमन्त्रपदैः—दिशा माटे जे आठ मन्त्रपदो निर्णीत थया ते वडे ।

३७. रक्षा—देहना आठ आवारस्थानो माटे अही रक्षानो निर्देश छे, परंतु नाभि-पादान्तयोः एटले नाभ्यन्त अने पादान्त—आ प्रकारे घटिकाथी नाभि सुधीना अने नाभिथी पाद सुधीना सगळा आधारस्थानोनी रक्षानो निर्देश थाय छे ।

रक्षा माटेना मन्त्रपदोनु संयोजन नीचे प्रमाणेः—

15 १. तूं हूं अर्हद्भ्यो नमः गिवायाम् ।	५. तूं हूं साधुभ्यो नमः सुखे ।
२. तूं हूं मित्रेभ्यो नमः मस्तके ।	६. तूं हूं ज्ञानेभ्यो नमः घण्टिकायाम् ।
३. तूं हूं आचार्येभ्यो नमः अक्षणे ।	७. तूं हूं दर्शनेभ्यो नमः नाभ्यन्तेषु ।
४. तूं हूं उपाध्यायेभ्यो नमः नासिकायाम् ।	८. तूं हूं चारित्र्येभ्यो नमः पादान्तेषु ।

३८. तन्मध्ये—तेनी मध्यमा । यत्रना आर्कगतो प्रकार श्लोक न. २ थी श्लोक न. १०

20 सुधीमा यथाविधि तथा यथाक्रम निर्णीत थयो । ते प्रकारना मध्यभागमा—अन्तर्भागमा—जवूदीपना वलयमा ।

३९. पीतवलयम्—पीळा रंगु वलय ।

४०. सुमेरुः—मेरु पर्वत—स्वर्णाद्रि ।

४१. तन्निरक्षरम्—पीत वलयमा अक्षरनी स्थापना करवानी नथी ।

सरस्वतो —

25 १. आय पद शिखा रक्षेत्, पर रक्षेत् तु मस्तकम् ।

तृतीय रक्षेत्रे द्वे, तृय रक्षेच्च नासिकाम् ॥ ७ ॥

पञ्चम तु मुख रक्षेत् षष्ठ रक्षेच्च घण्टिकाम् ।

नाभ्यन्त मसम रक्षेत्, रक्षेत् पादान्तमक्षरम् ॥ ८ ॥

+ (१) तन्मध्ये सङ्गतो मेघः कृटाक्षरैरलङ्कृतः ।

30 उच्चैश्चैस्तरस्तारः, तारामण्डलमण्डितः ॥ १२ ॥

૪૨. તદન્ત—તેને છેડે ।

૪૩. કૂટઃ—કૂટાક્ષરો વડે । સંયુક્તાક્ષરો વડે । (સંયુક્તઃ કૂટ ઇતિ વ્યવહિયતે ।) કૂટાક્ષરની તાલિકા નીચે પ્રમાણે—

ક્લ્લ્યૃ	લ્લ્લ્યૃ	મ્લ્લ્યૃ	ઘ્લ્લ્યૃ	હ્લ્લ્યૃ	
ચ્લ્લ્યૃ	જ્લ્લ્યૃ	ઞ્લ્લ્યૃ	ઇ્લ્લ્યૃ	5
ટ્લ્લ્યૃ	ટ્લ્લ્યૃ	ડ્લ્લ્યૃ	ટ્લ્લ્યૃ	ઠ્લ્લ્યૃ	
ડ્લ્લ્યૃ	ધ્લ્લ્યૃ	દ્લ્લ્યૃ	ધ્લ્લ્યૃ	ન્લ્લ્યૃ	
પ્લ્લ્યૃ	પ્લ્લ્યૃ	બ્લ્લ્યૃ	મ્લ્લ્યૃ	મ્લ્લ્યૃ	
ય્લ્લ્યૃ	ર્લ્લ્યૃ	..	મ્લ્લ્યૃ	..	
શ્લ્લ્યૃ	પ્લ્લ્યૃ	સ્લ્લ્યૃ	હ્લ્લ્યૃ	ક્લ્લ્યૃ	10

આ તાલિકામાં જકાર તથા લકારનો કૂટાક્ષર આપવામાં આવ્યો નથી । તેનું કારણ નીચેના શ્લોકથી સમજાશે:—

પ્રાગુક્તદ્વાર્તિશત્સ્તુતિપદપર્યન્તતઃ ક્રમાત્ કાઘાઃ ।

ક્ષાન્તા ઋઌ ત્યક્ત્વાડમી કૂટા કાર્યે મહતિ યોગ્યા ॥ ૪૮૪ ॥

—શ્રી. સિંહતિલકમુરિવિરચિતમ્ ‘મન્નરાજરહસ્યમ્’ । 15

+ સરસ્વાતો —

(૨) દેરેડ્મિન્વર્તને મેરઃ સપ્તદ્વીપમન્વિતઃ ।

સરિતઃ સારાગઃ ગૈલાઃ ક્ષેત્રાણિ ક્ષેત્રપાલકાઃ ॥

જ્ઞપ્તયો મુનયઃ સર્વે નજત્રાણિ ગ્રહાસ્તથા ।

પુષ્પનીયાંનિ પીઠાનિ વર્તન્ન પીઠદેવતાઃ ॥

સૃષ્ટિસહારકર્તાંગે ભ્રમન્તો ગ્રાશિભાસ્કરૌ ।

નમો વાયુશ્ચ વહ્નિશ્ચ જલ પૃથ્વી તથૈવ ચ ॥

ત્રેલોક્યે યાનિ ભૂતાનિ તાનિ સર્વાણિ દેહતઃ ।

મેરઃ સંવેષ્ટય સર્વંચ વ્યવહારઃ પ્રવર્તતે ॥

જાનાતિ ય સર્વમિદં યોગી નાત્ર સંશયઃ ।

બ્રહ્માન્ડસરકે દેહે યથાદેશ વ્યવસ્થિતઃ ॥ 20

—શિવમંહિતા, પટલ-૨

અનુવાદ :—

આ દેહમાં સાત દ્વીપોથી યુક્ત ણ્વો મેરઃ, સર્વ નદીઓ, સારાગ, પર્વતો, ક્ષેત્રો, ક્ષેત્રપાલો, જ્ઞપિઓ, મુનિઓ, નજત્રો, ગ્રહો, પવિત્ર તીર્થો, દેવતા(મહાચૈતન્ય)થી અધિષ્ઠિત પીઠો, પીઠદેવતાઓ, સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ-સ્થિતિ વિનાશ 25 કરનારા બ્રહ્માદિ, પરિભ્રમણ કરનારા રુક્ષેન્દ્ર, વાકાશ, વાયુ, અગ્નિ, જલ અને પૃથ્વી વગેરે ત્રણે લોકની અંદર જેટલી પણ સદ્વસ્તુઓ છે, તે ત્રણે આ દેહમાં છે । દેહની મધ્યમાં મેરઃ અને તેને વીંટીને ઉપરની સર્વ વસ્તુઓ રહેલી હોવાથી આ દેહવંડે સર્વંચ વ્યવહાર પ્રવર્તે છે (?) । આ મધુ જે જાળે છે, તે બ્રહ્માન્ડનામક દેહમાં ઊચિત રીતે વ્યવસ્થિત (રહેલો) યોગી છે, એમાં સંદેહ નથી ।

સારાંશ :—

મનુષ્ય શરીરરૂપી પિંડ વિશાલ બ્રહ્માન્ડની પ્રતિમૂર્તિ છે । જે શક્તિઓ આ વિશ્વને ચાલુ રાખે છે તે સર્વજ્ઞી આ નરદેહમાં વિદ્યમાન છે । આ કારણે સ્થાને સ્થાને મનુષ્યદેહનો મહિમા ગાવામાં આવે છે ।

જે પ્રકારે મૂમહલ્લો આધાર મેરુપર્વત છે તે પ્રકારે મનુષ્યદેહનો આધાર મેરુદઢ અથવા કરોડરજ્જુ છે । કરોડરજ્જુ તેનીશ અસ્થિમંડોના જોડાવાથી બન્યું છે । કરોડરજ્જુ અંદરથી પોણું છે અને નીચેનો ભાગ નાના નાના અસ્થિલઘ્વોનો છે । ત્યાં કદ છે અને તેની આસપાસ જગતના આધાર મહાશક્તિરૂપ કુન્ડલિની અથવા પ્રાણશક્તિ રહે છે । 35

તદર્થ્યં હ્રીં સ્વિરાન્તસ્થ-સાન્ત સિંહાસનો જિનઃ ।

હ્રીં ત્રિરેખયાઽઽવેષ્ટય, બંહિર્વારુણમણ્ડલમ્ ॥ ૧૨ ॥*

અનુવાદ:—હ્ર, ર, ઈ (ઉપલક્ષણથી ~ ~) ૧ છે સિંહાસન જેનું ૧વો હ્રીંકાર સ્વરૂપ જિન તેની ઉપરના ભાગે સ્થાપન કરવો । (અર્થાત્ અહીં જે હ્રીંકારનું આલેખન છે તે સિંહાસનરૂપ છે અને તેની ઉપર જે ૨૪ જિનવરોનું આલેખન છે તે હ્રીંકાર સ્વરૂપ જિનવરો છે) । (તથા) હ્રીંકારની ત્રણ રેખાથી વારુણમંડલની બહારનો ભાગ આવેશન કરવો ॥ ૧૨ ॥

સર્વે કૃટાક્ષરોમાં પ્રથમ અક્ષરો અનુક્રમે ક્ થી ક્ષ સુધીના વ્યંજનો છે । તેમાંથી બે અક્ષર ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે બાદ કરવામાં આવ્યા છે । વીજો અક્ષર મ્કાર છે । મ્કારને આરાવકનો આત્મા માનવામાં આવે છે । તેને વૃક્ષાધારચક્ર, સ્વાધિષ્ઠાનચક્ર, મણિપૂરચક્ર તથા અનાહતચક્ર સાથે જોડવા માટે તે તે ચક્રોના વીજાક્ષરો જે અનુક્રમે લૈ વૈ ર્ થાય છે તે તેની સાથે સંયુક્ત કરવામાં આવે છે ।

ઉકારનું દીર્ઘસ્વરૂપ દેવતાની પ્રસન્નતા માટે છે અને નાદાનુસંધાન માટે કલ્પી તથા ત્રિદ્વ છે । કૃટાક્ષરો દ્વારા પ્રાણ અને મત્રાક્ષરોનું વિષુવ સાધવા માટે પ્રક્રિયા કરવી જોઈએ તે અહીં ગુરુમયી મેલવની જોઈએ । અને કોઈ પિંઢાક્ષરો પણ કહે છે ।

૪૪. સુધાંશુભમ્—ચંદ્ર અને તારાવાળું વલય ।

૧૫. તદ્ધર્થમ્—તેની ઉપર હ્રીંકાર ત્રણ સ્વરૂપે —

૧. હ્રીં —શ્વેત સંજ્ઞાક્ષર—સિંહાસન રૂપે ।

૨. „ —ના વાચ્ય ૨૪ જિનવરોના સ્વરૂપે ।

૩. „ પ્રાણશક્તિ સ્વરૂપે । નરદેહમાં પ્રાણશક્તિ સાડા ત્રણ આટા દર્શને સુપ્ત દશામા પડી છે । નદનુસાર યત્રદેહને આવેશન કરીને ક્રોંકારથી અકુશિત દર્શાવવામાં આવી છે ।

૪૬. સ્વર—ઈકાર ।

૪૭. અન્તસ્થ—રકાર ।

૪૮. સાન્ત—હકાર ।

૪૯. ત્રિરેખયા—ત્રણ રેખાથી । રેખાને માત્રા પણ કહે છે । (ત્રિમાયા માત્રયાઽઽવેષ્ટય ત્રિરેખયાદક્ષરેણ તુ)

૫૦. બંહિર્વારુણમણ્ડલમ્—ક્ષાર સમુદ્રના મંડલની બહાર । (વારુણમણ્ડલસ્ય બંહિઃ)

* સરસ્વાતો:—

તસ્યોપરિ સકારાન્ત, વીજમધ્યાસ્ય સર્વમમ્ ।

નમામિ વિમ્બમાર્હન્ત્યં, લઙ્કાટસ્ય નિરજ્જનમ્ ॥ ૧૨ ॥

પૌર્થિવીધારણાયુક્ત્યા, પિન્ડસ્થં મન્ત્રયુક્તિતઃ ।

પદસ્થમર્હતો રૂપવદ્ યન્ત્રં રૂપયુક્ત ક્રમાત્ ॥ ૧૩ ॥

અનુવાદ:—આ યંત્ર અનુક્રમે પાર્થિવી ધારણાયુક્ત હોવાથી પિન્ડસ્થ, મત્રસહિત છે માટે પદસ્થ અને અરિહંતના રૂપવાલું છે માટે રૂપસ્થ છે ॥ ૧૩ ॥

તિર્યગ્લોકસમઃ ક્ષારામ્બુધિસ્તસ્યાન્તરમમ્બુજમ્ ।

5

જમ્બૂદ્વીપઃ સદિક્ષ્વત્રં, સ્વર્નાદ્રિસ્તત્ર કર્ણિકા ॥ ૧૪ ॥

સિંહાસનેઽત્ર ચન્દ્રામે, આત્માઽઽનન્દં પરં શ્રિતઃ ।

અર્હન્મયો હૃદિ ધ્યેયઃ, પાર્થિવીધારણેત્યસૌ ॥ ૧૫ ॥

અનુવાદ:—ક્ષારામ્બુધિ—લવણસમુદ્ર એ તિર્યગ્લોક સમાન છે ને તેમા જંબૂદ્વીપ એ દિશાઓરૂપ પત્ર સહિત—કમલ છે ને તેમા મેરુપર્વત એ કર્ણિકા—કળી છે । અહીં ચન્દ્રપ્રભા સમાન પ્રભાવાલુ સિંહાસન 10 છે ને તેમા પરમ આનંદને પ્રાપ્ત અને અરિહનરૂપે નિજામાનુ ધ્યાન હૃદયમા કરવું । એ પ્રમાણે આ પાર્થિવી ધારણા છે ॥ ૧૪-૧૫ ॥

૫૧. પાર્થિવીધારણાયુક્ત્યા—યંત્રનુ આયોજન પાર્થિવી ધારણાને અનુરૂપ છે તેથી ।

૫૨. પિન્ડસ્થમ્—પિન્ડસ્થ ધ્યાનને અનુકૂલ છે । *

૫૩. મન્ત્રયુક્તિતઃ—જાપ્યમન્ત્ર યુક્ત છે તેથી ।

15

૫૪. પદસ્થમ્—પદસ્થ ધ્યાનને અનુકૂલ છે ।

૫૫. અર્હતઃ રૂપવન્—૨૪ જિનવરોના (જિનાવલીના) રૂપનુ (ધિમ્બનુ) આલેખન હોવાથી ।

૫૬. રૂપયુક્—રૂપસ્થ ધ્યાનને અનુકૂલ છે ।

૫૭. ક્રમાન—ધ્યાનમા પળ પહેલા પિન્ડસ્થ પછી પદસ્થ અને પછી રૂપસ્થ એ ક્રમે થવું જોઈએ ।

૫૮. તિર્યગ્લોકસમઃ—શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્યવિરચિત ‘યોગશાસ્ત્ર’ના સત્તમ પ્રકાશમાં પાર્થિવી 20 ધારણા અંગે શ્લોક નં. ૧૦, ૧૧ અને ૧૨ મા વર્ણન આવે છે । તે ત્રણ શ્લોકનો સાર અહીં શ્લોક નં. ૧૪-૧૫

* પિન્ડસ્થ વર્ગને ધ્યાનને મલતી પ્રક્રિયાઓ દ્તરોમા નીચે પ્રમાણે જોવામા આવે છે.—

જિન સંજ્ઞા	દ્તરોની સંજ્ઞા	તેની દ્તરોમાં દર્શાવેલ સમજૂતિ
પિન્ડસ્થ ધ્યાન	વ્યાપ્તિ	અહીં વસ્તુ તથા ઉપલબ્ધિ વચ્ચે હોય અને પ્રમેયની મુખ્યતા વર્તે છે ।
પદસ્થ ધ્યાન	મહાવ્યાપ્તિ	અહીં વસ્તુ વિચિત્રતા ન હોય છતાં ઉપલબ્ધિ હોય અને પ્રમાણની મુખ્યતા વર્તે છે ।
રૂપસ્થ ધ્યાન	પ્રત્યય	અહીં અવસ્તુ અને અનુપલબ્ધિ છતાં વૈચ- ચ્છાયની શ્રુતિ વર્તે છે ।
રૂપાતીત ધ્યાન	મહાપ્રત્યય	

25

30

રેફઃ સાન્તઃ શિરશ્ચન્દ્રકલાઞ્રં નાદ ઈશ્વ(સ્વ)રઃ ।

સશિરોરેફ-હઃ પીતઃ, કલા રક્તાઞસિતં વિયત્ ॥ ૧૬ ॥

નાદઃ શ્વેતઃ સ્વરઃ તુર્યો, નીલો વર્ણાનુગા જિનાઃ ।

ચન્દ્રાભસુવિધી નાદઃ, શૂન્યં શ્રીનેમિ-સુવ્રતૌ ॥ ૧૭ ॥

5 કલા પદર્કસંખ્યૌ સ્પાત્ પાર્શ્વ(શ્ચ)મહિરીશ્વ(સ્વ)રઃ ।

સશિરો-રેફ-હો દ્વયઘૃૌ (૧૬), જિના ઇતિ ચતુર્યુગમ્ ॥ ૧૮ ॥ +

અનુવાદઃ—રેફ (૧) સાન્ત (હ) શિર (માથું) ચન્દ્રકલા (અર્ધ ચન્દ્રકલા) અર્ધ (ચિન્દુ)

નાદ () ઈકાર સ્વર—(આટલા અંગો હીંકારના છે ।)

- માથુ (શિરોરેખા) અને રેફ સહિત હ કાર (હ) (૧-૨-૩) નો વર્ણ પીત છે । અર્ધ ચન્દ્રકલા 10 (૪) નો વર્ણ લાલ છે । ચિન્દુ (૫) નો વર્ણ શ્યામ છે । નાદ (૬) નો વર્ણ શ્વેત છે । ચોથા સ્વર (ઈ-૭) નો વર્ણ નીલ છે । વર્ણાનુસારે (રા પ્રમાણ) જિનો (નાં સ્થાપના) છે । શ્રી ચન્દ્રપ્રભ અને શ્રી સુવિધિ-નાથ (નું સ્થાન) નાદ (૬) છે । શ્રી નેમિનાથ અને શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી (નું સ્થાન) શૂન્ય-ચિન્દુ (૫) છે । છટ્ટા ને બારમા-શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામી અને શ્રી વાસુપૂત્રસ્વામી (નું સ્થાન) કલા (૪) છે । શ્રી પાર્શ્વનાથ અને શ્રી મહિનાથ (નું સ્થાન) ઈ સ્વર (૭) છે । માથુ (શિરોરેખા) અને રેફ સહિત હ કાર (હ) (૧-૨-૩) 15 તે ૧૬—(બે વાર આટ) જિનો (નું અધિષ્ઠાન) છે । (તે આ પ્રમાણે :—ઋષભ-અજિત-સંભવ-અભિનન્દન સુમતિ-સુપાર્શ્વ-શીતલ-શ્રેયાસ-વિમલ-અનત-ધર્મ-શાન્તિ-કુન્ધુ-અર-નમિ-વર્ધમાન)—આ પ્રમાણે ચાર યુગલ છે ॥ ૧૬-૧૭-૧૮ ॥ §

માં આવી જાય છે । પાર્થિવી ધારણાનું સુંદર ચિત્ર અહીં ઉપલબ્ધ થાય છે । અહીં હું અરિહત સ્વરૂપ હું તેજા ધ્યેયની (પ્રમેયની) મુલ્યતા વર્તે છે । *

- 20 § શ્લોક ન. ૧૬ થી ૨૦ એમ પાંચ શ્લોકોમા પદસ્ય ધ્વાનનો નિર્દેશ છે । શ્લોક ન. ૧૬-૧૭-૧૮ માં હીંકારના સાત અવયવ માટે પાંચ વર્ણ (રગ) નિર્ણીત કરી તે પાંચ વર્ણાનુસારે જિનાવલ્લિ નિયોજન કરવામા આવ્યું છે । આથી હીંકાર જિનમય થાય છે ।

● સરલાવો :—

- તિર્યગ્ લોકસમ ધ્યાયેત્ ક્ષીરાન્ધિ તત્ર વાબુજ ।
25 સદૃશપત્ર સ્વર્ણાંબ જહુદીપત્રમ સ્પર્શેત્ ॥ ૧૦ ॥
તત્કેસરતરેતરઃ સ્ફુરતિંગપ્રભાવિતામ્ ।
સ્વર્ણાન્વિલપ્રમાણા ચ્ચ કર્ણિકા પરિચિતયેત્ ॥ ૧૧ ॥
શ્વેતલિદ્ધાસનાઽઽસીનં કર્મનિર્મુલ્લોચત ।
આત્માન ચિતયેત્તત્ર પાર્થિવીધારણેત્યસૌ ॥ ૧૨ ॥

30

યોગશાસ્ત્ર-ચત્તમ પ્રકાશઃ

+ હુઓ સામે—પૃષ્ઠ ૫૩

नादोऽर्हन्तः कला सिद्धाः, सान्तः स्वरः स्वरोऽपरे ।

बिन्दुः साधुरितः पञ्चपरमेष्ठिमयस्त्वसौ ॥ १९ ॥*

अनुवादः—नाद (६) ए अरिहत छे, कला (४) ए सिद्ध छे, सान्त—ह (१-२-३) ए स्वर छे, स्वर (ई-उ) ए (अपरे-) उपाध्याय छे, बिन्दु (५) ए साधु छे । ए प्रमाणे आ ह्रीं कार पञ्चपरमेष्ठिमय छे ॥ १९ ॥

5

*१९. पञ्चपरमेष्ठिमय :—ह्रींकारना सान अवयवने पाच परमेष्ठिना वर्णोमा विभाजन करी ते पञ्चपरमेष्ठिस्वरूप जिनोनु ते ते अवयवमा ते ते वर्ण स्वरूपे नियोजन करवामा आवुं छे । आथी ह्रींकार पञ्चपरमेष्ठिमय थाय छे ।

+ सरखावो—

अस्मिन् बीजे स्थिताः सर्वे, ऋषभाया जिनोत्तमाः ।
वर्णनिर्जितैर्युक्ताः, ध्यातव्यास्तत्र सङ्गताः ॥ २१ ॥

नादश्चन्द्रसमाकारो, बिन्दुर्नीलसमप्रभः ।
कलारुणसमा सान्तः, स्वर्णमः सर्वतोमुखः ॥ २२ ॥

शिरः संलीन ईंकारो, विनीलो वर्णतः स्मृतः ।
वर्णानुसारसलीन, तीर्थकुन्मण्डल स्तुमः ॥ २३ ॥

चन्द्रप्रभ-पुष्पदन्तौ, 'नाद'स्थितिसमाश्रितौ ।
'बिन्दु'मध्यगतौ नेमि-सुव्रतौ त्रिनसत्तमौ ॥ २४ ॥

पद्मप्रभ वामपुञ्जौ, 'कला'पदमधिष्ठितौ ।
'शिरः' ईंकारस्थितिसलीनौ, पार्श्वमहती जिनोत्तमौ ॥ २५ ॥

शेषास्तीर्थकृतः सर्वे 'ह-र'स्थाने नियोजिताः ।
मायाबीजाक्षर प्राप्ताश्चतुर्विंशतिरर्हताम् ॥ २६ ॥

ऋषभ चाजित वन्दे, सम्भव चामिनन्दनम् ।
श्रीसुमतिं सुपार्श्वे च, वन्दे श्रीशीतल जिनम् ॥ २७ ॥

श्रेयास विमल वन्देऽनन्तं श्रीधर्मनाथकम् ।
शान्तिं कुन्धुमराहन्त, नमि वीर नमाम्यहम् ॥ २८ ॥

षोडशैव जिनेनेतान्, गणेशयुतिसन्निभान् ।
शिकल नौमि सद्भक्त्या, 'ह-र'क्षरमधिष्ठितान् ॥ २९ ॥

—श्री ऋषिमण्डलस्तोत्रम्

नामिपञ्चस्थित ध्यायेत् पञ्चवर्णं त्रिनेत्रितुः ।
तस्थुर्हरे पोडशामी सुवर्णयुतयो जिनाः ॥ ३३ ॥

ऋषभोऽप्यजितस्वामी सम्भवोऽप्यभिनन्दनः ।
सुमतिः श्रीसुपार्श्वः श्रीश्रेयासः शीतलोऽपि च ॥ ३४ ॥

विमलो ह्यनन्तजिनो धर्मः श्रीशान्तितीर्थकृत् ।
कुन्धुनाथो ह्यरजिनो नमिनाथो वीर इत्यपि ॥ ३५ ॥

ईंकारे सस्थितौ पार्श्वमहती नीलौ जिनेश्वरौ ।
पद्मप्रभवामुपूज्यावरुणाभौ कल्यस्थितौ ॥ ३६ ॥

सुव्रतो नेमिनाथस्तु कृष्णभौ बिन्दुसंस्थितौ ।
चन्द्रप्रभपुष्पदन्तौ नादस्थौ कुन्दसुन्दरौ ॥ ३७ ॥

हित जवावह भद्र कल्याण मङ्गलं शिवम् ।
तुष्टिपुष्टिक सिद्धिप्रदं निर्वृत्तिकारणम् ॥ ३८ ॥

निर्वाणामयद स्वस्तिशुभश्रुतिरतिप्रदम् ।
मतिवृद्धिप्रदं लक्ष्मीवर्द्धनं संपदा पदम् ॥ ३९ ॥

त्रैलोक्याक्षरमेन ये सम्मरन्तीह योगिनः ।
नश्यत्यवश्यमेतेपामिहामुत्रभव भयम् ॥ ४० ॥

—श्री जैनस्तोत्रसन्दोह, पृष्ठ २३६-२३७
(श्री मन्नाधिराजकल्पः)

* श्लोक न. १६-१७-१८ मा तथा श्लोक न. १९ मा अधिष्ठानना आलेखननो प्रकार तो एक ज छे, परंतु अपेक्षा भिन्न छे ।

30

† અન્યત્ર વિશેષ:—

અર્દ્ધનો વૃત્તકલા ત્રિકોણ-સિદ્ધસ્તુ શીર્ષકં સૂરિ: ।

ચન્દ્રકલોપાધ્યાયો દીર્ઘકલા સાધુરિહ પચ્ચ ॥ ૨૦ ॥ §

અનુવાદ:—અન્ય સ્થળે પ્રકારવિશેષ નીચે પ્રમાણે મળે છે:—

5 ગોળ કલા જે બિન્દુની છે ૦ (૫) — તે અરિહત છે । ત્રિકોણ જે નાદ છે \wedge (૬) તે સિદ્ધ છે । શીર્ષ-
યુક્ત સર્વ — માથું હ ને ૨ — (હ-૧-૨-૩) એ સૂરિ છે । ચન્દ્રકલા - (૪) એ ઉપાધ્યાય છે અને દીર્ઘ-
કલા જે રૂંકારની છે (૭) તે સાધુ છે । એમ અહીં છત્રે રૂંકારમા પાંચ (પરમેથી) છે ॥ ૨૦ ॥

વીજાક્ષર રૂંકારના અંશો તથા વર્ણોના ધ્યાન માટે કોષ્ટક

[શ્લોક ૧૬-૧૭-૧૮-૧૯ મુજબ]

10	વીજાક્ષરના અંશ	અંશોનું આલેખન	વર્ણ	ધ્યાતવ્ય પરમેષ્ઠિપચક	ધ્યાતવ્ય તીર્થેકુન્મડલ
	૧ રેક	૬	પીત	આચાર્ય (ગુરિ)	ઘાકીના ૧૬ તીર્થકરો
	૨ હ (સાન્ત)	હ			
	૩ શિર				
15	૪ ચન્દ્રકલા	~	રક્ત	સિદ્ધ	શ્રી પદ્મપ્રમ, શ્રી વાસુપૂજ્ય
	૫ વિદુ (અન્ન)	•	વ્યામ	સાધુ	શ્રી નૈમિનાથ, શ્રી મુનિસુવ્રત
	૬ નાદ	^	શ્વેત	અરિહત	શ્રી ચન્દ્રપ્રમ, શ્રી સુવિધિનાથ
	૭ સ્વર	ઈ-૧	નીલ	ઉપાધ્યાય	શ્રી પાર્શ્વનાથ, શ્રી મહિનાથ

વીજાક્ષર રૂંકારના અંશો તથા વર્ણોના ધ્યાન માટે કોષ્ટક

[શ્લોક ૨૦ મુજબ]

20	વીજાક્ષરના અંશ	અંશોનું આલેખન	વર્ણ	ધ્યાતવ્ય પરમેષ્ઠિપચક	ધ્યાતવ્ય તીર્થેકુન્મડલ
	૧ રેક	૬	પીત	આચાર્ય (સૂરિ)	ઘાકીના ૧૬ તીર્થકરો
	૨ શીર્ષક	~			
25	૩ ચન્દ્રકલા	~	નીલ	ઉપાધ્યાય	શ્રી મહિનાથ, શ્રી પાર્શ્વનાથ
	૪ વૃત્તકલા	•	શ્વેત	અરિહત	શ્રી ચન્દ્રપ્રમ, શ્રી સુવિધિનાથ
	૫ ત્રિકોણ	^	રક્ત	સિદ્ધ	શ્રી પદ્મપ્રમ, શ્રી વાસુપૂજ્ય
	૬ દીર્ઘકલા	ઈ-૧	વ્યામ	સાધુ	શ્રી નૈમિનાથ, શ્રી મુનિસુવ્રત

30 † શ્રી નમસ્કાર સંવધી શ્રી માનડુક્કસૂરિનું 'નવકારસારથવળ' નામનું એક સ્તોત્ર 'નમસ્કાર સ્વાધ્યાય' ના પ્રાકૃત વિભાગમા આપેલ છે । તેમાં જે પ્રકારવિશેષ ઉપલબ્ધ થાય છે તેનો અહીં નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે ।

§ સરલાવો:— વટ્ટકલા અરિહતા તિરણ સિદ્ધા ય નોટકલ સૂરી ।

ઉવજ્ઞાપા સુદક્કલા દીદક્કલા સાહૂનો સુહયા ॥ ૧૦ ॥

—નવકારસારથવળ (ન. સ્વા. પ્રા. વિ. પૃ. ૨૬૩)

અર્હન્તઃ શશિ-સુવિધી સિદ્ધાઃ પદ્મામ-વાસુપૂજ્યજિની ।

ધર્માચાર્યાઃ પોદ્ગ મહ્નિઃ પાર્થોઽપ્યુપાધ્યાયઃ ॥ ૨૧ ॥

સુવ્રત-નેમી સાધુર્જિનરૂપઃ શક્તિ-શિવમયસ્ત્વેષઃ ।

ત્રિપુલ્ક્યમૂર્તિર્ધ્યેયોઽલ્લક્ષ્યવપુઃ સર્વધર્મવીજમિદમ્ ॥ ૨૨ ॥

અનુવાદઃ—હ્રીંકારમા ચન્દ્રપ્રભ અને સુવિધિ એ બે અરિહતરૂપે, પદ્મપ્રભ અને વાસુપૂજ્ય એ બે 5 સિદ્ધ રૂપે, ૧-૨-૩-૪-૫-૭-૧૦-૧૧-૧૩-૧૪-૧૫-૧૬-૧૭-૧૮-૨૧ અને ૨૪ મા જિનેશ્વરો આચાર્યરૂપે, મહ્નિ અને પાર્થ એ બે ઉપાધ્યાયરૂપે અને મુનિસુવ્રત અને નેમિ એ બે સાધુરૂપે ધ્યેય છે । આ હ્રીંકાર જિનરૂપ છે, શક્તિ અને શિવમય છે, ત્રિપુલ્ક્યમૂર્તિ (બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વર) છે, અને અલ્લક્ષ્ય શરીરવાળો છે । તે સર્વ ધર્મના વીજરૂપ છે । ॥ ૨૧-૨૨ ॥ +

૬૦. અલ્લક્ષ્યવપુઃ—ચન્દ્રબ્રહ્મની પરા અવસ્થા જે પ્રધાન અવસ્થા છે તે અલ્લક્ષ્ય છે । તેને શાક 10 લોકો ‘શક્તિ’ કહે છે, શિવમયો ‘ચિત્તિ’ કહે છે, યોગીઓ ‘કુણ્ડલિની’ કહે છે, સાધ્યો ‘પ્રકૃતિ’ કહે છે, વેદાંતીઓ ‘બ્રહ્મ’ કહે છે, બૌદ્ધો ‘બુદ્ધિ’ કહે છે અને જૈનો ‘કુણ્ડલિની’, ‘પ્રાણશક્તિ’, ‘ક્લા’ વગેરે કહે છે—તેનું મૂર્તસ્વરૂપ હ્રીં કાર છે । ‘અલ્લક્ષ્યવપુઃ’ વહે રૂપાંતીત ધ્યાન સ્વરૂપ છે ।

+ શ્લોક નં. ૨૧-૨૨ મા રૂપસ્થ ધ્યાનનો નિર્દેશ થાય છે । શ્લોક નં. ૨૧ મા તથા શ્લોક નં. ૨૨ ના પહેલા પાદમાં હ્રીંકાર તે પંચપરમેષ્ઠિમય છે તે સ્થાપિત કર્યું । આ પ્રકાર આગળ શ્લોક નં. ૧૭-૧૮ મા દર્શાવાયો છે; 15 પરંતુ ત્યાં હ્રીંકારની મક્કા અક્ષર તરીકે મુખ્યતા હતી એટલે ત્યાં પદસ્થ ધ્યાન હતું । અહીં શ્લોક નં. ૨૧ તથા નં. ૨૨ ના પહેલા પાદમાં અધિષ્ઠાન કરાવેલા રૂપની મુખ્યતા છે અને તેથી રૂપસ્થ ધ્યાન છે । અહીં શ્લોક નં. ૨૧-૨૨ મા જૈન તથા જૈનેતર પ્રણાલિકાઓનો નિર્દેશ થાય છે તે નીચે પ્રમાણે :—

૧. હ્રીં કાર જિનસ્વરૂપ છે ।

૨. ,, ,, પંચપરમેષ્ઠિ સ્વરૂપે જિનાવલિમય છે ।

20

૩. ,, ,, ‘શક્તિ’ અને ‘શિવ’મય છે ।

૪. ,, ,, ‘ત્રિપુલ્ક્યમૂર્તિ’ છે । આથી તે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વર છે ।

૫. ,, ,, ધ્યેય છે ।

૬. ,, ,, ‘અલ્લક્ષ્યવપુઃ’ છે । વાણીની પરા અવસ્થા જે અલ્લક્ષ્ય છે તેનું મૂર્તસ્વરૂપ હ્રીંકારમા જ આપી શકાય ।

25

૭. ,, ,, સર્વ ધર્મના મંત્રવીજરૂપ અક્ષર છે । તાત્પર્ય કે સર્વ ધર્મો એ વીજાક્ષરને માને છે ।

જૈનમિહ ધર્મચક્રં, તૃચ્છાયાગર્ભં નૈ પશ્યન્તિ ।

૬^૧-૨^૨-૮^૩-૬^૪-૨^૫(શ)-૬^૬-જા^૭(યા)-૬^૮હિ-ગજાઃ^૯ 10 રક્ષોઽગ્નિ^{૧૧}-સિંહ^{૧૨}-

દુષ્ટ^{૧૩}-નૃપાઃ^{૧૪} ॥ ૨૩ ॥*

અનુવાદ:—અહીં (ઋષિમંડલયંત્રમાં) શ્રી જિનેશ્વર ભગવંત સંવંધી ધર્મચક્ર રહેલું છે । તેની છાયા-
5 નિશ્ચારૂપ પંજરમાં રહેનારને ઢાકિની, રાકિની, લાકિની, કાકિની, શાકિની, હાકિની, યાકિની, સર્પ, હાથી, રાક્ષસ, અગ્નિ, સિંહ, દુષ્ટ અને રાજા જોઈ શકતા નથી ॥ ૨૩ ॥ +

૬૧. **ધર્મચક્રં:**—ત્રિભુવનપતિ શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માનું ૯ મહાન ધર્મશઘ છે । તેથી અચિત્ત્ય પ્રભાવથી અનેક ઉપદ્રવો શાત થાય છે । ચક્રવર્તિના ચક્રની જેમ તે પરમાત્માની આગળ ચાલે છે । તે પરમાત્માના ધર્મચરિત્રાતુરત્તરચક્રવર્તિત્વને સૂચવે છે । ઋષિમંડલયત્ર પોતે જ ચક્રાકૃતિ હોવાથી ચક્ર છે । તે 10 ચક્રને જે મનઝડે ધારણ કરે છે, તે સંયત્ર અપરાજિત બને છે ।

૬૨. **તૃચ્છાયાગર્ભં:**—જેમ ચક્રવર્તિના ચક્રરત્નના કારણે તેના નિશ્ચિતો સુરક્ષિત હોય છે, તેમ ઋષિમંડલમાં રહેલ ધર્મચક્રની રક્ષામાં જે માનસિક રીતે ઉપસ્થિત થયો છે, તેને કોઈ પણ ઉપદ્રવકારક ઇવા દુષ્ટાદિ પીડા ન કરી શકે ।

૬૩. **ન પશ્યન્તિ:**—તેને જોઈ શકતા નથી । તેને ઢરાવી શકતા નથી । જેના ઉપર ધર્મચક્રની 15 છાયા છે તેના ઉપર વીજા કોઈની દુષ્ટ દૃષ્ટિ પડી શકતી નથી ।

૬૪. **હ-૨...નૃપાઃ:**—ઢાકિની આદિ દેવીઓ, સર્પ, હાથી, રાક્ષસ, અગ્નિ, મિંહ, દુષ્ટો અને રાજાઓ તેને ઢરાવી શકતા નથી ।

* સરસ્વાતો :—

ઇતન્મન્ત્રપ્રમયાઽઽક્રાન્ત સૂરિર્ગિતાઽતિશયસિદ્ધઃ ।

20 હ-૨-૮-૬-૨(શ)-૬-જા (યા)-હિરિપુપ્રભતિભ્યાત્ સપરશાકૃત્ ॥ ૪૭૧ ॥

—શ્રીમદ્દિલ્લકત્સુરિવિરચિત “મન્ત્રાવરહસ્યમ્”

અર્થ:—આ મન્ત્રના પ્રભાવથી આક્રાન્ત શ્રી સૂરિભગવત વાળી વડે અતિશય સમૃદ્ધ થઈને ઢાકિની આદિથી ૫તા મયથી સંઘની રક્ષા કરે છે ।

ઢાકિની શાકિની ચળ્હી યાકિની રાકિની તથા ।

25 લાકિની નાકિની સિદ્ધા સત્ત્વા શાકિની સ્મૃતા ॥ ૧૧ ॥

ઇતેષા લ્હતુ યે દોપાસ્તે સર્વે યાન્તિ દૂરતઃ ।

ચિન્તામણિસુચક્રસ્થ-પાશ્વનાથપ્રસાદતઃ ॥ ૧૨ ॥

ધર્મગ્રોપસુરિ—શ્રીચિન્તામણિકલ્પસાર

(જૈનસ્તોત્રચન્દ્રોહ પૃષ્ઠ ૩૬.)

30 દેવદેવસ્ય ચક્રક તસ્ય ચક્રસ્ય યા વિમા ।
તયાઽઽચ્છાદિતસર્વાન્ક મા મા હિનસ્તુ ઢાકિની ॥ ૩૧ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ રાકિની ॥ ૩૨ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ લાકિની ॥ ૩૩ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ કાકિની ॥ ૩૪ ॥

35 દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ શાકિની ॥ ૩૫ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ હાકિની ॥ ૩૬ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ યાકિની ॥ ૩૭ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ રાકિની ॥ ૩૮ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ પન્નગાઃ ॥ ૪૭ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ હસ્તિનઃ ॥ ૫૨ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ રાક્ષસાઃ ॥ ૭૧ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ વહ્નયઃ ॥ ૬૨ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ સિંહાઃ ॥ ૫૨ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ દુર્જનાઃ ॥ ૫૧ ॥

દેવદેવ ० મા મા હિનસ્તુ સૂરિપાઃ ॥ ૭૫ ॥

—શ્રીઋષિમંડલસ્તોત્રમ્

+ આ શ્લોકમાં શ્રી ઋષિમંડલયંત્રનો મહિમા દર્શાવેલ છે ।

श्रीगौतमस्य मुद्राभिर्लब्धिभिर्भा निधीश्वरम् ।

त्रैलोक्यवासिनो देवा देव्यो रक्षन्तु सर्वतः (मामितः) ॥ २४ ॥*

अनुवादः—श्री गौतमस्वामी गणधर भगवंतनी मुद्राओ तथा लब्धिओ वडे ज्योतिर्मय अने निधीश्वर वयेला (†) एवा मने त्रणे लोकमा वसना देवो अने देवीओ रक्षा (मारी रक्षा करो) ॥ २४ ॥

६५. मुद्राभिः—मुद्राओ वडे ।

5

श्री मूर्तिमन्त्रनी नीचे प्रमाणेनी पाच मुद्राओ अतिशय विख्यात होवारी तेओनो अहीं श्री गौतमस्वामीनी मुद्रा तरीके निर्देश वयो जणाय छे :—

१. सौभाग्य मुद्रा—वश्य तथा क्षोभ माटे ।

२. सुरभि मुद्रा—शानि माटे ।

३. प्रवचन मुद्रा—ज्ञान माटे ।

10

४. परनेष्टि मुद्रा—सर्वार्थसिद्धि माटे ।

५. अजलि मुद्रा—आत्मसेवार्थ ।

६६. लब्धिभिः—लब्धिओ वडे । जिनलब्धि, अवधिजिनलब्धि वगैरे अनेक प्रकारनी लब्धिओ छे ।

लब्धिधारी महापुरुषोना स्मरणादि माटे शास्त्रोमां लुँ हौँ अहँ णमो जिणाण, लुँ हौँ अहँ णमो 15 ओहिजिणाण वगैरे अनेक लब्धिपदो म्चववामा आख्या छे । ए लब्धिपदोना स्मरणयी आत्मानी ज्ञानादि अनेक शक्तिओनो समुचित विकास थाय छे । जुदा जुदां लब्धिपदोनी शास्त्रीय रीते संयोजना करीने तेमनुं स्मरण करवारी शान्त्यादि अनेक अर्थक्रियाओ थाय छे । (लब्धिओनी संख्या तथा नामो माटे जुओ परिशिष्ट २)

६७. भा निधीश्वरम्—(मुद्रा तथा लब्धि वडे कारयेल जापना प्रभावयी) ज्योतिर्मय अने 20 सर्वनिधीश्वर बनेला मारी देवो तथा देवीओ रक्षा करो । (निधि तथा देवीओना नाम माटे जुओ अनुक्रमे परिशिष्ट ९ अंन परिशिष्ट ५)

६८. त्रैलोक्यवासिनो देवा देव्यः—जुदी जुदी प्रणालिका अनुसार जे जे देवो तथा देवी-ओनुं रक्षा माटे आमंत्रण थाय छे तेओनो अहीं नामनिर्देश करवामा आवे छे ।

६९. रक्षन्तु सर्वतः (मामितः)—तेओ मारी सर्वप्रकारे रक्षा करो ।

25

* सरखावो—

श्रीगौतमस्य या मुद्रा तस्या या भुवि लब्धयः ।

ताभिरभ्यधिक ज्योतिरहन् सर्वनिधीश्वरः ॥ ७७ ॥

पातालवासिनो देवाः, देवाः भूपीठवासिनः ।

स्ववासिनोऽपि ये देवाः सर्वे रक्षन्तु मामितः ॥ ७८ ॥

30

—श्रीश्रीविमण्डलस्तोत्रम्

† एतज्जापात् सुरिगौतमलब्धिमाभिरुचेनाः ।

देवाधुर-दनुजैर्देव्योऽपि विमवशिवगामी ॥ ४७८ ॥

—श्रीसिंहतिलकसुरिविरचितं 'मन्त्राङ्गरहस्यम्'

ૐ હ્રીં શ્રીઃ (હ્રીઃ) ધૃતિલક્ષ્મીગૌરી ચઢ્ઢી સરસ્વતી ।
જયાઽમ્બા વિજયેત્યાદ્યા વિધાં યચ્છન્તુ મે ધૃતિમ્ ॥ ૨૫ ॥ *

અષ્ટરાજ્યાદયો યં યમર્થમિચ્છન્તિ તં નરાઃ ।

લમ્બન્તેઽસ્ય સ્મૃતેર્યુદ્ધાઘાપદશ્ચ તરન્ત્યમી ॥ ૨૬ ॥ §

5

ભૂર્જપત્રાન્તરાલિખ્ય, રક્ષા કણ્ઠ-શિરઃ-કરે ।

મુદ્રલ-ગ્રહ-ભૂતાર્તિહૃદ્ વશ્યાદિપ્રસાધની ॥ ૨૭ ॥ †

અનુવાદઃ—ૐ હ્રીં પૂર્વક—શ્રી, હ્રી, ધૃતિ, લક્ષ્મી, ગૌરી, ચઢ્ઢી, સરસ્વતી, જયા, અંબા, વિજયા—વગેરે વિદ્યાઓ (દેવીઓ) મને ધૈર્ય આપો ॥ ૨૫ ॥

અનુવાદઃ—રાજ્યપી અષ્ટ થયેલા વગેરે મનુષ્યો જે જે અર્થને ઇચ્છે છે તેને આના સ્મરણથી પ્રાપ્ત
10 કરે છે અને તેઓ યુદ્ધ વગેરે આપદાઓને તરી જાય છે ॥ ૨૬ ॥ +

અનુવાદઃ—ભોજપત્રમાં (આનુ) અલેખન કરીને કંઠે, મસ્તકે અથવા હાથમાં (બાંધવાથી) રક્ષા થાય છે । મોગલા, ગ્રહ તથા ભૂતપીડા દૂર થાય છે અને વશીકરણ વગેરેને સિદ્ધ કરે છે ॥ ૨૭ ॥

૭૦. વિદ્યા—અહીં જેઓનો નામનિર્દેશ થયો છે તે દેવીઓ વગેરે । (વિદ્યાદેવીઓ માટે જુઓ પરિશિષ્ટ ૮).

15

૭૧. યચ્છન્તુ મે ધૃતિમ્—આરાધનામાં મને સ્થૈર્ય તથા ધૈર્ય અર્પો ।

૭૨. અષ્ટરાજ્યાદયો—અહીં આદિ પદથી પદબ્રષ્ટ અને લક્ષ્મીબ્રષ્ટ તથા માર્યાર્થી, સુતાર્થી અને વિત્તાર્થી પળ સમજવા જોઈએ ।

૭૩. રક્ષા—રક્ષા નિર્માણના પ્રકારો :—

૧. અલેખન—મૂર્જપત્ર પર ।

20

૨. સ્થાન—કંઠમાં (માદલિયામાં) અથવા શિર પર (વાઘડીમાં, ઢબીમાં) અથવા હાથે (માદલિયામાં) ।

૩. પીઢાની શાંતિ માટે—ગ્રહરચના રિષ્ટ યોગની શાંતિ માટે તથા ભૂત-વ્યતર વગેરેની બાધાથી મુક્ત થવા માટે અને વશ્યાદિ કર્મના પ્રસાધન માટે ।

25

૭૪. મુદ્રલ—વ્યંતરવિશેષ—જેઓ મુદ્રલ સાથે પરિભ્રમણ કરે છે । મુદ્રલને મતરીને પ્રહારથી કોઈ ફેંકે, તો તેના નિવારણ માટે ।

સરસ્વાતોઃ ૐ હ્રીં શ્રીઃ હ્રીઃ ધૃતિલક્ષ્મીઃ ગૌરી ચઢ્ઢી સરસ્વતી ।
જયાઽમ્બા વિજયા નિત્યા ક્ષિત્ત્વાઽભિતા મદદ્રવા ॥ ૮૦ ॥

§ રાજ્યબ્રષ્ટા નિજ રાજ્ય પદબ્રષ્ટાઃ નિજં પદમ્ ।

લક્ષ્મીબ્રષ્ટા નિબાં લક્ષ્મીં પ્રાપ્નુવન્તિ ન સંશયઃ ॥ ૮૧ ॥

30

માર્યાર્થી લમ્બતે માર્યા, સુતાર્થી લમ્બતે સુતમ્ ।

વિત્તાર્થી લમ્બતે વિત્તં, નરઃ સ્મરણમાત્રતઃ ॥ ૮૨ ॥

† શૂન્નપથે લિખિત્વેદ, ગલકે મુખિ વા યુજે ।

ધારિત સંઘ્યા દિવ્ય, સર્વમીતિવિનાશકમ્ ॥ ૮૮ ॥

મૂતેઃ પ્રેતેઽર્પયેન્નૈઃ, પિશાચૈર્મુદ્રલૈર્મૈલેઃ ।

વાત-પિત્ત-કફોદ્રેકૈર્મુષ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥ ૮૯ ॥

35

+ આ શ્લોકમાં ફલશ્રુતિનો નિર્દેશ છે ।

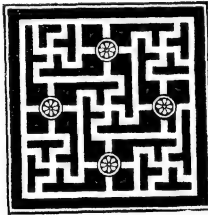
ત્રૈલોક્યવર્તિજૈનાનાં, ચિમ્બૈદૈઃ સ્તુતૈર્નૈતૈઃ ।

યત્ ફલં તત્ ફલં ^{૧૧} બીજસ્મૃતાવેતન્મહદ્ રહઃ ॥ ૨૮ ॥ ❀

અનુવાદ :—ત્રણે લોકમાં રહેલા અરિહન પરમાત્માના ચિમ્બોનાં દર્શન કરવાથી, તેમની સ્તુતિ કરવાથી અને તેમને નમસ્કાર કરવાથી જે ફલ પ્રાપ્ત થાય તે ફલ આ (હીંવાર) બીજના સ્મરણથી પ્રાપ્ત થાય છે । આ મોટું રહસ્ય છે ॥ ૨૮ ॥

5

૭૫. બીજસ્મૃતાવેતન્મહદ્ રહઃ—બીજસ્મૃતિનું રહસ્ય । બીજના (હીંકારના) સ્મરણમાત્રથી ત્રિભુવનવર્તી સર્વ જિન ચિમ્બોનાં દર્શન, સ્તવન અને વદન જેટલો લાભ થાય છે । અહીં સ્મરણનો અતિવ્ય પ્રભાવ દર્શાવવામા આવ્યો છે । ચક્ષુષદ્રિય વડે દર્શન, શ્રાવણી વડે સ્તવન અને કાયા વડે નમસ્કાર એ ત્રણે કરતાં પણ બીજના ભાવપૂર્વક સ્મરણનું ફલ અધિક છે । આ નિરૂપણ પણ આંશિક છે; માનસિક સ્મરણનું સર્વોત્કૃષ્ટ ફલ તો એના કરતાં અનેકગણું અધિક છે । સ્મૃતિના આ મહાન ફલને જાણવું અને અનુભવવું, 10 એ એક આધ્યાત્મિક માર્ગનું મહાન રહસ્ય છે ।

❀ ધૂમુલ: સ્વચ્છવીપીઠવર્તિન: શાશ્વતા: જિના: ।

તૈ: સ્તુતૈર્નૈતૈદૈર્નૈતૈર્ ફલ તત્ ફલં સ્મૃતૌ ॥ ૨૯ ॥

ઐષ્ટાચામ્લતપઃપૂર્વે, જિનાનમ્યર્ચ્ય સિદ્ધયે ।

અષ્ટાતીસહસૈસ્તુ, જાપો હોમો દશાંશતઃ ॥ ૨૯ ॥*

અનુવાદ :—[આની (હીંકારની)] સિદ્ધિને માટે આઠ આર્યવિલતુ તપ કરવાપૂર્વક આઠ હજાર જાઈના પુણ્યો વડે જિનેશ્વરની પૂજા કરવી ને આઠ હજારનો જાપ કરવો । દશાંશ હોમ કરવો ।
5 અર્થાત્ આઠસો વગત હોમ કરવો ॥ ૨૯ ॥

૭૬. અષ્ટાચામ્લ દશાંશતઃ—જાપ, તપ, અર્ચા, કર્ણ અને અન્તર્યાગ સાધનાના ક્રમની તાલિકા નીચે પ્રમાણે વર્ણ શકે :—

૧. મત્ર	૨. ન્યાસ	૩. ધ્યાન	૪. માધન	૫. જાપ	૬. તપ	૭. અર્ચા	૮. અંતર્યાગ
મૂલમંત્ર શ્લોક નં. ૬ (આસન- પૂર્વક)	ન્યાસ શ્લોક નં. ૧૦	પિપ્પ્લસ્ય, પદસ્થ અને રૂપસ્થ શ્લોક નં. ૧૩-૧૮	મુદ્રાઓ શ્લોક નં. ૨૪ જાઈના પુણ્યો નં. ૮૦૦૦ શ્લોક નં. ૨૯	સંખ્યા ૮૦૦૦ શ્લોક નં. ૨૯	આઠ આચામ્લ (આર્યવિલ) શ્લોક નં. ૨૯	જિનપૂજા (સ્નાત્રપૂજા કરીને) શ્લોક નં. ૨૯	કષાય- ચતુષ્ટયનો હોમ

(આસન અહીં અધ્યાહાર છે) । આમાં સકલીકરણનો સમાવેશ થાય છે ।

- 15 ૧. મત્ર—આસનપૂર્વક મૂલમંત્રની શ્લોક નં. ૬ માં દર્શાવ્યા પ્રમાણે સાધના કરવાની છે ।
૨. ન્યાસ—રક્ષા માટે સકલીકરણ શ્લોક નં. ૧૦ માં દર્શાવ્યા પ્રમાણે કરવાનાં છે ।
૩. ધ્યાન—શ્લોક નં. ૧૩ થી ૧૮ માં દર્શાવ્યા પ્રમાણે એક પટ્ટી એક ધ્યાન કરવાનું છે ।
આ વિશે આત્માય ગુરુ પાસેથી જાણી લેવો અને ધ્યાન યત્રમાં આલેખન કર્યા પ્રમાણે કરવાનાં છે ।
૪. માધન—મુદ્રાઓ શ્લોક નં. ૨૪ ના વિવેચનમાં આપ્યા પ્રમાણે અને પુણ્યો શ્લોક નં. ૨૯ માં
20 જણાવ્યા પ્રમાણે ।
૫. જાપ—એક એક જાઈના પુણ્યના પૂજન વડે જાપ કરવાનો છે । જાપની વ્યાસ્યા નીચે
પ્રમાણે ઉપલબ્ધ થાય છે :—

ભૂયો ભૂયઃ પરે ભાવે ભાવના ભાવ્યતે હિ યા ।

જપઃ સોઽત્ર સ્વયં નાદો મન્ત્રાત્મા જપ્ય ઈદ્રશઃ ॥

25 પુરશ્ચરણની સંખ્યા ૮૦૦૦ ।

૬. તપ—આઠ આર્યવિલના તપપૂર્વક આઠ દિવસની પ્રક્રિયા સાધવી ।
૭. અર્ચા—જિનપૂજા (સ્નાત્ર સહિત) । જાઈના ફૂલ નં. ૮૦૦૦ ।
૮. અન્તર્યાગ—હોમ—નામિમળદલની અગ્નિમાં ચાર કષાયોનો ૮૦૦ વગત હોમ કરવો તે
અન્તર્યાગ છે । +

30 * સરસ્વાતો :—આચામ્લતપઃ કૃત્વા, પૂજયિત્વા જિનાવલીમ્ ।

અષ્ટસાહસ્રિકો જાપઃ, કાર્યસ્તુ સિદ્ધિદેતવે ॥ ૧૩ ॥

+ શ્રી સાગરચન્દ્ર તેમના 'મન્ત્રાધિરાજકલ્પ'માં પૂજા માટે વૃદ્ધર્કમ્ આ પ્રમાણે આપે છે :—

૧. આસન, ૨. સકલીકરણ, ૩. મુદ્રા, ૪. પૂજા, ૫. જાપ, ૬. હોમવિધિ ।

આદી જિનેન્દ્રવપુરદ્ધતમન્ત્રવચ્ચના જ્ઞાનાસનાન સકલીકરણં તુ મુદ્રામ્ ।

પૂજાં જપે તદનુ હોમવિધિં વડેવ કર્માણિ સંસ્તુતિમહ સક્લ મ્મામિ ॥ ૨ ॥

35

—શ્રી જૈનસ્તોત્રસન્દોહ શુદ્ધ, ૨૩૨ ।

ज्ञान-दर्शन-चारित्र-तपासीति स्मरन् मुनिः ।
 शतमद्योत्तरं लब्ध्वा(द्वा), चतुर्थतपसः फलम् ॥ ३३ ॥
 कृत्वा पापसहस्राणि, हत्वा जन्तुशतानि च ।
 अमुं मन्त्रं समाराध्य, तिर्यञ्चोऽपि दिवं गताः ॥ ३४ ॥
 पतङ् व्यसनपाताले, अमत् संसारसागरे ।
 जैनैव जगत् सर्वमुद्घृत्य विधृतं शिवे ॥ ३५ ॥
 मूर्ध्नि रत्नत्रयं विभ्रज्जिनबीजं नमोऽक्षरम् ।
 इति रत्नत्रयं ध्येयं, जिनबीजस्य बीजकम् ॥ ३६ ॥

5

अनुवादः—ज्ञान, दर्शन, चारित्ररूपी तपने १०८ वार स्मरण करतो मुनि उपवामना फळने
 10 प्रात करनारो थाय छे ॥ ३३ ॥

अनुवादः—पूर्वें हजारो पापो कर्मा छता अने सेंकडो जीवोना हिसा कर्मा छता पण (पछीना
 जीवनमा) आ मंत्रनु आराधन करवाथी पशुओ पण स्वर्गगामी बन्या छे ॥ ३४ ॥ +

अनुवादः—व्यसनरूप पाताळमा पडनु अने ससारसागरमा भमनु एतु जगत आ मत्र वडे ज
 उद्धरीने शिवमा धारण करायुं छे ॥ ३५ ॥

15 अनुवादः—मस्तक पर रत्नत्रयस्वरूप रेफने धारण करतु अने नमो अक्षरवाळु जिनबीज
 (अहं) (अर्थात् 'हैं ही अहं नमः') रत्नत्रय तरीके ध्येय छे । ते (रत्नत्रय) जिनबीजनु पण बीज छे ॥ ३६ ॥

८०. ज्ञान-दर्शन-चारित्र तपासि—

(हैं) ज्ञान-दर्शन-चारित्रेभ्यो (नमः)—आ प्रमाणे जाय मूलमन्त्रना बीजा खंडनु जे
 मुनि १०८ वार स्मरण करे छे ते उपवासना फळने प्राप्त करे छे । अही ज्ञान, दर्शन, चारित्रि जिनरूपी
 20 तप छे ।

८१. मुनिः—मुनि एटले जगतना तत्त्वोनु मनन करनार ।* अथवा मुनि एटले मौन(मंथन)ने
 धारण करनार ।

८२. तिर्यञ्चः—जो तिर्यंचो पण आ मंत्रनी आराधनाथी स्वर्गने पाम्या, तो बुद्धिमान मनुष्य
 एनाथी जु न पामी शके ?

25 ८३. अनैनैव शिवे—आ मंत्रनी साधना ए महान धर्म छे । यमनु लक्षण करता पण
 शास्त्रकारोए कह्य छे के 'जे दुर्गतिमाथी जीवनो रक्षा करे अने तेने मोक्षमा धारण करे, ते धर्म कहेवाय' । *

८४. रत्नत्रयं...बीजकम्—अही हैं ही अहं नमः नो ध्येय तरीके निर्देश करवामा आय्यो
 छे; कारण के, रत्नत्रय ए जिनबीजनु पण बीजक छे । आत्मा जिन (परमात्मा) बनावनार रत्नत्रय होवाथी,
 तेने जिनबीजनु पण बीज कहेवामा आवे छे । रत्नत्रयनी मुख्यता आ प्रमाणे नाना मंत्रपदमा दशोवीने
 30 समग्र यत्रस्तवना सार तरीके तेने कहेवामा आय्यु छे ।

+ आ श्लोक 'योगशास्त्र'ना अष्टम प्रकाशमा श्लोक न. ३७ तरीके मळे छे । मूलमन्त्रना बीजा खंडनी
 फलश्रुति आ श्लोकमा तथा आ पछीना श्लोकमा आपवामा आवी छे ।

* मन्यते यो जगत्तत्त्व स मुनिः परिकीर्तितः ।

—श्री ज्ञानसार अष्टक, मौनाष्टक.

35

ॐ जुओ, उपा. श्री यशोविजयजी कृत 'धर्मपरीक्षा' ।

नोंध :-

श्री सिंहतिलकसूरिण रजू करेल आम्नायने मुख्यत्वे लक्ष्यमा राखी संस्था तरफथी ऋषिमण्डलयन्त्र चार रगमां अलग मुद्रित करवामा आयुं छे अने तेनी एक एक नकल आ ग्रयनी साथे आपवामा आवी छे । ते यन्त्रमां नीचे प्रणालिका अनुसार गणधरो, लब्धिओ, देवीओ, यक्षो, यक्षिणीओ आदिनां नाम लखेल छे ते अहीं परिशिष्ट रूपे छाय्वा छे । आमांथी जेनो जेनो प्रस्तुत कृतिमां उल्लेख आवे छे तेनो त्यां 5 त्यां निर्देश कयों छे ।

परिशिष्ट १

अगियार गणधरो

१. इन्द्रभूति	५. सुधर्मा	९. अचलभाना	
२. अग्निभूति	६. मण्डितपुत्र	१०. मेनाथे	10
३. वायुभूति	७. भौर्यपुत्र	११. प्रभास	
४. व्यक्त	८. अकम्पित		

परिशिष्ट २

अडताळीस लब्धिओ

१. जिन	१७. दशपूर्णि	३३. वर्धमान	15
२. अवधिजिन	१८. चतुर्दशपूर्णि	३४. दीप्ततपः	
३. परमावधिजिन	१९. अष्टाङ्गनिमित्तकुशल	३५. तप्ततपः	
४. सर्वावधिजिन	२०. विकुर्वेणर्द्धिप्राप्त	३६. महातप	
५. अनन्तावधिजिन	२१. विद्यावर	३७. घोरतपः	
६. कुष्ठबुद्धि	२२. चारणलब्धि	३८. घोरगुण	20
७. बीजबुद्धि	२३. प्रश्न(प्रज्ञ)श्रमण	३९. घोरपराक्रम	
८. पदानुसारि	२४. आकाशगामि	४०. घोरगुणब्रह्मचारि	
९. आशीविष	२५. क्षीराश्रवि	४१. आमर्दौषधिप्राप्त	
१०. दृष्टिविष	२६. सर्पिराश्रवि	४२. खेलापधिप्राप्त	
११. संभिनश्रोत.	२७. मध्वाश्रवि	४३. जडौषधिप्राप्त	25
१२. स्वयसंबुद्ध	२८. अमृताश्रवि	४४. विपुडौषधिप्राप्त	
१३. प्रत्येकबुद्ध	२९. सिद्धायतन	४५. सर्वौषधिप्राप्त	
१४. नोषिवुद्ध	३०. भगवन्महामहावीर- वर्धमानबुद्धिर्षि	४६. मनोबलि	
१५. ऋजुमति	३१. उग्रतपः	४७. वचनबलि	
१६. विपुलमति	३२. अक्षीणमहानसि	४८. कायबलि	30

परिशिष्ट ३

चोवीश तीर्थङ्गरोना पिताओ

	१. नाभि	९. सुपीव	१७. सूर
	२. जितशत्रु	१०. दृढरथ	१८. सुदर्शन
5	३. जितारि	११. विष्णु	१९. कुम्भ
	४. संवर	१२. वसुपूज्य	२०. सुमित्र
	५. मेघरथ	१३. कृतवर्म	२१. विजय
	६. श्रीधर	१४. सिंहसेन	२२. समुद्रविजय
	७. सुप्रतिष्ठ	१५. भानु	२३. अश्वसेन
10	८. महासेन	१६. विश्वसेन	२४. सिद्धार्थ

परिशिष्ट ४

चोवीश तीर्थङ्गरोनी माताओ

	१. मरुदेवा	९. रामा	१७. श्री
	२. विजया	१०. नन्दा	१८. देवी
15	३. सेना	११. विष्णु	१९. प्रभावती
	४. सिद्धार्था	१२. जया	२०. पद्मा
	५. सुमङ्गला	१३. श्यामा	२१. वप्रा
	६. सुसीमा	१४. सुयशा	२२. शिवा
	७. पृथ्वी	१५. सुव्रता	२३. वामा
20	८. लक्ष्मणा	१६. अचिरा	२४. त्रिशला

परिशिष्ट ५

चोवीश देवीओ

	१. ह्री	९. अम्बा	१७. सानन्दा
	२. श्री	१०. विजया	१८. नन्दमालिनी
25	३. धृति	११. नित्या	१९. माया
	४. लक्ष्मी	१२. क्लिन्ना	२०. मायाविनी
	५. गौरी	१३. अजिता	२१. रौद्री
	६. चण्डी	१४. मदद्रवा	२२. कला
	७. सरस्वती	१५. कामाङ्गा	२३. काली
30	८. जया	१६. कामबाणा	२४. कलिप्रिया

परिशिष्ट ६
चोवीश यक्षो

१. गोमुख	९. अजित	१७. गन्धर्व	
२. महायक्ष	१०. ब्रह्म	१८. यक्षराज	
३. त्रिमुख	११. यक्षराज	१९. कुबेर	5
४. यक्षनायक	१२. कुमार	२०. वरुण	
५. तुम्बरु	१३. वष्पुम्ब	२१. शुकुटि	
६. कुमुम	१४. पानाल	२२. गोमेध	
७. मानङ्ग	१५. किन्नर	२३. पाशं	
८. विजय	१६. गरुड	२४. ब्रह्मरान्नि	10

परिशिष्ट ७
चोवीश यक्षिणीओ

१. चक्रेश्वरी	९. सुतारिका	१७. बला	
२. अजितबला	१०. अशोका	१८. धारिणी	
३. दूरितारि	११. मानवी	१९. धरणप्रिया	15
४. काली	१२. चण्डा	२०. नरदत्ता	
५. महाकाली	१३. विदिता	२१. गान्धारी	
६. श्यामा	१४. अहकुगा	२२. अभिवका	
७. शान्ता	१५. कन्दर्पा	२३. पद्मावती	
८. शुकुटी	१६. निराणी	२४. सिद्धायिका	20

परिशिष्ट ८
सोळ विद्यादेवीओ

११. गेहिणी	७. काली	१३. वेरोट्या	
२. प्रज्ञप्ति	८. महाकाली	१४. अचछुप्ता	
३. यज्ञशुद्धला	९. गौरी	१५. मानसी	25
४. यज्ञाङ्गुली	१०. गान्धारी	१६. महामानसी	
५. चक्रेश्वरी	११. सर्वास्त्रमहा-ज्वाला		
६. पुरुषदत्ता	१२. मानवी		

परिशिष्ट ९
नव निधि

१. नैसर्गिक	४. सर्वरत्न	७. महाकाल	30
२. पाण्डुक	५. महापद्म	८. माणवक	
३. पिङ्गल	६. काल	९. शङ्ख	

परिशिष्ट १०

चोसठ सुरेन्द्रो

१. सौधर्म	२३. घोष	४५. काल
२. ईशान	२४. महाघोष	४६. महाकाल
५ ३. सनत्कुमार	२५. जलकान्त	४७. सन्निहित
४. महेन्द्र	२६. जलग्रभ	४८. सामान
५. ब्रह्म	२७. पूर्ण	४९. धातृ
६. लान्तक	२८. अवशिष्ट	५०. विधातृ
७. महाशुक्र	२९. अभितगति	५१. ऋषि
१० ८. सहस्रार	३०. अमितवाहन	५२. ऋषिपाल
९. प्राणत	३१. किन्नर	५३. ईश्वर
१०. अच्युत	३२. किम्पुरुष	५४. महेश्वर
११. चमार	३३. सत्पुरुष	५५. सुबल
१२. बलि	३४. महापुरुष	५६. विशाल
१५ १३. धरण	३५. अतिकाय	५७. हास्य
१४. भूतानन्द	३६. महाकाय	५८. हास्यरति
१५. हरिकान्त	३७. गीतरति	५९. श्वेत
१६. हरिपह	३८. गीतयश	६०. महाश्वेत
१७. वेणुदेव	३९. पूर्णभद्र	६१. पतङ्ग
२० १८. वेणुदारि	४०. माणिभद्र	६२. पतङ्गपति
१९. अग्निशिख	४१. भीम	६३. चन्द्र
२०. अग्निमाणव	४२. महाभीम	६४. सूर्य
२१. वेलम्ब	४३. सुरूप	
२२. प्रभञ्जन	४४. प्रतिरूप	

25

परिशिष्ट ११

आठ सिद्धिभो

१. लघिमा	४. प्राकाम्य	७. यत्रकामावसायिब
२. वशिता	५. महिमा	८. प्राप्ति
३. ईशिता	६. अणिमा	

પરિચય

શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ રચેલા આ સ્તોત્રની એક નકલ સ્વ. શ્રી મોહનલાલ ભગવાનદાસના સંગ્રહમાંથી મળી હતી, બીજી પ્રતિ પૂના, ઝાંડારકર રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટના સંગ્રહ નં. ૩૨૩, A ૧૮૮૨-૮૩, ત્રીજી નકલ બુહારી, શેઠ શવેરચંદ પન્નાજીના સંગ્રહની હતી અને ચોથી નકલ મુનિરાજ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજશ્રી પાસેથી મળી હતી ।

5

આ ચારમાથી ત્રણ પ્રતિઓની હાથનકલ હતી જ્યારે એક પૂના, મા. રિ. ઇ. ની મૂલ હાથપોથી હતી, ઇટલે પાઠ લેવાનું કામ મુશ્કેલ હતું । ચારે પ્રતિઓના કેટલાક અશુદ્ધ શ્લોકોને માપાની દૃષ્ટિ સુધારી અનુવાદ, વિવરણ અને તુલના-લેખો સાથે અહીં પ્રગટ કરેલ છે ।

શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ આ સ્તોત્રમાં સ્થાપ કરીને યંત્રના રચના ઉપર પ્રકાશ પાડ્યો છે । યંત્રનો મૂલમંત્ર, આરાધના અને ફલાદેશ પણ જણાવ્યા છે ।

10

આ સ્તવન પ્રસિદ્ધ ‘ઋષિમંડલસ્તોત્ર’ ના આધારે રચાયેલું છે । ‘ઋષિમંડલસ્તોત્ર’ માં યંત્ર-રચના વિશે જે અસ્પષ્ટ નિર્દેશ છે તેની શ્રી સિંહતિલકમૂર્તિના આ રચનાથી સ્પષ્ટતા થાય છે । એ દૃષ્ટિ આ સ્તોત્ર અતીવ ઉપયોગી જણાય છે । વઢી ઋષિમંડલસ્તોત્રકારે તીર્થકરોની પ્રભાના મહિમા માટે ૩૧ થી ૭૬ શ્લોકોનો વિસ્તાર આપ્યો છે તેને શ્રી સિંહતિલકમૂર્તિ એક જ શ્લોકમાં સંગ્રહી લીધો છે । એવો સંગ્રહ કેટલેય સ્થલે જોવાય છે, તે તેની તુલના કરતા જણાઈ આવે છે । એ રીતે ઋષિમંડલસ્તોત્રના ૯૮ શ્લોકોને 15 શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ ૩૬ શ્લોકોમાં સમાવી લીધા છે । વઢી હૃદયકામ ચોવીશ તીર્થકરોની સ્થાપના ઉપરાત શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ પંચપરમેશ્વરીના સ્થાપનાની વિશેષતા તેમના ‘પરમેશ્વરવિદ્યાસ્તવચન્દ્ર’ અને ‘મન્ત્રરાજ-રહસ્ય’ અનુસાર આમાં સમાવી દે છે । તક્ષેપમાં નાદ, ચિદ્રુ, કલા, શીર્ષક અને દીર્ઘકલારૂપ હૃદયકારના અશો ઉપર શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ સારી સ્પષ્ટતા કરી છે અને ત્રિવિધ આમ્નાયોનો નિર્દેશ પોતાના કૃતિઓમાં કર્યો છે । એ કૃતિઓ પ્રસ્તુત પ્રથમાં અન્યત્ર અમે પ્રગટ કરી છે ।

20

ઋષિમંડલસ્તોત્ર અનુસાર રચાયેલા અનેકવિધ ઋષિમંડલચત્રો અને હૃદયકારચત્રોમાં એકસરખો મેલ દેખાતો નથી, તે માટે આ સ્તોત્ર સ્પષ્ટ ચત્રાનો આપે છે એ જ આ સ્તોત્રના વિશેષતા છે ।

શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિના રચનાથી ઇટલું સ્પષ્ટ થાય છે કે, તેમની સામે રહેલું ઋષિમંડલસ્તોત્ર તેમની વિદ્યમાનતા વિ. સં. ૧૩૩૨ પહેલાનું તો છે જ । એ જ સ્તોત્રના આધારે દિગંબર જેનાચાર્ય શ્રીવિદ્યામૂળ-મૂર્તિ ઋષિમંડલસ્તોત્રની ૮૫ ઉપજાતિવૃત્તમાં કરેલી રચના પણ પ્રસિદ્ધ થયેલી છે ।

25

આ સ્તોત્રની તુલના માટે ટિપ્પણીમાં અમે ‘ઋષિમંડલસ્તોત્ર’ના સરખા ભાવવાળા શ્લોકો નોધ્યા છે તે વાચકોને ઉપયોગી થઈ પડશે ।

[૫૩-૮]

કલિકાલસર્વજ્ઞ-શ્રીમદ્-હેમચન્દ્રાચાર્યચિત્-
'ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત'ગતસંદર્ભઃ

[પञ્ચ-નમસ્કાર-સ્તોત્રમ્]

5

(અનુષ્ટુપ-વૃત્તમ્)

ઋષભાર્દાસ્તીર્થિકરાનુ, નમસ્યામ્યશિલાનપિ ।

ભરતૈરાવત-વિદેહાર્હતાંડપિ નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

તીર્થિકૃદ્ભયો નમસ્કારો, દેહભાજાં ભવચ્છિદે ।

ભવતિ ક્રિયમાણઃ સ ચોધિલાભાય ચોચ્ચકૈઃ ॥ ૨ ॥

10

સિદ્ધેભ્યથ નમસ્કારં, ભગવદ્ભયઃ કરોમ્યહમ્ ।

કર્મધોડદાહિ યૈર્ધ્યાનાડગ્નિના ભવ-સહસ્રજઃ ॥ ૩ ॥

આચાર્યેભ્યઃ પञ્ચવિધાડચારેભ્યથ નમો નમઃ ।

યૈર્ધાર્યતે પ્રવચનં, ભવચ્છેદે સદોદ્યતૈઃ ॥ ૪ ॥

શ્રુતં વિભ્રતિ યે સર્વં, શિષ્યેભ્યો વ્યાહરન્તિ ચ ।

15

નમસ્તેભ્યો મહાત્મભ્યઃ,—ઉપાધ્યાયેભ્ય ઉચ્ચકૈઃ ॥ ૫ ॥

અનુવાદ

ઋષભદેવ જગેરે સર્વ તીર્થિકરોને દુ નમન કરુ છુ । ભરત, ઇંરવત અને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમા રહેલા 'અર્હતો' (તીર્થિકરો) ને પણ દુ નમુ છુ ॥ ૧ ॥

20 'તીર્થિકરો'ને કરાતો નમસ્કાર પ્રાણીઓના ગમાર (રૂપી બધન) ને કાપનાગે થાય છે અને સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ કરાવનાગે થાય છે ॥ ૨ ॥

જેઓ ધ્યાન-અગ્નિવડે હજાગે ભવમા ઉત્પન્ન થયેલુ કર્મમૂહને વાલી નામ્યો છે, તે 'સિદ્ધ ભગવતો'ને દુ નમસ્કાર કરુ છુ ॥ ૩ ॥

ભવ (રૂપી બધન) ને છેદવામા મદા ઉચ્ચમગીલ ઇવા જેઓ પ્રવચનને ધારણ કરે છે, તે પાંચ પ્રકારના આચારવાલ્કા 'આચાર્યો' ને વારંવાર નમસ્કાર હો ॥ ૪ ॥

25 જેઓ સમસ્ત શ્રુતને ધારણ કરે છે અને શિષ્યોને (તેનો) ઉપદેશ આપે છે, ઇવા તે 'ઉપાધ્યાય ભગવંતો'ને વારંવાર નમસ્કાર હો ॥ ૫ ॥

શીલવ્રત-સનાથેભ્યઃ, સાધુમ્ભશ્ચ નમો નમઃ ।

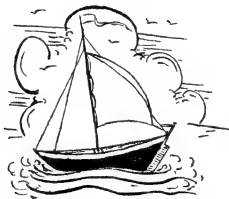
ભવ-લક્ષ-સન્નિવર્દનં, પાપં નિર્ણાસ્યન્તિ યે ॥ ૬ ॥

જેઓ લાચો મનોના અંદર બાંધેલા પાપનો સમૂલ નાશ કરનારા છે અને શીલ તથા વ્રતથી યુક્ત છે, એવા ‘સાધુઓ’ને ચારંવાર નમસ્કાર હો ॥ ૬ ॥

પરિચય

5

શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યે મહારાજા બુમારપાલના વિનિયતી ‘ત્રિપટિશલાકાપુરુષચરિત’ નામનો બૃહત્કાવ્ય પ્રથ સંસ્કૃત ભાષામાં પદ્યમાં રચ્યો છે । તેમાં પંચપરમેષ્ઠી વિશે છ શ્લોકો શ્લોકરૂપે આપેલા છે તેને અહીં અનુવાદ સાથે પ્રકટ કર્યો છે ।

कलिकालसर्वज्ञ-श्रीमद्-हेमचन्द्राचार्यरचित- श्रीवीतरागस्तोत्रमङ्गलाचरणम्

- यः परात्मा परंज्योतिः, परमः परमेष्ठिनाम् ।
 5 आदित्यवर्णं तमसः परस्तादामनन्ति यम् ॥ १ ॥
 सर्वे येनोदमूल्यन्त, समूलाः क्लेशपादपाः ।
 भूर्धा यस्मै नमस्यन्ति, सुरासुरनरेश्वराः ॥ २ ॥
 प्रावर्तन्त यतो विद्याः, पुरुषार्थप्रसाधिकाः ।
 यस्य ज्ञानं भवद्-भावि-भूतभावभावभासकृत् ॥ ३ ॥
 10 यस्मिन् विज्ञानमानन्दं, ब्रह्म चैकात्मतां गतम् ।
 सः श्रेष्ठेयः स च ध्येयः, प्रपद्ये शरणं च तम् ॥ ४ ॥
 तेन स्यां नाथर्वोस्तस्मै, स्पृहयेयं समाहितः ।
 ततः कृतार्थो भूयासं, भवेयं तस्य किङ्करः ॥ ५ ॥
 तत्र स्तोत्रेण कुर्यां च, पवित्रां स्वां सरस्वतीम् ।
 15 इदं हि भवकान्तारे, जन्मिनां जन्मनः फलम् ॥ ६ ॥

अनुवाद

- जेमनो आत्मा सर्व संसारी जीवोयी श्रेष्ठ छे, जेओ केवलज्ञानमय छे, जेओ पांच परमेष्ठिओमा प्रवान छे, अने जेमने पंडितजनो अज्ञानरूप अधकारयी पर तथा सूर्य समान प्रकाशमान (अथवा अज्ञानान्धकारने दूर करवा मोटे सूर्य समान प्रकाशमान) माने छे ॥ १ ॥
 20 तथा, जेओए (रागद्वेष आदि) क्लेशरूप सर्व वृक्षोने (महामोहरूप) मूलथी उखंडी नाह्या छे अने जेमने सुरेन्द्रो, असुरेन्द्रो, तथा नरेन्द्रो (चक्रवर्तिओ) पण मस्तक नमार्वांने नमस्कार करे छे ॥ २ ॥
 तथा जेमनायी धर्मोदि पुरुषार्थोने प्राप्त करावनारी चौद विद्याओ आ विषयमा प्रवर्ती अने जेमनु ज्ञान भूत, भविष्य अने वर्तमानकालना सर्व पदार्थोतुं प्रकाशक छे ॥ ३ ॥
 तथा, जेमना आत्मामा विज्ञान (केवलज्ञान), आनंद (अव्याबाध सुख) अने ब्रह्म (परमपद)
 25 ए त्रणे एकरूपताने पाप्म्या छे ते श्री अरिहत परमात्मा (ज) श्रद्धा करवा योग्य छे, ध्यान करवा योग्य छे अने ते परमात्माना (ज) शरणने हु स्वीकार छुं ॥ ४ ॥
 ते परमात्मायी (ज) हुं सनाय छु, ते परमात्माने ज हु अनन्यहृदययी चाहूं छु, तेमनायी ज हुं कृतकृत्य छुं अने तेमनो ज हु सेवक छुं ॥ ५ ॥
 ते परमात्माना गुणानुवादयी हुं मारी वाणीने पवित्र करुं, कारण के आ संसाररूप अटवीमा
 30 प्राणीओना जन्मनुं ए (भगवत्स्वन) ज फल छे ॥ ६ ॥

श्रीसोमोदयगणिकृतावचूणिः

यः परात्मेति० परश्चासावात्मा च परात्मा सर्वसंसारिजीवेभ्यः प्रकृष्टस्वरूपः, पुनः किं विशिष्टः ? परं ज्योतिः । परं सकलवर्ममलकालुष्यरहितत्वेन केवलं ज्योतिर्ज्ञानमयं यस्य स तथा, परमिति केवलार्थेऽव्ययम् । परमे चिदानन्दरूपे पदे तिष्ठन्तीति परमेष्ठिनोऽर्हदादयः पञ्च, तेषां परमः प्रधानभूतः (सिद्धः) । परमत्वं चास्य (सिद्धस्य) मुक्तावस्थामधिकृत्य परमेष्ठिनामिति पद्यी “सप्तमी चाविभागे निर्धारणे” (२-२-१०९) 5 इति सूत्रेण । तथा य बीतरागं तमसः परस्तादात्मनन्ति ध्यायन्ति तत्स्वरूपोपलब्धये मनीषिणः । कः ? परस्तात् परस्मिन् पारे, कस्य ? तमसोऽज्ञानरूपस्य, किम्भूतं यम् ? आदित्यवर्णमादित्यस्यैव वर्णं उच्यते यस्य तं तथा, भानोरुपमानमन्यस्य तथाविधस्य वस्तुनोऽत्राभावात्, परस्तादिति पठिततमसोऽज्ञानरूपान्धकारस्याग्रे आदित्यवर्णं सूर्याभ तद्विनाशकमित्यर्थः ॥ १ ॥

सर्वे० येन सर्वे समस्ताः क्लेशा रागद्वेषादयस्त एव पादपा वृक्षा नरकादिकटुफलदायित्वेन 10 समूला मिथ्यात्वमूलसहिता उदमूल्यन्त उन्मूलिताः, यस्मै मूर्ध्ना सुरासुरनरेश्वरा नमस्यन्ति-नमस्कुर्वन्ति ॥ २ ॥

प्राव० यतो यत्सकाशाद् विद्या. शब्दविद्यादिकाश्चतुर्दश, धर्मार्थकामादिपुरुषार्थानां च प्रसाधिका विधायिका. प्रावर्त्तन्त अभूवन्, यद्वा द्वादशाङ्गीगता विद्या सुवर्णशिद्धयादिप्ररूपिका. । यस्य ज्ञानं भवद्वाविभूतभावावभासकृद्—अतीतानागतनवर्त्तमानवस्तुप्रकाशकमस्तीति गम्यम् ॥ ३ ॥

यस्मिन्० यस्मिन् विशिष्टं ज्ञानं विज्ञानं केवलज्ञानमानन्दमकृत्रिमसुखं ब्रह्म च परमपदं 15 त्रीण्येकात्मताभिर्य गतानि स एव बीतरागजीवः स एव ज्ञानं ज्ञानैकरूपत्वात् तस्य, स एव च सुखं दर्शन-स्पर्शनादिबाह्यस्य कस्यापि तत्राभावात्, स एव परमपदं अमुक्तिरूपस्याभावात् । अथ तच्छब्दं दर्शयन्त आहुः, सः श्रद्धेयः स पूर्वोक्तपरात्मादिविशेषणविशिष्टः श्रद्धेयः, स्वहृदयरुचिविषयः कार्यः, च-पुनः स ध्येयो रूपातीततया ध्यातव्यस्त तमसः परस्तादाम्नात शरणं प्रपद्ये स्वीकरोमि ॥ ४ ॥

तेन० तेनोन्मूलितक्लेशपादपेन नायवान् सनाथोऽहं स्यां भवामि, तस्मै सुरासुरनमस्कृतायाऽहं 20 समाहितस्तदेकानमनाः स्पृहयेय वाञ्छामि, ततः प्रकटितपुरुषार्थसाधकविद्यासमुदायादहं कृतार्थः कृतवृत्त्यः प्राप्ताभीष्टकार्यो वा भूयासं भवामि भविष्यामि इत्यर्थः । तस्य त्रिकालज्ञानवतः किङ्करो भवेयमस्मि ॥ ५ ॥

तत्र० तत्र विज्ञानानन्दब्रह्मरूपे स्वा सरस्वती वाणी, स्तोत्रेण कृत्वा पवित्रां कुर्यां—करोमि । को हेतुः ? हि-यस्मात् कारणाद् भवकान्तारे संसारारण्ये जन्मिना जीवानां, जन्मनः पादपरूपस्य इदमेव बीतरागस्तवनं फलम्, नान्यत् ॥ ६ ॥

श्रीप्रभानन्दसूक्तविवरणम्

अत्राद्यसार्द्धश्लोकत्रयस्य पदानां प्रथमादिसप्तम्यन्तविभक्तिप्रथमवचनान्तानामुत्तरश्लोक-
द्वयस्य तदन्तरेव पदैर्यथाक्रमं कर्तृकर्मविषयतया योजनं कार्यम् । तथाहि—परमात्मेति विशेष्यं पदम्,
अतो यः किल परमात्मा परंज्योतिः स श्रद्धेयः । यश्च परमेष्ठिनां परमः स ध्येयः, यं चादित्यवर्णं तमसः
5 परस्तादामनन्ति ते शरणं प्रपद्ये । येन च समूलाः सकलक्लेशपादपाः समुदमूल्यन्त तेन नाथवान्
स्याम् । यस्मै च सुरासुरनरेश्वराः सरमसं नमस्यन्ति तस्मै समाहितः स्पृहयेयम् । यतश्च पुरुषार्थ-
प्रसाधिका विद्याः प्रावर्तन्त ततः कृतार्थो भूयासम् । यस्य च भवद्भाविभूतभाववाभासकृद् ज्ञानं तस्य
किङ्करो भवेयम् । यस्मिंश्च विज्ञानमानन्दं ब्रह्म चैकात्मतामुपगतं तस्मिन् स्तोत्रेण स्वां सरस्वतीं
पवित्रां कुर्यामिति पदानां परस्परसम्बन्धः ।

- 10 साम्प्रतमेतदेव प्रतिपदं व्याख्यायते । तत्र परश्चासावात्मा च परात्मा परत्वं चास्य देहात्मान्त-
रात्मापेक्षम्, यतः कैश्चिदुपयोगलक्षणमनादिनिधनं अपौद्गलिकत्वेन रूपातीतं तथाविधसामग्रीसाकल्यात्
शुभाशुभरूपस्य कर्मणः कर्तारमुदयप्राप्तस्य तस्यैव च भोक्तारमण पवैतल्लक्षणविलक्षणदेहादर्थान्तर-
भूतमविशंवादिप्रमाणप्रतिष्ठितमप्यात्मतत्त्वं महामोहोपहतमतिवेनामन्यमानः पिष्टादिद्विध्ययोगान्म-
दशक्तिमिवाचेतनमहद्भूतसम्पर्काच्चेतनत्वमुद्भाव्य देहस्थैवात्मत्वमुपकल्प्यतेऽतः स देहात्मा । यथा
15 देहातिरिक्तस्यात्मनः सत्प्रमाणप्रतिष्ठितत्वं तथा पुरस्तादष्टमप्रकाशो प्रकाशयिष्यते ।

- अन्तरात्मा च ज्ञानावरणादिकर्मनिर्मथितमाहात्म्यः शारीरी संसारजीवः । एतयोश्च वक्ष्यमाण-
विशेषणगणासहत्वेन प्रकृतानुपयोगित्वमतः परशब्दोपादानम् । परात्मा च विगलितसकलकर्ममल-
पटलः सम्यक्सिद्धज्ञानदर्शनाऽऽनन्दवीर्यलक्षणान्तत्वनुपपन्नः शिवमचलमपुनर्भवं परमपदमध्यासीनो
ज्ञानदर्शनोपयुक्तः केवलतामैव साम्प्रतं स एव विशिष्यते । किं विशिष्टः परमात्मेत्याह परंज्योतिः,
20 अप्रतिपातित्वेन लोकालोकप्रकाशकत्वेन च परं सर्वोत्कृष्टं चिन्स्वरूपं ज्योतिर्यस्येति ज्योतिर्ज्योति-
ष्मतोरमेदात् स एव परं ज्योतिः । परत्वं चास्य प्रतिश्रुतावधिमतः पर्यायलक्षणचिदंशचतुष्टयापेक्षं
प्रतिपातित्वेनाल्पविषयत्वेन च मत्यादीनामनीदृशत्वान् । यदि वा रवीन्दुविद्युन्मणिप्रमुखे निखिलेऽपि
ज्योतिर्वर्गे यः परमुत्कृष्टं ज्योतिरिति स परंज्योतिः । यश्चैवंविधः परात्मा स श्रद्धेयः श्रद्धाविषयमव-
तारणीय इत्युत्तरपदेन योगः । किमुक्तं भवति ? किल यद्यप्यघातिकर्मणामहंदादीनामध्यक्षे तस्मिन्
25 स्तुतं प्रत्ययेनैव श्रद्धा विधेयं । न चानुपकृतपरानुग्रहकृतां क्षीणरागद्वेषमोहानामहंदादीनां वितथ-
वादित्वमतः किमश्रद्धेयं परमात्मनः ? । पुनः परमरहस्यभूतं परमात्मानमेव विशिनष्टि । परमः
परमेष्ठिना । परमे चिदानन्दरूपे ब्रह्मणि तिष्ठन्तीति परमेष्ठिनस्ते चार्हदाचार्याध्यायसाधव एव,
तेषां मध्ये परमः प्रकृष्टः सिद्धिरूपो यः परमेष्ठी, अहंदादिपरमेष्ठिचतुष्टयस्य चामुक्ततावस्थामधिष्ठत्य
सिद्धस्य पञ्चपरमेष्ठिनः परमत्वम् । मुक्तास्तु सर्वेऽप्येकरूपा एव । स चैवंविधः परमात्मा भगवां-
30 स्तदेकतानमनोभिर्ध्वंयस्तत्स्वरूपप्राप्तये सततमनुस्मरणीय इति उत्तरपदेन सम्बन्धः ।

- प्रथमान्तं पदमभिधाय द्वितीयान्तमाह । यं च परमात्मानमणिमाद्यष्टमहासिद्धिप्रसिद्धिमहसो
मुनयोऽप्यामनन्ति — तत्स्वरूपोपलब्ध्ये संततमभ्यस्यन्ति । किम्भूतम् ? तमसः परस्ताद् वर्तमानम्,
तमांसि निकाचितानि कर्माणि विमलकेवलाऽऽलोकेन च तेषां पारे प्रतिष्ठितं सत्त्व-रजस्तमोगुण-
त्रयातीतमित्यर्थः । तमहमेवंरूपं परमात्मानं दुर्बारांतरापारित्याजितात्मशक्तिः शरणं प्रपद्ये इत्युत्तरेण
35 योगः । पुनः किं विशिष्यम् ? आदित्यवर्णं, आदित्यस्य प्रभापतेतिव वणः शोभा यस्य स तथा
तम् । अत्राह परः—‘ननु परिमितक्षेत्रमात्रप्रकाशनमहसा मिहिरेण लोकालोकप्रकाशनप्रवरपरम-
ज्योतीरूपस्य परमात्मनः साम्यमनुपपन्नम् । तथा चागमः—

“चंदाश्चग्राहणं, पहा पयासेह परिमियं खेत्तं ।

केवलियनाणलम्भो, लोयालोयं पयासेह” ॥ १ ॥

इति । आचार्यः—साधु, भोः सहृदय ? हृदयङ्गममभिधासि, केवलं सकलेऽपि कलावत्प्रमुखे तेजस्विवर्गे विगणयद्भिरस्माभिर्भानोरेव किमपि तदुपमानलवलाभसम्भावनास्यादत्तमुपलब्धमित्यादित्यवर्णमित्यभिहितं, तत्त्वतस्तु सुमेरुपरमाण्वोरिव महदन्तं परमात्मद्वद्दशात्महसोरिति । 5 आदित्योऽपि निरस्ततमस्त्वेन तमसः परस्ताद् भवति ।

तृतीयान्तं पदमाह । येन च भगवता परमात्मना क्लेशपादपाः सर्वेऽप्युद्मूल्यन्त । “अविद्या-ऽस्मिन्तरागद्वेषाभिनिवेशाः क्लेशाः ।” तत्र “अनित्याशुचिदुःखानात्मसु मिथ्याज्ञानमविद्या, दुर्धरा-हंकारवशान् सर्वत्राऽस्मीति भावोऽस्मितता, मनोक्षेपु शब्दादिष्वान्तमनो गाढाभिष्वङ्गो रागः, तेजोवामनोक्षेपु भृशमप्रीतिविशेषो द्वेषः, अतस्त्वेऽपीदमित्यमेवेत्येकान्ताग्रहप्रहिलताऽभिनिवेशः” । 10 उपलक्षणं चैतदन्यासामपि प्राक्तिकर्मांतरप्रकृतौनाम् । एते च संसृत्यामात्मनोऽनादिसम्बन्धवशाद् बद्धमूलाः, प्रदर्शिततत्तद्विकारप्ररोहसंहतयः, स्फुरदाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदेविकवेदनोदयप्रसून-संततयः, प्रकाशितामुष्मिकदुर्गदुर्गतिदुःखफलपटलाः पादपा इव पादपाः । ते च सङ्ख्यागादा-केवलतोत्पत्तिं त्रिजगदप्रतिमल्लहस्तिमल्लेन येन भगवता दुस्तपतपोऽन्दोलनेन (?) चलाचलतामापाद्य शुक्लध्यानसमुद्गण्डगुण्डाभ्रेऽनेन समूलाः सहेलमुन्मूलितास्तेन त्रिजगन्नाथेनाहमपि नाथवान् स्यां 15 भवेयमित्युत्तरेण योगः । येनासौ मामलब्धानां ज्ञानादिगुणानां लम्भनेन तेषामेव च लब्धानां परिपालनात्ताननुगृह्णाति ।

चतुर्थ्यन्तं पदमाह—मूर्ध्ना यस्मै नमस्यन्ति सुरासुरनरेश्वराः । यस्मै समूलोन्मूलितक्लेश-पादपाय भगवते सुरासुरनरेश्वराः । देवदानवमानवपतयः सकलक्लेशत्रातोर्लिङ्घित्तिनिमित्तं मूर्ध्ना उत्तमाङ्गेन सरभसं नमस्यन्ति । तस्मै त्रिभुवनसनातनगुरवे समाहितस्त्वदेकतानमानसोऽहमपि 20 स्पृहयेयं, प्रणामादिनिमित्तं स्पृहामावहामीत्युत्तरेण सम्बन्धः । इदमुक्तं भवति । किल यद्यपि सुरासुरेश्वरादिवत् प्रत्यक्षाहंत्प्रमाणादिसामग्री दुःप्रमा-समयसमुद्भूतस्य ममासंभविनी तथापि “मनोरथानामगतिर्न विद्यते” इति न्यायात् स्पृहामात्रमपि तावद् धारयामि येन सदभ्यस्ततया भवान्तरेऽपि संस्कारोऽयमनुवर्तत इति ।

पञ्चम्यन्तं पदमाह—प्रावर्त्तन्त यतो विद्याः पुरुषार्थप्रसाधिकाः । यतो यस्मात् सर्वविद्ः 25 परमपुरुषात् पुरुषार्थानां धर्मार्थ-काम-मोक्षलक्षणानां प्रसाधिकास्तदुपायोपदार्थिन्यो विद्याः शब्दविद्यादिकाः प्रावर्त्तन्त प्रादुरासन् । यतो द्वादशाङ्गीमूलनीर्वमुपादादित्रिपदी तदुचितेषु भगवान् न्ययमुदीरयति । न च द्वादशाङ्गीव्यतिरिक्तमन्यदपि विद्याङ्गमस्तीत्यतः समस्तविद्यानां भगवानेव प्रभवः । अतएव ततस्तस्मात् परमपुरुषानुध्यानादहमपि पुमर्थोपलब्ध्या हृतार्थः हृतकृत्यो भूयसमित्युत्तरेण योगः । पुरुषार्थोपायोपलब्ध्या च हृतकृत्यता समीचीनवेति । 30

षष्ठ्यन्तं पदमाह—यस्य ज्ञानं भवद्भाविभूतभावावभासरुत् । यस्य भगवतः परमात्मनो घातिकर्मणामात्यन्तिकक्षयादुत्पन्नं ज्ञानं वैशकालस्वभावविप्रकर्षैरनन्तरितमत एव भवद्भाविभूतभावा-वभासरुद् वृत्तमानानागततीतपदार्थसार्थप्रकटनपटिष्ठम् । तस्यैवभूतस्याहं किङ्करो भवेयमित्युत्तरेण योगः । अत्रायमाशयः—किलास्मिन् जगति यस्य विस्वादिद्वेन नानैकान्तिकोऽष्टाङ्गनिमित्तमात्राव-भासरुपरो ज्ञानांशः स्यात् सोऽपि तदर्थिभिः प्रेयैरिव प्रतिक्षणमुपास्यते । यस्य च भगवतः 35 प्रागुपवर्णितस्वरूपं ज्ञानं तस्य किङ्करत्वमनुत्तरसुरा अपि कुर्युः । किमङ्ग ! मादृशोऽङ्गभागिति ।

सप्तम्यन्तं पदमाह—यस्मिन् विज्ञानमानन्दं ब्रह्म चैकाङ्ग[त्]तां गतम् । यस्मिन् भगवति परमपरमेष्ठिनि विज्ञानमानन्दं ब्रह्म चैकात्मतां गतम् । तत्र प्रत्यादिज्ञानेभ्यः क्षायिकत्वेनाप्रतिपातित्वेना- १०

- નન્તદ્રવ્યપર્યાયગોચરત્વેન ચ વિશિષ્ટં કેવલલોકલક્ષણં જ્ઞાનં વિજ્ઞાનમ્ । આનન્દં ચાત્મનઃ કદાપ્ય-
લબ્ધપૂર્વસ્વરૂપલાભસમુદ્ભવમિતરકારણકલાપનિરપેક્ષમનુપાધિ મધુરમક્ષયમાત્યન્તિકં સુખમેવ । બ્રહ્મ
ચ પરમં પદમ્ । યદા ચ ભવોપગ્રાહિકર્મપારવશ્યાદદ્યાપિ ભવસ્યઃ કેવલી ભવતિ તદાસ્મિન્ ભગવતિ
કેવલિનિ વિજ્ઞાનમાનન્દં ચ વર્તંતે । અયં ચ પરમં પદં ગમિષ્યતીત્યાત્મવિજ્ઞાનાનન્દબ્રહ્મણાં મિથઃ
5 પૃથગ્ભાવઃ સ્યાદેષ । શૈલેશ્યનન્તરં ચ સકલકર્મોશપ્રક્ષયાદક્ષયં પદમુપેયુધ્યસ્મિન્ વિજ્ઞાનમાનન્દં બ્રહ્મ
ચૈકાત્મતાં યાતિ સ एव परमात्मा, स एव विज्ञानं, स एवानन्दः, स एव परमं ब्रह्मेत्यभिन्नभावतां
ભજતે । અતસ્તત્ર તસ્મિન્ પૂર્વોપવાર્ણિતસ્વરૂપે પરમાત્મનિ સ્તોત્રેણ યથાર્થવાદેનાહં સ્વામાત્મીયાં
સરસ્વતીં વાર્ણીં પવિત્રાં પાવર્તીં કુર્યાં — વિદધ્યામિત્યુત્તરેણ સમ્બન્ધઃ । નનુ કિમસ્યાઃ પ્રથમં કિમપ્ય-
પૂતત્વમસ્તીત્યુચ્યતે । સ્વકર્મપરિણામેનાભ્યાવૃત્ત્યા ભવે વંશ્રમ્યમાણાનાં પ્રબલજ્ઞાનાવરણોદયાદ્ વિશિષ્ટ-
10 ચિત્તચૈતન્યશૂન્યાનામસુમતામસુલભૈષ કવિત્ત્વવક્તૃત્વસરસા સરસ્વતી, યદા ચ તથામધ્યત્વૈવૈચિર્યાત્
સંઘટિતાપિ ભવાભિનન્દિનાં સુરરાદીનામસદ્ગુણોદ્ભાવનેનાત્માનં મલિનયતિ, તદા પરમાત્મપ્રભુતિ-
સ્તુત્યવર્ગસ્તુ તિપ્રયોગમન્તરેણ કિમન્યદ્ધમર્પણમસ્યાસ્તતઃ તત્ર સ્તોત્રેણેત્યુક્તમ્ । કિંચ્ચ અસ્મિન્
ભષકાન્તારે સંસારારણ્યે જન્મિનાં સત્ક્ષેત્રાદિકાદશાઙ્ગીસકૃતસ્ય જન્મનોડવતારસ્યાપીદં સદ્ગુતં
ઘસ્તુતત્ત્વોદ્ભાવનમેવ ફલમ્ ।

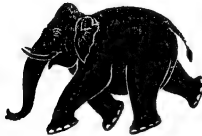
15

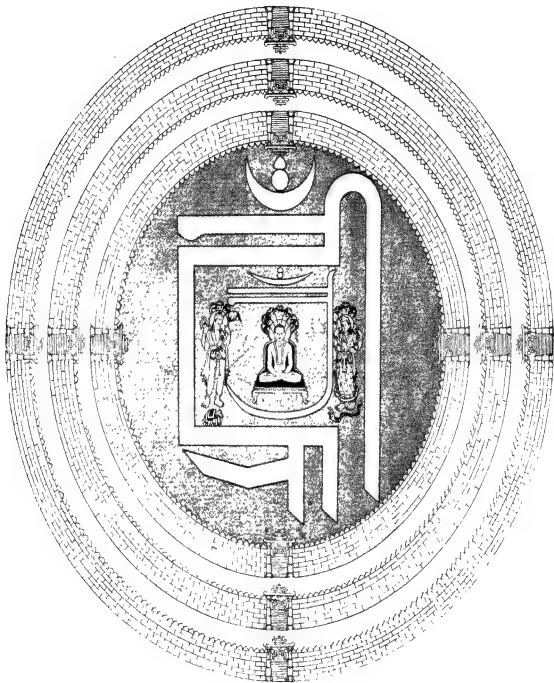
પરિચય

કલિકાલસર્વજ્ઞ ભગવાન્ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યના શ્રી ‘વીતરાગસ્તોત્ર’ યી કોણ વિદ્વાન્ અપરિચિત
હશે ? મહારાજા કુમારપાલની દૈનિક પ્રાર્થના માટે રચવામા આવેલ ૯ પ્રચરત્વનું આજે પણ અનેક મહાત્માઓ
માવપૂર્વક પ્રતિદિન પારાયણ કરે છે । રોજ સવારમાં આ પ્રથનું સંવૂર્ણ પારાયણ ન થાય ત્યાસુધી મોઢામા કાઢ
પણ ન નાખવાનો શ્રીકુમારપાલ મહારાજાનો દૃઢ અભિપ્રહ હતો । આ પ્રથ સાહિત્ય, ભક્તિ વગેરે સર્વ દૃષ્ટિ

20 પરિવૂર્ણ છે ।

શ્રી વીતરાગસ્તોત્રની એક પ્રત શ્રીસોમોદયગણિકૃત અવચૂર્ણિ અને શ્રીપ્રમાનન્દમુરિકૃત વિવરણ
સાથે શ્રી કેસરબાઈ જ્ઞાનમંદિર, પાટણ, તરફથી વિ. સં. ૧૯૯૮ મા પ્રકાશિત થઈ છે । તેમાંથી પ્રસ્તુત
સંદર્ભ તારવીને અહીં રજૂ કર્યો છે ।

समस्तयोगस्योपनिषत् ॐ ह्रीं क्लीं स्वस्त्यस्तु

भट्टारक-श्रीसकलकीर्तिरचित-‘तत्त्वार्थसारदीपक’-महाग्रन्थस्य संदर्भः

[पदस्थ—भावना प्रकरणम्]

अथ पिण्डस्थमाख्याय, वक्ष्ये पदाक्षरोद्भवम् ।

ध्यानं पदस्थमत्यन्तस्वाधीनं मुक्तये सताम् ॥ ३३ ॥

5

पदान्यादाय साराणि, योगिभिर्यद् विधीयते ।

सिद्धान्तबीजभूतानि, ध्यानं पदस्थमेव तत् ॥ ३४ ॥

ध्यायेदनादिसिद्धान्तविख्यातां वर्णमातृकाम् ।

आदिनाथमुखोत्पन्नां, विश्वागमविधायिनीम् ॥ ३५ ॥

पत्रषोडशसंयुक्ते, कमले नामिमण्डले ।

10

प्रतिपत्रं भ्रमन्तीं स, स्मरेद् द्व्यष्टस्म(स्व)गवलीम् ॥ ३६ ॥

‘अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, लृ, ए, ऐ, ओ, औ, अं, अः ॥’

अनुवाद *

पिण्डस्थ ध्यान विशेषे जणाख्या पट्टी—हवे हुं पद अने अक्षरोधी (अथवा पदना अक्षरोधी) उत्पन्न भना एवा ‘पदस्थ ध्यान’ विशेषे कहीश । ए (पदस्थ ध्यान) अत्यन्त स्वाधीन छे तेयी ते 15 सत्पुरुषोने मुक्ति माटे (सुसाध्य) थाय छे ॥ ३३ ॥

सिद्धान्तना बीजभूत सार पदोने अवलम्बीने योगीओ जे ध्यान करे छे, ते ज ‘पदस्थ ध्यान’ कहेवार्थ छे ॥ ३४ ॥

वर्णमालानुं ध्यान

श्री आदिनाथ भगवंतना मुखवी निकलेली, सधळ्या आगमोनी रचना करनारी अने अनादि- 20 सिद्धान्तमा विख्यात एवी वर्णमातृका (सिद्धमातृका)नु ध्यान करवु जोईए ॥ ३५ ॥

नामिमंडळमां सोळ पत्रवाळ्या कमळना प्रत्येक पत्र उपर अनुक्रमे फरतीं सोळ स्वरोनी श्रेणिनुं स्मरण करवु ॥ ३६ ॥

ते सोळ स्वरो आ प्रकारे छे—‘अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ अं अः ।’

* ग्रन्थकारे पदस्थ-ध्यान बिषे ‘ज्ञानार्णव’नो आधार लीधो होय एम लये छे, कारण के केटलये श्लोकोनु 25 थोडा फेरफार साये आमं निरूपण छे । तेनी सरखामणी माटे ‘ज्ञानार्णव’ना प्रकरण ३८ पृ. ३८७ ची श्लोकोनो अंक अहीं नोधीए छीए ।

१. शा. श्लो. १ । २. शा. श्लो. २ । ३. शा. श्लो. ३ ।

ચતુર્વિંશતિપત્રાદયે, કઞ્જે સત્કર્ણિકે હૃદિ ।

પચ્ચવિંશાન્ કકારાદિ-માન્તાન્ ધ્યાયેત્ સ વ્યજ્ઞનાન્ ॥ ૩૭ ॥

તતો વદનરાજીવે, હૈમે પત્રાષ્ટભૂષિતે ।

ચિન્તયેચ્છેપવર્ણાર્થી, યકારાદીન્ પ્રદક્ષિણમ્ ॥ ૩૮ ॥

5 હમાં પ્રસિદ્ધસિદ્ધાન્તપ્રસિદ્ધાં વર્ણમાતૃકામ્ ।

ધ્યાયેદ્ યઃ સ શ્રુતામ્ભોધેઃ, પારં ગચ્છેચ્ચ તત્ફલાત્ ॥ ૩૯ ॥

અથ મન્ત્રં ગણાધીશં, વિશ્વતત્ત્વૈકનાયકમ્ ।

આદિમધ્યાન્તસદ્ગ્રંથૈઃ, સ્વરવ્યજ્ઞનસંભવમ્ ॥ ૪૦ ॥

ઊર્ધ્વાધોરેફસંયુક્તં, સકલં વિન્દુભૂષિતમ્ ।

10 એકાગ્રમનસા જ્ઞાનિન્ ! મન્ત્રરાજમિમં સ્મર ॥ ૪૧ ॥

હૃદયમા સુદર કર્ણિકા સહિત ઓવીશ પત્રવાળા વઝળમા 'ક.' 'પી' 'મ' સુત્રીના પચ્ચીશ વ્યજ્ઞનોનું તેણે (ગોમીર્) ધ્યાન કરતું ॥ ૩૭ ॥

૯ પછી મુખમા સુવર્ણકમળના આઠ પત્રોમા પ્રદક્ષિણારુપે (કમણઃ પત્રના) ચારી રહેલા 'ય' આદિ (ય ર લ વ શ ષ મ હ) આઠ વર્ણોનું ચિત્રન કરતું ॥ ૩૮ ॥

15

ફલધૃતિ

આ પ્રકારનાં (ઉપર જણાવેલી) પ્રસિદ્ધ મિદ્ધાનોમા વિધ્યાન એવી વર્ણમાતૃકાનું જે પુરુષ ધ્યાન કરે તે તેના ફલસ્વરૂપે શ્રુતસાગરના પાને પામે^૧ ॥ ૩૯ ॥

મન્ત્રાધિરાજ હૈ

હવે ગણાવીશ મન્ત્ર (હૈ વિશે જણાવે છે કે—) જે સર્વ તત્ત્વોનો મુખ્ય નાયક છે, જે આદિ
20 (અ), મધ્ય (ર.) અંત અંત (હ)—૯ રીતે થતા મેદો વડે સ્વર અને વ્યજ્ઞનથી ઉપજી થાય છે^૨, જે ઉપર અને નીચે રેફથી યુક્ત છે, જે કલાથી સહિત છે અને જે વિન્દુથી શોભે છે; તે આ મન્ત્રરાજ (હૈ) નું હે જ્ઞાની! તું એકાગ્ર મનથી સ્મરણ કરે ॥ ૪૦-૪૧ ॥

૧. જ્ઞા. શ્લો. ૪ । ૨. જ્ઞા. શ્લો. ૫ । ૩. જ્ઞા. શ્લો. ૬ । ૪. જ્ઞા. શ્લો. ૭ ।

૫. 'બ્રહ્મવિદ્યાવિધિ' નામક અપકટ જૈન ગ્રંથમા આ 'હૈ'ને મન્ત્રરાજ તરીકે ઓળખાવતા કથાવ્યુ છે કે—

25

ઊર્ધ્વાધોરેફમાક્રાન્ત્વં, સકલં વિન્દુલાન્નિતમ્ ।

અનાહતયુતં તત્ત્વં મન્ત્રરાજં પ્રચક્ષતે ॥ હૈ ॥

—હ. લિ. પત્ર ૯

૬. જ્ઞા. શ્લો. ૮ ।

દેવામ(સુ)રનતં મિધ્યાદુર્બોધધ્યાન્તમાસ્કરમ્ ।
 શુક્લં મૂર્દસ્યચન્દ્રાંશુકલાપવ્યાપ્તદિઙ્મુલમ્ ॥ ૪૨ ॥
 હેમાન્નકર્ણિકાસીનં નિર્મલં દિક્ષુ સ્થાઙ્ગણે ।
 સંચરન્તં ચ ચન્દ્રામં, જિનેન્દ્રતુલ્યમૂર્જિતમ્ ॥ ૪૩ ॥
 બ્રહ્મા કૈશ્વિદ્ધરિઃ કૈશ્વિદ્, બુદ્ધઃ કૈશ્વિન્મહેશ્વરઃ ।
 શિવઃ સર્વેસ્તથેશાનો, વર્ણોઽયં કીર્તિતો મહાન્ ॥ ૪૪ ॥
 મન્ત્રમૂર્તિં કિલાદાય, દેવદેવો જિનઃ સ્વયમ્ ।
 સર્વજ્ઞઃ સર્વગઃ શાન્તઃ, સાક્ષાદેષ વ્યવસ્થિતઃ ॥ ૪૫ ॥ ‘હે’ ॥
 જ્ઞાનવીજં જગદ્વંધં, જન્મ-મૃત્યુ-જરાપહમ્ ।
 અકારાદિ-હકારાન્તં, રેફવિન્દુકલાઙ્કિતમ્ ॥ ૪૬ ॥
 શુક્તિ-મુક્તયાદિદાતારં, સ્વન્તમમૃતામ્બુભિઃ ।
 મન્ત્રરાજમિમં ધ્યાયેદ્, ધીમાન્ વિશ્વસુલ્લાવહમ્ ॥ ૪૭ ॥

5

10

(ને મંત્ર) દેવો અને અસુરો વડે નમસ્કાર કરાયેલ, મિધ્યાજ્ઞાનરૂપ અન્ધકાર (ને દૂર કરવા) માટે મૂર્ધ સમાન, પોતાના ઉપર રહેલા ચન્દ્ર(કલા)માથી નીકળતા કિર્ણોના સમૂહ વડે દિગતોને વ્યાપ્ત કરતો, સુવર્ણકમલની કર્ણિકામા વિરાજમાન, નિર્મલ, દિશાઓમા અને આકાશરૂપી આગળામા મંચરતા ચન્દ્ર સમાન, 15 પરમ સામર્થ્યશાલી અને શ્રીજિનેન્દ્રતુલ્ય છે’ ॥ ૪૨-૪૩ ॥

આ મહાન્ વર્ણ (હે) ને જ કેટલાક બ્રહ્મા, કેટલાક હરિ, કેટલાક બુદ્ધ, કેટલાક મહેશ્વર, કેટલાક શિવ તથા કેટલાક ઈશાન કહે છે’ ॥ ૪૪ ॥

ગરેશ્વર ! આ મંત્રના રૂપ(આકૃતિ)ને ધારણ કરીને સ્વયં દેવાધિદેવ, સર્વજ્ઞ, સર્વવ્યાપી અને શાન્ત એવા શ્રી જિનેશ્વર ભગવાન્ સાક્ષાત્ રહેલા છે’ ॥ ૪૫ ॥ તે મન્ત્ર આ છે—‘હે’ । 20

મન્ત્રાધિરાજ અર્હે

(અથવા) બુદ્ધિમાન પુરુષે જેની આદિમા ‘અ’ છે, અતમા ‘હ’ છે અને જે રેફ, કલા અને વિન્દુથી સહિત છે; જે જ્ઞાનવીજ છે; જગદ્વંધ છે; જન્મ, મૃત્યુ અને જરને દૂર કરનાર છે; શુક્તિ (સામારિક સુલ્લો) તેમજ શુક્તિને આપનાર છે; જેમાથી અમૃતજલ સરી રહ્યું છે અને જે સર્વ સુખોને લાવનાર છે, તે આ મન્ત્રરાજ ‘અર્હે’ નું ધ્યાન કરવું જોઈએ’ ॥ ૪૬-૪૭ ॥ 25

- નાસાગ્રે નિશ્ચલં વા શ્રૂતાન્તરે મહોઽબલમ્ ।
 તાલુરન્ધ્રેણ વાઽઽધ્યાન્તં, વિશન્તં વા મુહુર્વામ્બુજે ॥ ૪૮ ॥
 સક્રુદુચ્ચારિતો યેન, મન્ત્રોઽયં વા સ્થિરીકૃતઃ ।
 હૃદિ તેનાપવર્ગાય, પાથેયં સ્વીકૃતં પરમ્ ॥ ૪૯ ॥
- 5 યદૈવેષ મહામન્ત્રચિત્તે ધત્તે સ્થિતિ મુનેઃ ।
 તદૈવ કર્મસન્તાનપ્રારોહઃ પ્રવિશીર્યતે ॥ ૫૦ ॥
 મત્વેતીદં મહત્તત્ત્વમર્હનામોદ્ભવં બુધાઃ ।
 વિશ્વકલ્યાણતીર્થેશં, શ્રીદં ધ્યાયન્તુ મુક્તયે ॥ ૫૧ ॥
 સર્વાવસ્થાસુ સર્વત્ર, જપન્તુ વા નિરન્તરમ્ ।
 10 વિશુદ્ધે માનસે મન્ત્ર્યં, નિશ્ચલં સ્થાપયન્તુ વા ॥ ૫૨ ॥ ‘અર્હે’ ॥
 તતો હકારમાત્રં ચ, રેફ-વિન્દુ-કલોઽગ્નિતમ્ ।
 સૂક્ષ્મં પ્રભાસ્વરં ચન્દ્રરેશ્વામં શાન્તિકારણમ્ ॥ ૫૩ ॥
 અગ્નિમાદિમહર્દ્દ્વાનાં, જનકં ચિન્તયેત્ સુધીઃ ।
 અનુચાર્યં હૃદા નિત્યં, ભવબ્રમણહાનયે ॥ ૫૪ ॥ ‘હ’ ॥
- 15 તે મન્ત્રરાજ નાસિકાના અગ્રભાગ પર સ્થિર છે, અથવા ધૂમધ્યમા અત્યન્ત પ્રકાશમાન છે, અથવા તાલુરન્ધ્રથી આવે છે અને મુલકમલમાં પ્રવેશ કરે છે, એવું ધ્યાન કરવું ॥ ૪૮ ॥
 જેણે એક જ વાર આ મન્ત્રનો ઉચ્ચાર કર્યો છે અથવા હૃદયમાં સ્થિર કર્યો છે તે પુરુષે મોક્ષ માટે ઉત્તમ માતૃ પ્રહણ કર્યું છે ॥ ૪૯ ॥
 મુનિના ચિત્તમાં આ મહામન્ત્ર સ્થિરતા કરે ત્યારથી જ (અર્થાત્ મુનિના ચિત્તમાં આ મહામન્ત્રની
 20 સ્થિરતા ઘટાની સાથે જ) કર્મોની પરંપરાનો અંકુરો ધ્રુવમાં મળે છે ॥ ૫૦ ॥
 એ રીતે અર્હે નામમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા આ મહાતત્ત્વને જાણીને વિશ્વનું કલ્યાણ કરવામાં શ્રી તીર્થંકર સ્વરૂપ અને મોક્ષ (અને મુક્તિ) ને આપનાર એવા તે તત્ત્વ(અર્હે)નું વિદ્વાનોએ મુક્તિ માટે ધ્યાન કરવું જોઈએ ॥ ૫૧ ॥
 અથવા સર્વે અવસ્થાઓમાં સર્વત્ર નિરતર તે મન્ત્રાધિરાજનો જાપ કરવો જોઈએ । અથવા વિશુદ્ધ
 25 મનમાં તે મન્ત્રને નિશ્ચલ રીતે સ્થાપવો જોઈએ ॥ ૫૨ ॥ તે મન્ત્ર આ છે—‘અર્હે’
 ‘હ’ કાર
- તે પછી બુદ્ધિમાન પુરુષ સંસારભ્રમણની હાનિ માટે ઉચ્ચાર કર્યા વિના મન વડે કેવલ હકારને રેફ, કલા અને વિન્દુથી રહિત, સૂક્ષ્મ, પ્રકાશમાન અને ચન્દ્રરેશ્વા જેવો ચિત્તવે । આવો ‘હ’કાર શાન્તિ અને અગ્નિમાદિ મહર્દિઓનું કારણ છે ॥ ૫૩-૫૪ ॥ તે મન્ત્ર આ છે—‘હ’ ।

૧ જા. શ્લો. ૧૬ । ૨ જા. શ્લો. ૧૪ । ૩ જા. શ્લો. ૧૫ । ૪. જા. શ્લો. ૨૧ ।

૫. જા. શ્લો. ૨-૩, ૫. ૩૧૨ ।

ૐકારં વિસ્ફુરચ્ચન્દ્રકલાચિન્દુમહોઽજ્જ્વલમ્ ।
 નામાગ્રાક્ષરનિષ્પન્નં, પચ્ચાનાં પરમેષ્ઠિનામ્ ॥ ૫૫ ॥
 ધર્માર્થકામમોક્ષાણાં, દાતાતરં વિશ્વપૂજિતમ્ ।
 હૃત્કજ્જર્ણિકાસીનં, ધ્યાયેદ્ ધ્યાની શિવાસ્યે ॥ ૫૬ ॥
 અર્હન્તો હ્યશરીરાશ્વાચાર્યા વિશ્વનતક્રમાઃ ।
 ઉપાધ્યાયાઃ ગતાઃ પારં, શ્રુતાબ્ધેર્મુનયઃ પરે ॥ ૫૭ ॥
 એવાં પંચનમસ્કારપદાનાં પ્રથમાક્ષરૈઃ ।
 નિષ્પાદિતોઽયમોક્ષારો, બુધૈઃ સર્વાર્થસિદ્ધિદઃ ॥ ૫૮ ॥
 એષ મન્ત્રો જગત્ક્યાતઃ, કામદઃ કામધેનુવત્ ।
 ધ્યાનીનાં કલ્પશાસ્ત્રીવ, સમીહિતફલપ્રદઃ ॥ ૫૯ ॥
 ચિન્તામણિરિવામીષસિદ્ધિકૃન્મૂલમન્ત્રજઃ ।
 ધ્યાતવ્યોઽનિશ્ચયત્યર્થ, સર્વકાર્યર્થસિદ્ધયે ॥ ૬૦ ॥
 સ્તમ્ભનેઽયં સુવર્ણામ્બો, વિદેષે કજ્જલપ્રભઃ ।
 વશ્યાદિકરણે રક્તો, ધ્યેયઃ શુભ્રોઽથ હાનયે ॥ ૬૧ ॥

5

10

‘ૐ’કાર

15

અથવા ધ્યાની પુરુષ વિસ્ફુરાયમાળ ચન્દ્રકલા અને ચિન્દુ વડે મહોઽજ્જ્વલ અને હૃદયકમલની કાર્ણિકામા વિરાજમાન એવા ઐકારનુ મોક્ષ માટે ધ્યાન કરે । તે ઐકાર પાંચ પરમેષ્ઠિઓના નામના પ્રથમાક્ષરો (અ + અ* + આ + ડ + મ્ +) થી નિષ્પન્ન, વિશ્વ વડે પૂજિત અને ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષને આપનાર છે ॥ ૫૫-૫૬ ॥

વિશ્વ જેમના ચરણોમા નમ્યું છે એવા અર્હન્તો, અશરીરી—સિદ્ધો તથા આચાર્યો, શ્રુતસિધુના 20 પારને પામેલા ઉપાધ્યાયો અને શ્રેષ્ઠ મુનિઓ—૯ પંચનમસ્કાર (નમસ્કાર મહામત્ર)ના પદોના પ્રથમ અક્ષરો વડે (ગણધરાદિ) બુદ્ધિમાન પુરુષો સર્વ પ્રયોજનોની સિદ્ધિને આપનાર આ ઐકારને નિષ્પાદિત કર્યો છે ॥ ૫૭-૫૮ ॥

આ મત્ર જગતમા વિલ્યાન, કામધેનુની જેમ ઇચ્છિત વસ્તુઓને આપનાર અને ધ્યાની પુરુષોને કર્પવૃક્ષની જેમ સમીહિત—વાહિત ફલને આપનાર છે ॥ ૫૯ ॥

25

મૂલમત્રમાથી ઉત્પન્ન થયેલ આ ઐકાર ચિન્તામણિની જેમ વાહિતોની સિદ્ધિને કરનાર છે । તેથી સર્વ કાર્યો અને અર્થોની સિદ્ધિ માટે પ્રતિદિન એનું ઘણુ ધ્યાન કરવુ જોઈએ ॥ ૬૦ ॥

સ્તમ્ભનમાં સુવર્ણસદૃશ કાંતિવાળો, વિદેષમા કાજલ સમાન પ્રમાવાળો, વશીકરણાદિમાં રક્ત અને પાપનાશ માટે શુભ્ર ઐકાર ધ્યેય છે ॥ ૬૧ ॥

- अथवैषोऽनिशं ध्येयः, सर्वत्रैव शशिश्रमः ।
 कर्मारिहानये कृत्ये, किमस्तत्कल्पनैः सताम् ॥ ६२ ॥ ॐ ॥
 महापञ्चगुरोर्नाम, नमस्कारसुसंभवम् । (१)
 महामन्त्रं जगज्ज्येष्ठमनादिसिद्धमादिमम् ॥ ६३ ॥
 5 ध्यायन्तु वा जपन्तूच्चैर्दक्षाः सर्वार्थसाधकम् ।
 युक्त्या कमलजाप्येन, वशीकृत्य चलं मनः ॥ ६४ ॥
 मस्तकस्थे स्फुरच्चन्द्राभेऽञ्जे पत्राष्टभूषिते ।
 स्थापयेत् कर्णिकामध्येऽर्हन्तं पूर्वादिदिक्षु च ॥ ६५ ॥
 चतुर्षु पत्रपत्रेषु, सिद्धं स्मरिमुत्क्रमात् ।
 10 उपाध्यायं परं साधुं, विदिक्पत्रेषु दर्शनम् ॥ ६६ ॥
 ज्ञानं वृत्तं तपो ध्यानी, स्थापयेद् ध्यानसिद्धये ।
 कर्णिकायां जपेद् ध्यायेद्, वाऽऽदौ मन्त्रं च्युतोपमम् ॥ ६७ ॥
 महापञ्चगुरूणां पञ्चत्रिंशदक्षरप्रमम् ।
 उच्छ्वासेस्त्रिभिरेकाग्रचेतसा भवहानये ॥ ६८ ॥
 15 ततश्चतुर्दिशापत्रेषु मन्त्रांश्चतुरः स्मरेत् ।
 क्रमाद् विदिक्षु पत्रेषु, नमस्कारांश्चतुःप्रमान् ॥ ६९ ॥

अथवा रोज सर्वत्र चद्र समान प्रभावाळा ॐकारानु ज कर्मशत्रुना नाश माटेना कृत्यमा ध्यान करतु जोईए । सत्पुरुषोने बीजी असत् कल्पनाओनु शु प्रयोजन ? ॥ ६२ ॥ ॐ ॥

- नमस्कार महामन्त्रमां रहेला (अरिहत-सिद्ध-आयरिय-उव-ज्ञाय-साष्ट रूप) पांच महागुरुओना
 20 नामथी निष्पन्न थयेल महामन्त्र के जे जगतमा श्रेष्ठ छे, अनादि-सिद्ध छे, आदिम छे अने सर्व अर्थो-नो साधक छे, तेनु दक्ष पुरुषोए कमलजाप वडे युक्तिपूर्वक चचल मनने वश करीने जाप अथवा ध्यान करवुं जोईए ॥ ६३-६४ ॥

- मस्तकमा रहेला (ब्रह्मरन्ध्रचक्रमा), स्फुरायमान चन्द्र जेवा, आठ पत्रोथी शोभना कमलनी कर्णिकामा वच्चे अर्हन्त भगवतने स्थापन करावा अने पूर्व आदि दिशाओमाना चार पत्रोमा अनुक्रमे सिद्ध
 25 भगवंत, सूरि भगवंत, उपाध्याय भगवंत अने साधु भगवतने स्थापन करावा; तेमत्र विदिशाओनी पाखडी-ओमा अनुक्रमे दर्शन, ज्ञान, चारित्र अने तपने ध्यानी पुरुषे ध्याननी सिद्धि माटे स्थापन करावा । ते पूर्व प्रथमतः कर्णिकामा निरुपम एवा पांच महागुरुओना पात्रीश अक्षर प्रमाण (मन्त्र)नो व्रण श्वासोच्छ्वासमा एकाग्रचित्तथी भवनी हानि माटे जाप करवो अथवा ध्यान करतु ॥ ६५-६८ ॥

- ए पछी चार दिशाना पत्रोमाना चार मंत्रोनु स्मरण करतु अने ते पछी क्रमशः विदिशाओना
 30 पत्रोमां चार प्रकाराना नमस्कारानु चितन करवुं (१) ॥ ६९ ॥

અનેન વિધિના ભાલે, મુલ્હે કપ્થે હૃદિ સ્ફુટમ્ ।
 નામૌ પદ્મે ચ સંસ્થાપ્યં, મન્ત્રં નવનવોત્તમમ્ ॥ ૭૦ ॥
 નમસ્કારાઙ્ગપેદ્ દક્ષોઽવરોહાઽવરોહણેન ચ ।
 દ્વિ-પદ્મપદ્મેષુ સર્વેઽમી, નમસ્કારાશ્ચ પિષ્ઠિતાઃ ॥ ૭૧ ॥
 વિશ્વકલ્યાણદાઃ સન્તિ, હાથોત્તરશતપ્રમાઃ ।
 કૃત્સ્નકર્મારિસંતાનં, ધ્વન્તો વિશ્વશુભાવહાઃ ॥ ૭૨ ॥
 જાપ્યેન કમલાલ્યેનાનેન યોગી લભેત ભોઃ ।
 શુદ્ધાનોઽપ્યુપવાસસ્ય, કર્મણાં નિર્જરાં પરામ્ ॥ ૭૩ ॥
 અપરાજિતમન્ત્રોઽયં, વિશ્વમન્ત્રાગ્રિમો મહાન્ ।
 નિરૌપમ્યો જગત્સ્વ્યાતો, જગદ્વન્દ્યો જગદ્દિત્તઃ ॥ ૭૪ ॥
 અનેન મન્ત્રવજ્રેણ, હતા દુઃકર્મપર્વતાઃ ।
 શતસ્ર્વણં ક્રમાદ્ યાન્તિ, યોગિનાં મુક્તિરોધકાઃ ॥ ૭૫ ॥
 મહામન્ત્રપ્રભાવેન, વિઘ્નજાલાન્યનન્તશઃ ।
 દુધારિ-નૃપ-ચૌરાદિજાનિ નશ્યન્તિ તત્ક્ષણમ્ ॥ ૭૬ ॥

5

10

આ વિધિએ માલપદ્મમાં, મુલપદ્મમાં, કપ્થપદ્મમાં, હૃદયકમલમાં અને નાભિકમલમાં નવનવી રીતે 15
 ઉત્તમ (?) પદ્મા મન્ત્રને સ્પષ્ટ સ્થાપન કરવા (?) ॥ ૭૦ ॥

કુશલ મનુષ્યે અવગેહ અને આરોહપૂર્વક નમસ્કારનો જાપ કરવો । બાર પદ્મોમાં આ વધા
 નમસ્કારોનો સમાવેશ થયેલો છે ॥ ૭૧ ॥

એક મો ને આઠ સંખ્યા પ્રમાણ નમસ્કારો (નો જાપ) જગતનુ કલ્યાણ કરનાર, સમસ્ત વર્ત્તમાન
 શત્રુઓની પરપરાનો નાશ કરનાર અને સર્વ શુભને લાવનાર થાય છે ॥ ૭૨ ॥

20

આવી રીતે ‘કમલ’ જાપથી આ મન્ત્રનો જાપ કરતો યોગી પુરુષ ઉપવાસી ન હોવા છતાં
 ઉપવાસનુ પાઠ મેઢ્ઢે છે; અને કર્મની ઉત્તમ નિર્જરા કરે છે ॥ ૭૩ ॥

આ ‘અપરાજિત’ મંત્ર સઘડા મંત્રોમાં પ્રથમ છે, મહાન્ છે, અનુપમ છે, જગતમાં પ્રસિદ્ધ છે, જગત
 (ના પુરુષો) ને વદનીય છે અને જગતનુ હિન સાધનારો છે ॥ ૭૪ ॥

આ મંત્રરૂપ વજ્ર વડે, યોગીઓને મુક્તિમાર્ગમાં રોધ કરનાર દુષ્કર્મરૂપ પર્વતો મેદાઈ જનાં ક્રમશઃ 25
 સેંકડો ટુકડાને પામે છે (અર્થાત્ કર્મોના ચૂરેચૂરા થઈ જાય છે) ॥ ૭૫ ॥

આ મહામંત્રના પ્રભાવથી દુષ્ટ, શત્રુ, રાજા અને ચોરથી ઉત્પન્ન થયેલ અનન્ત પ્રકારના વિઘ્નોની
 જાઢો તત્ક્ષણ નાશ પામી જાય છે ॥ ૭૬ ॥

- ગ્રહ-વ્યન્તર-શાકિન્યાદયો દુષ્ટાશ્ચ નિર્જરાઃ ।
 સન્મન્ત્રજપનેનાહો, કર્તુ નોપદ્રવં ક્ષમાઃ ॥ ૭૭ ॥
 સતાં મન્ત્રમહાશક્ત્યા, નાગા વ્યાઘ્રા ગજાદયઃ ।
 કીલિતા ઇવ જાયન્તે, ચોપસર્ગા અનેકશઃ ॥ ૭૮ ॥
- 5 દુઃસાધ્યાઃ સકલા રોગાઃ, કુષ્ઠ-શૂલાદયોઽશુભાઃ ।
 ક્ષણાદ્ યાન્તિ ક્ષયં પુંસાં, મન્ત્રધ્યાનમહૌષધાત્ ॥ ૭૯ ॥
 મન્ત્રજાપ્યામ્બુભિઃ સિક્તાઃ, શામ્યન્તિ વહ્નયોઽશ્વિલાઃ ।
 જલ-સ્થલભયાઃ સર્વે, વિલીયન્તેઽસ્ય શક્તિતઃ ॥ ૮૦ ॥
 અનેન મન્ત્રયોગેન, મહાપાપકલક્ષિતાઃ ।
 10 શુદ્ધયન્તિ જન્તવઃ ક્રૂરાસ્યજન્તિ ક્રૂરતાં પરે ॥ ૮૧ ॥
 સપ્તવ્યસનસંસક્તા, અઙ્ગનાદ્યાશ્ચ તસ્કરાઃ ।
 પ્રાપ્ય મિત્રમિમં મૃત્યૌ, તત્પુણ્યેન દિવં ગતાઃ ॥ ૮૨ ॥
 જિનશાસનમધ્યેઽયં, સારો મન્ત્રાધિપો મહાન્ ।
 ઉદ્ધારઃ સર્વપૂર્વાણાં, તત્ત્વાનાં તત્ત્વયુત્તમમ્ ॥ ૮૩ ॥
- 15 કિમત્ર બહુભિઃ પ્રોક્તૈર્મન્ત્રરાજપ્રસાદતઃ ।
 ધ્યાનિનાં જાયતે મુક્તિઃ, કા વાર્તા પરવસ્તુષુ ॥ ૮૪ ॥

આ સન્મન્ત્રનો જાપ કરવાથી, ચ્વરેલર પ્રહો, વ્યંતરો, શાકિનીઓ વગેરે અને દુષ્ટ દેવતાઓ ઉપદ્રવ કરવાને શક્તિમાન બના નથી ॥ ૭૭ ॥

- આ મન્ત્રની મહાશક્તિથી મન પુરુષોને સર્પો, વાઘો અને હાથીઓ વગેરે, નેમજ અનેક પ્રકારના
 20 ઉપસર્ગો જાણે કીલિત કર્યા હોય એવા બની જાય છે ॥ ૭૮ ॥

મનુષ્યોના દુઃસાધ્ય એવા કોદ, શૂલ વગેરે સર્વ અશુભ રોગો આ મન્ત્રના ધ્યાનરૂપ ઔષધથી તરતમાં ક્ષય પામી જાય છે ॥ ૭૯ ॥

સમગ્ર પ્રકારના અગ્નિઓ આ મન્ત્રના જાપરૂપ પાણીથી સિંચાતા શમી જાય છે અને જલ તેમ જ સ્થલના સઘટાં ભયો આ મન્ત્રની શક્તિથી નાશ પામે છે ॥ ૮૦ ॥

- 25 મહાપાપથી કલંકિત થયેલા પ્રાણીઓ આ મન્ત્રનો યોગ થવાથી શુદ્ધ પટલે પવિત્ર બની જાય છે અને ક્રૂર પ્રાણીઓ પણ તેમનું ઘાતકીપણ છોડી દે છે ॥ ૮૧ ॥

સાતે વ્યસનમા ઢૂંબેલા એવા અંજન વગેરે ચોરોળ પણ મૃત્યુકાલે આ મન્ત્રરૂપ મિત્રને પામીને તેના પુણ્યથી જ સ્વર્ગને પ્રાપ્ત કર્યું ॥ ૮૨ ॥

- 30 જિનશાસનમા આ (મંત્ર) સારભૂત મહાન્ મન્ત્રરાજ છે; સમસ્ત પૂર્વોના ઉદ્ધાર સ્વરૂપ છે અને તત્ત્વોમાં ઉત્તમ તત્ત્વ છે ॥ ૮૩ ॥

અહીં બહુ કહેવાથી શુ ? (વસ્તુતઃ) આ મંત્રરાજની કૃપાથી ધ્યાની પુરુષોને મુક્તિ આવી મળે છે ત્યારે બીજી વસ્તુઓ મળે એમાં આશ્ચર્ય જ શું છે ? ॥ ૮૪ ॥

विज्ञायेति सुखे दुःखे, पथि दुर्गे रणे स्थितौ ।
 आसने शयने स्थाने, रोगक्लेशादिके सति ॥ ८५ ॥
 सर्वावस्थासु सर्वत्र, महामन्त्रः शिवार्थिभिः ।
 जपनीयोऽथवा ध्येयो, न मोक्तव्यो क्वचिद्भुदः ॥ ८६ ॥
 वाचो वा विश्वकार्याणां, सिद्धयेऽत्र परत्र च ।
 तथासंख्या विधेयास्य, सहस्र-लक्ष-कोटिभिः ॥ ८७ ॥
 “गमो अरहंताणं, गमो सिद्धाणं, गमो आइ(य)रियाणं,
 गमो उवज्झायाणं, गमो लोए सव्वसाहूणं ॥”
 पञ्चसद्गुरुनामोत्थां षोडशाक्षरभूषिताम् ।
 महाविद्यां जगद्विद्यां, स्मर सर्वार्थसिद्धिदाम् ॥ ८८ ॥
 अस्याः शतद्वयं ध्यानी, जपेत् तल्लीनमानसः ।
 अनिच्छन्नप्यवामोत्पुष्पासपरं फलम् ॥ ८९ ॥
 “अर्हत्-सिद्धाचार्योपाध्यायसर्वसाधुभ्यो नमः ॥”

5

10

ए प्रमाणे जाणीने सुखमा, दुःखमा, मार्गमा, पर्वतमा, युद्धस्थानमा, बेसवामा, शयनस्थानमा अने रोग तेमज कलह आवां पडे त्यारे—सघळी अवस्थामा अने सघळे स्थळे मोक्षना अर्थीओए आ महामन्त्रो 15 जाप करवो; अथवा आ (मन्त्र)नु ध्यान करवु पण कदापि हृदयमायी तेने दूर न करवो ॥ ८५-८६ ॥

आ लोक अने परलोकमा समस्त कार्यो अने वाणीनी सिद्धि माटे आ मन्त्रो हजार, लाख अने करोड संख्या प्रमाणनो जाप करवो ॥ ८७ ॥

ते मन्त्र आ प्रकारे छे.—

“गमो अरहंताणं, गमो सिद्धाणं, गमो आइ(य)रियाणं, गमो उवज्झायाणं, गमो 20 लोए सव्वसाहूणं ॥”

पाच सद्गुरुओना नामथी निष्पन्न थयेल जे सोळ अक्षरोयी शोभती ‘महाविद्या’ छे, ते सघळा अर्थनी सिद्धि आपनारी जगत्-विद्या छे, तेनु तु स्मरण कर ॥ ८८ ॥

आ (विद्या)मा एकाग्र मनवाळो ध्यानी पुरुष बसो वार आ विद्यानो जाप करे तो न इच्छवा छताये उपवासनु सुदूर फळ मेळवे छे? ॥ ८९ ॥ 25

ते विद्या आ प्रकारे छे :—

“अर्हत्-सिद्धाचार्योपाध्यायसर्वसाधुभ्यो नमः ॥”

- વિદ્યાં શદ્વર્ણસંયુક્તામર્હત્-સિદ્ધસુનામજામ્ ।
 તત્ત્વભૂતાં જગત્સારાં, જપન્તુ ધ્યાનિનોઽનિશમ્ ॥ ૯૦ ॥
 યે જપન્તિ ત્રિશુદ્ધયેમાં, વિદ્યાં ત્રિશતસમ્મિતામ્ ।
 સંવરેણ સમં તેષાં, ચતુર્થેતપસઃ ફલમ્ ॥ ૯૧ ॥
 5 “અરહંત-સિદ્ધ ॥”
 ચતુર્વર્ણમયં મન્ત્રં, ચતુર્વર્ગેકસાધનમ્ ।
 અર્હન્નામભવં વિશ્વજ્યેષ્ઠં જપન્તુ ધીધનાઃ ॥ ૯૨ ॥ (અરિહંત)
 આદિમં ચાર્હતો નામ્નોઽકારં પચ્ચશતપ્રમમ્ ।
 વરં જપેત્ ત્રિશુદ્ધયા યઃ, સ ચતુર્થફલં શ્રયેત્ ॥ ૯૩ ॥
 10 ઇતત્ સ્વલ્પં ફલં પ્રોક્તં, શાસ્ત્રે રુન્યામ્તયે સતામ્ ।
 કિલ્ત્વમીપાં ફલં સમ્યક્, સંવરો નિર્જરા શિવમ્ ॥ ૯૪ ॥
 પચ્ચસદ્ગુરુનામાયશ્કરોદ્ભૂતાં જગન્નતામ્ ।
 પચ્ચવર્ણમયીં સારાં, મહાવિદ્યાં સમુદ્ભૂતામ્ ॥ ૯૫ ॥
 બીજબુદ્ધ્યા શ્રુતસ્કન્ધામ્બુધેરધ્યાયન્તુ સદ્બુધાઃ ।
 15 હ્રાંકારાદિમહાપચ્ચત્ત્વૌકારોપલક્ષિતામ્ ॥ ૯૬ ॥

અરિહંત અને સિદ્ધનાં સુંદર નામોમાથી ઉત્પન્ન થયેલી છ વર્ણોવાળી વિદ્યા તત્ત્વભૂત છે અને જગતનાં સારભૂત છે—તેનો ધ્યાની પુરુષો સદા જાપ કરો ॥ ૯૦ ॥

જે પુરુષો મન, વચન અને કાયાની શુદ્ધિથી આ વિદ્યાનો ત્રણમો વાર જાપ કરે છે, તેમને સંવર થાય છે. ઇટલે આવતા કર્મો રોકાય છે અને સાથે સાથે ઉપવાસતપનું ફલ મળે છે ॥ ૯૧ ॥

- 20 તે વિદ્યા આ પ્રકારે છે—“અરહંત-સિદ્ધ ॥”

વિશ્વમાં મહાન્ એવો અર્હન્ નામમાથી ઉત્પન્ન થયેલો ચાર વર્ણમય (અરિહંત) મન્ત્ર ચાર વર્ગ (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ) ને સાધનારો છે, તેનો બુદ્ધિશાળી પુરુષો જાપ કરે ॥ ૯૨ ॥

અર્હન્ નામના આદિ અકારનો (અરિહંત) મન, વચન અને કાયાની શુદ્ધિ વડે જે સાધક પાંચસો વાર જાપ કરે છે તે એક ઉપવાસનું ફલ મેળવે છે ॥ ૯૩ ॥

- 25 સજ્જન પુરુષોને રુચિ ઉત્પન્ન કરવા માટે શાસ્ત્રમા દર્શાવેલું આ મ્યન્ત્ર ફલ છે; પરન્તુ આ મંત્રોનું વાસ્તવિક ફલ તો સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષ છે ॥ ૯૪ ॥

જગતે જેને નમસ્કાર કર્યો છે એવી, પાંચ સદ્ગુરુઓના નામના પ્રથમ અક્ષરોમાંથી નિષ્પન્ન થયેલી અને સારભૂત એવી (અસિ આ ઉ સા) પાંચ વર્ણમયી મહાવિદ્યા, જેનો શ્રુતસ્કન્ધરૂપ સમુદ્રમાંથી બીજ-બુદ્ધિ લલિતથી ઉદ્ધાર કરાયેલો છે, તેનો વિદ્વાન્ પુરુષો જાપ કરો. તે વિદ્યા હ્રાંકાર વગેરે (હ્રાં હ્રીં હ્રૂં હ્રૌં હ્રઃ) પાંચ મહાતત્ત્વો

- 30 અને ઝંકારથી ઉપલક્ષિત છે ॥ ૯૫-૯૬ ॥

અનન્યશરણીભૂય જપેદ્ યસ્મિંજગદ્ગુરુમ્ ।

ઈમાં ચતુઃશતાન્તં સ, ચતુર્થસ્ય ફલં ભજેત્ ॥ ૧૭ ॥

અનયા વિદ્યાયા પુંસાં, જન્મ-મૃત્યુ-જ[રા] દ્રુતમ્ ।

હીયન્તે કર્મભિઃ સાર્થૈઃ, ઠૌઘન્તે શિવસમ્પદઃ ॥ ૧૮ ॥

“ૐ હ્રૌં હ્રૌં હ્રૌં હ્રૌં હ્રઃ અસિ આ ડ સા નમઃ ॥”

5

અર્હત્-સિદ્ધ-ત્રિધાસાધુધર્માન્ કેવલિભષિતાન્ ।

વિશ્વમાઙ્ગલ્યકર્તૃશ્ચ, વિશ્વલોકોત્તમાન્ પરાન્ ॥ ૧૯ ॥

વિશ્વશરણ્યભૂતાંશ્ચ, ધ્યાયન્તુ તત્પદાર્થિનઃ ।

ચતુરોઽન્ ચતુર્મઙ્ગલધિઃ પદૈઃ પરૈઃ સદા ॥ ૨૦ ॥

લોકોત્તમપદાઃ પૂજ્યાઃ, શરણ્યાશ્ચર્હદાદિકાઃ ।

10

પત્તદ્ધ્યાનવતાં ધ્યાનાન્મઙ્ગલાનિ પદં પદં ॥ ૨૦૧ ॥

સંપદ્યન્તેઽન્ વાઽધુન્, સમ્પદસ્ત્રિજગદ્ગ્રવાઃ ।

ધર્માર્થકામ-મોક્ષાર્થાઃ, પ્રણય્યન્ત્યાપદોઽસિલાઃ ॥ ૨૦૨ ॥

“ચત્તારિ મંગલં । અરિહંતા મંગલં । સિદ્ધા મંગલં ।

સાહૂ મંગલં । કેવલિપણ્ણતો ધમ્મો મંગલં ।

15

જે મનુષ્ય ત્રણ જગત્ના ગુરુ શ્રીઅર્હતના અનન્ય શરણે જઈ ૫ વિદ્યાનો ચાર સો વાર જાપ કરે છે તે ઉપવાસનુ ફલ મેળવે છે ॥ ૧૭ ॥

આ વિદ્યાથી મનુષ્યના કર્મોનાં સાથે જ જન્મ, મૃત્યુ અને જરા (વૃદ્ધાવસ્થા) જલદીથી ઘટે છે અને તે શિવસંપત્તિને પ્રાપ્ત કરે છે ॥ ૧૮ ॥

તે વિદ્યા આ પ્રકારે છે:—

20

[“ૐ હ્રૌં હ્રૌં હ્રૌં હ્રૌં હ્રઃ અસિ આ ડ સા નમઃ ॥”

વિશ્વનુ મંગલ કરનાર, જગતના લોકોમા સર્વોત્તમ અને જગતને શરણ્યમૃત પદ્મા અરિહત, સિદ્ધ ત્રણ પ્રકારે (૧) સાધુ અને કેવલી ભગવતોનું ઉપદેશોલ ધર્મ—૫ ચારેનુ ‘ચત્તારિ મંગલ’ આદિ ઉત્તમ પદોથી તે પદવીના અર્થો મનુષ્યો હમેશા ધ્યાન કરો ॥ ૧૯-૨૦૦ ॥

“તે (ઉપયુક્ત) અરિહત વગેરે લોકોમાં ઉત્તમ પદવાળા છે, પૂજ્ય છે અને શરણ્યમૃત છે,” આ પ્રકારે 25 ધ્યાન કરનારાઓને તેમના ધ્યાનના પ્રમાવથી પગલે પગલે મંગલ પ્રગટ છે । ત્રણ જગતમાં રહેલી સંપત્તિઓ અને ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષરૂપ પુરુષાર્થો આલોક અને પરલોકમાં પ્રાપ્ત થાય છે, તથા સર્થે આપત્તિઓ નાશ પામે છે ॥ ૨૦૧-૨૦૨ ॥

તે મંત્ર આ પ્રકારે છે:—

“ચત્તારિ મંગલં । અરિહંતા મંગલં । સિદ્ધા મંગલં । સાહૂ મંગલં । કેવલિપણ્ણતો 39 ધમ્મો મંગલં ।”

“ચત્તારિ લોગુત્તમા । અરિહંતા લોગુત્તમા । સિદ્ધા લોગુત્તમા ।

સાહુ લોગુત્તમા । કેવલિપ્ણત્તો ધમ્મો લોગુત્તમો ।

“ચત્તારિ સરણં પવજ્જામિ । અરિહંતે સરણં પવજ્જામિ । સિદ્ધે સરણં પવજ્જામિ ।

સાહુ સરણં પવજ્જામિ । કેવલિપ્ણત્તં ધમ્મં સરણં પવજ્જામિ ॥”

5

મુક્તેઃ સૌંધં દ્રુતારોદ્ધુમિમાં સોપાનમાલિકામ્ ।

અર્હત્-સિદ્ધ-સયોગિશ્રીકેવલ્યક્ષરસંભવામ્ ॥ ૧૦૩ ॥

આઘોકારમયીં સારાં, વિદ્યાં ધ્યાયન્તુ યોગિનઃ ।

ત્રયોદશ (પંચદશ) સુવર્ણાઢ્યાં, ગુણસ્થાનગુણાસયે ॥ ૧૦૪ ॥

“ૐ અરિહંત સિદ્ધ સયોગિકેવલી સ્વાહા ॥”

10

ૐકારભૂષિતં મન્ત્રં હ્રીંકારાક્રિતમુત્તમમ્ ।

અર્હન્નામોભવં દક્ષાશ્ચિન્તયન્તુ શિવાસયે ॥ ૧૦૫ ॥

સકલજ્ઞાનસામ્રાજ્યદાનદર્શં ચ્યુતોપમમ્ ।

સમસ્તમન્ત્રરત્નાનાં, ચૃદારત્નં સુખાવહમ્ ॥ ૧૦૬ ॥

“ૐ હ્રીં અર્હ નમઃ ॥”

15

ચત્તારિ લોગુત્તમા । અરિહંતા લોગુત્તમા । સિદ્ધા લોગુત્તમા । સાહુ લોગુત્તમા । કેવલિ-
પ્ણત્તો ધમ્મો લોગુત્તમો ।

ચત્તારિ સરણં પવજ્જામિ । અરિહંતે સરણં પવજ્જામિ । સિદ્ધે સરણં પવજ્જામિ । સાહુ
સરણં પવજ્જામિ । કેવલિપ્ણત્તં ધમ્મં સરણં પવજ્જામિ ॥”

અરિહંત, સિદ્ધ અને સયોગી કેવલીના અક્ષરોથી ઉત્પન્ન થયેલી, મુક્તિરૂપી મહેલનુ જલદીથી

20

આરોહણ કરવા માટે પગથિયાની શ્રેણિ સમાન, પદર સુદર વર્ણોથી શોભતી અને જેની આદિમા ૐકાર છે
તેવી સારભૂત વિદ્યાનુ યોગિઓ ગુણસ્થાનવત્ની પ્રાપ્તિ માટે ધ્યાન કરો ॥ ૧૦૩-૧૦૪ ॥

તે વિદ્યા આ પ્રકારે છે :—“ૐ અરિહંત સિદ્ધ સયોગિકેવલી સ્વાહા ॥”

ૐકારથી ભૂષિત અને હ્રીંકારથી અંકિત તેમજ ‘અર્હન્’ નામમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા ઉત્તમ એવા
મંત્રને ચતુર પુરુષો મોક્ષની પ્રાપ્તિ માટે ધ્યાન કરો ॥ ૧૦૫ ॥

25

ए मंत्र सवळा ज्ञाननं साम्राज्य आपवामां कुशळ, निरुपम, सुख लावनार अने समस्त मंत्रलोमां
चूडामणि (श्रेष्ठ) छै ॥ १०६ ॥

તે મંત્ર આ પ્રકારે છે :—“ૐ હ્રીં અર્હ નમઃ ॥”

कृत्स्नकर्मकलङ्कीघृतमोविध्वंसमास्करम् ।
परं सिद्धनमस्कारजातं साक्षाच्छिवप्रदम् ॥ १०७ ॥
पञ्चवर्णमयं मन्त्रं विश्वविघ्नौघनाशनम् ।
दक्षाः स्मरन्तु मोक्षाय, जपन्तु वा निरन्तरम् ॥ १०८ ॥
“गमो सिद्धाणं ॥”

5

निर्दोषस्यार्हतो घातिघातिनः परमोष्ठिनः ।
प्राप्तानन्तगुणस्य श्रीमतः परमयोगिनः ॥ १०९ ॥
विदो जपन्तु मन्त्रेशं, विश्वक्लेशाधिबार्मुचम् ।
भुक्ति-भुक्तिसुदातारं, त्रातारं भव्यदेहिनाम् ॥ ११० ॥
अनेन मन्त्रपुण्येन, त्रिजगन्नाथसंपदः ।
विश्वशर्माणि लभ्यन्ते, क्रमाच्छ्रीजिनभूतयः ॥ १११ ॥

10

“ॐ नमोऽर्हते केवलिने परमयोगिने अनन्तविशुद्धपरिणामविस्फुरच्छुक्लध्यानाधि-
निर्दग्धकर्मबीजाय प्राप्तानन्तचतुष्टयाय सौम्याय शान्ताय मङ्गलवरदाय
अष्टादशदोषरहिताय स्वाहा ॥”

सर्व कर्म-कलङ्कानां समूहरूप अंधकारानो नाश करवामां सूर्य समान, श्रेष्ठ, सिद्ध-नमस्कारयी 15
उपन्न ध्येय, साक्षात् शिवने आपनार अने सर्व विघ्नसमूहना नाशक एवा पाच वर्णवाळा भवनं चतुर
पुरुषो मोक्षनी प्राप्ति माटे सदा स्मरण करो अथवा तेनो जाप करो ॥ १०७-१०८ ॥

ते मंत्र आ प्रकारे छे:—“गमो सिद्धाणं ॥”

घाती (चार कर्मों)नो नाश करनारा, निर्दोष, अनन गुण(चतुष्टय)ने प्राप्त, (केवलज्ञानरूप)
लक्ष्मीयी शोभता अने परमयोगी एवा श्री अरिहन्त परमोष्ठिना मंत्रराजने सुज्ञ पुरुषो जपे । ए मंत्रराज 20
समप्रक्लेशरूप अग्निने (ज्ञात करवा) माटे मेघ समान, भुक्ति तेमत्र भुक्तिने आपनार अने भव्य जीवोनुं
रक्षण करनार छे ॥ १०९-११० ॥

आ पवित्र मंत्र वढे त्रण जगतना नाथ श्री तीर्थकर परमात्माना संपत्तिओ अने सर्व सुखो
क्रमशः प्राप्त थाय छे ॥ १११ ॥

ते मंत्र आ प्रकारे छे:—“ॐ नमोऽर्हते केवलिने परमयोगिने अनन्तविशुद्धपरिणाम- 25
विस्फुरच्छुक्लध्यानाग्निनिर्दग्धकर्मबीजाय प्राप्तानन्तचतुष्टयाय सौम्याय शान्ताय मङ्गलवरदाय
अष्टादशदोषरहिताय स्वाहा ॥”

- પૂર્ણેન્દુમણ્ડલાકારં, પુણ્ડરીકં મુખે સ્મરન્ ।
 ક્રમાત્ તદદૃષ્ટવેષુ, વર્ણાશ્ચાઘૌ પૃથક્ પૃથક્ ॥ ૧૧૨ ॥
 ઐકારાર્હશ્ચમસ્કારજાતાંસ્તત્કર્ણિકોપરિ ।
 જ્યોતિર્મયમિવાત્યન્તદીપ્રં હ્રીંકારમૂર્જિતમ્ ॥ ૧૧૩ ॥
 5 વ્રજન્તં તાલુરન્ધ્રેણ, તિષ્ઠન્તં શ્રુલતાન્તરે ।
 સ્ફુરન્તં ચિન્તયાડ્યથૈ, સ્રવન્તમમૃતામ્બુભિઃ ॥ ૧૧૪ ॥
 અનેન મન્ત્રપોતેન, સર્વવિદ્યાગમામ્બુધેઃ ।
 ભવવ્યસનપાપાન્ધેઃ પ્રાપ્યતે પારમ્યુત્તમૈઃ ॥ ૧૧૫ ॥
 “ૐ નમો અરહંતાણં ॥” ઇમેડઠૌ વર્ણાઃ । “હ્રીં ॥”
 10 ઇમાં વિદ્યાં મહાદેવીં, લલાટે સંસ્થિતાં સ્મૃતામ્ ।
 કલ્યાણકારિણીં પૂતાં, ફ્વીંકારજાં શિવપ્રદામ્ ॥ ૧૧૬ ॥ “ફ્વીં ॥”
 યદિ સાક્ષાત્ ત્વમુદ્દિશ્યો, ભવદુઃખાગ્નિતાપતઃ ।
 તદા સપ્તાક્ષરં મન્ત્રં, અર્હન્નામોદ્ભવં સ્મર ॥ ૧૧૭ ॥
 અનેનાનાદિમન્ત્રેણ, લભન્તે દૃગ્વિભૂષિતાઃ ।
 15 સર્વજ્ઞૈર્ભવં વિશ્વ-વિજયં તદ્દુષાન્ શિવમ્ ॥ ૧૧૮ ॥
 “ળમો અરહંતાણં ॥”

પૂર્ણચંદ્રમંડલાકાર અષ્ટદલ કમળનું મુખમા સ્મરણ કરવું । તેના આઠ પત્રો પર ક્રમશઃ ‘ૐ નમો અરહંતાણં’ એ આઠ વર્ણો પૃથક્ પૃથક્ ચિતવવા । તેની કર્ણિકામાં જ્યોતિર્મય, અત્યંત દેદીપ્યમાન અને પ્રભાવશાળી હ્રીંકારને ચિતવવો । પછી તે હ્રીંકાર મુખકમલમાંથી તાલુંધ્રના જાય છે, ત્યાંથી પસાર થઈને શ્રમધ્યમા

20 સ્થિર થઈને પ્રકાશે છે અને અમૃતજલને સ્રવે છે, એમ ચિતવવું ॥ ૧૧૨-૧૧૪ ॥

ઉત્તમ પુરુષો આ મંત્રરૂપ નૌકા વડે સર્વ વિદ્યાઓ અને આગમો રૂપ સમુદ્રના તથા સંસારના સંકટો અને પાપોરૂપ સમુદ્રના પારને પામે છે ॥ ૧૧૫ ॥

તે મંત્ર આ પ્રકારે છે :—“ૐ નમો અરહંતાણં ॥” ॥ હ્રીં ॥

આ ફ્વીંકારવિષાકારૂપ મહાદેવીનું લલાટમા સ્મરણ કરવું । તે ફ્વીંકારમાંથી નિષ્પન્ન, કલ્યાણ-

25 કારિણી, પવિત્ર અને શિવપ્રદ છે ॥ ૧૧૬ ॥

તે વિદ્યા આ પ્રકારે છે—“ફ્વીં ॥”

જો તું યથેચ્છ સંસારમાં દુઃખરૂપી અગ્નિના તાપથી ઉદ્દિપ્ત થયો હોય તો અર્હન્ નામમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ સપ્તાક્ષર મંત્રનું સ્મરણ કર ॥ ૧૧૭ ॥

આ અનાદિમંત્ર વડે સમ્યગ્દષ્ટિ મહાત્માઓ સર્વ પર વિજય, સર્વજ્ઞનો વૈભવ, તે(સર્વજ્ઞ)ના ગુણો

30 અને શિવને પ્રાપ્ત કરે છે ॥ ૧૧૮ ॥

તે મંત્ર આ પ્રકારે છે :—“ળમો અરહંતાણં ॥”

प्रणवानाहतोद्धृतं, वर्णत्रयमयं परम् ।
 नासाग्रे ध्यानिनो मन्त्रं, ध्यायन्तु शिवशर्मणे ॥ ११९ ॥
 एतेनाद्भुतमन्त्रेण, ध्यानशुद्धिः परा भवेत् ।
 आत्यन्तिकसुखं स्वात्मजं च सिद्धगुणाष्टकम् ॥ १२० ॥
 “ॐ अहं ॥”
 ततो ध्यायेन्महाबीजं स्त्री (स्त्रीं श्रीं) कारं स्वमुखोदरे ।
 विस्फुरन्तं जिनेन्द्रोक्तं, परं मन्त्रमयं शुभम् ॥ १२१ ॥ “स्त्रीं” ॥ (श्रीं ॥)
 विद्यां स्वैश्वर्यसदानकरां कल्पलतोपमाम् ।
 श्रीवीरवदनोद्धृतां, ध्यायन्त्वचिन्त्यविक्रमाम् ॥ १२२ ॥
 इमां विद्यां जपेद् योऽत्र, ध्यानलीनो निरन्तरम् ।
 अणिमादिगुणान् लब्ध्वा, तरेच्छास्त्रार्णवं च सः ॥ १२३ ॥
 अस्या निरन्तराभ्यासाद्, ध्यानी लभेत निश्चितम् ।
 त्रिकालविषयं ज्ञानं, विश्वतत्त्वप्रदीपकम् ॥ १२४ ॥

5

10

प्रणव अने अनाहत ग्री उत्पन्न थयेल त्रण वर्णवाळा श्रेष्ठ मन्त्रने मोक्षसुख माटे ध्यानी पुरुषो
 नासिकाया अग्रभाग पर दृष्टि x राखीने ध्यान करो ॥ ११९ ॥

15

आ अद्भुत मन्त्र वढे ध्याननी परम शुद्धि, स्वात्माया आत्यंतिक सुख अने सिद्धता आठ गुणो
 प्राप्त थाय छे ॥ १२० ॥

ते मन्त्र आ प्रकारे छे:—“ॐ अहं ॥”

ते पछी पोताना मुखनी अठर, जिनेश्वर भगवते उपदेशेल, विशेष प्रकारे स्फुरायमान, श्रेष्ठ
 मन्त्रमय अने शुभ एवा महाबीज स्त्री (श्रीं) कारतुं ध्यान करतुं जोईए ॥ १२१ ॥

20

पोताना इच्छित अर्थसुं दान करवामां कल्पलता समान, श्री वीर भगवतना मुखमांथी निकलेली
 अने अचिन्त्य सामर्थ्यवाली आ विद्यातुं तमे ध्यान करो ॥ जे मनुष्य आ विद्यानो अहीं सदा ध्यानमग्न बनीने
 जाप करे छे, ते अणिमा वगैरे गुणो प्राप्त करे अने शास्त्ररूप समुद्रनो पार पारो ॥ आ विद्याना निरंतर
 अभ्यासथी ध्यानी पुरुष निश्चयथी सवर्णा तत्त्वोने प्रकाशित करवा माटे दीपक समान एवुं त्रणे काळना
 विषयनु ज्ञान प्राप्त करे छे ॥ १२२-१२४ ॥

25

x सरखावो : “द्वादशाङ्गलक्षणं नासाग्रे विमलेऽम्बरे ।

संविद्दृशोः प्रशाम्यन्त्योः प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥”

—दृढयोगप्रदीपिका पृ. १९० ॥

नासाया नासिकाया अग्रेऽग्रगे भागे नासिकाया द्वादशाङ्गलक्षणं ते वा दत्ते प्रहिते ईक्षणं येन सः नासाग्रदत्तेक्षणः ॥

१. शा. श्लो. ८७। २. शा. श्लो. ९०। ३. शा. श्लो. ९१। ४. शा. श्लो. ९२। ५. शा. श्लो. ९३। 30

“ॐ जोगे मग्गे तत्त्वे भूये भवे भविस्से अक्खे जिनपार्थे स्वाहा ॥

ॐ ह्रीं अहं नमो अरिहताणं ह्रीं नमः ॥”

दिक्पत्राष्टकसंपूर्णं, कमले मध्यसंस्थितम् ।

ध्यायेदात्मानमत्यन्तं, स्फुरद्ग्रीष्माकर्मस्करम् ॥ १२५ ॥

5 अङ्कारार्हभमस्कारांश्चाष्टौ वर्णान् विचिन्तयेत् ।

क्रमात् पूर्वादिपत्रेषु, वर्णैर्कैकं प्रदक्षिणम् ॥ १२६ ॥

स्वीकृत्य पूर्वदिक्पत्रं, पूर्वदिक्संमुखस्थितः ।

जपेदष्टाक्षरं मन्त्रं, एकादशशतप्रमम् ॥ १२७ ॥

प्रत्यहं प्रतिपत्रेषु, पूर्वादिदिक्चतुक्रमात् ।

10 अष्टरात्रं स्मरेद् ध्यानी, तं मन्त्रं निर्मलाशयम् ॥ १२८ ॥

अस्याचिन्त्यप्रभावेन, शाम्प्यन्ति कूरजन्तवः ।

सिंहसर्पादयः सर्वे, हरित्रस्ता गजा इव ॥ १२९ ॥

“ॐ नमो अरिहताणं ॥”

ते विद्या आ प्रकारे छे—“ॐ जोगे मग्गे तत्त्वे भूये भवे भविस्से अक्खे जिनपार्थे स्वाहा ॥

15 ॐ ह्रीं अहं नमो अरिहताणं ह्रीं नमः ॥”

(आठ) दिशाओना आठ पत्रोथी परिपूर्ण एवा कमलना मध्यभागमां ग्रीष्म ऋतुना अत्यंत स्फुरायमान सूर्य जेवा आत्मानुं ध्यान करवुं । ते (पत्र) नां पूर्व आदि दिशाना पत्रोमां, अङ्कारपूर्वक अहंन नमस्कार (ॐ नमो अरिहताण)ना आठ वर्णोमांना प्रत्येक वर्णनु क्रमशः प्रदक्षिणां चिंतन करवुं । पूर्व दिशां मुख करीने बैसवुं । पूर्व दिशाना पत्रमां आठ अक्षरना मंत्रनो अगियारसो संख्या प्रमाण 20 जाप करवुं । ध्यानी पुरुषे पूर्व आदि दिशाना प्रत्येक पत्रमां अनुक्रमे एक एक दिवस एम आठ रात्रि सुधी ते निमेल आशय(अर्थ)वाळा मंत्रनु ध्यान करवुं जोईएँ । आ (मंत्र)ना अचिन्त्य प्रभावथी, जेम सिंहथी हाथीओ भयभीत बने छे तेम सिंह, सर्प वगैरे सषळ कूर प्राणीओ शान्न बने छे । ॥ १२५-१२९ ॥

ते मंत्र आ प्रकारे छे—“ॐ नमो अरिहताणं ॥”

इत्येतद् ध्यानमाधाय, पूर्वं विमौषशान्तये ।

पश्चात् सप्ताक्षरं मन्त्रं, जपेदौकारवर्जितम् ॥ १३० ॥

मन्त्र उँकारपूर्वोऽयं, विश्वाभीष्टार्थसिद्धिदः ।

एकोद्દનેકકાર્યાર્થે, મુક્ત્યર્થે પ્રણવોઽગ્નિતમ્ ॥ ૧૩૧ ॥

“ળમો અરિહંતાળં ॥”

5

चतुर्विंशतितीर्थशनमस्कारोद्भवं परम् ।

स्मर मन्त्रं जिनेन्द्रादिपददं जन्मघातकम् ॥ १३२ ॥

“શ્રીમદ્વૃષભાદિ-વર્ધમાનાન્તેભ્યો નમઃ ॥”

मुनिष्कम्पं मनः कृत्वा, पापारातिनिकन्दिनीम् ।

जिनेन्द्रमुखजां विद्यां, महतीं पापभक्षिणीम् ॥ १३३ ॥

10

વિશ્વવિદ્યાસુ (?) સિદ્ધાન્તદાનદક્ષાં જગજ્ઞતામ્ ।

ધ્યાયન્તુ પ્રત્યહં ધીરા, અર્હન્મુલાબ્જવાસિનીમ્ ॥ ૧૩૪ ॥

મુનેરસ્યાઃ પ્રભાવેન, પાપપટ્કઃ પ્રલીયતે ।

ચેતઃ પ્રશાન્તિમાયાતિ, વિજ્ઞાનં જાયતે પરમ્ ॥ ૧૩૫ ॥

વિઘ્નોના સમૂહની શાન્તિ માટે પહેલાં આ રીતનું (ઉપર્યુક્ત મંત્રનું) ધ્યાન કરીને, તે પછી ઉँકારથી 15 રહિત એવા સાત અક્ષરના મંત્રનો જાપ કરવો ॥ ૧૩૦ ॥

સઘડી ઇચ્છિત વસ્તુઓની સિદ્ધિને આપનારો ઉँકારપૂર્વકનો આ એક જ મંત્ર અનેક કાર્યો માટે થાય છે । મુક્તિને માટે ઉँકારથી રહિત (એવા આ જ મંત્ર)નું ધ્યાન કરવું ॥ ૧૩૧ ॥

તે મંત્ર આ રીતે છે^૨ — “ળમો અરિહંતાળં ॥”

ચોવીશ તીર્થકરોના નમસ્કારથી ઉત્પન્ન થયેલ શ્રેષ્ઠ મંત્ર, જે તીર્થંકર આદિ પદવીને આપનારો છે 20 અને જન્મનો નાશ કરનારો છે, તેનું તું સ્મરણ કર^૩ ॥ ૧૩૨ ॥

તે મંત્ર આ પ્રકારે છે— “શ્રીમદ્વૃષભાદિ-વર્ધમાનાન્તેભ્યો નમઃ ॥”

મનને સારી રીતે નિશ્ચલ બનાવીને પાપરૂપી શત્રુનાં મૂળને ઝાલેડી નાખનારી અને શ્રીજિનેન્દ્રના મુખથી નીકળેલી આ મહાન પાપભક્ષિણી મહાવિદ્યા છે^૪ । તે સિદ્ધાન્તનું દાન કરવામાં પ્રવીણ, જગતના મનુષ્યો વડે નમસ્કૃત અને અરિહંત ભગવંતના મુલરૂપી કમલમાં રહેનારી છે । તેનું, હૈ ધીર મનુષ્યો ! તમે 25 સદા ધ્યાન કરો ॥ ૧૩૩-૧૩૪ ॥

આ(વિદ્યા)ના પ્રભાવથી મુનિનો પાપરૂપ મલ નાશ પામે છે; તેનું ચિત્ત શાંત બને છે અને તેને શ્રેષ્ઠ પુરું વિજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૧૩૫ ॥

“ૐ અર્હન્મુલ્કમલવાસિનિ ! પાપાત્મશ્ચયઙ્કરિ ! શ્રુતજ્વાલાસહસ્રપ્રજ્વલિતે ! સરસ્વતિ ! મત્પાપં હન હન દહ દહ ક્ષૌં ક્ષીં ક્ષૌં ક્ષૌં ક્ષઃ ક્ષીરવરઘવલે ! અમૃતસંભવે ! પાપમક્ષિણિ ! વૈં વૈં હ્રૌં હ્રૌં સ્વાહા ॥”

સંજયન્તાદિયોગીન્દ્રૈઃ સિદ્ધચક્રમનેકથા ।

5 શુક્તિ-મુક્તેર્નિધાનં યદ્, વિદ્યાવાદાત્ સમુદ્ઘૃતમ્ ॥ ૧૩૬ ॥

તદ્ધયાન્તુ યુષા મુક્ત્યૈ, સર્વવિદ્યાદિનાશનમ્ ।

તસ્ય પ્રયોજકં શાસ્ત્રં, જ્ઞાત્વા ગુરુપદેશતઃ ॥ ૧૩૭ ॥ “સિદ્ધચક્રમ્” ॥

સ્મર મન્ત્રપદાધીશમર્હન્નામાક્ષરાભિધમ્ ।

‘અ’વર્ણ નાભિપથે ત્વં, મોક્ષમાર્ગપ્રદીપકમ્ ॥ ૧૩૮ ॥

10 ‘સિ’વર્ણ મસ્તકામ્ભોજે, ‘સા’કારં ચ મુલામ્બુજે ।

‘આ’કારં કણ્ઠકણ્ઠે હિ, ‘ચો’કારં હૃત્સરોરુઠે ॥ ૧૩૯ ॥

અથ મન્ત્રમહારાજોર્હદાધક્ષરોદ્ભવઃ ।

પચ્ચવર્ણમયોઽનેકામીદૃષ્ટોનિષ્ઠશાન્તિકૃત્ ॥ ૧૪૦ ॥

“અ સિ આ ડ સા ॥”

15 તે વિદ્યા આ પ્રકારે છે:—“ૐ અર્હન્મુલ્કમલવાસિનિ ! પાપાત્મશ્ચયઙ્કરિ ! શ્રુતજ્વાલા-સહસ્રપ્રજ્વલિતે ! સરસ્વતિ ! મત્પાપં હન હન દહ દહ ક્ષૌં ક્ષીં ક્ષૌં ક્ષૌં ક્ષઃ ક્ષીરવરઘવલે ! અમૃતસંભવે ! પાપમક્ષિણિ ! વૈં વૈં હ્રૌં હ્રૌં સ્વાહા ॥”

સંજયન્ત આદિ યોગીન્દ્રો વિદ્યાપ્રવાદ (પૂર્વ) માંથી શુક્તિ અને મુક્તિના નિધાનરૂપ શ્રી સિદ્ધચક્રનો અનેક પ્રકારે ઉદ્ધાર કર્યો છે, તે સર્વ વિગ્રોનો નાશ કરનાર છે તેથી તેના પ્રયોજક શાસ્ત્રનું જ્ઞાન ગુરુ 20 ઉપદેશથી જાણીને હે બુદ્ધિમાન પુરુષો ! તમે મુક્તિને માટે તેનું ધ્યાન કરો ॥ ૧૩૬-૧૩૭ ॥

મંત્રપદોના અધીશ શ્રીમદ્ અર્હન્ના નામના અક્ષરોનો વાચક ‘અ’ વર્ણ છે । તે મોક્ષમાર્ગમા દીપક સમાન છે । તેનું તું નાભિપથમાં સ્મરણ કર ॥ ૧૩૮ ॥

અ જ રીતે મસ્તક(બ્રહ્મરન્ધ્રના)કમલમાં ‘સિ’ વર્ણનું, મુલકમલમા ‘સા’ વર્ણનું, કાટપદમા ‘આ’ વર્ણનું અને હૃદયકમલમાં ‘ડ’ વર્ણનું તું ધ્યાન કર ॥ ૧૩૯ ॥

25 અરિહંત વગેરે નામના આદિ અક્ષરોથી ઉત્પન્ન થયેલ આ (મંત્ર) મન્ત્રોમાં શ્રેષ્ઠ છે । તે પંચવર્ણમય છે । તે અનેક પ્રકારનાં ઇચ્છિતોને આપનાર અને અનિષ્ટ વસ્તુઓને શાન્ત કરનાર છે ॥ ૧૪૦ ॥

તે મંત્ર આ પ્રકારે છે—“અ સિ આ ડ સા ॥”

+ ચો = ચ + ‘ડ’ ।

૧. શા. સ્તો. ૧૦૬-૧૦૭ । ૨. શા. સ્તો. ૧૦૮ ।

साक्षात् सिद्धिपदं दातुं, धर्मं मन्त्रं स्मरान्वहम् ।

विश्वविघ्नहरं ज्येष्ठं, सर्वसिद्धनमः प्रजम् ॥ १४१ ॥

“नमः सर्वसिद्धेभ्यः ॥”

इत्यादीन्यपराभ्यन्त्र, सारमन्त्रपदानि च ।

उद्धृतानि श्रुतस्कन्धाज्जगद्धिताय योगिमिः ॥ १४२ ॥

5

यानि निर्वेदबीजानि, मनःशान्तिकराणि च ।

ध्येयानि तानि सर्वाणि, बुधैः पदस्थसिद्धये ॥ १४३ ॥

राग-द्वेषाश्रमोहाधरयो यान्ति क्षयं सताम् ।

साम्यं संवेगमोधादिगुणाः प्रादुर्भवन्ति च ॥ १४४ ॥

संवरो निर्जरा मोक्षो, मनोजयश्च जायते ।

10

यैर्मन्त्राधिः पदैः वर्णैः सारदोषापहैः परैः ॥ १४५ ॥

ते सर्वे मुनिभिर्ध्येयाश्चिन्तनीया मुहुर्बुधुः ।

कथनीयाः परेषां च, भावनीया निरन्तरम् ॥ १४६ ॥

जपनीयाश्च सर्वत्र, निश्चेतव्या स्वमानसे ।

अद्वेयाः स्वात्मसिद्धयर्थं, किं वृथा बहुजल्पनैः ॥ १४७ ॥

15

साक्षात् सिद्धिपदं देवाने समर्थ एवा मंत्रतु हंमेशा तुं स्मरण कर; ते सर्व विघ्नोने हरनारो छे, ज्येष्ठ छे, अने ‘सर्वसिद्ध-नमः’ शब्दोयी निष्पन्न ध्येलो छे ॥ १४१ ॥

ते मत्र आ प्रकारे छे—“नमः सर्वसिद्धेभ्यः ॥”

आ प्रकारे अहीं आ अने बीजां पण जे साररूप मत्रपदो छे तेनो, योगीओए जगतना हितने माटे श्रुतस्कन्धमाथी उद्धार कर्यो छे ॥ १४२ ॥

20

जे निर्वेदनां जनक अने मननी शांति करनारा बीजो छे ते बधां बीजोतुं बुद्धिशाळी पुरुषोए पदस्थ ध्याननी सिद्धिने माटे ध्यान करतुं ॥ १४३ ॥

(ते मत्रबीजोना ध्यानयी) सत्पुरुषोना राग, द्वेष, इन्द्रियो अने मोहरूप शत्रुओ क्षय पामे छे अने समभाव, संवेग, बोध आदि गुणो प्रगट थाय छे ॥ १४४ ॥

बळी जे दोषहर अने सारमूत पदो, वर्णो, के मंत्रसमूह बडे संवर, निर्जरा, मोक्ष अने मननो जय 25 थाय ते बधानुं मुनिओए बारंवार ध्यान अने चिंतन करतुं जोईए । ते बीजाने कहेवा (आपवा) जोईए अने तेनी निरंतर भावना करवी जोईए ॥ १४५-१४६ ॥

ते (मंत्रो)नो आत्मानी मुक्ति माटे सर्वत्र जाप करता रहेतुं जोईए; पोताना मनमां तेनो निश्चय करवो जोईए; अने तेना उपर श्रद्धा राखवी जोईए । निरर्थक, बहु कहेवाथी छुं ! ॥ १४७ ॥

એતત્ પદસ્થસદ્ધયાનં, સ્વાધીનં જપનાદિભિઃ ।
 સર્વત્ર સુખ-દુઃખાદિજાતાવસ્થાસુ કોટિષુ ॥ ૧૪૮ ॥
 કુર્વન્તુ ધ્યાનિનો ધીરા, સ્વપ્નોપિ મા ત્વજન્તુ ભોઃ ।
 શયનાસનસદ્ગતાર્તવ્રજનાદૌ શિવામ્સ્યે ॥ ૧૪૯ ॥
 5 સન્મન્ત્રજપનેનાહો, પાપારિઃ ક્ષીયતેતરામ્ ।
 મોહાશ્વસ્મરચૌરાઘૈઃ, કષાયૈઃ સહ દુર્ધરૈઃ ॥ ૧૫૦ ॥
 મનઃ પરીષહાદીનાં, જયઃ કર્મનિરોધનમ્ ।
 નિર્જરા કર્મણાં મોક્ષઃ, સ્યાત્સુખં સ્વાત્મજં સતામ્ ॥ ૧૫૧ ॥
 વીતરાગમુનીન્દ્રાણાં, ધ્યાનસિદ્ધિશ્ચ કેવલમ્ ।
 10 ત્યક્તરાગાદિદોષાણાં, જિનૈઃ પ્રોક્તા ન સંશયઃ ॥ ૧૫૨ ॥
 મત્વેતિ રાગદુર્વેષાધરીન્ હત્વા જિતાશ્વયાઃ ।
 કષાયાશ્વઘટૈઃ સાર્ધં, ક્ષમા-તોષાદિકાપુઘાઃ ॥ ૧૫૩ ॥
 નાનાભેદં પ્રકુર્વન્તુ, પદસ્થધ્યાનમૂર્જિતમ્ ।
 સર્વયત્નેન સિદ્ધયર્થં, સર્વત્રાલમ્બ્ય સામ્પતામ્ ॥ ૧૫૪ ॥

- 15 ધ્યાની એવા ધીરપુરુષોએ આ સુંદર પદસ્થ ધ્યાનને સર્વત્ર સુખ-દુઃખ-જન્મ-જરાદિ અનેક અવસ્થાઓમાં જપાદિ વડે સ્વાધીન (સુસાધ્ય) કરતું જોઈએ । તેનો સ્વપ્નમાં પણ ત્યાગ ન કરવો । શયન-આસન-વાર્તાલાપ-ગમન વગેરેમાં પણ મોક્ષપ્રાપ્તિનું ધ્યેય સામે રાખીને તે (ધ્યાન) કરતું જોઈએ । સુંદર મત્રના જાપથી મોહ, ઇન્દ્રિયો, કામરૂપ ચોર વગેરે દુર્ધર કષાયો સહિત પાપશત્રુ અત્યંત ક્ષીણ થાય છે । તેથી સત્પુરુષોને મનોજય, પરીષહ-જય, કર્મનિરોધ, કર્મનિર્જરા, મોક્ષ અને સ્વાત્મામાંથી ઉત્પન્ન થતું શાશ્વત સુખ પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૧૪૮-૧૫૧ ॥

20 શ્રી જિનેશ્વરોએ કહ્યું છે કે “રાગ, દ્વેષ આદિ દોષોથી રહિત એવા વીતરાગ મુનિઓને જ કેવળ ધ્યાનસિદ્ધિ થાય છે, એમાં સંશય નથી ।” એમ માનીને મનને જીતનારા સાધકોએ ક્ષમા, સંતોષ વગેરે શબ્દો વડે કષાયો અને ઇન્દ્રિયરૂપ સુખદોષને જીતીને, રાગ અને દ્વેષરૂપ શત્રુઓને હણીને અને સર્વત્ર સામ્યને ધારણ કરીને સિદ્ધિને માટે સઘડા પ્રયત્નોથી સમર્થ એવું વિવિધ પ્રકારનું પદસ્થ ધ્યાન કરતું જોઈએ ॥ ૧૫૨-૧૫૪ ॥

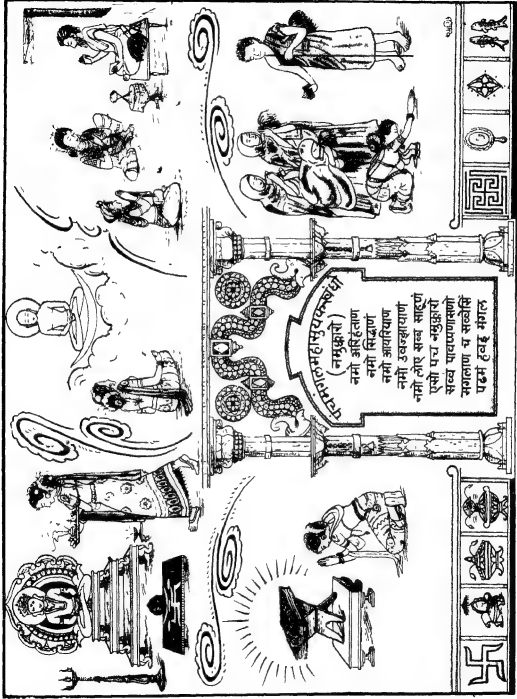
25

પરિચય

સોલાપુરના શ્રી જીવરાજ જૈન ગ્રન્થાલયમાંથી ‘તત્ત્વાર્થસારદીપક’ નામની એક હસ્તલિખિત પ્રત મળી હતી । પ્રત ઘણી ઉપયોગી હોઈ તેની ફોટોસ્ટેટિક નકલ કઢાવીને શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળના પુસ્તકાલયમાં રાખવામાં આવી છે । તેના પત્ર ૫૫ થી ૬૫ એમ અગિયાર પત્ર પરથી નમસ્કાર-વિષયક સંદર્ભ તારવીને અહીં અનુવાદ સહિત સંપાદિત કરેલ છે । પ્રતમાં જણાવ્યું છે તેમ તેના કર્તા

30 મદ્દારક શ્રીસકલકીર્તિ છે । તેઓ મદ્દારક શ્રીપદ્મનન્દિની શિષ્યશાખામાંના એક હતા ।

પ્રસ્તુત સંદર્ભમાં ‘પદસ્થ ધ્યાન’ વિશે ઘણી ઉપયોગી સમજ પ્રાપ્ત થાય છે; જો કે તેના પર શ્રી શુભચન્દ્રાચાર્યકૃત ‘જ્ઞાનાર્ણવ’ની ઘણી મોટી અસર છે અને તે વ્રજેના શ્લોકો સરલાવર્તા તુરત સમજાય છે ।

उपासनादर्थक पञ्चपरमेश्वर चित्रम्

२६३

१५५५

१५५५

१५५५

१५५५

[૫૬-૧૧]

શ્રીસિંહતિલકસૂરિવિરચિત-
શ્રીમન્ત્રરાજરહસ્યાન્તર્ગતાર્હદાદિ-
પંચપરમેષ્ઠિસ્વરૂપસંદર્ભઃ ॥

અર્હદદેહાચાર્યોપાધ્યાય-મુનીન્દ્રપૂર્વવર્ણોત્થઃ ।

5

પ્રણવઃ સર્વત્રાદૌ, જ્ઞેયઃ પરમેષ્ઠિસંસ્મૃત્યૈ ॥ ૩૧૪ ॥ ૧ ॥

અર્હત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-મુનિત્વરૂપમર્હન્તઃ ।

પૂજ્યોપચાર-દેશક-પાઠક-નિર્વિપયચિત્તત્વાત્ ॥ ૩૧૫ ॥ ૨ ॥

× × ×

પ્રણવઃ પ્રાગુક્તાર્યો, માયાવર્ણેર્હદાદિપશ્ચક્રતામ્ ।

અન્તઃશ્વતુરધિર્વિજ્ઞાતિજિનસ્વરૂપમયો વક્ષ્યે ॥ ૩૧૬ ॥ ૩ ॥

10

અનુવાદ

(ૐકાર--)

અરિહંત, અદેહ (અશરીરી-સિદ્ધ), આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને મુનિના પ્રથમ વર્ણોમાંથી (અ + અ + આ + ઊ + મૂ = ૐ) નિષ્પન્ન થયેલો પ્રણવ પંચપરમેષ્ઠીના સ્મરણ અર્થે (મંગલ રૂપે) સર્વત્ર પ્રારંભમાં આવે છે ॥ ૩૧૪ ॥ ૧ ॥

15

અરિહતો અરિહંત-સિદ્ધ-આચાર્ય-ઉપાધ્યાય-સાધુ સ્વરૂપ છે, કારણ કે તેમનામાં પૂજ્યતા હોવાથી તેઓ અરિહંત છે; ઉપચાર્યી (દ્રવ્યસિદ્ધત્વ હોવાથી) તેઓ સિદ્ધ છે; ઉપદેશકતા હોવાથી તેઓ આચાર્ય છે; પાઠકતા હોવાથી તેઓ ઉપાધ્યાય છે અને નિર્વિપય ચિત્ત હોવાથી તેઓ સાધુરૂપ છે ॥ ૩૧૫ ॥ ૨ ॥

× × ×

(હ્રીંકાર -)

ऊपर प्रणवनो अर्थ कहेवामां आण्यो छे (एटले के ॐकार ते पंचपरमेष्टीना प्रथम अक्षरो बडे केवी रीते निष्पन्न थयो छे ए कहेवामां आण्युं छे) । हवे मायावर्ण-ह्रींकारना देहमां पंचपरमेष्टी अने चोवीश तीर्थकरो केवी रीते छे ते समजावीश ॥ ३१६ ॥ ३ ॥

૧. સરલાલો—“અરિહતા અસરીરા વ્યાયરિય ઉવન્ઝાય તદ્દા મુનિણો ।

પંચક્ષરનિષ્પન્નો ૐકારો પંચપરમિદ્ધી ॥ ૧ ॥”

—ન. સ્વા. (પ્રા. વિ.) પૃ. ૨૬૩. 25

અર્હન્તો વર્ણાન્તઃ રેફઃ સિદ્ધાઃ શિરશ્ચ દ્વરિરિહ ।

શુદ્ધકલોપાધ્યાયો દર્ધિકલા સાધુરિતિ પચ્ચ ॥ ૩૪૩ ॥ ૪ ॥

અર્હન્તૌ શશિ-સુવિધિજિનૌ સિદ્ધાઃ(દ્વી) પશ્ચામ-વાસુપૂજ્યજિનૌ ।

ધર્માચાર્યાઃ ષોડશ મણિઃ પાર્શ્વોઽયુપાધ્યાયઃ ॥ ૩૪૪ ॥ ૫ ॥

5 સુવ્રત-નેમી સાધુસ્ત(ધૃ ત)પ્રાર્હવ્ ચન્દ્રપ્રભઃ રુઙાં શાન્ત્યૈ ।

સિદ્ધાઃ સિન્દૂરાભાસ્ત્રેલોક્યવશીકૃતિ કુર્યુઃ ॥ ૩૪૫ ॥ ૬ ॥

સિદ્ધાક્ષરરેફાકૃતિર્વાગ્બીજં વચ્ચમૂર્ધ્નિ વદને વા ।

આજ્ઞાચક્રે વાઙ્મુળરોચિ વચ્ચં તનોત્યથવા ॥ ૩૪૬ ॥ ૭ ॥

- (પંચપરમેષ્ઠીના ધ્યાન માટે હ્રીંકારના અંશોનું આલંબન કરતાં—) વર્ણની અંતે રહેલો ‘હ’ તે 10 અરિહંત, રેફ અથવા ‘ર’ તે સિદ્ધ, (દેવનાગરી લિપિની) સીધી લીટી—મસ્તકની લીટી ‘-’—તે મુરિ, શુદ્ધકલા ‘-’ તે ઉપાધ્યાય અને દર્ધિકલા ‘૧’ તે સાધુ—એમ (હ્રીંકારની આકૃતિના અવયવો—અશો દ્વારા) પાંચ (પરમેષ્ઠીઓનો હ્રીંકારમાં સમાવેશ કર્યો) છે ॥ ૩૪૩ ॥ ૪ ॥

અરિહંત	સિદ્ધ	આચાર્ય	ઉપાધ્યાય	સાધુ
હ	ર	—	—	૧

- 15 શ્રીચંદ્રપ્રભ અને શ્રીસુવિધિનાથ તે અરિહંત; શ્રીપદ્મપ્રભ અને શ્રીવાસુપૂજ્ય તે સિદ્ધ; (શ્રીઋષભદેવ, શ્રીઅજિતનાથ, શ્રીસંભવનાથ, શ્રીઅભિનવદન, શ્રીસુમતિનાથ, શ્રીસુપાર્શ્વનાથ, શ્રીશીતલનાથ, શ્રીશ્રેયાંસનાથ, શ્રીશ્ચિમલનાથ, શ્રીઅનન્તનાથ, શ્રીધર્મનાથ, શ્રીશાંતિનાથ, શ્રીકુંડુનાથ શ્રીઅરનાથ, શ્રીનમિનાથ, શ્રીવર્ધમાનસ્વામી —તે)સોલ્લ ધર્માચાર્ય પટલે સૂરિ, શ્રીમણિનાથ અને શ્રીપાર્શ્વનાથ તે ઉપાધ્યાય છે । શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી અને શ્રીનેમનાથ તે સાધુ તરીકે ગણાય છે^૧ । તેમાં ચન્દ્ર જેવી ઉજ્જ્વલ પ્રભાવાળા [શ્રીચંદ્રપ્રભ (અને શ્રીસુવિધિ- 20 નાથ), જેઓ શ્વેત વર્ણના છે તે] અરિહંતો રોગની શાંતિ (શાંતિકૃત્ય)^૨ માટે છે । સિદ્ધો જે સિદ્ધ (લાલ) વર્ણના (શ્રીપદ્મપ્રભ અને શ્રીવાસુપૂજ્ય) છે તે ત્રણ લોકનું વશીકરણ^૩ (વશીકરણકૃત્ય) કરે છે ॥ ૩૪૪-૩૪૫ ॥ ૫-૬ ॥

- સિદ્ધનો અક્ષર જે રેફ આકૃતિ તે ‘ર’ ઇ વાગ્બીજ છે । જેનું વશીકરણ કરવું હોય તેના મસ્તકમાં, મુક્ષમાં અથવા આજ્ઞાચક્ર (બે અમરોની વચ્ચેના સ્થાન)મા (રકારને ચિત્રવગો) અગર તો રકારનું અરુણરોચિલાલ 25 કિરણમય ધ્યાન ધરતાં તે વશીકરણકૃત્ય કરે છે ॥ ૩૪૬ ॥ ૭ ॥

૧. સરસ્વાતો—“સશિ-સુવિદી અરિહંતા સિદ્ધા પશ્ચામ-વાસુપુજ્જિના । ધમ્માવરિયા સોલ્લ પાસો મણી ઉવજ્ઞાયા ॥ ૨ ॥ સુવચ્ચ-નેમી સાદ્ધુ ॥”

—ન. સ્વા. (પ્રા. વિ.) પુ. ૨૬૧.

૨. શ્રીમાનંતુગસુરિય ‘નવકારસારથવળ’ (ગાથા ૩, પુ. ૨૬૧) મા અરિહંતનું ધ્યાન કરનારાઓને માટે 30 અરિહંતો મોક્ષ અને સ્વેચ્છારૂપ ધૌષ્ટિક કૃત્ય કરે છે, જ્યારે અહીં રોગની શાંતિ દ્વારા શાંતિકૃત્યરૂપ ફલ બતાવ્યું છે ।

૩. સરસ્વાતો—“તેલુકવસીયરણં મોહં સિદ્ધા કુણ્ઠ સુબલસ ॥”

—ન. સ્વા. (પ્રા. વિ.) પુ. ૨૬૨.

આચાર્યો: સ્વર્ણનિભાઃ કુર્યર્જલવહ્નિરિપુમુલ્લસ્તમ્મમ્ ।
 દુર્યક્ષરશીર્ષાક્રિતિદબ્દહતા ન સ્વરૂપસર્ગો: ॥ ૩૪૭ ॥ ૮ ॥
 નીલામ્બોષાધ્યાયો લાભાર્થે શુક્લનીલકૃત્વં યદિ વા ।
 અધ્યાપકાર્દ્ધચાન્દ્રી કલાઽઽભલામાય પરમલકે ॥ ૩૪૮ ॥ ૯ ॥
 કૃષ્ણરુચઃ સાધુજનાઃ ક્રૂરદશોષાટ-મૃત્યુદાઃ શત્રોઃ ।
 સાધ્વક્ષરદીર્ધકલાકૃત્યકુશમુદ્રયા હતા રિપવઃ ॥ ૩૪૯ ॥ ૧૦ ॥
 અર્હભ્રમ્ભઃ સિદ્ધસ્તેજઃ ધ્વરિઃ ક્ષિતિઃ પરે વાયુઃ ।
 સાધુવ્યોમેત્યન્તર્મણ્ડલતત્ત્વાનુગં સદગ્ધ્ય ધ્યાનમ્ ॥ ૩૫૦ ॥ ૧૧ ॥
 'નાદો'ર્હૃન્ 'વ્યોમ'મુનિઃ 'કલા'ઽથ સિદ્ધઃ 'શિરો-હરઃ' ધ્વરિઃ ।
 'ઈ'કાર ઉપાધ્યાયો માયાયાં પ્રાગ્વદુત શેષમ્ ॥ ૩૫૧ ॥ ૧૨ ॥

5

10

આચાર્યોનો વર્ણ સુવર્ણ સરલો છે । તેઓ જલ (પાણીનું ઘૂર, અતિવૃદ્ધિ વગેરે), અગ્નિ (આગ) અને શત્રુના મુખનું સ્તંભન (સ્તંભનકૃત્ય) કરે છે^૧ । સૂરિ (આચાર્ય)નો અક્ષર જે શીર્ષની આકૃતિ '—' (દેવ-નાગરી લિપિની સીઝી લીટીરૂપ સંજ્ઞા) રૂપ દઢચી હળાણ્ણા ઉપસર્ગો નાશ પામે છે ॥ ૩૪૭ ॥ ૮ ॥

ઉપાધ્યાયનો વર્ણ નીલ છે તે દૈહિક લાભાર્થે છે^૨ અને તે શુક્લ—નીલકૃત્ય (તુષ્ટિ-પુષ્ટિકૃત્ય) માટે છે, તેમજ અધ્યાપકની (હૂંકાર આકૃતિમાં રહેલી) અર્ધચન્દ્રકલા (૫) નું बीजाना ગલામાં (?) 15 ધ્યાન કરતા પોતા લાભ થાય છે ॥ ૩૪૮ ॥ ૯ ॥

સાધુઓનો વર્ણ શ્યામ છે તેથી તે (પાપીઓના મારણ અને ઉચ્છાદનકૃત્ય કરવા માટે) શત્રુઓને ક્રૂરદૃષ્ટિથી ઉચ્છાદન અને મૃત્યુ આપનાર બને છે^૩ । (આકૃતિરૂપે) દીર્ધકલા (દીર્ધ ઈકારરૂપ) '૧' છે તે સાધુનો અક્ષર છે । તે (ઈકાર—૧) અંકુશમુદ્રાસ્વરૂપ છે અને તેનાથી શત્રુઓ હણાય છે ॥ ૩૪૯ ॥ ૧૦ ॥

અરિહંતનું (જલતત્ત્વ) વરુણમંડલ રૂપે, સિદ્ધનું અગ્નિમંડલ રૂપે, આચાર્યનું પૃથ્વીમંડલ રૂપે, 20 ઉપાધ્યાયનું વાયુમંડલ રૂપે અને સાધુનું વ્યોમમંડલ રૂપે ધ્યાન તે દેહમાં રહેલા જલતત્ત્વાદિના મળ્ડલોને અનુસરતું ધ્યાન છે ॥ ૩૫૦ ॥ ૧૧ ॥

અરિહંત તે નાદ, મુનિ તે વ્યોમ (વિંદુ), સિદ્ધ તે કલા, આચાર્ય તે શિર (દેવનાગરી લિપિની)—મસ્તકની લીટી સાથે હકાર અને રકાર, તેમજ ઉપાધ્યાય તે 'ઈ'કાર છે—એમ માયા-શ્ચીકારમાં ધ્રુવે જેમ (કલા, આકૃતિ, તત્ત્વ વગેરે રૂપે વિચાર કર્યો છે તેમ અહીં મંત્રની દૃષ્ટિ નાદ, કલા, વિંદુરૂપે) વિચાર 25 કર્યો છે ॥ ૩૫૧ ॥ ૧૨ ॥

△ (નાદ)	○ (કલા)	ह (સશિર હર)	ॐ (ઈકાર)	• (વિંદુ)
અરિહંત	સિદ્ધ	આચાર્ય	ઉપાધ્યાય	સાધુ

૧. સરસ્વાતો—“જલ-જ્ઞાનાર્દે સોલસ પદ્મય ધમતુ આચરિયા ।”

—ન. સ્વા. (પ્રા. વિ.) પૃ. ૨૬૨.

૨. સરસ્વાતો—“હ્રલોદય લામ્બકરા ઉવજ્ઞાયા હુંતુ મય્ઘરણા ॥” ગા. ૫ ।

૩. “પાવુચાદગ-તાદગનિઝા સાહુ સયા સરહ ॥” ગા. ૫ ।

—ન. સ્વા. (પ્રા. વિ.) પૃ. ૨૬૨.

શશિ-સુવિધિજિનૌ નાદો બિન્દુર્ધ્નિસુવ્રતો વ્રતી નેમી ।

ઉઘચન્દ્રકલાઞ્તઃ સિદ્ધૌ પશ્યામ-વાસુપૂજ્યજિનૌ ॥ ૩૫૨ ॥ ૧૩ ॥

વર્ણાન્તઃ સશિરો રઃ ષોડશ ધ્રુવીશ્રાસ્તથેકારઃ ।

પાર્શ્વો મહિર્વાચક હૃદમપિ ન વિરોધિ પૂર્વેવઙ્ગણિતમ્ ॥ ૩૫૩ ॥ ૧૪ ॥

5

एकैकोऽर्हत्प्रभृतिः शतादिवर्णानुगोऽनिशं ध्यातः ।

શાન્ત્યાદિ કર્મર્થદૂં તનોતિ કિન્ત્વત્ર દિશ્ચાત્રમ્ ॥ ૩૫૪ ॥ ૧૫ ॥

परमेष्ठिपञ्चनिर्मितजिनमयमाचार्यमेरुमर्हन्तम् ।

ત્રૈલોક્ય-શ્રીવીજં સર્વં ધ્યાયતિ સ સર્વજ્ઞઃ ॥ ૩૫૫ ॥ ૧૬ ॥

- શ્રીચંદ્રપ્રમ અને શ્રીસુવિધિનાથ તે અરિહતસ્થાને હોવાથી હ્રીંકારનો ‘નાદ’ અંશ છે; શ્રીમુનિ-
 10 સુવ્રતસ્વામી અને શ્રીનેમિનાથ એ સાધુસ્થાને હોવાથી હ્રીંકારનો ‘વિંદુ’ અંશ છે; શ્રીપદ્મપ્રમ અને શ્રીવાસુ-
 પૂજ્યસ્વામી એ સિદ્ધસ્થાને હોવાથી ઊગતા ચંદ્રની ‘કલા’ રૂપે છે; સોઠ જિનેશ્વરો (શ્રીશ્રવમદેવ, શ્રીઅજિત-
 નાથ, શ્રીસંભવનાથ, શ્રીઅભિનન્દન, શ્રીસુમતિનાથ, શ્રીસુપાર્શ્વનાથ, શ્રીશીતલનાથ, શ્રીશ્રેયાંમનાથ, શ્રીવિમલનાથ,
 શ્રીઅનંતનાથ, શ્રીધર્મેનાથ, શ્રીશાંતિનાથ, શ્રીકુધુનાથ, શ્રીઅરનાથ, શ્રીનમિનાથ અને શ્રીવર્ધમાનસ્વામી)
 આચાર્ય સ્થાને હોવાથી શિર સહિત વર્ણોની અંતે રહેલો હ્ર, જે ‘ર’ સાથેની આકૃતિ (હ)—હ્રીંકારની
 15 અઘ્કલારૂપ અંશવાળો છે, શ્રીપાર્શ્વનાથ અને શ્રીમહિનાથ એ ઉપાધ્યાય સ્થાને હોવાથી હ્રીંકારનો ‘ઈ’કાર
 અંશ છે—એ રીતે (હ્રીંકાર)ના ચિંતનમાં પૂર્વની જેમ વિરોધ નથી ॥ ૩૫૨-૩૫૩ ॥ ૧૩-૧૪ ॥

અરિહંત વગેરે એકેકલુ વર્ણાક્ષરોના સેંકડો (અનેક પ્રકારના) આયોજનોની સાથે રોજ (?) ધ્યાન
 ધરાય છે તેથી તેઓ શાંતિ આદિ ઇચ્છે કર્મના કૃત્યકારી થાય છે પરંતુ અહીં તો તેનું દિશામૂચન માત્ર
 કર્યું છે ॥ ૩૫૪ ॥ ૧૫ ॥

- 20 (‘શતાદિવર્ણાનુગઃ’ નો ‘સેંકડો સ્તુતિઓપૂર્વક’ અથવા ‘સો, હજાર વગેરે સંખ્યામાં’ એવો પળ
 અર્થ થઈ શકે ।)

પરમેષ્ઠિપંચકથી નિર્માણ થયેલો ‘ૐ’ તે જિનસ્વરૂપ છે, તેમજ આચાર્યમેરુ (આચરિયમેરુ) શ્રી
 અરિહંત-‘અર્હ’ સ્વરૂપ છે, ‘હ્રીં’કાર તે ત્રૈલોક્યવીજ અને ‘શ્રી’ (જ્ઞાનલક્ષ્મી) વીજાક્ષર છે, તે—‘ૐ શ્રી
 હ્રીં અર્હ નમઃ’ (અથવા ‘ૐ હ્રીં શ્રી અર્હ નમઃ’) એ સવળાનું ધ્યાન ધરનાર સર્વજ્ઞ બને છે ॥ ૩૫૫ ॥ ૧૬ ॥

ષટ્કોણાકૃતિદેહે મધ્યે નરમેરુદ્વર્ધવિમ્બસ્થમ્ ।

યઃ સૂરિમેરુમન્તઃ સ્વં પश्यति सोऽपि सर्वज्ञः ॥ ૩૫૬ ॥ ૧૭ ॥

શક્તિચ્યન્તઃ શુષિરિતંબંશાગ્રવિલાસિમૌલિમેરુમયે ।

આચાર્યમેરુત્પાઠર્હમિન્દુવિમ્બસ્થઃ ॥ ૩૫૭ ॥ ૧૮ ॥

ચન્દ્રાર્કશક્રસજ્જમસમરસસિત્તં સ્વમૌલિમેરુસ્થમ્ ।

5

યઃ સૂરિમેરુર્હૈ સ્વં પश्यति सोऽत्र योगीन्द्रः ॥ ૩૫૮ ॥ ૧૯ ॥

ષટ્કોણાકૃતિ મનુષ્યદેહના મધ્યમાં નામિકમલ છે, તેમાં સૂર્યનું સ્થાન છે, તે સૂર્યના ચિંત્તમાં રહેલા અરિહંત છે, તેની અંદર પોતે છે, એ જે વિચિત્તન કરે છે તે સર્વજ્ઞ થાય છે ॥ ૩૫૬ ॥ ૧૭ ॥

[અથવા (હ્રીંકાર જેનો) દેહ ષટ્કોણાકૃતિનો છે, તેના મધ્યમાં પંચપરમેષ્ઠિરૂપ ઝ્યોત જે ઊંચકાર છે તેના મધ્યમાં ‘અર્હ’નો ન્યાસ કરીને તેના ગર્ભમાં પોતાનો આત્મા છે, એ જે વિચિત્તન કરે છે તે સર્વજ્ઞ 10 થાય છે. ॥ ૩૫૬ ॥ ૧૭ ॥]

હિંદ્રવાલા વાંસના અપ્રભાગ ઉપર રહેલ હોય એમ મસ્તકની મેરુમય શંખિની નાડીમાં ચંદ્રવિંબ છે, તેમાં અરિહંત વિરાજે છે અને (ધ્યાન કરનારનો) આત્મા તે આચાર્યમેરુ (પરમાત્મા અરિહંત)સ્વરૂપ છે એમ ચિન્તિત્તે (અથવા તો) પોતાના મસ્તકમાં રહેલ મેરુમાં ચંદ્રનાડી, સૂર્યનાડી અને સુષુમ્ણાનાડીના સંગમથી ઉત્પન્ન થયેલ જે સમરસ, તેનાથી સિંચાયેલા સૂરિમેરુ સ્વરૂપ ‘અર્હ’ અરિહંત તે સ્વયં છે—એમ જે ચિન્તિત્તે 15 છે, તે અહીં યોગીન્દ્ર છે (?) ॥ ૩૫૭-૩૫૮ ॥ ૧૮-૧૯ ॥

૧. ‘સૂરિમન્ત્રકલ્પસદોહ’ વૃષ્ટ ૪૫ માં ‘મેરુ’ શબ્દનો અર્થ અને ભાવાર્થ આ પ્રકારે જણાવ્યો છે—

“મેરુસદોહ અરિહંતત્તણે ચુદ્ધઃ । અરિહંતત્તણે અરિહતા, જ્ઞા ચક્ષુઃ ચક્ષી, રજ્જેણ રાયા ।

અરિહંતત્તણ મુક્તવત્સવીયમૂયં અરિહતા અંકુરા । સેસા સાહપસાહવા ણેવા । અતઃ કારણાન્ મેરુરૂપે (આર્હન્યરૂપે) મન્ત્રરાજે સમ્યમાણે જિનપ્રમા ભવતિ ।

20

અર્હન્ સ્તુત્યશુણસંપૂર્ણો ભગવાન્, તેન સ્તુતિપદાનિ ભગવતામૃદિસ્થાનીયાનુકાનિ ॥”

(અર્થ—) “જેમ ચક્ષુષી ચક્ષી અને રાજ્યથી રાજા કહેવાય છે તેમ ‘મેરુ’ શબ્દથી અરિહંતપણું કહેવાય છે અને અરિહંતપણાથી અરિહંત ઓઢવાય છે ।.....

અરિહંતપણું એ મોક્ષરૂપી શૂક્ષ્ણા બીજસ્વરૂપ છે અને અરિહંતો અંકુરરૂપે છે, બાકીના બીજા શાલા અને પ્રશાલાઓ કહેવાય છે । એ કારણથી અરિહંતપણારૂપ મન્ત્રરાજનું સ્મરણ કરતાં ભગવાનનું તેજ પ્રાપ્ત થાય છે ।

25

સ્તુતિ કરવા યોગ્ય ગુણોથી પરિપૂર્ણ ભગવાનનાં સ્તુતિપદો પણ જ્ઞાદિના સ્થાન છે, એમ કહેવાયું છે ।”

આ અર્થને લક્ષમાં લેતા અહીં જે ‘નરમેરુ’ શબ્દ જણાવ્યો છે તે માનવ દેહના આત્માનો વાચક છે અને ‘સૂરિમેરુ’ તે અરિહંતપણાનો વાચક છે । અર્થાત્ મન્ત્રનું અનુશ્રવણપૂર્વક ધ્યાન કરનારનો આત્મા જ્યારે ‘પોતે અરિહંત-સ્વરૂપ છે’ એમ સંવેદન કરે ત્યારે તે સર્વજ્ઞ બને છે ।

अः पृथिवी पीतरुचिः उर्व्योम तडित्प्रभाभिराक्रान्तम् ।

मः स्वर्गः कला चन्द्रप्रभमिन्दुनभस्तत्परं ब्रह्म ॥ ४१६ ॥ २० ॥

अ-उ-मो विष्णु-विधीशास्त्रिगुणाः सकलास्तु कृष्ण-पीत-सिताः ।

संस्मृतिरताश्च निष्कलमभ्रं नादो जिनः सिद्धः ॥ ४१७ ॥ २१ ॥

5 आलोकेनोपलम्भेन मुनित्वेन च साधितः ।

रत्नत्रयमयो ध्येयः प्रणवः सर्वसिद्धये ॥ ४१८ ॥ २२ ॥

वा 'ॐ' इत्यन्तराप्राणशब्दो यः स्यात् तदुद्भवम् ।

शब्दब्रह्मेत्यसौ युक्त (उक्तः) वाचकः परमेष्ठिनाम् ॥ ४१९ ॥ २३ ॥

(ॐकार—)

10 ('ॐ' ना स्थूल वर्णो 'अ, उ, म्' आ प्रमाणे चित्तवचा—) 'अ' ए पृथ्वीरूप (भूः) छे अने तेनी कांति पीली छे, 'उ' ए आकाश रूप (भुवः) छे अने ते वीजलीनी प्रभायी भरपूर छे, 'म्' ए स्वर्गरूप (स्वः) छे अने कला चदनी कांति जेवी छे । नभ (विंदु) ते इदु छे, तेथी पर (नाद) ते शब्दब्रह्म छे ॥ ४१६ ॥ २० ॥

अ भूः	उ भुवः	म् स्वः	कला चद्रकांति	विंदु इन्दु	नाद शब्दब्रह्म
----------	-----------	------------	------------------	----------------	-------------------

15

'अ, उ, म्' यी ॐ सकल चित्तवीए तो ते त्रिगुणात्मक छे अने तेना अंशो (अनुक्रमे) ब्रह्मा, विष्णु अने शिव छे—तेनु ध्यान धराय छे; ए त्रणे अनुक्रमे सत्त्व, रजस् अने तमस् गुणवाळा छे; सकल (देहधारी), श्वेत, पीळा तेम ज श्यामवर्णवाळा अने संसारमां रत छे । कलारहित आकाश (शून्य-विन्दु) ते नाद छे अने ते ज जिन अथवा सिद्ध छे ॥ ४१७ ॥ २१ ॥

20

सकल			निष्कल	
अ ब्रह्मा	उ विष्णु	म् महेश	विंदु अरिहत	नाद सिद्ध

'आलोक'—प्रकाश अर्थात् ज्ञान; 'उपलम्भ'—प्राप्ति अर्थात् दर्शन अने 'मुनित्व' अर्थात् चारित्र—ए वडे साधित (आ + उ + म् = ॐ) त्रण रत्न (ज्ञान, दर्शन, चारित्र) स्वरूप प्रणव

25 (ॐकार) नुं सर्व सिद्धि माटे ध्यान करतुं जोईए ॥ ४१८ ॥ २२ ॥

आ	उ	म्
आलोक ज्ञान	उपलम्भ दर्शन	मुनित्व चारित्र

अथवा देहमां 'ॐ' एयो जे प्राणात्मक (प्राणसंचारात्मक) ध्वनि थाय छे तेमांथी शब्दब्रह्म 30 (मातृका) उद्भवे छे, माटे (शब्दब्रह्म-मातृकावाचक होवाथी अने परमेष्ठिओ वाच्य होवाथी) ते ॐकार 'परमेष्ठिओने वाचक' कहेवायो छे (१) ॥ ४१९ ॥ २३ ॥

१. सरस्वातो—'ध्यानविन्दुपनिषद्'—“अकारः पीतवर्णः स्याद् रजोगुण उदीरितः ॥ १२ ॥ उकारः सत्त्विको शुक्लो मकारः कृष्ण-तामसः ।... ॥ १३ ॥”

- घट्यां गुर्वक्षरमिता उच्छ्वासाः स तु एककः ।
 दशप्रणवजास्तेन प्राणायामा घटीभवाः ॥ ४२८ ॥ ३२ ॥
 त्रिशती सह षष्ठ्या स्याद्दशप्रणवजा मुनेः ।
 सन्ध्यातो याति नोच्छ्वासः परमेष्ठिस्मृतिं विना ॥ ४२९ ॥ ३३ ॥
 5 परमेष्ठिमयो रत्नमयः सर्वमहोमयः ।
 प्रणवः क्षरिमन्त्रादीं गौतमस्वामिना कृतः ॥ ४३० ॥ ३४ ॥
 वृत्ताकृतिरर्हन्तस्त्रिकोणसिद्धास्तु शीर्षकं क्षरिः ।
 वाचक इन्दुकलाञ्च दीर्घकला साधुरिति पञ्च ॥ ४३१ ॥ ३५ ॥
 शीर्ष-मुख-कण्ठ-हृदय-क्रेमगतमात्मानमन्यदेहिगतम् ।
 10 अर्हत्सिद्धाचार्योपाध्याय-मुनिपदं तु रक्षार्थं ॥ ४३२ ॥ ३६ ॥

- एक घटीमां गुर्वक्षर प्रमाण एटले ३६० उच्छ्वास थाय । तेमां एकेक उच्छ्वासे दश प्रणव (नो जाप) उत्पन्न थाय । आ रीते घटीयी उत्पन्न बनारो ३६०० प्रमाणनो प्रणव कछो छे ॥ ४२८ ॥ ३२ ॥
 दश प्रणवयी उत्पन्न यतां (एक घटीमां) ३६० प्रमाण (जापसंख्या) थाय छे । आयी संध्यायी लईने परमेष्ठीना स्मरण विमानो मुनिनो एक पण उच्छ्वास जतो (होतो) नयी ॥ ४२९ ॥ ३३ ॥
 15 आ प्रणव (अंकार) पंचपरमेष्ठिमय छे; त्रण रत्नमय छे, सर्व प्रकारनी पूजास्वरूप छे, तेयी सुरिमंत्रनी आदिमां पण श्रीगौतमस्वामीए अंकारनो निर्देश कर्यो छे ॥ ४३० ॥ ३४ ॥
 (क्षीकार—)

- ह्रींकारमां वृत्ताकृति '०' बिंदु ते अरिहंत, त्रिकोणाकृति '△' नाद ते सिद्ध, शीर्षक 'ह' मुख्या-
 क्षर ते आचार्य, चंद्रकला '∩' ते वाचक (उपाध्याय) अने दीर्घकला '१' ईंकार ते साधु—ए रीते
 20 पांच परमेष्ठीओ (जणाव्या) छे ॥ ४३१ ॥ ३५ ॥
 बीजाना देहमा पोताने स्थापित करवो, ह्यां रहेल पोताना शीर्ष, मुख कठ, हृदय अने चरण-
 स्थानोमां अनुक्रमे अरिहंत, सिद्ध, आचार्य, उपाध्याय अने मुनि पदनो न्यास करवो, एयी रक्षा थाय छे ।
 ॥ ४३२ ॥ ३६ ॥

- [अहीं एवो पण अर्थ लई शक्या के—पोतानी रक्षा माटे पोताना देहमा न्यास करवो अने
 25 अन्यनी रक्षा माटे अन्यना देहमां न्यास करवो ।]

१. सरस्वातो—'वृद्धकला अरिहंता त्रिउणा सिद्धा य लोदकल सूरी ।

उवज्ज्जाया सुदकला दीहकला साधुणो सुहया ॥ १० ॥' —न. स्वा. (प्रा. वि.) पृ. २६३

- आ गाथानो भावार्थ तो उपर्युक्त ४३१ श्लोक जेवो ब छे पण आमोनो 'लोदकल' शब्द ध्यानमां लेबा जेवो छे । लोद एटले आठ, कला-रेखा जेमा छे ते '६' समजवो । श्रीहेमचंद्राचार्य 'अभिधानचिंतामणि-वृत्ति' मा
 30 बगवे छे के—'सुवर्ण रत्नत ताम्रं रीतिः कांश्यं तथा त्रपुः । सीसं च पीवरं चैव अष्टौ लोहानि चक्षते ॥' (पृ० ४१६)

२. सरस्वातो—'सीसत्या अरहंता सिद्धा बयणमि सुरिणो कंठे ।

हियममि उवज्ज्जाया चरणटिबा साधुणो वंदे ॥ ८ ॥' —न. स्वा. (प्रा. वि.) पृ. २६३

अहंन् भूमिर्नभः सिद्धास्तोजः क्षरिः परे पयः ।
 वायुः साधुरतो मायावीजान्तस्तत्त्वपञ्चकम् ॥ ४३३ ॥ ३७ ॥
 पृथ्वी धर्मस्य पदं वारि नमश्चापि शुक्लबीजमिह ।
 तैजसमार्चध्यानं मरुत् तथा रौद्रबीजं स्यात् ॥ ४३४ ॥ ३८ ॥
 चन्द्र-कुजावर्हन्तः सिद्धाश्च बुधो बृहस्पतिः क्षरिः ।
 शुक्रो वाचक एवं मुनिरर्क-शनीग्रहास्तत्र ॥ ४३५ ॥ ३९ ॥
 नादोऽहंभेतदधः शून्यं व्योमश्रिता ग्रहाः सप्त ।
 इति नादार्हदध्यानात् सर्वग्रहभूतशान्तिरिह ॥ ४३६ ॥ ४० ॥
 अर्हत्-सिद्धाचार्योपाध्याय-मुनीन्द्रसंस्थितास्तथयः ।
 नन्दाद्याः पञ्चामः क्रमज्ञः शान्तिकं प्राग्वत् ॥ ४३७ ॥ ४१ ॥

5

10

मायाबीज—द्वीकारमां तत्त्वपंचक तथा परमेष्ठिपंचकनो मेल आ प्रमाणे छे—अहंन् भूमिरूपे, सिद्ध आकाशरूपे, आचार्य अग्निरूपे, उपाध्याय जलरूपे अने साधु वायुरूपे छे ॥ ४३३ ॥ ३७ ॥
 अहीं (ध्याननी दृष्टि) धर्मध्यानतुं पद पृथ्वी छे, शुक्लध्याननु बीज जल तथा आकाश छे, आर्चध्यानतुं पद अग्नि छे अने रौद्रध्याननु बीज मरुत् (पवन) छे ॥ ४३४ ॥ ३८ ॥
 चंद्र अने मंगल (ना ग्रहचार) नी शांति माटे अरिहंतना, बुध माटे सिद्धना, गुरु माटे 15 आचार्यना, शुक्र माटे उपाध्यायना अने रवि तेमज शनि माटे मुनिना पदोनीं उपासना छे ॥ ४३५ ॥ ३९ ॥
 नाद ' Δ ' ए अरिहंत छे, नादनी नीचे शून्य ' Δ ' ते आकाश छे, अने आकाशने आश्रयने सात ग्रहो रहेला छे । ए रीते नादरूप अरिहंतना ध्यानथी सकल ग्रहो तथा भूतो अंगेनी शांति पाय छे ॥ ४३६ ॥ ४० ॥

तिथिओना पांच विभागो छे :—नंदा (१, ६, ११), भद्रा (२, ७, १२), जया (३, ८, २० १३), रिक्ता (४, ९, १४) अने पूर्णा (५, १०, १५) । शान्तिकर्न माटे अर्हत्, सिद्ध, आचार्य, उपाध्याय अने मुनिपदोमां ते ते तिथिओनुं अनुक्रमे ध्यान करवुं ॥ ४३७ ॥ ४१ ॥

१. सरलावो :—महिमडलअरिहंता गयणं सिद्धा य सूरिणो जलग्गो ।

वरस वरमुक्ताया पवणो मुणिणो हरतु दुहं ॥ ६ ॥

—न. स्वा. (प्रा. वि.) पृ. २६२

25

२. सरलावो :—

ससिमंगल अरिहंता बुहो य सिद्धा य सुसगुरु खी ।

शुक्रो उवक्ताय पुणो साहू मंदो सुहं भाणू ॥ १८ ॥

—न. स्वा. (प्रा. वि.) पृ. २६५

३. सरलावो :—

नंदा तिहि अरिहंता भद्रा सिद्धा य सूरिणो य जया ।

तिहि रिक्ता उवक्ताया पुण्णा साहू सुहं दिंदु ॥ १७ ॥

—न. स्वा. (प्रा. वि.) पृ. २६५

30

ચન્દ્રામઃ શશિશાન્ત્યૈ કુજસ્ય પદ્મપ્રભો ગુરોઃ શાન્તિઃ ।
 સૂર્યસ્ય નામિભૂરથ વીરો રાહોશ્ચ શાન્તિકૃતે ॥ ૪૩૮ ॥ ૪૨ ॥
 મન્દસ્ય શ્રીપાર્શ્વો બુધસ્ય નમિશ્ચ શાન્તયે તદિહ ।
 માયાવીજે તત્તત્સ્થાને દેવં ગ્રહં ચ તં ધ્યાયેત્ ॥ ૪૩૯ ॥ ૪૩ ॥

5

इति शान्तिकम् ॥

કુણ્ડલિની ધ્રુજગાકૃતિ (તી) રેખાશ્ચિત્‘હઃ’ શિવઃ સ તુ પ્રાણઃ ।
 તચ્છકિર્દીર્ધકલા માયા તદ્વેદિતં જગદ્વચ્ચમ્ ॥ ૪૪૦ ॥ ૪૪ ॥
 નાભૌ હૃદયે કળ્ડે આજ્ઞાચક્રેઽય યોનિમધ્યે વા ।
 સિન્દૂરાણ્યમાયાવીજધ્યાનાદ્ જગદ્વચ્ચમ્ ॥ ૪૪૧ ॥ ૪૫ ॥
 પ્રાગ્વદ્ વર્ણાનુગતં માયાવીજં વિશિષ્ટકાર્યકરમ્ ।
 પ્રાયઃ શિરસિ ત્રિકોણે વચ્ચકરં કામવીજવત્ ॥ ૪૪૨ ॥ ૪૬ ॥

10

ચંદ્રની શાંતિ માટે શ્રીચન્દ્રપ્રભ, મંગલની શાંતિ માટે શ્રીપદ્મપ્રભ, ગુરુની શાંતિ માટે શ્રીશાંતિનાથ, સૂર્યની શાંતિ માટે શ્રીરુપમદેવ અને રાહુની શાંતિ માટે શ્રીવીર, શનિની શાંતિ માટે શ્રીપાર્શ્વનાથ અને બુધની શાંતિ માટે શ્રીનમિનાથ—એમ માયાવીજ હ્રીંકારમા તે તે તીર્થકરોના સ્થાને તે તે ગ્રહનુ ધ્યાન કરવું ॥ ૪૩૮-૪૩૯ ॥ ૪૨-૪૩ ॥

રેખાંયી યુક્ત હ (હ) તે સુજગ(સર્પ)ની આકૃતિવાળી કુંડલિની છે । કેવલ ‘હ’ તે શિવ છે, તે જ પ્રાણ છે, દીર્ધકલા (૧ દીર્ધ ઈંકાર) એ તેની શક્તિ—માયા છે, માત્રાથી વેદિત (મોહિત) જગત છે, જગત ‘હૌ’ ના ધ્યાનથી વશ થાય છે (૧) ॥ ૪૪૦ ॥ ૪૪ ॥

નાભિ(મણિપુરચક્ર)માં, હૃદય(અનાહતચક્ર)માં, કઠ(વિશુદ્ધચક્ર)માં, આજ્ઞાચક્ર(ભૂમધ્યમા)માં 20 અથવા યોનિમધ્ય(સ્વાધિષ્ઠાનચક્ર)માં સિન્દૂર સમાન અરુણવર્ણવાળા માયાવીજ(હ્રીંકાર)નું ધ્યાન કરવાથી જગત વશ થાય છે ॥ ૪૪૧ ॥ ૪૫ ॥

માયાવીજ—હ્રીંકારનું તે તે વર્ણને અનુસાર ધ્યાન કરાય તો તે વિશિષ્ટ કૃત્યકારી થાય છે । પ્રાયઃ મસ્તકમાં—ત્રિકોણમાં તેનું ધ્યાન કરવાથી તે કામવીજ (હ્રીં)ની માફક વશીકરણ માટે થાય છે ॥ ૪૪૨ ॥ ૪૬ ॥

૧. સરસાવો :—

25

“અકારો ધ્રુજગાકૃત્યા કુણ્ડલી વિશ્વજનમ્ભુઃ ।
 તત્પરો હઃ શિવઃ સ્વાત્મા રાજતેઽહં હ્યતઃ ॥

—શ્રીમન્નકસ્પત્તદોહ, પરિશિષ્ટ પૃષ્ઠ-૨

હઃ શ્મશ્નુઃ સેન્દુકલો બ્રહ્મા રસ્તુર્ચકઃ સ્વરો વિષ્ણુઃ ।
 સંસ્તુતિરસ્યા વિન્દું દક્ષા નાદો વિમાત્યર્હન્ ॥ ૪૪૩ ॥ ૪૭ ॥
 વર્ણાન્તઃ પાર્શ્વજિનઃ કલા ફળા વિન્દુરત્ર-નાદ(મ)મહઃ ।
 નાગો રર્હ તુ પથા તત્રાર્હન્ સૂરિમેરુમયઃ ॥ ૪૪૪ ॥ ૪૮ ॥
 વારિ-ઘટ-પત્ર-યન્ત્રે મૂર્ધનિ માલે સુપુષ્પ-નૈવેદ્યૈઃ ।
 સંપૂજ્યામું જાપઃ કરપર્વભિરન્જવીજાયૈઃ ॥ ૪૪૫ ॥ ૪૯ ॥
 માયાવીજં લક્ષ્યં(શ્વં) પરમેષ્ઠિ-જિર્નૌલિ-રત્નરૂપં યઃ ।
 ધ્યાયત્યન્તર્વીરં હૃદિ સ શ્રીગૌતમઃ સુધર્મા ચ ॥ ૪૪૬ ॥ ૫૦ ॥
 इति मायाबीजम् ॥

इदुकलायुक्तं ह अर्थात् ‘हँ’ ए शंभुनो वाचकं छे, ‘र’ ए ब्रह्मानो वाचकं छे अने चोथो 10 स्वर ‘ई’ ए विष्णुनो वाचकं छे । एनाथी (?) संसारनी प्रवृत्ति थाय छे, तेना ऊपर विन्दु—शून्य दईए अर्थात् मीढुं मूकीए तो ते ‘नाद’ छे अने ते स्वय ‘अहेन्’ रूपे शोभे छे ॥ ४४३ ॥ ४७ ॥

हँ	र	ई	Δ
हर	ब्रह्मा	विष्णु	अरिहत

वर्णनी अते रहेल ‘ह’ ए पार्श्वजिन छे, कला ए फला छे, विन्दु ए नागना मस्तके रहेल 15 मणि छे, ‘र’ ए नाग—धरणेन्द्र छे अने ‘ई’ ए पद्मावती देवी छे, तेमा अरिहतनी आकृति ते सूरिमेरु छे ॥ ४४४ ॥ ४८ ॥

हँ	र	ई
पार्श्वजिन	फला	धरणेन्द्र
		पद्मावती

(जाणे) जलथी पूर्ण कलश होय अने तेना पर पश्चि पादंडां मुकेलां होय एवा आकारवाळा 20 (सिद्धचक्र समान) यंत्रना उपरना भागमां ‘ह्रीं’ कारने स्थापन करी तेनी पूजा करवी, पछी आंगळीना वेदा वडे, कमलाकार वडे अथवा रुद्राक्षादि माला वडे तेनो जाप करवो (?) ॥ ४४५ ॥ ४९ ॥

मायाबीज—ह्रींकार परमेष्ठिमय छे, जिनावलीमय (चोवीश तीर्थकरमय) छे अथवा तो त्रण रत्न (ज्ञान, दर्शन, चारित्र)मय छे, ए प्रकारे मायाबीज—ह्रींकारने लक्ष्यमां राखीने हृदयमां जे श्रीवीर भगवंतनुं ध्यान करे छे ते श्रीगौतम गणधर अथवा श्रीसुधर्मा गणधर सदश थाय छे ॥ ४४६ ॥ ५० ॥ 25

૧. સંસારને વિન્દુ (શૂન્ય—મીઠું) દઈએ અર્થાત્ લૌકિક પ્રવૃત્તિ બંધ કરીએ તો આત્મા અર્હન્ થાય છે, એવો પણ અર્થ હઈ શકાય ।

આર્થં હાન્તં ચન્દ્રબ્રહ્મોર્ધ્વાધો 'ર'તસ્થિરત્વયુતમ્ ।
 ચન્દ્રકલા સિદ્ધિપદં ચિન્દુનિમોઝ્નાહતઃ સોઽર્હન્ ॥ ૪૪૭ ॥ ૫૧ ॥
 ધોર્હશ્ ચતુર્ધર્ધિચતિરર્ધૌ નામૌ દલાનિ હૃદિ^{૨૫} મૂર્ધ્નિ ।
 આર્થં હાન્તં વર્ણાઃ શરદિન્દુકલા-નમઃપ્રભવાઃ ॥ ૪૪૮ ॥ ૫૨ ॥
 નાદસ્ત્વાત્મોર્ધ્વાધો રેફાઙિત્તરત્વયુક્ત ઇત્યર્હમ્ ।
 દૃશ્યોઽન્તર્બ્રહ્માઙ્ગં નામ્યન્તઃ શક્તિકુન્ડલિની ॥ ૪૪૯ ॥ ૫૩ ॥
 ઇતિ સર્વવર્ણમૂર્તિ અર્હન્તં સર્વમેરુગતમન્તઃ ।
 ધ્યાયન્ ઘરિઃ સકલાગમાર્થવક્તા ગતધ્રાન્તિઃ ॥ ૪૫૦ ॥ ૫૪ ॥

(અર્હ-)

- 10 અર્હ માં અ અને હ (અથી માંડીને હ સુવીની માતૃકારૂપ) શબ્દબ્રહ્મના સૂચક છે, રેફરલત્રિતયને બતાવે છે, ચન્દ્રકલા (~) તે સિદ્ધિપદ છે અને ચિન્દુસદશ જે અનાહત (નાદ) છે તે અરિહંત છે ॥ ૪૪૭ ॥ ૫૧ ॥
 'અ' થી 'હ' સુધીના (૪૯) વર્ણો છે । તેમાંથી 'અ' થી 'ઃ' સુધીના સોઠ સ્વરો નામિકમલ (મણિપૂરચક્ર)માં સોઠ દલોમાં, 'ક' થી 'મ્' સુધીના ચોવીશ વ્યજ્ઞનો હૃદયકમલ- (અનાહતચક્ર)નાં ચોવીશ દલોમાં અને 'ય' થી 'હ' સુધીના આઠ વ્યજ્ઞનો લલાટકમલ (આજ્ઞાચક્ર)
 15 નાં આઠ દલોમાં—૧ પ્રકારે ૪૮ વર્ણો, શરદ ઋતુના ચન્દ્રસદશ કલા (~) અને ચિન્દુધી યુક્ત ચિત્તવર્ણો । કલા (~) વક્રરેખા) ચિન્દુ અને નાદ (સરલ રેખા) ની સંયોજનાથી માતૃકાના વર્ણો ઉત્પન્ન થાય છે । (તે 'મ્' સિવાયના 'અ' થી 'હ' સુધીના ૪૮ વર્ણો થાય; તેમના ઉપર જે કલા અને ચિન્દુરૂપે નાદ છે તે 'મ્' છે । 'મ્' ને હૃદયકમલની વચ્ચે ચિત્તવર્ણો) । આ પ્રમાણે નામિકમલનો પહેલો વર્ણ 'અ', લલાટકમલનો છેલ્લો વર્ણ 'હ' અને હૃદયકમલનો વચ્ચેનો વર્ણ 'મ્' મઝીને 'અર્હ' થાય ।) અર્હ તે
 20 ત્વાત્મા છે । ઉપરનો અને નીચેનો 'ર'કાર શ્રીજિનેશ્વર મગવતના રત્નત્રયનો સૂચક છે । તેનાથી સહિત યતાં ત્વાત્મા-અર્હ-પરમાત્મા બને છે । 'અર્હ' ને બ્રહ્માઙ્ગ (જ્ઞાનરૂપ)માં ચિત્તવર્ણો અને નામિકમલની મધ્યમાં કુંડલિની શક્તિ ચિત્તવર્ણી ॥ ૪૪૮-૪૪૯ ॥ ૫૨-૫૩ ॥
 ૧ રીતે 'અર્હ' ૧ અરિહંતની સાક્ષાત્ સર્વવર્ણમય મૂર્તિ છે । ૧ અર્હનું સંપૂર્ણ મેરુદંડમાં (મેરુદંડગત-સુષુમ્ણા નાડીમાં) ધ્યાન કરનાર સૂરિ આંતરિહિત થઈને સર્વ આગમોના અર્થના પ્રવક્તા બને છે ॥ ૪૫૦ ॥ ૫૪ ॥

25

૧. સરલાવો :—

આગ્રન્તાશ્ચરસંલક્ષ્યમશ્ચર વ્યાપ્ય યત્ સ્થિતમ્ ।
 અગ્નિજ્વાલસમ નાદ-ચિન્દુ-રેખાસમન્વિતમ્ ॥ ૧ ॥
 અગ્નિજ્વાલસમાક્રાન્ત મનોમલવિશોધકમ્ ।
 દેહીપ્યમાનં હૃત્પથે તત્ત્વદં નૌમિ નિર્મલમ્ ॥ ૨ ॥

30

૨. સરલાવો—યોગશાસ્ત્ર, પ્રકાશ ૮, શ્લો. નં. ૧૮-૨૨ ની વ્યાખ્યા ।

૧. સરલાવો— " " શ્લો. ૨-૪ ।

૪. " " " " શ્લો. ૮ ।

— 'ઋષિમળદલસ્તોત્ર'

ઉક્તં ચ—

કમલદ્વલોદરમધ્યે ધ્યાયન્ વર્ણાનનાદિસંસિદ્ધાન્ ।

નદાદિવિષયબોધો ધ્યાતુઃ સંપદ્યતે કાલાત્ ॥ ૪૫૧ ॥ ૫૫ ॥

અર્હજપાત્ ક્ષયમરોચકમભિમાન્ધં

કુષ્ઠોદરામકસન-શ્વસનાનિ હન્તિ ।

5

પ્રાપ્નોતિ ચાપ્રતિમવાક્ મહતીં મહદ્ભ્યઃ

પૂજાં પરત્ર ચ ગતિં પુરુષોત્તમાત્મા ॥ ૪૫૨ ॥ ૫૬ ॥

અપિ ચ—

કનકકમલગર્ભે કર્ણિકાયાં નિષર્ણં

વિગતતમસમર્હં સાન્દ્રચન્દ્રાંશુગૌરમ્ ।

10

ગગનમનુસરન્તં સચ્ચરન્તં હરિત્સુ

સ્મર જિનપતિક્લર્પં મન્ત્રરાજં યતીન્દ્ર ! ॥ ૪૫૩ ॥ ૫૭ ॥

ઇતિ સર્વત્રગં ધ્યાયન્નર્હમિત્યેકમાનસઃ ।

સ્વપ્નેઽપિ તન્મયો યોગી કિશ્ચિદન્યન્ન પઝ્યતિ ॥ ૪૫૪ ॥ ૫૮ ॥

કાશું છે કે—

15

અનાદિસંસિદ્ધવર્ણોનુ કમલપત્રની અંદર જે ધ્યાન કરે છે તેને નદ્ર (ચોરાયેલી) વસ્તુ વગેરે વિષયનુ જ્ઞાન સમય જતા થાય છે' ॥ ૪૫૧ ॥ ૫૫ ॥

‘અર્હ’ મન્ત્રરાજ જાપ દ્વારા ક્ષય, અરુચિ, અપચો, કોદ, આમરોગ, ખાંસી, શ્વાસ વગેરે (રોગોનો) નાશ કરે છે; જાપ કરનાર અપ્રતિમ વાળીવાળો વને છે, મહાપુરુષોની પળ પૂજાને પ્રાપ્ત કરે છે અને પરલોકમાં ઉત્તમ પુરુષોળ પ્રાપ્ત કરેલી ગતિને મેળવે છે' ॥ ૪૫૨ ॥ ૫૬ ॥

20

હે મુનિવર ! તું અજ્ઞાનરૂપ અંધકારથી રહિત, ઘન એવાં ચન્દ્રકિરણોના જેવી ગૌર કાંતિવાળા અને સાક્ષાત્ જિનપતિ સમાન એવા મંત્રરાજ અર્હ (નાભિગત) સુવર્ણકમલની મધ્યમાં વિરાજમાન છે, એમ પ્રથમ ચિંતવ । તે પછી તે આકાશમાં જાય છે અને સર્વદિશાઓમાં સંતરે છે, એમ ચિંતવ ॥ ૪૫૩ ॥ ૫૭ ॥

આ પ્રકારે સર્વત્ર જતા એવા ‘અર્હ’ તું એક ચિત્તથી ધ્યાન કરતો અને તેમાં લીન થતો યોગી સ્વપ્નમાં પણ એ (અર્હ) સિવાય બીજું જોતો નથી' ॥ ૪૫૪ ॥ ૫૮ ॥

25

૧. જુઓ જ્ઞાનાર્ણવ, પૃ. ૩૮૭, શ્લો. ૧.

૨. જુઓ ‘જ્ઞાનાર્ણવ’ પૃ. ૩૮૭, શ્લો. ૨, તથા યોગશાસ્ત્ર; અષ્ટમ પ્રકાશ, શ્લો. ૫ અને વ્યાખ્યા ।

૩. સરલાવો—યોગશાસ્ત્ર; અષ્ટમ પ્રકાશ, શ્લો. ૧૪-૧૭ ॥

- અહ્ લક્ષ્યકૃત્ય ધ્યાયન્ નાદાદિવિચ્યુતૌ શશિનમ્ ।
 યદ્વર્ણમાત્રમશ્વરભાવોઽસ્મિતમીરિતું શશ્યમ્ ॥ ૪૫૫ ॥ ૫૯ ॥
 પશ્યત્યનાહતાભિધદેવમસૌ શ્વમ્લક્ષ્યગતઃ ।
 તસ્માન્ ગલિતલક્ષ્યો જ્યોતિર્મયમીશ્વરે વિશ્વમ્ ॥ ૪૫૬ ॥ ૬૦ ॥
 5 મન્ત્રરાજસમુદ્ગતાનાહતસ્થિતચેતસઃ ।
 સિધ્યન્તિ સિદ્ધયઃ સર્વા અગિમાઘાઃ સ્વયં યતે ॥ ૪૫૭ ॥ ૬૧ ॥
 इति पिण्डस्थिति-पदगत-रूपाश्रित-रूपवर्जिताभ्यासात् ।
 અહ્ મેરુધ્યાતુસ્તત્તદ્ભવસિદ્ધિસામ્રાજ્યમ્ ॥ ૪૫૮ ॥ ૬૨ ॥
 અકારઃ શ્રીપતિઃ સાન્તઃ સેન્દુઃ શમ્શુર્વિધિશ્ચ રઃ ।
 10 ઊર્ધ્વમેતન્મહોલોકસ્તદન્તેઽનાહતો જિનઃ ॥ ૪૫૯ ॥ ૬૩ ॥
 અહ્ ત્રૈલોક્યપૂજ્યત્વાદ્ (?) અનન્તકરુણા જિનાઃ ।
 સદ્રત્નત્રયમાજસ્તદહ્ સર્વવીજકમ્ ॥ ૪૬૦ ॥ ૬૪ ॥

આ રીતે અહ્ના પદસ્ય ધ્યાન પછી નાદ વગેરેથી રહિત (અ, રેફ, બિન્દુ અને કલાપી રહિત) ઊઝ્જ્વલ ‘હ’ વર્ણનું ધ્યાન કરવું । આ ‘હ’ અક્ષરમાવને પ્રાપ્ત કહેવાય । તે ‘હ’ હવે વર્ણમાત્ર (વાચાર્થી 15 અનુચાર્ય) રહે અને અનક્ષરતાને પામે, તે માટે તેને ચન્દ્રકલાકારે ચિત્તવવો । આ રીતે મૂલ્મ લક્ષ્ય (ચન્દ્રકલા)માં સ્થિર થયેલાને ચન્દ્રકલાના આકારવાળા શ્રી અનાહતદેવનાં દર્શન થાય છે । પછી તે અનાહત—ચન્દ્રકલાને સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ—વાલાગ્રસદૃશ—વિદુરૂપ ચિત્તવવી, પછી તે લક્ષ્યથી પળ મનને યજ્ઞેડી ભેડું । તે પછી યોગી વિશ્વને જ્યોતિર્મય જુએ છે ॥ ૪૫૫-૪૫૬ ॥ ૫૯-૬૦ ॥

મન્ત્રરાજ(અહ્)થી ઉપનન્-ઉપસ્થિત થયેલા અનાહત દેવમાં જેને મનને સ્થિર કર્યું છે તે યતિને 20 અગિમા વગેરે બધી સિદ્ધિઓ સ્વયં સિદ્ધ થાય છે ॥ ૪૫૭ ॥ ૬૧ ॥

આ પ્રકારે પિંડસ્ય, પદસ્ય, રૂપાશ્રિત અને રૂપાતીતના અભ્યાસથી ‘અહ્’-મેરુનું પૂર્વોક્ત રીતે ધ્યાન કરનારને તે તે ભવોમાં અનેક સિદ્ધિઓ રૂપ સામ્રાજ્ય પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૪૫૮ ॥ ૬૨ ॥

(‘અહ્’માં રહેલ) ‘અ’ તે વિષ્ણુસ્વરૂપ છે, ‘સ’ની અંતે રહેલ અને ઇન્દુકલા ‘ન્’ સહિત 25 એવો ‘હ’ અર્થાત્ ‘હ્’ તે શમુસ્ત્વરૂપ છે અને ‘ર્’ બ્રહ્માસ્વરૂપ છે, એનાથી ઉપર વિદુ તે લોકાકાશ છે અને બિન્દુ પછી જે અનાહત પ્રગટે છે, તે લોકાકાશના અંતે (સિદ્ધશિલાના ઉપર) રહેલ ‘જિન’ છે ॥ ૪૫૯ ॥ ૬૩ ॥

‘અહ્’ ઇટલે ત્રણે લોકને પૂજ્ય, અનન્તકરુણાવાળા અને રત્નત્રયને ધારણ કરનારા શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતે છે, તેથી અહ્ સર્વ સદ્વસ્તુઓની પ્રાપ્તિનું વીજ છે ॥ ૪૬૦ ॥ ૬૪ ॥

વર્ણાન્તઃ શ્રીવીરો રેફઃ સિંહાસનં તુ ચન્દ્રકલા ।
 રુચિદણ્ડત્રયં મન્ત્રકલશોઽસ્ય નાદશિષ્ણા ॥ ૪૬૧ ॥ ૬૫ ॥
 વર્ણાન્તસ્તીર્થકરશ્ચિકોણકોટીરમથ સિતાંશુકલા ।
 સર્વત્ર શીતલેષ્યા શૂન્યં શુક્રં તતઃ પરં સિદ્ધિઃ ॥ ૪૬૨ ॥ ૬૬ ॥
 રેફદયાદ્યમયુતં તથોર્ધ્વરેફમધઃસ્થરેફં વા ।
 અન્યક્તસાન્તવીજં મન્ત્રતનુજિનપતિઃ સાક્ષાત્ ॥ ૪૬૩ ॥ ૬૭ ॥
 ત્રલોક્યવર્તિશાશ્વતજિનદર્શન-પૂજન-સ્તુતિભવેન ।
 જિનપતિવીજાંશ્ચૈશ્વતં સ્મરન્ ફલેન સ્વયં ત્રિપતે ॥ ૪૬૪ ॥ ૬૮ ॥

5

અથવા, વર્ણાન્ત-‘હ’ એ વીર ભગવતનો વાચક છે, (નીચેનો) રેફ-‘ર’ તે સિંહાસન છે અને ચંદ્રકલા ‘‘‘‘‘ (ઊપરનો) રૂ રૂપી (ત્રણ) દંડ ઊપર રહેલ ત્રણ છત્ર સ્વરૂપ છે અને તેની નાદશિષ્ણા 10 (વિન્દુ) અહીં મન્ત્રકલશ સ્વરૂપ છે ॥ ૪૬૧ ॥ ૬૫ ॥

અથવા—વર્ણની અંતે રહેલો ‘હ’ તીર્થકર સ્વરૂપ છે, ‘ર’ ત્રિકોણકોટિ (?) છે, અર્ધચન્દ્રકલા તે સર્વત્ર શુક્રલેષ્યાની મ્ચક છે, શૂન્ય તે શુદ્ધધ્યાનનું પ્રતીક છે, અને તે પછી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૪૬૨ ॥ ૬૬ ॥

બે રેફ, આઠ-અ અને મ— થી યુક્ત અને હ બીજ સહિત એવો અર્હ એ શ્રીજિનપતિનો સાક્ષાત્ 15 મંત્ર છે। અથવા ઊર્ધ્વ રેફ સહિત હ (ર્હ) અથવા અધો રેફ સહિત હ (હ) અથવા બન્ને રેફ સહિત (ર્હ):— એ ત્રણે પળ મન્ત્રદેહધારી સાક્ષાત્ જિનપતિ છે ॥ ૪૬૩ ॥ ૬૭ ॥

જિનપતિવીજ ‘અર્હ’ નું ૧૦૮ વાર સ્મરણ કરનાર ત્રણે લોકમાં રહેલી શાશ્વત જિનપ્રતિમાઓનાં દર્શન, પૂજન અને સ્તુતિથી થનારાં ફલો વડે સ્વયં વરાય છે (એ ફલો તેને સ્વયં વરે છે) ॥ ૪૬૪ ॥ ૬૮ ॥

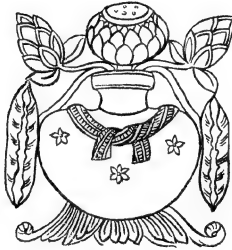
પરિચય

20

મત્ર, ગણિત, ઓતિપ્ વગેરે વિષયોના પારાગામી આચાર્ય શ્રીસિંહલિલકાતુરિય સૂરિમંત્ર વિશે ‘મંત્રરાજ-રહસ્ય’ નામનો આર્ય, અનુષ્ટુપ-છંદમાં ૬૩૩ ગાથાઓ (પ્રમાણ ૮૦૦) નો સૂરિમંત્ર વિષયનો માહિતીપૂર્ણ એક વિશિષ્ટ પ્રથ વિ. સં. ૧૩૨૭માં રચ્યો છે, જે અષાઢિ અપ્રસિદ્ધ છે। તેની એક હ. લિ. પ્રતિ વડોદરા, શ્રીમુક્તિકમલજ્ઞાનમંદિરના સંગ્રહમાંથી મળી હતી। બીજી પ્રતિ પાટણ, પં. અમૃતલાલ મોહનલાલ મોજકના સંગ્રહમાંથી પ્રાપ્ત થઈ હતી। અને ત્રીજી પ્રતિ ડમોહ, શ્રી અમરવિજયજી જ્ઞાનમંદારમાંથી 25 મળેલી; પરંતુ ત્રણે પ્રતિઓ અશુદ્ધ હતી। છેવટે ચોથી પ્રતિ જયપુર, તપગચ્છ જૈનમંદારની મળી, તેના ઊપરથી મૂલ પ્રયત્ન સંશોધન થઈ શક્યું છે।

આ ‘મંત્રરાજરહસ્ય’ ગ્રંથમાં અહૈં, હૈં, ઐં વગેરે મંત્રબીજો ઊપર વ્યાપકદૃષ્ટિ વિવેચન કરેલું છે અને તેનું રહસ્ય તેમજ ઉપાસના સંબંધી હકીકતો દર્શાવી છે. આ વિષય નમસ્કાર વિષયને લગતો હોવાથી તેટલો સંદર્ભ તારવી ચારે પ્રતિઓથી શુદ્ધ કરી અનુવાદ સાથે અહીં આપીએ છીએ.

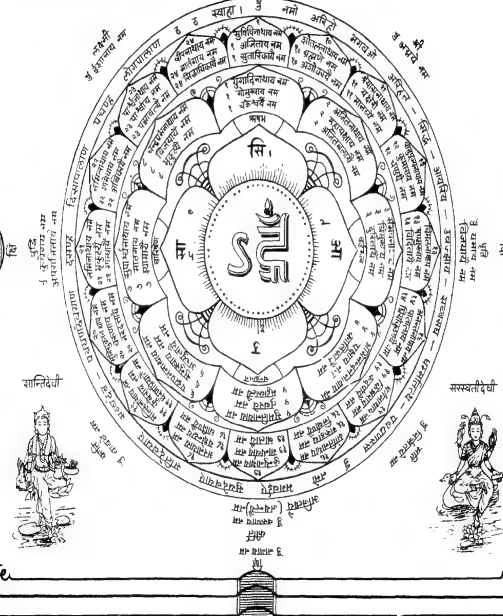
- શ્રીસિંહતિલકસૂરિએ અનેક ગ્રંથોની રચના કરેલી છે. પ્રત્યેક ગ્રંથમાં તેમણે પોતાના ગુરુ 5 શ્રીવિબુધચંદ્રસૂરિનો માનભર્યો ઉલ્લેખ કર્યો છે, કેટલેક સ્થળે તો પોતાના પ્રગુરુ શ્રીયશોદેવસૂરિનું પણ સ્મરણ કર્યું છે. તેમણે પોતાની ઘણીગણી કૃતિઓને અંતે સાહ્યાદદેવતાની કૃપાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે.

अदुमहाविद्भीओ
हिमि - सिमि - लच्छि - बुद्धी - कतीओ ।
विजया अया अयती
वियरु अपराजिया वि तहि ॥

ॐ नमो
बुद्धि नम
दी
ॐ इन्द्राय नम
जयाय नम

श्रीपरमेश्वि-विधा-यन्त्रम्

श्रीपरमेश्वि विद्यायन्त्रम् (श्रीमहानिष्कसुरिकृत-विद्यायन्त्ररूपमा भाष्ये)

[૫૭ - ૧૨]

શ્રીસિંહતિલકસૂરિસંદ્ભઃ પરમેષ્ઠિવિદ્યાયન્ત્રકલ્પઃ

શ્રીવીરજિનં નત્વા વરુષે શ્રીવિબુધચન્દ્રપૂજ્યપદમ્ ।
ગણિવિદ્યાયુગપદતો યન્ત્રં પરમેષ્ઠિવિદ્યાંયાઃ ॥ ૧ ॥
ત્રિપ્રાંકારં ક્રમશઃશ્વેતુરૃદ્ધૈષ્ટપત્રપદ્માન્તઃ ।
કિંજલકાંડપત્રીજં યન્ત્રં લેખ્યં સુરભિદલૈઃ ॥ ૨ ॥
મધ્યેડહ્ ઋર્ધ્વાદિષુ સિ' આં ડં સાં રેલિકા દલચતુષ્કે ।
ઋષભોડય વૈર્દ્ધમાનશ્ચન્દ્રાનનો વારિષેણકો દિક્ષુ ॥ ૩ ॥
અષ્ટદલેષુ ક્રમશો યુગાદિનાથાય તન્મમોડૈવ ।
ગોમુલ-ચક્રેશ્વર્યૌ શમ્યં કાન્તં જિનંઃ સુરશ્ચ સુરી ॥ ૪ ॥
દ્વયષ્ટદલેષુ ક્રમશઃ સુવિધિજિનાય નમ હત્યથ ।
ત્રિદશદેવં શ્રીવીરાન્તમેવં તદ્ વચ્મિ નામાનિ ॥ ૫ ॥

5

10

અનુવાદ

ગણધરો અને દેવેન્દ્રોને પળ પૂજ્ય છે ચરણ જેમના એવા શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતને નમસ્કાર કરીને 15
ગણિવિદ્યાની સાયોસાથ અહીંથી જેનાં પદો ગુરુદેવ શ્રી વિબુધચન્દ્રસૂરિને અલ્પાન્ત પૂજ્ય હતા એવા 'પરમેષ્ઠિ-
વિદ્યા'ના યંત્ર વિશે વર્ણન કરીશ ॥ ૧ ॥

(યન્ત્ર રચના-)

ત્રણ ગઢ(ના આકાર)માં ક્રમશઃ ચાર, આઠ અને સોઠ પત્રોવાળા કમળની અંદર યંત્રના કમળની
કર્ણિકામાં પૂજ્યવીજ (અહ્) મૂકીને યંત્રને સુવાસિત દ્રવ્યોથી આલેખવું ॥ ૨ ॥ 20

મધ્યમાં 'ડહ્' અને ઋર્ધ્વાદિ ચાર દલોમાં 'સિ, આ, ડ, સા'નાં રેખાચિત્રો (આલેખવાં) અને
ચાર દિશાઓમાં ક્રમશઃ 'ઋષભ, વર્ધમાન, ચન્દ્રાનન, વારિષેણ' એવાં નામ લેખવાં ॥ ૩ ॥

(કમળનાં) આઠ પત્રોમાં ક્રમશઃ—'યુગાદિનાથાય નમઃ', 'ગોમુલાય નમઃ', 'ચક્રેશ્વર્યે
નમઃ' એ પ્રકારે જિનેશ્વર, (શાસન) દેવ અને (શાસન) દેવીનાં નામો શ્રીચન્દ્રપ્રભ જિનેશ્વર સુધી
લેખવાં, (કમળનાં) સોઠ પત્રોમાં 'સુવિધિજિનાય (નાથાય) નમઃ' થી લઈને દેવાધિદેવ એવા શ્રીવીર 25
ભગવાન સુધીનાં નામો દેવ અને દેવી સાથેનાં આલેખવાં । તે નામો આ પ્રકારે જણાવું છું ॥ ૪-૫ ॥

- युगादीशोऽजितस्वामी संभवोऽप्यभिनन्दनः ।
 सुमतिः पद्मलक्ष्मा श्रीसुपार्श्वश्चन्द्रलाञ्छनः ॥ ६ ॥
 सुविधिः शीतलः श्रेयान् वासुपूज्यप्रभुस्ततः ।
 विमलानन्त-धर्म-श्रीशान्ति-कुन्धुरो जिनः ॥ ७ ॥
 5 मल्ली श्रीसुव्रत-नमी नेमिः' श्रीपार्श्वतीर्थकृत ।
 वीरश्च जिननामान्ते नाथाय नम इत्यदः ॥ ८ ॥
 श्रीगोमुखो महायक्षस्त्रिमुखो यक्षनायकः ।
 तुम्बरुः सुमुखस्तस्माद् मातङ्गो विजयोऽजितः ॥ ९ ॥
 ब्रह्मा यक्षेद् कुमारः षण्मुख-पाताल-किन्नराः ।
 10 गरुडो गान्धर्वो यक्षेन्द्रः(८) कुबेरो वरुणस्तथा ॥ १० ॥
 भृकुटिर्गोमेधः पार्श्वो मातङ्गोऽस्मी जिनाश्रिताः ।
 चक्रेश्वर्यजितबला दुरितारिश्च कालिका ॥ ११ ॥
 महाकाल्यच्युता श्यामा भृकुटी च सुतारि(र)का ।
 अशोका मानवी चण्डा विदिताऽथ प्रियाङ्गकुशा ॥ १२ ॥
 15 कन्दर्पा निर्वाणी बला धारिणी धरणप्रिया ।
 नरदत्ताऽथ गान्धार्यम्बिका पद्मावती तथा ॥ १३ ॥
 सिद्धायिका इमा जैन्यः क्रमाच्छासनदेवता ।
 जिन-देव-सुरी (?) नामत्रयं प्रति दलं दलम् ॥ १४ ॥

१. युगादीश, २. अजितस्वामी, ३. संभव, ४. अभिनन्दन, ५. सुमति, ६. पद्मप्रभ, 20 ७. सुपार्श्व, ८. चन्द्रप्रभ, ९. सुविधि, १०. शीतल, ११. श्रेयास, १२. वासुपूज्य, १३. विमल, १४. अनन्त, १५. धर्म, १६. शांति, १७. कुयु, १८. अर, १९. मल्ली, २०. सुव्रत, २१. नेमि, २२. नेमि, २३. पार्श्व अने २४. वीर—आ जिनेश्वरोनां नामोनी अते 'नाथाय नम.' ए पद जोडीने लखवु ॥६--८॥
 (ते प्रत्येक जिनेश्वरनी नीचे क्रमशः—) १. गोमुख, २. महायक्ष, ३. त्रिमुख, ४. यक्षनायक, ५. तुम्बरु, ६. सुमुख (कुसुम), ७. मातंग, ८. विजय, ९. अजित, १०. ब्रह्मा, ११. यक्षेन्द्र (मनुज), 25 १२. कुमार, १३. षण्मुख, १४. पाताल, १५. किन्नर, १६. गरुड, १७. गान्धर्व, १८. यक्षेन्द्र (यक्षेन्द्र), १९. कुबेर, २०. वरुण, २१. भृकुटि, २२. गोमेध, २३. पार्श्व अने २४. मातंग—आ (बधा) जिनेश्वरदेवोने आश्रित (शासनदेवो) छे ॥ ९-११ ॥
 (ते प्रत्येक जिनेश्वर अने देवनी नीचे क्रमशः—) १. चक्रेश्वरी, २. अजितबला, ३. दुरितारि, ४. कालिका, ५. महाकाली, ६. अच्युता, ७. श्यामा, ८. भृकुटी, ९. सुतारका, १०. अशोक, 30 ११. चण्डा श्री० ह्य। १२. मलिः श्री० ह्य। १३. नेमि श्री० ह्य। १४. कुसुम इति नाम अमिथानचिन्तामणौ। १५. मनुज इति नाम अमिथानचिन्तामणौ। १६. चण्डी अ। १७. व-सुरिना० अ।

एकोर्ध्वत् सिद्धाद्याः षट् तीर्थेश्वराः क्रमादधवा ।

चन्द्रामर्षुविध्याद्या अर्धत्-सिद्धादयः प्राग्वत् ॥ १५ ॥

११. मानवी, १२. चण्डी, १३. विदिता, १४. प्रियांकुशा, १५. कंदर्पी, १६. निर्वाणी, १७. बला, १८. धारिणी, १९. धरणप्रिया, २०. नरदत्ता, २१. गांधारी, २२. अबिका, २३. पद्मावती अने २४. सिद्धायिका—आ जैन शासनदेवीओ छे तेने क्रमशः आलेखवी। आ प्रकारे प्रत्येक पत्रमां जिनेश्वर, ५ (शासन) देव अने (शासन) देवी—एम त्रण नामो लखवां ॥ ११-१४ ॥

(कमलनां आठ पत्र पैकी—

पहेला पत्रमा—युगादिनाथाय नमः । गोमुखाय नमः । चक्रेश्वर्यै नमः ।

बीजा पत्रमा—अजितनाथाय नमः । महायक्षाय नमः । अजितबलायै नमः ।

त्रीजा पत्रमा—संभवनाथाय नमः । त्रिमुखाय नमः । दुरितार्थै नमः ।

10

चोथा पत्रमा—अभिनन्दननाथाय नमः । यक्षाय नमः । कालिकायै नमः ।

पांचमा पत्रमां—सुमतिनाथाय नमः । तुम्बरवे नमः । महाकाल्यै नमः ।

छट्टा पत्रमां—पद्मप्रभनाथाय नमः । सुमुखाय (कुसुमाय नमः) । अच्युतायै नमः ।

सातमा पत्रमा—सुपार्श्वनाथाय नमः । मातङ्गाय नमः । श्यामायै नमः ।

आठमा पत्रमा—चन्द्रप्रभनाथाय नमः । विजयाय नमः । भृकुट्यै नमः ।

15

ए. पट्टी सोळ पत्रवाळा कमलमा—

पहेला पत्रमां—सुविधिनाथाय नमः । अजिताय नमः । सुतारकायै नमः ।

बीजा पत्रमा—शीतलनाथाय नमः । ब्रह्मणे नमः । अशोकायै नमः ।

त्रीजा पत्रमां—श्रेयासनाथाय नमः । यक्षेशे (मनुजाय) नमः । मानव्यै नमः ।

चोथा पत्रमां—वासुपूज्यनाथाय नमः । कुमाराय नमः । चण्ड्यै नमः ।

20

पाचमा पत्रमां—विमलनाथाय नमः । षण्मुखाय नमः । विदितायै नमः ।

छट्टा पत्रमां—अनन्तनाथाय नमः । पातालाय नमः । प्रियाङ्कुशायै नमः ।

सातमा पत्रमां—धर्मनाथाय नमः । किन्नराय नमः । कन्दर्पायै नमः ।

आठमा पत्रमां—शान्तिनाथाय नमः । गरुडाय नमः । निर्वाण्यै नमः ।

नवमा पत्रमां—कुन्थुनाथाय नमः । गान्धर्वाय नमः । बलायै नमः ।

25

दशमा पत्रमा—अरनाथाय नमः । यक्षेन्द्राय (यक्षेसे) नमः । धारिण्यै नमः ।

अगियारमा पत्रमा—मङ्गिनाथाय नमः । कुबेराय नमः । धरणप्रियायै नमः ।

बारमा पत्रमां—सुव्रतनाथाय नमः । वरुणाय नमः । नरदत्तायै नमः ।

तेरमा पत्रमां—नर्मिनाथाय नमः । भृकुट्ये नमः । गान्धार्यै नमः ।

चौदमा पत्रमां—नेमिनाथाय नमः । गोमेधाय नमः । अम्बिकायै नमः ।

30

पंद्रमा पत्रमां—पार्श्वनाथाय नमः । पार्श्वाय नमः । पद्मावत्यै नमः ।

सोळमा पत्रमां—वीरनाथाय नमः । मातङ्गाय नमः । सिद्धायिकायै नमः ।

—आ प्रकारे अष्टदलकमळमां अने षोडशदलकमळमा कमशः नाम लखवां ।)

“ ૐ નમોઽરિહો ભગવતો અરિહંત-સિદ્ધ-આયરિય- ।

ઉવજ્ઞાય-સર્વસંઘ-ધર્મતત્ત્વપ્રવચનસ્સ ॥ ૧૬ ॥

ૐ નમો ભગવર્ષેણ સુયદેવયાણ સંતિદેવયાણ ।

સર્વદેવ-પ્રવચનદેવયાણં દસર્ણં દિસાપાલાણં ।

5 પંચર્ણં લોગપાલાણં ઠઃ ઠઃ સ્વાહા ॥”

વિદ્યેયં વલયાકૃત્યા, લેખ્યા નવગર્જપ્રમા ॥ ૧૭-૧૮ ॥

અસ્યા વર્ણાઃ શ્લોકયુગ્મં (ગ્નેન) પચ્ચવિંશતિરક્ષરા (પદાનિ) ॥

(અહીં બીજા યત્રનો અગર એ યત્રનો બીજો પ્રકાર બતાવે છે—)

10 અથવા વક્ષે એક ‘અર્હન્’ ને રાત્રીને (કમલનાં ચાર પત્રોમાં) સિદ્ધ વગેરે આગલ છ છ તીર્થકરો (સિદ્ધ જિનેશ્વરોના સમવિભાગે) સ્થાપવા—

(સિદ્ધ—ઋષભ, અજિત, સંભવ, અમિનદન, સુમતિ, પદ્મપ્રભ । આચાર્ય—સુપાર્શ્વ, ચંદ્રપ્રભ, સુવિધિ, શીતલ, શ્રેયાસ, વાસુપૂજ્ય । ઉપાધ્યાય—વિમલ, અનન્ત, ધર્મ, શાન્તિ, કુન્થ, અર । સાધુ—મહિ, (મુનિ)સુવત, નમિ, નેમિ, પાર્શ્વ, વીર । —આ પ્રકારે સ્થાપના કરાવી ।)

અથવા વર્ણ અનુસાર આ કમથી સ્થાપવા—

15 (અર્હન્—ચંદ્રપ્રભ, સુવિધિ । સિદ્ધ—પદ્મપ્રભ, વાસુપૂજ્ય । આચાર્ય—ઋષભ, અજિત, સંભવ, અમિનદન, સુમતિ, સુપાર્શ્વ, શીતલ, શ્રેયાસ, વિમલ, અનન્ત, ધર્મ, શાન્તિ, કુન્થ, અર, નમિ, વીર । ઉપાધ્યાય—મહિ, પાર્શ્વ । સાધુ—સુવત, નેમિ ।) —આ પ્રકારે અગાઉ (સૂરિમંત્ર અને વધેમાનવિદ્યા) માં જણાવ્યા મુજબ સ્થાપના કરવી ॥ ૧૫ ॥

† (પરમેશ્વિદ્યા—પદ અને વર્ણસંખ્યાસહિત—)

20	* ૧-૧ ૐ	૨-૨ નમો	૩-૩ અરિહો	૪-૪ ભગવતો	૫-૪ અરિહત
	૬-૨ સિદ્ધ	૭-૪ આયરિય	૮-૪ ઉવજ્ઞાય	૯-૪ સર્વસંઘ	૧૦-૪ ધર્મતત્ત્વ
25	૧૧-૫ પ્રવચનસ્સ	૧૨-૧ ૐ	૧૩-૨ નમો	૧૪-૫ ભગવર્ષેણ	૧૫-૬ સુયદેવયાણ
	૧૬-૬ સંતિદેવયાણ	૧૭-૪ સર્વદેવ	૧૮-૮ પ્રવચનદેવયાણં	૧૯-૩ દસર્ણં	૨૦-૫ દિસાપાલાણ
	૨૧-૩ પંચર્ણ	૨૨-૫ લોગપાલાણ	૨૩-૧ ઠઃ	૨૪-૧ ઠઃ	૨૫-૨ સ્વાહા

30 —આ વિદ્યા(પરમેશ્વિદ્યા)ને વલયાકૃતિ લેખવી અને તેનું પ્રમાણ નેવ્યાશી વર્ણોનું (૮૯) થાય છે ॥ ૧૬-૧૮ ॥

આ વિદ્યાના વર્ણો બે શ્લોકમાં (ઉપર ગણાવ્યા મુજબ) પચ્ચીશ (૨૫) અક્ષરો અગર પદો છે ।

13 † પદેવાળું અ ।

† પરમેશ્વિદ્યા (ગણિવિદ્યા) માટે જુઓ ‘નમસ્કાર સ્વાધ્યાય’ (પ્રા. વિ.) પૃ. ૪૨૭ ।

35 * પ્રથમ અંક પદમૂલક અને દ્વિતીય અંક વર્ણમૂલક છે ।

મધવાઽગ્નિર્નયમો રક્ષો વરુણો વાયુદિકૃપતિઃ ।
 પૂર્વાદૌ ધનદેશાનૌ નાગોઽધ્વો વિધિરુર્ધ્વગઃ ॥ ૧૯ ॥
 “અદ્રુમહારિદ્વીઓ હિરિ-સિરિ-લચ્છિ-બુદ્ધિ-કંતીઓ ।
 વિજયા જયા જયંતી વિયરહ અપરાજિયા વિ તર્હિ” ॥ ૨૦ ॥
 પૂર્વાદિક્રમતો દિક્ષુ એતદ્ગાથાંદ્વિરેકતઃ ।
 એકતઃ શ્રુતદેવી તુ પુસ્તકામ્બોજશાલિની ॥ ૨૧ ॥
 એકતઃ શાન્તિદેવી ચ કરે સ્વર્ણકમળહલમ્ ।
 સુધારસમૃતં પદ્માશ્વઘ્નત્રાધપિ વિભ્રતી ॥ ૨૨ ॥
 રાજત-સ્વર્ણ-રત્નપ્રાકારાવ્રિતયં દિશેત્ ।
 ચતુર્દ્વારં સ્ફુરત્સ્વર્ણધ્વજ-તોરણરાજિતમ્ ॥ ૨૩ ॥
 ભૂમળહલં તતો દિક્ષુ વિદિક્ષુ [ચ] લકારવાન્ ।
 યદ્ વ્યાપ્યં(પ્ય) [મળ]હલં સાર્દ્ધં વકારૈઃ કલશાક્ષિતમ્ ॥ ૨૪ ॥

5

10

[ઈતિ યન્ત્રલેખનમ્ ।]

પૂર્વ આદિ આઠ દિશાઓમાં (ક્રમશઃ) દિશાઓના અધિપતિઓ—૧. મધવા (ઇન્દ્ર), ૨. અગ્નિ, ૩. યમ, ૪. રક્ષઃ (નૈરૈક્ત), ૫. વરુણ, ૬. વાયુ, ૭. ધનદ (કુબેર), ૮. ઈશાન—(આ આઠ દિશાઓમાં 15 અને) નીચેના ભાગમાં નાગ તેમજ ઉપરના ભાગમાં વિધિ (બ્રહ્મા)—૯ પ્રકારે નામો લખવાં ॥ ૧૯ ॥

પૂર્વ આદિ દિશાઓના ક્રમશઃ આઠ મહાકૃદ્દિઓ લખવી—૧. હ્રી, ૨. શ્રી, ૩. ધૃતિ, ૪. મતિ, ૫. કીર્તિ, ૬. કાંતિ, ૭. બુદ્ધિ અને ૮. લક્ષ્મી; તેમ જ ત્યાં (પૂર્વ આદિ દિશાઓમાં) ૧. જયા (પૂર્વ), ૨. વિજયા (ઉત્તર), ૩. જયન્તી (અજિતા-પશ્ચિમ) ૪. અપરાજિતા (દક્ષિણ) લખવી ॥ ૨૦ ॥

પૂર્વ આદિ દિશાઓના ક્રમે ઉપરની ગાયાઓનાં ચરણો ક્રમશઃ મૂકવાં, એક તરફ પુસ્તક તેમ જ 20 કમલથી શોભતી શ્રુતદેવીની આલેખના કરવી અને બીજી તરફ જેના એક હાથમાં અમૃતરસથી ભરેલુ સુવર્ણનુ કમળહલ છે અને બીજા હાથમાં પદ્મના પારાની માલા છે એવી શાંતિદેવીને આલેખવી ॥ ૨૧-૨૨ ॥

(વલયાદિતિની બહારનું ભૂમળહલ) રજતમય, સુવર્ણમય, અને રત્નમય ત્રણ ગદવાલું રચવું અને તેમા જાગ્યવ્યમાન રત્નવાળા ધ્વજો અને તોરણોથી શોભતાં એવાં (પ્રત્યેક ગદનાં) ચાર દ્વાર બનાવવાં ॥ ૨૩ ॥

૯ પછી ભૂમંડલની ચારે દિશાઓ અને વિદિશાઓમાં ‘લ’ની આકૃતિ દોરવી । કલશથી અલંકૃત 25 એવા મંડલને ‘વ’કારો સાથે આલેખવું (૯) ॥ ૨૪ ॥

[આ પ્રકારે યંત્રનું આલેખન કરવું ।]

इति यन्त्रलेखनं प्रागस्याश्रितस्रोऽस्ति निरसनं चैकम् ।
आदीवन्ते मध्ये एकादश जलयुता(ताः) भाति(न्ति) ॥ २५ ॥

दुःशील-निहव-गुरुद्रोहक-विष्वस्तचैत्य-य(प्र)त्यनीकान् ।
पातकपञ्चककृतमपि यो दूरात् त्यजति योग्य इह ॥ २६ ॥

5 जिनभक्तिगुरुसेवी अव्यसन-विवाद-राज-भक्तकथः ।
प्रियवाग् जितेन्द्रियमना योग्यः परमेष्ठिविद्यायाः ॥ २७ ॥
पूर्वोत्तरे दिग्बक्त्रः पद्मासन-सुखासनः ।
सौभाग्य-योगमुद्राभृत् कृताऽऽह्वानादिकक्रिया(यः) ॥ २८ ॥

“ॐ भूरसि भूतधात्री(त्रि!) भूमिशुद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।”
10 इति कौकुमाम्भोभिधित्यं सद्भूमिसेचनम् ॥ २९ ॥

“ॐ ह्रीं विमले तीर्थजला(ले आ)न्तरशुचिः शुचिः ।
भवामि स्वाहा” इति शान्तिदेवी मधुरितेक्षणा ॥ ३० ॥
कमण्डलुसुधाम्भोभिर्मां संस्थापयतेऽर्ध्वा ।
षोडशविद्यादेव्यस्तीर्थांभोभिर्विचिन्त्यताम् ॥ ३१ ॥

15 [॥ २५ ॥ मी गाथानो अर्थ स्पष्ट थई शक्यो नयी ।]
दुःशील, निहव, गुरुद्रोही, चैत्यनाशक अने शासनना प्रत्यनीकोने अथवा ए पाचे प्रकारना
पातक करनारने पण जे दूरी तजे छे, ते आ विद्या माटे योग्य समजवो ॥ २६ ॥
जिनेश्वरमां भक्तिवाळो, गुरुनी सेवा-शुश्रूषा करनारो, व्यसन विनानो, विवाद नहीं करनारो,
राजकथा तेमज भक्तकथा वगरनो, प्रिय वाणी बोलनार, इन्द्रियो तेमज मनने जीतनार पुरुष ज परमेष्ठि-
20 विद्याने योग्य छे ॥ २७ ॥

पूर्व के उत्तर दिशामां मुख राखीने, पद्मासने अथवा सुखासने बेसीने, सौभाग्यमुद्रा अगर
योगमुद्राने धारण करी आवाहन आदि क्रिया करवी ॥ २८ ॥

पढी भूमिशुद्धि माटे आ मंत्र बोलवो—

“ॐ भूरसि भूतधात्री ! भूमिशुद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ॥”

25 —आ प्रकारे कुकुम-केसरवाळा पाणीथी भूमिने सिंचन करूं छुं एम चितववुं ॥ २९ ॥
(मंत्र-स्नान —)

“ॐ ह्रीं विमले तीर्थजले आन्तरशुचिः शुचिर्भवामि स्वाहा ॥”

—एम बोलवुं अने मधुरित आखोवाळी शान्तिदेवी कमण्डलुमां भरेला अमृत-पाणी वडे मने
नवरावे छे—अथवा सोल विद्यादेवीओ तीर्थोनां पाणीथी मने नवरावे एम चितववु ॥ ३०-३१ ॥

30 15 °दावेते अ प्रती अष्टपाठः । 16 °किगुरु अ । 17 °चरेशदि° अ प्रतावसम्भक्त पाठः ।
18 °तेऽध° इत्यतः पुण्डरी° यावत् पतितोऽय पाठः अ प्रती ।

યદ્વા ચન્દ્રસુધાસ્નાતઃ ક્ષીરાબ્ધી યોજનપ્રમ(મ)મ્ ।
 પુષ્કરીકં સમારૂઢો દ્રઘં તાનર્હદાદિમા(કા)ન્ ॥ ૩૨ ॥
 પાર્ણિ રક્ષવાલો કળયમયંકો હુયાસણો જાણું ।
 ઊર-નાહિ-હિયયપહી દો હત્યા પાસ-મુહ-સીસં ॥ ૩૩ ॥
 ધનવાલો જયપાલો અચ્છુત્તા મયવર્હ ય વહરુટ્ટા ।
 દેવો હરિણગમેસી વજ્રધરો રક્ષણ સર્વ્વં ॥ ૩૪ ॥
 “ૐ શ્રીં દ્રાં ણાં ઑં હ્રાં તું અ સિ આ ડ સા ક્ષિપ ૐ સ્વાહા ॥”
 વિહિતાષ્ટાઙ્ગદિગ્દર્શચન્દ્રાદિવર્ણમાનિમાન્ ।
 વિદ્યાક્ષરાન્ સ્મરન્ શાન્તિપ્રમુખં તનુતેડચિરાત્ ॥ ૩૫ ॥
 સમ્યગ્દશ મહાવ્રક્ષચારિણા ગુરુવક્ત્રતઃ ।
 ગૃહીતા પઠિતા વિદ્યા સર્વકર્મકરી મતા ॥ ૩૬ ॥
 વ્યાખ્યાનાદૌ વિવાદે” વા વિહારે જનરક્ષને ।
 સત્કૃત્વઃ સ્મૃતા વિદ્યા તત્તત્કાર્યપ્રસાધિકા ॥ ૩૭ ॥

5

10

અથવા તે અરિહંત વગેરેને જોવા માટે (૧) ચન્દ્ર-સુધાથી સ્નાન કરેલો હું ક્ષીરસમુદ્રમાં યોજન પ્રમાણવાળા કમલ ઉપર આરૂઢ થયો છું, એમ ધિતવવું ॥ ૩૨ ॥
 (દિગ્દર્શા —)

15

પગથી લઈને જાનુ સુધીની રક્ષા કરનાર કનકમુગાઙ્ગ હતાશન છે (૨) તેમ છાતીનો ધનપાલ, નામિનો જયપાલ, હૃદયપટની રક્ષાપાલિકા અચ્છુસાદેવી, બે હાથની ભગવતી, બે પડલાંની વૈરોચ્યા દેવી, મુખનો હરિણગમેસી દેવ અને મસ્તકનો રક્ષપાલ ઇન્દ્ર છે (૩)—એ રીતે સાધક સર્વ અંગોની રક્ષા કરે ॥ ૩૩-૩૪ ॥

20

“ૐ શ્રીં દ્રાં ણાં ઑં હ્રાં તું અ સિ આ ડ સા ક્ષિપ ૐ સ્વાહા ॥”—આ પ્રકારે મંત્રોચ્ચાર કરવો ॥

આ રીતે આઠે અંગોની જેણે દિગ્દર્શા કરી છે એવો અને ચન્દ્ર વગેરે જેવા ઉચ્ચલ્લ વર્ણોવાળા આ વિદ્યાક્ષરોનું સ્મરણ કરતો એવો સાધક જલદીથી શાન્તિકૃત્યો કરે છે ॥ ૩૫ ॥

સમ્યગ્દષ્ટિ અને મહાવ્રક્ષચારી પુરુષ વડે ગુરુમુખથી પ્રહણ કરાયેલી [આ] વિદ્યાનો પાઠ ‘સર્વકર્મ-કર’—વ્રધા કાર્યને કરનારો (વશીકરણ આદિ પદ્ધતિઓ અગર સઘળાં કૃત્યો કરનારો) છે, એમ 25 કહેવાય છે ॥ ૩૬ ॥

વ્યાખ્યાન વગેરેમાં, વિવાદમાં, વિહારમાં, જનતાને રંજન કરવામાં આ વિદ્યાનું સાત વચ્ચત સ્મરણ કરવામાં આવે તો એ તે તે કાર્યને સફળ કરે છે ॥ ૩૭ ॥

- જાતિપુષ્પાયુતૈઃ શાલિતન્દુલૈઃ સત્ફલૈરપિ ।
 જસા દશાંશહોમેન પ્રીણિતા કુલ્તે ન કિમ્ ? ॥ ૩૮ ॥
 ઇતદ્વિદ્યાન્તરોદ્ભૂતલ્પ્લવિદ્યાફલાન્યથ ।
 વક્ષ્યામિ જૈનસિદ્ધાન્તરહાસિ સ્મરણાકૃતે ॥ ૩૯ ॥
 5 સત્ત્વશ્વદં વિના વિદ્યા ગુરુપન્ચકનામભૂઃ ।
 + દ્વયષ્ટાક્ષરાત્મહૂત્પન્નગર્ભે દેવો નિરઘ્નનઃ ॥ ૪૦ ॥
 [યદ્વા—“ અર્હત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વસાધુમ્યો નમઃ । ”] +
 હૃદસ્પુજે શ્માં વિદ્યાં સંસ્કૃતે પોઢશાક્ષરૈઃ ।
 લભતે ઢિશર્તી ધ્યાયન્ ચતુર્થતપસઃ ફલમ્ ॥ ૪૧ ॥
 10 “ અરિહંત-સિદ્ધ ” શ્વદાઞ્જપન્ વિદ્યાં પઢક્ષરીમ્ ।
 શતત્રયેણ લભતે ચતુર્થતપસઃ ફલમ્ ॥ ૪૨ ॥
 ‘ અરિહંત ’ ચતુર્વર્ણં ઞપન્ ધ્યાની ચતુઃશતીમ્ ।
 લભતે દૃષ્ટજૈનાત્મા ચતુર્થતપસઃ ફલમ્ ॥ ૪૩ ॥
 ‘ અ ’ વર્ણં ચ સહસ્રાર્ધં નામ્યન્જે કુઢલીતનુમ્ ।
 15 ધ્યાયન્નાત્માનમાન્જોતિ ચતુર્થતપસઃ ફલમ્ ॥ ૪૪ ॥

જૂઠ્ઠાનાં દશ હજાર પુષ્પો વડે, શાલિ જાતના ઉત્તમ અક્ષતો વડે, સુદર ફલો વડે જાપ કરાયેલી અને એક હજાર હોમ કરવા વડે પ્રસન્ન થયેલી આ વિદ્યા શું શું ન સાધી આપે / ॥ ૩૮ ॥

આ વિદ્યામાંથી ઉત્પન્ન થયેલી લઘ-અંશગત વિદ્યાઓનું ફલ અને જૈન સિદ્ધાંતના રહસ્યો હવે હું સ્મરણ કરવા માટે કહું છું ॥ ૩૯ ॥

- 20 પંચ ગુરુ (અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ)ના નામમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી, સત્ત્વ-‘ૐ’ શ્વદ વિનાની, સંસ્કૃત ભાષાના સોઠ અક્ષરોવાળી ‘ અર્હત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વસાધુમ્યો નમઃ । ’—આ વિદ્યા છે । તેને હૃદયકમલની સોઠ પાલડીઓમાં સ્થાપીને વચ્ચે કર્ણિકામાં નિરજન (સિદ્ધ) દેવ સ્થાપવા, ઈવી રીતે આ વિદ્યાનું વસો વાર ધ્યાન કરનાર એક ઉપવાસનું ફલ મેઢવે છે ॥ ૪૦-૪૧ ॥

- ‘ અરિહંત-સિદ્ધ ’—એ છ અક્ષરની વિદ્યાનો ત્રણમો વાર જાપ કરનાર એક ઉપવાસનું ફલ 25 મેઢવે છે ॥ ૪૨ ॥

‘ અ રિ હં ત ’—એ ચાર વર્ણોનો ચારસો વાર જાપ કરનાર ધ્યાની સમ્યગ્દૃષ્ટિ આત્મા એક ઉપવાસનું ફલ મેઢવે છે ॥ ૪૩ ॥

કુંડલિની સ્વરૂપ [‘ અર્હ ’ (‘ S૬૬ ’)ના અવગ્રહ ‘ S ’ રૂપ] ‘ અ ’ વર્ણનું નામિકમલમાં પાચમો વાર ધ્યાન કરનાર એક ઉપવાસનું ફલ મેઢવે છે ॥ ૪૪ ॥

- 30 + + ઇત્થિદ્ધાન્તગંતઃ પાઠઃ અ પ્રતૌ નિર્મલિતઃ ।

21 •સ્કૃતેઃ ધો• જ્ઞ । 22•ત્માને પ્રાન્જોતિ જ્ઞ ।

यदिवाऽदले पत्रे गर्भे स्यात् प्रथमं पदं दिक्षु ।
 सिद्धादिचतुष्कं [च] विदिस्वन्यच्च चतुष्कम् ॥ ५२ ॥
 एतां नवपदीं विद्यां प्रणवार्दि विना स्मरेत् ।
 'नमो अरिहंताणं' [च] यदिवान्तश्चतुर्दलीम् ॥ ५३ ॥

- 5 सिद्धादिकचतुष्कं च दिग्दलेषु मुनीन्दुभिः ।
 अपराजितमन्त्रोऽयमुक्तः पापक्षयङ्करः ॥ ५४ ॥
 हृदि वा 'नमो सिद्धाणं' अन्तर्दलचतुःक्रमात् ।
 पञ्चवर्णमयो मन्त्रो ध्यातः कर्मक्षयङ्करः ॥ ५५ ॥
 'श्रीमदृषभादि-वर्धमानान्तेभ्यो नमो' मयः ।

- 10 मन्त्रः स्मृतः सर्वसिद्धिकरोऽत्र तीर्थशब्दतः ॥ ५६ ॥

अथवा, आठ पत्रवाळा कमलगर्भमां (कर्णिकामां) प्रथम पद (नमो अरिहंताणं) छे अने चार दिशाओमा सिद्ध आदि चतुष्क (नमो सिद्धाणं, नमो आयरियाणं, नमो उवञ्ज्यायाणं, नमो लोणं स्ववमाहूणं) छे अने चार विदिशाओमा बीजु चतुष्क (एसो पचनसुक्कागे, स्ववपावप्पणासणो मंगलाणं च सर्व्वेसिं, पढमं हवइ मंगल अवथा 'णमो दंसणस्स' आदि ४ पद) छे—आ प्रकारे प्रणव बगोरे विनानी आ 15 नवपदीनुं स्मरण करतु। अथवा तो, चार दलवाळा कमलमां वच्चे—कर्णिकामां 'नमो अरिहंताणं' अने चार दिशाओमा पत्रोमा सिद्ध आदि चतुष्कनु स्मरण करतु जोईण् । ए रीते महामुनिओए आने 'पापक्षयकर'—पापनो क्षय करनार 'अपराजितमन्त्र' कह्यो छे ॥ ५२-५४ ॥

अथवा, हृदयमां चार दलवाळा कमलने कल्पीने क्रमशः 'नमो सिद्धाणं' एवा पांच वर्णवाळा मंत्रनु ध्यान करतां कर्मनो क्षय थाय छे—'कर्मक्षयकर' मंत्र बने छे ॥ ५५ ॥

- 20 तीर्थकरोना शब्दथी बनेला मन्त्रने 'सर्व्वसिद्धिकर'—सम्पन्न सिद्धिओने आपनारा मन्त्रो कह्यो छे, ते आ प्रकारे—

१. "श्रीऋषमतीर्थङ्कराय नमः ।"

२. "श्रीऋषभनाथाय नमः । श्रीअजितनाथाय नमः । श्रीसम्भवनाथाय नमः । श्रीअभिनन्दननाथाय नमः । श्रीसुमतिनाथाय नमः । श्रीपद्मप्रभनाथाय नमः । श्रीसुपार्श्वनाथाय नमः । श्रीचन्द्रप्रभनाथाय नमः । 25 श्रीसुविधिनाथाय नमः । श्रीशीतलनाथाय नमः । श्री श्रेयासनाथाय नमः । श्रीवासुपुञ्जनाथाय नमः । श्रीधिमलनाथाय नमः । श्रीअनन्तनाथाय नमः । श्रीधर्मनाथाय नमः । श्रीशान्तिनाथाय नमः । श्रीकुन्धुनाथाय नमः । श्रीअरनाथाय नमः । श्रीमल्लिनाथाय नमः । श्रीमुनिसुव्रतनाथाय नमः । श्रीनमिनाथाय नमः । श्रीनेमिनाथाय नमः । श्रीपार्श्वनाथाय नमः । श्रीवीरनाथाय नमः ॥ "

३. "ॐ ह्रीं श्रीं ऋषभ-अजित-संभवाभिनन्दन-सुमति-पद्मप्रभ-सुपार्श्व-चन्द्रप्रभ-सुविधि-शीतल- 30 श्रेयांस-वासुपुञ्ज-विमलानन्त-वर्म-शान्ति-कुन्ध्वरमल्लि-मुनिसुव्रत-नमि-नेमि-पार्श्व-वर्द्धमानेभ्यो नमः ॥ " ५६ ॥

‘श्रुतदेवता’ शब्देन सरस्ती वाच्या—

“ॐ अर्हन्मुखकमलवासिनि ! पापात्मक्षयङ्करि ! श्रुतज्ञानज्वालासहस्रज्वलिते !

मत्पापं हन हन दह दह क्षौ क्षौ क्षौ क्षौ क्षः क्षीरधवले अमृतसंभवे !

वै वै हूँ हूँ स्वाहा ॥”

गणभृङ्गिजिनैरुक्तां तां विद्यां पापभक्षिणीम् ।

5

स्मरन्नष्टशतं नित्यं सर्वशास्त्राब्धिपारगः ॥ ५७ ॥

वाग्-माया-कमलाबीजं इवाँ श्रीं ततः स्फुर स्फुर ।

ॐ ह्रीं ह्रीं ऐं वागीश्वरीं भगवतीमस्तु नमः ॥ ५८ ॥

एनं सारस्वतं मन्त्रं विबुधश्चन्द्रपूजितम् ।

स्मरेत् सरस्वती देवी साक्षाद् ध्यातुर्वरप्रदा ॥ ५९ ॥

10

अत्र विशेषः (कुण्डलिनीवर्णनविशेषः)—

गुदमध्य-लिङ्गमूले नाभौ हृदि कण्ठ-घण्टिका-भाले ।

मूर्धन्यूर्ध्वं नवषट्कं (चक्रं ?) ठान्ताः पञ्च भालेल (?) युताः ॥ ६० ॥

श्रुतदेवीयी अहीं सरस्वतीदेवी समजवी—(तेनो मत्र आ प्रकारे छे)—

“ॐ अर्हन्मुखकमलवासिनि ! पापात्मक्षयङ्करि ! श्रुतज्ञानज्वालासहस्रज्वलिते ! मत्पाप हन हन 15 दह दह क्षौ क्षौ क्षौ क्षः क्षीरधवले ! अमृतसंभवे ! वै वै हूँ हूँ स्वाहा ॥”

जिनेश्वरो अने गणधरो ए (उपयुक्त) विद्याने ‘पापभक्षिणी—’ पापने खानारी कही छे । एनु हमेशां एक सो ने आठ बार स्मरण करनार सकल शास्त्रनो पारगामी बने छे ॥ ५७ ॥

वाग्-‘ऐं’ माया-‘ह्रीं’, कमलाबीजं-‘श्रीं’ ‘इवाँ श्रीं’ ते पछी ‘स्फुर स्फुर ॐ ह्रीं ह्रीं ऐं वागीश्वरीं भगवतीमस्तु नमः ॥

20

(मनोद्वार-“ ॐ ह्रीं श्रीं इवाँ श्रीं स्फुर स्फुर ॐ ह्रीं ह्रीं ऐं वागीश्वरीं भगवतीमस्तु नमः ॥ ” ५८ ॥

आ प्रकारे विद्वानो अगर पोताना गुरु विबुधचद्र आचार्य पूजेला आ ‘सारस्वत’ मन्त्रनु स्मरण करतुं जोईए । एनु ध्यान करनारने सरस्वती देवी प्रत्यक्षपणे वरदान आपे छे ॥ ५९ ॥

(अहींथी विशेषविधि-कुण्डलिनीनो आम्नाय जणावे छे—)

१. गुदाना मध्यभाग पासे आधारचक्र, २. लिङ्गमूल पासे स्वाधिष्ठानचक्र, ३. नाभि पासे 25 मणिपूरचक्र, ४. हृदय पासे अनाहतचक्र, ५. कंठ पासे विशुद्धचक्र, ६. पञ्चमी (घण्टिका) पासे ललनाचक्र, ७. भाल पासे (बे अमर वच्चे) आज्ञाचक्र, ८. मूर्ध्नी पासे ब्रह्मरन्ध्रचक्र, जेने सोमचक्र पण

ચતુષ્ટયે ક્રમાત્ ^{૧૨}૪૫૧૩ ^{૩ ૬ ૧૧}ત્રિ-ષ્ટ-દ્વયદલાવલી ।
 તૈદન્તર્નવવીજાનિ ત્રિષ્વીદૌ ત્રિપુરાધવા ॥ ૬૬ ॥
 નવચક્રાન્તઃ ક્રમશઃ વાગ્મભવમુલ્યાનિ મન્ત્રવીજાનિ ।
 તત્રાયે રવિરોચિષિ ત્રિકોણમર્કેન્દુનોડીભ્યામ્ ॥ ૬૭ ॥
 ભગવીજમેતદૂર્ધ્વં કુણ્ડલિનીતન્તુમાત્રમશ્ર્વકલમ્ ।
 વાગ્મભવવીજં શ્વેતં ધ્યાતં સરસ્વતીસિદ્ધિઃ ॥ ૬૮ ॥
 અરુણમિદં વહ્નિપુરં ધ્યાતં માત્રાં વિનાઽપિ વશ્યકૃતે ।
 કિન્તુ સમાત્રં યદ્વા માયાન્તઃ કામવીજમધ્યે વા ॥ ૬૯ ॥
 ધ્યાતં સા(સ્વા)ધિષ્ઠાને પદ્મકોણે હ્રીં સ્મરવીજભૂ(યુ)ત[મ્] ।
 ર્શકારાક્રુશતાગિતશિરોઽમ્બરહ્રીક(શ્ચિવલ)મિહ વશ્યમ્ ॥ ૭૦ ॥

10

૧૧ રાત્રો તેમ જ ૯, સહસ્રાર (બ્રહ્મવિદુ) ચક્રનો રંગ શ્વેત છે. આદિનાં પાંચ ચક્રોમા અગાઝ જણાવ્યા મુજબ પત્રો હોય છે (પટલે આધાર ૪, સ્વાધિષ્ઠાન ૬, મણિપુર ૧૦, અનાહત ૧૨, વિશુદ્ધ ૧૬) ય્યારે વાકીનાં ચક્રોમાં ક્રમશઃ ૧૨, ૩, ૬ અને ૧૬ (પટલે લલના ૧૨, આઝા ૩, બ્રહ્મ ૬ અને સહસ્રારમાં ૧૬ *) હોય છે. તેના અત્તર્ભાગ (કર્ણિકા) માં તે દરેકમા એકેક ૯મ નવ વીજો હોય છે અથવા આદિના ત્રણ ચક્રોમાં 'ત્રિપુરા' (દેવતાવિશેષ ?) છે ॥ ૬૫-૬૬ ॥

15

નવચક્રોમાં ક્રમશઃ વાગ્મભવ—'૬' વગેરે મંત્રવીજો રહેલાં છે, તેમાં સૂર્યકિરણ જેવા મૂલાધારચક્રમાં સૂર્ય (પિંગલા) અને ચંદ્ર (શ્વેત) નાડીદ્વારા ત્રિકોણ થાય છે, તે ભગવીજ—'૬' સ્વરૂપ છે અને તેની ઊપર કુણ્ડલિનીના તત્તુ જેવી અને તેજે અશ્ર્વકલા—આકાશ (મેઘ) જેવી શ્વાસી કલા—માત્રારૂપ થઈને '૬' બનાવે છે. તે વાગ્મભવવીજ—'૬' નું શ્વેતવર્ણી ધ્યાન કરતાં સરસ્વતી દેવી સિદ્ધ થાય છે ॥ ૬૭-૬૮ ॥

20

આ વહ્નિપુર—અરુણ વર્ણ છે, તેનું માત્રા વિના પળ ધ્યાન કરવામા આવે તો તે વશીકરણ માટે થાય છે, પળ ય્યારે માત્રા સહિત અથવા માયાવીજ હ્રીં કારમાં અથવા કામવીજ ક્લીં કારમાં ૯નુ (૬કારનુ) ધ્યાન કરવામાં આવે તો વિશેષ વશીકરણ માટે થાય છે ॥ ૬૯ ॥

(વીજી રીતે—ગાથા ૬૯ ના અતિમ અર્ધભાગનો ય્યારે ગાથા ૭૦ સાથે અન્વય કરીએ તો આ રીતે અર્થ શકે છે :—)

25

પળ ય્યારે સ્વાધિષ્ઠાન ચક્રમાં આ ૬નું માત્રા સહિત અથવા હ્રીંકારમાં અથવા ક્લીંકારમા અથવા પદ્મકોણમા હ્રીં અને ક્લીંની અંદર ધ્યાન કરવામાં આવે તો તે વિશેષ વશીકરણ માટે થાય છે. 'ઈ' કાર (૧) ને અંકુરારૂપે ચિંતવવો. 'ઈ' કારરૂપ અંકુશથી લેવાયુ છે મસ્તકનું વલ્લ જેનું ૯નુ વશ્ય (સ્ત્રી અથવા પુરુષ) વશીભૂત થાય છે ॥ ૭૦ ॥

* દત્તરમતે હજાર દલ હોય છે ।

30

33 વદનાન્ત ૩૪ ત્રિષ્ણતૌ ૩૫ નાઙિમ્યામ્ ૩૬ સ્વ(સ્મ)રસ્ય વીજસુતઃ ૩૭

- મણિપૂર્ણે શ્રીવીજં જપારુણં વર્ણ(ર્ણ ?) દશકદિગ્મયઃ ।
 ઈશ્વરતાણિતવસ્તૂચ્છયમિહ વશ્યં ચ લાભકરમ્ ॥ ૭૧ ॥
- માલાન્તર્ભ્રૂમધ્યે ત્રિકોણકોદણ્ડસ્થેચરીત્યાલ્બ્યમ્ ।
 અસ્પોર્ધ્વં મધ્યે વાં માયા-સ્મરવીજયોરેકમ્ ॥ ૭૨ H
- 5 આધારાન્તરવાગ્મર્ભં કુણ્ડલિનીતન્તુવદ્વશ્યશિરઃ ।
 કૃત્વાઽધઃસ્થિતમરુણં ધ્યાતં વીજાન્તરુત વશ્યમ્ ॥ ૭૩ ॥
- યદિ વા ભ્રૂમધ્યાન્તૈઃ ક્વીં વીજનિર્યદમૃતર્વર્ષમરમ્ ।
 ધ્યાતં વિપરોગહરં ત્રિકોણકે મૂર્ધ્નિ પૂર્વવત્ સ્વરમ્ ॥ ૭૪ ॥
- યદિ વા—
- 10 કુણ્ડલિનીતન્તુદ્યુતિસંમૃતમૂર્તીંનિ સર્વવીજાનિ ।
 શાન્ત્યાદિ-સંપદે સ્યુરિત્યેષો ગુરુક્રમોઽસ્માકમ્ ॥ ૭૫ ॥

મણિપૂરચક્રમાં 'શ્રી' વીજનું જપા કુલુમની માફક અરુણવર્ણનું ધ્યાન દશે દિશાઓમાંથી 'ઈ' સ્વર (અકુશ)થી મેચાયો છે વસ્તુસમૂહ જેનો એવા વશ્ય (શ્રી કે પુરુષ) ને વશ કરે છે અને લાભ માટે થાય છે (') ॥ ૭૧ ॥

- 15 માલની તથે ભ્રૂમધ્યમા રહેલ આજ્ઞાચક્રનાં ત્રિકોણ, કોદણ્ડ, અથવા મેચરી એવા નામો છે તેના ઉર્ધ્વભાગમા અથવા મધ્યભાગમા માયાવીજ 'હ્રી' અને સ્મરવીજ-ક્રી'—એ બેમાંથી એકનું ધ્યાન કરાય છે ॥ ૭૨ ॥

આધારચક્રમા અરુણવર્ણ 'ઈ' મા કુણ્ડલિનાં રૂપ તંતુ વડે વશ્યનું શિર વધાયેલ છે, એમ ચિંતવતું અથવા વશ્યને વીજ નાંચે અથવા વીજનાં તથે ચિંતવતો, એથી વશીકરણ થાય છે (') ॥ ૭૩ ॥

- 20 અથવા તો ભ્રૂમધ્યમા 'ક્વીં' વીજમાંથી શરતા અમૃતના વરસાદથી મરમૂર એવા એ વીજનું ધ્યાન વિપ અને રોગને હરનારુ થાય છે । અથવા આજ્ઞાચક્રના ઉપરના ચક્રોમા પૂર્વવત્ સ્વરોનું ધ્યાન કરવું ॥ ૭૪ ॥

- અથવા (અયોર્તિર્મયા) કુણ્ડલિનાં તંતુનાં અયોર્તિથી પ્રકાશિત વર્ણ—દેહવાળા અથવા કુણ્ડલિની તંતુની કાનિમાંથી પ્રાપ્ત થયો છે આકાર જેમને એવા સઘળા વીજાશ્વરો શાન્તિ આદિ (તુષ્ટિ-પુષ્ટિ)ની 25 મંપત્તિ માટે થાય છે—એવો અમારો ગુરુક્રમ—આપ્ત્રાય છે ॥ ૭૫ ॥

37 વર્ણદેશક' જ્ઞ । 38 વામેયસ્મ' જ્ઞ । 39 'મવકુ' જ્ઞ । 40 'ન્તઃ ક્વીં ક્વીં વીજ' જ્ઞ ।
 ક્વીં ક્વીં જ્ઞ । 41 'વર્ષધરમ્' જ્ઞ ।

किं वीजैरिह शक्तिः कुण्डलिनी सर्वदेववर्णजनुः ।

रवि-चन्द्रान्तर्ध्याता भुक्त्यै मुक्त्यै च गुरुसारम् ॥ ७६ ॥

भ्रूमध्य-कण्ठ-हृदये नाभौ कोणे" त्रयान्तरा घ्यातम् ।

परमेष्ठियञ्चक्रमयं मायाबीजं महासिद्धयै ॥ ७७ ॥

श्रीविबुधचन्द्रगणभृच्छिष्यः श्रीसिंहतिलकमूरिरिमम् ।

परमेष्ठियन्त्रकल्पं लिलेख साह्याददेवताभक्त्या ॥ ७८ ॥

इति परमेष्ठिविधायन्त्रकल्पः ॥

5

અથવા બીજોથી શું ? અહીં તો એક કુડલિની શક્તિ જ સર્વદેવસ્વરૂપ વર્ણને ઉત્પન્ન કરનારી છે । મૃત્યુ અને ચન્દ્ર નાદીમા (સુપ્રમ્ણામાં) તેનું ધ્યાન કરવાથી તે મુક્તિ-ભોગ અને મુક્તિ-મોક્ષ માટે બને છે—एवं गुरु ए अपेक्ष रहस्य છે ॥ ૭૬ ॥

10

શ્રમધ્ય (આજ્ઞાચક્ર)માં, વંટ (વિશુદ્ધચક્ર)માં, હૃદય (અનાહતચક્ર)માં, નાભિ (મણિપુરચક્ર)માં
 કોળદ્વય (સ્વાધિષ્ઠાન અને મૂલાધારચક્ર)માં પંચપરમેષ્ઠિય માયાવીજ-‘હો’ તુ ધ્યાન મહાસિદ્ધિ
 માટે થાય છે ॥ ૭૭ ॥

श्रीविबुधचद्र आचार्यना शिष्य श्रीसिंहतिलकमूरिण आ 'परमेष्ठियन्त्रकल्प' प्रसन्न थयेला देवतानी भक्तिथी लख्यो छे ॥ ७८ ॥

15

चक्रनु नाम	चक्रनु स्थान	चक्रना टल	चक्रनो रा	* चक्रटल्ला वर्णो	* चक्रना तत्त्व	* चक्रना तत्त्व बीज	* चक्रना देवी	* चक्र-यत्रनो आकार	चक्रना मंत्रबीज
१ मूलधार	गुद्रामध्य	४	रक्त	वशापस	पृथ्वी	ल	डाकिनी	चतुकोण	ऐ
२ स्वाधिशान	लिग्नमूल	६	अरुण	वमय रल	जल	व	राकिनी	चन्द्राकार	मे ही ह्री
३ मणिपूर	नाभि	१०	श्वेत	डटणतधदघनपफ	अग्नि	रं	लाकिनी	त्रिकोण	श्री
४ अनाहत	हृदय	१२	पीत	कखगघङछजझञ टठ	वायु	यं	काकिनी	पट्टकोण	
५ विशुद्ध	कट	१६	श्वेत	अ आ ई ई उ ऊ ऋ ॠ	आकाश	हं	शाकिनी	शून्यचक्र (गोलाकार)	
६ लज्जा	धटिका	२०	रक्त	लृ लृ ए ऐ ओ औ अं अः			हाकिनी		ह्री
७ आशा, त्रिकोण, कोदण्ड, सेचरी	भूमध्य	३	रक्त	हृक्ष (१७)	महातत्त्व	ॐ	याकिनी	लिगाकार	ही ह्री
८ ब्रह्मरन्ध्र, सोमकण्ठ, हुसनाद	शीर्ष	१६	रक्त						
९ ब्रह्मविन्दु, सुषुम्णा सहस्रार		१०००	श्वेत						

42 'णे ह्या' न ।

● આ खानाओमा अपायेली माहिती ग्रंथातर मुजब छे ।

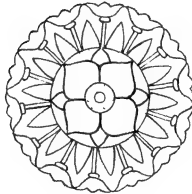
પરિચય

‘મન્ત્રરાજરહસ્ય’ જે હજી સુધી પ્રગટ થયેલ નથી તેના કર્તા શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ આ ‘પરમેષ્ટિવિદ્યાયન્ત્રકલ્પ’ ની રચના કરેલી છે । ૭૮ ગાથાઓના કલ્પમાં થોડાક પદ્યો અનુષ્ટુપ છંદમાં છે; જ્યારે મોટા ભાગનાં પદ્યો આર્યઘૃત્તમાં છે ।

5 આ કલ્પની અમને ત્રણ પ્રતિઓ મળી હતી, તેમાંની એક સ્વ૦ શ્રીમોહનલાલ ભગવાનદાસ જ્ઞવેરીના સમ્રહની હતી, બીજી બુહારી, શેઠ જ્ઞવેરચંદ પન્નાજીએ કરાવેલી નકલરૂપે હતી, અને ત્રીજી પ્રતિ પૂના, માઢારકર રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટની મળી હતી । આ ત્રણે પ્રતિઓ અશુદ્ધ હતી છતાં એક-બીજી પ્રતિઓના પાઠો જોઈ-સુધારીને પાઠભેદ આપવાપૂર્વક મૂળપાઠ સંપાદિત કર્યો છે અને તે અનુવાદ સાથે અમે અહીં પ્રગટ કર્યો છે ।

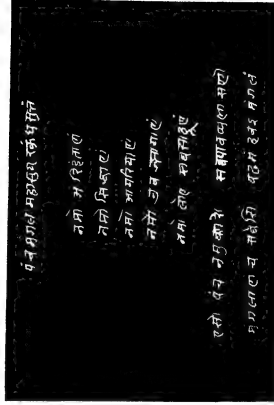
10 શ્રીસિંહતિલકમૂર્તિ આ કૃતિદ્વારા પરમેષ્ટિવિદ્યાના એક મૌલિક યત્રનું વિવરણ કર્યું છે । ધ્યાન માટે કુંડલિની વિશે સરસ માહિતી આપી છે । જૈનાચાર્યોમાં કુંડલિનીના વિષયમાં આટલું સ્ફુટ વિવેચન કોઈએ કર્યું હોય એવું જોવામાં આવ્યું નથી, એ દૃષ્ટિ આ રચનાનું મહત્ત્વ સવિશેષ છે ।

યત્રની ઉપાસના અને ફલ્લાદેશ વિષયક સારી માહિતી આ કલ્પમાં આપેલી છે ।

પ. પૂ. આ. શ્રીવિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી
મ. હસ્તલિખિત પાટ.

[૫૮-૧૩]

શ્રીસિંહતિલકસૂરિવિરચિતં લઘુનમસ્કારચક્રસ્તોત્રમ્ ॥

નત્વા વિબુધચન્દ્રાર્ચ્યં યશોદેવં મુનિં ગુરુમ્ ।

વક્ષ્યે લઘુનમસ્કારચક્રં સાહ્યાદદેવતા ॥ ૧ ॥

5

દ્વચ્છરેસ્વાભિરદારં સપ્તભિર્દશભિઃ પરમ્ ।

રેસ્વાભિરદ્વલયં ચક્રં તુમ્હે જિનાક્ષરઃ (સ્મ ?) ॥ ૨ ॥

‘ૐ નમો અરિહંતાણં’ આદ્યં પદચતુષ્ટયમ્ ।

અરમધ્યે દ્વિરાવર્ત્ય લેખ્યં પ્રણવપૂર્વકમ્ ॥ ૩ ॥

પાશાઙ્કુશાભયૈઃ સાર્દ્ધં વરદોષ્રાન્તરે’ ક્રમાત્ ।

10

લિખ્યતેઽમુખ્યોપાન્તેઽથ ‘ૐ ક્રૌ હ્રીં શ્રીં ’ ચતુષ્ટયમ્ ॥ ૪ ॥

પ્રાક્ પ્રણવો ‘નમો લોષ સર્વસાહુણં’ હત્યપિ ।

પ્રથમે વલયે લેખ્યં પ્રાગ્વત્ પચ્ચપદીફલમ્ ॥ ૫ ॥

અનુવાદ

ગણધરો અને દેવેન્દ્રોને પળ પૂજ્ય એવા શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માને, શ્રી વિબુધચન્દ્ર (આચાર્ય) ને તથા 15 પૂજ્ય એવા ગુરુ શ્રીયશોદેવ મુનિને નમસ્કાર કરીને પ્રસન્ન છે દેવતા જેના પર એવો હુ (દેવતાની પ્રસન્નતાથી) ‘લઘુનમસ્કારચક્ર’ કહુ છું ॥ ૧ ॥

સોઠ રેસ્વાઓ વઢે આઠ આરા આલેખવા, એ પછી સાત અને દશ રેસ્વાઓથી આઠ વલયનુ ચક્ર કરવું અને વઢે તુંબમાં જિનાક્ષર (જેઠું) લેખવો ॥ ૨ ॥

‘ૐ નમો અરિહંતાણં’ આદિ પ્રથમનાં ચાર પદો આરાની મધ્યે બે વચ્ચત આવર્તે કરીને પ્રણવ- 20 ૐકારપૂર્વક લેખવા ॥ ૩ ॥

બીજા (ખાલી રહેલા આતરામા) આરાઓની વચ્ચે ‘પાશ, અંકુશ, અભય અને સાયોસાથ વરદ’ એ પદો લેખવાં, તેમજ આરાઓની સમીપે ‘ૐ ક્રૌ હ્રીં શ્રીં’ એમ ચારેયને લેખવાં ॥ ૪ ॥

પ્રથમ વલયમાં પહેલાં (ૐપૂર્વક) ‘ૐ નમો લોષ સર્વસાહુણં’ એ પદ પણ લેખવું । આ પાંચ પદોનું ફલ અગાઠ મુજબ જાણવું ॥ ૫ ॥

25

- ‘ૐ નમો ચત્તારિ મંગલં અરિહંતા મંગલં સિદ્ધા’ ।
 જાવ ‘ધમ્મં સરણં પવજામિ’ एवं द्वादशपदी ॥ ६ ॥
 અર્હત-સિદ્ધાઃ સાધુર્ધર્મો મજ્જલચતુષ્ઠયં તદ્વત્ ।
 લોકોત્તરશરણમપિ લેખ્યં વલયે દ્વિતીયે તુ ॥ ૭ ॥
 5 દ્વાદશાન્તર્મનાઃ સાધુઃ પચ્ચદશપદીમિમામ્ ।
 વિદ્યાં સપ્રણવાં ધ્યાયન્ શિવં યાત્યપક્વલમ્પઃ ॥ ૮ ॥
 ઉક્તં ચ,
 મજ્જલ-લોકોત્તમ-શરણ્યપદસમૂહં સુસંયમી સ્મરતિ ।
 અવિકલમેકાગ્રતયા લભતે સ સ્વર્ગમપવર્ગમ્ ॥ ૯ ॥
 10 તૃતીયે વલયે ૐ-માયાયુતા વર્ણસપ્તતિઃ ।
 વીજાક્ષરચતુષ્કં ચ જિનવીજપદોશ્રયમ્ ॥ ૧૦ ॥
 “ૐ હ્રીં શ્રીં અહૈં”

ત્રણી ‘ૐ નમો ચત્તારિ મંગલં—અરિહંતા મંગલ, સિદ્ધા મંગલ’ થી લઈને ‘ધમ્મ સરણ પવજામિ ।’ સુધીનાં ચાર પદો વડે અરિહત, સિદ્ધ, સાધુ અને ધર્મ—૫ ચાર લોકોત્તમ, મંગલ અને 15 શરણ મુચ્ચવાય છે । તે પદો વીજા વલયમાં લખવા (ચાર પદી લખવી ।) ॥ ૬-૭ ॥

ચાર મંગલ, ચાર લોકોત્તમ અને ચાર શરણ્ય ૫ વારને મનમાં ધારણ કરીને પ્રણવથી સહિત પદી આ પચ્ચદશપદી (પદર પદવાળી) વિદ્યાનુ ધ્યાન કરનો સાધુ સર્વ પાપોથી રહિત થઈને મોક્ષમા જાય છે ।

પંચદશપદી વિદ્યા આ ગીતે છે :—

ૐ નમો ચત્તારિ મંગલં—અરિહતા મંગલં, સિદ્ધા મંગલં, સાહુ મંગલ, કેવલિપન્નતો 20 ધમ્મો મંગલં ।

ૐ નમો ચત્તારિ લોગુત્તમા—અરિહતા લોગુત્તમા, સિદ્ધા લોગુત્તમા, સાહુ લોગુત્તમા, કેવલિપન્નતો ધમ્મો લોગુત્તમો ।

ૐ નમો ચત્તારિ સરણ પવજામિ—અરિહતે સરણ પવજામિ, સિદ્ધે સરણં પવજામિ, સાહુ મરણ પવજામિ, કેવલિપન્નત ધમ્મ સરણં પવજામિ ॥ ૮ ॥

25 કહ્યું છે કે—

“ચાર મંગલો, ચાર લોકોત્તમ અને ચાર શરણ્યના પરિપૂર્ણ પદસમૂહને જે સુસંયમી એકાગ્રતાથી સ્મરણ કરે છે તે સ્વર્ગ અથવા મોક્ષ પામે છે ॥ ૯ ॥

ત્રીજા વલયમાં ૐ અને માયા—હ્રીં પૂર્વક સિત્તેર વર્ણો અને જિનવીજ ‘અહૈં’ પદના આશ્રયમૂત ચાર વીજાક્ષરો ૐ હ્રીં શ્રીં અહૈં લખવા ॥ ૧૦ ॥

“ॐ ह्रीं नमो भगवओ तिहुयणपुजस्स वद्धमाणस्स ।

जस्सेयं खलु चक्कं जलंतमागच्छए पयडं ॥ ११ ॥

आयासं पायालं लोयाणं तह य चेव भूयाणं ।

जूए वावि रणे वा विचं रायंगणे बावि ॥ १२ ॥

एवं च—‘थंभणे मोहणे तह य सव्वजीवसत्ताणं’ ।

5

अपराजिओ भवामि स्वाहा” इय मंतविच्चासो ॥ १३ ॥

चेत्रेऽष्टाहिकायां तु त्रयोदश्यां विशेषतः ।

सहस्रैः जातिकुसुमैः सप्तभिर्वीरमर्चयेत् ॥ १४ ॥

जापैः सहस्रैरतैः स्यादखण्डैः शालितैश्चलैः ।

दृढब्रह्मव्रतस्यैव सिद्धाऽसौ पाठि (पाठ)तोऽथवा ॥ १५ ॥

10

सन्ध्यादये स्मरन्नेवं व्यसनग्रह-मुद्गलैः ।

द्विपदैः श्वापदैर्दुष्टैर्न पराजीयते कचित् ॥ १६ ॥

×

×

×

अत्र कूटाक्षराः सर्वे सस्वरा अष्टवर्गतः ।

ते स्युर्वृद्धनमस्कारचके अष्टारकक्रमात् ॥ ३४ ॥

(सित्तेर वर्णो नो मत्र आ प्रकारे छे—)

15

“ॐ ह्रीं णमो भगवओ वद्धमाणसामिस्स जस्स चक्कं जलंतं गच्छइ आयासं पायालं लोयाणं भूयाणं जूए वा रणे वा रायंगणे वा बंधणे मोहणे थंभणे सव्वसत्ताणं अपराजिओ भवामि स्वाहा ॥”

आ प्रकारे विन्यास-मंत्रना उद्धार पूर्वक स्थापना करवी ॥ ११-१३ ॥

चैत्र महिलानी अष्टाहिका (सातमयी यूनम) मा अने खास करीने त्रयोदशी (श्रीमहावीर प्रभुना 20 जन्मकल्याणक) ना दिवसे सात हजार जाईना पुण्योथी वीर भगवाननी पूजा करवापूर्वक सात हजारनो जाप करवाथी अथवा सात हजार अखंड शाली अक्षतयी जाप करतां दृढ ब्रह्मचारीने आ विद्या पाठसिद्ध थाय छे ॥ १४-१५ ॥

बने संध्याए आनु ध्यान करता आपनिओ, ग्रहो, मुद्गलादिना प्रयोगो, अथवा दृष्ट हिंस्र पशुओथी कयांय पण पराभव थनो नयी ॥ १६ ॥

25

×

×

×

अहीं बधा कूटाक्षरो ते स्वर सहित आठ वर्ग समजवा । ते बधा ‘वृद्धनमस्कारचक्र’ मां आठ आराओना क्रमयी जाणवा ॥ ३४ ॥

१. वा रयणे अ । २. वा निच ह्य । ३. तन्दुलैः अ ।

† इतः १६ गाथातः ३३ गाथा पर्यन्तो बन्ध्यादिस्त्रीणां प्रयोगो नोदृतः ॥

“ૐ નમઃ પૂર્વં થંમેદ” હિ ગાયા ચતુર્થકે ।

વલયે યોજનશર્તં યાવત્ સ્તમ્ભક્રિયા ભવેત્ ॥ ૩૫ ॥

“ૐ નમો થંમેદ જલં જલણં ચિતિયમિત્તો વિ પંચનવકારો
અરિ-મારિ-ચોર-રાડલ ઘોરુવસગં પળાસેદ્ ॥ ૩૬ ॥

5

અત્ર વિધિ :—

શિલાપટ્ટેઽથ ભૂજેં વા ફલકે ક્ષીરવૃક્ષજે ।

કું-ગો-ગોમય-ગોક્ષીરંજાત્યાદિલેખનીકરઃ ॥ ૩૭ ॥ †

× × × ×

[શાન્તિપાઠ:—]

“મુત્તવા સ્ત્રી-ગજ-રત્ન-ચક્રમહર્તી રાજ્યશ્રિયં શ્રેયસે

10

પ્રવ્રજ્યા દુરિતાશ્રયપ્રમથની યેન શ્રિતાઽભૂત પુરા ।

મૃત્યુ-વ્યાધિ-જરાવિયોગમગમત્ સ્થાનં ચ યોઽસ્યદ્ભૂતં

તં વન્દે મુનિમપ્રમેયમૃષમં સેન્દ્રામરામ્યચિંતમ્ ॥ ૫૮ ॥”

“ૐ નમો થંમેદ જલં જલણં ચિતિયમિત્તો વિ પંચનવકારો ।

અરિ-મારિ-ચોર-રાડલ ઘોરુવસગં પળાસેદ્ ॥”

15

(પંચ નમસ્કાર ચિતનમાત્રથી પાળી અને અક્ષિને થભાવે છે તેમજ શત્રુ, મહામારી, ચોર અને રાજકુલોથી થતા ઘોર ઉપદ્રવોનો નાશ કરે છે ॥)

આ ગાથા ચોથા વલયમાં લલ્લવી । ઈથી સો યોજન સુધી સ્તમ્ભનક્રિયા થઈ શકે છે ॥ ૩૫-૩૬ ॥

અહીંથી વિધિ દર્શાવે છે—

જૂઠું વગેરેની ઢાઢીથી બનાવેલી લેખની હાથમા લઈને કુકુમ, ગોરોચના, ગાયનુ છાણ અને

20

ગાયના દૂધ વડે પથ્થરની શિલા ઉપર, ભૂજપત્ર ઉપર અથવા ક્ષીરવૃક્ષના પાટિયા ઉપર (આ પ્રકારે) લલ્લવું (!) ॥ ૩૭ ॥

×

×

×

(‘મુત્તવા’ શ્લોક શાન્તિપાઠ છે, તે બોલવો, તે શ્લોકનો અર્થ —)

જેમણે સ્ત્રીઓ, હાથીઓ, રત્નોના સમૂહથી યુક્ત ઈવી મહાન રાજલક્ષ્મીનો ત્યાગ કરીને કલ્યાણના

અર્થે પાપના આશ્રયમૂત મોહનીય કર્મનો નાશ કરનારી દીક્ષાને પૂર્વે અંગીકાર કરી હતી અને મૃત્યુ, વ્યાધિ

25

અને વૃદ્ધાવસ્થા ય્યાં નથી ઈવા અત્યંત અદ્ભુત સ્થાનને (મોક્ષને) પ્રાપ્ત કર્યું હતું તે અપ્રમેય (જેમના સંપૂર્ણ સ્વરૂપને છાપ્રસ્થ ન જાણી શકે ઈવા) અને જેમની હૃદો સહિત દેવતાઓ પૂજા કરી છે ઈવા મુનિપતિ શ્રી ઋષભદેવસ્વામીને હું વદન કરું છું ॥ ૫૮ ॥

एवं 'बृहन्नमस्कार' प्रोक्तं श्रीशान्तिमन्त्रकं यद्वा ।

'थंमेह जलं' इत्यादिगाथां जपन् शताधिकम् ॥ ५९ ॥

शुक्लवस्त्रेण संछाद्यं त्रिसन्ध्यमष्टपूजया ।

त्रिदिनं त्रिदिनस्यान्ते महापूजापुरस्सरम् ॥ ६० ॥

अभिषेकजलं तत्तु क्षेप्यं श्रीकलशान्तरे ।

5

श्रीशान्तिप्रतिमां हस्ति-शिविका-रथमूर्धनि ॥ ६१ ॥

शुक्लवस्त्रवृत्ताङ्गस्य नरस्य ब्रह्मचारिणः ।

कुलशुद्धस्य मान्यस्य मूर्ध्नि कृत्वा संचामराम् ॥ ६२ ॥

छत्रेण सहितां चन्द्रोदये ध्वजस्रजाञ्चितौम् ।

तूर्यत्रिकोल्लसद्वातां प्रदीपद्युतिभासुराम् ॥ ६३ ॥

10

चतुर्विधेन संघेन संयुतः सूरिरुद्यमी ।

मारि-ग्रहीतग्रामाघटदिक्षु प्रददेद् बलिम् ॥ ६४ ॥

दिने तस्मिन्नमारिः स्यात् पटहोद्घोषपूर्वकम् ।

चतुर्विधाय संचाय भक्त्या दानं दिशेन्मुनिः ॥ ६५ ॥

आ प्रकारे 'बृहन्नमस्कारचक्र' मा कहेला शांतिमंत्रनो अथवा 'थंमेह जलं०' गाथानो सोयी 15 वधुवार (१०८) जाप करवो ॥ ५९ ॥

श्वेत वस्त्रो धारण करीने (२) रोज त्रणं संध्याए अष्टप्रकारी पूजा त्रण दिवस सुधी करवी । त्रण दिवस पछी 'महापूजा' भणाववी ॥ ६० ॥

ते अभिषेकानु पाणी कळशमा नाखवुं । पछी जेणे श्वेत वस्त्र धारण कर्यो होय अने जे ब्रह्मचारी, कुलीन अने मान्य होय एवा मनुष्यने हाथीपर, पालखीमा के रथमा बेसाडवो । तेना मस्तके श्री शातिनाथ 20 प्रभुर्ना प्रतिमा मूकवी । त्या चामर छत्र, चंद्रवो, धजा, माळा, प्रदीप वगैरे पण होवा जोईए । वातावरण वाजित्रीना नादथी उल्लसित थयेलु होवु जोईए ।

आ बघो महोत्सव संयममां उद्यमशील एवा सूरि भगवान चतुर्विध संघनी साथे करे । पछी ते सूरि मरकीथी पीडाता गाम वगेरेमा आटे दिशाए बलि प्रक्षेप करे । ते दिवसे पडहनी उद्घोषणापूर्वक गाममां अमारि प्रवर्ताववी ।

25

ते पछी ते सूरि चतुर्विध संघने भक्तिदाननो उपदेश करे ।

ते दिवसे दीन वगेरेने घणुं दान आपवुं । पछी कळशना जलनुं सिंचन करवुं । ए रीते मरकीनो उपद्रव शांत थाय छे । गायोमां मरकी फेलायेळी होय तो गायोना वाडाओना प्रवेशमार्गमां अने

- દાનં દીનાદિષુ પ્રાજ્યં દેયમેવંકૃતે સતી(તિ) ।
 મારિનિર્વર્તતે કિન્તુ તત્કુમ્ભજલસેચનાત્ ॥ ૬૬ ॥
 ગોમાર્યાદિષુ ગોવાટપ્રવેશે શ્રાવકૈઃ શુભૈઃ ।
 તત્કુમ્ભજલસિક્તા ગૌર્મૂર્ધ્નિ ગોમારિવારણમ્ ॥ ૬૭ ॥
- 5 પચ્ચમે વલયે લેખ્યા ‘ૐ નમઃ’ પૂર્વમેષ્વિ(પિ)કા ।
 સ્વાહાન્તા ગાથિકા ક્ષેત્ર-સ્વસૈન્યત્રાણકારિણી ॥ ૬૮ ॥
 “અટ્ટેવ ય અટ્ટસયં અટ્ટસહસ્સા ય અટ્ટકોઢીઓ ।
 રક્ષંતુ મે સરીરં દેવાસુરપણમિયા સિદ્ધા” ॥ ૬૯ ॥
 ભૂર્યાદાવેષિકા ગાથા લિખિતા ચન્દનાદિમિઃ ।
- 10 રક્ષ્યા જિનાન્તિકે પૂજ્યા વદ્ધા દોષજ્વરાપહા ॥ ૭૦ ॥
 ‘ૐ નમો અરિહંતાણં’ પૂર્વે ‘અટ્ટવિહા’દિકામ્ ।
 ગાથાં વલયે ષષ્ઠે સ્વાહાન્તાં વિલિખેન્મુનિઃ ॥ ૭૧ ॥
 ‘અટ્ટવિહકમ્મમુકો તિલોયપુઞ્જો ય સંયુઞ્જો ભગવં ।
 અમર-નર-રાયમહિઞ્જો અણાહનિહ્ણો સિવં દિસસુ’ ॥ ૭૨ ॥
-
- 15 ગાયોના મસ્તકે શ્રાવકોએ તે કુંભનું જલ છાટવું । ઈથી ગાયોમા ફેલાયેલી મરકીનું નિવારણ થાય છે ॥ ૬૧-૬૭ ॥
 પાંચમા વલયમા પહેલા ‘ૐ નમઃ’ લખવું, તે પછી નીચેની ગાથા લખવી—
 “અટ્ટેવ ય અટ્ટસયં અટ્ટસહસ્સા ય અટ્ટકોઢીઓ
 રક્ષંતુ મે સરીરં દેવાસુરપણમિયા સિદ્ધા ॥”
- 20 પછી અંતે ‘સ્વાહા’ લખવું । ઈથી ક્ષેત્ર અને પોતાના સંન્યનું રક્ષણ થાય છે ॥ ૬૮-૬૯ ॥
 ભોજપત્રમાં આ ગાથાને ચંદન વગેરેથી લખવી । તે પત્રને શ્રીજિનેશ્વર દેવને સામે રાક્ષીને ગાથાનું પૂજન કરવું । આ ગાથાને (હાથે) બાંધવામાં આવે તો કોઈ દોષ નહતો નથી અને તાવ દૂર થાય છે ॥ ૭૦ ॥
 મુનિએ (મંત્રાચાર્ય) છઠ્ઠા વલયમાં ‘ૐ નમો અરિહંતાણં’ લખીને આ ગાથા લખવી—
 “અટ્ટવિહકમ્મમુકો તિલોયપુઞ્જો ય સંયુઞ્જો ભગવં ।
 અમર-નર-રાયમહિઞ્જો અણાહનિહ્ણો સિવં દિસસુ ॥”
- 25 —આઠ પ્રકારનાં કર્મોથી રહિત, ત્રણે લોકથી પૂજાયેલા અને સ્તવાયેલા દેવેંદ્રો અને ચક્રવર્તિઓથી પણ પૂજિત અને જેમને આદિ અને અંત નથી એવા હે ભગવન્! અમને મોક્ષ આપો ।
 આ ગાથા લખીને અંતે ‘સ્વાહા’ લખવું ॥ ૭૧-૭૨ ॥

સપ્તમે વલયે ॐ પ્રાક્ 'નમો સિદ્ધાણ' હત્યતઃ ।
 'તવ' હત્યાધાં લિખેદ્ ગાથાં 'સ્વાહા'ન્તાં શિવગામિનીમ્ ॥ ૭૩ ॥
 'તવનિયમસંયમરહો પંચનમોક્ષારસારહિનિઉત્તો ।
 નાણતુરંગમજુત્તો નેહ પુરં પરમનિબ્ધાણં' ॥ ૭૪ ॥
 'ૐ પ્રાગ્ ધણુદ્વયં તસ્માન્મહાધણુ-મહાધણુ ।
 સ્વાહા' હતીમાં ધનુર્વિધામષ્ટમે વલયે લિખેત્ ॥ ૭૫ ॥
 કાયોત્સર્ગે ઉપોષ્યૈનાં શ્રીવીરપ્રતિમાગ્રતઃ ।
 અષ્ટોત્તરં સહસ્રં પ્રાગ્ જપેત્ સિદ્ધા મુનેરસૌ ॥ ૭૬ ॥
 સ્મૃત્વૈતાં [ચ] પથિ ધૂલ્યન્તરાઽઽલિખ્ય સશરં ધનુઃ ।
 આક્રમ્ય વામપાદેન મૌની ગચ્છેન્ન દસ્યવઃ ॥ ૭૭ ॥
 યુદ્ધકાલે જિનં વીરં સંપૂજ્યાષ્ટશતસ્મૃતેઃ ।
 પ્રાગ્વદ્ ધનુઃક્રિયાં કૃત્વા યુદ્ધે ગચ્છેન્ન શસ્ત્રભીઃ ॥ ૭૮ ॥
 પરેષાં સમ્મુલ્ખીભૂતાં ધનુર્વિધાં મહોમયીમ્ ।
 ઇન્દ્રચાપસદૃક્કાન્તિ ધ્યાયેન્મન્ત્રં પઠેદ્દમુમ્ ॥ ૭૯ ॥

5

10

સાતમા વલયમાં પહેલાં 'ૐ નમો સિદ્ધાણ' લખીને ત્રીજીની 'શિવગામિની' ગાથા લખવી— 15
 “તવ-નિયમ-સંયમરહો પંચનમોક્ષારસારહિનિઉત્તો ।
 નાણતુરંગમજુત્તો નેહ પુરં પરમનિબ્ધાણં ॥”

—પચ નમસ્કારરૂપી સારથિયી નિયુક્ત અને જ્ઞાનરૂપી અશ્વોથી સહિત એવો તપ, નિયમ અને મયમરૂપી રથ પરમનિવોળ—મોક્ષપુરમાં ભડે જાય છે ॥

આ ગાથા લખીને અંતે 'સ્વાહા' લખવું ॥ ૭૩-૭૪ ॥

આઠમા વલયમાં—“ૐ ધણુ ધણુ મહાધણુ મહાધણુ સ્વાહા ।”—આ પ્રકારે 'ધનુર્વિધા' 20
 લખવી ॥ ૭૫ ॥

ઉપવાસ કરીને શ્રીવીર ભગવાનની પ્રતિમા આગળ કાયોત્સર્ગમાં રહેલા મુનિ-મંત્રાચાર્ય એનો એક હજાર ને આઠ વાર જાપ કરે તો આ વિધા સિદ્ધ થાય છે ॥ ૭૬ ॥

આ વિધાનુ સ્મરણ કરીને માર્ગમાં ધૂલની અંદર વાળ સાથે ધનુષ્યનું (ચિત્ર) આલેખન કરવું । ૨ 25
 (ચિત્રલેખન) ને મૌનપૂર્વક ઢાંકા પગથી ઓળંગવું । એથી શત્રુઓ (સામે) આવતા નથી ॥ ૭૭ ॥

યુદ્ધ સમયે શ્રીવીરજિનેશ્વરને પૂજીને આ મંત્રનું એકસો ને આઠ વાર સ્મરણ કરવાથી અને પહેલાંની માફક જ ધનુષ્યની ક્રિયા (આલેખન વગેરે) કરીને યુદ્ધમાં જતાં શસ્ત્રનો મય રહેતો નથી ॥ ૭૮ ॥

બીજાઓની સામે થતી આ તેજસ્વી 'ધનુર્વિધા' છે, તેની કાંતિ ઇન્દ્રધનુષ્ય જેવી છે, ૨ પ્રકારે ધ્યાન કરતાં આ (ધનુર્વિધા)નો પાઠ કરવો જોઈએ ॥ ૭૯ ॥ 30

तद्ध्यानवेशतो वैरिसेना पराङ्मुखी तथा ।

सैन्यद्वयं प्रतीपं चेद् ध्यायते सैन्यसन्धिदा ॥ ८० ॥

बलयाष्टबहिर्दिक्षु पथं षोडशपत्रकम् ।

प्रतिपत्रं विलिख्यन्ते अं(अं)आद्या षोडशस्वराः ॥ ८१ ॥

5 आदिद्वयष्टस्वराग्रे तत् प्रत्येकं 'ह्रँ' इहाक्षरम् ।

षोडशस्वरसंबद्धं 'ह्रँ ह्रँ ह्रँ ह्रँ' मुखं लिखेत् ॥ ८२ ॥

एतदूर्ध्वं द्वयष्टदलं पथं तु प्रतिपत्रकम् ।

षोडशविद्या लेख्या(?) खनीया) मन्त्रबीजयुतास्तथा ॥ ८३ ॥

१. ॐ पाँ रोहिण्यै अं नमः । २. ॐ राँ प्रज्ञप्न्यै ओं नमः ।

10 ३. ॐ लोँ वज्रशृङ्खलायै ईं नमः । ४. ॐ वाँ वज्रीङ्कुशायै ईं नमः ।

५. ॐ शाँ अप्रतिचक्रायै उँ नमः । ६. ॐ पाँ पुरुषदत्तायै ऊँ नमः ।

७. ॐ साँ काल्यै ऋं नमः । ८. ॐ हाँ महाकाल्यै ॠं नमः ।

एवा प्रकारना तेना ध्यानना प्रभावयी शत्रुनुं सैन्य पाछुं जाय छे । विरुद्ध एथां बे सैन्योने उदेशीने संविनी दष्टिए करातुं आ विधानु ध्यान ते बेमां संधि करावनारं बने छे ॥ ८० ॥

15 आटे बलयोनी बहार आटे दिशाओमां मोल पत्रवाळा पन्नना प्रत्येक पांदडामा 'अं ओं' वगैरे सोल स्वरो लखवा ॥ ८१ ॥

ए सोळे स्वरनी आगल पहेला ते प्रत्येकने 'ह्रँ' ए प्रकारे सोल स्वगोथी जोडायेल, जेवा के—
'ह्रँ ह्रँ ह्रँ ह्रँ' वगैरे लखवा ॥ ८२ ॥

एनी ऊपर सोल पत्रवाळा कमळना प्रत्येक पांदडामां मोल विद्याओ मन्त्रबीज सहित (मूलमां
20 आपी छे ते मुजब) लखवी ॥ ८३ ॥

१. (१) अ प्रती—ॐ नमो रोहिणीं ह्रँ फट् स्वाहा । (१) झ प्रती—ॐ नमो रोहिणिं ह्रँ फट् स्वाहा ।

(२) अ प्रती—ॐ नमो पंचत्ति ह्रीं फट् स्वाहा । (२) झ प्रती—ॐ नमो पञ्चती ह्रीं फट् स्वाहा ।

(३) अ प्रती—ॐ नमो वज्रशृङ्खलायै ह्रँ फट् स्वाहा । (३) झ प्रती—ॐ नमो वज्रशृङ्खलायै ह्रँ फट् स्वाहा ।

(४) अ प्रती—ॐ नमो वज्रीङ्कुशी को ह्रीं फट् स्वाहा । (४) झ प्रती—ॐ नमो वज्रीङ्कुशी को ह्रीं फट् स्वाहा ।

25 (५) अ प्रती—ॐ नमो अप्रतिचक्रे ह्रँ ह्रँ फट् स्वाहा । (५) झ प्रती—ॐ नमो अप्रतिचक्रे ह्रँ ह्रँ फट् स्वाहा ।

(६) अ प्रती—ॐ नमो पुरुषदत्ते ह्रँ ह्रँ ह्रँ ह्रँ फट् स्वाहा । (६) झ प्रती—ॐ नमो पुरुषदत्ते ह्रँ ह्रँ ह्रँ ह्रँ फट् स्वाहा ।

(७) अ प्रती—ॐ नमो काली अम्म ह्रँ फट् स्वाहा । (७) झ प्रती—ॐ नमो काली अम्म ह्रँ फट् स्वाहा ।

(८) अ प्रती—ॐ नमो महाकाली गूर्ं ह्रँ फट् स्वाहा । (८) झ प्रती—ॐ नमो महाकाली गूर्ं ह्रँ फट् स्वाहा ।

९. ॐ धूं गौर्यै लूं नमः । १०. ॐ हूं गान्धार्यै लूं नमः ।
 ११. ॐ लूं सर्वास्त्रमहाज्वालयै एं नमः । १२. ॐ वूं मानव्यै एं नमः ।
 १३. ॐ शूं वैरोध्यायै औ नमः । १४. ॐ धूं अच्युतायै औ नमः ।
 १५. ॐ दूं मानस्यै अं नमः । १६. ॐ हूं महामानस्यै अः नमः ॥

इति मन्त्रबीजपूर्वा विद्यादेव्यो दलेषु स्युः ॥

5

देवीषोडशपत्राग्रे परमेष्ठिपदाक्षराः ।

षोडशोर्ध्वं स्फुरच्चद्रविन्दवो ज्योतिरञ्चिता [ः] ॥ ८४ ॥

“अरिहंत-सिद्ध-आयरिय-उवज्झाय-साहुवन्नियं बिंदुं ।

जोयणसयप्पमाणं जालासयसहस्सदिप्पंतं ॥ ८५ ॥

सोलससुयअक्खरेहिं इक्किं अक्खरं जगुज्जोयं ।

भवसयसहस्समहणो जम्मि ठिओ पंचनवकारो” ॥ ८६ ॥

10

ए प्रकारे मंत्रबीज साथे विद्यादेवीओ दलोमां होवी जोईए ॥

सोळ देवीओना पत्रोनी आगळ (ऊपर) ज्योतिर्मय, स्फुरायमान कला अने बिंदुओवाळा परमेष्ठिपदना अक्षरो लखवा ॥ ८४ ॥ ते आ प्रकारे—

“अरिहंत-सिद्ध-आयरिय-उवज्झाय-साहुवन्नियं बिंदुं ।

जोयणसयप्पमाणं जालासयसहस्सदिप्पंतं ॥

सोलससुयअक्खरेहिं इक्किं अक्खरं जगुज्जोयं ।

भवसयसहस्समहणो जम्मि ठिओ पंचनवकारो” ॥

15

‘अरिहंतसिद्धआयरियउवज्झायसाहु’ ए सोळ अक्षरोमांना प्रत्येक पर सेंकडो योजन प्रमाण अने लावो ज्वालाओथी प्रदीप्त एवो बिंदु छे, एम चितवतुं । आ सोळ श्रुताक्षरोमांनो प्रत्येक अक्षर 20 जगनमां उचोत करनारो छे । कारण के एमां लावो भवोनी नाशक पंचनमस्कार रहेलो छे ।

(अं रिं हंतं सिं दूं औं यं रिं यं उं वं झूं यं मां हुं) ॥ ८५-८६ ॥

१. (९) अ झ प्रत्योः ॐ नमो गौरी क्षो वं फट् स्वाहा । (१०) अ झ प्रत्योः ॐ नमो गान्धारी क्षो फट् स्वाहा ।

(११) अ झ प्रत्योः ॐ नमो सर्वास्त्रमहाज्वाले हं फट् स्वाहा । (१२) अ झ प्रत्योः ॐ नमो मानवी स्तूं फट् स्वाहा ।

(१३) अ प्रतौ ॐ नमो वैरोध्या वां फट् स्वाहा । (१४) अ प्रतौ ॐ नमो वैराख्या वां फट् स्वाहा ।

(१५) अ झ प्रत्योः ॐ नमो अच्युते हुं शूं फट् स्वाहा । (१६) अ प्रतौ ॐ नमो मानसी क्षूं ही फट् स्वाहा ।

(१७) अ प्रतौ ॐ नमो मानसी क्षूं ही फट् स्वाहा । (१८) अ झ प्रत्योः ॐ नमो महामानसी हुलु हुं

फट् स्वाहा ।

२. ० रेसु इं झ ।

25

ઉક્તં ચ—‘વિન્દું વિનાડપી’ત્યાદિચતુઃશ્લોકી ।

ચતુર્થુ પટકોણેષુ ચતુર્થ-દર્શ-દ્વિકમ્ ।

અષ્ટપદજિના શ્લેયાઃ ‘ચતારિ’ ઇત્યાદિગાથયા ॥ ૮૭ ॥

યદિવાષ્ટચત્વારિંશત્સહસ્રા દ્વયધિકં શતમ્ ।

5 જાતીસુમનસાં જાપો હોમો દશાંશભાગથ(તઃ) ॥ ૮૮ ॥

‘શ્રીહિન્દ્રભૂતયે સ્વાહા’ ‘ૐ પ્રમાસાય’ પૂર્વવત્ ।

પટસ્પૃશનકોણે ઢે(ઢૌ) ગાર્થૈકા પૂર્વદિગ્ગતા ॥ ૮૯ ॥

‘સોમે ય વગ્નુ-વગ્નુ(ગ્નુ) સુમણે સોમણસે તહ ય મહુમહુરે ।

કિલિકિલિ અપ્પલિચક્કા હિલિહિલિ દેવીઓ સન્વાઓ’ ॥ ૯૦ ॥

10 ‘ૐ અગ્નિભૂતયે સ્વાહા’ સ્વાહાન્તે વાયુભૂતયે ।

પટસ્પાદ્યેયકોણે ઢૌ મન્ત્રાવેકસ્તયોરધઃ ॥ ૯૧ ॥

‘ૐ અ સિ આ ઉ સા હુલુ [હુલુ] ચુલુદ્વયં તતઃ ।

ઇચ્છિયં મે કુલુલ્લં સ્વાહા’ સર્વાર્થસિદ્ધિદા ॥ ૯૨ ॥

‘વિન્દુ વિનાડપિ’ ઇત્યાદિ ચાર શ્લોકોમા પળ એ જ કહેવામાં આવ્યું છે ।

15 પટના ચાર લ્ખામાં ‘ચતારિ અઢ-દસ-દોય’ એ ગાથા મુજબ, અષ્ટપદપર જે પ્રકારે ચાર, આઠ, દશ અને બે જિનેશ્વરો છે તેમ અહીં પણ સમજવા* ॥ ૮૭ ॥

અથવા અઢતાલીસ હજાર ને વસો (૪૮૨૦૦) પ્રમાણ ઝૂંઈના પુળ્પોથી જાપ કરવો અને તેના દશમા ભાગે (પટલે ૪૮૨૦ વાર) હોમ કરવો ॥ ૮૮ ॥

પટના ઈશાનલ્ખામાં—(૧) ૐ હિન્દ્રભૂતયે સ્વાહા । (૨) ૐ પ્રમાસાય સ્વાહા—આ બે મંત્રો
20 અને પૂર્વદિશામાં નીચેની એક ગાથા લખવી—

“સોમે ય વગ્નુ વગ્નુ સુમણે સોમણસે તહ ય મહુમહુરે ।

કિલિકિલિ અપ્પલિચક્કા હિલિહિલિ દેવીઓ મન્વાઓ ॥ ” ॥ ૮૯-૯૦ ॥

પટના અગ્નિલ્ખામાં—(૧) ૐ અગ્નિભૂતયે સ્વાહા । (૨) ૐ વાયુભૂતયે સ્વાહા—આ બે મંત્રો અને (નીચેનો) એક મંત્ર તેની નીચે (આ પ્રકારે) લખવો—

25 “ૐ અ સિ આ ઉ સા હુલુ હુલુ ચુલુ ચુલુ ઇચ્છિયં મે કુલુ કુલુ સ્વાહા । ”—આ વિધા સર્વસિદ્ધિને આપનારી છે ॥ ૯૧-૯૨ ॥

૧ જાતિસુ. અ । ૨ હાન્તવા. અ ।

* પટ-ચંત્રના ચારે લ્ખામાં ‘ચતારિ’ ગાથા મૂકવી અને તે પ્રમાણે મળતીના નામો કે આકૃતિઓ (?) આલેખવી ।

दक्षिणस्यां[दिशि] 'ॐ प्राग् व्यक्तायाय मल्लभमः ।'

'ॐ प्राक् सुधर्मस्वामिने स्वाहा' इति [च] पदद्वयम् ॥ ९३ ॥

नैऋते 'प्रणवः पूर्वं मण्डिताय मल्लभमः ।'

'प्रणवो मौर्यपुत्राय स्वाहा' इति गणभृद्द्वयम् ॥ ९४ ॥

पश्चिमायां 'वायव्यभिर्यां स्वाहान्ते' प्रणवः पुरः ।

5

अकम्पिताऽचलभ्राता मेतार्य इति मध्यतः ॥ ९५ ॥

प्राच्यां गाथेश[ः?] काष्ठादौ चतुर्विदिक् त्रिदिक् क्रमात् ।

द्वौ द्वावैकैकः(कश्च) सूरिराजान इति मे मतिः ॥ ९६ ॥

यद्वा,

प्राच्यां गुरुतः प्राग्बद्धं गौतमासनमम्बुजम् ।

10

गाथावीजयुतं ध्यानं वाच्यं प्राक्सूरियन्त्रतः ॥ ९७ ॥

बहिश्चतुर्दलं पत्रं चतुर्विधं लिखेदिदम् ।

'ॐ नमो सच्चसिद्धाणं' पदं सर्वार्थसाधकम् ॥ ९८ ॥

दक्षिणदिशामा—(१) ॐ व्यक्ताय स्वाहा । (२) ॐ सुधर्मस्वामिने स्वाहा— एम लम्बयु ॥ ९३ ॥

नैऋत्यदिशामा—(१) ॐ मण्डिताय स्वाहा । (२) ॐ मौर्यपुत्राय स्वाहा— एम बे गणधरोना 15
नाम लम्बवां ॥ ९४ ॥

पश्चिमदिशामा—ॐ अकम्पिताय स्वाहा । वायव्यदिशामा—ॐ अचलभ्रात्रे स्वाहा ।

अग्निदिशामा—ॐ मेतार्याय स्वाहा ॥ ९५ ॥

पूर्वदिशामा एक गाथा अने दिशाओ पत्रो चारे विदिशाओमां बे बे (मळीने आठ) अने वाकीनां
त्रण दिशाओमा एकेक ए प्रमाणे सूरिराजाओ—गणधरोने स्थापवा एम हू मानुं छुं (?) ॥ ९६ ॥ 20

अथवा—

पूर्वदिशामा गुरु छे तेथी, पहेलांना माफक गौतमस्वामीनु आसन कमळ छे एन्ले कमळनी वधं
गौतमस्वामीनु गाथावीज साथेनु ध्यान पहेला जणावेला 'सूरियंत्र' मुजब समजवु ॥ ९७ ॥

बहारना चार पत्रवाळा कमळमां चारे दिशामां 'ॐ नमो सच्चसिद्धाणं' लखवु । ए पद सर्व
अर्थनु साधक छे ॥ ९८ ॥ 25

१ ० हान्तः प्र० झ ।

1 मरुत् = स्वा । 2 नमः = हा ।

અષ્ટામૌલિકુમ્ભેષુ 'જમ્ભે મોહે' ચતુષ્ટયમ્ ।

દિરાવર્ત્ય ક્રમાલ્લેખ્યમયં મન્ત્રશ્ચ પશ્ચિમે ॥ ૧૯ ॥

“ૐ નમો અરિહંતાર્ણં એહિ એહિ નન્દે મહાનન્દે પન્થે બન્ધે દુષ્પયં ।
બંધે ચડપ્પયં બંધે ધોરં આસિવિસં બન્ધે જાવ ગંઠિ ન મુશ્ચામિ ॥”

5

હમામદ્દશતં સ્મૃત્વા કૃત્વા ગ્રન્થિ સ્વવાસસિ ।

પથિ ગમ્યં ન ચૌરાદ્યપદ્મઃ છોઢ્યતે સ્થિતૌ ॥ ૧૦૦ ॥

માયાવીજં ત્રિરેસ્વાભિરુપયાવિદ્યમન્તતઃ ।

ક્રૌં ભૂમણ્ડલં યદ્વા (?) વારુણં સ્વસ્વવર્ણકમ્ ॥ ૧૦૧ ॥

મધ્યે 'ડહ્' 'વીજમાવેદ્યં કેચિદ્ રન્ત્રયાક્ષરૈઃ ।

10

કેચિત્ (ચ) વીજચક્રેણ ગુરુત્રેવ પ્રમા મતિઃ(તઃ) ॥ ૧૦૨ ॥

ધ્યાનમ્—

અથ ધ્યાનવિધિ વધ્યે જિતેન્દ્રિયદ્વદ્વતઃ ।

સમ્યગ્દૃષ્ ગુરુભક્તશ્ચ સત્યવામ્ મન્ત્રસાધકઃ ॥ ૧૦૩ ॥

એકાન્તે શુચિભૂમૌ સઃ પૂર્વોત્તરાશ(શા)દિહ્યુઃ ।

15

તીર્થામ્ભો-ગોમય-રસૈઃ સિક્તાં ભૂમિં વિચિન્તયેત્ ॥ ૧૦૪ ॥

આઠ આરાના શિવર ઊપર રહેલા કુમોમા 'જંભે મોહે' ઇત્યાદિ ચતુષ્ટય બે વાર ચારે દિશામા ક્રમશઃ લખવું અને આ મત્ર પશ્ચિમ દિશામા લખવો—

“ૐ નમો અરિહંતાર્ણં એહિ એહિ નન્દે મહાનન્દં પંથે બંધે દુષ્પયં બંધે ચડપ્પયં બંધે ધોરં આસીવિસં બંધે જાવ ગંઠિ ન મુશ્ચામિ ।”

20

આ વિધાનુ એક સો ને આઠ વાર સ્મરણ કરીને પોતાના વક્ષમાં ગાંઠ વાળવી; આથી માર્ગે જના ચોર વગેરેનો ઉપદ્રવ નડતો નથી । સ્થાને પહોંચ્યા પછી ગાંઠ છોડવી ॥ ૧૦૧-૧૦૦ ॥

પછી યત્રને માયાવીજ—‘હૌંકારથી નીકળતી ત્રણ રેલાઓથી વીંટીને અને ‘ક્રૌં’ લખવું । પછી પોતપોતાના વર્ણનું ભૂમંડલ અથવા વારુણ મંડલ કરવું (?) ॥ ૧૦૧ ॥

25

મધ્યમાં ‘અહ્’ (ડહ્) વીજનુ આવેદન કરવું । કેટલાક ત્રણ રત્નના અક્ષરોનું(થી) અને કેટલાક ત્રીજાક્ષરના ચક્રનું(થી) આવેદન કરવાનું જણાવે છે, (એમાં તો) ગુરુ એ જ પ્રમાણ છે (?) ॥ ૧૦૨ ॥

હવે ધ્યાનવિધિ કહે છે—

હવે હું ધ્યાનવિધિ જણાવીશ- જિતેન્દ્રિય, દ્વદ્વતી, સમ્યગ્દૃષ્ટિ, ગુરુભક્ત, સત્યવાદી એવા મંત્રસાધકે એકાંતસ્થાનમાં પવિત્ર ભૂમિ પર પૂર્વ, ઉત્તર કે ઈશાન (?) દિશા તરફ મો રાહીને ધ્યાનભૂમિ ગોમયથી લીપેલી તથા તીર્થજલોથી સિંચાયેલી છે એમ ચિંતવવું ॥ ૧૦૩-૧૦૪ ॥

सहस्रदलपद्मान्तःपर्यङ्कासनेसंश्रितम् ।

प्रसन्नाभिर्जयाद्य(द्य)ष्टसुरीभिस्तीर्थवारिभिः ॥ १०५ ॥

भृतैः सुवर्णभृङ्गारैर्वक्त्रदत्ताम्बुजैः स्वकम् ।

स्नप्यमानं विचिन्त्याधुं मन्त्रं हृदि विचिन्तयेत् ॥ १०६ ॥

‘ॐ नमो अरिहंताणं अशुचिः शुचिरित्यतः ।

5

भवामि स्वाहा’ इति स्नातः कुर्याद् देहस्य रक्षणम् ॥ १०७ ॥

“ॐ नमो अरिहंताणं ह्रीं हृदयं रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

ॐ नमो सिद्धाणं हर हर शिरो रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

ॐ नमो आयरियाणं ह्रीं शिखां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

ॐ नमो उवज्ज्ञायाणं एहि भगवति चक्रे कवचवज्रिणि हुं फट् स्वाहा ।

10

ॐ नमो लोए सव्वसाहूणं क्षिप्रं साधय साधय दुष्टं वज्रहस्ते ।

शूलिनि रक्ष रक्ष ‘आत्मरक्षा’ सर्वरक्षा हुं फट् स्वाहा ॥ ”

कृत्वाऽमीभिः ‘स्वाङ्गरक्षा’ ‘दिग्वन्ध’ ‘चेन्द्रभूतये ।

स्वाहा’ धैः सर्वगणभृदाह्वानं क्रियते ततः ॥ १०८ ॥

सहस्रदल पद्ममां वचे पोते पर्यङ्कासने बैठेल छे अने जेमना मुख पर कमळो मूकेला छे एवा 15
सुवर्ण कलशो वडे जयादि आठ देवीओ तीर्थजलोयी पोतानो (ध्यातानो) अभिषेक करे छे, एम चित्तवे ।
ते वखते निम्नोक्त मंत्र हृदययां चितवन्ते ॥ १०५-१०६ ॥

“ॐ नमो अरिहंताणं अशुचिः शुचिः भवामि स्वाहा । ”

एम मंत्र वडे स्नान करीने शरीरना रक्षण माटे (नीचेना मंत्रो) बोलवा—

“ॐ नमो अरिहंताणं ह्रीं हृदयं रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

20

ॐ नमो सिद्धाणं हर हर शिरो रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

ॐ नमो आयरियाणं ह्रीं शिखां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

ॐ नमो उवज्ज्ञायाणं एहि भगवति चक्रे कवचवज्रिणि ! हुं फट् स्वाहा ।

ॐ नमो लोए सव्वसाहूणं क्षिप्रं साधय साधय दुष्टं वज्रहस्ते शूलिनि ! रक्ष रक्ष
आत्मरक्षा सर्वरक्षा हुं फट् स्वाहा ॥ ”

25

आ (बधा) मंत्रोयी पोताना अंगनी रक्षा करवी । पछी दिग्वन्धन करीने “ॐ इन्द्रभूतये
स्वाहा । ” इत्यादि मंत्रो वडे सर्व गणधरोनुं आह्वान करवुं ॥ १०७-१०८ ॥

ત્રિપ્રાકાર-સ્ફુરજ્જ્યોતિઃ-સમવસૃતિમધ્યગમ્ ।

ચતુઃષ્ટિસુરાધીશૈઃ પૂજ્યમાનક્રમામ્બુજમ્ ॥ ૧૦૯ ॥

છત્રત્રયં પુષ્પવૃષ્ટિ-મૃગેન્દ્રાસન-ચામરે (રાઃ ?) ।

અશોક-દુન્દુભિ-દિવ્યધ્વનિર્ભામણ્ડલાન્યપિ ॥ ૧૧૦ ॥

5 હત્યષ્ટભિઃ પ્રાતિહાર્યેર્ભૂષિતં સિંહલાચ્છનમ્ ।

સંસદન્તઃસુવર્ણાભં વર્ધમાનં જિનં હૃદિ ॥ ૧૧૧ ॥

સાક્ષાદ્ વિલોકયન્ ધ્યાતા તલ્લીનાશ્ચિમના અમુમ્ ।

અટોતરં શતં મન્ત્રં સ્થરિમન્ત્રસમં જપેત્ ॥ ૧૧૨ ॥

एतद् यन्त्रं जैनधर्मचक्रमष्टारभासुरम् ।

10 અટદિક્ષુ સ્ફુરદ્ભામિઃ શતયોજનદીપકમ્ ॥ ૧૧૩ ॥

तच्छायाक्रान्तिवित्रस्तदुरितं सर्वघ्नजितम् ।

આત્માનં ચ સ્મરેન્નિત્યં તસ્ય સ્યુગ્દમિદ્વયઃ ॥ ૧૧૪ ॥

મોક્ષાભિચાર-મારેષુ શાન્ત્યાકૃટયાદિષુ ક્રમાન્ ।

અજ્ઞાદિ-કનિષ્ઠાન્તમક્ષણ્વં કરે ધરેન્ ॥ ૧૧૫ ॥

15 इति श्रीलघुनमस्कारचक्रम् ॥

ધ્યાતાએ ત્રણ ગઢથી સ્ફુરાયમાન-પ્રકાશવાળા, સમવસરળનાં મધ્યમા રહેલા, ચોસઠ ઇન્દ્રોચી જેમનાં ચરણકમલ પૂજાય છે એવા અને ત્રણ છત્રો, પુષ્પવૃષ્ટિ, મિંહાસન, ચામર, અશોકવૃક્ષ, દુન્દુભિ, દિવ્ય ધ્વનિ અને ભામંડલ—એમ આઠ પ્રાતિહાર્યોથી અલંકૃત, સિંહના લાંછનવાળા, સુવર્ણ જેવી કાનિવાળા, પર્યાદામા વિરાજમાન શ્રીવર્ધમાન જિનેશ્વરને હૃદયમાં સાક્ષાત્ જોવા । ધ્યાન કરનારે એમનાં અદર નેત્ર અને 20 મનને લીન કરીને ‘સૂરિમંત્ર’ સમાન આ મંત્રનો એકમો આઠ વાર જાપ કરવો ॥ ૧૦૯-૧૧૧ ॥

આ યત્ર આઠ આરાશોધી દેદીગ્યમાન એતુ ‘જૈન ધર્મચક્ર’ છે । આઠે દિશાઓમા સ્ફુરાયમાન પ્રભા વડે સેંકડો યોજન સુધી આ ચક્ર પ્રકાશને પાથરી રહ્યું છે । તેની છાયાના આક્રમણ વડે જેનાં સર્વ પાપ નાશ પામ્યા છે અને તેથી જે સર્વ વડે વૂજાઈ રહ્યો છે એવા સ્વાત્માનુ જે સદા ધ્યાન કરે છે, તેને આટે સિદ્ધિઓ વરે છે ॥ ૧૧૨-૧૧૪ ॥

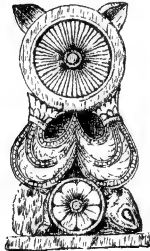
25 મોક્ષ માટે અગૃહા દ્વારા, અભિચાર માટે તર્જની દ્વારા, મારણ માટે મધ્યમા દ્વારા, શાંતિ માટે અનામિકા દ્વારા અને આકર્ષણ માટે કનિષ્ઠા દ્વારા અક્ષસૂત્ર-માલ્યા વડે જાપ કરવા ॥ ૧૧૫ ॥

પરિચય

શ્રીસિંહતિલકસૂરિએ ‘લઘુનમસ્કારચક્રસ્તોત્ર’ની રચના કરેલી છે, તેની એક પ્રતિ સ્વ. શ્રીમોહનલાલ મગવાનદાસના સંપ્રદર્શમાંથી મળી હતી । બીજી બુહારી, શેઠ શ્વેરચંદ પન્નાજીએ કરાવેલી નવલ પાઠભેદો માટે ઉપયોગી નીવડી હતી । ત્રીજી પ્રતિ પૂના માંદારકર રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટની મળી હતી—આ ત્રણે પ્રતિઓને માપાનાં દૃષ્ટિએ સુધારી, તેના અનુવાદ સાથે મૂલ પાઠ આપ્યો છે ।

લઘુનમસ્કારચક્ર એ વૃહન્નમસ્કારચક્રનો સ્વાલ આપે છે પણ હજી સુધી એવી કોઈ કૃતિ ઉપલબ્ધ થઈ નથી । આમા (લઘુ-)નમસ્કારચક્રની જે રચનાનું વર્ણન કરેલું છે તે લગભગ પચનમસ્કારચક્ર જેવું જ છે, પાંચઠના વલયોમા વર્કક તફાવત પડે છે । ઇટલે ‘નમસ્કાર સ્વાધ્યાય’ના પ્રાકૃત વિભાગમાં જે પચનમસ્કારચક્ર [ચિત્ર નં. ૧ પૃષ્ઠ : ૨૧૨ ની સામે] આપેલું છે, તેની સાથે આ સ્તોત્રના યંત્રવર્ણનની સરસામણી કરી શકાય ।

આ સ્તોત્રમાં કેટલાક આમ્નાયો આપેલા છે, તે પૈકી ગર્ભાધાન અને વશીકરણના આમ્નાયોનો 10 માગ મૂલમાં લીધો નથી । આ કૃતિમા ધ્યાનવિધિ વગેરે ઉપયોગી હજીકતો આપેલી છે ।

श्रीसिद्धसेनस्वरिप्रणीतं
श्रीनमस्कारमाहात्म्यम् ॥

(अनुष्टुप्-वृत्तम्)

नमोऽस्तु गुरवे कल्प-तखे जगतामपि ।
 वृषभस्वामिने मुक्ति-मृगनेत्रैकामिने ॥ १ ॥
 तपोज्ञान-धनेशाय, महेन्द्रप्रणताहये ।
 सिद्धसेनाधिनाथाय, श्रीशान्तिस्वामिने नमः ॥ २ ॥

नमोऽस्तु श्रीसुव्रतायाऽन्ननायाऽरिष्टनेमिने ।
 श्रीमत्पार्श्व्या वीराय, सर्वाहृद्भ्यां नमो नमः ॥ ३ ॥
 देव्याऽच्छुमाऽम्बिका-ब्राह्मी-पद्मावत्यङ्गिरादयः ।
 मातरो मे प्रयच्छन्तु, पुरुषार्थपरम्पराम् ॥ ४ ॥
 जीयात् पुण्याङ्गजननी, पालनी शोधनी च मे ।
 हंस-विश्राम-कमल-श्रीः सदेष्ट-नमस्कृतिः ॥ ५ ॥

१. 'नेमये' ख० घ० । २. पश्चा-प्रत्यक्षिरादयः ग० घ० ङि० ।

कदुकोऽप्येष संसारो, जन्म-संस्थिति-दानतः ।
 मान्यो मे यन्मया लेभे, जिनाज्ञाज्यैव संश्रयात् ॥ ६ ॥
 भवतु नमोऽर्हत्-सिद्धाचार्योपाध्याय-सर्वसाधुभ्यः ।
 श्रीजिनशासन-मनुज-क्षेत्रान्तःपञ्चमेरुभ्यः ॥ ७ ॥
 ये “नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणमित्यथ । 5
 नमो आयरियाणं, चोवज्झायाणं नमोऽग्रगम् ॥ ८ ॥
 नमो लोए सव्व-साहूणं” मेवं पद-पञ्चकम् ।
 स्मरन्ति भावतो भव्याः, कुतस्तेषां भवभ्रमः ? ॥ ९ ॥
 वर्णाः सन्तु श्रिये पञ्च-परमेष्ठि-नमस्कृतेः ।
 पञ्चत्रिंशजिनवचोऽतिशया इव रूपिणः ॥ १० ॥ 10
 तेषामनाद्यनन्तानां, श्लोकैस्त्रैलोक्य-पावनैः ।
 वितनोत्पात्मानः शुद्धिं, सिद्धसेन-सरस्वती ॥ ११ ॥
 नरनाथा वशे तेषां, नतास्तेभ्यः सुरेश्वराः ।
 न ते बिम्पति नागेभ्यो, येऽर्हन्तं शरणं श्रिताः ॥ १२ ॥

जन्म अने मरण आपवावालो होवायी कडवो एवो पण आ संसार मारे मन कडवो नथी पण 15
 माननीय छे, कारण के ए संसारना आश्रयथी ज मने जैन-शासननी प्राप्ति थई छे, अर्थात् जे संसारमा
 जैनशासननी प्राप्ति न थई होय ते ज कडवो छे पण बीजो नहि ॥ ६ ॥

श्री जैन-शासनरूपी मनुष्यक्षेत्रने विपे पाच मेरु पर्वत समान एवा अरिहंत, सिद्ध, आचार्य,
 उपाध्याय अने सर्व साधु भगवतोने नमस्कार थाओ ॥ ७ ॥

जे मव्य जीवो भावपूर्वक “नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं, नमो आयरियाणं, नमो उवज्झायाणं, नमो 20
 लोए सव्वसाहूणं” ए पाच पदनुं स्मरण करे छे तेमने भवभ्रमण क्याथी होय? अर्थात् न ज होय ॥ ८-९ ॥

श्री तीर्थंकर भगवतनी वाणीना पात्रीश मूर्तिमान अतिशयो ज जाणे न होय, एवा आ पचपरमेष्ठि
 नमस्कारना पात्रीश अक्षरो तमारा कल्याण माटे थाओ ॥ १० ॥

अनादि-अनंत एवा ते वर्णो त्रणे लोकने पवित्र करनारा श्लोको द्वारा (स्तुति करवा बडे) श्री
 सिद्धसेननी (कर्तानी) वाणी पोताना आत्माना शुद्धि करे छे ॥ ११ ॥ 25

नरनाथो*—राजाओ पण तेओने वश थाय छे, देवेन्द्रो पण तेओने प्रणाम करे छे अने सर्पो
 (नागकुमारो)थी पण तेओ भय पामता नथी के जेओ श्री अरिहंत परमात्मानु शरण भावपूर्वक स्वीकारे
 छे ॥ १२ ॥

१. हूणमित्येव क० ।

* अहीथी शब्द यथा फकराओनी शरूआतमा अनुक्रमे ‘नमो अरिहंताणं’ ए अक्षरो आबे, ए दृष्टिए 30
 विशिष्ट प्रकारे अनुवाद करेल छे ।

- મોહસ્તં પ્રતિ ન દ્રોહી, મોદતે સ નિરન્તરમ્ ।
 મોક્ષક્ષમી સોઽચિરેણ, ભવ્યો યોઽર્હન્તમર્હતિ ॥ ૧૩ ॥
 અર્હન્તિ યં કેવલિનઃ, પ્રાદક્ષિણ્યેન કર્મણા ।
 અનન્ત-ગુણ-રૂપસ્ય, માહાત્મ્યં તસ્ય વેદ કઃ ? ॥ ૧૪ ॥
- ૬ રિપવો રાગ-રોષાદ્યાઃ, જિનેનૈકેન તે હતાઃ ।
 લોકેશ-કેશવેશાદ્યાઃ, નિવિઙ્ઠં યૈવિઙ્ઠમ્વિતાઃ ॥ ૧૫ ॥
 હંસવત્ શિષ્યોઃ ક્ષીર-નીરયોર્જીવ-કર્મણોઃ ।
 વિવેચનં યઃ કુરુતે, સ એકો ભગવાન્ જિનઃ ॥ ૧૬ ॥
 ‘સ્મૃ’-‘ધ્ય’ પ્રભૃતિ-યુગ્ધાતુ-વર્ણવત્ સહજસ્થિતિઃ ।
 10 કર્માત્મ-શ્લેષો હ્યન્વેષાં, દુર્લેક્ષ્યો મહતામપિ ॥ ૧૭ ॥
 હન્તાત્મ-કર્મણોર્ધીજાઙ્કુરવત્ કુર્કુટાઙ્ઘવત્ ।
 મિથઃ સંહતયોઃ પૂર્વો-પર્યં નાસ્ત્યેવ સર્વથા ॥ ૧૮ ॥

- મોહ તેના ઉપર રોપાયમાન થતો નથી, તે હમેશાં આનંદમાં રહે છે અને તે અલ્પકાલમાં જ મોક્ષ પામે છે, કે જે ભવ્ય પુરુષ શ્રી અરિહત પરમાત્માને ભાવપૂર્વક જુએ છે ॥ ૧૩ ॥
- 15 અનન્ત ગુણસ્વરૂપ જે અરિહત પરમાત્માને કેવલ જ્ઞાનીઓ પણ પ્રદક્ષિણા કરવાપૂર્વક જુએ છે, તેમના પ્રમાવને કેવલી વિના કોણ જાણી શકે ॥ ૧૪ ॥
- રિપુ (શત્રુ) ભૂત ઇવા જે રાગદ્વેષાદિ વડે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ વગેરે પણ અત્યંત ધિઙ્ઠિમ્બન કરાયા, તે રાગાદિને એકલા (અન્યની સહાય ન લેનારા) ઇવા શ્રી જિનેશ્વરે હણી નાલ્યા ! ॥ ૧૫ ॥
- હંસ એકમેક થઈ ગયેલ દૂધ અને પાણીને જેમ અલગ કરે છે, તેમ એકમેક થઈ ગયેલ જીવ અને 20 કર્મને પૃથક કરનાર એક જ જિનેશ્વર ભગવત છે (વીજા કોઈ નથી, અહીં જિનનો અર્થ વીતરાગ કરતો) ॥ ૧૬ ॥
- ‘સ્મૃ’ (સ્મરણ કરતું), ‘ધ્ય’ (ચિંતન કરતું) વગેરે જોડાશ્વરવાળા ધાતુઓના વર્ણોની જેમ જીવ અને કર્મનો સમ્બન્ધ સહજ છે । તે સમ્બન્ધ એક જિન વિના અન્ય મહાત્માઓને (પણ)–દુર્લેક્ષ્ય-- દુર્જેય છે ॥ ૧૭ ॥
- વીજ અને અંકુરાની જેમ તથા કુકડી અને ઇલાની જેમ આત્મા અને કર્મનો પરસ્પર સંબન્ધ 25 અનાદિકાલનો છે, તેમાં અમુક પહેલા હતો અને અમુક પછી હતો એવો પૂર્વોપર સંબન્ધ કોઈ પણ પ્રકારે છે જ નહિ ॥ ૧૮ ॥
૧. રાગ-દોષાદ્યાઃ હિં । ૨. એવ કં । ૩. કુર્કુટાં ગં, કુર્કુટાં હિં । ૪. નાન્વયા, કં છં ગં હિં ।

તાયિનઃ કર્મપાશેભ્યસ્તારકા મજ્જતાં ભવે ।
તાત્ત્વિકાનામર્ધીશા યે, તાન્ જિનાન્ પ્રણિદધ્મહે ॥ ૧૯ ॥

‘ળ’ કારોડ્યં દિશત્યેવં, ત્રિરેલ્હઃ શૂન્યચૂલિકઃ ।
તત્ત્વત્રયપવિત્રાત્મા, લભતે પદમવ્યયમ્ ॥ ૨૦ ॥

સશિરસ્ત્રિસરલરેલ્હં, સચૂલમિત્યશ્ચરં સદા વ્રૂતે ।
ભવતિ ત્રિશુદ્ધિસરલસ્ત્રિશુવનમુકુટશ્ચિકાલેડપિ ॥ ૨૧ ॥

5

સપ્તધેત્રીવ સફલા, સપ્તધેત્રીવ શાશ્વતી ।
સપ્તાશ્ચરીયં પ્રથમા, સપ્ત હન્તુ ભયાનિ મે ॥ ૨૨ ॥

इति श्रीसिद्धसेनाचार्यविरचिते धीनमस्कारमाहात्म्ये प्रथमः प्रकाशः समाप्तः ॥

“તાયિનઃ”—જીવોને કર્મના પાશમાથી છોડાવનારા, સંસારસમુદ્રમાં ઢૂબતા પ્રાણીઓને તારનારા 10
અને તત્ત્વજ્ઞાનીઓના પળ સ્વામી ઇવા શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતોનું અમે ધ્યાન કરીએ છીએ ॥ ૧૯ ॥

ળ એ અક્ષર ત્રણ ડમી લીટીઓવાળો અને માથે ત્રિંદુવાળો છે, ઇ એમ સૂચવે છે કે—દેવ, ગુરુ
અને ધર્મરૂપ ત્રણ તત્ત્વની આરાધના વડે પોતાના આત્માને પવિત્ર કરનાર ભવ્ય જીવ શાશ્વત સ્થાન—મોક્ષને
પામે છે (‘ળ’ માં ત્રણ રેલાઓ તે તત્ત્વત્રય અને ત્રિંદુ તે સિદ્ધિપદ જાણવું ।) ॥ ૨૦ ॥

ઉપરની તિર્યગ્ રેવારૂપ મસ્તકસહિત, ત્રણ સરલ રેલાસહિત અને ત્રિંદુરૂપ ચૂલાસહિત ‘ળ’ 15
અક્ષર સદા વ્રૂત છે કે ત્રિકરણ (મન, વચન અને કાયા) શુદ્ધિ વડે સરલ બનેલ મહાત્મા ત્રણે કાલમાં પળ
ત્રિશુવનશિરોમણિ બને છે ॥ ૨૧ ॥

સૌંત ક્ષેત્રની જેમ સફલ તથા સૌંત ક્ષેત્રની જેમ શાશ્વત ઇવા નમસ્કાર મહાત્મંત્રના પ્રથમ ‘નમો
અરિહતાળ’ પદના સાત અક્ષરો મારા સૌંત પ્રકારના ભયોનો નાશ કરો ॥ ૨૨ ॥

૧. (૧) જિનમૂર્તિ, (૨) જિનમંદિર, (૩) જિનાગમ, (૪) સાધુ, (૫) સાધ્વી, (૬) શ્રાવક અને (૭) 20
શ્રાવિકા—એ ધનવ્યય માટેના અવંચ્યપ્રહવાળાં ઉત્તમ ક્ષેત્રો ગણાય છે ।

૨. (૧) મરત, (૨) હૈમવત, (૩) હરિવર્ષ, (૪) મહાવિદેહ, (૫) રમ્યક, (૬) હૈરગ્યવત અને
(૭) દ્વાવત ક્ષેત્રો શાશ્વત છે ।

૩. (૧) રૂદ્રલોક, (૨) પરલોક, (૩) અકસ્માત્, (૪) આજીવિકા, (૫) આદાન, (૬) મરણ અને
(૭) અપયશ સંવધી મયો ।

[દ્વિતીયઃ પ્રકાશઃ]

ન જાતિર્ન મૃતિસ્તત્ર, ન મયં ન પરામવઃ ।
ન જાતુ ક્લેશલેશોડપિ, યત્ર સિદ્ધાઃ પ્રતિષ્ઠિતાઃ ॥ ૧ ॥

5

મોચા-સ્તમ્ભ ઇવાસારઃ, સંસારઃ ક્વૈષ સર્વથા ?
ક ચ લોકાપ્રગં લોકે-સારત્વા(વ)ત્સિદ્ધવૈભવમ્ ॥ ૨ ॥

સિતધર્માઃ સિતલેશ્યાઃ, સિતધ્યાનાઃ સિતાશ્રયાઃ ।
સિતશ્લોકાશ્ચ યે લોકે, સિદ્ધાસ્તે સન્તુ સિદ્ધયે ॥ ૩ ॥

સતાં સ્વર્મોક્ષયોર્દાને, ધાને દુર્ગતિપાતતઃ ।
મન્યેઽહં યુગપચ્છક્તિં, સિદ્ધાનાં દ્વૈતિવર્ણતઃ ॥ ૪ ॥

10

યદિ વા—

‘દ્વા’ વર્ણે સિદ્ધશબ્દેઽય, સંયોગો વર્ણયોર્દધોઃ ।
સકર્ણોઽયં સકર્ણાના, ફલં વક્તૃવં યોગજમ્ ॥ ૫ ॥

વીજો પ્રકાશ

*નથી ત્યાં જન્મ, નથી મરણ, નથી ભય, નથી પરામવ અને નથી કદાપિ ક્લેશનો લેશ, -- ય્યાં
15 સિદ્ધના જીવો રહેલા છે ॥ ૧ ॥

મોચાસ્તંભ (કેલના થડ)નાં જેમ લોકમાં સર્વ પ્રકારે અમાર ણવો સસાર ક્યાં ? અને લોકના
અપ્રભાગ ઉપર રહેલ અને લોકમા સારભૂત ણવો સિદ્ધોનો વૈભવ ક્યાં ? ॥ ૨ ॥

સિત (ઉજ્જ્વલ) ધર્મવાળા, શુક્લલેશ્યાવાળા, શુક્લધ્યાનવાળા, સ્ફટિક રત્ન કરતાં પણ અત્યન્ત
ઉજ્જ્વલ સિદ્ધશિલારૂપ આશ્રયવાળા અને ઉજ્જ્વલ જ્ઞાનવાળા સિદ્ધ ભગવતો મન્યોની સિદ્ધિને માટે થાઓ ॥ ૩ ॥

20 સજનોને સ્વર્ગ અને મોક્ષ દેવાવાળો હોવાથી(દા)અને દુર્ગતિમા પડતાને ધારણ કરનારો
હોવાથી(વા)—૧. પ્રમાણે સિદ્ધોના ‘દ્વા’ વર્ણમાં ઉપરની બન્ને શક્તિ રહેલી છે એમ હું માનું છું ॥ ૪ ॥

‘દ્વા’ વર્ણ જે સિદ્ધાણ પદમા છે, તેમાં ‘દ’ અને ‘ધ’ એ બે વર્ણનો સયોગ છે, એ સંયોગ
કાનની આકૃતિ જેવો હોવાથી ‘સકર્ણ’ છે, તે સકર્ણને (નિપુણ જનોને) યોગથી (જીવાત્મા અને
પરમાત્માના એક્યરૂપ યોગથી) ઉત્પન્ન થતાં મોક્ષના ફલને જાણે કહેનો ન હોય ! ॥ ૫ ॥

25

૧. લોકે સાં ક. । ૨. વક્તૃતિઃ ક. સ્વ. ગ. હિ. ।

● ‘નમો સિદ્ધાણં ના’ ન ‘આદિ અક્ષરો કમ્પરાની શશ્વતતામા આવે એ દૃષ્ટિ વિશિષ્ટ પ્રકારે અનુવાદ
કરેલ છે ।

પરસ્પરં કોઽપિ યોગઃ, ક્રિયા-જ્ઞાન-વિશેષયોઃ ।
 સ્ત્રી-પુંસયોરિવાનન્દં, પ્રસૂતે પરમાત્મજમ્ ॥ ૬ ॥
 ભાગ્યં પક્ષપત્તમં પુંસાં, વ્યવસાયોઽન્ધ-સન્નિભઃ ।
 યથા સિદ્ધિસ્તયોર્યોગે, તથા જ્ઞાન-ચરિત્રયોઃ ॥ ૭ ॥
 સ્વજ્ઞ-લેટકવજ્ઞાન-ચારિત્ર-દ્વિતયં વહન્ ।
 વીરો દર્શન-સન્નાહઃ, કલેઃ પારં પ્રયાતિ વૈ ॥ ૮ ॥
 નયતોઽમીપ્સિતં સ્થાનં, પ્રાણિનં' સત્તપઃશ્રમી ।
 સમં નિશ્ચલ-વિસ્તારી, પશ્ચાદ્વિવ વિદુઃપ્રજમ્ ॥ ૯ ॥
 યુક્તૌ ધુર્યાવિવોત્સર્ગાપવાદૌ શુભાવુશ્મૌ ।
 શીલાઙ્ગરથમારુદં, ક્ષણાત્ પ્રાપયતઃ શિવમ્ ॥ ૧૦ ॥
 નિશ્ચય-વ્યવહારૌ દ્વૌ, સૂર્યાચન્દ્રસસાવિવ ।
 દ્વિહામુત્ર દિવારાત્રૌ, સદોદ્યોતાય જાગ્રતઃ ॥ ૧૧ ॥
 અન્તસ્તત્ત્વં મનઃશુદ્ધિર્વિહિસ્તત્ત્વં ચ સંયમઃ ।
 કેવલ્યં દ્વયસંયોગે, તસ્માદ્ દિતયમામ્ ભવ ॥ ૧૨ ॥

5

10

વિશિષ્ટ ક્રિયા અને વિશિષ્ટ જ્ઞાનનો પરસ્પર યોગ કોઈ જુદી જ જાતનો હોય છે । તે સ્ત્રીપુરુષના 15 મયોગની જેમ પરમાત્મજન્ય આનન્દને ઉત્પન્ન કરે છે ॥ ૬ ॥

પુરુષોત્તું ભાગ્ય એ પશુ (પાગલ) જેવું છે અને ઉચમ એ આંધળા જેવો છે । આમ છતાંય એ બન્નેનો મંયોગ થાય તો કાર્યમિદિ થાય છે । એ જ રીતિએ એકલું જ્ઞાન પાંગળા જેવું છે અને એકલી ક્રિયા અથ જેવી છે; પરન્તુ જ્ઞાન અને ક્રિયા બન્નેનો સુયોગ મળે તો મોક્ષપ્રાપ્તિરૂપ કાર્યસિદ્ધિ અવશ્ય થાય છે ॥ ૭ ॥

વીર લઢવૈયો તરતાર અને ઢાલને હાથમાં રાખીને અને બસ્તરથી સજ્જ થઈને જેમ યુદ્ધના પારને 20 પામે છે તેમ જ્ઞાનરૂપી સ્વજ્ઞ, ચારિત્રરૂપી ઢાલ અને સમ્યગ્દર્શનરૂપી બસ્તર ધારણ કરીને કર્મશત્રુ સાથે મંધ્રામ ચેલનાર પરાક્રમી આત્મા સંસારના પારને પામે છે ॥ ૮ ॥

જેમ પક્ષીને યુગપત્ સંકોચ અથવા વિસ્તારને પામતી બે પાંખો દૃષ્ટ સ્થાને પહોંચાડે છે, તેમ શ્રેષ્ઠ તપ અને શમ જીવને મોક્ષરૂપ દૃષ્ટ સ્થાને પહોંચાડે છે ॥ ૯ ॥

જોડેલા શ્રેષ્ઠ બે વચ્ચે જ જાણે ન હોય તેવા ઉત્સર્ગ અને અપવાદ, શીલાંગરથ ઉપર આરુદ્ધ 25 થયેલાને ક્ષણવારમાં મોક્ષને પ્રાપ્ત કરાવે છે ॥ ૧૦ ॥

જાગ્રત પુરુષને સૂર્ય દિવસે અને ચન્દ્ર રાત્રિએ હંમેશાં પ્રકાશ માટે થાય છે તેમ નિશ્ચય અને વ્યવહાર એ બે જાગ્રત-વિવેકી પુરુષના સદા ઉદ્યોત-કેવલજ્ઞાનરૂપ પ્રકાશ માટે થાય છે ॥ ૧૧ ॥

મનઃશુદ્ધિ એ આખંતર તત્ત્વ છે અને સંયમ એ બાહ્ય તત્ત્વ છે, એ ઉભયનો મંયોગ ધવાથી મોક્ષ મળે છે, માટે હે ચેતન ! તું બન્નેનું ધારણ કરનારો થા ॥ ૧૨ ॥

30

નૈકચક્રો રથો યાતિ, નૈકપક્ષો વિહંગ્મઃ ।
નૈવમેકાન્તમાર્ગસ્યો, નરો નિર્વાણમૃચ્છતિ ॥ ૧૩ ॥

દશકાન્તર્નવાસ્તિત્વ-ન્યાયાદેકાન્તમપ્યહો ।
અનેકાન્તમમુદ્રેઽસ્મિન્, પ્રલીનં સિન્ધુપૂરવત્ ॥ ૧૪ ॥

- 5 એકાન્તે તુ ન લીયન્તે, તુચ્છેઽનેકાન્તસમ્પદઃ ।
ન દત્તિદ્રઘ્નૈ માન્તિ, સર્વભૌમ-સમૃદ્ધયઃ ॥ ૧૫ ॥
એકાન્તાભાસો યઃ ક્વાપિ, સોઽનેકાન્તપ્રમત્તિજઃ ।
વર્તિ-તૈલાદિ-સામગ્રી-જન્માનં પश्य दीपकम् ॥ ૧૬ ॥
સત્ત્વાસત્ત્વ-નિત્યાનિત્ય-ધર્માધર્માદયો ગુણાઃ ।

- 10 एवं द्वये द्वये श्रिष्टाः, सतां मिद्धिप्रदर्शिनः ॥ ૧૭ ॥
તદેકાન્ત-ગ્રહાવેશમઘ્ની-ગુણમન્ત્રતઃ ।
મુક્ત્વા યતથ્વં તત્ત્વાય, મિદ્ધયે' યદિ કામના ॥ ૧૮ ॥
'ળ' -કારોઽઽવ દિશ્યેવં, ત્રિરેખઃ શૂન્યમાલિતઃ ।
રત્નત્રયમયો હ્યાત્મા, યાતિ શૂન્ય-સ્વભાવતામ્ ॥ ૧૯ ॥

- 15 જેમ એક પેઢાવાળો રથ ચાલી શકતો નથી અને એક પાખવાણું પક્ષી ઝાઝી શકતું નથી, તેમ
એકાન્ત માર્ગમા રહેલો માણસ મોક્ષને પામી શકતો નથી ॥ ૧૩ ॥

દશનાં અદર જેમ એકથી નવ સુષીની સંસ્થાનો સમાવેશ થઈ જાય છે, તેમ અનેકાન્તવાદ રૂપ
સમુદ્રમા એકાન્તવાદ પણ નદીના પૂરનાં જેમ સમાઈ જાય છે । પરંતુ નિ સાર એવા એકાન્તવાદમા અનેકાન્ત-
વાદનાં સંપદાઓ સમાતી નથી, કારણ કે દત્તિદ્રીનાં ઘરમા ચક્રવર્તીનાં સંપદાઓ સમાતી નથી ॥ ૧૪-૧૫ ॥

- 20 જેમ દીવેટ, તેલ, કોટિયુ વગેરે અનેક વસ્તુના સમુદાયથી ઉત્પન્ન થયેલો દીપક શોભા પામે છે,
તેમ અનેકાન્તપક્ષનાં મંતર્ગથી કોઈ કોઈ સ્થલે એકાન્તપક્ષમા પણ શોભા દેખાય છે, તે અનેકાન્તપક્ષનં જ
આગારી છે, એમ સમજવું ॥ ૧૬ ॥

એ રીતે (ઉપર મુજબ) સત્પુરુષોને સિદ્ધિ વતાવનારા સત્ત્વાસત્ત્વ, નિત્યાનિત્ય, ધર્માધર્મ વગેરે ગુણો
તે તે જોડ્યાંઓને વિષે પરસ્પર સંબધવાળા છે ॥ ૧૭ ॥

- 25 તેથી જો મિદ્ધિ માટે કામના હોય તો એકાન્તરૂપ ગ્રહ (શનિ આદિ ગ્રહ, આ ગ્રહ)ના આવેશને
બુદ્ધિના આટ ગુણો રૂપ મંત્રથી દૂર કરીને તત્ત્વ માટે પ્રયત્ન કરો ॥ ૧૮ ॥

ળ એ અક્ષર ત્રણ રેખાવાળો છે અને માથે શૂન્ય (અનુસ્વાર) વડે શોભે છે, એ એમ દેખાડે
છે કે—જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયસ્વરૂપ બનેલો આત્મા શૂન્યસ્વભાવપણાને (મોક્ષને) પામે છે ।
(આ સ્થલે શૂન્યનો અર્થ મોક્ષ સમજવાનો છે, કારણ કે ત્યાં સર્વ વિભાવદશાની શૂન્યતા છે ।) ॥ ૧૯ ॥

શુભાશુભૈઃ પરિક્ષીણૈઃ, કર્મભિઃ કેવલસ્ય યા ।
 ચિદ્રૂપતાત્મનઃ સિદ્ધૌ^૧, સા હિ શૂન્યસ્વભાવતા ॥ ૨૦ ॥
 પञ્ચ-વિગ્રહ-સંહન્ત્રી, પञ્ચમીગતિ-દર્શિની ।
 રક્ષ્યાન્ પञ્ચાક્ષરીયં વઃ, પञ્ચત્વાદિ-પ્રપञ્ચતઃ ॥ ૨૧ ॥

इति द्वितीयः प्रकाशः समाप्तः ॥

5

[તૃતીયઃ પ્રકાશઃ]

न तमो न रजस्तेषु, न च सत्त्वं बहिर्मुखम् ।
 न मनो-वाग्बुधुः-कष्टं, यैराचार्याह्वयः श्रिताः ॥ १ ॥
 मोहपाशैर्महच्चित्रं, मोटितानपि जन्मिनः ।
 मोचयत्येव भगवानाचार्यः केशिदेववत् ॥ २ ॥
 आचारा यत्र रुचिराः, आगमाः शिवसङ्गमाः ।
 आयोपाया गतापायाः, आचार्यं तं विदुर्बुधाः ॥ ३ ॥

10

શુભાશુભ સર્વ કર્મનો ક્ષય થવા વડે કેવલ આત્માની જે ચિદ્રૂપતા—ચૈતન્યસ્વભાવતા મોક્ષમાં
 છે તે જ શૂન્યસ્વભાવપણુ છે ॥ ૨૦ ॥

પાંચ (ઔદારિક, વૈશ્વિક, આહારક, તૈજસ અને કાર્મણ) શરીરનો નાશ કરનારા અને મોક્ષરૂપી
 પાંચમી ગતિને આપનારા આ ‘નમો મિદ્ધાણ’ પદના પાંચ અક્ષરો મરણ વગેરેના પ્રપચથી તમારુ રક્ષણ
 કરો ॥ ૨૧ ॥

×

×

×

ત્રીજો પ્રકાશ

नयी तेओमा तमो-गुण, नयी रजो-गुण, नयी बाह्य मुखवालो सत्त्व-गुण अने नयी मानसिक,
 वाचिक के कायिक कष्ट तेओने, के जेओए आचार्यना चरणो सेव्या छे ॥ १ ॥

20

મોહના પાશો વડે બધાયેલા પ્રાણીઓને પણ આચાર્ય ભગવાન્ કેશિગણધરની જેમ મોહથી
 છોડાવે છે એ મોટુ આશ્ચર્ય છે ॥ ૨ ॥

આચારો જેમનામા સુંદર છે, જેમના આગમો (શાસ્ત્રો) મોક્ષ મેઝવી આપનારા છે અને જેમના
 લાભના ઉપાયો નુકસાન વિનાના છે તેમને ઢાહ્યા માણસો આચાર્ય કહે છે ॥ ૩ ॥

यथास्थितार्थ-प्रथको, यतमानो यमादिषु ।
यजमानः स्वात्मयज्ञं, यतीन्द्रो मे सदा गतिः ॥ ४ ॥

रिपौ मित्रे सुखे दुःखे, रिष्टे शिष्टे शिवे भवे ।
रिक्थे^१ नैःस्व्ये समः सम्यक्, स्वामी संयमिनां मतः ॥ ५ ॥

5

या काचिदनया सिद्धिर्या काचिल्लब्धिरुज्ज्वला ।
वृणुते सा स्वयं सूरिं, भ्रमरीव सरोरुहम् ॥ ६ ॥
'णं' कारोऽत्र दिशत्येवं, त्रिरस्त्रो व्योम-चूलिकः ।
त्रिवर्ग-समता-युक्ताः, स्थुः शिरोमणयः सताम् ॥ ७ ॥

10

धर्मार्थ-कामा यदि वा, मित्रोदामीन-शत्रवः ।
यद्वा राग-द्वेष-मोहास्त्रिवर्गः समुदाहृतः ॥ ८ ॥
सप्त-तत्त्वाभ्युज-वनी^२-सप्तमप्ति-विभा-निभा ।
सप्ताक्षरी तृतीयैयं, सप्तावनि-तमो हियात् ॥ ९ ॥

इति तृतीयः प्रकाशः समाप्तः ॥

यथास्थित अर्थना प्ररूपणा करनारा, यम-नियमादिना पालनमा यत्न करनारा अने आमरूप
15 यज्ञनु यजनयजन करनारा एवा आचार्य भगवान् मने सदा शरणरूप हो ॥ ४ ॥

रिपु-शत्रु के मित्र, सुख के दुःख, दुर्जन के सज्जन, मोक्ष के संसार तथा धनाढ्य के दरिद्रीने
विये संयमीओना स्वामी आचार्य अत्यंत समदृष्टिवाळा होय छे ॥ ५ ॥

या—जे कोई पवित्र सिद्धि छे अने जे कोई उज्ज्वल लब्धि छे ते सर्व, जेम भमरी कमलने
वरे तेम, आचार्यने स्वयं वरे छे ॥ ६ ॥

20 'णं' अक्षर त्रण रेखावाळो अने माथे अनुस्वारवाळो छे, ए एम ब्रतावे छे के त्रिवर्गमा*
समतावाळा पुरुषो ज सज्जनोमा शिरोमणि बने छे ॥ ७ ॥

धर्म, अर्थ अने काम अथवा मित्र, शत्रु अने उदासीन अथवा राग, द्वेष अने मोहने त्रिवर्ग कहेवाय
छे ॥ ८ ॥

जीवादि सात तत्त्वरूप कमळना वनने विकसित करवामा सूर्यना किरण जेवा आ 'नमो
25 आयरियाण' त्रीजा पदना सात अक्षरो सात पृथ्वीना (सात नरकना) दुःखनो नाश करो ॥ ९ ॥

१. रैक्थे हि. । २. --०जननी-क. ख. घ. ।

* त्रिवर्गनो अर्थ पछीना श्लोकमा दशविल छे ।

[ચતુર્થઃ પ્રકાશઃ]

નં સ્ખંધતે કુપાસ્ખંડૈર્ન ત્રિદંષ્ઠ્વા વિદમ્યયતે ।
 ન દંષ્ઠ્યતે ચંઈદમાર્ધૈ-રુપાધ્યાયં શ્રયન્ સુધીઃ ॥ ૧ ॥
 મોમાં-શ્રી-હી-શ્રુતિ-બ્રાહ્મયો, મોચલન્તુ તદક્ષતઃ ।
 ઉપાસ્તે ય ઉપાધ્યાયં, સિદ્ધાદેશો મહાનિતિ ॥ ૨ ॥
 ઉદયો મૂર્તિમાન્ સમ્યગ્-દૃષ્ટીનાપુત્રસવો ધિયામ્ ।
 ઉત્તમાનાં ય ઉત્સાહઃ, ઉપાધ્યાયઃ સ ંચ્યતે ॥ ૩ ॥
 વૃત્તો વપુર્વયો વશો, વર્જિતં વધવાર્તયા ।
 વશગં વેદવિદ્યાનાં, ઉપાધ્યાયમહેશિતુઃ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાકારો વાચક-શ્લોક-ભ્રમ્ભાયા વ્યાનશે દિશઃ ।
 અનિત્યૈકાન્તદગ્નિત્યૈકાન્તદગ્નયજન્મનઃ ॥ ૫ ॥
 યા સપ્તનય-વૈદગ્ધી, યા પરામમ-ચાતુરી ।
 યા દ્વાદશાંગી-દ્વત્રાસિઃ, સોપાધ્યાયાદત્તે કુતઃ ? ॥ ૬ ॥

ચોથો પ્રકાશ

નથી સ્ખંડન કરાનો તે સુગ્રુપુરુષ કુપાસ્ખંડીઓ વડે, નથી વિદંબના પમાડાનો મન, વચન અને 15
 કાયાના દહ વડે, તથા નથી દહાનો ક્રોધાદિ કપાયો વડે, જે ઉપાધ્યાયનો આશ્રય કરે છે ॥ ૧ ॥

મોમા ('મા' ઇટલે લક્ષ્મી અને 'ઉમા' ઇટલે શાંતિ, કાંતિ, કીર્તિ), શ્રી, હી, શ્રુતિ અને બ્રાહ્મી
 એ દેવીઓ, જેઓ ઉપાધ્યાયની ઉપાસના કરે છે, તેઓના શરીરમાથી દૂર ન જાઓ, એ પ્રમાણે યોગસિદ્ધ
 મહર્ષિઓનો આદેશ છે ॥ ૨ ॥

ઉપાધ્યાય તે કહેવાય છે કે જે સમ્યગ્દૃષ્ટિ આત્માઓ માટે મૂર્તિમાન ઉદયરૂપ છે, બુદ્ધિમાન 20
 પુરુષોને માટે સાક્ષાત્ ઉત્સવ છે અને ઉત્તમ જનોને માટે પ્રત્યક્ષ ઉત્સાહ છે ॥ ૩ ॥

વચન, વપુ-શરીર, વય અને વક્ષ-હૃદય—ઉપાધ્યાયની એ ચાર વસ્તુઓ વધની વાર્તાથી રહિત
 તથા આગમવિદ્યાને વશ છે । (આગમોક્ત યોગસાધનાથી ઉપાધ્યાયની એ ચાર વસ્તુઓનો પ્રભાવ સર્વ પર
 પડે છે, જે પ્રભાવને કોઈ પણ સ્ખંડિત કરી શકે તેમ નથી ।) ॥ ૪ ॥

'જ્ઞા' સૂત્રવે છે કે એકાન્ત-નિત્ય-દર્શનો અને એકાન્ત-અનિત્ય-દર્શનોને જીતી લેવાથી ઉપન 25
 થયેલ ઉપાધ્યાયના યશ્ચરૂપી ભંભા (ભેરી) નો જ્ઞાકાર (ગુજારવ) દિશાઓને વ્યાપ્ત કરી રહ્યો છે ॥ ૫ ॥

યા— જે(શ્રીજાઓને) સાત નયમા નિપુણતા પ્રાપ્ત થાય છે, પરશાસ્ત્રોમાં જે નિપુણતા પ્રાપ્ત થાય છે
 અને દ્વાદશાંગીના સૂત્રોની જે પ્રાપ્તિ થાય છે તે ઉપાધ્યાય સિવાય ક્યાંથી હોય ? અર્થાત્ ન જ હોય ॥ ૬ ॥

૧. ંધ્યાયમ્ ક. । ૨. સોમા ૦ શ. હિ., મા + ઉમા = મોમા । ૩. ઉપાધ્યાસ્ત ઉપા. ક. । ૪. વશ્યો ૦
 ઘ. વૃદ્ધ હિ. । ૫. ંધ્યં મહત્વ તમ્ હિ. ।

ઇકાન્તે રમતે સ્વૈરં, મૃગેણ મનસા સમમ્ ।
 મૂલોત્તરગુણ-પ્રામાડસરામેષુ ભગવાન્ મુનિઃ ॥ ૫ ॥
 એકત્વં યદિદં સાધૌ, સંવિગ્ને શ્રુતપારગે ।
 તત્સાક્ષાદ્ દક્ષિણાવર્તે, શક્તે સિદ્ધ-સરિજ્જલમ્ ॥ ૬ ॥
 એકો ન ક્રોધ-વિધુરો, નૈકો માનં તનોતિ વા ।
 એકો ન દમ્ભ-સંરમ્ભી, તૃષ્ણા યુષ્ણાતિ નૈકકમ્ ॥ ૭ ॥
 એકત્વ-તત્ત્વ-નિર્વ્યુહ-સત્ત્વાં રાજર્ષિ-કુહ્નરાઃ ।
 યયુઃ પ્રત્યેકબુદ્ધાઃ શ્રીનમિ-પ્રભૃતયઃ શિવમ્ ॥ ૮ ॥
 સર્વથા જ્ઞાત-તત્ત્વાનાં, સદા સંવિગ્ન-ચેતસામ્ ।
 મતામેકાક્રિતા સમ્યક્, સમતામૃત-સારણિઃ ॥ ૯ ॥
 સર્વદૈવદ્યુગીનો તુ, દ્રૌ દ્રૌ સજ્જાટક-સ્થિતૌ ।
 સ્વાર્થ-સંસાધકૌ સ્યાતાં, વ્રતિનો વશિનો યદિ ॥ ૧૦ ॥
 વ્વ-સંજ્ઞયેત્યવતર્ક્યમૈતિહં યદ્ દ્રયોર્દયોઃ ।
 વચોવક્ષોવપુર્વૃચ્યા, વશિનોવ્રતિનોઃ શિવમ્ ॥ ૧૧ ॥

5

10

એકાન્તમા મુનિ ભગવાન્ મૂલોત્તર ગુણના સમૂહરૂપ બગીચામા મનરૂપી મૃગની સાથે સ્વેચ્છાપૂર્વક 15
 ક્રીડા કરે છે ॥ ૫ ॥

સંવિગ્ન અને શ્રુતના પારગામી ગીતાર્થ સાધુને વિષે જે એકાકીપણુ છે, તે સાક્ષાત્ દક્ષિણાવર્ત
 શાલ્વમા ગંગા નદીના પાણી જેવુ છે । સંવિગ્ન અને ગીતાર્થ એવો એકાકી સાધુ ક્રોધ વડે વિદ્વલ થતો નથી,
 માન કરતો નથી, માયા-કપટ કરતો નથી અને તૃષ્ણા અને ઘટ્ટતા નથી ॥ ૬-૭ ॥

રાજર્ષિઓમાં શ્રેષ્ઠ નમિરાજર્ષિ વગેરે પ્રત્યેકબુદ્ધો એકત્વ ભાવના વડે પોતાના પરાક્રમને 20
 મોક્ષને પામ્યા ॥ ૮ ॥

સર્વ પ્રકારે જીવાદિ તત્ત્વોને જાણનારા અને સદા વેરામ્યવામિત નિતવાલા ગીતાર્થ સાધુઓનું
 એકાકીપણુ શ્રેષ્ઠ સમનારૂપી અમૃતની નીક જેવું છે ॥ ૯ ॥

વ્વ અક્ષરની જેમ મધાટક—બે બે સાથે વિચરનારા આ યુગના સાધુઓ જો તેઓ ઇન્દ્રિયો અને
 મનને વશ કરનારા હોય તો જ સ્વાર્થને (સ્વપ્રયોજન મોક્ષને) સાધનારા થાય છે ॥ ૧૦ ॥

25

‘વ્વ’ સંજ્ઞાવડે એ ગુરુપરંપરાગત રહસ્ય અનુમિત થાય છે કે જિતેન્દ્રિય એવા બે બે સાધુઓનું
 પરસ્પરના મન, વચન અને કાયાના શુભ યોગો વડે કલ્યાણ થાય છે, પરસ્પરના શુભયોગો પરસ્પરને
 સહાયક બને છે ॥ ૧૧ ॥

૧. સારા રા. ગ. હિ. । ૨. સમમ્ ક. । ૩. સર્વદૈવદ્યુગીનો ક. । ૪. સર્વજ્ઞાવિત્યવિતર્ક્ય૦ ક.

- નિઃશકૂર્મક્યં જનયોર્વશિત્વાદુભયોરેપિ ।
 એકસ્યાપિ સહસ્ત્રત્વં, દુરન્તમવશાત્મનઃ ॥ ૧૨ ॥
- નેત્રવત્સમસક્કોચ-વિસ્તાર-સ્વપ્ન-જાગૃતૌ ।
 ટૌ દર્શનાય કલ્પેતે, નૈકઃ સમ્પૂર્ણકૃત્યકૃત્ ॥ ૧૩ ॥
- ૫ એકો વિદમ્બનાપાર્શ્વ, એકઃ સ્વાર્થાય ન ક્ષમઃ ।
 એકસ્ય નહિ વિશ્વાસો, લોકે લોકોત્તરેડપિ વા ॥ ૧૪ ॥
- ભાવના-ધ્યાન-નિર્ણીત-તત્ત્વ-લીનાન્તરાત્મનઃ ।
 એક્યં ન લક્ષ-મધ્યેડપિ, નિર્મમસ્ય વિનશ્યતિ ॥ ૧૫ ॥
- સામ્યામૃતોર્મિ-તૃપ્તાનાં, સારાસાર-વિવેચિનોમ્ ।
 10 સાધુનાં ભાવયુંદ્વાનાં, સ્વાર્થેડપિ ક્વાડથવા ક્ષૈતિઃ ॥ ૧૬ ॥
- મનઃસ્થૈર્યાન્નિશ્ચલાનાં, વૃક્ષાદિવદકર્મણામ્ ।
 વૃન્દમૃપીણામેકત્ર, ભાવના-વહ્નિ-મન્હપઃ ॥ ૧૭ ॥

ઇન્દ્રિયો અને મનને વશ રાખનારા હોય તે બે સાધુઓમા પળ એકત્ર નિઃશકપણે ઘટી શકે છે, કારણ કે—બન્ને જિતેન્દ્રિય હોવાથી એક જ વિચારના હોય છે, પરન્તુ ઇન્દ્રિયો અને મનને પરવશ બનેલો 15 એકપણ હોય તો પળ તે દુઃખદાયક હજાર જેવો છે ॥ ૧૨ ॥

નેત્રની જેમ સકોચ અને વિસ્તારમા તથા નિદ્રા અને જાગૃતિમા સરખે સરખી નિયતિવાળા બે સાધુઓ સમ્યગ્ દર્શનને માટે સમર્થ બને છે, પરંતુ એકલો સાધુ સંપૂર્ણપણે કાર્ય કરી શકતો નથી । કારણ કે— એકલો માણસ વિદમ્બનાનું સ્થાન બને છે, એકલો માણસ સ્વાર્થસિદ્ધિ માટે પળ અસમર્થ બને છે, અને એકલા માણસનો લોકમાં તથા લોકોત્તર જૈન શાસનમા પળ કોઈ વિશ્વાસ કરતું નથી ॥ ૧૩-૧૪ ॥

20 ભાવના તથા ધ્યાન દ્વારા નિર્ણીત કરેલા તત્ત્વમા લીન છે અન્તરાત્મા જેવો એવા અને મમતા વિનાના સાધુનું એકાક્ષીપણું લાગ્ય માણસોનાં અંદર રહેવા છતાં પળ નાશ પામતું નથી ॥ ૧૫ ॥

સામ્ય (સમતા) રૂપ અમૃતની ઊર્મિઓથી તૃપ્ત, સાર અને અસારનો વિવેક કરનારા અને નિર્મલ આશયવાળા સાધુઓ વળા હોય તો પળ તેમને પોતપોતાના કાર્યમાં કોઈ પળ જાતની હરકત આવતી નથી ॥ ૧૬ ॥

25 મનની સ્થિરતાવડે નિશ્ચલ અને વૃક્ષ આદિની જેમ અકર્મ (અક્રિય, અનાશ્રવ) એવા સાધુઓના સમૂહનો એકત્રવાસ પ્ ભાવનાસ્થિતી ભૂતાનો મંહપ છે ॥ ૧૭ ॥

૧. વિવેચિનામ્ હિં । ૨. સિદ્ધાના સ્વ. ગ. ઘ. હિં । ૩. ક્ષિતિઃ ક્ ।

* જ્યારે મન અત્યાત્મવડે આત્મરમણતામા સર્વશેષ પુષ્ટ થાય છે ત્યારે તે ભાવના નામનો યોગ કહેવાય છે ।

+ જ્યારે વિત્ત શુભ વિષયનો ત્ર અવલંબીને સ્થિર રીપકની જેમ પ્રકાશમાન થઈ સૂક્ષ્મ ચોષવાળું બને છે ત્યારે

30 તે ધ્યાન નામનો યોગ કહેવાય છે ।

મનસા કર્મણા વાચા, ચિત્રાલિખિત-સૈન્યવત્ ।
 મુનીનાં નિર્વિકારાણાં, બહુત્વેઽપ્યરતિઃ કુતઃ ? ॥ ૧૮ ॥
 નિર્જીવેષ્વિવ ચૈતન્યં, સાહસં કાતરેષ્વિવ ।
 બહુષ્વપિ મુનીન્દ્રેષુ, કલહો ન મનાગપિ ॥ ૧૯ ॥
 પશ્ચૈરપિ યો ગ્લાનિં, મુગ્ધધીર્ગણયિષ્યતિ ।
 એકત્રાઽન્તસિદ્ધેભ્યઃ, સ કથં સ્પૃહયિષ્યતિ ? ॥ ૨૦ ॥
 રાગાદ્યપાય-વિષમે, સન્માર્ગે ચરતાં સતામ્ ।
 રત્નત્રયજુષામૈક્યં, કુશલાય ન જાયતે ॥ ૨૧ ॥
 નૈકસ્ય સુકૃતોલ્લાસો, નૈકસ્યાર્થોઽપિ તાદૃશઃ ।
 નૈકસ્ય કામસમ્પ્રાપ્તિર્નૈકો મોક્ષાય કલ્પતે ॥ ૨૨ ॥
 શ્લેષ્મણે શર્કરાદાનં, સજ્જરે સ્તિગ્ધ-ભોજનમ્ ।
 એકાકિત્વમગીતાર્થે, યતાવશ્ચતિ નૌચિતીમ્ ॥ ૨૩ ॥
 એકઠૌરાયતે પ્રાયઃ, શ્લક્ષ્યતે ધૂર્તવદ્ દ્વયમ્ ।
 ત્રયો રક્ષન્તિ વિશ્વાસં, ઘૃન્દં નરવરાયતે ॥ ૨૪ ॥

5

10

ચિત્રમા ચિત્રેલા સૈન્યની જેમ મન, વચન અને કાયા વડે વિકાર વિનાના મુનિઓ ઘણા હોય તો 15
 પણ તેમને અરતિ ક્યાંથી હોય ? ॥ ૧૮ ॥

નિર્જીવ પદાર્થોમાં જેમ ચૈતન્ય ન હોય, કાચરોમાં જેમ સાહસ ન હોય, તેમ મુનિઓ ઘણા હોય
 તો પણ તેઓમા અલ્પ પણ કલહ હોતો નથી ॥ ૧૯ ॥

જે મૂઢબુદ્ધિ પાંચ છ સાધુઓની સાથે રહેવામા પણ ગ્લાનિ (શેદ) પામે છે, તે એક જ સ્થાનમા
 રહેલા અનંત સિદ્ધોની સાથે રહેવાની સ્પૃહા શી રીતે કરી શકે ? ॥ ૨૦ ॥ 20

રત્નત્રય ધારણ કરનાર મુનિઓને રાગાદિ શત્રુઓના અપાયોથી વિષમ એવા સન્માર્ગમા એકલા
 ચાલવું એ કલ્યાણને માટે થતું નથી (વિષમ માર્ગમાં એકાકી જતાં રત્નો છુટાઈ જવાનો સંભવ છે) ॥ ૨૧ ॥

એકલાને ધર્મમા ઉદ્ધાસ થતો નથી, એકલાને અર્થ પણ તેવો પ્રાપ્ત થતો નથી, એકલાને કામની
 સંપ્રાપ્તિ થતી નથી અને એકલો મોક્ષ-માર્ગની આરાધના માટે સમર્થ બનતો નથી (એકલાથી ચાર પ્રકારના
 પુરુષાર્થોની સાધના દુઃશક્ય છે) ॥ ૨૨ ॥ 25

જેમ કફના રોગમાં સાકર આપવી અને તાવમા સ્તિગ્ધ ભોજન આપવું ઉચિત નથી, તેમ
 અગીતાર્થ સાધુમાં એકાકિતા ઔચિત્યને પામતી નથી ॥ ૨૩ ॥

એકલાને વિષે પ્રાયઃ ચોરની કલ્પના યાય છે, બે માણસ સાથે હોય તો તેમના ઉપર ‘ઠગ’ની
 શંકા કરાય છે, ત્રણ માણસ સાથે હોય તો તે વિશ્વાસનું પાત્ર બને છે અને ઘણાનો સસુદાય હોય તો તે
 રાજાની જેમ શોમે છે ॥ ૨૪ ॥ 30

- जिन-प्रत्येकबुद्धादि-दृष्टान्तान्नैकतां श्रेयेत् ।
 न चर्म-चक्षुषां युक्तं, स्पर्द्धितुं ज्ञानदृष्टिभिः ॥ २५ ॥
 चातुर्गतिक-संगारे, भ्राम्यतां सर्वजन्मिनाम् ।
 पुण्य-पाप-सहायत्वान्नैकत्वं घटतेऽथवा ॥ २६ ॥
 5 मंज्ञा-कृलेऽया-विकथाश्चर्चिका इव चापलम् ।
 यस्याऽन्तर्धाम कुर्वन्ति, स एकाकी कथं भवेत् ? ॥ २७ ॥
 शाकिनीवदविगति-मंज्ञां नाट्यप्रिया सदा ।
 ग्रासाय यतते यस्य, स एकाकी कथं भवेत् ? ॥ २८ ॥
 पञ्चाग्निवदसन्तुष्टं, यस्येन्द्रियकुटुम्बकम् ।
 10 देहं दहत्यसन्देहं, स एकाकी कथं भवेत् ? ॥ २९ ॥
 दायादा इव दुर्दान्ताः, कषायाः क्षणमप्यहो ।
 यद्विग्रहं न मुञ्चन्ति, कथं तस्यैकतासुखम् ? ॥ ३० ॥
 स्वमनोवाक्कनूत्यानाः, कुव्यापाराः कुपुत्रवत् ।
 भ्रंशाय यस्य यस्पन्ति, कथं तस्यैकतासुखम् ? ॥ ३१ ॥

- 15 'जिन, प्रत्येकबुद्ध वगैरे एकला विचरे छे,' एवा दृष्टतथी बीजा मुनिओण एकाकीपणानो आश्रय
 न कर्यो जोईए; कारण के ज्ञानचक्षुवाळाओनी साथ चर्मचक्षुवाळाओण स्पर्धा करवी ए योग्य नथी ॥ २५ ॥
 अथवा तो चार गतिरूप ससारमा परिश्रमण करनारा सर्व प्राणीओने पुण्य अने पाप साथे
 होवाथी तेओमां एकलापणु घटतुं नथी ॥ २६ ॥

- चोवट करनारी स्त्रीओनां जेम आहागदि मंज्ञाओ, कृष्णलेऽया वगैरे दुष्ट लेऽयाओ अनं स्त्रीकथा
 20 वगैरे विकथाओ जेमना अतःकरणरूप गृहमा चपलताने उत्पन्न करे छे ते एकाकी कई रीतिण थई
 शके ' ॥ २७ ॥

चाक्रणनी जेम अविरति नामनी नटडी जेने कोलिओ करी जवा सदा मथनी होय, ते एकाकी
 केम थई शके ' ॥ २८ ॥

- पञ्चाग्निनी जेम असन्तुष्ट एव पाच इन्द्रियोर्गुपी कुटुम्ब जेना शरीरने बाढ्या करे छे, ते एकल्यो
 25 सदेहरहितपणे केम रही शके ' ॥ २९ ॥

सर्पनिमा भाग मागनारा सर्गावहालाओ दुर्दान्त (दुःखे करीने दबावी शकाय तेवा) कषायो क्षण
 वार पण जेना शरीरने डोडना नथी, तेने एकाकीपणानु सुख शी रीते होय ? ॥ ३० ॥

पोताना मन, वचन अने कायाथी उत्पन्न बयेलो अशुभ व्यापारो स्वेच्छाचारी पुत्रनी जेम
 जेना नाश माटे प्रयत्न करी रखा छे तेने एकाकीपणानु सुख शी रीते होय ? ॥ ३१ ॥

- 30 १. ०मञ्जानार्था प्रिया स्व., ०रथानार्था प्रिया हि. ।

યસ્ય પ્રમાદ-મિથ્યાત્વ-રાગાદ્યાશ્ચલવીક્ષિણઃ ।
 કુપ્રાતિવંશ્મિકાયન્તે, કથં તસ્યૈકતાસુખમ્ ? ॥ ૩૨ ॥
 ય ઇમિરુજ્જિતઃ સમ્યક્, સજ્જનેઽપિ સ એકકઃ ।
 જનાઽઽર્ણેઽપિ નગરે, યથા વૈદેશિકઃ પુમાન્ ॥ ૩૩ ॥
 ઇમિસ્તુ સહિતો યોગી, મુષ્કેકાકિત્વમશ્રુતે ।
 વણ્ટઃ શઠશ્ચરચ્ચૈતઃ, કિમુ બ્રામ્પતિ નૈકકઃ ? ॥ ૩૪ ॥
 ક્ષીરં ક્ષીરં નીરં નીરં, દીપો દીપં સુધા સુધામ્ ।
 યથા સજ્જત્ય લભતે, તથૈકત્વં મુનિર્મુનિમ્ ॥ ૩૫ ॥
 પુણ્ય-પાપ-ક્ષયાન્મુક્તે, કેવલે પરમાત્મનિ ।
 અનાહારંતયા નિત્યં, સત્યમૈક્યં પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥ ૩૬ ॥
 યદ્વા શ્રુતેઽત્ર નાઽનુજ્ઞા, નિષેધો વાઽસ્તિ સર્વથા ।
 મમ્યગાય-વ્યયૌ જ્ઞાત્વા, યતન્તે યતિ-સત્તમાઃ ॥ ૩૭ ॥
 હૃયતે ન દીયતે ન, ન તપ્યતે ન જપ્યતે ।
 નિક્કિર્યૈઃ સાધુભિરહો સાપ્યતે પરમં પદમ્ ॥ ૩૮ ॥

5

10

છલ્લનં જ જોનારા પ્રમાદ, મિથ્યાત્વ અને રાગાદિક આન્તર શત્રુઓ જેને દૃષ્ટ પાડોશી જેવા 15
 થાય છે, તેને એકાકીપણાનુ સુખ શી રીતે હોય ? ॥ ૩૨ ॥

જેમ મનુષ્યથી ભરપૂર એવા નગરમાં પણ પરદેશી માણસ (કોઈની સાથે સ્વધવાળો નહીં હોવાથી)
 એકલો જ કહેવાય છે, તેમ જે પુરુષ ઉપર કહેલા દોષોથી રહિત હોય તો, તે જનસમૂહમાં રહ્યો હોય
 તો પણ એકાકી જ છે । પરંતુ આ સર્વ-સંજ્ઞા, દુષ્ટ લેશ્યા, વિકાર, ઇન્દ્રિય, કપાય, દુષ્ટયોગ, મિથ્યાત્વ અને
 રાગાદિથી સહિત એવા યોગીનું એકાકીપણું પોગટ છે । વટ, ધૂર્ત, ગુપ્તચર કે ચોર જે છુ એકલો નથી 20
 મનતો ? ॥ ૩૩-૩૪ ॥

દૂધ-દૂધ, પાણી-પાણી, દીપ-દીપ અને અમૃત-અમૃતના જેમ મુનિ-મુનિ પણ સાથે મઝીને એકતાને
 પામે છે ॥ ૩૫ ॥

પુણ્ય પાપનો ક્ષય થવાથી મુક્ત અને કેવલ એવા પરમાત્માને વિષે અનાહારપણા વડે સદા સાચું
 એકાકીપણું પ્રતિષ્ઠિત છે ॥ ૩૬ ॥

25

અથવા તો અહીં શ્રી જિનવચનને વિષે એકાંતે વિધિ કે નિષેધ નથી, તેથી શ્રેષ્ઠ મુનિઓ સારી રીતે
 લામાલામને જાણીને પ્રવર્તે છે ॥ ૩૭ ॥

શૈલેશીગત નિષ્ક્રિય સાધુઓ વડે હોમ કરાતો નથી, દાન દેવાતુ નથી, તપ તપાતો નથી અને
 જપ જપાતો નથી, છતાં પણ પરમપદ સધાય છે તે આશ્ચર્ય છે ॥ ૩૮ ॥

દૂઢ-ગીતૈરપિ સુધા-રસર્મન્દાર-સૌરભૈઃ ।
 દિવ્યતલ્પ-સુખસ્પર્શૈઃ, સુરીરૂપૈર્ન યે હતાઃ ॥ ૩૯ ॥
 તત્ કિં તે તરવો યદ્વા, શિશ્વો યદિ વા મૃગાઃ ?
 ન તે ન તે ન તે કિન્તુ, મુનયસ્તે નિરજ્જનાઃ ॥ ૪૦ ॥
 5 ‘ળ’-કારોઽયં મળત્યેવં, ત્રિરેલ્લો વિન્દુ-શેલરઃ ।
 ગુપ્તિત્રયે લઘ્વરેલાઃ સદ્વૃત્તાઃ સ્યુર્મહર્ષયઃ ॥ ૪૧ ॥
 નવભેદ-જીવરક્ષા-સુધાકુંડ-સમાકૃતિઃ ।
 દત્તાં નવાક્ષરીયં મે, ધર્મે ભાવં નવં નવમ્ ॥ ૪૨ ॥

इति पञ्चमः प्रकाशः समाप्तः ।

10

[ષષ્ઠઃ પ્રકાશઃ]

एष पञ्च-नमस्कारः, सर्व-पाप-प्रणाशनः ।
 मङ्गलानां च सर्वेषां, मुख्यं भवति मङ्गलम् ॥ १ ॥
 समिति-प्रयतः सम्यग्, गुप्तित्रय-पवित्रितः ।
 अमुं पञ्च-नमस्कारं, यः स्मरत्युपवैणवम्* ॥ २ ॥

15 દૂઢ નામના ગન્ધર્વોના મનોહર ગાયનો, અમૃતરસ, કલ્પવૃક્ષના પુષ્પોની સુગંધ, દિવ્યશય્યાનો સુત્વકારક સ્પર્શ અને દેવાંગનાઓના રૂપો વડે પણ જેઓ આકર્ષાતા નથી, તેઓ શુ બુદ્ધો છે ‘ બાલકો છે / કે શુ હરણીયા છે / ના! ના! ના! તેઓ વૃક્ષ, બાલક કે મૃગલા નથી; પરન્તુ તેઓ તો નિરજન મુનિઓ છે ॥ ૩૯-૪૦ ॥

૧૦ ઈષ પંચ-નમસ્કારઃ, સર્વ-પાપ-પ્રણાશનઃ ।
 20 મંગલનાં ચ સર્વેષાં, મુખ્યં ભવતિ મંગલમ્ ॥ ૧ ॥

નવ પ્રકારની જીવરક્ષારૂપ સુધાકુંડ સમાન આકૃતિવાળી ‘નમો લોળ સન્નિવાહુણ ।’^૧ નવાક્ષરી મને ધર્મને વિષે નરો ભાવ આપો ॥ ૪૨ ॥

छट्ठा प्रकाश

25 આ પંચપરમેથી નમસ્કાર સર્વ પાપોનો નાશ કરનાર છે અને સર્વ મંગલોમાં શ્રેષ્ઠ મંગલ છે ॥ ૧ ॥
 સમ્યક્ પ્રકારે પાંચ સમિતિને વિષે પ્રયત્નવાળો અને ત્રણ ગુણોથી પવિત્ર થયેલો જે આત્મા આ પંચ-પરમેષ્ઠિ-નમસ્કારનું ત્રિકાલ ધ્યાન કરે છે, તેને શત્રુ મિત્રરૂપ થાય છે, વિષ પણ અમૃતરૂપ બને છે,

● उपवैणव—विसन्ध्यमित्यर्थः ।

શત્રુર્મિત્રાયતે ચિત્રં, વિષમપ્યમૃતાયતે ।
 અશરણ્યાડપ્યરણ્યાની, તસ્ય વાસગૃહાયતે ॥ ૩ ॥
 પ્રહાઃ સાનુગ્રહાસ્તસ્ય, તસ્કરાશ્ચ યશસ્કરાઃ ।
 સમસ્તં દુર્નિમિત્તાધમપિ સ્વસ્તિ ફલેગ્રહિઃ ॥ ૪ ॥
 ન મન્ત્ર-તન્ત્ર-યન્ત્રાદ્યાસ્તં પ્રતિ પ્રમવિષ્ણવઃ ।
 સર્વાપિ શાકિની દ્રોહ-જનની જનની ઇવ ॥ ૫ ॥
 વ્યાલાસ્તસ્ય મૃગાલન્તિ, ગુહ્યાપુહ્નન્તિ વહ્નયઃ ।
 મૃગેન્દ્રા મૃગધૂર્તન્તિ, મૃગન્તિ ચ મતઙ્ગજાઃ ॥ ૬ ॥
 તસ્ય રક્ષોઽપિ રક્ષાર્થે, ભૂતવર્ગોઽપિ ભૂતયે ।
 પ્રેતોઽપિ પ્રીતયે પ્રાયથ્વેટત્વાયૈવ ચેટકઃ ॥ ૭ ॥
 ધનાય તસ્ય પ્રધનં, રોગો ભોગાય જાયતે ।
 વિપત્તિરપિ સમ્પત્ત્યૈ, સર્વં દુઃખં સુખાયતે ॥ ૮ ॥
 બન્ધનૈર્મુચ્યતે સર્વેઃ સર્પૈશ્ચન્દનવજ્રનઃ ।
 શ્રુત્વા ધીરં ધ્વનિં પશ્ચ-નમસ્કાર-ગરુત્મતઃ ॥ ૯ ॥
 જલ-સ્થલ-ઋમશાનાદ્રિ-દુર્ગેષ્વન્યેષ્વપિ ધ્રુવમ્ ।
 નમસ્કારૈકચિત્તાનામપાયાઃ પ્રોત્સવા ઇવ ॥ ૧૦ ॥

5

10

15

શરણરહિત મોટું જગલ પળ રહેવા લાયક ઘર જેવું બની જાય છે, સર્વે પ્રહો તેને અનુકૂળ થઈ જાય છે,
 ચોરો યશ આપનારા થાય છે, અનિશ્ચમૂચક સર્વ અપશકુનાદિ પળ શુભ ફલને આપનારા થાય છે, બીજા
 પ્રયોગ કરેલા મત્ર, તત્ર અને યંત્રાદિક તેનો પરામર્થ કરી શકતા નથી, સર્વ પ્રકારની શાકિનીઓ પળ
 માતાની જેમ રક્ષણ કરનારી થાય છે, સર્પો તેની પાસે કમઠના નાઠા જેવા થઈ જાય છે, અગ્નિ ચળોટીના
 ઢગલારૂપ થાય છે, સિંહો શિયાઠ જેવા થાય છે, હાથીઓ હરણ જેવા થાય છે, રાક્ષસ પળ તેનું રક્ષણ કરે
 છે, ભૂતોનો સમૂહ પળ તેની ભૂતિ (આવાદી) ને માટે થાય છે, પ્રેત પળ પ્રાય કરીને તેને પ્રીતિ કરનારો
 થાય છે, ચેટક (વ્યતર) પળ તેનો ચેટ (દાસ) બની જાય છે, યુદ્ધ તેને લાભ આપનારું થાય છે, રોગો
 તેને મોગ અપનારા થાય છે, વિપત્તિ પળ તેને સંપત્તિને માટે થાય છે અને સર્વ પ્રકારનું દુઃખ તેને સુખ
 આપનારું થાય છે ॥ ૨ થી ૮ ॥

25

પંચનમસ્કારરૂપ ગરુડનો ગંભીર ધ્વનિ સાંભળતાં જ સર્પોથી ચન્દનવૃક્ષની જેમ પુરુષ સર્વ
 બન્ધનોથી મુક્ત થાય છે ॥ ૯ ॥

જેઓનું ચિત્ત નમસ્કારમાં એકાગ્ર છે, તેઓને જલ, સ્થલ, ઋમશાન, પર્વત, દુર્ગ અને તેવા બીજા
 પળ સ્થાનોમાં પ્રાપ્ત થતાં કાઠો અવશ્યમેવ મહોત્સવરૂપ બની જાય છે ॥ ૧૦ ॥

- पुण्यानुबन्धिपुण्यो यः, परमेष्ठि-नमस्कृतिम् ।
 यथाविधि ध्यायति सः, स्यान्न तिर्यङ् न नारकः ॥ ११ ॥
 चक्रि-विष्णु-प्रतिविष्णु-बलाद्यैश्वर्य-सम्पदः ।
 नमस्कार-प्रभावान्धेस्तट-मुक्तादि-सन्निभाः ॥ १२ ॥
 वश्य-विद्वेषण-क्षोभ-स्तम्भ-मोहादि-कर्मसु ।
 यथाविधि प्रयुक्तोऽयं, मन्त्रः सिद्धिं प्रयच्छति ॥ १३ ॥
 उच्छेदं परविद्यानां, निमेषार्द्धात् करोत्यसौ ।
 क्षुद्रात्मनां परावृत्ति-वैधं च विधिना स्मृतः ॥ १४ ॥
 भूर्भुवःस्वस्त्रयीरङ्गे, यः कोप्यतिशयः क्लिप्तः ।
 द्रव्य-क्षेत्र-काल-भावोऽपेक्षया चित्रकारकः ॥ १५ ॥
 क्वचित् कथञ्चित् कस्यापि, श्रूयते दृश्यतेऽङ्गिनः ।
 न सर्वोऽपि नमस्कारोऽप्राध-माहात्म्यसम्भवः ॥ १६ ॥
 तिर्यग्लोके चन्द्रमुख्याः, पाताले चमरादयः ।
 सौधमार्दिषु शक्राद्यास्तदग्रेऽपि च ये सुराः ॥ १७ ॥
 तेषां सर्वाः श्रियः पञ्च-परमेष्ठि-मरुत्तराः ।
 अङ्कुरा वा पल्लवा वा, कलिका वा सुमानि वा ॥ १८ ॥

- पुण्यानुबन्धि पुण्यवालो जे पुरुष विविधवृत्तक पंचपरमेष्ठी-नमस्कारानु ध्यान करे छे, ते तिर्यन् न के नारक यत्नो नथी ॥ ११ ॥
 चक्रवर्ती, वासुदेव, प्रतिवासुदेव अने बलदेव वगैरेना ऐश्वर्यना मपदाओ नमस्काराना प्रभावरूपी
 20 समुद्रना किनारे रहेला मुक्ताफल (मोती) वगैरे समान छे ॥ १२ ॥
 विविधवृत्तक प्रयोग करायेल आ मत्र वशीकरण, विद्वेषण, क्षोभ, स्तम्भ अने मोहन वगैरे कार्यमा मिद्धिने आपनारो थाय छे ॥ १३ ॥
 विविधवृत्तक स्मरण करेलो आ मत्र अर्धनिमेषमात्रमा ज परप्रयुक्त मलिन विद्याओनु उच्छेदन करे छे अने क्षुद्र जीवोए करेल रूपदिकना परावर्तनने (?) विधी-विधेरी नाखे छे ॥ १४ ॥
 25 स्वर्ग, मृत्यु अने पाताल ए त्रण भुवनरूपी रागण्डपने विपे द्रव्य, क्षेत्र, काल अने भावने आश्रयीने जे कोई पण आश्रयकारक अतिशय कोई पण स्थले, कोई पण प्रकारे, कोई पण प्राणीने थयेलो जोवामा के सामळयामा आवे छे, ते सर्व नमस्कारमंत्रना आराधनाना प्रभावथी जे उत्पन्न थयो छे, एम जाणवु ॥ १५-१६ ॥
 तिर्यग्लोकमा जे चन्द्रप्रमुख ज्योतिष देवताओ छे, पाताळ लोकमा चमर वगैरे इन्द्रो छे, ऊर्ध्वलोकमा सौधमार्दिदेवलोकने विपे जे शक्र वगैरे इन्द्रो छे अने तेनी उपर पण जे अहमिन्द्र वगैरे देवताओ
 30 छे, तेओनी सर्वसमृद्धिओ पंचपरमेष्ठिरूप कल्पवृक्षना अंकुरा, पल्लवो, कलीओ के पुष्प समान छे ॥ १७-१८ ॥

તે ગતાસ્તે ગમિષ્યન્તિ, તે ગચ્છન્તિ પરમ્પદમ્ ।
 આરુઢા નિરપાયં યે, નમસ્કાર-મહારથમ્ ॥ ૧૯ ॥
 યદિ તાવદસૌ મન્ત્રઃ, શિવં દત્તે સુદુર્લભમ્ ।
 તતસ્તદનુષક્તેષ્વે, ગણના ક્વા ફલાન્તરે ॥ ૨૦ ॥
 જપન્તિ યે નમસ્કાર-લક્ષ્મં પૂર્ણં ત્રિશુદ્ધિતઃ ।
 જિનસંઘ-પૂંજિમિસ્તૈસ્તીર્થકૃત્કર્મં વધ્યતે ॥ ૨૧ ॥
 કિં તપઃ-શ્રુત-ચારિત્રૈઃ, ચિરમાચરિતૈરપિ ।
 સખે ! યદિ નમસ્કારે, મનો લેલીયતે ન તે ? ॥ ૨૨ ॥
 યોડસંસ્થ-દુઃસ્વપ્ન-કારણ-સ્મૃતિ-
 ર્યં દેહિકામુષ્મિક-સૌસ્થ-કામધુક્ ।
 યો દુષ્પ્રમાયામપિ કલ્પપાદપો,
 મન્ત્રાધિરાજઃ સ કથં ન જપ્યતે ? ॥ ૨૩ ॥
 ન યદીપેન સૂર્યેણ, ચન્દ્રેણાપ્યપરેણ વા ।
 તમસ્તદપિ નિર્નામ, સ્યાન્નમસ્કાર-તેજસા ॥ ૨૪ ॥

5

10

જેઓ અપાયરહિત એવા નમસ્કારરૂપ મહારથમાં આરુઢ થયા, તેઓ પરમપદને પામ્યા છે, પામે 15
 છે અને પામશે ॥ ૧૯ ॥

જો આ મત્ર અત્યન્ત દુર્લભ એવા પરમપદને પણ આપે છે, તો તેની પૂર્વમાં પ્રાપ્ત થતાં આનુવંશિક
 એવા બીજા ફલોની ગણતરી શી ? ॥ ૨૦ ॥

શ્રી જિનેશ્વર દેવ અને શ્રી સંઘને પૂજનારા જે ભવ્યાત્માઓ ત્રિકરણ શુદ્ધિ વડે એક લાખ નવકારનો
 જાપ કરે છે તેઓ તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાર્જન કરે છે ॥ ૨૧ ॥ 20

હે મિત્ર ! જો તારું મન નમસ્કારનું ધ્યાન કરવામાં લયલીન નથી થતું, તો ચિરકાલ સુધી
 આચરણ કરેલા તપ, શ્રુત અને ચારિત્રની ક્રિયાઓનું શુ ફલ ? ॥ ૨૨ ॥

જેની સ્મૃતિ અસંલ્પ્ય દુઃખોના ક્ષયનું કારણ ગણાય છે, જે આ લોક અને પરલોકનાં સુખ
 આપવામાં કામધેનુ સમાન છે અને જે દુઃખમ કાલમાં પણ કલ્પવૃક્ષ સમાન છે તે મન્ત્રાધિરાજ કેમ ન
 જપાય ? ॥ ૨૩ ॥ 25

જે અંધકાર દીવાળી, સૂર્યથી, ચન્દ્રથી કે બીજા કોઈ પણ તેજથી નાશ નથી પામનો, તે (મોહરૂપ)
 અંધકાર પણ નમસ્કારના તેજ વડે નામશેષ થઈ જાય છે ॥ ૨૪ ॥

- कृष्ण-शाम्बादिवद् भाव-नमस्कार-परो भव ।
 मा वीर-पालक-न्यायात्, मुष्ठाऽऽत्मानं विडम्बय ॥ २५ ॥
 यथा नक्षत्रमालायां, स्वामी पीयूषदीधितिः ।
 तथा भाव-नमस्कारः, सर्वस्यां पुण्यसंहतौ ॥ २६ ॥
 5 जीवेनाकृतकृत्यानि, विना भावनमस्कृतिम् ।
 गृहीतानि विमुक्तानि, द्रव्यलिङ्गान्यनन्तशः ॥ २७ ॥
 अष्टावष्टौ शतान्यष्टसहस्राण्यष्टकोटयः ।
 विधिध्याता नमस्काराः, सिद्धयेऽन्तर्भवत्रयम् ॥ २८ ॥
 धर्मवान्धव ! निश्छिन्न पुनरुक्तं त्वमर्थ्यमे ।
 10 संसारार्णव-बोहिये माऽत्र मन्त्रे श्रुतो भव ॥ २९ ॥
 अवश्यं यदस्मां भाव-नमस्कारः परं महः ।
 स्वर्गापवर्ग-सन्मार्गो, दुर्गति-प्रलयानिलः ॥ ३० ॥
 शिवतातिः सदा सम्यक्, पठितो गुणितः श्रुतः ।
 समनुप्रेक्षितो भव्यैर्विशिष्याऽऽराधना-क्षणे ॥ ३१ ॥

- 15 हे आत्मन ! तु कृष्ण अने शाम्ब वगैरेनी जेम भावनमस्कार करवामा तत्पर था, पण कृष्णना सेवक वीर साळवी अने कृष्णना अभव्य पुत्र पालक वगैरेनी जेम द्रव्यनमस्कार करी फोगट आत्माने विडंबना न पमाड ॥ २५ ॥
 जेम नक्षत्रांना समुदायाने स्वामी चन्द्र छे, तेम सर्व पुण्यसमूहाने स्वामी भावनमस्कार छे ॥ २६ ॥
 आ जीवे अनन्तीवार द्रव्यलिङ्गो (साधुवेप) ग्रहण कर्यो छे अने टोड्या छे पण भावनमस्कारानी
 20 प्राप्ति विना ते सर्व मोक्षरूपी कार्य साधवामा निष्फल निवड्या छे ॥ २७ ॥
 शास्त्रोक्त विधिपूर्वक नमस्कारमन्त्राने आठ करोड, आठ हजार, आठ सो अने आठ वार जाप कर्यो होय तो ते मात्र त्रण ज भवनी अदर मोक्ष आपे छे ॥ २८ ॥
 हे धर्मवन्धु ! सरळ भावे फरीदी तने प्रार्थना कर छुं के ससार-समुद्रमां जहाज समान आ नमस्कार मंत्र गणवामा तु प्रमादी न था ॥ २९ ॥
 25 नक्षत्री आ भावनमस्कार उत्कृष्ट-सर्वोत्तम तेज छे, स्वर्ग अने मोक्षाने साचो मार्ग छे, तथा दुर्गतिनो नाश करवामां प्रलयकाळना पवन समान छे ॥ ३० ॥
 मोक्षनी मोपानपक्ति समान आ भावनमस्कार भव्यो वडे सदा पठन करायो छे, गणायो छे, संभळायो अने विचिन्तित करायो छे; तेमा पण अंतिम मरणकालीन आराधनानी क्षणे ते विशेषे करीने पठन, गुणन, श्रवण अने चिंतन करायो छे ॥ ३१ ॥

प्रदीप्ते भवने यद्रच्छेपं युक्त्वा गृही सुधीः ।
 गृह्णात्येकं महारत्नमापनिस्तारण-क्षमम् ॥ ३२ ॥
 आकालिक-रणोत्पाते, यथा कोऽपि महामटः ।
 अमोघमस्त्रमादत्ते, सारं दम्भोलि-दण्डवत् ॥ ३३ ॥
 एवं नाशक्षणे सर्व-श्रुतस्कन्धस्य चिन्तने ।
 प्रायेण न क्षमो जीवस्तस्मात्तद्वत-मानसः ॥ ३४ ॥
 द्वादशाङ्गोपनिषदं, परमेष्ठि-नमस्कृतिम् ।
 धीरधीः सल्लसल्लेक्ष्यः, कोऽपि स्मरति सात्त्विकः ॥ ३५ ॥
 समुद्रादिव पीयूषं, चन्दनं मलयादिव ।
 नवनीतं यथा दध्नी, वज्रं वा रोहणादिव ॥ ३६ ॥
 आगमादुद्धृतं सर्व-सारं कल्याणसेवधिम् ।
 परमेष्ठि-नमस्कारं, धन्याः केचिदुपासते ॥ ३७ ॥
 संविग्र-मानसाः स्पष्ट-गम्भीर-मधुर-स्वराः ।
 योगमुद्राधर-कराः, शुचयः कमलासनाः ॥ ३८ ॥
 उच्चरेयुः स्वयं सम्यक्, पूर्णां पञ्च-नमस्कृतिम् ।
 उत्सर्गतो विधिरयं, ग्लान्याञ्जिते न चेत्क्षमाः ॥ ३९ ॥

5

10

15

जेम घरमा आग लागे त्यारे बुद्धिशाळी घरनो मालीरु वीजी बधी वस्तु म्की दईने आपत्ति-
 समये रक्षण करवामा समर्थ एवा एक सारभूत महाकिमती रत्नने ज ग्रहण करे छे, अथवा कोई मोटो
 सुभट अकाळे प्राप्त थयेला रणसंग्राममा वज्रदंड समान सारभूत अमोघ शस्त्रने ज धारण करे छे, ए ज प्रमाणे
 मरणसमये के ज्यारे प्रायः सर्व श्रुतस्कन्धनु (सर्व शास्त्रानु) चितवन करी शकानु नथी, त्यारे धीर बुद्धिवाळो 20
 अने विशुध्यमान शुभ लेश्यावाळो कोईक सारिवक जीव द्वादशांगीना सारभूत आ पंचपरमेष्ठि नमस्कारनु
 ज एकामचित्ते स्मरण करे छे ॥ ३२-३३-३४-३५ ॥

समुद्रमांधी अमृतनी जेम, मलयाचल पर्वतमांधी चंदननी जेम, दहीमांधी माखणनी जेम अने
 रोहणाचल पर्वतमांधी वज्ररत्ननी जेम, आगममांधी उद्धरेला सर्वश्रुतना सारभूत अने कल्याणना खजाना
 समान आ पंचपरमेष्ठि नमस्कारनु कोईक धन्य पुरुषो ज मनन-चितवन करे छे ॥ ३६-३७ ॥ 25
 शरीरधी पवित्र बनीने, प्रसासने बेसीने, हाथ वडे योगमुद्रा धारण करीने अने संवेग (मोक्षनी
 अमिलापा) युक्त मनवाळा भग्य प्राणीए स्पष्ट, गंभीर अने मधुर स्वरे संपूर्ण पंचनमस्कारनो उच्चार
 करवो । आ विधि उत्सर्गयी जाणवो ॥ ३८-३९ ॥

- ‘असिआउसे’ति मन्त्रं, तन्नामार्धशराङ्कितम् ।
 स्मरन्तो जन्तवोजन्ताः, मुच्यन्तेज्जन्तक-बन्धनात् ॥ ४० ॥
 अर्हदरूपाचार्योपाध्याय-मुन्यादिमाक्षरैः ।
 सन्धि-प्रयोग-संश्लिष्टोद्धारं वा विदुर्जिनाः ॥ ४१ ॥
 5 व्यक्ता मुक्तात्मनां शुक्तिर्मोह-स्तम्बेरमाङ्कुशः ।
 प्रणीतः प्रणवः प्राज्ञैर्भवात्सि-च्छेद-कर्तरी ॥ ४२ ॥
 ओमिति ध्यायतां तत्त्वं, स्वर्गार्गलक-कुञ्चिकाम् ।
 जीविते मरणे वापि, शुक्तिर्मुक्तिर्महात्मनाम् ॥ ४३ ॥
 सर्वथाऽप्यक्षमो दैवाद्, यद्वाज्जन्ते धर्म-बान्धवात् ।
 10 शृण्वन् मन्त्रमशुं चित्ते, धर्मात्मा भावयेदिति ॥ ४४ ॥
 अमृतैः किमहं सिक्तः, सर्वाङ्गं यदि वा कृतः ।
 सर्वानन्दमयोऽकाण्डे, केनाऽप्यनघ-बन्धुना ॥ ४५ ॥
 परं पुण्यं परं श्रेयः, परं मङ्गलकारणम् ।
 यदिदानीं श्रावितोऽहं, पञ्चनाथ-नमस्कृतिम् ॥ ४६ ॥

- 15 (हवे अपवाद-विधि कहे छे:—) जो शारीरिक मादगीना कारणे पोते सम्पूर्ण नमस्कारनो उच्चार करवा समर्थ न होय तो ए ज पच परमेष्ठीना पहेला पहेला अक्षरथी उत्पन्न थयेला ‘असिआउसा’ ए मंत्रनुं स्मरण करे, कारण के आ पाच अक्षरना स्मरणथी पण जीयो अनंत एवा मरणना बधनथी मुक्त थया छे ॥४०॥
 जेमने कोई प्राणान्त मादगीमां उपर कहेला पांच अक्षररूप मंत्रनु स्मरण पण शक्य न होय तेमना माटे श्री जिनेश्वरो ए अर्हत् (अरिहंत), अरूपा (मिद्ध), आचार्य, उपाध्याय अने मुनि ए पांच परमेष्ठिनां
 20 प्रथम अक्षरने व्याकरणना सवि-नियमो लगाडीने सिद्ध थयेल (अ+अ=आ, आ+आ=आ, आ+उ=ओ, ओ+म्=) ‘ॐ’कार कहेल छे, तेनु स्मरण करवु। कारण के तेमां पण पाच परमेष्ठिओ आवी जाय छे ॥४१॥
 प्राज्ञ पुरुषो ए कबु छे के आ ‘ॐ’कार मुक्तामाओनी साक्षात् मुक्ति, मोहरूपी हाथीने वश करनार अकुश अने संसारनी पीडाने छेदनारी कातर छे ॥ ४२ ॥
 स्वर्गना दरवाजा उधाडवा माटे कुंची समान आ ‘ॐ’काररूपी तत्त्वनु ध्यान करनार महात्माओने
 25 जीवे त्यासुधी भोगो मळे छे अने मयां पट्टी मुक्ति मळे छे ॥ ४३ ॥
 अथवा तो भाग्यवशात् मृत्यु समये सर्व प्रकारे आ ॐकारनु स्मरण करवामां पण पोते अशक्त होय तो ते सार्वभौमिक बंधु पासेयी आ मंत्रनु श्रवण करे अने ते वखते चित्तमा आ प्रमाणे भावना भावे ॥ ४४ ॥
 शु कोईक पुण्यशास्त्री बधुए अकाळे मारा समग्र शरीरे अमृत छांटयुं ? अथवा तो शुं हुं तेना बडे सम्पूर्ण आनन्द-स्वरूप करायो ? कारण के हमणां मने तेणे श्रेष्ठ पुण्यरूप, श्रेष्ठ कल्याणरूप अने मगलना
 30 श्रेष्ठ कारणरूप पचपरमेष्ठि-नमस्कार मंत्र संभळायो ॥ ४५-४६ ॥

अहो ! दुर्लभ लाभो मे, ममाऽहो ! प्रियसङ्गमः ।
 अहो ! तत्त्व-प्रकाशो मे, सारमुष्टिरहो ! मम ॥ ४७ ॥
 अद्य कष्टानि नष्टानि, दुरितं दूरतो ययौ ।
 प्राप्तं पारं भवाम्भोधेः, श्रुत्वा पञ्च-नमस्कृतिम् ॥ ४८ ॥
 प्रशमो देव-गुर्वाज्ञा-पालनं नियमस्तपः ।
 अद्य मे सफलं जज्ञे^१, श्रुत-पञ्च-नमस्कृतेः ॥ ४९ ॥
 स्वर्णस्येवाग्नि-सम्पातो, दिष्टया मे विपदप्यभूत् ।
 यल्लेभेऽद्य मयाऽनर्थं परमेष्ठिमयं महः ॥ ५० ॥
 एवं शम-रसोऽस्मात्-पूर्वं श्रुत्वा नमस्कृतिम् ।
 निहत्य क्लिष्टकर्माणि, सुधीः श्रयति सद्गतिम् ॥ ५१ ॥
 उत्पद्योत्तमदेषु, विपुलेषु कुलेष्वपि ।
 अन्तर्भवाष्टकं सिद्धः, स्यान्नमस्कार-भक्तिभाक् ॥ ५२ ॥

5

10

इति पष्ठः प्रकाशः समाप्तः ॥

अहो ! आ पंचपरमेष्ठि-नमस्कारानुं श्रवण करवाथी मने दुर्लभ वस्तुनो लाभ थयो ! अहो !
 मने प्रिय वस्तुनो समागम थयो ! अहो ! मने तत्त्वनो प्रकाश थयो अने अहो ! मने सारभूत उत्तम वस्तुनुं 15
 सम्पूर्ण रहस्य प्राप्त थयुं छे ॥ ४७ ॥

आ पंचपरमेष्ठि-नमस्कारना श्रवणथी आजे मारां कष्टो नाश पाम्यां, मारं पाप दूरथी चाल्युं
 गयु अने आजे हुं संसारसागरना पारने पाम्यो ॥ ४८ ॥

पंचपरमेष्ठि-नमस्कार मंत्रनु श्रवण करवाथी आजे मारो प्रशम, देव तथा गुरुनी आज्ञानुं पालन,
 नियम अने तप ए सबळुं य सफल थयुं ॥ ४९ ॥

20

अग्निनो संयोग जेम सुवर्णने निर्मळ करे छे, ते ज रीति ए आ मादगीनी विपत्ति पण मारे
 कल्याणने माटे थई, कारण के आजे परमेष्ठि-स्वरूप अमूल्य तेज में प्राप्त कर्युं ॥ ५० ॥

आ प्रमाणे प्रशम-रसना उल्लासपूर्वक पंचपरमेष्ठि-नमस्कारानुं श्रवण करी अने क्लिष्ट कर्मने
 नाश करी बुद्धिमान पुरुष सद्गतिने पामे छे ॥ ५१ ॥

नमस्कार मंत्रनी भावपूर्वक भक्ति करनार ते प्राणी त्यां (सद्गतिमां) उत्तम देवलोकोमां उत्पन्न 25
 थई त्यांथी च्यवी, श्रेष्ठ मनुष्यकुलोमां जन्म पाभीने, आठ भवनी अदर सिद्ध थाय छे ॥ ५२ ॥

[સસમઃ પ્રકાશઃ]

- સદા નામાકૃતિદ્રવ્ય-ભાવૈસ્ત્રલોક્પ-પાવનાઃ ।
 ક્ષેત્રે કાલે ચ સર્વત્ર, શરણં મે જિનેશ્વરાઃ ॥ ૧ ॥
- તેડ્ડતીતાઃ કેવલજ્ઞાનિ-પ્રમુખા કપભાદયઃ ।
 5 વર્તમાના ભવિષ્યન્તઃ, પદ્મનાભાદયો જિનાઃ ॥ ૨ ॥
- સીમાન્ધરાથા અર્હન્તો, વિહરન્તોડ્ય શાશ્વતાઃ ।
 ચન્દ્રાનન-વારિષેણ-વર્ઢ્ધમાનર્ષભાશ્ચ તે ॥ ૩ ॥
- સંલ્યાતાસ્તે વર્તમાનાઃ, અનન્તાતીતભાવિનઃ ।
 સર્વેષ્વપિ વિદેહેષુ, ભરતૈરાવતેષુ ચ ॥ ૪ ॥
- 10 તે કેવલજ્ઞાન-વિકાશ-ભાસુરાઃ, નિરાકૃતાષ્ટાદશ-દોષ-વિષ્ટવાઃ ।
 અસંલ્ય-વાસ્તોષ્પતિ-વન્દિતાહ્વયઃ, સત્પ્રાતિહાર્યાતિશયૈઃ સમાશ્રિતાઃ ॥ ૫ ॥
- જગત્રયી-બોધિદ-પશ્ચ-સંયુત-ત્રિંશદ્રુણાલક્રૂત-દેશના-ગિરઃ ।
 અનુત્તર-સ્વર્સિંગૈઃ સદા સ્મૃતાઃ, અનન્યદેયાક્ષર-માગંદાયિનઃ ॥ ૬ ॥

સાતમો પ્રકાશ

- 15 સર્વ કાલ અને સર્વ ક્ષેત્રમાં નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ વડે ત્રણ લોકને સદા પવિત્ર કરનારા
 શ્રી જિનેશ્વર ભગવતો મને શરણ હો ॥ ૧ ॥
- તે જિનેશ્વરો અતીતકાલે શ્રી કેવલજ્ઞાની સ્વામી વગેરે થયા હતા, વર્તમાનકાલે શ્રી ઋપભદેવસ્વામી
 વગેરે થયા છે અને આગામિકાલે શ્રી પદ્મનાભ સ્વામી વગેરે થવાના છે ॥ ૨ ॥
- શ્રી સીમન્ધરસ્વામી વગેરે વીસ વિહરમાન તીર્થકરો છે । શ્રી ચન્દ્રાનન, શ્રી વારિષેણ, શ્રી વર્ધમાન
 20 અને શ્રી ઋપમ ણ નામના ચાર શાશ્વત તીર્થકરો છે ॥ ૩ ॥
- સર્વ વિદેહ, મર્ચ ભરત અને સર્વ પેરાવનને ધિપે વર્તમાનકાલે સંલ્યાતા જિનેશ્વરો હોય છે, અને
 અતીત તથા અનાગત કાલને આશ્રયીને અનન્તા જિનેશ્વરો હોય છે ॥ ૪ ॥
- તે સર્વ તીર્થકર ભગવંતો કેવલજ્ઞાનના પ્રકાશથી દેદીપ્યમાન, અટાર ટોપોના ઉપદ્રવોથી રહિત,
 અસંલ્ય ઇન્દ્રોથી વદિત ચરણકમલવાળા, ઉત્તમ પ્રકારના આઠ પ્રાતિહાર્ય અને ચોત્રીશ અતિશયો વડે
 25 શોભતા, ત્રણ જગતના પ્રાણીઓને સમકિત આપનાર, પાત્રીશ ગુણોથી શોભતા દેશનાના વચનવાળા,
 અનુત્તરવિમાનમાં રહેલા દેવો વડે સદા સ્મરણ કરાયેલા અને વીજાઓ ન આપી શકે તેવા મોક્ષમાર્ગને
 આપનારા હોય છે ॥ ૫-૬ ॥

दुरितं दूरतो याति, साधिव्याधिः प्रणश्यति ।
 दारिद्र्यमुद्रा विद्राति, सम्यग्दृष्टे जिनेश्वरे ॥ ७ ॥
 निन्द्येन मांसखण्डेन, किं तथा जिह्मया नृणाम् ।
 माहात्म्यं या जिनेन्द्राणां, न स्तवीति क्षणे क्षणे ॥ ८ ॥
 अर्हच्चरित्र-माधुर्य-मुधास्वादानभिज्ञयोः ।
 कर्णयोश्छिद्रयोर्वाऽपि, स्वल्पमप्यस्ति नान्तरम् ॥ ९ ॥
 सर्वातिशय-सम्पन्नां, ये जिनाचार्यं न पश्यतः ।
 न ते विलोचने किन्तु, वदनालय-जालके ॥ १० ॥
 अनार्येऽपि वसन् देशे, श्रीमानार्द्रकुमारकः ।
 अर्हतः प्रतिमां दृष्ट्वा, जज्ञे संसार-पारमः ॥ ११ ॥
 जिन-विम्बेक्षणाज्ज्ञात-तच्चः शय्यम्भव-द्विजः ।
 निषेव्य सुगुरोः पादानुत्तमार्थमसाधयत् ॥ १२ ॥
 अहो ! सात्त्विक-मूर्द्धन्यो, वन्नकर्णो महीपतिः ।
 सर्वनाशेऽपि योऽन्यस्मै, न ननाम जिनं विना ॥ १३ ॥

5

10

श्री जिनेश्वरन्तुं सम्यक् प्रकारे दर्शनं यथा ज प्राणीश्रोता पापे अत्यन्त दूरं चाल्या जाय छे, 15
 आधि (मननी पीडा) अने व्याधि (शरीरनी पीडा) नाश पामे छे; तथा दरिद्रतामी मुद्रा जती रहे
 छे ॥ ७ ॥

जे जीभ श्री जिनेश्वरना माहात्म्यनी क्षणे क्षणे स्तुति न करे, ते निंदवा लायक मांसना दुकडा
 जेवी जिह्वा शा कामनी ? ॥ ८ ॥

जे कान श्री अर्हंतना चरित्रनी मधुरता रूप अमृतना आस्वादयी अजाण होय, ते कान 20
 अधवा छिद्रमां कई पण तफावत नयी ॥ ९ ॥

सर्व अनिशयोधी संपन्न एवी श्री जिनप्रतिमाने जे नेत्रो जोना नयी ते नेत्र नयी, पणतु मुखरूपी
 घरना जाळीयां छे ॥ १० ॥

अनार्य देशमा वसना एवा पण श्रीमान् आर्द्रकुमार श्रीअर्हंत भगवंतनी प्रतिमाने निहाळीने
 संसार-सागरना पारगामी थया हता ॥ ११ ॥

25

श्री जिनप्रतिमाना दर्शनयी श्रीशय्यम्भव नामना ब्राह्मणे तत्त्वने ज्ञाप्यु अने ते पछी श्री सुगुरुना
 चरण-कमळनी सेवा करीने तेओ उत्तमार्थ-मोक्षने पाप्म्या ॥ १२ ॥

अहो ! सात्त्विक-शिरोमणि श्रीवन्नकर्ण नामना राजाए राज्य वगैरे सर्व वस्तुनो नाश उपस्थित
 थवा छातां पण एक जिनेश्वर देव विना बीजाने नमस्कार न कर्यो ते न ज कर्यो ॥ १३ ॥

- देवतत्त्वे गुरुतत्त्वे, धर्मतत्त्वे स्थिरात्मनः ।
 वालिनो वानरेन्द्रस्य, महनीयमहो! महः ॥ १४ ॥
 सुलसाया महासत्या भूयासमवतारणम् ।
 सम्भावयति कल्याण-वार्त्ताया त्रिजगद्गुरुः ॥ १५ ॥
- 5 श्रीवीरं वन्दितुं भावाच्चलितौ दर्दुरावपि ।
 मृत्वा सौधर्मकल्पान्तर्जातौ शक्रसमौ सुरौ ॥ १६ ॥
 हासा-प्रहासा-पतिराभियोग्य-दुष्कर्म-निर्विण्णमनाः सुरोऽपि ।
 देवाधिदेव-प्रतिमां क्षमायां, प्राकाशयत् स्वात्मविमोचनाय ॥ १७ ॥
 जिनांहिसेवाहृत-पापतापः, त्रैलोक्य-कुक्षिम्भरि-सत्प्रतापः ।
- 10 श्रीचेतको नाम महाक्षमापः, सुरेन्द्र-चित्तेष्वपि वासमाप ॥ १८ ॥
 अष्टाहिका-पर्वं सुपर्वनाथाः, कुर्वन्ति सर्वे जिनमन्दिरेषु ।
 नित्येषु नन्दीश्वर-मुख्यतीर्था-लङ्कारभूतेषु भवाभिभूत्यै ॥ १९ ॥

- देव तत्त्व, गुरु तत्त्व अने धर्म तत्त्वमा स्थिर आशयवाळा वानर द्वीपना स्वामी वाली राजानु तेज-पराक्रम गवरेवर पूजवा लायक हनु ॥ १४ ॥
- 15 त्रण जगतना गुरु श्री महावीर परमात्माए पण सुख-शाताना समाचार कहेवराववामा जेणीने याद करी हती, ते महासती श्री सुलसानां हु ओवारणां लऊ छुं ॥ १५ ॥
 श्री वीरप्रभुने भावथी वदन करवा आवता बे देडकाओ पण रस्तामां ज मरीने सौधर्मदेवलोकमा इद्रसमान देवताओ थया [सेड्डक नामना ब्राह्मणनो जीव अने नंदमणियारनो जीव देडकाना भवमा श्री महावीर परमात्माने भावथी वदन करवा जतां मार्गमां ज (श्रेणिक राजाना थोडाना पग तळे दबाईने)
- 20 मरण पामी प्रभु वदननु ध्यान होवाथी सौधर्मदेवलोकमा शक्नेन्द्रनो सामानिक देव थयो] ॥ १६ ॥
 कुमारनंदी सोनीनो जीव मरीने देवलोकमां हासा अने प्रहासा नामनी देवीओनो पति थवा छता पण आभियोगिक देवने योग्य हलकां कार्यो करवाथी मनमा अयन्त खेद पाम्यो हनो, तेथी तेणे पोताना आत्माने ते दुष्कर्मथी मुक्त करवा माटे देवाधिदेवनी प्रतिमा पृथ्वी ऊपर प्रगट करी हती ॥ १७ ॥
 श्री चेटक (चेडा) नामना महाराजाए श्रीजिनेश्वरना चरणकमळनी सेवा वडे पोताना सर्व
- 25 पापना तापनो नाश कर्चो हनो, तेथी तेमनो सुदर प्रताप त्रणे भुवनमां प्रसरी गयो हनो अने तेओ इन्द्रोना हृदयोमा पण स्थान पायाया हता ॥ १८ ॥
 सर्व देवेन्द्रो संसारनो हास करवा माटे नंदीश्वरादिक तीर्थोनो अलङ्कारसमा शाश्वता जिनमंदिरोंमां अट्टाई-महोत्सव करे छे ॥ १९ ॥

શ્રૂયતે ચરમામ્ભોધૌ, જિન-વિમ્બાકૃતેસ્તિમેઃ ।
 નમસ્કૃતિ-પરો મીનો, જાતસ્મૃતિર્દિવં યયૌ ॥ ૨૦ ॥
 નૃ-સુરાસુર-સામ્રાજ્યં, શ્રુજ્યતે યદશક્ષિતમ્ ।
 જિન-પાદ-પ્રસાદાનાં લીલાપિત-લ્લ્લો હિ સઃ ॥ ૨૧ ॥
 નૃલોકે ચક્રવર્ષ્યાઘાઃ, શક્રાઘાઃ સુરસન્નિ ।
 પાતાલે ધરણેન્દ્રાઘા જયન્તિ જિન-મક્તિતઃ ॥ ૨૨ ॥
 મુકુટીકૃત-જૈનાજ્ઞા, રુદ્રા એકાદશાઽપ્યહો ! ।
 કેચિત્તીર્ણાસ્તિર્ગિષ્યન્તિ, પરે' સંસાર-સાગરમ્ ॥ ૨૩ ॥
 વહ્નિ-જ્વાલા ઇવ જલે, વિષોર્મય ઇવાઽમૃતે ।
 જિનસામ્યે વિલીયન્તે, હરાદીનાં કથા-પ્રથાઃ ॥ ૨૪ ॥
 તાનિ જૈનેન્દ્ર-શ્રુતાનિ, સમ્યગ્ વિમૃશતાં સતામ્ ।
 અત્રાપ્યાનન્દમધાનાં, યુક્તં મોક્ષેઽપિ ન સ્પૃહા ॥ ૨૫ ॥
 યથા તોયેન શામ્યન્તિ, તૃષોઽન્નેન ક્ષુધો યથા ।
 જિન-દર્શનમાત્રેણ, તથૈકેન ભવાર્તયઃ ॥ ૨૬ ॥

5

10

વઢી શાલોમા સંમલાય છે કે સ્વયમ્ભૂરમણ નામના છેલ્લા સમુદ્રમા જિનચિંબના આકારવાલા 15 મત્સ્યને જોઈ બીજા મત્સ્યને જાતિ-સ્મરણ જ્ઞાન થયુ અને નમસ્કાર મંત્રનું ધ્યાન કરી ત્યાંથી મરીને દેવલોકમા ગયો ॥ ૨૦ ॥

મનુષ્ય, દેવ અને અસુરોનું સ્વામીપણ જે નિઃશકપણે ભોગવાય છે તે શ્રી જિનેશ્વરભગવંતના ચરણોની કૃપાની લીલાનો એક લેશ માત્ર છે ॥ ૨૧ ॥

મનુ યલોકમાં ચક્રવર્તી વગેરે રાજાઓ, સ્વર્ગલોકમા ઇન્દ્રાદિદેવો અને પાતાલ લોકમાં ધરણેન્દ્ર 20 વગેરે ભુવનપતિના ઇન્દ્રો જિનેશ્વરની મત્કિયી જ જયવંતા વર્તે છે ॥ ૨૨ ॥

શ્રી જિનેશ્વરની આજ્ઞાને મુકુટની જેમ મત્તકે ધારણ કરીને અહો ! અગિયારે રુદ્રોમાયી કેટલાક એ જ ભવમાં મોક્ષે ગયા છે અને વાકીના આગામી મર્યામાં મોક્ષે જવાના છે ॥ ૨૩ ॥

જેમ પાણીમાં અગ્નિની જ્વાલા નાશ પામી જાય છે અને જેમ અમૃતને વિષે વિષનો પ્રભાવ નષ્ટ થઈ જાય છે, તેમ શ્રી જિનેશ્વરભગવંતની સમના-ચરિત્રની વર્ણનામાં શકર વગેરે દેવોની કથાઓનો 25 વિસ્તાર વિલય પામે છે ॥ ૨૪ ॥

શ્રી જિનેશ્વરોના તે ચરિત્રોનું સમ્યક્ પ્રકારે ચિંતન કરનારા સત્પુરુષો આ સંસારમાં પણ આનંદમય રહે છે અને તેવી યરેલર ! તેઓને મોક્ષમાં પણ સ્પૃહા રહેતી નથી ॥ ૨૫ ॥

જેમ જલ વડે તૃષા શાન્ત થાય છે, તથા અન્ન વડે ક્ષુધા શાન્ત થાય છે, તેમ શ્રી જિનેશ્વરના એક દર્શનમાત્રથી જ સંસારની સર્વ પીડાઓ શાન્ત થઈ જાય છે—નાશ પામે છે ॥ ૨૬ ॥

30

- અતિક્રોધિઃ સમાઃ સમ્યક્, સમાધીન્ સમુપાસતામ્ ।
 નાર્હદાઙ્ગાં વિના યાન્તિ, તથાપિ શ્મિનઃ શિવમ્ ॥ ૨૭ ॥
- ન દાનેનાઽનિદાનેન, ન શીલૈઃ પરિશીલિતૈઃ ।
 ન શૃસ્યાભિસ્તપસ્યાભિરજૈનાનાં પરં પદમ્ ॥ ૨૮ ॥
- 5 માસ્વતા વાસર દ્વ, પૂર્ણિમેવાઽમૃતાંશુના ।
 મુખિશ્ચમિવ મેધેન, જિનેનૈવાવ્યયં મહઃ ॥ ૨૯ ॥
- અશ્વાયત્તં યથા દૃતં, મેઘાધીના યથા કૃષિઃ ।
 તથા શિવપુરે વાસો, જિન-ધ્યાન-વર્ણવદઃ ॥ ૩૦ ॥
- 10 સુલભાશ્ચિજગલ્લક્ષ્મ્યઃ, સુલભાઃ સિદ્ધયોઽટ તાઃ ।
 જિનાંહિ-નૌરજ-રજઃકણિકાસ્ત્વતિદુર્લભાઃ ॥ ૩૧ ॥
- અહો ! કટમહો ! કટં, જિનં પ્રાપ્ત્યાપિ યજ્ઞનાઃ ।
 કેચિન્મિથ્યાદૃશો વાદં, દિનેશમિવ કૌશિકાઃ ॥ ૩૨ ॥
- જિન એવ મહાદેવઃ, સ્વયમ્ભૂઃ પુરુષોત્તમઃ ।
 પરાત્મા મુગતોઽલક્ષ્યો, ભૂર્ભુવઃસ્વસ્ત્રયે(યો)શ્વરઃ ॥ ૩૩ ॥
- 15 જિતેન્દ્રિય ઇવા અન્યદર્શનીઓ મળે કરોડો વર્ષોથી પણ અધિક કાલ સુધી સમાધિઓની
 ઉપાસના કરે, પરંતુ શ્રી જિનાઙ્ગા વિના તેઓ કદાપિ મોક્ષે જના નથી ॥ ૨૭ ॥
- રગાદિ શત્રુઓના જેના શ્રી જિનેશ્વર પરમાત્મા જેઓના દેવ નથી, તેઓ મળે નિયાનારહિત
 દાન કરે, નિર્મલ શીલ પાઠે, તથા પ્રશસા કરવા યોગ્ય તપ કરે, તો પણ તેમને પરમવદની પ્રાપ્તિ
 નથી ॥ ૨૮ ॥
- 20 જેમ સૂર્ય વડે દિવસ થાય છે, ચન્દ્ર વડે પૂર્ણિમા થાય છે અને વૃદ્ધિ વડે મુખિશ્ચ (સુકાલ) થાય છે,
 તેમ શ્રી જિનેશ્વર વડે જ અવિનાશી તેજના-કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે ॥ ૨૯ ॥
- જેમ જૂઠાર પાસને આવીને છે અને છેતી વૃદ્ધિને આવીને છે, તેમ શિવપુરમાં વસવું તે શ્રી
 જિનેશ્વરના ધ્યાનને જ આધીન છે ॥ ૩૦ ॥
- 25 જગતની લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થવી સુલભ છે, તથા અગ્નિમાદિક આઠ સિદ્ધિઓની પ્રાપ્તિ થવી સુલભ
 છે, પરંતુ જિનેશ્વરના ચરણકમળના રજકળો પ્રાપ્ત થવા અત્યન્ત દુર્લભ છે ॥ ૩૧ ॥
- અહો ! સેદની વાત છે કે જિનેશ્વરને પામીને પણ કેટલાક જીવો સૂર્યના પ્રકાશમાં ધૂંવડની
 જેમ ગાઢ મિથ્યાદૃષ્ટિ રહે છે ॥ ૩૨ ॥
- જિનેશ્વર જ મહાદેવ છે, વક્ષા છે, વિષ્ણુ છે, પરમાત્મા છે, મુગત (બુદ્ધ) છે, અલક્ષ્ય છે તથા
 સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાનાલને વિષે ફેશ્વર છે ॥ ૩૩ ॥
- 30 ૧. સ્વઃસુરેશ્વરઃ ગ.-નિ., સ્વઃશિવેશ્વરઃ સ્વ. ઘ. ।

त्रैगुण्य-गोचरा संज्ञा, बुद्धेशानादिषु स्थिता ।

या लोकोत्तर-सत्त्वोत्था, सा सर्वाऽपि परं जिने ॥ ३४ ॥

रोहणाद्वेरिवाऽऽदाय, जिनेन्द्रात्परमात्मनः ।

नानाभिधान-रत्नानि, विदग्धैर्व्यवहारिभिः ॥ ३५ ॥

सुवर्णभूषणान्याशु, कृत्वा स्व-स्व-मतेष्वथ ।

5

तत्तद्देवेष्वहितानि, कालात् तन्नामतामगुः ॥ ३६ ॥ युग्मम् ॥

यद्वा—

अमृतानि यथाऽब्दस्य, तडागादिषु पाततः ।

तजन्मानि जनाः प्राहुर्नामान्येवं तथाऽर्हतः ॥ ३७ ॥

लोकाग्रमधिरूढस्य, निलीनानि हरादिषु ।

10

तेषां सत्त्वानि गीयन्ते, लोकैः प्रायो बहिर्मुखैः ॥ ३८ ॥ युग्मम् ॥

किञ्च तान्येव नामानि, विद्धि योगीन्द्र-बल्लभम् ।

यानि लोकोत्तरं सत्त्वं, रूपापयन्ति प्रमाणतः ॥ ३९ ॥

संज्ञा रजस्तमःसत्त्वाभासोत्था अतिकोटयः ।

अनन्ते भववासेऽस्मिन्, मादृशमपि जज्ञिरे ॥ ४० ॥

15

बुद्ध अने महादेव वगैरे लौकिक देवोने सत्त्व, रजस् अने तमम् ए त्रण गुणना विषयवाळुं ज ज्ञान छे परन्तु लोकोत्तर सत्त्वयी उत्पन्न थवावाळुं सर्वज्ञान तो मात्र जिनेश्वरोने विधे ज रहेळुं छे ॥ ३४ ॥

रोहणाचल पर्वतना जेवा जिनेश्वर परमात्मा पासेथी विविध नामरूपी रत्नो लईने पडितोरूपी वेपारीओए शीघ्र सारा वर्णवाळा नामरूपी आभूषणो बनावी पोतपोताना मानेला हरिहरादिक देवोने 20 विधे स्थापन कर्था तेथी ते सारा वर्णवाळा नामो कालान्तरे ते ते देवोना नामथी प्रसिद्ध थया छे ॥ ३५-३६ ॥

जेम वरसादनु जळ ज तळाव वगैरेमां पडबु होय छे, तो पण लोको कहें छे के 'आ पाणी तळावमा उत्पन्न थयुं छे' ते ज प्रमाणे लोकाग्र उपर आरूढ थयेला अरिहंतना ज पर्यायवाची नामो हरिहरादिकने विधे छे, छतां ते नामो हरिहरादिकनां छे एम अज्ञानी लोको बोले छे ॥ ३७-३८ ॥ 25

बळी, जे नामो प्रमाणथी लोकोत्तर सत्त्वेने कहेंनारां छे, ते ज नामो योगीन्द्रोने प्रिय एवा अरिहंतने जणावे छे, एम तुं जाण ॥ ३९ ॥

सत्त्व, रजस् अने तमोगुणना आभासथी उत्पन्न थयेलां करोडोथी पण वधारे नामो तो मारा जेवाने पण आ अनंत संसारमां प्राप्त थयां छे ॥ ४० ॥

- अपि नाम सहस्रेण, मूढो हृष्टः स्वदैवते ।
 बदरेणापि हि भवेत्, शृगालस्य महो महान् ॥ ४१ ॥
 सिद्धानन्त-गुणत्वेनानन्तनाम्नो जिनेशितुः ।
 निर्गुणत्वादनाम्नो वा, नाम-संख्यां करोतु कः ? ॥ ४२ ॥
- 5 रजस्तमोवह्निःसच्चातीतस्य परमेष्ठिनः ।
 प्रभावेण तमःपङ्के, विश्वमेतन्न मज्जति ॥ ४३ ॥
 मन्येऽत्र लोकनाथेन, लोकाग्रं गच्छताऽर्हता ।
 मुक्तं पापाजगत्त्रातुं, पुण्य(प्यं)वह्नुभ्रमप्यहो ! ॥ ४४ ॥
 पापं नष्टं भवारण्ये, समिति-प्रयतात् प्रभोः ।
- 10 तद्दूर्ध्वसाय ततः पुण्यं, सर्वं सैन्यमिवान्वगात् ॥ ४५ ॥
 पुण्य-पापविनिर्मुक्तस्तेनासौ भगवान् जिनः ।
 लोकाग्रं सौधमारूढो, रमते मुक्ति-कान्तया ॥ ४६ ॥
 जिनो दाता जिनो भोक्ता, जिनः सर्वमिदं जगत् ।
 जिनो जयति सर्वत्र, यो जिनः सोऽहमेव च ॥ ४७ ॥
- 15 इति ध्यान-रसावेशात्, तन्मयीभावमीयुषः ।
 परत्रेह च निर्विघ्नं, वृणुते सकलाः श्रियः ॥ ४८ ॥
 इति सतमः प्रकाशः समाप्तः ॥

पोताना देवनां हजार नाम साभलीने मूढ माणस हर्षित थाय छे, केमके शियाळने तो वोर मळवाधी पण मोटो उत्सव थाय छे ॥ ४१ ॥

- 20 श्री जिनेश्वरमां अनंत गुणो सिद्ध होवाधी तेमनां अनंत नामो छे, अथवा तो निर्गुण (सत्त्वादि गुण रहित) होवाधी तेमने नाम ज नथी, तो नामनी संख्या कोण करे ? ॥ ४२ ॥
 रजोगुण, तमोगुण अने बाह्य-सत्त्वगुणशी रहित एवा परमेष्ठिना प्रभावधी ज आ जगत् अज्ञानरूपी कादवमां डूबी जनुं नथी ॥ ४३ ॥

- मने एम लागे छे के लोकना अग्रभागो जता त्रण लोकना नाथ श्री अरिहंत परमात्मा जगतना
 25 जीवोने पापधी बचाववा माटे वह्नुभ्र एवा पुण्यने पण अहीं ज मूकी गया ॥ ४४ ॥

समितिमा प्रयत एवा प्रभु पासेधी पाप भवरूपी अरण्यमां नासी गयुं ! तेथी तेनो नाश करवा माटे समग्र पुण्य पण सैन्यनी जेम तेनी पाछळ पडयुं ! ए रीते पुण्य-पाप बंनेधी विनिर्मुक्त जिनेश्वर देव लोकाग्ररूपी महेलमां आरूढ थई मुक्ति रूपी कान्ता साथे क्रीडा करे छे ॥ ४५-४६ ॥

- जिन दाता छे, जिन भोक्ता छे, आ सर्व जगत् जिन छे, जिन सर्वत्र जय पामे छे अने जे
 30 जिन छे, ते जे डुं डुं । ए प्रमाणे ध्यानरसना आवेशधी पंचपरमेष्ठिमां तन्मयपणाने पामेला भव्य प्राणीओ आ लोक अने परलोकमां निर्विघ्नपणे सकल लक्ष्मीने पामे छे ॥ ४७-४८ ॥

[અષ્ટમઃ પ્રકાશઃ]

અર્હતામપિ માન્યાનાં, પરિક્ષીણાષ્ટ-કર્મણામ્ ।
 સન્તઃ પશ્ચદશભિદાં, સિદ્ધાનાં ન સ્મરન્તિ કે ? ॥ ૧ ॥
 નિરંજનાશ્વિદાનન્દરૂપા રૂપાદિ-વર્જિતાઃ ।
 સ્વભાવ-પ્રાપ્ત-લોકાગ્રાઃ, સિદ્ધાનન્ત-ચતુષ્ટયાઃ ॥ ૨ ॥
 સાધનન્ત-સ્થિતિજુષો, ગુણૈકત્રિશતાઽન્વિતાઃ ।
 પરમેશઃ પરાત્માનઃ, સિદ્ધા મે શરણં સદા ॥ ૩ ॥
 શરણં મે ગણધરાઃ, ષટ્ત્રિશદ્રુણ-ભૂષિતાઃ ।
 સર્વ-સૂત્રોપદેષ્ટારો, વાચકાઃ શરણં મમ ॥ ૪ ॥
 લીના દશવિધે ધર્મે, સદા સામાયિકે સ્થિરાઃ ।
 રત્નત્રય-ધરા ધીરાઃ, શરણં મે' સુસાધવઃ ॥ ૫ ॥
 ભવ-સ્થિતિ-ધ્વંસકૃતાં, શમ્ભૂનામિવ નાન્તરમ્ ।
 સૂરિ-વાચક-સાધૂનાં, તત્ત્વતો દૃષ્ટમાગમે ॥ ૬ ॥
 ધર્મો મે કેવલજ્ઞાનિ-પ્રણીતઃ શરણં પરમ્ ।
 ચરાચરસ્ય જગતો, ય આધારઃ પ્રકીર્તિતઃ ॥ ૭ ॥

5

10

15

આઠમો પ્રકાશ

અરિહતોને પળ માનનાંય તથા જેમના આઠે કર્મો ક્ષીણ થઈ ગયાં છે, એવા પંદર પ્રકારના સિદ્ધોનુ કયા સપુરુષો સ્મરણ નથી કરતા ? ॥ ૧ ॥

કર્મના લેપ વિનાના, ચિદાનન્દ સ્વરૂપ, રૂપાદિથી રહિત, સ્વભાવથી જ લોકના અગ્રભાગને પામેલા, સિદ્ધ થયેલ છે અનન્ત ચતુષ્ટય જેમને એવા, સાદિ-અનન્ત સ્થિતિવાળા, એકત્રીશ ગુણોવાળા, 20 પરમેશ્વરરૂપ અને પરમાત્મસ્વરૂપ શ્રી સિદ્ધ ભગવંતોનુ નિતર મને શરણ હો ॥ ૨-૩ ॥

હત્રીશ ગુણો વડે શોભતા શ્રી ગણધર(આચાર્ય)ભગવંતોનુ મને શરણ હો । સર્વ સૂત્રોના ઉપદેશક શ્રી ઉપાધ્યાય ભગવંતોનુ મને શરણ હો ॥ ૪ ॥

ક્ષમાદિ દશ પ્રકારના ધર્મમાં લીન થયેલા, સામાયિકમાં સદા સ્થિર, જ્ઞાનાદિક ત્રણ રત્નને ધારણ કરનારા તથા ધીર એવા શ્રી સાધુ ભગવંતોનુ મને શરણ હો ॥ ૫ ॥ 25

આગમોમાં જેમ ભવસ્થિતિનો ધ્વંસ કરનારા શ્રી સિદ્ધ-ભગવંતોમાં પરસ્પર મેદ જોવાયો નથી, તેમ ભવસ્થિતિના ધ્વંસમાં ઉચ્ચમશીલ એવા આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ વચ્ચે પણ પરમાર્થથી મેદ નથી ॥ ૬ ॥

જે ચરાચર જગતનો આધારભૂત કહેલો છે એવો કેવલિ-ભાષિત ધર્મ મને પરમ શરણ હો ॥ ૭ ॥

- જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-ત્રયી-ત્રિપથગોર્મિભિઃ ।
 ભુવન-ત્રય-પાવિત્ર્ય-કરો ધર્મો હિમાલયઃ ॥ ૮ ॥
 નાનાદૃશાન્ત-હેતુક્તિ-વિચાર-ભર-બન્ધુરે ।
 સ્યાદ્દાદ-તત્ત્વે લીનોઽહં, મર્ગેકાન્તમત-સ્થિતૌ ॥ ૯ ॥
 5 નવતત્ત્વ-સુધા-કુણ્ડગર્ભો ગામ્ભીર્ય-મન્દિરમ્ ।
 અયં સર્વજ્ઞ-સિદ્ધાન્તઃ, પાતાલં પ્રતિભાતિ મે ॥ ૧૦ ॥
 સર્વ-જ્યોતિષ્મતાં માન્યો, મધ્યસ્થ-પદમાશ્રિતઃ ।
 રત્નાકરાઘૃતોઽન્તર્યામીકઃ શ્રીમાન્ જિનાગમઃ ॥ ૧૧ ॥
 સ્થાનં સુમનસામેકં સ્થાસ્તુલોકદ્વયોરપિ ।
 10 વિનિદ્ર-શાશ્વત-જ્યોતિર્ભાતિ ગૌઃ પરમેષ્ઠિનઃ ॥ ૧૨ ॥
 શ્રીધર્મભૂમીશ્વર-રાજધાની, દુષ્કર્મ-પાથોજ-વતી-હિમાની ।
 સન્દેહ-સન્દોહ-લતા-કૃપાણી, શ્રેયાંસિ પુષ્પાતુ જિનેન્દ્ર-વાણી ॥ ૧૩ ॥
 એવં નમસ્કૃતિ-ધ્યાન-સિન્ધુ-મગ્નાન્તરાત્મનઃ ।
 આમમૃત્કુમ્ભવત્સર્વ-કર્મગ્રન્થિર્વિલીપતે ॥ ૧૪ ॥

- 15 ધર્મરૂપી હિમાલય પર્વત જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર એ રત્નત્રયીરૂપ ગંગા નદીના તરંગો વડે
 ત્રણ ભુવનને પવિત્ર કરનારો છે ॥ ૮ ॥
 વિવિધ પ્રકારના દૃશાન્તો, હેતુઓ, સુવચનો અને સુંદર વિચારણાઓના સમૂહથી મનોહર
 અને મગ્ન કરાઈ છે એકાન્ત મનોની સ્થિતિ જેના વડે એવા સ્યાદ્વાદ તત્ત્વમાં હું લીન થયો છું ॥ ૯ ॥
 નવતત્ત્વરૂપી અમૃતનો કુંડ જેના ગર્ભમાં છે એવો અને ગામ્ભીર્યના મન્દિર સમાન આ સર્વજ્ઞ
 20 સિદ્ધાન્ત મને પાતાલ જેવો ऊઠો પ્રતિભાસે છે ॥ ૧૦ ॥
 મધ્યસ્થ (રાગદ્વેષરહિત) ભાવને આશ્રિત હોવાથી, સુવચનરૂપ રત્નોનાં ધ્યાનથી વ્યાપ્ત હોવાથી
 અને અનંત પ્રકાશવાળો હોવાથી શ્રી જિનાગમ સર્વ બુદ્ધિમાન પુરુષોને માન્ય છે ॥ ૧૧ ॥
 પવિત્ર મનવાળા પુરુષોનો એકમેવ આધાર, બન્ને લોકમાં સ્થાયી અને વિકસ્વર શાશ્વત ય્વોતિરૂપ
 શ્રી જિનવાણી શોભે છે ॥ ૧૨ ॥
 25 શ્રી ધર્મરૂપી રાજાની રાજધાનીરૂપ, દુષ્કર્મોરૂપી કમલના વનને વાળી નાશવામાં હિમના
 સમૂહરૂપ અને સંદેહના સમૂહરૂપ લતાને છેદવામાં કુહાડી સમાન જિનેન્દ્રની વાણી અમારા કલ્યાણનું
 પોષણ કરો ॥ ૧૩ ॥
 આ પ્રમાણે નમસ્કારના ધ્યાનરૂપ સમુદમાં જેનો અંતરાત્મા મગ્ન થયેલો છે, તેની વધી કર્મરૂપી
 ગાંઠો કાચા માટીના ઘડાની જેમ વિલય પામે છે ॥ ૧૪ ॥

શ્રી-હી-ધૃતિ-કીર્તિ-બુદ્ધિ-લક્ષ્મી-લીલા-પ્રકાશકઃ ।

જીયાત્ પશ્ચ-નમસ્કારઃ, સ્વઃસામ્રાજ્ય-શિવપ્રદઃ ॥ ૧૫ ॥

‘સિદ્ધસેન’-સરસ્વત્યા, સરસ્વત્યાપગાતે ।

‘શ્રીસિદ્ધચક્ર(નમસ્કાર) માહાત્મ્ય,’ ગીતં શ્રીસિદ્ધપત્તને ॥ ૧૬ ॥

इति श्रीसिद्धसेनाचार्यविरचिते श्रीनमस्कारमाहात्म्ये अष्टमः प्रकाशः समाप्तः ॥

5

શ્રી, હી, ધૃતિ, કીર્તિ, બુદ્ધિ અને લક્ષ્મીની લીલાને પ્રકાશ કરનાર (આપનાર) તથા સ્વર્ગનું સામ્રાજ્ય અને મોક્ષને આપનાર પંચ-નમસ્કાર મત્ર નિરતર જયવત રહો ॥ ૧૫ ॥

શ્રી સરસ્વતી નદીને કાઠે આવેલ શ્રી સિદ્ધપુર નગરમાં શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિની વાળીં આ શ્રી સિદ્ધચક્રનું (નમસ્કારનું) માહાત્મ્ય ગાયુ છે ॥ ૧૬ ॥

પરિચય

10

શ્રી ‘નમસ્કાર માહાત્મ્ય’ની એક પુસ્તિકા શ્રી કેસરબાઈ જ્ઞાનમંદિર, પાટણ, તરફથી પ્રકાશિત થયેલી છે । તેમાં મૂલ અને ભાવાર્થ બને છે । તેનું સંપાદન પ. ધૂ. પં. શ્રી કાન્તિવિજયજી ગણિધરે કરેલ છે । એ પુસ્તિકાને સામે રાહીને પ્રસ્તુત સંદર્ભ તૈયાર કરેલ છે ।

આ કૃતિના રચયિતા શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિ છે । તેઓ અંતિમ શ્લોકમાં કહે છે કે “સરસ્વતી નદીના તીરે સિદ્ધપત્તન (સિદ્ધપૂર-પાટણ) નગરમાં આ ‘નમસ્કાર માહાત્મ્ય’ શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિની વાળીં આ ગાયું હતું ।” 15

આ પ્રથમી રચના સ્વયં કહી આપે છે કે તેના નિર્માતા કોઈ મહાન ઓતિધર મહાપુરુષ હોવા જોઈએ, તે વિના આવી શ્રદ્ધારસની મહાનદી સમી આ કૃતિનો પ્રભવ અશક્ય છે । સાહિત્ય, અધ્યાત્મ, યોગ વગેરેની દૃષ્ટિ આ રચના સ્વયં પરિપૂર્ણ માસે છે ।

આ પ્રથમ કર્તા વિષે અધિક જાણવામાં આવ્યું નથી । સંભવ છે કે આ સિદ્ધસેનસૂરિ તે સિદ્ધસેન દિવાકર અથવા શ્રી તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રની ‘સિદ્ધસેની’ ટીકાના કર્તા શ્રી સિદ્ધસેનાચાર્ય હોવા જોઈએ । 20

જાણે અષ્ટકર્મને છેદવા માટે જ ન બનાવ્યા હોય એવા આઠ પ્રકાશોમાં આ કૃતિ રચાયેલી છે । પ્રથમ પ્રકાશમાં પ્રંથનું મંગલ અને નવકારનું પ્રથમ પદ, દ્વિતીય પ્રકાશમાં દ્વિતીયપદ, તૃતીયમાં તૃતીય, ચતુર્થમાં ચતુર્થ અને પચમમાં પચમપદ ગવાયુ છે । અતિમ ચાર પ્રકાશોમાં નવકારને લગતા અન્ય સર્વ વિષયોને સંક્ષેપવામાં આવ્યા છે ।

આ કૃતિની અનેક વિશેષતાઓ છે । તેમાંની એક વિશેષતા એ છે કે નવકારના પ્રથમ ૩૫ 25 અક્ષરોમાંના પ્રત્યેક અક્ષર પર એ કૃતિમાં સ્વતંત્ર ચિંતન છે ।

નમસ્કાર-મંત્રને સંક્ષેપમાં જાણવા ઇચ્છનારાઓ માટે આ કૃતિ અત્યંત ઉપયોગી છે ।

[६०-१५]

श्रीजिनप्रमखरिचित

पञ्चनमस्कृतिस्तुतिः

[अनुष्टुप् छन्दः]

- 5 प्रतिष्ठितं तमःपारे, पारेवाग्वर्त्तिवैभवम् ।
 प्रपञ्चं वेधसः 'पञ्च-नमस्कार'मभिष्टुमः ॥ १ ॥
 अहो ! पञ्चनमस्कारः, कोऽप्युदारो जगत्सु यः ।
 सम्पदोऽष्टौ स्वयं धत्ते, दत्तेऽनन्ताः स्तुतः सवाम् ॥ २ ॥
 दत्तेऽनुकूल एवान्यो, भुक्तिमात्रमपि प्रभुः ।
 10 एष पञ्चनमस्कारः, प्रतिलोम्येऽपि मुक्तिदः ॥ ३ ॥
 नमस्कारनरेन्द्रस्य, किमपि प्राभवं स्तुमः ।
 यदीयकृत्कृतेनाऽपि, विद्रवन्ति द्विषः क्षणात् ॥ ४ ॥
 सिद्धयोऽप्यणिमाद्यास्ता, नमस्कारमधिष्ठिताः ।
 सप्तपट्यक्षरात्माऽपि, यदसौ प्रणवेऽविशत् ॥ ५ ॥

15

अनुवाद

- अंधकारनी पेले पार रहेला (प्रकाशरूप), वाणीमां रहेली शक्तिथी पर (एटले—जेनुं वर्णन करवामां वाणी असमर्थे छे) अने ब्रह्म(ज्ञान)ना विस्ताररूप (?) पंच-नमस्कारनी अमे स्तुति करीए छीए ॥ १ ॥
 अहो ! (आ) पंचनमस्कार त्रण जगतमां कोई अद्वितीय उदार छे, जे स्वयं आठ संपदाओ (विश्राम-स्थानो) ने धारण करे छे, (पण) स्तुति करायेलो ते (पंच-नमस्कार) सज्जनोने अनन्त संपदाओ आपे छे ॥ २ ॥
 20 बीजो स्वामी अनुकूल (प्रसन्न) थाय तो ज केवल भुक्ति-भोग मात्रने आपे छे । (ज्यारे) आ पंच-नमस्कार प्रतिलोमे (व्युत्क्रमथी—पश्चानुपूर्वथी गणवा छता) पण मुक्तिने आपनार छे ॥ ३ ॥
 नमस्काररूपी महाराजाना महिमानुं अमे केवल वर्णन करीए के (नमस्कार नरेन्द्रना ते अनिर्वचनीय महिमाने अमे स्तवीए छीए के) जेना फकारमात्रथी शत्रुओ एक क्षणमां नाश पामे छे ॥ ४ ॥
 ते (अत्यन्त विख्यात) अणिमादि (आठ) सिद्धिओ पण नमस्कार(मंत्र)मां अधिष्ठित छे । तेथी
 25 सड(अड)सठ अक्षरवालो होवा छतां पण आ मंत्र प्रणव-ओंकारमां समाई गयो छे ॥ ५ ॥

१. 'नन्तास्तु ताः सवाम्' J । २. 'ओम्बोऽपि' H । ३. बह्ममोक्षमित्याह्वायः । ४. माहात्म्यम् ।
 ५. अष्टपट्यं J ।

शिरस्त्रादिधिपा धीरैः, स्वाङ्गदेशनिवेशिता ।

नमस्कृतेर्नवपदी, कटरे(?) वज्रपञ्जरः ॥ ६ ॥

वर्ण्यतां श्रीनमस्कारात्, कार्मणं किमतोऽधिकम् ? ।

यत्सम्प्रयोगतः पांशुरपि संवनयेज्जगत् ॥ ७ ॥

नमस्कारं स्तुर्मः सिद्धं, यत्पदस्पर्शपूतया ।

5

प्रत्याच्छादितसर्वाङ्गः, शान्तिमासादयेज्ज्वरी ॥ ८ ॥

नववर्णीं नमस्कृत्य, कृती प्रतिपदं जपेत् ।

विधत्ते विविधाऽनिमविधाऽविग्रहनिग्रहम् ॥ ९ ॥

कर्णिकाष्टदलाखं हृत्पुण्डरीकं निवेश्य यः ।

ध्यायेत् पञ्चनमस्कारं, संसारं मन्तरेत्तराम् ॥ १० ॥

10

धीर-पुरुषो नमस्कारना नव पदो (वज्रपञ्जर-स्तोत्रमा बताव्या मुजब) शिरस्त्राण वगैरेनां बुद्धिधी पोताना शरीरना जुदा जुदा भागोमा स्थापेला छे । आनी आगळ वज्रतुं पाजरुं पण शुं (शा कामतु) ४

(आ रीते पण न्यास करी शकायः—प्रथम पद ‘नमो अरिहताण’ बोलतां मस्तक परानी चोटलीना भाग उपर हाथ फेरवो, ए ज प्रमाणे—त्रीजु पद बोलतां कपाळ उपर, त्रीजु पद बोलता जमणा काने, चौथु पद बोलता खाढो-आख उपर, पांचमु पद बोलता जमणा कानने, छट्टु पद बोलता जमणा 15 शखे—ललाटना जमणा खुणामां अने बाक्तीना पदो वखते ग्रेप विदिशाओमा हाथ फेरवो) ॥ ६ ॥

कहो, श्रीनमस्कार (मत्र) थी वधीने त्रीजु कयु मोटुं कामण छे / जेना विधिपूर्वक मयोगथी धूळ पण जगतने वश करी शके छे (अर्थात् नमस्कार-मंत्रना मयोगथी मिद्ध करेली धूलमा पण विखने वशी-करण करवानु सामर्थ्य छे) ॥ ७ ॥

ते सिद्धनमस्कारनी अमे स्तुति करीए छीए (मत्रोद्धार—“नम. मिद्धम ।”) के जे मंत्रना पद- 20 स्पर्शार्थी पवित्र थयेली कामळवडे (पोताना) सर्व-शरीरने ढाकी देनाग नाववाळो (माणस) शानिने पामे छे । (अर्थात् मिद्ध नमस्कार गणीने ओढेला वखथी गमे तेवो नाव शान थाय छे) ॥ ८ ॥

नववर्णी—‘नमो लोए सव्व साहूण’ पदने नमस्कार करीने ए पदरूप मंत्रने पगले पगले (प्रतिक्षण) जपतो एवो धर्मी (पुण्यवान) पुरुष आवनाग विप्रोने विग्रह (लडाई) विना सहेलाईथी गेकी शके छे (१) ॥ ९ ॥

25

कर्णिका सहित आठ पत्रवाळा हृदय-कमलमा पचनमस्कार (ना नवपद) ने स्थापन करीने जे ध्यान करे ते संसारने शीघ्रतः तरी जाय छे ॥ १० ॥

६. प्रथमं पदं शिखायाश्च, द्वितीयं भाले, तृतीयं दक्षिणकर्णोपरि, चतुर्थमवधौ, पञ्चमं सम्प्रत्यक्षेण पृष्ठे दक्षिणशङ्खे—इत्यादिविद्ध ।

७. मयोगतः बाहुकाऽपि वशीकुरुते । ८. नमः । ९. सुधीः । १०. स तरेत्तराम् ।

30

- सप्तर्षि-पदैर्वश्ये, वर्णमालिरूप्यते च यत् ।
 क्रमादावर्चयन् सम्यगेति शान्तैः (शान्ते) निशान्तताम् ॥ ११ ॥
 आद्याक्षराण्यपीष्टार्थसिद्धयै स्युः परमेष्ठिनाम् ।
 विन्दुरप्यमृत(तं) किं न, नाशयेद् विषविक्रियाम् ॥ १२ ॥
 5 कराङ्गुलीषु विन्यस्य^१हृदादीन् ध्यानमानयन् ।
 प्रेत्यहपन्नगव्यूहव्यपोहे गरुडायते ॥ १३ ॥
 गुरुन् पञ्च क्रमाद् ध्यायन्, मुद्रया परमेष्ठिनाम् ।
 गूढप्ररूढमचिरात् कर्मप्रस्थि विमोचयेत् ॥ १४ ॥
 षोडशाक्षरमानं(?) श्रद्धापरमः परमेष्ठिनाम् ।
 10 प्राणी प्रणिदधानोऽप्युपवासफलमेधते ॥ १५ ॥

- नमस्कार महामन्त्र—सह(अह)सठ अक्षरो अथवा पदो वश्यादिने उद्देशीने जे (रकादि) वर्णमां
 आलेखवामां आवे ते वर्ण मुजब वश्यादि कृत्य थाय छे । वशीकरण द्वारा वश बर्नने ते पग वगोरेने
 पूजतो आवे छे (आवीने पगे पडे छे) अने शान्तिनु धाम बनी जाय छे—शान्त बनी जाय छे ॥ ११ ॥
 परमेष्ठिओना प्रारभना अक्षरो (एटले अरिहंतनो अ, सिद्धनो सि, आचार्यनो आ, उपाध्यायनो
 15 उ अने साधुनो सा—असिआउसा) पण इच्छित वस्तुनां प्राप्ति माटे थाय छे । शु विन्दु (जेटरुं) पण अमृत
 क्षेत्नी विक्रियानो नाश नथी करतु ? अर्थात् करे ज छे ॥ १२ ॥
 पांचे पदो बोलतां क्रमशः बने अंगूठा वगोरेना संयोगी अरिहंतादिनुं कराङ्गुलीओमा न्याम
 करीने अरिहंतादिनु ध्यान करतो पुण्यात्मा विघ्नरूप सर्पसमूहने विषे गरुडरूप थाय छे ॥ १३ ॥
 परमेष्ठिमुद्रावडे अनुक्रमे पांच (अरिहंतादि) गुरुओनु ध्यान करतो (आत्मा) गूढ अने वधेली (दृढ
 20 मूलवाळी) कर्मप्रस्थिने शीघ्र छोडी नाखे छे । (मन्त्रशास्त्रनी दृष्टि १०८ जापथी बीजाण करेल कामणरूप
 प्रथि—बन्धनने छोडी नाखे छे) ॥ १४ ॥
 अत्यन्त श्रद्धावाळो आत्मा परमेष्ठिओना सोळ अक्षरवाळा (अ—रि—ह—न्त—सि—द्ध—आ—य—रि—
 य—उ—व—ज्ज्ञा—य—सा—हु) मंत्रनु ध्यान करवाथी एक उपवासना फळने पामे छे* ॥ १५ ॥

११. 'वधौ पदे' J । १२. कोष्ठकेषु ।

- 25 १३. पञ्चस्वपि पदेषु क्रमेणब्रुव्यादिसंयोगः । १४. विघ्न । १५. 'नैव तीर्यते' । १६. १०८ जापेन
 परकृतदुष्टकार्मणप्रस्थिमेद । १७. 'अरिहंत-सिद्ध-आचार्य-उपज्ज्ञाय-साहु' हृत्पक्षराण्यष्टदलकमले सकृदङ्गिके नवपदीं
 जपन् वा चतुर्थफलमश्नते । शगानि त्रीणि वटवर्ण (अरिहंत सिद्ध) खत्वारि चतुरक्षर (अरिहंत)पञ्च(ज्ञाऽ)वर्ण जपन्
 योगी चतुर्थफलमश्नते । १८. 'नोऽप्योपवस्त्रफल' J ।

- * अर्थात् बसो बार ए सोळ अक्षरोने कर्णिकासहित एवा कमळमा अरिहंतादि नवपदोने स्थापीने अथवा त्रणलो
 30 बार छ वर्णवाळो 'अरिहंत सिद्ध' एवो मंत्र, अथवा चारसो बार बार वर्णवाळो 'अरिहंत' एवो मन्त्र, अथवा पाचसो
 बार 'अ(ऽ)' वर्णने जपतो योगी एक उपवासना फळ मेळवे छे । आ तो स्थूल फळ छे, खरी रीते तो ते स्वर्ग के
 अपवर्गने पण पामे छे ।

विद्युजलाग्निभूपाल-व्याल-चौरारि-मारिजम् ।
 भयं वञ्चयते पञ्चनमस्कारं च संस्मरन् ॥ १६ ॥
 अराध्य विधिवत् पञ्चनमस्कारमुदारधीः ।
 लक्षजापेन पापेन, मुक्तं आर्हन्त्यमश्रुते ॥ १७ ॥
 ऐहिकं फलमीप्सुनामष्टकर्मप्रसाधिनी ।
 मुक्तयर्थिनां च स्वादेर्षेवाष्टकर्मनिषेधिनी ॥ १८ ॥

5

पञ्च-नमस्कारे सारी रीते स्मरण करनारो वीजली, पाणी, अग्नि, राजा, हिंसक पशु, नीर, शत्रु
 अने मरकीथी उत्पन्न थना भयने दूर करे छे (अर्थात्—

‘थमेऽ जल जलग्नि चित्ति य मितो वि पचनवकारो ।

अरि-मारि-चोर-राउल-घोरुवसग [अमुगस्स मम वा] पणासेह ॥ स्वाहा ॥’ 10

आ मंत्रने चदनकर्पूरवडे लीपिली भूमि पर मूकेली (१) एक वही उपर लम्बवो । तेनां नांचे अरिहत
 यगेरे पाच टिकिका-चिहो करीने पछी प्रथम नवकारानु स्मरण करवु अने ते पछी ‘थमेऽ०’ गाथानो
 प्रतिदिन १०८ बारानो अक्षतवडे जाप २१ दिवस करत प प्रचारना भयो नडता नथी । ॥ १६

उदार बुद्धिवालो पुरुष विधिवर्धक एक लाभ जापथी पञ्च-नमस्कारनां आराधना करे तो पापथी
 मुक्त वनी तीर्थकरपणने पामे छे ॥ १७ ॥ 15

आ (पञ्च नमस्कृति) मांसारिक फळोने चाहनाराओना आठ *कर्मोने मिद करनारी अने गोक्षाभि-
 लायीओना (ज्ञानावरणादि) आठ कर्मोने नाश करनारी छे ज ॥ १८ ॥

सखावो — गुलपंचकनामोत्था विद्या स्वात पोडशाक्षरी ।

जपन् शतवर्षं तस्याश्चतुर्थस्यामुयात्फलम् ॥ ३९ ॥

शतानि त्रीणि वृद्धवर्णं चत्वारि चतुरक्षर ।

पञ्चवर्णं जपन् योगी चतुर्थफलमश्नुते ॥ ४० ॥

प्रवृत्तिहेतुरेवैतदमीषां कथित फलम् ।

फलं स्वर्गोपवर्गां तु वदन्ति परमाथेतः ॥ ४१ ॥

—श्रीमद् हम्पचन्द्राचार्यविरचित योगशास्त्रे अष्टमः प्रकाशः ।

१९. ॐ थमेह य (जलं) जलग्नि चित्तिवमिचोवि पचनवकारो । अरि-मारि-चोर-राउल-घोरुवसगं 25

[अमुगस्स मम वा] पणासेह । स्वाहा ॥ एतत्कपूरचन्दनैकम्या मौल्यां वह्निकापट्टे लिखित्वा अष्टटिकिकापञ्च-
 कमहेदादीनां कृत्वाऽऽथै नमस्कारं स्मृत्या, तत “ ॐ थमेह ” इत्यादि १०८ तन्त्रुलैर्जपः कर्त्तव्यः दिनानि २१ यावत् ।
 २०. ‘कारस्य स’ J ।

२१. मुक्तमार्ह J । २२. ‘प्रसाधनी H । २३. शाश्वतिक-पौष्टिक-विद्वेषण-मोहोन्नाटन-

मार्ग-वश्य-स्तम्भनाकथानि ।

* स्तम्भं विद्वेषमाकृष्टिं, पुष्टिं शान्तिप्रचालनम् ।

30

वश्य वधं च तं कुर्यात्, पूर्वोपाभिसुख. क्रमात् ॥ २ ॥

—विद्यानुशासन (इस्तलिखित) पृष्ठ २०.

१ स्तम्भन, २ विद्वेषण, ३ आकर्षण, ४ पुष्टि, ५ शान्ति, ६ उच्चाटन, ७ वश्य अने ८ मार्ग आ आठ कर्म छे ।

- विपदामभिचारस्योपादानस्याखिलश्रियाम् ।
 स्मर्ता नमस्कृतेः स्वर्गिर्वर्णेण बरिवस्यते ॥ १९ ॥
 चतुर्दशानां पूर्वाणामेवौऽस्त्युपनिषत् परा ।
 आद्या सकलविद्यानां, बीजानां प्रकृतिः परा ॥ २० ॥
 5 ह्रदं पथ्यदं पथ्यं, परलोकाध्वयायिनाम् ।
 परमास्त्रं नृणां मोहराजयुद्धाय सज्जताम् ॥ २१ ॥
 प्राणी प्राणप्रयाणस्य, क्षणे ध्यायन् नमस्कियाम् ।
 लभते सुगैतीर्तिकाः, पाप्मा न स्तुतपूर्वपि ॥ २२ ॥
 नमस्कृतिं कृपाविचैः, श्रोत्रयोः प्राभृतीकृताः ।
 10 स्वीकृत्य पुण्यसन्ध्यां च, तिर्यञ्चोऽपि ययुर्दिवम् ॥ २३ ॥
 त्रिदण्डिनं निगृह्णाऽसियष्टिना 'श्रेष्ठिनन्दनः' ।
 नमस्कारस्य महसौऽसाधयत् स्वर्गपुरुषम् ॥ २४ ॥

विपत्तिओने दूर करवा माटे अभिचारमन्त्रप्रयोगरूप अने समग्र संपत्तिओना उपादान-मूलकारणरूप नमस्कारनुं स्मरण करतार देव-समूहवडे पूजाय छे ॥ १९ ॥

- 15 आ (नमस्कार) चौद धूर्वोना परम साररूप छे, समस्त विद्याओनु आदि कारण छे अने बीज-मंत्रोनी परा-उत्कृष्ट प्रकृति (जन्मभूमि) छे ॥ २० ॥

परलोकना मार्गे प्रयाण करनाराओने आ नमस्कार मार्गमा हितकारी एवु उत्तम भातु छे अने मोहराज साथे युद्ध करवाने सज्ज यता मनुष्योनु अमोघ अस्त्र छे ॥ २१ ॥

- 20 पहेलां जेणे स्मरण नथी कर्तु एवो पापी प्राणी पण मरण समये नमस्कार-मंत्रनु ध्यान करतो अनेक प्रकारनी सुगतिओने प्राप्त करे छे* ॥ २२ ॥

कृपालु चित्तवाळा (सज्जनो) बडे कानमां नमस्कारनी भेट करायेला एवा तिर्यंचो पण पवित्र छे सन्ध्या (ध्यान) जेनी एवी नमस्कृतिने स्वीकारिने स्वर्गे गया ॥ २३ ॥

(शिवनामे) श्रेष्ठि-पुत्रे तलवारवडे त्रिदंडीनो निग्रह करीने नमस्कारना प्रभावथी सुवर्णपुरुषने सिद्ध कर्थो ॥ २४ ॥

- 25 २४. 'मेवैवोप' J । २५. इय H । २६. पथ्योदन H ।

२७. सुगति नैकान् पाप्मनः कृतपूर्वपि J । २८. कृपाविचैः J । २९. पुण्यसन्ध्यां च H । ३०. 'सा साधयन् स्वर्गपौरुषम्' J ।

* (पाठांतर मुजव-पूर्वे जेणे अनेक पापो कर्थो होय एवो प्राणी पण मरणसमये नमस्कारनु ध्यान करे तो सुगतिने पामे छे ।)

સ્મૃત્વા પચ્ચનમસ્કારં, પ્રવિષ્ટાયાસ્તમોઘૃહમ્ ।
 ઘટન્યસ્તો 'મહાસત્યાઃ', પન્નગઃ પુંષ્પમાલવત્ ॥ ૨૫ ॥
 નમસ્કારેણ સમ્બોધ્ય, માતુલિજ્ઞચનાન્તરમ્ ।
 પ્રાણત્રાણં સ્વપરયોર્વ્યધત્ 'શ્રાદ્ધપુજ્ઞવઃ' ॥ ૨૬ ॥
 યક્ષતાં 'હુન્ડિકઃ' પ્રાપત્, સુકુલં 'ચન્ડપિજ્ઞલઃ' ।
 5
 ઇતસ્તાદ્ગુણસ્ફાતિ, 'સુદર્શનઃ' સુદર્શને ॥ ૨૭ ॥
 એષ માતા પિતા સ્વામી, ગુરુનેત્રં મિષૈક્ સલા ।
 પ્રાણસ્ત્રાણં મતિર્દીપઃ, શાન્તિઃ પુષ્ટિર્મહન્મહઃ ॥ ૨૮ ॥
 નિધયઃ સન્નિધૌ કામધેનુરપ્યનુગૌમિકા ।
 10
 ભૂમૃતો મૃતકાસ્તસ્ય, યસ્ય નૈષ હૃદા હિરુક્ ॥ ૨૯ ॥
 નાસ્યેયત્તા પ્રભાવાણાં, ક્રમવર્તિતયા ગિરા ।
 મિતાપુષ્ટવાચ્ચ સર્વોઽપિ, ન્યક્ષેણ મણિતું ક્ષમઃ ॥ ૩૦ ॥
 સર્વાઽવસ્થોચિતં સર્વશ્રુતસારં સનાતનમ્ ।
 પરમેષ્ઠિમહામન્ત્રં, ભક્તિતન્ત્રમુપાસ્મહે ॥ ૩૧ ॥

પચ્ચ-નમસ્કારમન્ત્રનું સ્મરણ કરીને અંધારા ઘરમા ગયેલી (શ્રીમતી નામની) મહાસતીને ઘડામાં 15
 રહેલો સર્પ ફૂલની માલા બની ગયો ॥ ૨૫ ॥

(જિનદાસ નામના) ઉત્તમ શ્રાવકે બીજોરાના વનમા વ્યન્તરદેવને નમસ્કારમન્ત્રવડે પ્રતિબોધ કરીને
 પોતાના અને પરના પ્રાણોની રક્ષા કરી ॥ ૨૬ ॥

નમસ્કાર-મન્ત્રના પ્રભાવથી હુંડિક નામનો ચોર મહર્ષિક યક્ષપણને પામ્યો, ચન્ડપિંગલ નામનો
 ચોર ઉત્તમકુલને પામ્યો અને સુદર્શન નામના શેઠ જિનમતને વિષે ઉત્તમ ગુણોની વૃદ્ધિને પામ્યા ॥ ૨૭ ॥ 20

આ નમસ્કાર-મન્ત્ર માતા, પિતા, સ્વામી, ગુરુ, નેત્ર, વૈધ, મિત્ર, પ્રાણ, રક્ષણ, બુદ્ધિ, દીપક, શાન્તિ,
 પુષ્ટિ અને મહાજ્યોતિ છે ॥ ૨૮ ॥

જેતા હૃદયથી આ (નમસ્કાર-મન્ત્ર) દૂર નથી, તેની પાસે (નવ) નિધિઓ રહે છે, કામધેનુ પણ
 તેની અનુગામિની બને છે અને રાજાઓ તેના નોકર થઈને રહે છે ॥ ૨૯ ॥

આ નમસ્કારના પ્રભાવો આટલા જ છે એવું નથી । વાળી તો ક્રમવર્તી છે અને આશુચ્ચ પણ 25
 પરિમિત છે, તેથી આનો પ્રભાવ વિસ્તારથી કહેવા માટે કોઈ પણ સમર્થ નથી ॥ ૩૦ ॥

વ્રથી અવસ્થાને યોગ્ય, બધા શાસ્ત્રોનાં સારભૂત, સનાતન-શાશ્વત અને ભક્તિનાં તંત્રરૂપ પરમેષ્ઠિ
 મહામન્ત્રની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ ॥ ૩૧ ॥

૩૧. પુષ્પમાલ્યમૃત્ J । ૩૨. સત્કુલં J ।

૩૩. યુષ્ક J પ્રતી પાઠાન્તરમ્ । ૩૪. ંજ મતિર્દીપઃ J । ૩૫. ગાયુકા J ।

(શાદુલભિક્રીડિત-વૃત્તમ્)

उच्चैर्जैनलक्ष्मणविदितो विभक्त सुवर्णान्मतां,
भक्ष्यानन्दनभद्रशैलमहिमा, रोचिष्णुचूलाश्रितः ।

5 अस्तु श्रीजिनैर्गंहभास्वररुचिस्थानं लसभिर्जरः,
मोऽयं वः परमंष्टिपञ्चकनमस्कारः सुमेरुः श्रिये ॥ ३२ ॥

मान्नायावयवां जिनप्रभगुरुर्यां सुत्रयामासिवान्,
दिव्यां 'पञ्च-नमस्कृति-स्तुतिमिमामानन्दनन्दन्मनाः ।

यस्यैषाશ્રિત કપ્ઠસીમનિ મદા મુક્તાલતાવિઞ્ઞેમં,
તં મુશ્વન્ત્યચિરેણ વિઘ્નનિચયાઃ ક્ષિપ્યન્તિ ચ શ્રીમરાઃ ॥ ૩૩ ॥

10 જે લાલ્લો માણસોમા અત્યન્ન પ્રસિદ્ધ છે, સુદર વર્ણ(અશ્વર)મયતાને વારણ કરનારો છે. મધ્ય પુરુષોને-મોક્ષામિલાપીએને આનંદ આપનારો તથા ભદ્રપુરુષોના શાલાગૃહ સમાન છે, દેદીપ્યમાન ચૂલકાથી સુશોભિત છે, જે શ્રીજિનેશ્વર ભગવાનને વિષે મનવાલા પુરુષોનાં અતિશયવાલી રુચિનું સ્થાન છે અને જેમા દેવતાઓનું અધિષ્ઠાન છે તે આ પૃચ-પરમેષ્ઠિ-નમસ્કારરૂપી સુમેરુ તમારા કલ્યાણને માટે થાઓ ।

(આ ધ્યોકમા મેરુ પર્વતના *રૂપકથી નમસ્કારમંત્રને વર્ણવ્યો છે) ॥ ૩૨ ॥

15 આનન્દથી ઉલ્લમિત મનવાલા 'શ્રીજિનપ્રભમૂર્તિ' આમ્નાયના અગોવાલી દિવ્ય આ 'પञ्च-नमस्कृति' નામની સ્તુતિની રચના કરી છે; મોતીના હારની સમાન શોભાવાલી આ પૃચનમસ્કૃતિ જેના કઠ-પ્રદેશમાં મદા ગોમે છે તેને વિઘ્નોની પરપગ શીઘ્ર છોટી દે છે અને લક્ષ્મીના મળ્હો મેટે છે ॥ ૩૩ ॥

परिचय

આ સ્તુતિની ત્રણ પ્રતિઓ મળી હતી; જેમાંની એક પ્રતિ વડોદરા, શ્રીહસવિજયજી શાસ્ત્રમંદિર - 20 જૈનજ્ઞાનમંદિરની પ્રતિ નં. ૧૬૬-૭ હતી; બીજી મુવઈ, ગંગલ ઇશ્યાટિક મોસાયટી પ્રતિ નં. ૩૬૨ હતી; ત્રીજી પ્રતિ 'નમસ્કારકથાસ્યાનટીકા' ના પૂર્વભાગમા સમગ્રરૂપે આપેલી હતી, જેના ફોટોસ્ટેટિક કોપી અમારા સમગ્રમાં છે । ૭ ત્રણે પ્રતિઓ ઉપરથી પાઠ સુધારીને અહીં આપેલ છે, છેવટે મુનિ શ્રીજિનવિજયજીએ છપાવેલા ફોર્મ્સ ઉપરથી પાઠમેદો લઈ, તેમા છપાયેલી શબ્દસ્થલટિપ્પણીનો પણ અહીં સમાવેશ કર્યો છે । આ મીતે મૂલ, શબ્દ-ટિપ્પણી, પાઠાતરો અને અનુવાદ સાથે આ સ્તોત્રને અહીં પ્રગટ કર્યું છે ।

25 આ સ્તોત્રના કર્તા સ્વરત્રગચ્છીય શ્રીજિનપ્રભમૂર્તિ, ચૌદમી સદીમાં એક પ્રતિભાશાલી વિદ્વાન તરીકે જૈન સાહિત્યમાં પ્રસિદ્ધિ પામેલા છે । તેમણે સ્તોત્રસાહિત્યમા અનેક કૃતિઓ રચી છે, તેમની માંત્રિક તરીકેનાં સ્થાપિત પણ તેમના ચરિતવર્ણનો અને કૃતિઓ નોંધે છે । શ્રીજિનપ્રભમૂર્તિ નમસ્કાર વિશે આ કૃતિમા વિશિષ્ટ માહિતી આપી છે અને તેના આમ્નાયનું મૂચન પણ કર્યું છે । વગ્રીશ અનુદુપ્ છદમાં આ કૃતિ છે ।

૩૬. ભટ્ટાર્ણાં શાલાગૃહ મંદિરમ્ । ૩૭. જિનગા જિગ્ધવિષયા ઇન્દ્રા યેષાં તે, આસ્વરાતિશાયિની 30 રુચિર્ગત્યા તસ્યા સ્થાન વિષય ।

* મેરુના પશ્ચિમ અર્થ .—

જે ઉચ્ચારમાં એક લાલ્લ યોજન પ્રમાણ પ્રસિદ્ધ છે, સુવર્ણમય શરીરને ધારણ કરનાર, ઉત્તમ પુરુષોને આનંદદાયી એવા ભદ્રશાલ વનથી યુક્ત છે, સુશોભિત શિશ્વરવાલો છે, દેદીપ્યમાન કાન્તિવાલા શ્રીજિનાલયોના સુદર સ્થાનરૂપ છે, જેમાં દેવતાઓ ક્રીડા કરે છે, એવો તે સુમેરુ પર્વત તમારા કલ્યાણને માટે થાઓ ॥ ૩૨ ॥

35 ૩૮. 'વિષ્ણમા H ।

पंचमगतमहासुखस्वधाम्नुत

नमो अरिहताणं
 नमो सिद्धाणं
 नमो आयरियाणं
 नमो उवझायाणं
 नमो लोए सब्बसाद्धूणं ।
 एस्सो पंचनमुक्कायो, सब्बपाजप्पणसणो ।
 मंगलणं च सव्वेत्तिं पढमं दुव्वइ मंगलं ॥

प. मुलिक्री पुण्यविजयजीमहाराज
 हस्तलिखित पाठ.

[६१-१६]

श्रीजिनप्रभसूरिरचितः

पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारस्तवः ॥

(अनुष्टुप्-वृत्तम्)

स्वःश्रियं श्रीमदहन्तः, सिद्धाः सिद्धपुरीपदम् ।

5

आचार्याः पञ्चधाचारं, वाचका वाचनां वराम् ॥ १ ॥

साधवः सिद्धि-साहाय्यं, वितन्वन्तु विवेकिनाम् ।

मङ्गलानां च सर्वेषां, प्रथमं भवति मङ्गलम् ॥ २ ॥

अहमित्यक्षरं माया-बीजं च प्रणवाक्षरम् ।

एवं ज्ञानस्वरूपेण, ध्येयं ध्यायन्ति योगिनः ॥ ३ ॥

10

हृत्पद्मं षोडशदलं, स्थापितं षोडशाक्षरम् ।

परमेष्ठिस्थितं बीजं, ध्यायेदक्षरदं मुदा ॥ ४ ॥

मन्त्राणामादिमं मन्त्रं, तन्त्रं विमौघनिग्रहम् ।

ये स्मरन्ति सदैवैनं, ते भवन्ति 'जिनप्रभाः' ॥ ५ ॥

अनुवाद

15

विवेकी पुरुषोने श्री अरिहंतो स्वर्गनी लक्ष्मी, सिद्धो सिद्धपद, आचार्यों पांच प्रकारनो आचार उपाध्यायो श्रेष्ठ शास्त्रज्ञान अने साधुओ सिद्धिमां (मोक्षमार्गमां) मदद आपो । ए पांच परमेष्ठिओने कारायेल नमस्कार सर्व मंगलोमां प्रथम मंगल छे ॥ १-२ ॥

'ॐ ह्रीं अहं' रूप ध्येयनुं योगीओ ज्ञानरूपे (१) ध्यान करे छे ॥ ३ ॥

षोडशदल हृदयकमळनी सोळ पांखडीओमां सोळ स्वरो अथवा 'अ-रि-हं-त-सि-द्ध-आ-य-रि-य-उ-20 व-ज्ज्ञा-य-सा-हु' ए षोडशाक्षर अनुक्रमे स्थापवा । तेनी मध्यमां मोक्षदायक श्री परमेष्ठिबीज (ॐ अथवा ५३) नुं प्रसन्ननापूर्वक ध्यान करवुं । ए बीज सर्व मंत्रोमां प्रथम मंत्र छे अने विघ्नसमूहनो नाश करनार महान तंत्र पण ए ज छे । जेओ एनु सदैव ध्यान करे छे तेओ श्री जिनेश्वरनी कान्ति समान कान्तिवाळा पाय छे (अही 'जिनप्रभाः' पद बढे कर्ताए पोलातुं नाम पण छेपित कयुं छे ।) ॥ ४-५ ॥

परिचय

25

आ स्तोत्रमां खरतरगच्छीय आचार्य श्रीजिनप्रभसूरिए पांच अनुष्टुप् श्लोकोमां पांच परमेष्ठी भग-
वंतोनी स्तुति करी छे । ए स्तोत्र धूना, मांडारकर रिसर्च इन्स्टिट्यूटनी आदिनाथ महाप्रभावक स्तोत्र नामनी
हस्तलिखित प्रति नं. १२८४-२८४ मांथी प्राप्त भयुं छे । ए स्तोत्रने अही अनुवाद साथे प्रकाशित कयुं छे ॥

[૬૨-૧૭]

શ્રીકમલપ્રભસૂરિવિરચિતં જિનપંચરસ્તોત્રમ્

- 5 ॐ હૌં શ્રીં અહૈં અર્હદ્ભ્યો નમો નમઃ ।
 ॐ હૌં શ્રીં અહૈં મિદ્ધેભ્યો નમો નમઃ ।
 ॐ હૌં શ્રીં અહૈં આચાર્યેભ્યો નમો નમઃ ।
 ॐ હૌં શ્રીં અહૈં ઉપાધ્યાયેભ્યો નમો નમઃ ।
 ॐ હૌં શ્રીં અહૈં ગૌતમ-પ્રમુલ્લ-સર્વમાધુભ્યો નમો નમઃ ॥ ૧ ॥
- 10 ૧૫: પશ્ચ-નમસ્કારઃ, સર્વ-પાપ-શ્લેષકૃતઃ ।
 મજ્જલાનાં ચ સર્વેષાં, પ્રથમં મવતિ મજ્જલમ્ ॥ ૨ ॥
 ॐ હૌં શ્રીં જયે વિજયે, અહૈં પરમાત્મને નમઃ ।
 કમલપ્રભસૂરીન્દ્રો, ભાષતે જિનપંચરમ્ ॥ ૩ ॥
 ૧કમત્તોપવામ્ને, ત્રિકાલં યઃ પઠેદિદમ્ ।
 મનોઽમિલિપિતં સર્વં, ફલં સ લભતે ધ્રુવમ્ ॥ ૪ ॥
- 15 ભૂશ્યા-બ્રહ્મચર્યેણ, ક્રોધ-લોભવિવર્જિતઃ ।
 દેવતાગ્રે પવિત્રાત્મા, પપ્માર્મૈર્લભતે ફલમ્ ॥ ૫ ॥

અનુવાદ

- આ પવનમસ્કાર સર્વ પાપોનો નાશ કરનાર છે અને સર્વ મગલોમા પ્રથમ-ઉત્કૃષ્ટ મગલ છે ॥ ૨ ॥
- “ૐ હૌં શ્રીં જયે ! વિજયે ! અહૈં પરમાત્મને નમઃ.” ૧. મત્ર વડે પરમાત્મને નમસ્કાર કરીને
- 20 શ્રીકમલપ્રભસૂરિ શ્રીજિનપંચર નામના સ્તોત્રને કહે છે ॥ ૩ ॥
- જે (મનુષ્ય) ૧કામગ્નિ અથવા ઉપવામ કરીને ત્રિકાલ આ (સ્તોત્ર) ને મળે છે, તે નિશ્ચય-પૂર્વક સર્વ મનોવાંછિત ફલને પ્રાપ્ત કરે છે ॥ ૪ ॥
- ક્રોધ અને લોભથી રહિત ૧વો જે પવિત્ર પુરુષ ભૂશ્યા અને બ્રહ્મચર્ય વડે આ સ્તોત્રની રોજ નિયમિત સાધના કરે છે તે છ મહિનામાં ફલને પામે છે ॥ ૫ ॥

અર્હન્તં સ્થાપયેન્મૂર્તિ, સિદ્ધં ચક્ષુર્લલાટકે ।
આચાર્યં શ્રોત્રયોર્મધ્યે, ઉપાધ્યાયં તુ નાસિકે ॥ ૬ ॥

સાધુવુન્દં મૂલસ્યાગ્રે, મનઃશુદ્ધિં વિધાય ચ ।
દૂર્ય-ચન્દ્રનિરોધેનં, સુધીઃ સર્વાર્થસિદ્ધયે ॥ ૭ ॥

દક્ષિણે મદન્દેષી, વામપાર્શ્વે સ્થિતો જિનઃ ।
અક્લસન્ધિષુ મર્વજઃ પરમેષ્ઠી શિવકૂરઃ ॥ ૮ ॥ 5

પૂર્વાશાં ચ જિનો રક્ષેદાગ્નેર્થી વિજિતેન્દ્રિયઃ ।
દક્ષિણાશાં પરં વ્રજ, નૈર્ઋતીં ચ ત્રિકાલવિત્ ॥ ૯ ॥

પશ્ચિમાશાં જગન્નાથો, વાયવ્યાં પરમેશ્વરઃ ।
ઉત્તગં તીર્થકૃત્સર્વામી(ત્સાર્વર્થ)જ્ઞાનેઽપિ નિરજ્ઞનઃ ॥ ૧૦ ॥ 10

પાતાલ ભગવાનર્હઆકાશં પુરુષોત્તમઃ ।
રોહિણીપ્રમુલા દેવ્યો, રક્ષન્તુ સર્વલં કુલમ્ ॥ ૧૧ ॥

બુદ્ધિમાન્ પુરુષ, સર્વાર્થની સિદ્ધિ માટે મૂયનાડી અને ચન્દ્રનાડીને રોકીને અને મનની પવિત્રતા કરીને અરિહંતને મન્ત્રક્રમા, સિદ્ધને લલાટ પર ધૂમધ્વમા, આચાર્યને વ્રજે કાનોની મધ્યમા, ઉપાધ્યાયને નાસિકા ઉપર અને સાધુસમુદાયને મુખના અગ્ર ભાગ ઉપર સ્થાપિત કરે ॥ ૬-૭ ॥ 15

શ્રી અરિહત પરમાત્મા કામનાશકરૂપે દક્ષિણ પાર્શ્વનું, જિનરૂપે વામપાર્શ્વનું અને મર્વજ, પરમેષ્ઠી અને શિવકૂર રૂપે અંગોના સન્ધિ સ્થાનોનું રક્ષણ કરો ॥ ૮ ॥

શ્રી અરિહત પરમાત્મા જિનેશ્વરરૂપે પૂર્વ દિશાનાં રક્ષા કરો, વિજિતેન્દ્રિય (ઇન્દ્રિયોને જીતનાર) રૂપે આગ્નેર્થી વિદિશાની રક્ષા કરો, પરબ્રહ્મરૂપે દક્ષિણ-દિશાની રક્ષા કરો અને વ્રજે કાલને જાળનાર રૂપે નૈર્ઋતી વિદિશાની રક્ષા કરો । જગન્નાથરૂપે પશ્ચિમ દિશાની રક્ષા કરો, પરમેશ્વરરૂપે વાયવ્ય વિદિશાની 20 રક્ષા કરો, તીર્થંકર અને સાર્વરૂપે ઉત્તરદિશાની રક્ષા કરો અને નિરજનરૂપે ઈશાન વિદિશાની રક્ષા કરો, ભગવાન અરિહંતરૂપે પાતાલની રક્ષા કરો અને પુરુષોત્તમરૂપે આકાશની રક્ષા કરો । રોહિણી વગેરે દેવીઓ સમગ્ર કુલનું રક્ષણ કરો ॥ ૯-૧૦-૧૧ ॥

- ઋષભો મસ્તકં રક્ષેદજિતોઽપિ વિલોચને ।
 મમ્ભવઃ કર્ણયુગલેઽભિનન્દનસ્તુ નાસિકે ॥ ૧૨ ॥
 ઔઘૌ શ્રીસુમતી રક્ષેદ્ , દન્તાન્ પદ્મપ્રભો વિદ્યુઃ ।
 જિહ્વાં મુપાર્શ્વદેવોઽયં, તાલું ચન્દ્રપ્રભામિથઃ ॥ ૧૩ ॥
 5 કણ્ઠં શ્રીસુવિધી રક્ષેદ્ , હૃદયં શ્રીસુશીતલઃ ।
 શ્રેયાંભો વાહુયુગલં, વાસુપૂજ્યઃ કરદયમ્ ॥ ૧૪ ॥
 બ્રહ્મલીર્વિમલો રક્ષેદનન્તોઽસૌ નશ્વાનપિ ।
 શ્રીધર્મોઽપ્યુદ્ધૃરાસ્થીનિ, શ્રીશાન્તિર્નાભિમણ્ડલમ્ ॥ ૧૫ ॥
 શ્રીકુન્ધુર્ગુદ્ધકં રક્ષેદરો લોમકટીતટમ્ ।
 10 મહિરૂરુષ્ઠૈર્મસં, જઙ્ઘે ચ મુનિસુવ્રતઃ ॥ ૧૬ ॥
 પૌંદાઙ્ગુલીર્નમી રક્ષેચ્છ્રીનેમિથરણદ્વયમ્ ।
 શ્રીપાર્શ્વનાથઃ સર્વાઙ્ગં, વર્ધમાનશ્ચિદાત્મકમ્ ॥ ૧૭ ॥
 પૃથિવી-જલ-તેજસ્ક-વાય્વાકાશમયં જગત્ ।
 રક્ષેદશેષ-પાપેભ્યો, વીતરાગો નિરજનઃ ॥ ૧૮ ॥
 15 શ્રીરૂપભદેવ ભગવાન મસ્તકની રક્ષા કરો, શ્રી અજિતનાથ ભગવાન આંખોની રક્ષા કરો,
 શ્રીસમ્ભવનાથ ભગવાન બન્ને કાનોની રક્ષા કરો, શ્રી અભિનંદન સ્વામી બન્ને નાસિકાની રક્ષા કરો, શ્રીસુમતિ-
 નાથ ભગવાન બન્ને ઓઘનાં રક્ષા કરો, શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી દાંતોની રક્ષા કરો, તથા શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ભગવાન
 જીભના રક્ષા કરો, શ્રી ચન્દ્રપ્રભસ્વામી તાલુની રક્ષા કરો, શ્રી સુવિધિનાથ ભગવાન કટની રક્ષા કરો, શ્રી
 શીતલનાથ ભગવાન હૃદયનાં રક્ષા કરો, શ્રી શ્રેયાસનાથ ભગવાન બન્ને વાહુનાં રક્ષા કરો, શ્રી વાસુપૂજ્ય
 20 સ્વામી બન્ને હાથનાં રક્ષા કરો, શ્રી વિમલનાથ ભગવાન આંગળીઓની રક્ષા કરો, શ્રી અનન્તનાથ ભગવાન
 નશ્વોની રક્ષા કરો, શ્રી ધર્મનાથ ભગવાન ઉદર અને અસ્થિઓની રક્ષા કરો, શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાન
 નાભિમણ્ડલનાં રક્ષા કરો, શ્રી કુન્ધુનાથ ભગવાન ગુહા-પ્રદેશની રક્ષા કરો, શ્રી અરનાથ ભગવાન રોમરાજી
 અને કેઢની રક્ષા કરો, શ્રી મહિનાથ ભગવાન છાતી, પીઠ અને ધર્માની રક્ષા કરો, શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી બન્ને
 જંઘાઓની રક્ષા કરો, શ્રીનમિનાથ ભગવાન પગની આંગળીઓની રક્ષા કરો, શ્રી નેમિનાથ ભગવાન બન્ને
 25 ચરણની રક્ષા કરો, શ્રીપાર્શ્વનાથ ભગવાન સર્વાંગની—શરીરના સર્વ અવયવોની રક્ષા કરો અને શ્રી મહાવીર-
 સ્વામી જ્ઞાન-સ્વરૂપ આત્માની રક્ષા કરો ॥ ૧૨-૧૩-૧૪-૧૫-૧૬-૧૭ ॥
 શ્રી અરિહંત પરમાત્મા પૃથ્વી, જલ, અગ્નિ, વાયુ અને આકાશાત્મક જગતનું વીતરાગ અને
 નિરજનરૂપે સર્વ પાપથી રક્ષણ કરો ॥ ૧૮ ॥

રાજદ્વારે શ્મશાને ચ, સંગ્રામે શત્રુ-સફૂટે ।

વ્યાધ્ર-ચૌરાશિ-સર્પાદિ-ભૂત-પ્રેત-મયાશ્રિતે ॥ ૧૯ ॥

અંકાલે મરણે પ્રાપ્તે, દૌરિશ્યાપત્સમાશ્રિતે ।

અપુત્રત્વે મહાદુઃખે, મૂર્ધ્નત્વે રોગપીડિતે ॥ ૨૦ ॥

ઢાકિની-શાકિનીગ્રસ્તે, મહાપ્રહગ્નાદિતે ।

5

નદુત્તારેઽધ્વવૈષમ્યે, વ્યસને ચાપદિ સ્મરેત્ ॥ ૨૧ ॥

પ્રાતરેવ સમુત્થાય, યઃ સ્મરેજિનપજ્જરમ્ ।

તસ્ય કિંચિદ્ ભયં નાસ્તિ, લભતે સુખસમ્પદઃ ॥ ૨૨ ॥

જિન-પજ્જરનામેદં, યઃ સ્મરેદનુવાસરમ્ ।

કમલપ્રભેરાજેન્દ્ર-શ્રિયં સ લભતે નરઃ ॥ ૨૩ ॥

10

(દન્દ્રવજ્રા-વૃક્ષમ્)

પ્રાતઃ સમુત્થાય પઠેત્ કૃતજ્ઞો યઃ સ્તોત્રમેતજિનપજ્જરસ્ય ।

આસાદયેચ્છ્રીકમલપ્રભાભ્યાં લક્ષ્મીં મનોવાચ્છિતપૂરણાય ॥ ૨૪ ॥

શ્રીરૂપપ્લીયવરેણ્યગચ્છે, દેવપ્રભાચાર્યપદાબ્જહંસઃ ।

વાદીન્દ્રવૃહામણિરેષ જૈનો, જીર્ણાંદુ ગુરુઃ શ્રીકમલપ્રભાભ્યઃ ॥ ૨૫ ॥

15

રાજદ્વારમા, શ્મશાનમા, સંગ્રામમા, શત્રુઓથી આવેલી આપત્તિમા, વાધ, ચોર, અગ્નિ, સર્પ પ્રમુલ્હ હિંસક પ્રાણીઓ તથા ભૂત પ્રેતના ભય વચ્ચે, અકાલ મૃત્યુ વચ્ચે, દારિદ્ર્યરૂપ આપત્તિના સમયમાં, પુત્ર પ્રાપ્તિ માટે, મહાન્ દુઃખ વચ્ચે, મૂર્ધ્નપણામા, મોગની પીડામાં ઢાકિની અને શાકિનીના વલ્લગાડ વચ્ચે, મોટા પ્રહોના સમુદાયથી થતા દુઃખમા, નદીને ઉતરતી વચ્ચે, માર્ગની વિષમતામાં, કષ્ટમા અને આફતમા આ (જિનપજર સ્તોત્ર) નું સ્મરણ કરવું જોઈએ ॥ ૧૯-૨૦-૨૧ ॥

20

પ્રાતઃકાલમા ઝડીને જે ‘જિન પજર-સ્તોત્ર’નું સ્મરણ કરે, તેને કોઈ જાતનો ભય થતો નથી અને સુખ-સંપત્તિઓ પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૨૨ ॥

‘જિનપજર’ નામના આ સ્તોત્રનું જે પ્રતિદિન સ્મરણ કરે છે, તે મનુષ્ય કમલ સમાન કાન્તિવાળા ચક્રવર્તીના સમુદ્ધિને (૧) પ્રાપ્ત કરે છે । (આ છોકમા આ સ્તોત્રના કર્તા શ્રીકમલપ્રભસુર્ગિ પોતાનું નામ પળ મૂકવું છે ।) ॥ ૨૩ ॥

25

પ્રાતઃકાલમા ઝડીને જે કૃતજ્ઞ પુરુષ આ ‘જિનપજર’ નામના સ્તોત્રને મળે તે મનના અભિલાષોને પૂર્ણ કરનારી શ્રીકમલપ્રભા નામે પ્રસિદ્ધ (૧) પૃથ્વી લક્ષ્મીને પ્રાપ્ત કરે ॥ ૨૪ ॥

શ્રીરૂપપ્લીય નામના શ્રેષ્ઠ ગચ્છમાં શ્રી દેવપ્રભાચાર્યનાં ચરણ-કમલને વિષે હસ-સમાન અને જનવાદીન્દ્રવૃહામણિ શ્રીકમલપ્રભ નામના મૂરિ જય પામો ॥ ૨૫ ॥

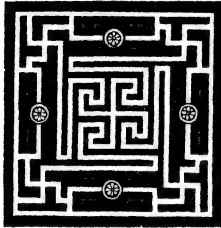
૬. કાલમ. S । ૭. દારિદ્ર્યેઽપિ ઇ° S । ૮. ° મ્હે વિષમે વા યદિ સ્મરન્ S । ૧. °સંપદમ્ S । 30
૧૦. °મ્હરીન્દ્રઃ મેયાંશિ લ° S । ૧૧. જીવાદલૌ શ્રી° S ।

પરિચય

શ્રીકમલપ્રભસૂરિચિત્ર જિનપદ્મરસ્તોત્ર અનેક સ્થલે પ્રસિદ્ધ થયું છે, છતાં મુંબઈ શ્રીશાન્તિનાથજી જૈન મંદિરના હસ્તલિખિત સંગ્રહની પ્રતિ નં. ૨૬૭ ની એક શુદ્ધ પ્રતિ અમને મળી હતી તેના આધારે પાઠમેટો લઈને, અને મૂલપાઠ સંશોધીને, અનુવાદ સાથે અહીં પ્રગટ કરેલ છે ।

5

પંચપરમેષ્ઠી તેમ જ ચોવીશ તીર્થંકરોનો શરીરમા કયે કયે સ્થલે ન્યાસ કરવો અને એ પ્રકારના ન્યાસનુ શુ ફલ મળે, તે આ ન્તોત્રમાં જણાવ્યું છે ।

पृ. ५. श्रीगुरुदेवविजयजी गणिवर्य
हस्तलिखित पाठ.

श्रीगुरुदेव महात्मनः

नमो अर्चयिष्यामि, नमो सिद्धये.

नमो आचरिष्यामि.

नमो उपासयिष्यामि, नमो योगे मन्त्रमाहूणे.

एतान् पठन्नुक्तासे, मन्त्रावाचनपरात्मजने.

मन्त्रावाचनं च शब्देभिः पश्यते इति मन्त्रजने ॥५॥

महामहोपाध्यायश्रीयशोविजयगणिविरचिता
परमात्मपञ्चविंशतिका ।

5

अविद्याजनितैः, सर्वैर्विकारैरनुपद्रुतः ।
व्यक्त्या शिवपदस्थोऽसौ, शक्त्या जयति सर्वगः ॥ ३ ॥

10

15

20

अथवा परमात्माना गुणोनो समूह माधुर्यातिशयरूप छे । ते गुणसमूह यथार्थरीते कही शकातो नथी, छतां ते तेवी रीते नथी एम पण कही शकार्त नथी ॥ ६ ॥

- बुद्धो जिनो हृषीकेशः, शम्भुर्ब्रह्माऽऽदिपुरुषः ।
 इत्यादि नामभेदेऽपि, नार्थतः म विमिषते ॥ ७ ॥
 धावन्तोऽपि नयाः नैके (सर्वे), तत्स्वरूपं स्पृशन्ति न ।
 समुद्रा इव कल्लोलैः, कृतप्रतिनिवृत्तयः ॥ ८ ॥
- 5 शब्दोपरक्ततद्रूपबोधकृन्मयपद्धतिः ।
 निर्विकल्पं तु तद्रूपं, गम्यं नानुभवं विना ॥ ९ ॥
 केषां न कल्पनादवीं, शास्त्रक्षीरास्त्रगाहिनी ।
 स्तोकास्तत्त्वरसास्वादविदोऽनुभवजिह्वया ॥ १० ॥
 जितेन्द्रिया जितक्रोधा, दान्तात्मानः शुभाश्रयाः ।
 10 परमात्मगतिं यान्ति, विभिन्नैरपि वर्त्मभिः ॥ ११ ॥
 नूनं सुमुक्षवः सर्वे, परमेश्वरसेवकाः ।
 दूरासत्तादिभेदस्तु, तद्भ्रुत्पत्वं निहन्ति न ॥ १२ ॥
 नाममात्रेण ये दृष्टा, ज्ञानमार्गविवर्जिताः ।
 न पश्यन्ति परात्मानं, ते घृका इव भास्करम् ॥ १३ ॥
- 15 तेना बुद्ध, जिन, हृषीकेश, शम्भु, ब्रह्मा, आदिपुरुष वगैरे भिन्न भिन्न नामां द्रोषा छता पण
 अर्थेयी ते परमात्मामा भेद करी शकानो नथी ॥ ७ ॥
 जेम समुद्रो पोताना तरंगोवडे मयांटा बहारनां भूमिने स्पर्श करवा जाय छे छता किनारा साथे
 अथडाईने पोताना तरंगो साथे पाछा फरे छे, तेम नयो पोतानी विकल्प जाळ वडे परमात्म-स्वरूपने स्पर्शवा
 दोडे छे - प्रयत्न करे छे, छतां ते स्वरूपने पामी शकता नथी किन्तु पाछा फरे छे (तात्पर्ये प छे के
 20 परमात्मानु रूप सर्व नयपद्धतिओथी पर छे, तेथी ते नयोनी पकडमां शी रीते आवी शक्ते ?) ॥ ८ ॥
 नय पद्धति तो शब्दथी उपरक्त एवा परमात्मरूपनो बोध करावनारी छे, ज्यारे तेत्तु निविकल्प
 रूप तो अनुभव विना समजाय तेत्तु नथी ॥ ९ ॥
 क्या पुरुषनी कल्पनारूप कडछी शास्त्ररूप क्षीरास्त्रमा प्रवेश करती नथी / परन्तु अनुभवरूप
 जीभवडे तत्त्वना रसास्वादाने जाणनारा पुरुषो तो थोडा ज होय छे ॥ १० ॥
- 25 जितेन्द्रिय, जितक्रोध, दान्त अने शुभ आशयवाळा महात्माओ भिन्न भिन्न मार्गोथी पण
 परमात्मगतिने प्राप्त करे छे ॥ ११ ॥
 खरेखर सर्व सुमुखओ परमेश्वरना सेवक छे, दूरपणानो के नजीकपणानो भेद परमात्माना
 सेवकपणामां व्याघात करी शकतो नथी । (कोई नजीकमा मोक्षे जनारा होय, तो कोई लाबा काळ पछी,
 पण तेथी परमात्मसेवकतामां भेद पडतो नथी) ॥ १२ ॥
- 30 'बुद्ध ज परमात्मा' छे', 'शम्भु ज परमात्मा छे' इत्यादि रीते जेओ नाममात्रथी गवित छे तेओ
 ज्ञानमार्गथी दूर छे । जेम धुवडो मर्यने जोई शकता नथी तेम तेओ परमात्माने जोई शकता नथी ॥ १३ ॥

શ્રમઃ શાસ્ત્રાભયઃ સર્વો, યજ્ઞાનેન ફલેગ્રહિઃ ।
 ધ્યાતધ્યોડ્યમ્પાસ્યોડ્યં, પરમાત્મા નિરજનઃ ॥ ૧૪ ॥
 નાન્તરાયા ન મિધ્યાત્વં, હાસો રત્યરતી ચ ન ।
 ન મીર્યસ્ય જુગુપ્સા નો, પરમાત્મા સ મે ગતિઃ ॥ ૧૫ ॥
 ન શોકો યસ્ય નો કામો, નાજ્ઞાનાવિરતી તથા ।
 નાવકાશશ્ચ નિદ્રાયાઃ, પરમાત્મા સ મે ગતિઃ ॥ ૧૬ ॥
 રાગદ્વેષૌ હતૌ યેન, જગત્રયમયક્કરૌ ।
 સ ત્રાણં પરમાત્મા મે, સ્વપ્ને વા જાગ્રેડપિ વા ॥ ૧૭ ॥
 ઉપાધિજનિતા માવા, યે યે જન્મજરાદિકાઃ ।
 તેષાં તેષાં નિષેધેન, સિદ્ધં રૂપં પરાત્મનઃ ॥ ૧૮ ॥
 અતદ્વચાવૃત્તિતો મિશ્નં, સિદ્ધાન્તાઃ કથયન્તિ તમ્ ।
 વસ્તુતસ્તુ ન નિર્વાચ્યં, તસ્ય રૂપં કથચ્ચન ॥ ૧૯ ॥
 જાનન્નપિ યથા મ્લેચ્છો, ન શક્નોતિ પુરિગુણાન્ ।
 પ્રવક્તુમપમાભાવાત્, તથા સિદ્ધસુખં જિનઃ ॥ ૨૦ ॥

5

10

20

શાસ્ત્રને આશ્રયીને વરેલો પરિશ્રમ જેના જ્ઞાનથી ફલવાલો (સફળ) થાય છે, તે આ નિરજન 15 પદ્ધતિ પરમાત્મા ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે અને ઉપાસના કરવા યોગ્ય છે ॥ ૧૪ ॥

જેમને અંતરાયો (પાંચ પ્રકારના અંતરાયકર્મ) નથી, મિધ્યાત્વ નથી, હાસ્ય નથી, રતિ નથી, અરતિ નથી, મય નથી, તે પરમાત્મા મને શરણ હો ॥ ૧૫ ॥

જેમને શોક નથી, કામ નથી, અજ્ઞાન નથી, અવિરતિ નથી અને નિદ્રા નથી, તે પરમાત્મા મને શરણ હો ॥ ૧૬ ॥

ત્રણે જગતને મયમીત કરનાર એવા રાગ અને દ્વેષને જેમણે હણ્યા છે તે પરમાત્મા જાગૃત અવસ્થામાં અને સ્વપ્ન અવસ્થામાં પણ મને શરણ હો ॥ ૧૭ ॥

કર્મરૂપ ઉપાધિથી જનિત એવા જન્મ જરા વગેરે જે જે માવો છે તે તે વધા માવોના નિષેધવડે પરમાત્માનું સ્વરૂપ સિદ્ધ થાય છે ॥ ૧૮ ॥

સિદ્ધાન્તો ‘અતદ્’ રૂપ વ્યાવૃત્તિવડે (‘આ નહિ, આ નહિ’ એમ પરમાત્માથી ભિન્ન વસ્તુઓની 25 વ્યાવૃત્તિ દ્વારા) પરમાત્માને હિતર વસ્તુઓથી ભિન્ન કહે છે, પરંતુ પરમાર્થથી તો તે પરમાત્માનું સ્વરૂપ કોઈ પણ પ્રકારે નિર્વાચ્ય (સંપૂર્ણ રીતે કહી શકાય તેવું) નથી ॥ ૧૯ ॥

જેમ ગામદિઓ માણસ નગરીના ગુણોને જાણવા હતાં પણ ઉપમાના અભાવમા કહેવાને શક્તિમાન થતો નથી તેમ સર્વજ્ઞ ભગવાન પણ સિદ્ધના સુખનું વર્ણન ઉપમા ન હોવાથી કરી શકતા નથી ॥ ૨૦ ॥

सुरासुराणां सर्वेषां, यत् सुखं पिण्डितं भवेत् ।

एकत्रापि हि सिद्धस्य, तदनन्ततमांशगम् ॥ २१ ॥

अदेहा दर्शनज्ञानोपयोगमयमूर्त्यः ।

आकालं परमात्मानः, सिद्धाः सन्ति निरामयाः ॥ २२ ॥

5

लंकाग्रशिखरारूढाः, स्वभावसमवस्थिताः ।

भवप्रपञ्चनिर्मुक्ताः, युक्तानन्तावगाहनाः ॥ २३ ॥

इलिका भ्रमरीध्यानात्, भ्रमरीत्वं यथाश्रुते ।

तथा ध्यायन् परात्मानं, परमात्मत्वमाप्नुयात् ॥ २४ ॥

परमात्मगुणानेवं, ये ध्यायन्ति समाहिताः ।

10

लभन्ते निभृतानन्दास्तं यशोविजयश्रियम् ॥ २५ ॥

॥ इति परमात्मपञ्चविंशतिका ॥

समग्र देवताओ अने असुरगेनु सुख एकज स्थळे पिडित करवामा आवे तो पण ते सिद्धना सुखनो
अनन्ततम भाग ज थाय ॥ २१ ॥

15 પરમાત્માઓ સર્વદા વિદ્યમાન હોય છે ॥ ૨૨ ॥

ते सिद्ध भगवतो लोकाग्र (सिद्धशिला) रूप शिखर पर आरूढ, स्वभावमा समवस्थित अने भवप्रपञ्चो विनिर्मुक्त छे । एक मिद्वनी अवगाहनावाळा आकाश प्रदेशोमा अनन्त सिद्धो रहेला छे ॥ २३ ॥

जेम इयळ अमरीना व्यानर्था अमरीपणाने पामे छे, तेम परमात्मानु ध्यान करतो जीवात्मा परमात्मपणाने पामे छे, ॥ २४ ॥

20 ए रीते परमात्मगुणोनु जेओ समाहित मनवडे ध्यान करे छे तेओ परमानन्दयी परिपूर्ण बनीने
(परिपूर्ण) यश अने (परिपूर्ण) विजय्यरूप मोक्षलब्धीने पामे छे ॥ २५ ॥

परिचय

25 उपा० श्रीपशोविजयजी ए. रचेली आ पचीशी सुवमिद छे । अनेक संग्रहप्रथोमा ए. प्रकाशित
थयेले छे । तमाना एक प्रकाशन उपरथी आ पचीशीनो, संग्रह करीने, तेने अनुवाद साथे अहाँ प्राप्त करी छे ।
परमेष्ठी एवा जिनेश्वरन् शुद्ध स्वरूप आ पचीशीमा उपाध्यायजी महाराजे सुदर रीते प्रदर्शित
कर्ये छे ।

सत्तरमा सैकामां थयेला आ सवर्णीण विद्वाननो परिचय 'यशोविजयस्मृतिप्रणय' मांथी जाणी शकाय एम छे ।

पु. सुनिश्री जम्बुविजयजी महाराज
हस्तलिखित पाठ.

॥ श्रीपञ्चपरमेश्विनमन्त्रारमहामन्त्रः ॥

नमो अरिहंताणं

नमो सिद्धाणं

नमो आयरियाणं

नमो उवज्झयाणं

नमो लोए सव्वसाहूणं

एसो पंचनमुक्करो सव्वपावपणास्सणो ।

मंगलाणं च सव्वेसिं पढमं हवइ मंगलं ॥

[૬૪-૧૧]

શ્રીસિંહનન્દિભટ્ટારકવિરચિત- પચ્ચનમસ્કૃતિદીપકસંદર્ભઃ ॥

નમામ્યહં તં દેવેશં, લક્ષ્મીરાત્યન્તિકી સ્વયમ્ ।

યસ્ય નિર્દૂતકર્મેન્ધધૂમસ્યાપિ વિરાજતે ॥ ૧ ॥

5

યસ્ય પ્રભાવો દેવેશૈરપિ વક્તું ન શક્યતે ।

તત્ર માનુષવ્યાપારઃ, કેવલં હાસ્યતાસ્પદમ્ ॥ ૨ ॥

વિભ્ર-ચૌરારિ-માયાધાઃ, શાકિન્યાદિગણા અપિ ।

યસ્ય સ્મરણમાત્રેણ, પ્રલયં યાન્તિ તેઽહિલાઃ ॥ ૩ ॥

યસ્ય પ્રભાવતો બુદ્ધિર્જાપ્યતે જીવસંનિમા ।

10

તં નમસ્કૃત્ય પશ્ચાક્ષમન્ત્રં તત્કલ્પયુચ્યતે ॥ ૪ ॥

તત્રાધિકારાઃ પશ્ચૈવ, સાધનં ધ્યાન-કર્મણી ।

સ્તવનં ફલમિત્યેતદ્, યદુક્તં પૂર્વચ્ચરિભિઃ ॥ ૫ ॥

તદેવ સંક્ષિપ્યારમ્ય, પ્રક્રિયાદ્વારતઃ સ્વલુ ।

ક્ત્રોમિ દેયં નાન્યસ્ય, દુષ્ટમિથ્યાદશઃ સ્વલુ ॥ ૬ ॥

15

તદેવ ગાયત્રીમન્ત્રં, તદેવાષ્ટકમુચ્યતે ।

તદેવ પશ્ચકં પ્રોક્તં, ષટ્તદ(દા)ર્શનિકસમ્મતમ્ ॥ ૭ ॥

અનુવાદ *

તે દેવાધિદેવને હું નમસ્કાર કરું છું કે કર્મરૂપી इन्धનનો ધૂમાડો દૂર થવાથી (?) જેમની સંપૂર્ણ
લક્ષ્મી સ્વયં અત્યંત શોભે છે ॥ ૧ ॥

20

જેમનો પ્રભાવ દેવેદ્રો પણ વહેવાને શક્તિમાન નથી, ત્યાં મનુષ્યની પ્રવૃત્તિ કેવલ હાંસીને પાત્ર
ગણાય ॥ ૨ ॥

જેમના સ્મરણમાત્રથી વિભ્ર, ચોર, શત્રુ અને મરકી વગેરે તેમજ શાકિની આદિના સમૂહો
નાશ પામે છે જેના પ્રભાવથી બુદ્ધિ જીવસદૃશ અસંમૂઢ બને છે (?) તે પંચાગ (પંચમંગલ) મંત્રને
નમસ્કાર કરીને હું તેનો કલ્પ વહું છું ॥ ૩-૪ ॥

25

તે (કલ્પ) માં ૧ સાધન, ૨ ધ્યાન, ૩ કર્મ-ક્રિયા, ૪ સ્તવન અને ૫ ફલ—૧ પાંચ અધિકારો
છે. (આ વિષયમાં) જે પૂર્વાચાર્યોએ કહ્યું છે તેને જ સંક્ષેપીને અને પ્રક્રિયા દ્વારથી શરૂ કરીને હું કહું છું ।
આ કલ્પ (અયોગ્ય એવા) અન્યને ન આપવો અને દુષ્ટ એવા મિથ્યાદષ્ટિને તો ન જ આપવો ॥ ૫-૬ ॥

તે (પંચ મંગલ) જ ગાયત્રી મંત્ર છે, તે જ અષ્ટક છે, અને તે જ છયે દર્શનીઓને માન્ય એડું
પંચક છે ॥ ૭ ॥

30

* મૂળ રચના માયાની દૃષ્ટિએ વિચિત્ર હોવાથી કેટલાક સ્થલોમાં માત્ર માયાનુવાદ આપેલ છે ।

- યન્ત્રં ચિન્તામણિર્નામ, કલિકુળાહયયન્ત્રકમ્ ।
 પચ્ચારાધ્યપદં યન્ત્રં, ગણમૃદ્વલયામિથમ્ ॥ ૮ ॥
 પાર્શ્વચક્રં વીરચક્રં, મિદ્ધચક્રં ત્રિલોકયુક્ ।
 કર્મચક્રં યોગચક્રં, ધ્યાનચક્રપિચ્છેદ(વિચ્છેદ)કમ્ ॥ ૯ ॥
 5 ભૂતયન્ત્ર(ચક્ર)ં તીર્થચક્રં, જિનચક્રં વર્ષીકમ્ ।
 ધ્યાનચક્રં મોક્ષચક્રં, શ્રેયશ્ચક્રં મુદ્ધાન્તિકૃત્ ॥ ૧૦ ॥
 સર્વરક્ષાકરં વૃદ્ધમૃત્યુહ્વયપુનામકમ્ ।
 લઘુમૃત્યુહ્વયં નામ, મોક્ષદં વાચ્છિતપ્રદમ્ ॥ ૧૧ ॥
 ફલદં જ્વાલિનીચક્રં, શુભં ચૈવામ્બિકાચક્રમ્ ।
 10 વરં ચક્રેશ્વરીચક્રં, વૃહચ્છાન્તિકચક્રકમ્ ॥ ૧૨ ॥
 યાગમણ્ડલસચ્ચક્રં, યજ્ઞચક્રં મનોહરમ્ ।
 મૈરવં ચક્રમિન્દ્રાહ્યામિત્યાદિ સકતં વદુ ॥ ૧૩ ॥
 યન્ત્રરાજાગમોક્તં યત્, તદેતેન વિના ન ચ ।
 સિદ્ધેત સિદ્ધયત્યેવ, નિર્મોડસ્મિન્ જિનાગમે ॥ ૧૪ ॥
 15 યસ્ય સ્મરણમાત્રેણ, વરાઙ્ગમ્ય ભયં ગતમ્ ।
 દ્વીપિનોડ્ય તથા શ્રેષ્ઠી, મુદર્શન અપિ સ્વયમ્ ॥ ૧૫ ॥
 મયમુક્તો વખૂવાસ્ય, પ્રભાવેન મહાજનાઃ ।
 દ્વાત્રિંશદભિધાનાસ્તે, ગતા દ્વીપાન્તરં મૃદા ॥ ૧૬ ॥
 ક્રિમસ્ય વર્ણ્ય માહાત્મ્યં, જિહ્વા ચૈકયા ચલુ ।
 20 કોટિજિહ્વાદિભિર્ન્યાદ્, ગણેશોઽય કિબુચ્યતે ॥ ૧૭ ॥

(યત્રોર્મા) ચિન્તામણિ નામનું, કલિકુલ નામનું, પચ્ચારાધ્યપદ નામનું, અને ગણધરવલય નામનું
 યંત્ર છે, (૯ સિવાય) પાર્શ્વચક્ર, વીરચક્ર, મિદ્ધચક્ર, ત્રિલોકયુક્ (ત્રિલોકચક્ર), કર્મચક્ર, યોગચક્ર, બીજાના
 હાનિર ધ્યાનને છેદનાર ચક્ર, ભૂતચક્ર, તીર્થચક્ર, જિનચક્ર, વર્ષીકચક્ર, ધ્યાનચક્ર, મોક્ષચક્ર,
 શાંતિને કરનાર શ્રેયશ્ચક્ર, સર્વની રક્ષા કરનાર વૃદ્ધમૃત્યુહ્વય નામક ચક્ર, મોક્ષ અને વાંચિત આપનાર લઘુ-
 25 મૃત્યુંજય નામક ચક્ર, સકલ એવું જ્વાલિનીચક્ર, શુભ એવું અમ્બિકાચક્ર, શ્રેષ્ઠ એવું ચક્રેશ્વરીચક્ર, વૃહત્
 શાંતિચક્ર, સુંદર એવું યાગમણ્ડલચક્ર, મનોહર, યજ્ઞચક્ર, મૈરવચક્ર અને ઇન્દ્રચક્ર વગેરે જે અનેક ચક્રો ‘યન્ત્રરાજ
 આગમ’ માં કહેલા છે તે વધા આ નમસ્કાર મત્ર (યત્ર) ને સાધ્યા વિના સિદ્ધ થતાં નથી અને ૯ સિદ્ધ
 યતાંજ બર્ધા સિદ્ધ થાય છે, એવો જિનાગમના નિયમ છે ॥ ૮-૯-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪ ॥

30 એના સ્મરણમાત્રથી વરાંગનો હાથનો ભય થયો અને શ્રેષ્ઠી સુદર્શન પણ સ્વયં ભયમુક્ત
 થયા, આ (નમસ્કાર) ના પ્રભાવથી બનીશ નામવાળા (?) મહાજનો પણ આનંદપૂર્વક બીજા દ્વીપમાં
 ગયા ॥ ૧૫-૧૬ ॥

શ્રેયેશ્વર, આનું માહાત્મ્ય એક જીમે વર્ડે રીતે વર્ણવી શકાય ? અહીં શ્રીગણધર ભગવાન કતોરો
 જિહ્વાઓ વહે વહે તો પણ ન કહી શકે, તો પછી અમે શી રીતે કહી શકીએ ? ॥ ૧૭ ॥

અપવિત્રે પવિત્રેઽપિ, સુસ્થિતે દુઃસ્થિતેઽપિ વા ।
યત્ સર્વકૃત્ પરં મન્ત્રં, ન ત્યાજ્યં વિબુધૈરિહ ॥ ૧૮ ॥
ઈદં ચિત્રં મહત્ સ્પાત્ત્વ, મોક્ષદં યદ્ વશીકૃતિ—।
પ્રમુખાનિ ચ કર્માણિ, ચૈત્સિતાનિ દદાતિ નુ ॥ ૧૯ ॥
યમો મુનિર્મહામૂર્ણો, મન્ત્રપાદૈકજલ્પનાત્ ।
ભૂયો ભૂયઃ પદધ્યાનાત્, સાતઢ્ઢીઃ પ્રાપ્તવાન્ કિમ્નુ ॥ ૨૦ ॥

5

અથ સાધનમાહ—

પૂર્વા કકુપ્ પુષ્પમાલા, શુક્લા પદ્માસનં વરમ્ ।
બોધમુદ્રા મોક્ષમુદ્રા, કાલઃ પ્રભાત ઇપ્યતે ॥ ૨૧ ॥
ક્ષેત્રં શુદ્ધં તટાકાદિતીરં દ્રવ્યં મનોહરમ્ ।
ભાવો મન્ત્રલયો જ્ઞેયઃ, સ્વેષ્ટપલ્લવયોજનમ્ ॥ ૨૨ ॥
કર્મ મોક્ષપ્રધાનં સ્યાદ્, ગુણઃ શ્વેતસ્ય ચિન્તનમ્ ।
સામાન્યં મૂલમન્ત્રં સ્યાદ્, વિશેષસ્તત્પરો મતઃ ॥ ૨૩ ॥
પૂજાદ્રવ્યં કુંડકુમં ચ, સદકં ચરસંચયમ્ ।
રત્નદીપકં વામે ચ, ધૂપકુંડં ચ દક્ષિણે ॥ ૨૪ ॥

10

15

અપવિત્ર કે પવિત્ર, સુસ્થિત કે દુઃસ્થિત વ્યક્તિ વિષે પણ જે સર્વ કાર્યકર શ્રેષ્ઠ મંત્ર છે, તેનો ઢાઢ્યા માગસોય ત્યાગ ન કરશે જોઈએ ॥ ૧૮ ॥

૧. મારે આશ્ચર્ય છે કે જે (મન્ત્ર) મોક્ષ આપનાર છે તે જ વશીકરણ વગેરે કર્મો (કરી આપે છે) અને વઢી વાંછિતો ને પણ આપે છે ॥ ૧૯ ॥

યમ નામના મુનિ (આ) મત્રના ઇક પદના જરૂપથી, અને વારવાર ૧ પદનુ ઢ્યાન કરવાથી 20 સાચે જ જ્ઞાતા અને ઋદ્ધિઓ પામ્યા હતા (?) ॥ ૨૦ ॥

સાધનપ્રકાર—

૧. પૂર્વ દિશા, શ્વેત પુષ્પની માઢા, શ્રેષ્ઠ પદ્માસન, બોધ(જ્ઞાન)મુદ્રા અથવા મોક્ષમુદ્રા અને સમય પ્રભાતનો હોતો જોઈએ ॥ ૨૧ ॥

ક્ષેત્ર-સ્થાન શુદ્ધ-સ્વચ્છ ઇવુ તઢ્યાવ વગેરેના વાઢાલું, (નૈવેદ્ય આદિ) દ્રવ્યો સુંદર, ભાવ મંત્રલયનો 25 અને પોતાને ઇષ્ટ ઇવા પલ્લવની યોજના કરતો ॥ ૨૨ ॥

કર્મ મોક્ષપ્રધાન હોતું જોઈએ, શ્વેતવર્ણનું ચિતન (શ્વેત વર્ણમાં ઢ્યાન) તે ગુણ છે, મૂલમંત્ર તે સામાન્ય છે અને તત્પરતા સે વિશેષ કહેવાય છે ॥ ૨૩ ॥

પૂજા દ્રવ્ય, કુંકુમ, સદક-ઇક જાતનુ ફઢ્ઢ (?) ચરસંચય-ઇક પ્રકારનું પાત્ર (?) ઢાબી બાણુ ઇત્નદીપક અને જમણી બાણુ ધૂપકુંડ કરતો ॥ ૨૪ ॥

30

૧ અહીંથી અનુક્રમે દિશ્-આસન-મુદ્રા-કાલ ક્ષેત્ર-દ્રવ્ય-ભાવ-પલ્લવ-કર્મ-ગુણ-સામાન્ય-વિશેષ વગેરેનું વર્ણન છે ।

ફલં દેયં જિનેશ્વસ્ય, પુરતો વીજપૂરકમ્ ।
 તુ(તૂ)તં ચોચાગ્ર-કદલીમુર્લં ષટ્કર્તુષુ ક્રમાત્ ॥ ૨૫ ॥
 કક્કોલૈલા-લવણાદિ-સર્વૌષધ્યામિષેચનમ્ ।
 દધિ-દુગ્ધેભુ-સર્પિર્મિરમિષેકો જિનસ્ય ચ ॥ ૨૬ ॥

- 5 પશ્ચાદુદ્ધૃત્ય તત્પીઠાન્માતૃકાયન્નપૂજનમ્ ।
 કૃત્વા પીઠે પ્રતિસ્થા(ઘા)પ્ય, સ્થિરાં તાં ચિન્તયેદતુ ॥ ૨૭ ॥
 ચૂર્ણાદિવાસના પશ્ચાદ્, વાર્યધોવાસના તથા ।
 ધાન્યાદિવાસના ચૈવ, ફલવર્તિકવાસના ॥ ૨૮ ॥
 પશ્ચાદ્ દિનત્રયં વસ્ત્રપરિધાનં તથા તતઃ ।
 10 મુલોદ્ઘાટનમેતસ્થાનન્તરં સ્યાશ્ચિરાજ્ઞના (નીરાજના) ॥ ૨૯ ॥
 પશ્ચાદાકરશુદ્ધિં ચ, કૃત્વા મન્ત્રં જપેદતુ ।
 મૂલમન્ત્રમુપન્યસ્તપ્રતિજ્ઞો વ્રતસંયુતઃ ॥ ૩૦ ॥
 સઃ પૌષધી નિરાહારી, નિપતો વિજિતેન્દ્રિયઃ ।
 મનોવાક્કાયસંશુદ્ધઃ, પશ્ચમન્ત્રં જપેદતુ ॥ ૩૧ ॥

- 15 જિનેશ્વર પ્રતિમા સમક્ષ ફલમાં—બીજોરું, આમ્ર, નારિયેલ, કેરી અને કેળાં વગેરે તેમ જ સોપારી, ઇલાયચી, લવીંગ વગેરે છ ઋતુમાં યનારાં ફલો ક્રમશઃ મૂકવાં જોઈએ અને બધા પ્રકારની ઔષધિઓથી અમિષેક કરવો જોઈએ, (ઉપરાંત) દહીં, દૂધ, શેરડી અને ધીપી શ્રી જિનેશ્વરની પ્રતિમાનો અમિષેક કરવો ॥ ૨૫-૨૬ ॥

૨ પછી તે પીઠથી ઉપાડીને માતૃકાયન્નનું પૂજન કરી, પીઠમાં ફરીથી સ્થાપના (પ્રતિષ્ઠા) 20 કરવી, પછી તે પ્રતિષ્ઠા સ્થિર છે એમ ચિંતન કરવું ॥ ૨૭ ॥

પછી ચૂર્ણ—વાસકેષ વગેરેની વાસના આપ્યા પછી પાણીની અધોવાસના (૧) આપવી, (તે પછી) ધાન્ય વગેરેની વાસના તથા ફલ અને દીવાની વાસના આપવી ॥ ૨૮ ॥

૩ પછી માતૃકાયન્ન ત્રણ દિવસ સુધી વચ્ચી ઢાંકી દેવું, વળી તે પછી તેનાં મુખનું ઉદ્ઘાટન કરવું અને પછી આરતી કરવી ॥ ૨૯ ॥

- 25 પછી કુંદની શુદ્ધિ કરીને મંત્રજાપ કરવો । પછી વ્રત કરીને મૂળમંત્રના અમુક જપાદિ વિશે પ્રતિજ્ઞાવદ્ધ થવું ॥ ૩૦ ॥

તે પછી પૌષધવાન, નિયમવાન, સંયત, જિતેન્દ્રિય અને મન-વચન-કાર્યાથી સંશુદ્ધ એવા તેને પચનમસ્ત્રાસંત્રનો જાપ કરવો ॥ ૩૧ ॥

તદ્વિધાને પૂર્વદિને (?), ગત્વા તુ જિનમન્દિરે ।
 પ્રતિમાં શ્રુતમમ્પર્ચ્ય, કૃત્વાડ્વુ ગુરુમ્જનમ્ ॥ ૩૨ ॥
 ગુરોરાજ્ઞાં સમાદાય, ગુરુહસ્તં સમુદ્ધરેત્ (?) ।
 મસ્તકે ન્યસ્થ (?) સદ્ભાગ્યં, મત્વા ગત્વાન્તરે શૃહે ॥ ૩૩ ॥
 તત્ર મન્ત્ર(ત્ર્યં) જપેદ્ યાવત્, કાર્યસિદ્ધિર્ન સંભવેત્ । 5
 તાવત્ તત્ર નિયન્તા વા, યાચાતધ્યેન યોજયેત્ ॥ ૩૪ ॥
 મન્ત્રસ્થાલ્યા તુ પશ્ચાર્જ્ઞં, નમસ્કારસ્તુ પશ્ચક્રમ્ ।
 અનાદિસિદ્ધમન્ત્રોડ્યં, ન હિ કેનાપિ તત્ કૃતમ્ (સ કૃતઃ) ॥ ૩૫ ॥
 પૂર્વં યેડપિ જિના યાતાસ્તે વૈ યાસ્યન્તિ યાન્તિ ચ ।
 इत्यनेनैव हि मुत्पयर्ज्जं, मूलमन्त्रमनादितः ॥ ३६ ॥ 10
 જાનુદમે જલે વાડપિ, પર્વતે વાડ્વતપસ્થિતૌ ।
 કેનાપિ યોગકાર્યેણ, કાર્યં સાધ્યં સુધીમતા ॥ ૩૭ ॥
 एतन्मन्त्रं च शोध्यं नाऽकृडमादिकचक्रतः ।
 स्वयंभूततया शुद्धः, शोधनेन किमु स्फुटम् ॥ ३८ ॥
 વિગ્રાધાઃ પ્રલયં યાન્તિ, શાક્તિની-ભૂત-પન્નગાઃ । 15
 વિષં નિર્વિપતાં યાતિ, ધ્યાયમાને સુપન્ચકે ॥ ૩૯ ॥

પછીના (?) દિવસે જિનમંદિરમાં જઈ જિનપ્રતિમા અને શ્રુતજ્ઞાનને પૂજીને પછી ગુરુની પૂજા કરવી । પછી ગુરુની આજ્ઞા લઈને ગુરુને હાથ લેઈ પોતાના મસ્તક ઉપર મૂકવો (?) । તે વહતે પોતે ભાગ્યશાળી છે એમ માનીને ગૃહના એકાન્ત ભાગમાં જઈ ત્યાં કાર્યની સિદ્ધિ ન થાય ત્યાંસુધી મંત્રને જાપ કરવો । તે સમયે ત્યાં યથાર્થ રીતિએ નિર્ધારિત—ઉત્તરસાધકની (?) પળ યોજના કરવી ॥ ૩૨-૩૩-૩૪ ॥ 20
 ‘પંચાંગ’ એ મંત્રનું નામ છે, તેમાં પાંચ નમસ્કાર છે । આ મન્ત્ર અનાદિસિદ્ધ છે, તે કોઈએ રચેલ નથી ॥ ૩૫ ॥

પૂર્વે જો કોઈ જિનો મુક્તિમાં ગયા, ભવિષ્યમાં જશે અને વર્તમાનમાં જાય છે, તે બધા આ પંચનમસ્કાર વડે જ । તેથી આ મૂલમંત્ર અનાદિ કાલથી મુક્તિનું અંગ છે (?) ॥ ૩૬ ॥
 દ્વીચળ સુધીના પાળીમાં, પર્વત પર, તટકામાં અથવા કોઈ પળ યોગકાર્ય (આસનાદિ) દ્વારા આ 25 (મંત્ર) ને બુદ્ધિશાળી પુરુષે સાધવો જોઈએ ॥ ૩૭ ॥

આ મંત્રને ‘અક્રુદમ’* આદિ ચક્રથી શોધવો નહીં । કેમકે એ સ્વયંભૂત-આપ મેલે ઉત્પન્ન થયેલો હોવાથી શુદ્ધ છે, તેથી સ્પષ્ટ છે કે શોધવાનું કોઈ પ્રયોજન નથી ॥ ૩૮ ॥

પંચ પરમેષ્ઠિનું ધ્યાન કરતાં વિગ્ના સમૂહો, તેમ જ શાક્તિની, ભૂત અને પન્નગ-સર્પ વગેરેના ઉપસર્ગો નાશ પામે છે અને વિષ નિર્વિષ બની જાય છે ॥ ૩૯ ॥ 30

* ‘અક્રુદમ’ ચક્ર દ્વારા પોતાના માટે યોગ્ય એવો મંત્ર શોધી શકાય છે ।

‘ૐ નમઃ સિદ્ધ’મિત્યાહ્યા, યથા કાર્યસ્ય સાઘ(ધિ)કા ।

તથા સાદશ્યતો જ્ઞેયં, મન્ત્રં પારમગૌરુકમ્ ॥ ૪૦ ॥

‘ૐ નમોઽર્હદ્મ્ય’ ઇત્યાહ્યા, પ્રથમા જાયતે પદી ।

‘ૐ નમઃ સિદ્ધેમ્ય’ ઇતિ, જાયતે દ્વિતીયા પદી ॥ ૪૧ ॥

5 ‘ૐ નમો(મ) આચાર્યેમ્ય’શ્ચ, જાયતે તૃતીયા પદી ।

‘ૐ નમઃ(મ) ઉપાધ્યાયેમ્યો’, જાયતે તુર્યા સત્પદી ॥ ૪૨ ॥

‘ૐ નમઃ સર્વસાધુમ્યો’, જાયતે પચ્ચમી પદી ।

[ઇતિ સંસ્કૃતમન્ત્રેણ, સર્વસિદ્ધિર્ભવિષ્યતિ ॥ ૪૩ ॥]

‘ૐ નમઃ સિદ્ધમ્’ એ નામનો મત્ર જેમ બધા કાર્યો સિદ્ધ કરે છે તેમ પરમગુરુઓ (પંચપરમેષ્ઠે)

10 સંવંધિ આ મત્ર પૂજ સર્વ કાર્યોની સિદ્ધિ કરે છે ॥ ૪૦ ॥

‘ૐ નમો ઈર્હદ્મ્યઃ’ એ નામની પ્રથમપદી (પદ ?) છે, તેમ ‘ૐ નમઃ સિદ્ધેમ્યઃ’ એ દ્વિતીય પદી છે, ‘ૐ નમો આચાર્યેમ્ય.’ એ ત્રીજી પદી છે, ‘ૐ નમ ઉપાધ્યાયેમ્યઃ’ એ ચોથી સત્પદી છે, ‘ૐ નમઃ સર્વસાધુમ્યઃ’ એ પાંચમી પદી છે। આ પ્રમાણે (આ) સંસ્કૃત મત્રથી સર્વ કાર્યોની સિદ્ધિ પાશે ॥ ૪૧-૪૨-૪૩ ॥

15

પરિચય

દિગંબર સમ્પ્રદાયના, મહારક શ્રીમિહનંદિનિ રચેલી ‘પંચનમસ્કૃતિદીપક’ નામની કૃતિ અમને કલકત્તા, રોયલ એશિયાટિક સોસાયટીના સંગ્રહનાથી મળી આવી છે। નમસ્કારમત્ર વિષયક આ પ્રથમા પાંચ અધિકારો આપેલા છે—૧ માધનઅધિકાર, ૨ ધ્યાનઅધિકાર, ૩ કર્મઅધિકાર, ૪ સ્તવઅધિકાર, અને ૫ ફલઅધિકાર । પ્રથેક અધિકારમા મન્ત્રવિષયક અનેક દ્વિકાકનો ગદ્ય અને પદ્યમા આપેલી છે ।

20

આ પ્રથમા મગલાચરણના ૪૩ શ્લોકોનો નમસ્કાર વિશે સારી માહિતી આપે છે અને કાંઈક વ્યાપક દૃષ્ટિએ નમસ્કાર વિશે વિચાર દર્શાવે છે । તે અહીં અનુવાદ રાધે પ્રગટ કરેલ છે ।

શ્લોક ૧-૭ મગલાચરણ અને પ્રશ્નનું અભિષેય જણાવે છે । શ્લોક ૮-૧૩ અનેક યત્રોનાં નામો નોંધે છે । શ્લોક ૧૪-૧૭ યત્રનું માહ્યમ્ય જણાવે છે । શ્લોક ૧૮-૨૦ મંત્રનો મહિમા દર્શાવે છે । શ્લોક ૨૧-૨૪ મંત્રનાં નામનોનો વિચાર આપ્યો છે અને શ્લોક ૨૫-૪૩ નમસ્કાર મત્રનો મહિમા, ન્યાસ, 25 સંસ્કૃત માપામય મંત્ર વિશે પ્રશ્ન અને સમાજના તેમ જ અરિદત્તના અર્થ વિશે માહિતી આપે છે ।

આ ૪૩ શ્લોકોમાં જેવી માહિતી આપી છે તેવી જ માહિતીથી ભરેલો સમગ્ર ગ્રન્થ છે ।

લગભગ અઢારમા સૈકામા વધેલા મહારક શ્રીમિહનંદિનિ આ રચના કરી છે, અંતની પ્રશસ્તિમાં તેમણે પોતાની ગુરુપરંપરા ત્રેણે માહિતી આપી છે ।

अरिहंत अरिहंत
अरिहंत अरिहंत
अरिहंत अरिहंत
अरिहंत अरिहंत

१. अरिहंत २. अरिहंत ३. अरिहंत ४. अरिहंत ५. अरिहंत ६. अरिहंत ७. अरिहंत ८. अरिहंत ९. अरिहंत १०. अरिहंत

सिरि ववमंगलमरा सुयभक्त्यं सुत
नमो अरिहंताण
नमो सिद्धाण
नमो उग्ररिमाण
नमो विभूतयाण
नमो लोह सन्ध्याहूण
एसो पञ्चमुक्कारो सवपावपणासवो ।
मंगलाण न सव्येसि पकम हवइ मंगल ॥

श्रीसिंहनन्दिविरचित-पञ्चनमस्कृतिदीपकान्तर्गत-
नमस्कारमन्त्राः ॥

[१-३] केवलविद्या—

(१) 'ॐ ह्रीं अहं णमो अरिहंताणं ह्रीं नमः ॥' अथवा—

5

(२) 'ॐ णमो अरिहंताणं श्रीमद्बुधमादिवर्धमानान्तेभ्यो नमः ॥' अथवा—

(३) 'श्रीमद्बुधमादि-वर्धमानान्तेभ्यो नमः ॥'

[४-६] विविधविद्याविद्याः—

(१) 'ॐ णमो अरिहंताणं ॐ।' इति कर्णपिशाची।

(२) 'ॐ णमो आह(य)रियाणं।' इति शकुनपिशाची।

10

(३) 'ॐ णमो सिद्धाणं।' इति सर्वकर्मपिशाची।

फलम्—'इति भेदोऽङ्गपठनोद्युक्तमानसो(सञ्च) मुनेः।

सिद्धान्तविषयि ज्ञानं, जायते गणितादिषु ॥'

[७] अङ्गन्यासः—

'ॐ णमो अरिहंताणं' शिरोरक्षा। 'ॐ णमो सिद्धाणं' मुखरक्षा।

15

'ॐ णमो आयरियाणं' दक्षिणहस्तरक्षा। 'ॐ णमो उवज्जायाणं' वामहस्तरक्षा।

'ॐ णमो लोप सञ्चसाह्वणं' इति कवचम् ॥

फलम्—'एषः पञ्चनमस्कारः, सर्वपापक्षयहृत्।

मङ्गलानां च सर्वेषां, प्रथमं मङ्गलं मतः ॥'

[८] वज्रपञ्जम्—

20

'ॐ' हृदि। 'ह्रीं' मुखे। 'णमो' नाभौ। 'अरि' वामे। 'हंता' वामे। 'ताहं' शिरसि।

'ॐ' दक्षिणे बाहौ। 'ह्रीं' वामे बाहौ। 'णमो' कवचम्। 'सिद्धाणं' अस्त्राय फट् स्वाहा।

फलम्—विपरीतकार्येऽङ्गन्यासः, शोभनकार्ये वज्रपञ्जं स्मरेत्, तेन रक्षा।

[९] अपराजिताविद्या—

'ॐ णमो अरिहंताणं, णमो सिद्धाणं, णमो आयरियाणं, णमो उवज्जायाणं, णमो लोप सञ्च- 25
साह्वणं ह्रीं फट् स्वाहा ॥'

फलम्—'इत्येषोऽनादिसिद्धोऽयं, मन्त्रः स्याच्चित्तचिह्नकृत्।

इत्येषा पञ्चाङ्गी विद्या, ध्याता कर्मक्षयं कुरुते ॥'

[१०] परमेष्ठिवीजमन्त्रः—

‘ॐ ।’ तत् कथमिति चेत्—

‘अरिहंता असरीरा, आयरिया तह उचझाया मुणिणो ।

पढमस्स(र)णिणो(णो)ॐकारो पंचपरमेष्ठो ॥’

5 ‘अकः सेदीः [] इति जैनेन्द्रसूत्रेण अ+अ इत्यस्य दीर्घः । आ+आ पुनरपि दीर्घः ।
‘उ’ तस्य पररूपगुणे कृते ओमिति जाते पुनरपि ‘मोर्ध्वचन्द्रः’ [] इति सूत्रेणानुस्वारे
सति सिद्धपञ्चाङ्गमन्त्रं निष्पद्यते ।

[११] षोडशाक्षरी विद्या—

‘अर्हत्-सिद्धाचार्योपाध्याय-सर्वसाधुभ्यो नमः ॥”

10 माहात्म्यम्—‘स्मर मन्त्रपदोद्भूतां, महाविद्यां जगद्भुताम् ।

गुरुपञ्चकनामोत्थपोडशाक्षरराजिताम् ॥’

फलम्—‘अस्याः शतद्वयं ध्यानी, जपन्नेकाग्रमानसः ।

अनिच्छन्नप्यवाप्नोति, चतुर्थतपसः फलम् ॥’

[१२] सप्तदशाक्षरी विद्या—

15 ‘ॐ ह्रीं अर्हत्-सिद्धाचार्योपाध्याय-साधुभ्यो ह्रीं नमः ॥

फलम्—‘अनया वागवादकृत्वं, समान्नोति च मानवः ॥’

[१३] देवत्रयीविद्या—

‘ॐ ह्रीं अर्हत्-सिद्ध-साधुभ्यो ह्रीं नमः ॥’

[१४] षडक्षरीविद्या—

20 ‘ॐ ह्रीं अर्हं नमः ।’

फलम्—‘इति षडक्षरी विद्या, कथिता दीक्षितार्पणे ॥”

[१५] षड्वर्णसंभूता विद्या—

‘अरिहंत सिद्ध ।’ अथवा—‘अरिहंत साहु ।’ अथवा—‘जिनसिद्धसाहु ।’

फलम्—‘विद्यां षड्वर्णसंभूतामजय्यां पुण्यशालिनीम् ।

25 जपन् चतुर्थमभ्येति, फलं ध्यानी शतत्रयम् ॥’

[१६] चतुर्वर्णमयो मन्त्रः—

‘अरिहंत ।’ अथवा—‘जिनसिद्ध ।’ अथवा—‘अर्हत्सिद्ध ।’

फलम्—‘चतुर्वर्णमयं(यो) मन्त्रं(मन्त्रः), चतुर्वर्णफलप्रदम् (दः) ।

चतुःशतीं जपन् योगी, चतुर्थस्य फलं भजेत् ॥’

30 [१७] द्विवर्णो मन्त्रः—

‘सिद्ध ।’ अथवा—‘जिन ।’ अथवा—‘अर्हं ।’

[१८] एकाक्षरी मन्त्रः—‘ॐ ।’

फलम्—‘ॐकारं बिन्दुसंयुक्तं, नित्यं व्यायन्ति योगिनः ।

कामदे मोक्षदे चैव, प्रणवाय नमो नमः ॥’

[१९] अकारध्यानं, तत्फलं च—‘अ ।’

‘आदिमन्त्रार्हतो नाम्नोऽकारं पञ्चरातप्रमान् ।

5

वारान् जपन् त्रिशुद्धया यः स चतुर्थफलं भवेत् ॥’

[२०] पञ्चवर्णमयी विद्या—

‘ह्रौं ह्रौं ह्रौं ह्रौं ह्रः ।’ अथवा—‘अ सि आ उ सा ।’

संपुटे तु—‘ॐ ह्रौं ह्रौं ह्रौं ह्रौं ह्रः अ सि आ उ सा नमः ।’ अथवा—

‘ॐ असिआउसा नमः ।’ अथवा—‘ॐ ह्रौं ह्रौं ह्रौं ह्रौं ह्रः नमः ।’ इति भेदः ।

10

माहात्म्यम्—‘पञ्चवर्णमयीं विद्यां, पञ्चतत्त्वोपलक्षिताम् ।

मुनिवी(व)रैः श्रुतस्कन्धाद्, बीजबुद्ध्या समुद्भूताम् ॥’

फलम्—‘बन्दिमोक्षे च प्रथमो, द्वितीयः शान्तये स्मृतः ।

तृतीयो जनमोहार्यं, चतुर्थः कर्मनाशने ॥

पञ्चमः कर्मबद्धकेषु, पञ्चैवं मुक्तिदाः स्मृताः ।

15

तृतीयनियताभ्यासाद्, वरीकृतनिजारायः ॥

प्रोच्छिन्नस्याशु निःशङ्को, निगूढं जन्मबन्धनम् ।’

[२१] मुक्तिदा विद्या—

‘चत्वारि मंगलं । अरिहंत(ता)मंगलं । सिद्ध(द्धा)मंगलं । साहु(द्ध) मंगलं । केवलिपण्णत्तो धम्मो मंगलं ।

20

चत्वारि लोगो(गु)त्तमा । अरिहंत(ता) लोगो(गु)त्तमा । सिद्ध(द्धा) लोगो(गु)त्तमा । साहु लोगो(गु)त्तमा । केवलिपण्णत्तो धम्मो लोगो(गु)त्तमो ।

चत्वारि श(स)रणं पवज्जामि । अरिहंत(ते) श(स)रणं पवज्जामि । सिद्ध(द्धे) श(स)रणं पवज्जामि । साहु(द्ध) श(स)रणं पवज्जामि । केवलिपण्णत्तो(त्तं) धम्मो(म्मं) श(स)रणं पवज्जामि ॥

इति मुक्तिदा विद्या ।

25

फलम्—‘मङ्गल-शरणोत्तमनिकुरम्बं, यस्तु संयमी स्मरति ।

अविकलमेकाग्रधिया, स चापवर्गधियं ध्रियति ॥’

[२२] विश्वातिशायिनी विद्या—

‘ॐ अर्हत्सिद्धसयोगिकेवली स्वाहा ।’

माहात्म्यम्—‘सिद्धेः सौख्यं समारोदुमियं सोपानमालिका ।

30

अयोदशाक्षरोत्पन्ना, विद्या विश्वातिशायिनी ॥’

[२३] ऋषिमण्डलमन्त्रराजमंत्रः—

‘ॐ ह्रीं ह्रीं हूं हूं हें हें ह्रीं ह्रीं हूः असि आ उ सा सम्यग्दर्शनज्ञान-चारित्र्ययो नमः ।’

फलम्—‘यो भव्यमनुजो मन्त्रमिमं सप्तविंशतिवर्णयुतं ऋषिमण्डलमन्त्रराजं ध्यायति जपति सहस्राष्टकं (८०००) स वाञ्छितार्थसिंहपल्लोकमुखं सर्वाभीष्टं प्राप्नोति ।’

5 [२४] मूलत्रयी विद्या—

‘ॐ ह्रीं श्रीं अर्हं नमः । अथवा नमो सिद्धार्ण ।’ अथवा—‘ॐ नमः सिद्धं ।’ इति मूलत्रयीविद्या वक्ष्यमोहनपुष्टिदा ॥

[२५] (ॐ) ‘नमो अर्हिंताणं’ इति मन्त्रस्य ध्यानप्रक्रिया—

‘स्मरेन्दुमण्डलाकारं, पुण्डरीकं मुखोदरे ।

10 दलाष्टकसमासीनं, वर्णाष्टकनिराजितम् ॥

‘ॐ नमो अर्हिंताणं’ इति वर्णानपि क्रमात् ।

पकशः प्रतिपत्रं तु, तस्मिन्नेव निवेशयेत् ॥’

अकारादि—‘स्वर्णगौरीं स्वर्गद्वतां, केशरालीं ततः स्मरेत् ।

कर्णिकां च सुधावीजं, व्रजन्तु भुवि श्रुषिताम् ॥’

15 [२६] ‘ह्रीं’ इति मन्त्रस्य ध्यानप्रक्रिया—

‘प्रोद्यन्स्पर्णचन्द्राम्, चन्द्रपिम्याच्छनैः शनैः ।

ममगच्छन्सुधावीजं, मायावर्णं तु चिन्तयेत् ॥

विष्णुगन्तमिति फीते, प्रभामण्डलमध्यगम् ।

संचरन्तं मुखाम्भोजे, निष्ठन्तं कर्णिकोपरि ॥

20 भ्रमन्तं प्रतिपद्ग्रेषु, चरन्तं दिशति क्षणे ।

छेद्यन्तं मनोध्यानं, खण्डन्तं ममृताम्बुभिः ॥

व्रजन्तं तालुरन्ध्रेण, स्फुरन्तं भ्रूलतन्तरे ।

ज्योतिर्मयभियाचिन्त्यप्रभायं चिन्तयेन्मुनिः ॥’

उपर्युक्तमन्त्रद्वयस्य फलम्—

25 ‘ॐ नमो अर्हिंताणं’ इत्यष्टौ वर्णाः, ‘ह्रीं’ इमं महामन्त्रं स्मरन् योगी विषनाशं प्राप्नोति । जपन् सन् सर्वकारप्रपारको भवति । निरान्तराभ्यासान् षड्भिर्मासैर्मुक्तमभ्याद् धूम्रवर्तिं पश्यति । ततः संवत्सरेण मुखान्महाज्वालां निःसरन्तीं पश्यति । ततः सर्वज्ञमुखं पश्यति । ततः सर्वज्ञं प्रत्यक्षं पश्यति ॥’

[२७] सप्तवीजमन्त्रध्यानम्—

30 ‘ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ’ इति सप्तवीजमन्त्रं ध्यायन् सप्तर्षीः प्राप्नुते । यथा पुरा तथापि नो जायमिदमनुना मूलमेकं वेदमध्यं (?) वेष्टनत्रिकसंयुतं तस्य नीचैर्माया त्रिः श्लेकारबिन्दुसंयुता

नवाक्षरमिदं बीजमनाहृतं समाशातम् । एतस्य ध्यानेन सिद्धचक्रं मुक्तिस्थितमपि परं ब्रह्म त(य)द्गम्यम-
वाच्यमग्रित्यं तदपि ध्येयविषयं भवति । तदुक्तं जाप्यं यथावचितो नानाविधमपि तदेव, सहस्रशब्दात् ।

तदुक्तं नेमिचन्द्रसिद्धान्तिकैर्द्रव्यसंग्रहे—

[अत ऊर्ध्वं पदस्थं ध्यानं मन्त्रवाक्यस्थं यदुक्तं तस्य विवरणं कथयति—]

‘पणतीस सोल छण्ण चदु दुगमेकं च जवह शाण्ह ।

5

परसेट्ठिवाचयाणं अण्णं च गुरुवण्णसेणं ॥ ४९ ॥

[व्याख्या—‘पणतीस’ ‘णमो अरिहंताणं; णमो सिद्धाणं, णमो आयरियाणं, णमो उवज्झायाणं, णमो लोए सव्वसाहणं’ एतानि पञ्चात्रिंशदक्षराणि सर्वपा(प)दानि भण्यन्ते । ‘सोलड’ ‘अरिहंतं सिद्ध आचापं(यगिय) उवज्झाय साहू’ एतानि षोडशाक्षराणि नामपदानि भण्यन्ते । ‘छ’ ‘अरिहंतसिद्ध’ एतानि षडक्षराणि अर्हन्-सिद्धयोरनामपदे द्वे भण्येते । ‘पण’ ‘असिआउसा’ एतानि पञ्चाक्षराणि 10 आदिपदानि भण्यन्ते । ‘चदु’ ‘अरिहंतं’ इदमक्षरचतुष्टयं नामपदम् । ‘दुग्ग’ ‘सिद्ध’ इत्यक्षरद्वयं सिद्धस्य नामपदम् । ‘एग्गं च’ ‘अ’ इत्येकाक्षरमर्हंत आदिपदम् । अथवा “ॐ” एकाक्षरं पञ्चपरसेट्ठिनामादिपदम् । ततः कथमिति चेत् ?—

‘अरिहंता असरीरा, आयरिया तह उवज्झाया मुणिणे ।

पढमक्खरनिण्णणे, अँकारो पंचपरमेट्ठे ॥

15

इति गाथाकथितप्रथमाक्षराणां ‘समानः सर्वेणं टीर्थां भवति’ ‘परश्चलोपम्’ ‘ऊवर्णे ऊ’ इति स्वरसन्धिविधानेन अँशब्दो निष्पद्यते । कस्मादिति—‘जवह शाण्ह’ एतेषां पदानां सर्वमन्त्रवादपदेषु मध्ये सारभूतानां इहलोकपरलोकेष्टफलप्रदानसमर्थं ज्ञात्वा पञ्चादनन्तज्ञानादिगुणस्मरणरूपेण वचनो-
द्याग्नेन च जापं कुरुत । तथैव शुभोपयोगरूपत्रिगुणावस्थायां मौनेन ध्यायत । पुनरपि कथंभूता [ना]म्
‘परसेट्ठिवाचयाणं’ । ‘अरिहंतं’ इति पदवाचकमनन्तज्ञानादिगुणयुक्तोऽर्हद्वाच्योऽभिधेय इत्यादिरूपेण 20 पञ्चपरसेट्ठि(ष्टि)वाचकानाम् । ‘अण्णं च गुरुवण्णसेणं’ अन्यदपि द्वादशसहस्रप्रमितपञ्चनमस्कारग्रन्थ-
कथितक्रमेण लघुसिद्धचक्रं, बृहत्सिद्धचक्रमित्यादिदेवार्चनविधानं भेदाभेदरत्नत्रयाराधकगुह्यप्रसादेन ज्ञात्वा ध्यातव्यम् । इति पदस्थध्यानस्वरूपं व्याख्यातम् ॥ ४९ ॥—इत्येतद् द्रव्यसंग्रहस्य ब्रह्मदेवविरचि-
तव्याख्यात उद्धृतम्]

[२८] अथाङ्गन्यासः—

25

तत्सिद्धयर्थम्—अ सि आ उ सा । ‘अ’ वर्णं नामिकमले, सि मस्तकमले, आ कण्ठकजे, उ हृदये, सा मुखकमले । वा—अ नामौ, सि शिरसि, आ कण्ठे, उ हृदये, सा मुखे ।

[२९] ॐ कारादीनां ध्यानप्रक्रिया—

अत्र ॐ नमः सिद्धेभ्यः । ॐ कारः, ह्रींकारः, अकारः, अह्रूं इत्यादिकमुक्तं तत् क स्मरणीयम् ? तदेव [कथमपि]—

30

‘नेत्रद्वन्द्वे श्रवणयुगले नासिकाग्रे ललाटे,
वक्त्रे नाभौ शिरसि हृदये तालुनि ध्रुयुगान्ते ।
ध्यानस्थानान्यमलमतिभिः कीर्तितान्यत्र देहे,
तेष्वेकस्मिन् नियतविषये चित्तमालम्बनीयम् ॥

5 [इति प्रथमेन प्रकारेण ध्यानविषयं गतम् ॥]

[३०] ज्वरोत्तारणमन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं नमो लोप सव्यसाह्वणं’ इत्यादि प्रतिलोमतः ।

पञ्चभिस्तेज आधैश्च मायाग्रेसरपूर्वकैः ॥

पटीग्रन्थि परिजप्य, दत्त्वाच्छ्राद्ध नरोपरि ।

10 तेन ज्वरं चोत्तरति, नूतनवस्त्रे परं मतम् ॥

[३१] पञ्चचत्वारिंशदक्षरा विद्या—

‘ॐ ह्रीं नमो अरिहंतां, ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं, ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं, ॐ ह्रीं नमो उवज्ज्ञा-
याणं, ॐ ह्रीं नमो लोप सव्यसाह्वणं ।’

एषा पञ्चचत्वारिंशदक्षरा विद्या । यथा न श्रूयते तथा स्मर्तव्या । दुष्टचौरादिसङ्कटमहापत्ति-
15 स्थाने शान्त्यै, जलवृष्टये चोपांशु भण्यते । पञ्चनामादिपदानां पञ्चपरमेष्ठिमुद्रया जापे समस्तशुद्धो-
पद्रवनाशः कर्मक्षयश्च भवति ।

[३२] देवगणी विद्या—(गणिविद्या)—

‘ॐ अरिहंत-सिद्ध-आयरिय-उवज्ज्ञाय-सव्यसाह्व-सव्यधम्मतिथयराणं ॐ नमो भगवईप
सुयदेवयाप संतिदेवयाणं सव्यपवयणदेवयाणं दसण्हं दिशा(सा)पालाणं पञ्च(ण्हं)लोगपालाणं ॐ
20 ह्रीं अरिहंतदेवं नमः ।’

एषा विद्या देवगणीति सरस्वतीमन्दिरे जाप्यमष्टोत्तरशतम् । जप्ता सती सर्वेषु कार्येषु सर्व-
सिद्धिं जयं च ददाति ।

[३३] तस्करभयहरमन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं, ॐ ह्रीं सिद्धदेवं नमः ।’

25 अनेन सप्ताभिमन्त्रिते वस्त्रे ग्रन्थिर्वन्धनीया । पश्चाद् यत्र कुत्रापि महारण्ये तस्करभयं न
भवति ।

[३४] व्यालादिविपनाशनमन्त्रः—

‘ॐ ह्रां ह्रीं हूं ह्रूं ह्रौं ह्रूं नमो सिद्धाणं विषं निर्विषीभवन्तु फट् ।’

इत्यनेन व्यालादिविषं नश्यति ।

30 [३५] व्याल-वृश्चिक-भूषकादिदूरीकरणमन्त्रः—

‘ॐ णं सिद्धा नमो दूरीभवन्तु नागाः ।’

इत्यनेन व्याल-वृश्चिक-भूषकादयो दूरतो यान्ति ।

[३६] बन्दिविमोचनमन्त्रः—

‘णं हू सा ज्व स ए लो मो ण, णं या ज्झा व उ मो ण, णं या रि य आ मो ण, णं डा सि मो ण, णं ता हं रि अ मो ण ।’

इति विपर्ययजपनाद् बन्दिमोक्षः । कार्यव्यतिरेकेण न जपनीयम् । कार्यव्यतिरेके कारणविशेषो बलवान् इति न्यायात् । कार्ये बन्दिमोक्षादिसाध्यं । कारणं प्रति कार्यस्य शान्तिकर्मादेर्मोचनादेर्व्यति- 5 रेकोऽपि यथा स्यात् मोचकबन्धवद् वा द्वितीयो बन्धमोचकवत् ॥

[३७] सर्वकर्मसमूहदायकमन्त्रः—

‘ॐ नमो अरिहंताणं, ॐ नमो सिद्धाणं, ॐ नमो आयरियाणं, ॐ नमो उवज्झायाणं, ॐ नमो लोप सव्वसाहणं ॐ ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं स्वाहा ।’ सर्वकर्मसमूहं कलौ पञ्चम-युगेऽपि 10 ददाति ।

[३८] चतुःषष्टिकद्विजननमन्त्रः—

‘ॐ णमो आयरियाणं ह्रीं स्वाहा ।’ इत्यनेन चतुःषष्टय क्रद्ध्यः संभवन्ति ।

[३९] कर्मक्षयार्थो मन्त्रः

‘ॐ णमो हं (ह्रूं) नमः ।’ इत्यनेन कर्मक्षयो भवति ।

[४०] एकादशीविद्या—

‘ॐ अरिहंतसिद्धसाह नमः ।’ इत्येकादशी विद्या । 15

[४१-४२] त्रयोदशाक्षरीविद्ये—

(१) ‘ॐ अहं अरिहंतसिद्धसाह नमः ।’ इति त्रयोदशाक्षरी विद्या ।

(२) ॐ ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं अ सि आ उ सा स्वाहा ।’ इत्यपि ।

[४३] सर्वकामदौ मन्त्रौ—

(१) ‘ॐ ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं अ सि आ उ सा नमः ।’

(२) ‘ॐ ह्रूं श्रीं अहं अ सि आ उ सा नमः ।’ द्वावपि मन्त्रौ सर्वकामदौ । 20

[४४] बन्दिमोचनमन्त्रः—

‘ॐ नमो अरिहंताणं ज्म्व्यू नमः, ॐ नमो सिद्धाणं क्म्व्यू नमः, ॐ नमो आयरियाणं स्म्व्यू नमः, ॐ नमो उवज्झायाणं ह्म्व्यू नमः, ॐ नमो लोप सव्वसाहणं ष्म्व्यू नमः अमुकस्य 25 बन्दिमोक्षं कुरु कुरु स्वाहा ।’

पार्श्वनाथस्य प्रतिमां, संस्थाप्य पुरतस्ततः ।

पह्णं प्रसार्य संलेख्य, मन्त्रं पञ्चाशत्प्रमम् ॥

नामसंपुटसंयुक्तं, बन्दिमोक्षह(क)ं परम् ॥’

[४५] स्वमविद्या—

‘ॐ ह्रीं णमो अरिहंताणं स्वप्ने शुभाशुभं वद कू(कु)ष्माण्डिनी स्वाहा ।’ (स्वमविद्या ।)

‘मन्त्रोऽयं शतसंज्ञो, वक्ति स्वप्ने शुभाशुभम् ।

चार्क्यारे श्वेतपुष्पैर्वर्णपुष्पफलाद्वितैः ॥’

5 [४६] धर्मद्रुह उच्चारनमन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं अ सि आ उ सा सर्वदुष्टान् स्तम्भय स्तम्भय मोहय मोहय मु(मू)कवत् कारय कारय अन्धय अन्धय ह्रीं दुष्टान् ठः ठः ।’

इदं मन्त्रं मुष्टिबद्धो, वैरिणं प्रति संजपन् ।

धर्मेद्रुहो नाशनं च, करोत्युच्चारनं तथा ॥

10 [४७] भूतप्रेतादिनाशनमन्त्रः—

ॐ ह्रीं अ सि आ उ सा प्रेतादिकान् नाशय नाशय ठः ठः ।’

इदं मन्त्रं हृदयैर्विशद्याः जपं करोति च ।

भूत-प्रेतादिकवधं, स्वंगयो न हि सांप्रतम् ॥

[४८] जाले मत्स्यानां निरन्धनमन्त्रः—

15 ‘ॐ नमो अरिहंताणं’ इत्यादिभ्यः ‘ॐ नमो लोणं सखसाह्वणं हुलु हुलु चुलु चुलु मुलु मुलु स्वाहा ।’

२१ जाप्यतो दत्तं जाले मत्स्याः नायान्ति ॥

[४९] त्रिभुवनस्वामिनीविद्या—

20 ‘ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं ह्रीं अ सि आ उ सा चुलु चुलु हुलु हुलु चुलु चुलु इच्छियं मे कुरु कुरु स्वाहा ।’

त्रिभुवनस्वामिनीविद्येयं चतुर्विंशतिसहस्रजापान् सवेत्संपत [करी] स्यात् ।

[५०] वादजयार्थो मन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं अ सि आ उ सा नमोऽहं वद वद वाग्वादिनी सत्यवादिनी वद वद मम वक्त्रे ध्यक्तवाचा ह्रीं सत्यं ब्रूहि सत्यं ब्रूहि सत्यं वद सखलितप्रकारं मद्देव-भनुत्रासुस्सदसि ह्रीं अहं अ सि आ उ सा नमः ।

25 लक्षं जतमिदं मन्त्रं वादे संतनुते जयम् ।

[५१] सर्वसिद्धिप्रदमहामन्त्रः—

‘ॐ अ सि आ उ सा नमः ।’

इदं मन्त्रं महामन्त्रं, सर्वसिद्धिप्रदं ध्रुवम् ॥

[५२] त्रिभुवनस्वामिनी विद्या—

30 ‘ॐ अर्हते उत्पत उत्पत स्वाहा ।’ इति द्वितीया त्रिभुवनस्वामिनी विद्या ।

[५३] वादजयकरीविद्या—

‘ॐ अग्निय मग्निय अरिहं जिण आरय पंचमायधरा ।

दुद्रुद्रकम्मदद्धा (द्ध) सिद्धाण णमो अरिहणजेभ्यः ॥’

इति वादे जयं करोति ।

[५४] संघरक्षार्थको मन्त्रः—

5

“ॐ नमो अरिहंताणं धणु धणु महाधणु महाधणु स्वाहा ।’

इदं मन्त्रं ललाटे च, ध्येयं सत् चोरनाशनम् ।

करोति चैतदुक्तं वा, कम्पनैर्मुनिनायकैः ।

संघस्य रक्षार्थमिदं, ध्येयं नान्यत्र हेतुके ॥

[५५] स्वप्ने शुभाशुभकथनमन्त्रः—

10

‘ॐ ह्रीं अहं क्ष्यी स्वाहा ।’

चन्दनेन च तिलकं कृत्वा जापमष्टोत्तरशतं कृत्वा सुप्येत रात्रौ शुभाशुभं वक्ति ।

[५६] निर्विपीकरणमन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं अहं अ सि आ उ सा क्लीं नमः ।’ इत्यनेन निर्विपीकरणत्वम् ।

[५७] पञ्चाक्षरीविद्या—

15

‘ॐ नमो जूं सः ।’

इति पञ्चाक्षरीविद्या-मन्त्रयन्त्रे करोति च ।

भट्टस्य शुभकल्याणं, त्वेवमेव मतं बुधैः ॥

कर्णिकायां त्वेक[त]त्वं, तत्त्वतुयं चतुर्दिशि ।

साष्टपत्रेषु सिद्धस्य, बीजं ज्ञेयं मुनीश्वरैः ॥

20

तेजो-मायायुत तत्त्वं, कामबीजेन संयुतम् ।

हुतिप्रियामूलमन्त्रं, त्वेकमेव वशादिषु ॥

वाऽन्यत्प्रकारमुक्तं च, कर्णिकायां च देवके- ।

ति पदं साष्टपत्रेषु, णमोऽरिहंताणमेव च ॥

भूपुरं वारिसुपुरं, यन्त्रकर्मरिनाशनम् ।

25

कर्मचक्रमिदं ज्ञेयं, ध्यानचक्रं परं गतम् ॥

कर्मचक्रम्

ध्यानचक्रम्

ॐ नमः

ॐ नमः

ॐ जूं सः

ॐ जूं सः

ॐ अहं

धारकस्य

30

शुभं भवतु

[५८] तस्करादर्शनमन्त्रः—

‘ॐ नमो अरिहंताणं आभिणि मोहिणि मोहय मोहय स्वाहा ।’

मार्गे गच्छद्भिरियं विद्या स्मरणीया, तस्करदर्शनमपि न भवति ।

[५९] वशीकरणमन्त्रः दुष्टव्यन्तरादिशान्तिश्च—

- 5 ‘ॐ नमो अरिहंताणं अरे अरिणे अमुकं मोहय मोहय स्वाहा ।’ खटिकया धीखण्डेन वा इदं यन्त्रं लिखित्वाऽमुना मन्त्रेण श्वेतपुष्पैः श्वेताक्षतैर्वा जपेत् । यमाश्रित्य जपः क्रियते स वशीभवति । एतद्यन्त्रमध्ये चात्मानमात्मना दीयते । ततः संध्यायेत् । पूर्वांशामिमुखं पूर्वं पूर्वदलादारभ्याष्टाक्षरं मन्त्रं जपेत् ११०० । ततः आग्नेयदलादारभ्यामुमेव मन्त्रं जपेत् ११०० । पश्चिमन्यदलेष्वपि यावदीशानदलम् । पश्चिमद्वारा जपे कृते दुष्टव्यन्तरादिसर्वप्रत्यूहशान्तिः ।

- 10 [६०] धर्मद्रुहो व्यन्तरस्योच्चाटनमन्त्रः—

‘ॐ नमो आयरियाणं आहरियाणं कद् ।’ इत्यनेन धर्मद्रुहो व्यन्तरस्योच्चाटनम् ।

[६१] वादजयार्थको मन्त्रः—

‘ॐ हं सः ॐ ह्रीं अहं ऐं श्रीं असिआउसा नमः ।’

एतन्मन्त्रं विवादविषये जपं करोति ।

- 15 [६२] दाहशान्तिमन्त्रः—

‘ॐ नमो ॐ अहं अ सि आ उ सा नमो अरिहंताणं नमः ।’

हृदयकमले १०८ जपादुपवासफलम् । एतेन जलेन पानीयं मन्त्रितं कृत्वाऽग्नेर्वा दाधानलस्याग्ने रेखां दद्याद् दाहशान्तिर्भवति ॥

[६३] सर्वत्र जयार्थको मन्त्रः—

- 20 ‘ॐ ह्रीं अहं असिआउसा अनाहतविज्जा(घा)यै अहं नमः ।’

प्रतिदिनं त्रिकालमष्टोत्तर[शत]जपः, सर्वत्र जयो भवति ।

[६४] सर्पभयनाशनमन्त्रः—

‘ॐ नमो सिद्धाणं पंचेणं पंचेणं ।’ एतेन दीपरात्रिदिने शुणिते यावज्जीवं सर्पभयं (यो)

नो भवेत् ।

- 25 [६५] सर्वकार्यसिद्धिमन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं क्रौं ॐ अहं नमः ।’ इदं मन्त्रं जपतः सर्वकार्याणि साधयति ।

[६६] शत्रुवशीकरणमन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं श्रीं अमुकं दुष्टं साधय साधय असिआउसा नमः ।’

दिनानामेकविंशत्या, जपद्व्यष्टोत्तरं शतम् ।

- 30 यं शत्रुं च समुद्दिश्य, करोति पक्षं...तरेः (१) ॥

[६७] सर्वसिद्धिकारकमन्त्रः—

‘ॐ अरिहंताणं सिद्धाणं आयरियाणं उवज्झायाणं साङ्गणं नमः सर्वसमीहितसिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।’

जपनाद्युतस्यैव सर्वसिद्धिर्भवेन्ननु ॥

[६८] कर्मक्षयार्थको मन्त्रः—

5

‘ॐ ह्रीं अहं अनाहतविद्यायै नमः ।’ अथवा—‘असिवाउसा अनाहतविद्यायै नमः ।’ इति कर्मक्षयः ।

[६९] शुभाशुभादेशको मन्त्रः—

‘ॐ नमो अरिहओ भगवओ बाहुबलिस्स पण्हसव(म)णस्स अमले विमले निम्मलनाणपया-
सणि, ॐ नमो सव्वं भासई अरिहा सव्वं भासई केवली पपणं सव्ववयणेण सव्वं सव्वं होउ मे स्वाहा ।’ 10

इत्यात्मानं शुचिं कृत्वा, बाहुयुग्मेन संजपन् ।

संपूज्य कायोत्सर्गेण, जिनं वक्ति शुभाशुभम् ॥

[७०] सर्वसिद्धिप्रदो मन्त्रः—

‘ॐ ह्रीं णमो अरिहंताणं मम ऋद्धिं वृद्धिं समीहितं कुरु कुरु स्वाहा ।’

अयं मन्त्रो बुधेन शुचिना प्रातः सन्ध्यायां द्वात्रिंशद्धारं स्मरणीयः, सर्वसिद्धिप्रदः । 15

[७१] प्रणवचक्रध्यानं, तत्फलं च—

कर्णिकायामोमिति मूर्ध्नि ह्रीं णमो अरिहंताणं इति सर्वतो भू-जलपुरयुतं चक्रं प्रणवाख्यं च कथ्यते ।

ध्यानात् कर्मक्षयं वाऽऽशु, कुरुते वक्ष्यवक्ष्यकम् ॥

[७२] ज्वराद्युत्तारणमन्त्रः—

20

‘ॐ दे ह्रीं नमो लोप सव्वसाङ्गणं ।’ इत्यनेनाभिमन्त्रितपञ्चमा(पटा)च्छादनादेकाहिकं द्वयाहिकं त्रयाहिकं चतुर्थ(हि)कं दुष्टबलाज्वरादिकं नाशयति ।

[७३] ग्रहाणां शान्तिकरमन्त्राः—

‘ॐ णमो अरिहंताणं’, जापस्त्वयुतसंग्रमः ।

चन्द्रदीपं हरेदेतद्, लघौ होमो दशांशकः ॥ १ ॥

25

‘ॐ णमो सिद्धाणं’ इत्येतज्जप्तं त्वयुतप्रमम् ।

सूर्यपीडां हरेदेतद्, कूरे होमो दशांशकः ॥ २ ॥

‘ॐ ह्रीं णमो आयरियाणं’ जप्तं त्वयुतसंग्रमम् ।

गुरुपीडां हरेदेतद्, कुस्थिते तद्दशांशकम् ॥ ३ ॥

‘ॐ ह्रीं णमो उवज्झायाणं’ जप्तं त्वयुतसंग्रमितम् ।

30

बुधपीडां हरेदेतद्, कूरे होमो दशांशकः ॥ ४ ॥

‘ॐ ह्रीं नमो लोप सञ्जसाह्रणं’ जतं त्वयुतसंक्रमम् ।

शनिपीडां हरेदेतत्, कृरे होमो दशांशकः ॥ ५ ॥

‘ॐ ह्रीं नमो अरिहंतार्णं’ जतं दशसहस्रकम् ।

शुक्रपीडां हरेदेतत्, कृरे होमो दशांशकः ॥ ६ ॥

5

‘ॐ ह्रीं नमो सिद्धार्णं’ जतं दशसहस्रकम् ।

मङ्गलव्याधिहरणे, कृरे स्याच्च दशांशकः ॥ ७ ॥

‘ॐ ह्रीं नमो लोप सञ्जसाह्रणं’ जापं दशसहस्रकम् ।

राहु-केतुद्वये ज्ञेयं, कृरे होमो दशांशकः ॥ ८ ॥

[७४] रक्षामन्त्रः—

10

‘ॐ ह्रीं नमो अरिहंतार्णं पादौ रक्ष रक्ष ।’

‘ॐ ह्रीं नमो सिद्धार्णं कर्टि रक्ष रक्ष ।’

‘ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं नाभि रक्ष रक्ष ।’

‘ॐ ह्रीं नमो उवज्ज्ञायाणं हृदयं रक्ष रक्ष ।’

‘ॐ ह्रीं नमो लोप सञ्जसाह्रणं कण्ठं रक्ष रक्ष ।’

15

‘ॐ ह्रीं एसो षं च नमस्कारो (नमोकारो) शिखां रक्ष रक्ष ।’

‘ॐ ह्रीं सञ्जपावण्णसणो आसनं रक्ष रक्ष ।’

‘ॐ ह्रीं मंगलार्णं च सन्वेत्ति पदमं होह † मंगलं आत्मवक्षः

परवक्षः रक्ष रक्ष ।’ इति रक्षामन्त्रः ॥

[७५] सकलीकरणमन्त्राः

20

‘ॐ नमो अरिहंतार्णं नाभौ ।’ ‘ॐ नमो सिद्धार्णं हृदये ।’ ‘ॐ नमो आयरियाणं कण्ठे ।’ ‘ॐ नमो उवज्ज्ञायाणं मुखे ।’ ‘ॐ नमो लोप सञ्जसाह्रणं मस्तके ।’ सर्वाङ्गेषु मां रक्ष रक्ष हिलि हिलि मातङ्गिनी स्वाहा ।’ इति सकलीकरणमन्त्राः ।

[७६] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं स्वाहा’—इति शान्तौ ।

[७७] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं स्वधा’—पुष्टौ ।

25

[७८] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं वषट्’—वश्ये ।

[७९] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं वौषट्’—आकृष्टौ ।

[८०] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं ठः ठः’—स्तम्भने ।

[८१] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं ह्रूं’—विद्वेषे ।

[८२] ‘ॐ नमो अरिहंतार्णं फट् स्वाहा’—उच्चाटने ।

30

† ‘हवह’ पाठान्तरम् ।

[८३] 'ॐ नमो अरिहंताणं धेवे'—मारणे ।

इत्यष्टौ मन्त्रास्तेजोऽग्निप्रियायुतसंपुटरीत्या वृथगभूत्य जप्याः । एवमेव—ॐ नमो सिद्धाणं स्वाहा-
स्वधादियोज्यम् । एवमेव सूत्राध्याये साधौ योज्याः । एवं (८५) चत्वारिंशन्मन्त्रा यथेच्छं जप्याः ।

[८४] तर्पणमन्त्राः—

"ॐ नमोऽर्हद्भ्यः स्वाहा । ॐ नमः सिद्धेभ्यः स्वाहा । ॐ नमः आचार्येभ्यः स्वाहा । ॐ [नमः] ५
उपाध्यायेभ्यो स्वाहा । ॐ [नमः] सर्वसाधुभ्यः स्वाहा ।"—इति तर्पणमन्त्राः ।

[८५] होममन्त्राः—

"ॐ हूँ अर्हद्भ्यः स्वाहा, ॐ ह्रीँ सिद्धेभ्यः स्वाहा, ॐ ह्रूँ आचार्येभ्यः स्वाहा, ॐ ह्रीँ उपाध्या-
येभ्यः स्वाहा, ॐ ह्रूँ सर्वसाधुभ्यः स्वाहा ।"—इति होममन्त्राः ।

[८६] शाकिनी निवारणमन्त्रः—

10

'ॐ नमो अरिहंताणं भूत-पिशाच-शाकिन्यादिगणान् नाशय हुं फट् स्वाहा ।'

१०८ जतोऽयं मन्त्रः शाकिन्यादीन् विनाशयति । अथवा चैकं साष्टपत्रं पञ्चं चिन्तयेत् । तत्र
कर्णिकायामाद्यं तत्त्वं शेषाणि चत्वारि शङ्कावर्तविधिना संस्थाप्य ध्यानात् शाकिन्यादयो न प्रमथन्ति ।

[८७] बुद्धिवर्धनमन्त्रः—

'ॐ नमो अरिहंताणं वद वद वाग्वादिनी स्वाहा ।'

15

इत्यनेन मासं प्रति कङ्कुवस्तु (मालकाङ्गणीति प्रसिद्धं) चाभिमन्त्र्य मासं प्रति धेयं चैवं
पष्टिदिनप्रयोगे कृते बालस्य बुद्धिवृद्धिर्भवति ।

[८८] सर्वकर्मकरमन्त्रः

'ॐ नमो अरिहंताणं, ॐ नमो सिद्धाणं, ॐ नमो आयरियाणं, ॐ नमो उबज्जहायाणं, ॐ नमो
लोए सव्वसाहणं, ॐ नमो वंसणाय(णस्स), ॐ नमो णाणाय(णस्स), ॐ नमो चरित्ताय (त्तस्स), 20
ॐ हूँ त्रैलोक्यवशंकरी हूँ स्वाहा ।'

चैकविंशतिवारं यद्, जप्त्वा ग्रन्थिश्च यस्य च ।

दत्ते स हि धरी तस्य, भवति न च संशयः ॥

पानीयं चाभिमन्त्र्यैवमुज्जने नेत्ररोगिणः ।

रोगपीडाहरं दत्तं, वा शिरोऽर्द्धशिरोऽर्तिषु ॥

25

[आ पहेला विषय न. ६५—२० मां 'पंचनमस्कृतिदीपक' नामना प्रथमांथी नमस्कार—मन्त्रो उद्धृत
करवामा आन्या छे । तेमां २९ मन्त्रो नीचे जे फलादेश आदि कर्मां छे तेनो अहीं अनुवाद आपवामा आवे छे.]

अनुवाद

आगमनां प्रयोगे भगवामां उच्यमशील मुनिने त्रण प्रकारनी केवली विद्याओ अने त्रण प्रकारनी
पिशाची विद्याओयी गणित वगैरे विषयोर्मां सिद्धान्त संबंधि ज्ञान बाय छे ॥ १-६ ॥

30

આ અંગન્યાસ માટેનો મંત્ર છે ।—આ પાંચને કરેલો નમસ્કાર સર્વ પાપોનો નાશ કરનારો છે । સર્વ પ્રકારનાં મંગલોમાં આ નમસ્કાર પ્રથમ મંગલ છે ॥ ૭ ॥

આ વજ્રપંજર મંત્ર છે—વિપરીત કાર્યોમાં અંગન્યાસ કરવો અને શોભન કાર્યોમાં વજ્રપંજરનું સ્મરણ કરવું । તે વચેથી રક્ષા થાય છે ॥ ૮ ॥

- 5 આ અપરાજિતવિદ્યા છે । આ અનાદિસિદ્ધ મંત્ર ચિત્તને ચમત્કાર પમાડનારો છે । આ પ્રકારે પંચાંગી વિદ્યાનું ધ્યાન કરનાર કર્મનો ક્ષય કરે છે ॥ ૯ ॥

આ પરમેષ્ઠિઓનો બીજ-મંત્ર છે ।—અરિહંતનો અ, સિદ્ધ-અશરીરીનો અ, આચાર્યનો આ, ઉપાધ્યાયનો ડ અને મુનિનો મ્, એ પ્રકારે પરમેષ્ઠીના પાંચ અક્ષરોની સંધિ કરતાં—અ+અ=આ+આ=આ+ડ=ઓ+મ્=ૐકાર નિષ્પન્ન થાય છે । જૈનેન્દ્રવ્યાકરણનાં સૂત્રોથી તેની સિદ્ધિ થઈ છે ॥ ૧૦ ॥

- 10 આ પોઢશાક્ષરી વિદ્યા છે—મન્ત્રપદોમાંથી નિપજેલી અને પાંચ ગુરુઓના નામમાંથી ઉત્પન્ન સોઠ અક્ષરોથી શોભતી મહાવિદ્યાને જગતના મનુષ્યોએ નમસ્કાર કરેલ છે, તેનું તું સ્મરણ કર । બસો બાર આ વિદ્યાનુ એકાગ્ર મનથી જાપ કરનાર ધ્યાની પુરુષ ઇચ્છા ન કરે તો પણ ઉપવાસના તપનું ફલ મેળવે છે ॥ ૧૧ ॥

આ સત્તર અક્ષરની વિદ્યા છે—આ વિદ્યાથી માનવી વાણીમાં વાદ કુશલતા મેળવે છે ॥ ૧૨ ॥

- 15 આ ત્રણ દેવોની વિદ્યા છે ॥ ૧૩ ॥

આ છ અક્ષરની વિદ્યા છે—તે દૈક્ષા આપના કહેવામાં આવે છે ॥ ૧૪ ॥

આ છ વર્ણોથી ઉત્પન્ન થયેલી વિદ્યા છે—આ અજેય અને પવિત્ર વિદ્યાનો ત્રણસો વાર જાપ કરનાર ધ્યાની પુરુષ એક ઉપવાસનું ફલ મેળવે છે ॥ ૧૫ ॥

- 20 આ ચાર વર્ણાત્મક મન્ત્ર છે—આ મન્ત્ર ચાર વર્ગ—૧ ધર્મ, ૨ અર્થ, ૩ કામ અને ૪ મોક્ષને આપનારો છે । આ મન્ત્રનો ચારસો વાર જાપ કરનાર યોગી એક ઉપવાસનું ફલ મેળવે છે ॥ ૧૬ ॥

આ બે વર્ણનો મંત્ર છે ॥ ૧૭ ॥

આ એકાક્ષરી મંત્ર છે—યોગીઓ સદા વિન્દુ સહિત ૐકારનું ધ્યાન કરે છે । તે કામનાઓને પૂર્ણ કરનારો છે અને મોક્ષને પણ આપે છે, તે પ્રણવ-ૐકારને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૮ ॥

- 25 આકારનું ધ્યાન અને તેનું ફલ—આદિ મન્ત્રના અરિહંત નામના અકારનો એકાગ્રતાથી પાંચસો વાર જાપ કરનાર એક ઉપવાસનું ફલ મેળવે છે ॥ ૧૯ ॥

- આ પાંચ વર્ણમયી વિદ્યા છે । તે વિદ્યા પંચ તત્ત્વથી ઉપલક્ષિત છે । શ્રેષ્ઠ મુનિવરોએ શ્રુતસ્કન્ધ-માંથી એ વિદ્યાનો વીજબુદ્ધિથી ઉદ્ધાર કરેલો છે । બદીવાનને ઢોઢાવવા માટે પ્રથમ મંત્ર હ્રીં અને શાન્તિને માટે વીજો મંત્ર હ્રીં દર્શાવેલો છે । ત્રીજો મંત્ર હ્રૂં લોકોનું મોહન કરવા ઉપયોગમાં લેવાય છે । ચોથો મંત્ર હ્રૌં કર્મ નાશ માટે છે । જ્યારે પાંચમો મંત્ર હ્રૌં છયે કર્મો માટે છે । એ પાંચ મંત્રો મુક્તિને આપનારા 30 જગાવેલા છે । પોતાના મનને વશ કરીને ત્રિસન્ધ્ય નિયત-અમ્યાસ-જાપ કરવાથી સાધક નિઃશંક થઈને નિમ્નૂદ્ધ એવા જન્મચંધનને જલદીથી છેદી નાખે છે ॥ ૨૦ ॥

આ વિદ્યા મુક્તિને આપનારી છે—જે સંયમી પુરુષ એકાગ્ર બુદ્ધિથી નિરંતરપણે મંગલ, શરણ અને ઉત્તમ એવા અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ અને ધર્મ એ ચાર વર્ગોનું સ્મરણ કરે છે તે મોક્ષલક્ષ્મીનો આશ્રય કરે છે ॥ ૨૧ ॥

આ વિશ્વાતિશાયિની વિષા છે—સિદ્ધિના મહેલમાં ચઢવા માટે આ તેર અક્ષરોવાળી વિશ્વાતિશાયિની વિષા છે, તે એ (મહેલ)ના પગથિયાં સ્વરૂપ છે ॥ ૨૨ ॥

ઋષિમંડલમંત્રરાજનો આ મંત્ર છે—જે મન્ય પુરુષ સત્તાવીશ વર્ણોવાળો આ ‘ઋષિમંડલમન્ત્રરાજ’નું ધ્યાન કરે છે અને આઠ હજાર વાર જાપ કરે છે તે પોતાનાં ઇચ્છિતોને પ્રાપ્ત કરે છે અને સર્વ મનુષ્યોને અમીઘ્ટ એવાં રૂપરલોકનાં સુખોને મેળવે છે ॥ ૨૩ ॥

5

આ મૂલત્રયી વિષા કહેવાય છે—તે વશીકરણ, મોહન અને પુષ્ટિ કરનારી છે ॥ ૨૪ ॥

‘ૐ નમો અરિહંતાણં’ એ મંત્ર માટેની ધ્યાન પ્રક્રિયા बतावे છે—આઠ દલમાં આઠ વર્ણોથી શોભતા અને ચન્દ્રમણ્ડલના આકારવાળા કમળનું તું મુખરૂપી ગુહામાં સ્મરણ-ધ્યાન કર । “ૐ નમો અરિહંતાણં” એ વર્ણોને ક્રમશઃ પ્રત્યેક પાંદડી ઉપર તે (કમળ)માં મૂકવા જોઈએ । તે પછી (અકારાદિ) સ્વરોવાળી અને સુવર્ણના જેવી ગૌરવર્ણવાળી કર્ણિકાની કેસરાલીનું સ્મરણ કરવું જોઈએ । જગતમાં 10 શોભાયમાન એવી આ કર્ણિકા સુધાબીજપણને પામો ॥ ૨૫ ॥

હ્રીંકાર મંત્રની ધ્યાન પ્રક્રિયા बतावे છે—ચન્દ્રવિંશમાંથી ઊગતા પૂર્ણ ચન્દ્ર સમાન અમૃતબીજ સદશ માયાવર્ણ હ્રીંકાર ધીમે ધીમે નીચે આવી રહ્યો છે એમ ધ્યાન કરવું । પછી અત્યન્ત વિકસિત, અતિ વિસ્તૃત અને પ્રભામણ્ડલની મધ્યમાં રહેલો હ્રીંકાર મુખકમલમાં પ્રવેશે છે અને મુખકમલની કર્ણિકા ઉપર વિરાજમાન છે, એવું ચિંતન કરવું । વળી તે વર્ણ જાણે મુખકમલના પ્રત્યેક પત્રમાં મમનો હોય, ક્ષણમાં 15 (મુખમાંના) આકાશમાં વિચરતો હોય, મનના અંધકારને છેદતો હોય, અમૃતરસને શરતો હોય, તાલ્લવાના છિદ્રમાં પેસતો હોય, ભ્રૂમધ્યમાં ચમકતો હોય અને જાણે યોતિર્મય હોય, એવા અર્ચિત્ય પ્રભાવવાળા હ્રીંકારનું મુનિએ ધ્યાન કરવું ।

ૐ નમો અરિહંતાણં અને હ્રીંકાર એ બે મંત્રોનું ફળ :—

ૐ નમો અરિહંતાણં એ આઠ વર્ણો અથવા હ્રીંનું સ્મરણ કરનાર યોગી વિષનો નાશ કરે છે । એનો 20 જાપ કરતા કરતા સકલ શાશ્વતો પારગામી થાય છે । એનો નિરંતર અભ્યાસ કરતાં છ માસમાં મુક્તિ મળેલી ધુમાડાની દીવેટ જૂલે છે । પછી એક વર્ષ થતા મુખમાંથી મહાશ્વાળા નીકળતી જૂલે છે । તે પછી સર્વજ્ઞનું મુખ જૂલે છે । તે પછી પ્રત્યક્ષરૂપે સર્વજ્ઞને જૂલે છે ॥ ૨૬ ॥

સાત બીજવાળા મંત્રનું ધ્યાન :—

ૐ ૐ ૐ ૐ ૐ ૐ ૐ એ પ્રકારે સાત બીજ મંત્રોનું ધ્યાન કરનાર સાત પ્રકારની ઋદ્ધિ 25 પામે છે । પ્રાચીન સમયની જેમ આજે પણ આપણા માટે એ જાપ કરવા યોગ્ય છે । તેનું મૂલ એક જ છે । તે ત્રણ કુંડલાકાર વેદનથી યુક્ત છે । તેની નીચે માયા—હ્રીંકાર પણ (ત્રણ કુંડલાકારથી વેદિત (?), હ્રીંકાર અને વિદ્યુધી યુક્ત છે । આ ત્રણ અક્ષરોવાળું બીજ અનાહત કહેવાય છે । એનાં ધ્યાનથી જે પર-બ્રહ્મરૂપ છે, અગમ્ય છે, અવાચ્ય છે એવું સિદ્ધચક્ર મુક્તિમાં રહેલું હોવા છતાં તે ધ્યેય વિષય બને છે ।

એ રીતે ‘ૐ’ આદિ જાણ્યું વર્ણન કર્યું । દરેકની રુચિ મુજબ જાણ્યું (અરિહંતાદિ પદો) નાના 30 પ્રકારના હોવા છતાં બધાં એક જ છે કારણ કે પરસ્પર સદૃશ છે ।

શ્રી નેમિચન્દ્ર સૈદ્ધાંતિકે રચેલા દ્રવ્યસંપ્રહમાં જણાવ્યું છે કે—

[અહીંથી આગળ (દ્રવ્યસંપ્રહમાં) મંત્રવાક્યમાં રહેલ જે પદસ્થ ધ્યાન, તેનું વિચરણ કરે છે—]

પરમેષ્ઠીના વાચક—પાંત્રીશ, સોલ, છ, પાંચ, ચાર, બે અને એક વર્ણવાળા મંત્રોને તમે જપો અને તેનું ધ્યાન કરો । વીજું ગુરુપદેશથી સમજો । (૪૯)

વ્યાખ્યા—અરિ૦—૦સજ્વસાદ્ગુણં સુષીના આ પાંત્રીશ વર્ણો (સર્વપ્રદ) (સર્વપાપનાશક) કહેવાય છે । અરિ૦—સાદ્ગુણીના સોઠ અક્ષરો ‘નામપદ’ કહેવાય છે । અરિહંત સિદ્ધ—૯ છ અક્ષરો અરિ-
5 હંત અને સિદ્ધનાં ‘નામપદ’ કહેવાય છે । અ સિ આ ડ સા ૯ પાંચ અક્ષરો ‘આદિપદ’ કહેવાય છે । અરિહંત ૯ ચાર અક્ષરો ‘નામપદ’ છે । સિદ્ધ—૯ બે અક્ષરો સિદ્ધનાં ‘નામપદ’ છે । એક વર્ણવાળો અ ૯ અક્ષર અરિહંતનું અથવા અર્હનું ‘આદિપદ’ છે । અથવા ડ ૯ એક અક્ષર પાંચ પરમેષ્ઠીનું ‘આદિપદ’ છે । તે કેવી રીતે, તો કહે છે કે :—

અરિહંત, અશરીરી—સિદ્ધ, આચર્ય—આચાર્ય, ઉવજ્ઞાય—ઉપાધ્યાય અને મુનિના પ્રથમ અક્ષરોથી
10 નિષ્પન્ન થયેલો ડ ૯ નામ પાંચ પરમેષ્ઠીનો વાચક છે ।

ઉપર્યુક્ત ગાથા પ્રમાણે પાંચ પરમેષ્ઠીઓના આદિ અક્ષરો અ+અ+આ+અ+મ્ ની વ્યાકરણ-
મુજોમા કહેલ સ્વરસંધિ વિધાન મુજબ સંધિ કરતાં ડ શબ્દ નિષ્પન્ન થાય છે । શા માટે આનો જાપ કરો
અને ધ્યાન કરો એમ કહેવામાં આવે છે ? તો કહે છે કે—પ્રથમ સમગ્ર મત્રવાદના પદોની અંદર સારભૂત
૯વાં આ પદો આ લોક અને પરલોકના ઇચ્છિતો પૂરવામાં સમર્થ છે એમ જાણવું । તે પછી અનન્તજ્ઞાન
15 આદિ ગુણોના સ્મરણરૂપે અને વચનથી ઉચ્ચાવડે જાપ કરવો ।

બઢી, શુભ ઉપયોગરૂપ ત્રણ ગુણિવાળી અવસ્થામાં મૌનપણે ધ્યાન કરવું । ‘અરિહંત’ વગેરે
પદો વાચક છે અને અનન્તજ્ઞાન આદિ ગુણોથી યુક્ત અરિહંત વાચ્ય—અભિષેય છે એમ કહેવાય છે । પાંચે
પરમેષ્ઠીઓનું વાચ્ય-વાચક રૂપે ધ્યાન કરવું ।

વીજા પળ બાર હજાર શ્લોક પ્રમાણવાળા ‘પંચ નમસ્કાર’ પ્રથમાં બતાવેલ ક્રમ મુજબ લઘુ
30 સિદ્ધચક્ર, બૃહત્ સિદ્ધચક્ર આદિ દેવપૂજાના પ્રકારો છે । તેને રત્નત્રયની મેદામેદથી આરાધના કરનાર
૯વા સદ્ગુરુની કૃપાથી જાણીને તેનું ધ્યાન કરવું ।

આ પ્રકારે પદસ્થ ધ્યાનના સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું છે । ‘દ્રવ્યસંગ્રહ’ મૂળ ગ્રંથ ઉપર ‘ત્રાલદેવે’
સ્ત્રેલી વ્યાખ્યામાંથી આ વિવરણ અહીં આપ્યું છે ॥ ૨૭ ॥

અગન્યાસ મત્ર :—

25 તેની સિદ્ધિ માટે ‘અ સિ આ ડ સા’ ૯ વર્ણો છે । અ નો નામિકમલમા, સિ નો મસ્તકમાં,
આ નો કંઠકમલમાં, સ્વ નો હૃદયમાં, સા નો મુખ-કમલમા ન્યાસ કરવો । અથવા અ નો નાભિમાં, સિ નો
મસ્તકમાં, આ નો કંઠમાં, ડ નો હૃદયમાં અને સા નો મુખમાં ન્યાસ કરવો ॥ ૨૮ ॥

ડ ૯ નામ વગેરેની ધ્યાનપ્રક્રિયા—

ડ ૯ નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ—એમાં જે ડ ૯ નામ છે તેનું, તેમજ હૌં, અ, અર્હ વગેરે જે મત્રવીજો ઉપર
30 કહેવામાં આવેલાં છે તેમનું કયા—કયા સ્થલે સ્મરણ કરવું જોઈએ ? તો તે માટે આ રીતે જણાવે છે :—

બે આંલોમાં, બે કાનમાં, નાસિકાના અગ્રભાગમાં, લલાટ—ભાલસ્થલમાં, મુખમાં, નાભિમાં,
મસ્તકમાં, હૃદયમાં, નાઢવામાં, અને બે ભવાંના અંત ભાગમાં (શ્રૂમધ્યમાં)—(આ મંત્રવીજોનું ધ્યાન કરવું
જોઈએ ।)

૯ પ્રકારે નિર્મલ બુદ્ધિવાળાઓ ૯ શરીરમાં ધ્યાનમાં સ્થાનો કહેલાં છે, તે પૈકીના એક સ્થાનમાં
35 નિયત વિષયમાં ચિત્તને જોડવું જોઈએ ॥ ૨૯ ॥

તાવ ઉતારવાનો મંત્ર—‘ૐ નમો લોખ સન્વસાહ્ણ’ વગેરે પાંચે પદોને ઝલ્લાટા ક્રમે ૐકાર તેમ જ હ્રીકારપૂર્વક બોલવા । એ પ્રકારે મંત્રનો જાપ કરીને વજ્રને ગાંઠ દેવી અને તે વજ્ર જેને તાવ આવતો હોય તે માણસને ઓઢાઢી દેવાથી તાવ ઉતરી જાય છે, પરંતુ વજ્ર ખાસ કરીને નવું હોવું જોઈએ; એમ કહેલું છે ॥ ૩૦ ॥

પિસ્તાલીશ અક્ષરોની વિદ્યા—‘ૐ હ્રીં નમો અરિં’ થી ‘૦સાહ્ણ’ સુધીની પિસ્તાલીશ અક્ષરોની 5 આ વિદ્યા છે । ન સંભળાય એ રીતે એનો જાપ કરવો । દુષ્ટ મનુષ્યો અને ચોર વગેરેનું સંકટ આવી પડતાં, મહા આપત્તિના સ્થાનમાં શાન્તિને માટે અથવા વરસાદ લાવવા માટે આ મંત્રનો ઉપાંશુ જાપ કરવો જોઈએ । પાંચે નામો (અરિહંતાદિ)ના આદિ પદોનો (‘અ સિ આ ઉ સા’ નો) પંચપરમેષ્ઠી મુદ્રાવહે જાપ કરતાં સમગ્ર ક્ષુદ્ર ઉપદ્રવોનો નાશ થાય છે અને કર્મનો ક્ષય થાય છે ॥ ૩૧ ॥

દેવગણિ વિદ્યા (ગણિ વિદ્યા)—ૐ અરિહંતાથી નમઃ સુધીનો મંત્ર એ દેવગણિ (ગણિવિદ્યા) 10 નામથી કહેવાય છે । તેનો સરસ્વતીદેવીના મંદિરમાં ૧૦૮ વાર જાપ કરવો । જાપ કર્યા પછી સર્વ કાર્યોમાં સિદ્ધિ અને વિજય આપે છે ॥ ૩૨ ॥

ચોરનો મય દૂર કરવાનો મંત્ર—આ મંત્રથી મંતરેલા વજ્રમાં ગાંઠ બાધવી । પછી ગમે તેવા મોટા જંગલમાં પણ ચોરનો મય લાગતો નથી ॥ ૩૩ ॥

સર્પ વગેરેનાં ક્ષેર દૂર કરવાનો મંત્ર—આ મંત્રથી સર્પ વગેરેના વિષ નાશ પામે છે ॥ ૩૪ ॥ 15

સાપ, વીંછી, ઉદર વગેરેને દૂર કરવાનો મંત્ર—આ મંત્રથી સાપ, વીંછી, ઉદર વગેરે દૂરથી નાસી જાય છે ॥ ૩૫ ॥

બંદીવાનને મુક્ત બનાવવાનો મંત્ર—પાંચે પદોના વર્ણોને ઝલ્લાટા ક્રમે બોલવાથી—જાપ કરવાથી બંદીવાન છૂટી જાય છે । બીજા કાર્યોમાં આ મંત્રનો જાપ ન કરવો । બીજાં કાર્યોમાં કારણ વિશેષ બલવાન હોય છે, એનો ન્યાય છે । શાન્તિકર્મ વગેરે કાર્યો, બંદીને છોડાવવા રૂપ કાર્યથી જુદા સ્વરૂપનાં છે । 20 તેથી છૂટો માણસ બંધાઈ જાય અને બધાયેલો છૂટે એવું આ મંત્રનું ફલ છે (?) ॥ ૩૬ ॥

સર્વકર્મસમૂહદાયક મંત્ર—આ કલ્પિયુગમાં—પંચમ કાલમાં પણ આ મંત્ર સમગ્ર કૃત્યકારી કર્મોનો સમૂહ આપે છે । (અર્થાત્ એનાથી શાંતિક, પૌષ્ટિક, વચીકરણ इत्यादि કાર્યો થાય છે) ॥ ૩૭ ॥

પરિચય

૬૪-૧૯ વિભાગમાં જે પરિચય આપેલ છે તે જ પ્રમાણે સમસ્રવો ।

[६६-२१]

आत्मरक्षानमस्कारस्तोत्रम्

(अनुष्टुप्-वृत्तम्)

- ॐ परमेष्ठिनमस्कारं, सारं नवपदात्मकम् ।
 5 आत्मरक्षाकरं वज्रपञ्चरामं स्मराम्यहम् ॥ १ ॥
 'ॐ नमो अरिहंताणं', शिरस्कं शिरसि स्थितम् ।
 'ॐ नमो सव्वसिद्धानं', मुखे मुखपटं वरम् ॥ २ ॥
 'ॐ नमो आयरियाणं', अङ्गरक्षाऽतिशायिनी ।
 'ॐ नमो उवज्जायाणं', आयुधं हस्तयोर्दृढम् ॥ ३ ॥
 10 'ॐ नमो लोए सव्वसाहूणं', मोचके पादयोः शुभे ।
 'एसो पंचनमुक्कारो', शिला वज्रमयी तले ॥ ४ ॥
 'सव्व-पाव-प्पणासणो', वप्रो वज्रमयो बहिः ।
 'मंगलाणं च सव्वेसि', खादिराङ्गार-खातिका ॥ ५ ॥
 'स्वाहा'न्तं च पदं ज्ञेयं, 'पढमं हवइ मंगलं' ।
 15 वप्रोपरि वज्रमयं, पिधानं देह-रक्षणं ॥ ६ ॥

अनुवाद

- सारभूत, नवपदमय, वज्रना पाञ्चरामी माफक आत्मरक्षा करनार एवा परमेष्ठि-नमस्कारानु हु
 ॐकारपूर्वक स्मरण करु छुं ॥ १ ॥
 'ॐ नमो अरिहंताण' ए पद मस्तक पर रहेलु शिख्खाण छे । 'ॐ नमो (सव्व) सिद्धान' ए
 20 पद मुख पर श्रेष्ठ मुखपट (मुख-रक्षक-वस्त्र) छे ॥ २ ॥
 'ॐ नमो आयरियाणं' ए पद उत्तम अंग-रक्षा (क्वच-वस्त्रर) छे, 'ॐ नमो उवज्जायाणं' ए
 पद बने हायोमां रहेलु मज्जूत हथियार छे ॥ ३ ॥
 'ॐ नमो लोए सव्व-साहूणं' ए पद बने पगोनी पवित्र मोचक-पगनी रक्षा माटेनी गोठण
 सुचीनी मोजडीओ छे । 'एसो पंच-नमुक्कारो' ए पद तलीयामा रहेली वज्रमय शिला छे ॥ ४ ॥
 25 'सव्व-पाव-प्पणासणो' ए पद बहारनो वज्रमय किछो छे, अने 'मंगलाणं च सव्वेसि' ए पद
 (किछाने फरती) खेरना अंगारावाली खाई छे ॥ ५ ॥
 'स्वाहा' अंतवाळुं एटले 'पढमं हवइ मंगलं' (पढमं हवइ मंगलं स्वाहा) स्वाहा' ए पद
 शरीरनी रक्षा माटे किछा उपर रहेलुं वज्रमय ढांकण छे ॥ ६ ॥

મહાપ્રભાવા રક્ષેયં, ક્ષુદ્રોપદ્રવ-નાશિની ।
 પરમેષ્ઠિ-પદોદ્ભૂતા, કથિતા પૂર્વશ્ચરિભિઃ ॥ ૭ ॥
 યથૈવં કુરુતે રક્ષાં, પરમેષ્ઠિ-પદૈઃ સદા ।
 તસ્ય ન સ્યાદ્ ભયં વ્યાધિરાશિશ્ચાપિ કદાચન ॥ ૮ ॥

પરમેષ્ઠિપદોથી બનેલી આ રક્ષા મહાપ્રભાવવાળી છે, ક્ષુદ્ર ઉપદ્રવોની નાશક છે અને 5 પૂર્વાચાર્યોં કહી છે ॥ ૭ ॥

જે (જીવ) પરમેષ્ઠિ-પદોવડે આ પ્રમાણે સદા રક્ષા કરે છે, તેને ક્યારેય ભય, રોગ અને માનસિક ચિંતાઓ થતી નથી ॥ ૮ ॥

પરિચય

આ સ્તોત્ર કેટલાક પ્રકાશનોમાં પ્રસિદ્ધિ પામ્યું છે અને જૈન સમાજમાં તેનો પાઠ કરવાનો ઠીક 10 ઠીક પ્રચાર છે । આ સ્તોત્ર ‘વૃહન્નમસ્કારસ્તોત્ર’ અથવા ‘વજ્રપક્ષર’ નામે ઓળખાય છે । આ સ્તોત્રમ-આઠ પદો છે ।

આ સ્તોત્રની બે હસ્તલિખિત પ્રતિઓ અમને મળી હતી । એક પ્રતિ, પૂના-માંડારકર રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યૂટના સંગ્રહની પ્રતિ નં. ૧૮૨-૧૮૩ ની હતી, ય્યારે બીજી પ્રતિ લીંબડી, શેઠ આણંદજી કલ્યાણ જીના હસ્તલિખિત મંડારની પ્રતિ નં. ૭૬૫ ની હતી । આ બંને પ્રતિઓને સામે રાખી સ્તોત્રનો મૂલ પાઠ 15 લેવામાં આવ્યો છે, તે સ્તોત્ર અમે અહીં અનુવાદ સાથે પ્રગટ કર્યું છે ।

આ સ્તોત્રના કર્તા વિશે માહિતી મળી નથી ।

[૬૭-૨૨]

પશ્ચપરમેષ્ઠિસ્તવનમ્

(વસન્તતિલકા-વૃત્તમ્)

- 5 નમ્રાડમરેશ્વરકિરીટનિવિષ્ટશોભા-
રત્નપ્રભાપટલપાટલિતાહ્વિપીઠાઃ ।
'તીર્થેશ્વરાઃ' શિવપુરીપથસાર્થવાહા,
નિઃશેષવસ્તુપરમાર્થવિદો જયન્તિ ॥ ૧ ॥
- 10 લોકાગ્રભાગશ્રુવના ભવમીતિમુક્તાઃ,
જ્ઞાનાવલોકિતસમસ્તપદાર્થસાર્થાઃ ।
સ્વાભાવિકસ્થિરવિશિષ્ટસુહૃદઃ સમૃદ્ધાઃ,
'સિદ્ધા' વિલીનઘનકર્મમલા જયન્તિ ॥ ૨ ॥
- 15 આચારપશ્ચક્કસમાચરણપ્રવીણાઃ,
સર્વજ્ઞશાસનધુરૈકધુરન્ધરા યે ।
તે 'શ્રયો' દમિતદુર્દમવાદિવૃન્દા,
વિશ્વોપકારકરણપ્રવણા જયન્તિ ॥ ૩ ॥

અનુવાદ

- વિનય સહિત નમેલા હિન્દોના મુકુટમા જહેલા અરુણ રત્નોની કાન્તિના સમૂહથી અરુણ વર્ણવાલું થયું છે પાદપીઠ જેમનું એવા, મોક્ષપુરીના માર્ગમા સાર્થવાહ સમાન તથા સમ્પૂર્ણ વસ્તુઓના પરમ અર્થને જાણનારા 'તીર્થેશ્વરો' જય પામે છે ॥ ૧ ॥
- 20 લોકના અપ્રમાણ પર છે નિવાસ જેમનું એવા, સંસારના ભયોથી મુક્ત, કેવલજ્ઞાનદ્વારા સમસ્ત પદાર્થોના સમૂહને જાણનારા, સ્વાભાવિક, સ્થિર તથા વિશિષ્ટ પ્રકારના સુલોચી સમૃદ્ધ અને વિલીન ધયો છે ઘનકર્મરૂપ મલ જેમનો એવા 'સિદ્ધો' જય પામે છે ॥ ૨ ॥
- જ્ઞાનાદિ પાંચ આચારોના પરિપાલનમાં નિપુણ, જિન-શાસનની ધુરાને વહન કરવામા સમર્થ, દુર્જેય એવા વાદિ-સમૂહનું દમન કરનારા અને વિશ્વપર ઉપકાર કરવામાં કુશલ એવા 'આચાર્યો' જય પામે છે ॥ ૩ ॥
- 25

દ્વં યતીનતિપદસ્ફુટયુક્તિયુક્તં,
યુક્તિ-પ્રમાણ-નય-મજ્જગમૈર્ગમીરમ્ ।
યે પાઠયન્તિ વરસ્રરિપદસ્ય યોગ્યા-
સ્તે 'વાચકા'શ્ચતુરચારુમિરો જયન્તિ ॥ ૪ ॥

સિદ્ધચક્રગનાસુખસમાગમવદ્વાઙ્માઃ,
સંસારસાગરસમુત્તરણૈકચિત્તાઃ ।

5

જ્ઞાનાદિભૂષણવિભૂષિતદેહભાગા,
રાગાદિઘાતરતયો 'યતયો' જયન્તિ ॥ ૫ ॥

અર્હતસ્ત્રિજગદ્વન્ધ્યાન્, ત્રિલોકેશ્વરપૂજિતાન્ ।
ત્રિકાલભાવસર્વ(સર્વભાવ)જ્ઞાન્, ત્રિવિધેન નમામ્યહમ્ ॥ ૬ ॥

10

સર્વજગદર્ચનીયાન્, સિદ્ધાન્ લોકાગ્રસંસ્થિતાન્ ।
અષ્ટવિધકર્મયુક્તાન્, નિત્યં વન્દે શિવાલપાન્ ॥ ૭ ॥

પચ્ચવિધાચારરતાન્, વ્રત-સંયમનાયકાન્ ।
આચાર્યાન્ સતતં વન્દે, શરણ્યાન્ ભવદેહિનામ્ ॥ ૮ ॥

દ્વાદશાક્ષોરૂપૃથગ્વ્ય-શ્રુતસાગરપારગાન્ ।

15

ઉપદેશુનુપાધ્યાયાનુમયોઃ સન્ધ્યયોઃ સ્તુમઃ ॥ ૯ ॥

જેઓ સાધુઓને પ્રમાણ, નય, ભંગ અને ગમો વડે ગંભીર એવા સૂત્ર (શ્રુત) ને અત્યંત કુશલતા-
પૂર્વક તથા સ્પષ્ટ યુક્તિઓ વડે મળાવે છે, અને જેઓ ઉત્તમ એવા સૂરિપદને યોગ્ય છે, તે ચતુર અને મધુર
વાણીવાળા 'ઉપાધ્યાયો' જય પામે છે ॥ ૪ ॥

સિદ્ધિ-વધૂના સુખકારક સમાગમની દૃઢ અભિલાષાવાળા, સંસાર-સમુદ્રને સારી રીતે તરી 20
જવામાં નિપુણ ચિત્તવાળા, જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રરૂપ આમૂષ્મણીયી મુશોમિત દેહવાળા અને રાગાદિ (દોષો)
ને નાશ કરવાની પ્રબલ કામનાવાળા 'સાધુઓ' જય પામે છે ॥ ૫ ॥

ત્રણે લોકને વંદન કરવા યોગ્ય, ત્રણે લોકના અધિપતિ (ઇન્દ્રો) વડે પૂજિત અને ત્રણે કાલના
સર્વ ભાવોને જાણનારા અર્હંતોને હું મન-વચન-કાયાથી નમસ્કાર કરું છું ॥ ૬ ॥

સમગ્ર વિશ્વને પૂજનીય, લોકના અપ્રમાણે રહેલા, આઠ પ્રકારના કર્મોથી રહિત અને કલ્યાણના 25
નિકેતન રૂપ સિદ્ધોને હું હંમેશા વંદન કરું છું ॥ ૭ ॥

પાંચ પ્રકારના આચાર (ને પાલવા) માં તત્પર, વ્રત અને સંયમના નાયક અને સંસારી પ્રાણીઓને
શરણરૂપ આચાર્યોને હું નિરંતર વંદન કરું છું ॥ ૮ ॥

બાર અંગ અને (ચૌદ) મહાપૂર્વરૂપી શ્રુતસમુદ્રના પારાગમી તથા ઉપદેશ કરનારા ઉપાધ્યાયોની
અમે બને સંખ્યા સ્તુતિ કરીએ છીએ ॥ ૯ ॥

30

નિર્વાણસાધકાન્ સાધૂન્, સર્વજીવદયાપરાન્ ।
 વ્રત-શીલ-તપોયુક્તાન્, વન્દે સદ્રતિકાશ્લિઃ ॥ ૧૦ ॥
 एवं पञ्चनमस्कारः, सर्व पापप्रणाशनः ।
 मङ्गलानां च सर्वेषां, प्रथमं भवतु मङ्गलम् ॥ ११ ॥

- 5 મોક્ષમાર્ગના સાધનારા, સર્વ જીવોની દયામાં તત્પર, વ્રત, શીલ અને તપથી યુક્ત તથા સદ્રતિને
 ચાહનારા સાધુઓને હું વંદન કરું છું ॥ ૧૦ ॥
 આ પંચનમસ્કાર સર્વ પાપોને નાશ કરનાર અને બધા મ્ગલોમાં પ્રથમ-ઉત્કૃષ્ટ મંગલ થાઓ ॥ ૧૧ ॥

परिचय

- આ સ્તવન 'શ્રી શ્રુતજ્ઞાન અમીધારા' નામક પુસ્તકમાંથી લેવામાં આવ્યું છે, જેના સંપ્રાદાયક પ૦ પૂ૦
 10 પંન્યાસ શ્રીક્ષમાવિજયજી ગણિવર છે, અને જે નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સન્ ૧૯૩૬ માં છપાઈને પ્રકાશિત થયેલ છે ।
 પ્રારંભના પાંચ પંચો વસન્તતિલકાવૃત્તમાં છે અને અન્તિમ છ પંચો અનુષ્ટુપ્માં છે । આ સ્તવનના
 કર્તા વિશે જાણવામાં આવેલ નથી ।

[૬૮-૨૩]

નમસ્કારસ્તવનમ્

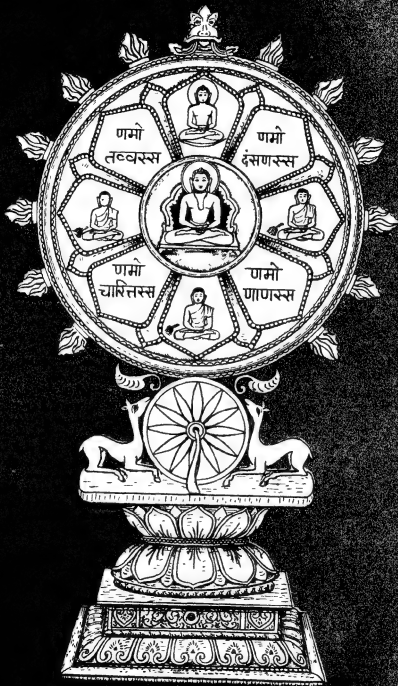
- 15 અર્હતઃ સકલાન્ વન્દે, વન્દે સિદ્ધાંશ્ચ શાશ્વતાન્ ।
 આચાર્યાનાદરાદ્ વન્દે, વન્દે શ્રીવાચકાનપિ ॥ ૧ ॥
 સર્વસાધૂનર્હં વન્દે, નાસ્તિ વન્યમતઃ પરમ્ ।
 પરમા પાત્રતા મેઽભૂત્, વન્ધ્યસર્વસ્વવન્દનાત્ ॥ ૨ ॥
 તદેષાં કીર્તનાદસ્તુ, કીર્તિઃ કલ્યાણમેવ ચ ।
 20 વચનાતિક(તીત)લાભં હિ, નામાઽપિ શ્રીમહાત્મનામ્ ॥ ૩ ॥

अनुवाद

- હું સર્વ અરિહતોને વંદન કરું છું, શાશ્વત એવા સિદ્ધોને હું વંદન કરું છું, આચાર્યોને આદરથી
 વંદન કરું છું, વાચક ઉપાધ્યાયોને વંદન કરું છું, સર્વ સાધુઓને વંદન કરું છું—આનાથી (પંચ
 પરમેષ્ઠીથી) ઉત્કૃષ્ટ કોઈ વંદનીય નથી । વંદન કરવા યોગ્યને પોતાની સર્વ શક્તિથી વંદન કરવાથી
 25 મારામાં ઉત્કૃષ્ટ પાત્રતા આવી છે । એમના કીર્તનથી (સૌને) કીર્તિ અને કલ્યાણ પ્રાપ્ત થાઓ । મહાત્માઓનું
 નામ પણ વચનાતીત લાભ ને આપનાર હોય છે ॥ ૧-૩ ॥

परिचय

- આ સ્તવનની એક પ્રતિ મુંબઈ શ્રી શાંતિનાથ જૈન મંદિર સ્થિત જ્ઞાનમંડારમાંથી મળી હતી । જળ
 અનુષ્ટુપ્ શ્લોકાત્મક આ કૃતિના કર્તા કોણ હશે તે જાણવામાં આવ્યું નથી । આ સ્તોત્ર અહીં અનુવાદ સાથે
 30 અને પ્રગટ કર્યું છે ॥

श्रीमद् वक्रम् (द्वितीयः नवदेवता-चित्रना भागः)

[६९-२४]

लक्षनमस्कारगुणनविधिः ॥

(१)

मूलनायकस्य स्नात्रं कृत्वा पूजा क्रियते । ततः पञ्चशकस्तवैर्देवा वन्यन्ते । ततः पञ्चपरमेश्वरा-
राधनार्थं २४ लोगस्स-कायोत्सर्गं कृत्वा पञ्चपरमेश्विप्रतिमा मण्डयन्ते । ततो वासकपूरादिभिः पूजा विधीयते 5
ततो नमस्कारान् गणयद्भिः पञ्चपरमेश्विपञ्चवर्णाश्रिते चिन्त्यन्ते । यथा—

‘ससिधबला अरहंता, रत्ता सिद्धा य सूरिणो कणगं ।
मरगयभा उवज्झाया, सामा साहू सुहं दिनु ॥’

ततो नमस्कार नमस्कारं प्रतिदेवस्य तिलकपुष्पारोपणवासक्षेपधूपोद्गाहनप्रदीपाखण्डकाक्षतो-
पदौक्कनवन्दनानि क्रियन्ते । सहस्रे संपूर्णे सति धूगीफलोपदौक्कनपूर्वं च तिसृभिः स्तुतिभिर्देवा वन्यन्ते, 19
सन्ध्याया च यदा गुणनमुच्यते तदा पञ्चशकस्तवैर्देवा वन्दनीयाः पञ्चपरमेश्वराधनार्थं २४ लोगस्स-
कायोत्सर्गश्च कर्तव्यः । मोचने चापि । आसातना हुई ते सवि हुं मन-वचन-काया करी मिच्छा० (मिच्छामि
दुक्कडं) । निर्विकृतिकाचान्लोपवासादितपः क्रियते । बीसंघट्टादिकं वर्जनीयम् ।

इति लक्षनमस्कारगुणनविधिः ॥

यो लक्षं जिनबद्धलक्षसुमनाः सुव्यक्वर्णक्रमः,
श्रद्धावान् विजितेन्द्रियो भवहरं मन्त्रं जपेच्छ्रावकः ।

15

पुण्यैः श्वेतसुगन्धिभिश्च विधिना लक्षप्रमाणैर्जितं,
यः संपूजयति स्म विश्वमहितः धीतीर्यराजो भवेत् ॥

[इति] लक्षनमस्कारगुणनफलम् ॥

लक्ष नउकार जापविधिः ॥

20

प्रभाति मूलनायकरहई स्नात्र करी पूजा करी पंच शकस्तव देव वादीइ । पछइ पंचपरमेश्वि-
आराधनार्थं चउवीस लोगस्स काउस्सग्ग कीजइ । पछइ पंचपरमेश्वि पांच प्रतिमा माडी, पूजा वास
कपूरई करी कीजइ । नउकार गुणतां पंच परमेश्विना पांच वर्णं चीतवीई । यथा—अरिहंत भवलवर्णं, सिद्ध
रक्तवर्णं, आचार्य सुवर्णवर्णं, उपाध्याय नीलवर्णं, महात्मा श्यामवर्णं । ए पांचे वर्णे हीआमाहि चीतवीई ।
नउकार गुणतां नउकारि नउकारि देव रहईं टीली कीजइ, झल चडावीइ, वासक्षेप कीजइ, धूप उगाहीई, 25
दीवउ कीजइ, चोखउ दोईई । जेती कीजइ सहस्र पूइ हुइ । सोपारी दोईई, देव वादीई । सांसई
गुणवउ । मूकतां पंचशकस्तवे देव वादीई । पंचपरमेश्वि आराधनार्थं चउवीस लोगस्स काउस्सग्ग कीजइ,
मूकतां ‘अविधि आशातना हुई ते सवि हुं मनि वचनि काय करी मिच्छामि दुक्कडं ।’ यथाशक्ति निवी,
आबिल, उपवास तप करिवउ । पुरषई बीसंघट्ट वजिबउ । ए नउकार लक्ष गुणइ जिको विधिपूर्वक

તેહનડ ઝીવ ઇકાપ્રભાવ છતઈ તીર્યકાર કર્મ ઉપાર્જઈ । મધ્યમભાવ છતઈ વિષાધર, ચક્રતર્તિ, વાસુદેવ, પ્રતિવાસુદેવ કર્મ ઉપાર્જઈ । થોડઈ ભાવ છતઈ ઇકાતપત્ર રાજ્ય પામઈ ॥

इति लक्ष नउकार जापविधिः ॥

शुभं भवतु श्रीचतुर्विधसंघस्य ॥

5

નવકાર ઇક અક્ષર, પાચં કેટેઈ સત્સભ્યરાણે ।

પદ્માસં ચ પપ્પણં, સાગર પણસય સમન્નોર્ણ ॥

श्रीरस्तु श्रमणसंघस्य ॥

પરિચય

આ વિધિની એક પ્રતિ પાલીતાણા, શ્રીઆગમ જૈન મંદિરના જ્ઞાનમંડારની પ્રતિ ન. ૧૯૯૯ ની 10 ત્રણ પાનાની મઝી હતી, તેમાં ‘નવકારસારથવળ’ સ્તોત્ર હતુ, તેની અંતે આ પ્રકારે વિધિ લખી હતી તે વિધિ અમે અહીં સંપ્રહીત કરી છે । આ નાની વિધિ લાલ નમસ્કારના આરાધના માટે અત્યંત ઉપયોગી છે ।

લાલ નવકાર જાપની વીજી વિધિની એક પ્રતિ ઢભોઈ, મુકાવાઈ જૈન જ્ઞાનમંદિર પ્રતિ ન. ૪૩૨૭ ની મઝી હતી, જેમાં પ્રથમ ‘સંક્ષિપ્ત નમસ્કાર અર્થ’ જણાવ્યો હતો ને તે પછી આ વિધિ દર્શાવી 15 હતી । આ વિધિ જૂની ગુજરાતી માપામાં છે, ઉપર્યુક્ત સંસ્કૃત વિધિનો અનુવાદ છે તેથી તેને ગુજરાતી વિભાગમાં ન મૂકતાં અહીં આપી છે ।

આ સંસ્કૃત અને ગુજરાતી વિધિ ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે લાલ નવકાર જાપની આ વિધિ કોઈ કાળે લૂંચ પ્રચલિત હશે ।

ત્રીજી વિધિ અમને એક હસ્તલિખિત છૂટા પાના પરથી મળી આવી છે । તે વિધિ તે તે 20 શ્લોકારિત્વ માટે હોય એમ જણાય છે ॥

इत्यादीन् मन्त्रिणो मन्त्रानर्हन्मन्त्रपुरस्सरान् ।
 ध्यायन्ति यदिह स्पष्टं, नामध्येयमवैहि तत् ॥ १०८ ॥
 जिनेन्द्रप्रतिविम्बानि, कृत्रिमाण्यकृतानि च ।
 यथोक्तान्यागमे तानि, तथा ध्यायेदशङ्कितम् ॥ १०९ ॥
 यथैकमेकदा द्रव्यमृत्पित्तसु स्थास्तु नश्वरम् ।
 तथैव सर्वदा सर्वमिति तत्त्वं विचिन्तयेत् ॥ ११० ॥
 चेतनोऽचेतनो वाऽर्थो यो यथैव व्यवस्थितः ।
 तथैव तस्य यो भावो याथात्म्यं तत्त्वमुच्यते ॥ १११ ॥
 अनादि-निधने द्रव्ये, स्वपर्यायाः प्रतिक्षणम् ।
 उन्मज्जन्ति निमज्जन्ति, जलकल्लोलवज्जले ॥ ११२ ॥
 यद्विबुधं यथा पूर्वं, यच्च पश्चाद् विवर्त्स्यति ।
 विवर्त्तते यदत्राद्य, तदेवेदमिदं च तत् ॥ ११३ ॥
 सहस्रता गुणास्तत्र, पर्यायाः क्रमवर्त्तिनः ।
 स्यादेतदात्मकं द्रव्यमेते च स्युस्तदात्मकाः ॥ ११४ ॥

5

10

‘अहं’ मन्त्री पुरस्कृत एवा प्रवृत्त अने बीजा मंत्रो, जेमनु मांत्रिको ध्यान करे छे, ते बधाने 15
 तमे अहीं नामध्येय तरीके स्पष्टरीते जाणो ॥ १०८ ॥

शाश्वत अने अशाश्वत एवी जिनप्रतिमाओनु आगममां जेवी रीते वर्णन कर्तुं छे, तेवी रीते शंका
 बिना ध्यान करो (अहीं स्थापनाध्येयनु वर्णन छे) ॥ १०९ ॥

द्रव्यध्येय—

जेम एक द्रव्य एकदा उत्पादशील, ध्रुव अने नश्वर छे, तेवी ज रीते सर्व द्रव्यो सर्वदा 20
 (उत्पाद-व्यय-ध्रौव्ययुक्त) छे, ए तत्त्वने चितवतुं ॥ ११० ॥

चेतन के अचेतन पदार्थ, जेवी रीते व्यवस्थित छे, तेनो ते प्रकारनो जे भाव (स्वरूप) ते
 ‘याथात्म्य’ तत्त्व कहेवाय छे ॥ १११ ॥

जलमां जलतरंगोनी जेम अनादि-अनंत द्रव्यमां पोताना पर्यायो प्रतिक्षण उत्पन्न थाय छे अने
 लय पामे छे ॥ ११२ ॥

25

जेवी रीते जे (द्रव्य) पूर्वे विवर्त्तुं (उत्पाद-व्यय-ध्रौव्यने पाम्युं) हतुं, जे (द्रव्य) पछी विवर्त्त
 (उत्पाद-व्यय-ध्रौव्य) ने पामशे अने जे (द्रव्य) आजि-वर्तमानमां-विवर्त्ते (उत्पाद-व्यय-ध्रौव्यने पामे) छे,
 ते ज आ छे अने आ ज ते छे. तात्पर्य के प्रत्येक द्रव्य द्रव्यरूपे सर्वकाळ एक सरलुं ज रहे छे ॥ ११३ ॥

तेमां सहभावी ते गुणो छे अने क्रमभावी ते पर्यायो छे. द्रव्य गुणपर्यायात्मक छे अने गुणपर्यायो
 द्रव्यात्मक छे ॥ ११४ ॥

30

- एवंविधमिदं वस्तु, स्थित्युत्पत्तिव्ययात्मकम् ।
 प्रतिक्षणमनाद्यन्तं, सर्वं ध्येयं यथास्थितम् ॥ ११५ ॥
 अर्थव્યञ्जनपर्याया, मूर्त्तमूर्त्ता गुणाश्च ये ।
 यत्र द्रव्ये यथावस्थास्तांश्च तत्र तथा स्मरेत् ॥ ११६ ॥
 5 पुरुषः पुद्गलः कालो, धर्माधर्मौ तथाऽम्बरम् ।
 षड्विधं द्रव्यमास्नातं, तत्र ध्येयतमः पुमान् ॥ ११७ ॥
 सति हि ज्ञातरि ज्ञेयं, ध्येयतां प्रतिपद्यते ।
 ततो ज्ञानस्वरूपोऽयमात्मा ध्येयतमः स्मृतः ॥ ११८ ॥
 तत्राऽपि तत्त्वतः पञ्च, ध्यातव्याः परमेष्ठिनः ।
 10 चत्वारः सकलास्तेषु, सिद्धः स्वामीति निष्कलः ॥ ११९ ॥
 अनन्तदर्शन-ज्ञानसम्यक्त्वादिगुणात्मकम् ।
 स्वोपाचानन्तरत्यक्तशरीराकारधारिणम् ॥ १२० ॥
 साकारश्च, निराकारममूर्त्तमजरामरम् ।
 जिनविम्बमिव स्वच्छस्फटिकप्रतिबिम्बितम् ॥ १२१ ॥

- 15 एવી જાતની આ વસ્તુ પ્રતિક્ષણ સ્થિતિ-ઉત્પત્તિ-વ્યયાત્મક અને અનાદિ-અનંત છે । સર્વ ધ્યેયનું
 યથાસ્થિતિરૂપે (જે જેવું હોય, તેનું તે પ્રકારે) ધ્યાન કરવું જોઈએ ॥ ૧૧૫ ॥
 જે દ્રવ્યમાં અર્થપર્યાયો, વ્યંજનપર્યાયો અને મૂર્ત કે અમૂર્ત ગુણો જેવી રીતે રહેલા હોય, તેવી
 રીતે તેમનું સ્મરણ કરવું ॥ ૧૧૬ ॥
 આત્મા, પુદ્ગલ, કાલ, ધર્મ, અધર્મ અને આકાશ, એ છ પ્રકારનું દ્રવ્ય માનવામા આવ્યું છે । તેમાં
 20 આત્મા તે ધ્યેયતમ (શ્રેષ્ઠ ધ્યેય) છે ॥ ૧૧૭ ॥

भावध्वेय—

- જ્ઞાતા હોય તો જ જ્ઞેય ધ્યેયતાને પામે છે તેથી જ્ઞાનસ્વરૂપ આ આત્માને ધ્યેયતમ કહ્યો છે ॥ ૧૧૮ ॥
 જીવ દ્રવ્યોમા પળ તત્ત્વથી પાંચ પરમેષ્ઠિઓ ધ્યેય છે । તેમા અરિહત, આચાર્યાદિ સવલ (કર્માદિ
 ઉપાધિ સહિત) છે અને સિદ્ધ સ્વામી (?) હોવાથી નિષ્કલ (નિરુપાધિ) છે ॥ ૧૧૯ ॥
 25 અનંત એવા દર્શન, જ્ઞાન, સમ્યક્ત્વ વગેરે ગુણોવાળા, ચરમ ભવમાં જે દેહ પોતાને પ્રાપ્ત થયો
 હતો અને જે પોતે તજી દીધો તેના આકાર (ચરમ દેહાકાર) ને ધારણ કરનારા, (એ અપેક્ષાએ) સાકાર,
 નિરાકાર, અમૂર્ત, જરારહિત, મૃત્યુરહિત, નિર્મલ સ્ફટિક રત્નમા પ્રતિબિંબિત થયેલ જિનવિંબસદૃશ, લોકના
 ૧ 'ઘટ' શબ્દના પર્યાયવાચી શબ્દો—કલશ, કુમ્, વગેરે 'વ્યંજન (શબ્દ) પર્યાયો' કહેવાય છે અને
 'ઘટ પદાર્થના રક્તલ, મૃષ્મયકલ, વગેરે 'અર્થપર્યાયો' કહેવાય છે । અથવા ત્રિકાલવર્તી પર્યાય તે વ્યંજન પર્યાય અને
 30 વર્તમાન કાલવર્તી સૂક્ષ્મ પર્યાય તે અર્થ પર્યાય । જેમ આત્માના વિષયમા કેવલજ્ઞાન તે શુદ્ધ વ્યંજનપર્યાય અને
 તત્કાલવર્તી કેવલજ્ઞાનોપયોગ તે અર્થપર્યાય ।

लोकाग्रशिखारूढमुद्बुसुखसम्पदम् ।
 सिद्धात्मानं निरावार्यं, ध्यायेन्निर्धृतकल्पमम् ॥ १२२ ॥
 तथाद्यमाप्तमाप्तानां, देवानामधिदैवतम् ।
 प्रक्षीणघातिकर्माणं, प्राप्तानन्तचतुष्टयम् ॥ १२३ ॥
 दूरमुत्सृज्यभूभागं, नभस्तलमधिष्ठितम् ।
 परमौदारिकस्वाङ्गप्रभाभर्त्सितभास्करम् ॥ १२४ ॥
 चतुस्त्रिंशन्महाश्वर्यैः, प्रातिहार्यैश्च भूषितम् ।
 मुनि-तिर्यङ्-नर-स्वर्गि-समाभिः सन्निषेवितम् ॥ १२५ ॥
 जन्माभिषेकप्रमुखप्राप्तपूजातिशायिनम् ।
 केवलज्ञाननिर्णीतविश्वतत्त्वोपदेशिनम् ॥ १२६ ॥
 प्रभास्वल्लक्षणाकीर्णसम्पूर्णोदग्रविग्रहम् ।
 आकाशस्फटिकान्तःस्थज्वलज्वालानलोज्ज्वलम् ॥ १२७ ॥
 तेजसामुत्तमं तेजो, ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम् ।
 परमात्मानमर्हन्तं, ध्यायेन्निःश्रेयसाप्तये ॥ १२८ ॥
 वीतरागोऽप्ययं देवो, ध्येयमानो मुमुक्षुभिः ।
 स्वगापवर्गफलदः, शक्तिस्तस्य हि तादृशी ॥ १२९ ॥

5

10

15

अप्रभागरूप शिवरपर आरूढ, सुखसंपत्तिने वरेला, पीडारहित अने निष्कर्म एवा श्री सिद्धात्मानुं ध्यान करवुं ॥ १२०-१२२ ॥

तथा आत्मां आद्य आत्मा, देशोना पण अधिदैवत, घातिकर्मरहित, अनंत चतुष्टयने पामेला, पृथ्वीतलने दूर छोडीने (ऊंचे) आकाश प्रदेशमां रहेला, पोताना परम औदारिक शरीरनी प्रभायी सूर्य करतां 20 पण अधिक तेजस्वी, महाआश्चर्यभूत चोत्रीश अतिशयो अने आठ प्रातिहार्योथी शोभता, मुनिवरो, तिर्यचो, मनुष्यो अने देवताओनी पर्वदाओथी घेरायेला, जन्माभिषेक वगेरेमां प्राप्त थयेल पूजाना कारणे सौथी चटियाता, केवलज्ञानवडे निर्णीत विश्वतत्त्वोना उपदेशक, उज्ज्वल एवा अनेक लक्षणोथी व्याप्त, सर्वांग परिपूर्ण अने उन्नत देहवाळा, निर्मल (महान) स्फटिक रत्नमां प्रतिबिंबित प्रदीप्त ज्वालाओवाळा अग्नि समान उज्ज्वल, सर्व तेजोमां उत्तम तेज अने सर्व ज्योतिओमां उत्तम ज्योति स्वरूप एवा श्री अरिहंत 25 परमात्मानुं मोक्षनी प्राप्ति माटे ध्यान करवुं ॥ १२३-१२८ ॥

मुमुक्षुओवडे ध्यान कराता एवा आ देवाधिदेव वीतराग होवा छतां स्वर्ग के मोक्ष फळने आपनारा छे, कारण के तेमनी शक्ति ज ते प्रकारनी अक्षित्य छे ॥ १२९ ॥

- સમ્યગ્જ્ઞાનાદિસમ્પન્નાઃ, પ્રાપ્તસત્તમહર્દયઃ ।
 તથોક્તલક્ષણા ધ્યેયાઃ, સૂર્યુપાધ્યાયસાધવઃ ॥ ૧૩૦ ॥
- અથવા દ્રવ્યભાવાભ્યાં, દ્વિધૈવ તદવસ્થિતમ્ ॥ ૧૩૧ ॥
- 5 દ્રવ્યધ્યેયં બહિર્વસ્તુ, ચેતનાડચેતનાત્મકમ્ ।
 ભાવધ્યેયં પુનર્ધ્યેયસન્નિધ્યાનપર્યયઃ ॥ ૧૩૨ ॥
- ધ્યાને હિ વિભ્રતિ સ્થૈર્યં, ધ્યેયરૂપં પરિસ્ફુટમ્ ।
 આલેખિતમિવાભાતિ, ધ્યેયસ્યાડસન્નિધાવપિ ॥ ૧૩૩ ॥
- 10 ધાતુપિણ્ડે સ્થિતશ્રૈવં, ધ્યેયોડર્થો ધ્યાયતે યતઃ ।
 ધ્યેયં પિણ્ડસ્થમિત્યાદ્યુરત એવ ચ કેવલમ્ ॥ ૧૩૪ ॥
- યદા ધ્યાનવલાદ્ધયાતા, શૂન્યીકૃત્ય સ્વવિગ્રહમ્ ।
 ધ્યેયસ્વરૂપવિટ્વાત્, તાદૃક્ સમ્પદ્યતે સ્વયમ્ ॥ ૧૩૫ ॥
- તદા તથાવિધધ્યાનસંવિત્તિધ્વસ્તકલ્પનઃ ।
 સ એવ પરમાત્મા સ્યાદ્, વૈનતેયશ્ચ મન્મથઃ ॥ ૧૩૬ ॥
-
- 15 સમ્યગ્જ્ઞાનાદિથી સંગત, સાન મહાકૃદ્દિઓવાળા (?) અને શાસ્ત્રોક્ત લક્ષણોવાળા આચાર્ય,
 ઉપાધ્યાય અને સાધુ ભગવંતોનું ધ્યાન કરવું ॥ ૧૩૦ ॥
- એવી રીતે નામાદિમેદોથી ચાર પ્રકારનું ધ્યેય કહ્યું, અથવા તે (ધ્યેય) દ્રવ્ય અને ભાવમેદે
 બે પ્રકારનું જ છે ॥ ૧૩૧ ॥
- ચેતન કે જડરૂપ બાદ્ય વસ્તુ તે દ્રવ્ય-ધ્યેય છે અને ધ્યેય (અરિહંતાદિ) સદૃશ જે ધ્યાનનો
 20 પર્ણય તે ભાવ-ધ્યેય છે ॥ ૧૩૨ ॥
- ધ્યાન જ્યારે સ્થિરતાને ધારણ કરે છે, ત્યારે ધ્યેય નજીક ન હોવા છતાં પણ જાણે (સામે)
 આલેખિત હોય એવું અત્યંત સ્પષ્ટ ભાસે છે ॥ ૧૩૩ ॥
- એ જ પ્રકારે જ્યારે સત્ ધાતુના પિંડમાં (દેહમાં) ધ્યેય વસ્તુનું ધ્યાન કરાય છે ત્યારે તે ધ્યેયને
 (ધ્યાનને) પિંડસ્થ કહેવાય છે એથી જ કેવલ (કૈવલ્ય, કેવલજ્ઞાન ?) પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૧૩૪ ॥
- 25 જ્યારે ધ્યાતા ધ્યાનના બહે સ્વદેહને (સ્વઆકૃતિને) શૂન્ય કરીને ધ્યેયસ્વરૂપે વિટ્ટ હોવાથી
 સ્વયં તેના જેવો બની જાય છે, ત્યારે તેના પ્રકારના ધ્યાનના સ્વેદનથી નાશ પામ્યા છે સર્વ ભિન્નનો
 જેના એવો તે પોતે જ પરમાત્મા, ગરૂડ અથવા કામદેવ બની જાય છે ॥ ૧૩૫-૧૩૬ ॥

સોડ્યં સમરસીભાવસ્તદેકીકરણં સ્મૃતમ્ ।
 એતદેવ સમાધિઃ સ્યાલ્લોકદ્વયફલપ્રદઃ ॥ ૧૩૭ ॥
 કિમિત્રં બહુનોક્તેન, જ્ઞાત્વા શ્રદ્ધાય તત્ત્વતઃ ।
 ધ્યેયં સમસ્તમપ્યેતન્માધ્યસ્થ્યં તત્ર વિશ્રતા ॥ ૧૩૮ ॥
 માધ્યસ્થ્યં સમતોપેક્ષા, વૈરાગ્યં સામ્યમસ્મૃહા ।
 વૈતૃષ્ણ્યં પરમા શાન્તિરિત્યેકોડ્યૌંઽભિધીયતે ॥ ૧૩૯ ॥
 સંક્ષેપેણ યદત્રોક્તં, વિસ્તરાત્પરમાગમે ।
 તત્સર્વં ધ્યાતમેવ સ્યાદ્ધ્યાતેષુ પરમેષ્ટિષુ ॥ ૧૪૦ ॥

× × × ×

‘અ’કારં મરુતાડ્ડપૂર્ય, કુસ્મિત્વા ‘રેફ’વહ્નિના ।
 દગ્ધ્વા સ્વવપુષા કર્મ, સ્વતો ભસ્મ વિરેચ્ય ચ ॥ ૧૮૩ ॥
 ‘હ’ મન્ત્રો નભસિ ધ્યેયઃ, શ્વરભ્રમૃતમાત્મનિ ।
 તેનાડ્ડન્યત્તદ્વિનિર્માય, પીયૂષમયમુજ્જ્વલમ્ ॥ ૧૮૪ ॥
 તત્રાદીં પિષ્ઠસિદ્ધયર્થ, નિર્મલીકરણાય ચ ।
 મારુતૌં તૈજસીમાપ્યાં, વિદધ્યાદ્ધારણાં ક્રમાત્ ॥ ૧૮૫ ॥

10

15

(આવી રીતે પરમાત્મા સાથેનો ધ્યાતાનો અમેદ) તે આ ‘સમરસીભાવ’ છે । તે જ ‘એકીકરણ’ કહેવાયું છે । એ જ ઉભય લોકનાં ફલોને આપનારી ‘સમાધિ’ છે ॥ ૧૩૭ ॥

અહીંં બહુ કહેવાથી શું ? તાત્ત્વિક રીતે જાણીને, તેવી જ રીતે તેના પર શ્રદ્ધા કરીને અને એ વિષયમાં *માધ્યસ્થ્ય ધારણ કરીને આ બધું ધ્યાન કરવું જોઈએ ॥ ૧૩૮ ॥

માધ્યસ્થ્ય, સમતા, ઉપેક્ષા, વૈરાગ્ય, સામ્ય, નિઃસ્પૃહતા, વૈતૃષ્ણ્ય, પરમશાન્તિ—એ બધા શબ્દો 20 વહે એક જ અર્થ કહેવાય છે ॥ ૧૩૯ ॥

પંચ પરમેષ્ટિઓનું ધ્યાન થતાં જ, અહીંં (પૂર્વે) જે સંક્ષેપમાં કહ્યું છે અને પરમ આગમોમાં જે વિસ્તારથી કહેવામાં આવ્યું છે, તે બધું ધ્યાન થઈ જ જાય છે (અર્થાત્—પરમેષ્ટિધ્યાનમાં બીજું બધું સદ્ધ્યાન આવી જ જાય છે) ॥ ૧૪૦ ॥

‘અર્હું’નું ધ્યાન

25

(પૂરકના) વાયુવહે ‘અ’કારને પ્રેરિત કરીને અને (કુંભકવહે) વુંમિત કરીને રેફમાંથી નીકળતા અગ્નિવહે પોતાના શરીરની સાથે (શરીરને અને) કર્મોને વાલ્કવાં. પછી શરીર અને કર્મોનાં દહનથી થયેલ ભસ્મનું પોતામાંથી વિરેચન કરવું (તે ભસ્મેને પોતામાંથી દૂર કરવી). પછી જે આત્મા ઉપર અમૃત દ્રાવી રહ્યું છે એવા ‘હ’કાર મન્ત્રનું આકાશમાં ધ્યાન કરવું. પછી તે અમૃતથી એક નવા અમૃતમય ઉજ્જ્વલ

ततः पञ्चनमस्कारैः, पञ्चपिण्डाक्षरान्वितैः ।

पञ्चस्थानेषु विन्यस्तैर्विधाय सकलीक्रियाम् ॥ १८६ ॥

पश्चादात्मानमर्हन्तं, व्यायेन्निर्दिष्टलक्षणम् ।

सिद्धं वा ध्वस्तकर्माणममृतं ज्ञानमास्वरम् ॥ १८७ ॥

5 नन्वनर्हन्तमात्मानमर्हन्तं ध्यायतां सताम् ।

अतस्मिस्तद्ग्रहो भ्रान्तिर्भवतां भवतीति चेत् ॥ १८८ ॥

तन्न चोद्यं यतोऽस्माभिर्भावाह्नयमर्पितः ।

स चार्हद्वयाननिष्ठात्मा, ततस्तत्रैव तद्ब्रह्मः ॥ १८९ ॥

परिणमते येनात्मा भावेन स तेन तन्मयो भवति ।

10 अर्हद्ध्यानाविष्टो भावार्हन् स्यात्स्वयं तस्मात् ॥ १९० ॥

येन भावेन यद्रूपं, ध्यायत्यात्मानमात्मवित् ।

तेन तन्मयतां याति, सोपाधिः स्फटिको यथा ॥ १९१ ॥

શરીરનું નિર્માણ કરવું. તેમાં પ્રથમ દેહ (પિંડ) ની રચના માટે માસ્તી (વાયવીય) ધારણા કરવી અને પછી દેહને નિર્મલ બનાવવા માટે તેજસ્વી અને જલીય ધારણા ક્રમશઃ કરવી, તે પછી પાંચ * પિંડાક્ષરોયી 15 થીયુ અને શરીરના પાંચ સ્થાનોમાં ન્યાસ કરાવેલા આ પંચ નમસ્કારો વડે સક્લીકરણ કરવું. તે પછી જેમનું સ્વરૂપ પૂર્વે કહેવામાં આવ્યું છે એવા શ્રી અરિહંત પરમાત્મારૂપે અથવા કર્મરહિત, અમૂર્ત અને જ્ઞાનવડે પ્રકાશમાન એવા શ્રી સિદ્ધ ભગવંતરૂપે પોતાના આત્માનું ધ્યાન કરવું ॥ ૧૮૨-૧૮૭ ॥

शंका—

જો તમારો આત્મા અરિહત નથી તો પછી તેનું અરિહતરૂપે ધ્યાન કરતા એવા તમને અનત્માં
20 (જે જેવો નથી તેમાં) તત્ત્વી (તેવાની) માન્યતારૂપ ખાન્તિ તો નથી થતી ને^૨ ॥ ૧૮૮ ॥

समाधान—

एवी शक्ता न करी, कारण के अमे अमारा आत्माना भाव-अरिहंतरूपे अर्पणा (चिनवना) करीए छीए. अरिहंतना ध्यानमा निष्ट एयो आत्मा ते भाव-अरिहंत छे। तेथी अतत्त्मा तद्ग्रहरूप भ्रान्ति नथी किन्तु तत्तमा (तेमा) ज तत्तनी (तेना) यथार्थ मान्यता छे ॥ १८० ॥

25 જે (અરિહતાદિ) માવવડે આત્મા પરિણમે છે, તે (અરિહંતાદિ) માવવડે તે (આત્મા) તન્મય (અરિહતાદિમય) બને છે; તેથી અરિહનના ધ્યાનમાં નિષ્ઠા એવો આત્મા તે (અરિહંતમાય) થકી પોતે જ માત્ર અરિહંત થાય છે। ઉપાધિ સહિત એવા સ્ફટિક રત્નની જેમ આત્મજ્ઞ પુરુષ જે (અરિહતાદિ) માવવડે જે (અરિહંતાદિ) રૂપે આત્માનુ ધ્યાન કરે છે, તે (અરિહંતાદિ) માવવડે તન્મયતા (તદ્ભાવરૂપતા)ને પામે છે (અર્થાત્ જેમ સ્ફટિક-મણિ સામે રહેલી વસ્તુનું રૂપ ધારણ કરે છે, તેમ આત્મા પણ ધ્યાનવડે ધ્યેયમય 30 બને છે) ॥ ૧૯૦-૧૯૧ ॥

* आ पाच पिंडाक्षरो मायः हँ ही ह्र हो हः होवा जोईए ।

અથવા ભાવિનો ભૂતા; સ્વપર્યાયાસ્તદાત્મકાઃ ।
 આસતે દ્રવ્યરૂપેણ, સર્વદ્રવ્યેષુ સર્વદા ॥ ૧૯૨ ॥
 તતોડયમર્હત્પર્યાયો, ભાવી દ્રવ્યાત્મના સદા ।
 ભવ્યેષ્વાસ્તે સતશ્ચાસ્ય, ધ્યાને કો નામ વિભ્રમઃ ॥ ૧૯૩ ॥
 કિંચ્ચ ભ્રાન્તં યદીદં સ્યાત્, તદા નાતઃ ફલોદયઃ ।
 ન હિ મિથ્યાજલાઝાતુ, વિચ્છિત્તિર્જાયતે તૃષઃ ॥ ૧૯૪ ॥
 પ્રાદુર્ભવન્તિ ચામુષ્માત્, ફલાનિ ધ્યાનવર્તિનામ્ ।
 ધારણાવશતઃ શાન્તકૂરરૂપાણ્યનેકધા ॥ ૧૯૫ ॥
 ગુરુપદેશમાસાઘ, ધ્યાયમાનઃ સમાહિતૈઃ ।
 અનન્તશક્તિરાત્માયં, મુક્તિં મુક્તિં ચ યચ્છતિ ॥ ૧૯૬ ॥
 ધ્યાતોડર્હત્સિદ્ધરૂપેણ, ચરમાક્લસ્ય મુક્તયે ।
 તદ્ધ્યાનોપાત્ત-પુણ્યસ્ય, સ એવાન્યસ્ય મુક્તયે ॥ ૧૯૭ ॥
 જ્ઞાનં શ્રીરાયુરારોગ્યં, તુષ્ટિઃ પુષ્ટિર્વપુષ્ટિઃ ।
 યત્પ્રશસ્તામિહાન્યથ, તત્તદ્ધ્યાતુઃ પ્રજાયતે ॥ ૧૯૮ ॥

5

10

બીજી રીતે સમાધાન—

15

અથવા સર્વ દ્રવ્યોમાં દ્રવ્યાત્મક એવા ભૂત અને ભવિષ્યના સ્વપર્યાયો દ્રવ્યરૂપે સદા રહે છે—
 (અર્થાત્ પ્રત્યેક દ્રવ્યમાં તેના ભૂત-ભાવિ સર્વ પર્યાયો વર્તમાનમાં દ્રવ્યરૂપે રહેલા છે), તેથી સર્વ ભવ્યોમાં
 ભવિષ્યમા યનારા એવા આ ‘અર્હત્પર્યાય’ દ્રવ્યરૂપે સદા રહેલા છે । તો પછી વિદ્યમાન એવા એ પર્યાયનું
 ધ્યાન કરવામાં આંતિ શી ? ॥ ૧૯૨-૧૯૩ ॥

વઢી બીજા પ્રકારે સમાધાન—

20

જો આ ધ્યાનને આન્ત માનવામાં આવે તો, જેમ કલ્પિત જલથી તૃષાનો નાશ કદાપિ ન જ થાય,
 તેરી રીતે એ ધ્યાનથી ફલ પ્રાપ્તિ ન થવી જોઈએ । કિન્નુ ઈથી ધ્યાનીઓને ધારણના શ્લે શાન્ત અને કૂરરૂપ
 અનેક પ્રકારના ફલોની પ્રાપ્તિ થતી દેખાય છે । ઈથી આત્માનું અર્હદરૂપે ધ્યાન કરવું તે આન્તિ નથી
 ॥ ૧૯૪-૧૯૫ ॥

ધ્યાનનું ફઢ—

25

શ્રી સદ્ગુરુના ઉપદેશને પ્રાપ્ત કરીને સમાહિત યોગીઓ વડે ધ્યાયમાન આ અનંત શક્તિશાઢી
 આત્મા મુક્તિ અને મુક્તિને આપે છે ॥ ૧૯૬ ॥

અર્હન્ત અથવા સિદ્ધરૂપે જેનું ધ્યાન કરાયું છે એવો આ આત્મા ચરમ શરીરીની મુક્તિ માટે થાય
 છે, અથવા તે ધ્યાનવડે પ્રાપ્ત કર્યું છે પુણ્ય જેણે એવા અન્ય(અચરમશરીરી)ની મુક્તિ માટે થાય છે ॥ ૧૯૭ ॥

(મુક્તિને બતાવે છે—) તે તે પ્રકારનું ધ્યાન કરનારને આ લોકમાં અને પરલોકમાં જે જે પ્રશંસનીય 30
 છે તે બધું—જ્ઞાન, લક્ષ્મી, દીર્ઘાયુ, આરોગ્ય, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ, સુંદર શરીર, ધૈર્ય, વગેરે પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૧૯૮ ॥

- તદ્ધ્યાનાવિષ્ણમાલોભ્ય, પ્રકમ્પન્તે મહાગ્રહાઃ ।
 નશ્યન્તિ ભૂતશાકિન્યઃ, કૂરાઃ શામ્યન્તિ ચ ક્ષણાત્ ॥ ૧૯૯ ॥
 યો યત્કર્મપ્રશુર્દેવસ્તદ્ધ્યાનાવિષ્ણમાત્મનઃ ।
 ધ્યાતા તદાત્મકો ભૂત્વા, સાધયત્પાત્મવાચ્છિતમ્ ॥ ૨૦૦ ॥
- ૫ પાર્શ્વનાથો ભવન્મન્ત્રી, સર્કલીકૃતવિગ્રહઃ ।
 મહામુદ્રાં મહામન્ત્રં, મહામણ્ડલમાશ્રિતઃ ॥ ૨૦૧ ॥
 તૈજસીપ્રભૃતીર્બિંશદ્ધારણાશ્ચ યથોચિતમ્ ।
 નિગ્રહાદીનુદગ્રાણાં, ગ્રહાણાં કુરુતે દ્રુતમ્ ॥ ૨૦૨ ॥
 સ્વયમાસ્રણ્ડલો ભૂત્વા, મહામણ્ડલમધ્યગઃ ।
 ૧૦ કિરીટકુણ્ડલી વજ્રી, પીતભૂષામ્બરાદિકઃ ॥ ૨૦૩ ॥
 કુમ્ભકી સ્તંભમુદ્રાદ્યઃ(૧), સ્તંભનં(ન)મન્ત્રમુચ્ચરન્ ।
 સ્તંભકાર્યાણિ સર્વાણિ, કરોત્યેકાગ્રમાનસઃ ॥ ૨૦૪ ॥
 સ સ્વયં ગરુડીભૂય, ક્ષેપ્યતિ ક્ષણાત્ ।
 કન્દર્પશ્ચ સ્વય ભૂત્વા, જગન્નયતિ વશ્યતામ્ ॥ ૨૦૫ ॥
- ૧૫ એવં વૈશ્વાનરો ભૂત્વા, જ્વલજ્વાલાશ્વતાકુલઃ ।
 શીતજ્વરં હરત્પાશુ, વ્યાપ્ય જ્વાલાભિરાતુરમ્ ॥ ૨૦૬ ॥

- અરિહંત અથવા સિદ્ધના ધ્યાનમા લયલીન એવા મહાત્માને જોઈને મોટા મોટા ગ્રહો પણ કંપે છે. ભૂત, પ્રેત, શાકિની, ઢાકિની, વગેરે દુરથી ભાગી જાય છે અને અત્યંત કૂર એવા જંતુઓ પણ ક્ષણવારમાં શાંત બની જાય છે ॥ ૧૯૯ ॥
- ૨૦ જે દેવતા જે (શાન્ત્યાદિ) કર્મને સાધવામાં સમર્થ હોય તેના ધ્યાનથી આવિષ્ણ એવો ધ્યાતા તદ્દરૂપ (તે દેવતારૂપ) થઈને મનોવાછિતને સાધે છે ॥ ૨૦૦ ॥
 યથોચિત રીતે સકલીકરણ વિધાનદ્વારા શરીરને સુરક્ષિત કરનાર, મહામુદ્રા, મહામન્ત્ર અને મહામંડલનો આશ્રય કરનાર અને તૈજસી વગેરે ધારણાઓ ધારણ કરતો એવો માંત્રિક (સ્વયં) પાર્શ્વનાથ થઈને (શ્રી પાર્શ્વનાથનું અમેદ ધ્યાન કરીને) મોટા મોટા ગ્રહોનો પણ તરત જ નિગ્રહ કરે છે ॥ ૨૦૧-૨૦૨ ॥
- ૨૫ મુકુટ, કુંડલ વગેરે પહેરેલા, હાથમાં વજ્ર ધારણ કરેલા અને પીત વસ્ત્ર તથા અલંકારોથી શોભતા એવા ઇન્દ્ર જેવો તે બને છે અને મહામંડલના મધ્યભાગમાં રહીને તથા કુંભક પ્રાણાયામ, સ્તંભનમુદ્રા વગેરે કરીને સ્તંભન-મંત્રને એકાગ્ર મનથી ઉચ્ચારતો તે સર્વ સ્તંભન કાર્યો કરે છે ॥ ૨૦૩-૨૦૪ ॥
 તે સ્વયં ગરુડ થઈને ક્ષણમાત્રમાં વિષને હરે છે, તથા સ્વયં કામદેવ બનીને જગતને વશ કરે છે ॥ ૨૦૫ ॥
 એવી જ રીતે જેમાંથી સેકંડો જાગ્રત્યમાન જ્વાળાઓ નીકળી રહી છે એવા અગ્નિરૂપ બનીને
- ૩૦ પોતાની જ્વાળાઓથી શીતજ્વરથી પીડાતી વ્યક્તિને વ્યાપી ને શીતજ્વરને તરત જ હરે છે ॥ ૨૦૬ ॥

સ્વયં સુધામયો भूत्वा, वर्षभ्रमृतमातुरे ।
 अथैनमात्मसात्कृत्य, दाहज्वरमपास्यति ॥ २०७ ॥
 क्षીरोदધિમયો भूत्वा, प्लावयन्नखिलं जगत् ।
 शान्तिकं पौष्टिकं योगी विदधाति शरीरिणाम् ॥ २०८ ॥
 किमत्र बहुनोक्तेन, यद्यत्કર્મ ચિકીર્ષતિ ।
 તદેવતામયો भूत्वा, तच्चभिर्वर्तयत्ययम् ॥ ૨૦૯ ॥
 शान्ते कर्मणि शान्तात्मा, क्रूरे क्रूरो भवन्नयम् ।
 शान्तकूराणि कर्माणि, साध्यत्येव साधकः ॥ २१० ॥
 आकर्षणं वशीकारः, स्तम्भनं मोहनं द्रुतिः ।
 निर्विभीकरणं शान्तिर्विद्वेषोच्चाट-निग्रहाः ॥ २११ ॥
 एवमादीनि कार्याणि, दृश्यन्ते ध्यानवर्तिनाम् ।
 ततः समरसीभावसफलत्वाच्च विभ्रमः ॥ ૨૧૨ ॥
 यत्पुनः पूरणं कुम्भो, रेचनं दहनं प्लवः ।
 सकलीकरणं मुद्रामन्त्रमण्डलधारणाः ॥ ૨૧૩ ॥
 कर्माधिष्ठातृदेवानां, संस्थानं लिङ्गमासनम् ।
 प्रमाणं वाहनं वीर्यं, जातिर्नाમ દુતિર્દિશા ॥ ૨૧૪ ॥

5

10

15

સ્વય અમૃતમય થઈને પીડિત ઉપર અમૃતને વરસાવતો યોગી, એને (પીડિતને) આત્મસાત્ (સ્વાધીન અથવા અમૃતમય) કરીને એના દાહજ્વરને દૂર કરે છે ॥ ૨૦૭ ॥

સ્વય ક્ષીરસાગરમય થઈને સકલ જગતને પ્લાવિત (તૃપ્ત) કરતો યોગી પ્રાણીઓના શાંતિકૃત્ય અને પુષ્ટિકૃત્યને કરે છે ॥ ૨૦૮ ॥

20

આ વિષયમાં બહુ કહેવાયી શું / યોગી જે જે કર્મને કરવાની ઇચ્છા કરે છે તે તે કર્મના દેવતારૂપે સ્વયં થઈને તે તે કર્મનું સંપાદન કરે છે ॥ ૨૦૯ ॥

શાંત કર્મોમાં શાંત થઈને અને ક્રૂર કર્મોમાં ક્રૂર થઈને આ સાધક શાંત અને ક્રૂર કર્મોને સાધે છે ॥ ૨૧૦ ॥

ધ્યાન કરનારાઓમાં આકર્ષણ, વશીકરણ, સ્તંભન, મોહન, દ્રુતિ, નિર્વિધીકરણ, શાંતિ, વિદ્રેષ, ઉચ્ચાટન, નિગ્રહ, વગેરે અનેક કાર્યો જોવામાં આવે છે, તેથી એ રીતે સમરસીભાવ (ધ્યાનની એકાગ્રતા) ની સફળતા થતી હોવાથી ધ્યાન આન્તિરૂપ નથી ॥ ૨૧૧-૨૧૨ ॥

25

ધ્યાનની સામગ્રી—

પૂરક, કુંભક, રેચક, દહન, પ્લાવન, સકલીકરણ, મુદ્રા, મંત્ર, મંડલ, ધારણા, તે તે કર્મના અધિષ્ઠાયક દેવતાઓનાં સંસ્થાન, ચિહ્ન, આસન, પ્રમાણ, વાહન, વીર્ય, જાતિ, નામ, કાંસિ, વિશા,

- મુજવક્ત્રનેત્રસંસ્થા, માવઃ ક્રૂરસ્તથેતરઃ ।
 વર્ણઃ સ્પર્શઃ સ્વરોઽવસ્થા, વક્ષં ભૂષણમાયુષમ્ ॥ ૨૧૫ ॥
 એવાદિ યદન્યચ્ચ, શાન્તક્રૂરાય કર્મણે ।
 મન્ત્રવાદાદિષુ પ્રોક્તં, તદ્ધ્યાનસ્ય પરિચ્છદઃ ॥ ૨૧૬ ॥
 5 યદાત્રિકં ફલં કિઞ્ચિત્, ફલમાયુત્રિકં ચ યત્ ।
 એતસ્ય દ્વિતયસ્પાધિ, ધ્યાનમેવાગ્રકારણમ્ ॥ ૨૧૭ ॥
 ધ્યાનસ્ય ચ પુનર્મુશ્યો, હેતુરેતચ્ચતુષ્ટયમ્ ।
 ગુરુપદેશઃ શ્રદ્ધાનં, સદાભ્યાસઃ સ્થિરં મનઃ ॥ ૨૧૮ ॥
 × × × ×
 10 રત્નત્રયમુપાદાય, ત્યક્ત્વા વન્ધનિવન્ધનમ્ ।
 ધ્યાનમમ્યસ્યતાં નિત્યં, યદિ યોગિન્ મુમુક્ષસે ॥ ૨૨૩ ॥
 ધ્યાનાભ્યાસપ્રકર્ષેણ, નુટથન્મોહસ્ય યોગિનઃ ।
 ચરમાઙ્ગસ્ય મુક્તિઃ સ્યાત્, તદાઽન્યસ્ય ચ ક્રમાત્ ॥ ૨૨૪ ॥

મુજા-મુખ-નેત્રોની સંસ્થા, ક્રૂર તથા શાંતમાવ, વર્ણ, સ્પર્શ, સ્વર, અવસ્થા, વક્ષ, આભૂષણ, આયુષ
 15 વર્ગે અને બીજું જે કોઈ મંત્રશાસ્ત્રાદિમાં શાંત તથા ક્રૂર કર્મમાટે કાઢું છે તે વધુ ધ્યાનનું સાધન
 સમજવું ॥ ૨૧૩-૨૧૬ ॥

જે કંઈ ફળલૈકિક ફળ છે અને જે કંઈ પારલૈકિક ફળ છે, તે ધનેનું મુલ્ય કારણ ધ્યાન
 જ છે ॥ ૨૧૭ ॥

ધ્યાનના મુખ્ય ચાર હેતુઓ—

- 20 ધ્યાનના આ ચાર મુખ્ય હેતુઓ છે—ગુરુનો ઉપદેશ, શ્રદ્ધા, સદા અભ્યાસ અને સ્થિર
 મન ॥ ૨૧૮ ॥

× × × ×

ધ્યાનાભ્યાસ માટે પ્રેરણા—

- હે યોગિન્ ! જો તને મુક્ત થવાની ઇચ્છા હોય તો કર્મબંધના (પરિગ્રહાદિ) કારણોનો ત્યાગ કરીને
 25 અને રત્નત્રયનો અગીકાર કરીને તું સદા ધ્યાનનો અભ્યાસ કર ॥ ૨૨૩ ॥

ધ્યાનમાં ફાળો—

ધ્યાનાભ્યાસની ઉચ્ચોત્તર વૃદ્ધિ થવાથી નાશ પામી રહ્યો છે મોહ જેનો એવો યોગી જો તે
 ચરમશરીરી હોય તો તે જ ભવમાં તેનો મોક્ષ થાય છે, બીજાની કમશઃ (પોડાક ભવોમાં) મુક્તિ
 થાય છે ॥ ૨૨૪ ॥

તથા અચરમાઙ્ગસ્ય, ધ્યાનમન્યસ્યતઃ સદા ।
 નિર્જરા સંવરશ્ચ સ્યાત્, સકલાઙ્ગુમકર્મણામ્ ॥ ૨૨૫ ॥
 આશ્રવન્તિ ચ પુણ્યાનિ, પ્રચુરાણિ પ્રતિક્ષણમ્ ।
 યૈર્મહર્દિર્મવત્યેષ, ત્રિદશ્ચઃ કલ્પવાસિષુ ॥ ૨૨૬ ॥
 તત્ર સર્વેન્દ્રિયામોદિ, મનસઃ પ્રીણનં પરમ્ ।
 મુલામૃતં પિવશાસ્તે, મુચિરં મુરસેવિતઃ ॥ ૨૨૭ ॥
 તતોઽવ્રતીર્થ મર્ત્યેઽપિ, ચક્રવર્ત્યાદિસમ્પદઃ ।
 ચિરં શ્રુત્વા સ્વયં શ્રુત્વા, દીપ્તાં દૈગમ્બરીં શ્રિતઃ ॥ ૨૨૮ ॥
 વજ્રકાયઃ સ હિ ધ્યાત્વા, શુક્લધ્યાનં ચતુર્વિધમ્ ।
 વિધૂયાદ્યાપિ કર્માણિ, શ્રયતે મોક્ષમશ્વયમ્ ॥ ૨૨૯ ॥

5

10

× × × ×

સારશ્ચતુષ્ટયેપ્યસ્મિન્, મોક્ષઃ સર્વધ્યાનપૂર્વકઃ ।
 ઇતિ મત્વા મયા કિંચિદ્ધ્યાનમેવ પ્રપશ્ચિતમ્ ॥ ૨૫૨ ॥
 યદ્યપ્યત્યન્તગમ્भीરમમૂર્ધિર્માદૃશામિદમ્ ।
 પ્રાવર્તિષિ તથાપ્યત્ર, ધ્યાનમક્તિપ્રત્યોદિતઃ ॥ ૨૫૩ ॥

15

અચરમશરીરિને પ્રાપ્ત થતાં ધ્યાનાં ફાળો—

અચરમશરીરિની મુક્તિ આ રીતે થાય છે:—સદા ધ્યાનનો અભ્યાસ કરતા અચરમશરીરિ યોગીને સર્વ અણુમ કર્મોની નિર્જરા અને સંવર થાય છે; અને પ્રતિક્ષણ તેવા પ્રચુરપુણ્યકર્મોનો આશ્રવ થાય છે કે જેમના ઉદયથી તે ભવાંતરમાં કલ્પવાસી દેવોમાં મહર્દિક દેવ થાય છે । ત્યાં (સ્વર્ગમાં) સર્વ ઇન્દ્રિયોને આસ્વાદક તથા મનને પ્રસન્નતા આપનાર એવા શ્રેષ્ઠ સુખરૂપ અમૃતનું પાન કરતો અને ચિરકાલ મુચી 20 દેવોથી સેવાનો તે મુલેથી રહે છે । તે પછી ત્યાંથી ચ્યવીને મર્ત્ય લોકમાં પળ ચક્રવર્તિ આદિ પદોની સંપત્તિઓને લાંબા કાળ સુધી ભોગવીને પોતે જ (વૈરાગ્યથી) છોડી દે છે અને દીક્ષાને અગીકાર કરે છે । તે કાળે વજ્રઋષમનારાચ સંઘયળવાળો તે ચાર પ્રકારનાં શુદ્ધધ્યાનને આરાધીને અને તેથી આઠે પ્રકારનાં કર્મોનો નાશ કરીને અને અશ્વય એવા મોક્ષને પામે છે ॥ ૨૨૫-૨૨૯ ॥

× × × ×

25

‘આ પ્રથમાં ચાર સારભૂત તત્ત્વો કહ્યાં છે—બંધ, બંધના હેતુઓ, મોક્ષ અને મોક્ષના હેતુઓ । એ બધામાં પળ સારભૂત મોક્ષ છે । તે પ્રશસ્ત ધ્યાનપૂર્વક જ હોય છે,’ એમ સમજીને આ પ્રથમાં મે ધ્યાનનું જ કંઈક વર્ણન કર્યું છે ॥ ૨૫૨ ॥

જો કે આ ધ્યાનવિષય અત્યંત ગંભીર છે, મારા જવાની તેમાં પહોંચ નથી, છતાં પણ કેવલ ધ્યાનપરની મત્કિથી પ્રેરાયેલા મેં અહીં પ્રયત્ન કર્યો છે ॥ ૨૫૩ ॥

30

યદત્ર સ્થલિતં, કિશ્ચિન્નાથસ્થ્યાદર્શશબ્દયોઃ ।

તન્મે ભક્તિપ્રધાનસ્ય ક્ષમતાં શ્રુતદેવતા ॥ ૨૫૪ ॥

વસ્તુયાયાત્મ્યવિજ્ઞાનશ્રદ્ધાનધ્યાનસમ્પદઃ ।

ભવન્તુ મધ્યસત્ત્વાનાં, સ્વસ્વરૂપોપલબ્ધયે ॥ ૨૫૫ ॥

5

× × × ×

જિનેન્દ્રાઃ સદ્ધ્યાનજ્વલનહુતધાતિપ્રકૃતયઃ,

પ્રસિદ્ધાઃ સિદ્ધાશ્ચ પ્રહતતમસઃ સિદ્ધિનિલયાઃ ।

સદાચાર્યા વર્યાઃ સકલસદુપાધ્યાયમુનયઃ,

પુનન્તુ સ્વાન્તં નક્ષિજગદધિક્ષાઃ પશ્ચ ગુરવઃ ॥ ૨૫૮ ॥

10

દેહજ્યોતિષિ યસ્ય મજ્જતિ જગદ્ગુધામ્બુરાશાશિવ,

જ્ઞાનજ્યોતિષિ ચ સ્ફુરત્યતિતરાં ઐશ્વર્ય-સ્વસ્ત્રયી ।

શબ્દજ્યોતિષિ યસ્ય દર્પણ ઇવ સ્વાર્થાશ્રિકાસત્યમી,

સ શ્રીમાનમરાર્ચિતો જિનપતિ-જ્યોતિશ્ચયાયાસ્તુ નઃ ॥ ૨૫૯ ॥

છપસ્યતાના કારણે અહીં શબ્દોમાં કે અર્થમાં જે કાંઈ સ્થલન થયું હોય તેની ભક્તિપ્રધાન
15 એવા મને શ્રુતદેવતા ક્ષમા આપે ॥ ૨૫૪ ॥

મધ્ય જીવોને સ્વસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે યથાર્થ વિજ્ઞાન, યથાર્થ શ્રદ્ધાન અને યથાર્થ ધ્યાનરૂપ
સંપત્તિઓ પ્રાપ્ત થાઓ ॥ ૨૫૫ ॥

×

×

×

જેઓએ શુક્લધ્યાનરૂપ દાવાનલમાં ચાર ધાતિકર્મની પ્રકૃતિઓને હોમી દીધી છે એવા અરિહંત
20 ભગવંતો; જેઓએ અજ્ઞાનાંધકારનો નાશ કર્યો છે તથા જેમનું નિવાસસ્થાન સિદ્ધિગતિ છે, એવા પ્રસિદ્ધ સિદ્ધ
ભગવંતો; શ્રેષ્ઠ એવા આચાર્ય ભગવંતો; પૂજ્ય એવા ઉપાધ્યાય ભગવંતો અને સાધુ ભગવંતો રૂપ પાંચ
ગુરુઓ ત્રણે લોકમાં શ્રેષ્ઠ છે । તેઓ સૌના હૃદયને પવિત્ર કરો ॥ ૨૫૮ ॥

જેમની ‘દેહજ્યોતિર્મા’ જગત જાણે ક્ષીરસમુદ્રમાં મજ્જન કરતું હોય પણ દેખાય છે, જેમની ‘જ્ઞાન-
જ્યોતિર્મા’ પૃથ્વી, પાતાલ અને સ્વર્ગરૂપ ત્રયી અત્યંત સ્પષ્ટ રીતે પ્રકાશે છે અને જેમની ‘શબ્દજ્યોતિર્મા’
25 (પાંત્રીશ ગુણયુક્ત વાણીમાં) આ સર્વ અર્થો દર્પણમાં ચમકે તેમ ચલકે છે તે અનંત-અનંત જ્ઞાનાદિ
અને બહિર્ગમસમગ્રસરળાદિલક્ષીયી યુક્ત અને દેવેન્દ્રોચી પળ પૂજાણા એવા શ્રીજિનપતિ અમારા
જ્યોતિત્રય—(દેહ-જ્ઞાન-શબ્દ-જ્યોતિ) માટે યાઓ ॥ ૨૫૯ ॥

પરિચય

શ્રીમાન્ નાગસેનાચાર્યપ્રણીત ‘તત્વાનુશાસન’ એ ધ્યાનવિષયનો અદ્ભુત પ્રય છે । પ્રત્યેક ધ્યાનના
અભ્યાસી માટે તેનું અવલોકન અત્યંત આવશ્યક છે । અમારા તરફથી (જૈનસાહિત્યવિકાસ મંદલ તરફથી)
30 એ પ્રંથ અનુવાદ સાથે પૂર્વે પ્રગટ થયેલ છે । એ પ્રંથમાંથી અમે અહીં પ્રસ્તુત પ્રંથને યોગ્ય ‘સંદર્ભ’
તારવ્યો છે । આ બધું વર્ણન સામાન્યતઃ વ્યવહાર-ધ્યાનનું છે । એ પ્રંથમાં નિષ્કલ્પ-આત્માલંબન ધ્યાનનું પણ
સુંદર વર્ણન છે । પ્રંથકારની અદ્ભુત પ્રતિભાશક્તિને પ્રંથ સ્વયં કહી આપે છે । એ પ્રંથની શૈલી ઉત્તમ છે ।

[૭૧-૨૬]

શ્રીચન્દ્રતિલકોપાધ્યાયરચિતઃ શ્રીઅમયકુમારચરિત-સંદર્ભઃ

(ક)

પરમેષ્ઠિન ઇતેઽબ્રાહ્મન્તઃ સિદ્ધાશ્ચ ચરયઃ ।

5

ઉપાધ્યાયા મુનિશ્રેષ્ઠા इति पञ्च भवन्त्यहो ! ॥ ૩૬ ॥

અર્હન્તઃ પ્રાતિહાર્યાધાં, પૂજામર્હન્તિ તામિતિ ।

વિરૂપાતા અરિહન્તારઃ, કર્મારિહનનાત્ પુનઃ ॥ ૩૭ ॥

તથા ભવન્ત્યરુહન્તઃ, કર્મવીજીવદાહતઃ ।

સર્વકર્મક્ષયાત્ સિદ્ધાઃ, પશ્ચદશભિદા इति ॥ ૩૮ ॥

10

સ્ત્રીસ્વાન્યગૃહિલક્ષ્ઠૈઃ કૃતીર્થતીર્થકરેતર—

પુંવપ્ધાનેકપ્રત્યેકસ્વયંબુદ્ધાન્યબોધિતાઃ ॥ ૩૯ ॥

જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-તપો-વીર્યસ્વરૂપકૈઃ ।

આચારૈઃ પશ્ચભિર્યુક્તા, આચાર્યા અનુયોગિનઃ ॥ ૪૦ ॥

ઉપાધ્યાયાઃ સદા શિષ્યસ્વાધ્યાયાધ્યયનોઘ્ઘતાઃ ।

15

ક્રિયાસમુદયૈર્મોક્ષં, સાધયન્તશ્ચ સાધવઃ ॥ ૪૧ ॥

અનુવાદ

અહીં અરિહંતો, સિદ્ધો, આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો અને મુનિવરો ૫ પાંચ પરમેષ્ઠીઓ છે ॥ ૩૬ ॥

પ્રાતિહાર્ય વગેરે પૂજાને યોગ્ય હોવાથી ‘અર્હન્ત’ કહેવાય છે અથવા કર્મરૂપ શત્રુને હણનારા હોવાથી ‘અરિહંત’ નામે વિદ્યાત છે તથા કર્મવીજોના સમૂહને બાઝી નાખેલ હોવાથી તેઓ ‘અરુહન્ત’ પણ 20 કહેવાય છે । સકલ કર્મોનો ક્ષય કરવાથી ‘સિદ્ધો’ કહેવાય છે । તેઓ પંદર પ્રકારે છે ॥ ૩૭-૩૮ ॥

તે પંદર મેદ આ પ્રકારે છે:—

૧ સ્વલિંગસિદ્ધ, ૨ અન્યલિંગસિદ્ધ, ૩ ગૃહિલિંગસિદ્ધ, ૪ તીર્થસિદ્ધ, ૫ અતીર્થસિદ્ધ, ૬ એકસિદ્ધ, ૭ અનેકસિદ્ધ, ૮ તીર્થકરસિદ્ધ, ૯ અતીર્થકરસિદ્ધ, ૧૦ પુંલિંગસિદ્ધ, ૧૧ ક્ષીલિંગસિદ્ધ, ૧૨ નપુંસકલિંગસિદ્ધ, ૧૩ સ્વયંબુદ્ધસિદ્ધ, ૧૪ બુદ્ધબોધિતસિદ્ધ અને ૧૫ પ્રત્યેકબુદ્ધસિદ્ધ ॥ ૩૯ ॥ 25

આચાર્યો જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ અને વીર્યરૂપ પાંચ આચારોથી યુક્ત અને આગમ પ્રંથોનો અનુયોગ (વ્યાખ્યાનાદિ) કરનારા હોય છે ॥ ૪૦ ॥

શિષ્યોને સ્વાધ્યાય કરાવવામાં અને પોતાના અધ્યયનમાં સદા ઉષ્મશીલ હોવાથી ‘ઉપાધ્યાયો’ કહેવાય છે, અને ક્રિયા સમૂહો (વિવિધ પ્રકારની ક્રિયાઓ) વડે મોક્ષને સાધનારા ‘સાધુઓ’ કહેવાય છે ॥ ૪૧ ॥

- दिवा रात्रौ सुखे दुःखे, शोके हर्षे गृहे बहिः ।
 क्षुधि तृप्ति गमे स्थाने, ध्यातव्याः परमेष्ठिनः ॥ ४२ ॥
 परमेष्ठिनमस्कारः, सारः सद्धर्मकर्मसु ।
 नवनीतं यथा दग्धि, कवित्वे च यथा ध्वनिः ॥ ४३ ॥
- 5 भावसारं स्मृतादस्माज्ज्वलनोऽपि जलायते ।
 मालायते ह्यजङ्गोऽपि, विषमप्यमृतायते ॥ ४४ ॥
 हारायते कृपाणोऽपि, सिंहोऽपि हरिणायते ।
 मित्रायते सप्तनोऽपि, दुर्जनः सज्जनायते ॥ ४५ ॥
 अरण्यानि गृहाणीव, स्वधौरा अपि रक्षकाः ।
 10 कूरा अपि ग्रहाः सानुग्रहाः क्षिप्रं भवन्ति च ॥ ४६ ॥
 जनयन्ति सुशकुनफलं कुशकुना अपि ।
 दुःस्वप्ना अपि सुस्वप्ना, इव स्युरचिरादपि ॥ ४७ ॥
 जनन्य इव शाकिन्यो, वात्सल्यं दधतेतराम् ।
 कराला अपि वेताला, जायन्ते जनका इव ॥ ४८ ॥
- 15 दुर्मन्त्र-तन्त्र-यन्त्रादिप्रयोगः प्रभवेन्न च ।
 कियद् धूका विजृम्भते, सहस्रकिरणोदये ॥ ४९ ॥

दिवसे के रात्रे, सुखमा के दुःखमां, शोकमां के हर्षमा, घरमा के बहार, भूखमा के तृप्तिमां,
 गमनमां के स्थानमां (स्थिरतामां) परमेष्टीओनुं ध्यान करतुं जोईए ॥ ४२ ॥

जेम दहीमां माखण अने कबितामां ध्वनि सारभूत छे तेम जिनोक्त धर्मानुष्ठानोमा परमेष्ठिनमस्कार
 20 सारभूत छे ॥ ४३ ॥

श्रेष्ठ भावपूर्वक पंचपरमेष्ठि नमस्कार महामंत्रनु स्मरण करवायी अग्नि जल बनी जाय छे, साप
 पण पुष्पनी माळा बनी जाय छे अने विष पण अमृत बनी जाय छे, कृपाण पण हाररूप बनी जाय छे,
 सिंह पण हरण बनी जाय छे, शत्रु पण मित्र बनी जाय छे, दुर्जन पण सज्जन बनी जाय छे, अरण्या
 पण गृहो बनी जाय छे, चोरो पण रक्षक बनी जाय छे, कूर एवा ग्रहो पण शीघ्रतः अनुग्रह करनारा
 25 बनी जाय छे, खराब शकुनो पण सारां शकुनो जेतुं फळ आपे छे, दुष्ट स्वप्नो पण सारां स्वप्नो जेवा
 तत्क्षण बनी जाय छे, शाकिनीओ पण अत्यंत वात्सल्यभाव बतावनारी माता जेवी बनी जाय छे,
 बिकराळ वेतालो पण पिता जेवा (प्रेमाळ) बनी जाय छे अने दुष्ट मंत्रो, तंत्रो अने यंत्रो बगैरेना प्रयोगो
 पण असमर्थ बनी जाय छे । सूर्यनो उदय भया पछी धूबडो क्यां सुयी क्रीडा करी शके ! ॥ ४४-४९ ॥

અતઃ એવ મહામન્ત્ર, એષઃ સ્મર્યેત કોવિદૈઃ ।
 જાગરે શ્યપને સ્થાને, ગમને સ્થલને ક્ષુતે ॥ ૫૦ ॥
 હહ લોકેઽર્થ-કામાદ્યા, નમસ્કારપ્રભાવતઃ ।
 પરત્ર સત્કુલોત્પત્તિઃ, સ્વર્ગઃ સિદ્ધિશ્ચ જાયતે ॥ ૫૧ ॥

અર્થી જ પંડિત પુરુષો જાગૃત સ્થિતિમાં અને શયનકાલે, સ્થિરતામાં અને ગમનમાં, સ્થલનમાં 5
 અને છીંક પછી આ મહામંત્રનું સ્મરણ કરે છે ॥ ૫૦ ॥
 નમસ્કારના પ્રભાવથી આ લોકમાં અર્થ, કામ વગેરેની પ્રાપ્તિ અને પરલોકમાં ઉચ્ચકુલમાં જન્મ
 વગેરે તથા સ્વર્ગ અથવા મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે ॥ ૫૧ ॥

પરિચય

શ્રીચન્દ્રતિલક ઉપાધ્યાયે રચેલા ‘શ્રીઅમયકુમારચરિત’ ના સર્ગ ૧૧, પૃ૦ ૬૪૪-૬૪૬ 10
 માંથી પાંચપરમેષ્ઠી સંબંધી આ સંદર્ભ તારવીને તેને અનુવાદ સાથે અહીં પ્રગટ કર્યો છે ।
 શ્રીચન્દ્રતિલક ઉપા૦ શ્રીજિનેશ્વરસૂરિના શિષ્ય હતા, તેમણે ૯૦૩૬ શ્લોક પ્રમાણનો ‘શ્રી અમય-
 કુમારચરિત’ ગ્રંથ વિ સં૦ ૧૩૧૨ માં રચ્યો હતો ।
 આ સંદર્ભમાં પાંચ પરમેષ્ઠીઓનો મહિમા અને તેમની આરાધનાનું ફલ દર્શાવ્યું છે ।

શ્રીરત્નમण्डनगणिविरचितः સુકૃતસાગરસંદર્ભ:

15

(સ)

મન્ત્રઃ પञ्चનમસ્કારઃ, કલ્પકારસ્ક્રાધિકઃ ।
 અસ્તિ પ્રત્યક્ષરાષ્ટ્રાગ્રોત્કૃષ્ટવિદ્યાસહસ્રકઃ ॥ ૭૬ ॥
 ચૌરો મિત્રમહિમાલા, વહ્નિર્વારિ જલં સ્થલમ્ ।
 કાન્તારં નગરં સિંહઃ, શૃંગાલો યત્રભાવતઃ ॥ ૭૭ ॥

20

અનુવાદ

પાંચનમસ્કાર-મંત્ર કલ્પવૃક્ષથી અધિક (પ્રભાવવાળો) છે । તેના પ્રત્યેક અક્ષર ઉપર એક હજાર
 ને આઠ મહા-વિદ્યાઓ રહેલી છે, તેના પ્રભાવથી ચોર મિત્ર બને છે, સર્પ માલા બને છે, અગ્નિ જલ બને છે,
 જલ સ્પલ બને છે, અટવી નગર બને છે અને સિંહ શિયાળ બને છે ॥ ૭૬-૭૭ ॥

25

લોકદ્વિદ્રિપ્રિયાવસ્પધાતકાદેઃ સ્મૃતોઽપિ યઃ ।

મોહનોઽઘાટનાકૃષ્ટિકાર્મણસ્તમ્મનાદિકૃત્ ॥ ૭૮ ॥

દૂરયત્યાપદઃ સર્વાઃ, પૂરયત્યત્ર કામનાઃ ।

રાજ્ય-સ્વર્ગાપવર્ગાસ્તુ, ધ્યાતો યોઽમુત્ર યચ્છતિ ॥ ૭૯ ॥

5

શ્રીપાર્શ્વપ્રતિમાપૂજાધૂપોત્કેપાદિપૂર્વકમ્ ।

તમેકાગ્રમનાઃ પૂતતપુર્વસ્રોઽનિર્ગ્નં જપેત્ ॥ ૮૦ ॥

તે (પંચ-નમસ્કાર-મંત્ર) સ્મરણમાત્રથી પણ લોક, દેવી, પ્રિયા (છી), વશમાં કરવા યોગ્ય અને ઘાતક મારનાર વગેરેવિશે અનુક્રમે મોહન (મોહ પમાડતું), ઝઘાટન (ઝલેડી નાખતું), આકર્ષણ (ખેંચતું), કામળ (વશ કરતું), અને સ્તનન (ધમાવી દેતું) વગેરે કારનાર થાય છે ॥ ૭૮ ॥

10

(સારી રીતે) ધ્યાન કરાયેલો (પંચ—નમસ્કાર મંત્ર) આ લોકમાં સર્વ આપદાઓને દૂર કરે છે તથા સર્વ કામનાઓને પૂર્ણ કરે છે, તથા જે પરલોકમાં રાજ્ય, સ્વર્ગ અને મોક્ષ આપે છે ॥ ૭૯ ॥

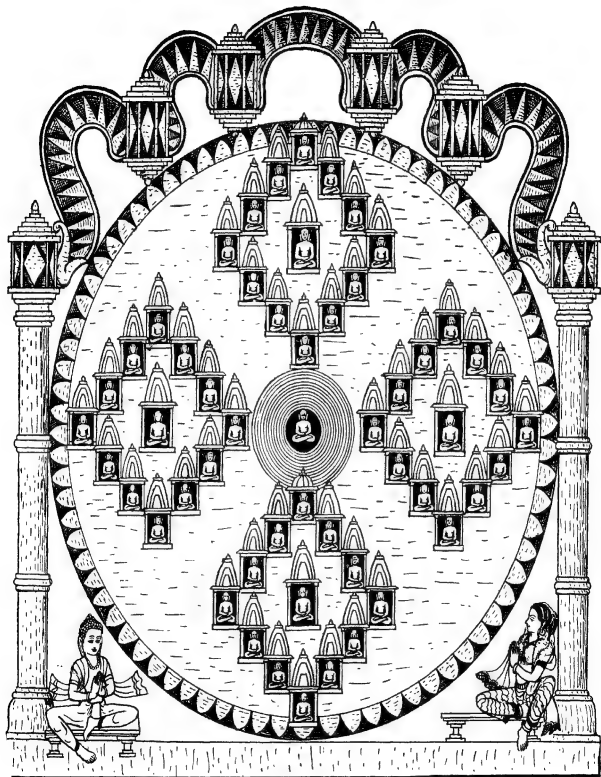
તે મંત્રનો શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમાની પૂજા તથા ધૂપોત્કેપાદિપૂર્વક, પવિત્ર શરીર અને વસ્ત્ર વડે તથા મનની એકાગ્રતા વડે તું નિરત્ર જાપ કર ॥ ૮૦ ॥

પરિચય

15

આ સંદર્ભ ‘સુકૃત-સાગર’ અપર નામ ‘પ્રેયઢચરિત્ર’ના પશ્ચમ તરફ પૃષ્ઠ ૩૧ પરથી લેવામાં આવ્યો છે । આ ગ્રન્થ શ્રી આત્માનંદ જૈન સમા, ભાવનગરથી વિ. સં. ૧૯૭૧ માં પ્રકાશિત થયો છે । તેના ગ્રન્થના કર્તા શ્રીસોમસુન્દરસૂરિના શિષ્ય શ્રીરત્નમળ્લનગણિ છે । તેઓ વિક્રમની પદરમી શતાબ્દિમાં થયેલ છે । ‘જલ્પ-ફલ્પલતા’ નામનો તેમનો કવિત્વપૂર્ણ ગ્રન્થ સુપ્રસિદ્ધ છે । આ સંદર્ભમાં નવકારનો મહિમા વર્ણવ્યો છે અને વિવિધ પ્રકારના ઉપદ્રવો આ નવકારના સ્મરણથી શામી જાય છે તેમ જણાવ્યું છે ।

श्रीवर्धमानसूरिविरचितः आचारदिनकरसंदर्भः

(ग)

(उपजाति-वृत्तम्)

अर्हन्त ईशाः सकलाश्च सिद्धा, आचार्यवर्या अपि पाठकेन्द्राः । 5
शुनीश्वराः सर्व-समीहितानि, कुर्वन्तु रत्नत्रय-युक्तिभाजः ॥ १ ॥

(शार्दूलविक्रीडित-वृत्तम्)

विश्वाग्र-स्थितिशालिनः समुदयासंयुक्त-सन्मानसा-
नानारूप-विचित्र-चित्र-चरिताः सन्नासितान्तर्द्विषः ।
सर्वाध्व-प्रतिभासनैक-कुशलाः सर्वैर्नताः सर्वदा, 10
श्रीमतीर्थकरा भवन्तु भविनां व्यामोह-विच्छिन्नये ॥ २ ॥

(बसन्ततिलका-वृत्तम्)

यदीर्घकाल-मुनिकाचित-बन्धबद्ध-
मष्टात्मकं विषम-चारमभेद्य-कर्म ।
तत्सन्निहत्य परमं पदमापि यैस्ते, 15
सिद्धा दिशन्तु महतीमिह कार्यसिद्धिम् ॥ ३ ॥

अनुवाद

रत्नत्रयनी सम्यक्कृताने धारण करनारा ऐश्वर्यशाली अरिहतो, सर्व सिद्धो, आचार्यवर्यो, उपा-
ध्यायो अने सुनीश्वरो सौनी बची अमिलापाओ (पूर्ण) करो ॥ १ ॥

(विशिष्ट प्रकारना तथाभव्यत्वना कारणे आ) विश्वमां सर्वदा उत्तम स्थितिथी शोभता, सर्व जीन्नेना 20
परम हितने विषे पोताना सुंदर मानसने जोडनारा, नाना प्रकारना चित्रविचित्र चरित्रवाळा, आन्तरशत्रुओने
सारी रीते त्रास पमाडनारा, (मोक्षना) बंधा मार्गोने (योगोने) प्रकाशित कत्वामा अद्वितीय कुशल, सर्व
जीवो वडे नमन करायेला अने सर्व इच्छितने आपनारा एवा तीर्थं करो भव्य-प्राणीओना मोहनो विच्छेद
करनारा थाओ ॥ २ ॥

लांबी स्थितिवाळा, अत्यन्त निकाचित (गाढ) बन्धथी बंधायेला, विषम विपाकवाळा अने दुर्भेद्य 25
एवा आटे प्रकारना कर्मोने सारी रीते नाश करीने जेम्णे परम-पद(मुक्ति)ने प्राप्त कर्युं ते सिद्धो अहीं
महान् कार्यसिद्धि आपो ॥ ३ ॥

(શાર્દૂલધિક્રીડિત-વૃત્તમ્)

વિશ્વસ્મિન્નાપિ વિષ્ટપે દિનકરીભૂતં મહાતેજસા,
યેરહઙ્ગિરિતેષુ તેષુ નિયતં મોહાન્ધકારં મહત્ ।
જાતં તત્ર ચ દીપતામવિકલાં પ્રાપુઃ પ્રકાશોદ્રમા-
દાચાર્યાઃ પ્રથયન્તુ તે તનુશૃતામાન્મ-પ્રવોધોદયમ્ ॥ ૪ ॥

5

(ઉપજાતિ-વૃત્તમ્)

પાપાણ-તુલ્યોઽપિ નરો યદીયપ્રસાદ-લેશાશ્છમતે સપર્યામ્ ।
જગદ્વિતઃ પાઠક-સંચયઃ સ કલ્યાણમાલાં વિતનોત્વમ્મીક્ષ્ણામ્ ॥ ૫ ॥

(વસન્તતિલકા-વૃત્તમ્)

10

સંસારનીરધિમવેત્ય દુરન્તમેવ,
યઃ સંયમાચ્ય-વહનં પ્રતિપન્નમાશુ ।
તે સાધકાઃ શિવપદસ્ય જિનાભિપેકે (?),
સાધુવ્રતા વિરચયન્તુ મહાપ્રવોધમ્ ॥ ૬ ॥

સમગ્ર વિશ્વમા મહાન્ તેજવડે સૂર્યરૂપે થઈને રહેલા એવા તીર્થંકરોના નિર્વાણ પછી મહાન્
15 મોહાન્ધકાર ફેલાઈ ગયો, તે વચ્ચે જોડો પ્રકાશના ઉદ્ગમથી અચ્ચદ દીપકપણને પામ્યા, તે આચાર્યા
પ્રાણીઓના આત્મજ્ઞાનના વિકાસનો વિસ્તાર કરો ॥ ૪ ॥

જેમની કૃપાના લેશથી પથ્થર સમાન પુરુષ પણ પૂજાને પ્રાપ્ત કરે છે, તે જગતનું હિત કરનાર
ઉપાધ્યાય-વર્ગ નિરત્ર કલ્યાણની પરંપરાનો વિસ્તાર કરો ॥ ૫ ॥

‘સંસાર સમુદ્ર દુઃખે કરીને પાર પામી શકાય એવો છે’, એ જાણીને જેમણે ચારિત્રરૂપી વહાણને
20 શીઘ્ર અર્ગીસાર કર્યું, તે શિવપદના સાધક મુનિવરો (?) મહાપ્રવોધના રચના કરો ॥ ૬ ॥

પરિચય

આચાર્ય શ્રી વર્ધમાનમૂરિવિરચિત ‘આચાર-દિનકર’ (પ્રકાઃ : ધરતરગચ્છ ગ્રન્થમાલા પુષ્પ ૨, પાજરાપોલ, લાલવાગ, મુબઈ-૪; મુદ્રક : નિર્ણયસાગર પ્રેસ, મુબઈ-૨) નામક ગ્રંથના દ્વિતીય વિભાગના પૃષ્ઠ ૧૫૯, ૧૬૦ આ શ્લોકો તારવવામા આવ્યા છે ।

श्रीरत्नमंदिरगणिविरचितः उपदेशतरङ्गिण्यान्तर्गतः संदर्भः

(घ)

विदुष्य निद्रां चरमे त्रियामा-यामार्धभागे शुचिमानसेन ।

दुष्कर्मरक्षोदमनैकदक्षो ध्येयस्त्रिधा श्रीपरमेष्ठिमन्त्रः ॥ १ ॥

5

किमत्र मन्त्रौषधि-मूलिकाभिः, किं गारुड-स्वर्ग-मणीन्द्रजालः ।

स्फुरन्ति चित्ते यदि मन्त्रराज-पदानि कल्याण-पद-प्रदानि ॥ २ ॥

श्रीमन्मस्कार-पदानि सर्व-सिद्धान्तसाराणि नवापि नूतम् ।

आद्यानि पञ्चातिमहान्ति तेषु, मुख्यं महाध्येयमिहामनन्ति ॥ ३ ॥

पञ्चतायाः क्षणे पञ्च, रत्नानि परमेष्ठिनाम् ।

10

आस्ये ददा(धा)ति यस्तस्य, सद्गतिः स्याद् भवान्तरं ॥ ४ ॥

अनुवाद

रात्रिना छेछा प्रहरनो अर्धभाग बाकी रहे त्यारे निद्राने छोडीने दृष्ट-कर्मरूपी राक्षसनु दमन करवामा अत्यन्त चतुर एवा श्री परमेष्ठिपुत्रनु पवित्र मनवाळा धईने मन-वचन-कायायी ध्यान करहुं जोईण ॥ १ ॥

15

जो चित्तने विषे कल्याणना पदने आपनाग पच-परमेष्ठि-नमस्कार रूपी मन्त्रराजना पदो स्फुराय-
ान छे, तो पढी मंत्र अने औषधियोंना मूलो वडे के गारुड (मरकत) मणि, चिनामणि के इन्द्रजालोनुं शुं काम छे ? ॥ २ ॥

श्री नमस्कारना नवे पदो खरेखर सर्व सिद्धान्तमां सारभूत छे । तेमां पहेलां पांच पदो अति-
महान् छे अने तेमा पण मुख्य पहेला पदने सत्पुरुषो महाध्येय तरीके स्वीकारे छे ॥ ३ ॥

20

मरणना क्षणे पांच परमेष्ठिरूपी पांच रत्नोने जे मुखने विषे धारण करे छे, तेनी भवान्तरने विषे सद्गति याय छे ॥ ४ ॥

१ छेछा बे चरणनो बीजो अर्थ—तेमां पण प्रथम पांच पदो अति महान् छे । कारण के विद्वानो तेमने प्रवान ध्येय तरीके माने छे ।

પશ્ચાદૌ યત્પદાનિ ત્રિહ્રુવનપતિભિર્ધ્યાહૃતા પશ્ચતીર્થી,
તીર્થાન્વેવાષ્ટપટ્ટિર્જિનસમય-રહસ્યાનિ યસ્યાશ્ચરાણિ ।
યસ્યાષ્ઠૌ સમ્પદશ્ચાનુપમમતમહાસિદ્ધયોઽદૈત શક્તિ-
ર્જીપાશ્છોકદ્વયસ્યાભિલષિત-ફલદઃ ‘શ્રીનમસ્કારમન્ત્રઃ’ ॥ ૫ ॥

5

મોઝણસમય સયણે, વિઠોહણે પવેસણે મળ વસણે ।
પંચ-નમુકારં છલુ, સમરિજા સવ્વકાલં પિ ॥ ૬ ॥
યાતાઃ પ્રયાન્તિ યાસ્યન્તિ, પારં સંસાર-વારિધેઃ ।
પરમેષ્ઠિ-નમસ્કારં, સ્મારં સ્મારં ધના જનાઃ ॥ ૭ ॥

10

સ્વર્સ્યકચ્છત્રતાં વિશ્વે, પાપાનિ વિમૃશન્તુ મા ।
અઘમર્પણ-મન્ત્રેઽસ્મિન્, સતિ શ્રીજિન-શાસને ॥ ૮ ॥
સિંહેનેવ મદાન્ધ-ગન્ધકરિણો મિત્રાંશુનેવ ક્ષપા-
ધ્વાન્તૌષ્ઠો વિધુનેવ તાપતતયઃ કલ્પદ્રુણેવાધયઃ ।
તાક્ષ્યેણેવ ફળામૃતો ધનકદમ્બેનેવ દાવામયઃ,
સત્ત્વાનાં પરમેષ્ઠિમન્ત્રમહસા વલ્ગન્તિ નોપદ્રવાઃ ॥ ૯ ॥

15

જેના પહેલાં પાંચ પદોને ત્રૈલોક્યપતિ શ્રીતીર્થંકર દેવોળ પંચતીર્થી તરીકે કહ્યા છે, જેના જિનસિદ્ધાન્તના રહસ્ય-સારભૂત એવા અઢસઠ અક્ષરોને અઢસઠ તીર્થો તરીકે ક્ષવાખ્યા છે, જેના આઠ સંપદાઓને અત્યન્ત અનુપમ એવી આઠ સિદ્ધિઓ તરીકે વર્ણવેલી છે, જેના શક્તિના જગતમા જોડ નથી અને જે બન્ને લોકોને વિષે ઇચ્છિત ફલ આપનાર છે તે શ્રી નમસ્કારમન્ત્ર જય પામો ॥ ૫ ॥

20

મોજન સમય, શયન સમય, જાગવાનો સમય, પ્રવેશ સમય, મય સમય, સંકટ સમય, વગેરે સર્વ સમયે પંચ-નમસ્કારનું અવગ્રહ સ્મરણ કરો ॥ ૬ ॥
પરમેષ્ઠિ-નમસ્કારને વારંવાર સ્મરણ કરીને ઘણા લોકો સતાર-સાગરના પારને પામ્યા છે, પામે છે અને પામશે ॥ ૭ ॥

25

શ્રી જિનશાસનને વિષે પાપનો નાશ કરનાર આ મન્ત્ર વિદ્યમાન છને “વિશ્વમા પોતાની ઇક દુત્રતા છે” એમ પાપો—દૃષ્કર્મો કદી પણ ન વિચારે—(ન માને) ॥ ૮ ॥
સિંહથી જેમ મદોન્મત્ત ગન્ધહસ્તિઓ, મૃત્યુથી જેમ રાત્રિસંઘવી અવકારના સમૂહો, ચન્દ્રથી જેમ તાપ-સંતાપની પરપરાઓ, કલ્પવૃક્ષથી જેમ મનનાં ધિનાઓ, ગરુડથી જેમ ફળીધર-ત્રિપધરો અને મેઘ-સમુદાયથી જેમ દાવાનલો શાન્ત થાય છે, તેમ શ્રી-પંચ-પરમેષ્ઠિ-મંત્રનાં તેજથી પ્રાણિઓના ઉપદ્રવો નાશ પામે છે ॥ ૯ ॥

30

ૐ અરિહતના આઠ અક્ષર ‘જ’ થી અષ્ટાપદતીર્થે, સિદ્ધના આઠ અક્ષર ‘સિ’ થી સિદ્ધાષ્ઠલ, આચાર્યના આઠ અક્ષર ‘જા’ થી જામુઝી, ઉપાધ્યાયના આઠ અક્ષર ‘ડ’ થી ડજયન્ત (ગિરનારજી) અને સાધુના આઠ અક્ષર ‘મ’ થી સમ્મેતશિશ્વર, એ રીતે પાંચ તીર્થો લઈ શકાય ।

સદ્ગ્રામ-સાગર-કરીન્દ્ર-હુજગ્ગ-સિંહ-
દુર્વ્યાધિ-વહ્નિ-રિપુ-બન્ધન-સમ્ભવાનિ ।
ચૌર-ગ્રહ-ભ્રમ-નિશાચર-શાકિનીનાં,
નશ્યન્તિ પશ્ચ-પરમેષ્ટિ-પદૈર્મયાનિ ॥ ૧૦ ॥

ધ્યાતોઽપિ પાપશ્મનઃ પરમેષ્ટિ-મન્ત્રઃ,
કિં સ્યાત્તપઃપ્રવલિતો વિધિનાર્ચિતથ ।
દુર્ગ્ધં સ્વયં હિ મધુરં ક્વથિતં તુ યુક્ત્યા,
સમ્મિશ્રિતં ચ સિતયા વસુધા-સુધેવ ॥ ૧૧ ॥

આકૃષ્ટિ સુર-સમ્પદાં વિદધતી મુક્તિ-શ્રિયો વશ્યતા-
મુચ્ચાટં વિપદાં ચતુર્ગતિશ્ચવાં વિદ્રેષમાત્મૈનસામ્ ।
સ્તમ્બં દુર્ગમનં પ્રતિ પ્રયતતાં મોહસ્ય સમ્મોહનમ્ ,
પાયાત્ પશ્ચ-નમસ્ક્રિયાશ્ચરમયી સારાધના દેવતા ॥ ૧૨ ॥

યો લક્ષં જિનવદ્-લક્ષ્ય-સુમનાઃ સુવ્યક્ત-વર્ણક્રમઃ,
શ્રદ્ધાવાન્ વિજિતેન્દ્રિયો ભવહરં મન્ત્રં જપેચ્છાવકઃ ।
પુર્ણઃ શ્વેત-સુગન્ધિભશ્ચ વિધિના લક્ષ-પ્રમાર્ગૈર્જિનં,
યઃ સમ્પૂજયતે સ વિશ્વમહિતઃ શ્રીતીર્થરાજો ભવેન્ ॥ ૧૩ ॥

પંચ-પરમેષ્ટિના પદોવડે રણ-સંગ્રામ, સાગર, હાથી, સર્પ, સિંહ, દુષ્ટવ્યાધિ, અગ્નિ, શત્રુ અને
વધનથી ઉત્પન્ન તથા ચોર, ગ્રહ, ભ્રમ, રાક્ષસ અને શાકિનીથી યનારાં મયો નાશ પામે છે ॥ ૧૦ ॥

પરમેષ્ટિ-મંત્ર સ્મરણ કરવા માત્રથી પાપને શમાવનારો થાય છે, તો પછી તપથી પ્રબલ કરાયેલો
અને વિધિથી ધૂજાયેલો (આ મંત્ર) શું ન કરે? દૂધ પીતાની મેઢે જ મધુર છે, પણ યુક્તિથી ઉકાળેલું અને 20
સાકરથી મિશ્રિત કરેલું હોય તો તે ટુચ્વીના અમૃત-તુલ્ય બને છે ॥ ૧૧ ॥

તે પંચ-પરમેષ્ટિ-નમસ્ક્રિયાના અક્ષર સ્વરૂપ આરાધના દેવતા (તમારું) રક્ષણ કરો કે જે સુર-
સંપદાઓનું આકર્ષણ છે, મુક્તિરૂપી લક્ષ્મીનું વશીકરણ કરે છે, સંસારની ચાર ગતિઓમાં રહેલી વિપદાઓનું
ઉચ્ચાટન કરે છે, આત્માના પાપોનું વિદ્રેષણ કરે છે, દુર્ગતિમાં જવા માટે પ્રયત્ન કરતા જીવોનું સ્તમ્ભન
કરે છે અને મોહનું સંમોહન કરે છે ॥ ૧૨ ॥

શ્રી જિનેશ્વરમાં દૃઢ થયું છે લક્ષ્ય (ધ્યાન) જેનું ઇયો અને ઇથી પવિત્ર મનવાળો, સુસ્પષ્ટ વર્ણક્રમ-
(વર્ણોચ્ચાર)વાળો, શ્રદ્ધાવાન્ અને જિતેન્દ્રિય ઇયો જે શ્રાવક સંસારનો નાશ કરનાર આ (પંચ-પરમેષ્ટી)
મંત્રનો જાપ કરે છે અને શ્વેત સુગન્ધી એક લાલ પુષ્પોવડે શ્રી જિનેશ્વરની વિધિપૂર્વક સમ્યક્ પ્રકારે ધૂજા
કરે છે, તે વિશ્વજૂઞ્ય તીર્થકર બને છે ॥ ૧૩ ॥

સ્વસ્થાને પૂર્ણમુચ્ચારં, માર્ગે ચાર્ધ સમાચરેત્ ।
પાદમાકસ્મિકાતક્ષે, સ્મૃતિમાત્રં મરણાન્તિકે ॥ ૧૪ ॥

પોતાનાં સ્થાને હોય ત્યારે પૂર્ણ-ઉચ્ચાર પૂર્વક, માર્ગમાં હોય ત્યારે અર્ધ-ઉચ્ચારપૂર્વક, અકસ્માત્ આતક ઇટલે તીવ્ર ગેગ અથવા વેદના થઈ આવે ત્યારે ચોથા ભાગના ઉચ્ચારપૂર્વક અને મરણ નજીક હોય ત્યારે કેવલ માનસિક સ્મરણ વડે નવકાર ગણત્રો જોઈશ ॥ ૧૪ ॥

પરિચય

આ સંદર્ભે ‘ઉપદેશતરંગિણી’ નામક ગ્રંથમાયી લેવામા આવ્યો છે । આ ગ્રંથ શ્રીયશોવિજય ગ્રંથમાલા, વનારમથી વીર સં ૨૪૩૭ માં પ્રકટ થયેલ છે । તેમા પૃષ્ઠ ૧૪૬-૧૪૭ પર આ સંદર્ભે ‘નમસ્કાર સ્મરણા’ રૂપે આપેલ છે ।

- 10 આ ગ્રંથના કર્તા શ્રીસોમસુદરમૃચિના શિષ્ય શ્રીનન્દિરત્નગણિના શિષ્ય શ્રીરત્નમદિરગણિ છે । મોજપ્રવંધ નામનો તેમનો પ્રથ પ્રસિદ્ધ છે અને તેમા તેમનો જીવન સમય સોઠમી શતાબ્દિ હોવાનો ઉલ્લેખ છે ।

શ્રીવિજયવર્ણિવિરચિત-

‘મન્ત્રસારસમુચ્ચયાપરનામ-બ્રહ્મવિદ્યાવિધિ-’

15

ગ્રંથાદર્હદાદિવીજસ્વરૂપસંદર્ભઃ ॥ *

(ચ)

હ્રીકારસ્વરૂપમ્—

- 20 સાન્નાન્તં રેફમારૂઢં, ચતુર્થસ્વરયોજિતમ્ ।
નાદ-ચિન્દુ-કલોપતે, ધર્મ-કામાર્થસાધનમ્ ॥ ૧ ॥
નાદો વિશ્વાત્મકઃ પ્રોક્તો, ચિન્દુઃ સ્યાદુત્તમં પદમ્ ।
કલાપીયૂષ્ણિઃપ્યન્દીત્યાદુરેષં જિનોક્તમાઃ ॥ ૨ ॥
નાદ-ચિન્દુ-કલાયુક્તં, પૂર્ણચન્દ્રકલાધરમ્ ।
ત્વનુસ્વારં ભવેદ્ ચિન્દુઃ, ત્વર્થમાત્રં વિદોષતઃ ॥ ૩ ॥

હલ્લેલા । લોકરાજઃ । જગદધિપઃ । લોકપતિઃ । ભુવનેશ્વરી । માયા । ત્રિદેહમ્ । તત્ત્વમ્ ।
25 શક્તિઃ । શક્તિપ્રણવમિત્યાદિ ॥ હ્રી ॥

* આ સંદર્ભનો અનુવાદ આપેલ નથી ।

ॐकारस्वरूपम्—

त्रयोदशस्वरं तच्च, सर्वतत्त्वप्रकाशकम् ।
पूर्णचन्द्रेण संयुक्तं, प्रणवं सर्वसाधनम् ॥ ४ ॥

अन्यच्च—

स्मरदुःखानलज्वालाप्रशान्त्यै नवनीरदम् ।
प्रणवं वाङ्मयज्ञानप्रदीपं पुण्यशासनम् ॥ ५ ॥
तारः । तेजः । वामः । विनयः । सर्वात्मबीजम् ॥ प्रणवमित्यादि ॥ ॐ ॥
× × ×

5

अर्हस्वरूपम्—

अथ मन्त्रपदाधीशः सर्वतत्त्वैकनायकम् ।
आदि-मध्यान्तभेदेन, स्वर-व्यञ्जनसम्भवम् ॥ ६ ॥
अकारादि-हकारान्तं, रेफमध्यं सविन्दुकम् ।
तदेव परमं तत्त्वं, यो जानाति स तत्त्वविन् ॥ ७ ॥
बुद्धः कैश्चिद्भजः कैश्चिद्धरिः कैश्चिन्महेश्वरः ।
शिवः सार्वस्तथेशानः, सोऽयं वर्णः प्रकीर्तितः ॥ ८ ॥

10

× × ×
सर्वात्मकं महानारं, सर्वज्ञं सर्वशक्तिकम् ।
सर्वमन्त्रमुखं ध्यायेत्, समर्थे सर्वशक्तिकम् (दम्) ॥ ९ ॥

15

× × ×
अर्हद्वीजं महापिण्डं, संजडा (? शाना)क्षरमुत्तमम् ।
बीजाक्षरं तत् सर्वं, सिद्धारिर्नैव शोधयेत् ॥ १० ॥
× × ×

20

आत्मनः विगुह्यपरिणामार्थं पूज्यपूजार्थं वा । यथापूर्वं वारपञ्चोपचाराणि कार्याणि । प्रणवध्यानं
सर्वात्मकमित्यादि ॥

कोमलकदलीपत्रं, स्फटिकं बालार्कहेमनीलाभम् ।
पञ्चपरमेष्ठिवर्णं, क्रमेण भव्यभवनाशनम् ॥ ११ ॥

25

इति प्रणवभक्तिः ॥

परिचय

आ सदर्थं श्री जैनसिद्धान्तं भवन, आरा नी प्रति 'मन्त्रसारसमुच्चयापरनाम ब्रह्मविद्याविधि' मां श्री
लेखामां आव्यो छे ।

30

શ્રીરત્નચન્દ્રગણિવિરાચિતઃ માતૃકાપ્રકરણસંદર્ભઃ ।

(છ)

- અર્હન્તોઽજ્ઞા અથાચાર્યા ઉપાધ્યાયા મુનીશ્વરાઃ ।
 5 મિલિત્વા યત્ર રાજન્તે, તદ્ 'ૐ'કારપદે મુદા (દં મતમ્)
 અ અ આ ઉ મ્ ॥ (૨૭૨) ॥ ૧ ॥
- વીર્જ-મૂલ-શિખાંકાત્સ્વર્યમેકક-ત્રિ-ત્રિ-પચ્ચભિઃ ।
 અક્ષરૈઃ 'ૐ નમઃ સિદ્ધ', જપાનન્તફલૈઃ(લં) ક્રમાત્ ॥
 ૐ ૧ । ૐ નમઃ ૨ । ૐ સિદ્ધમ્ ૩ । ૐ નમઃ સિદ્ધમ્ ૪
 10 ૐ ઇત્યનુવર્તતે ॥ ૨ ॥
- નન્તા હન્ત ! ભવત્યેકો ભવત્યેકશ્ચ શંસિતા ।
 શંસિતા લભતે કામાન્, નન્તા લભતિ વા ન વા ॥ ૩ ॥

અનુવાદ

અરિહત, અજ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને મુનિ એ પાંચે જ્યા સમ્મિલિત રીતે શોમે છે, તેને
 15 વિદ્વાનો ઐક્યાર પદ કહે છે । (પાંચે નામોના પ્રથમ અક્ષરોના સંધિ થી ઐક્યાર નિષ્પન્ન થાય છે) ॥ ૧ ॥

'ૐ નમઃ સિદ્ધમ્' એ મત્રમા ત્રણ પદ છે । પહેલુ પદ જે એકાક્ષર ૐ તે પ્રણવ છે
 અને તે મંત્રનું 'વીજ' છે । પહેલુ અને વીજનું પદ 'ૐ નમઃ' ત્રણ અક્ષરવાલુ છે તે મંત્રનું 'મૂલ' છે
 અને ત્રીજુ પદ 'ૐ સિદ્ધમ્' પણ ત્રણ અક્ષરવાલુ છે તે મત્રની 'શિખા' છે; આજો સર્લંગ અથવા
 સંપૂર્ણ મંત્ર 'ૐ નમઃ સિદ્ધમ્' પાંચ અક્ષરનો છે । એ પ્રમાણે અક્ષરના વિભાગથી અનુક્રમે ચાર પ્રકારે જો
 20 મંત્રનો જાપ થાય તો તે અનન્ત ફલ આપનાર થાય છે ॥ ૨ ॥

એક નમે છે અને વીજો પ્રશાસા (અનુમોદના) કરે છે, પ્રશસક ઇચ્છિત વસ્તુને અવશ્ય પામે છે;
 નમનાર પામે અથવા ન પામે ! ॥ ૩ ॥

૧ ધારો કે મત્રનો ૧૨૫૦૦ સંખ્યા પ્રમાણ જાપ કરવાનો હોય તો પહેલાં 'વીજ' એટલે કેવલ
 ઐક્યારનો ૧૨૫૦૦ સંખ્યા પ્રમાણ જાપ કરવો; પછી 'મૂલ' એટલે 'ૐ નમઃ' નો ૧૨૫૦૦ સંખ્યા પ્રમાણ જાપ
 25 કરવો પછી 'શિખા' એટલે 'ૐ સિદ્ધમ્' નો ૧૨૫૦૦ સંખ્યા પ્રમાણ જાપ કરવો અને અંતે સંપૂર્ણ મત્ર 'ૐ નમઃ
 સિદ્ધમ્' નો પણ ૧૨૫૦૦ સંખ્યા પ્રમાણ જાપ કરવો । આ પ્રમાણે જાપ કરવાથી પ્રયાસ અને પરિશ્રમ વધે પણ ફલ
 અનતગુણ થાય છે ॥ ૨ ॥

‘હૃ’ અર્હત્ - ધરણાચાર્યોપાધ્યાય-મુનિમોચરમ્ । હ ર ડ ડ મ્ ।

સૂર્યોપાધ્યાય-મુનયઃ, સ્પૃશન્તિ ‘ઊ’ કારમાદરાત્ ॥ ડ ડ મ્ ॥ ૪ ॥

‘ઑ’ જિનાડજનુરાચાર્ય - મુનિતઃ પ્રાદુરસ્તીહ ॥ અ અ આ મ્ ।

અર્હત્ - ધરણ - વાગ્દેવ્યો ‘હી’ કારસ્ય નિબન્ધનમ્ ॥ હ ર ઈ ॥ ૫ ॥

આયુપાન્ત્યાન્તિમાર્હન્તો ગીશ્વ ‘અર્હ’ પદમાસ્થિતા:

5

(ગીશ્વા ‘હૈ’ પદ - માસ્થિતા:) ।

જ્ઞાન - દર્શન - ચારિત્રમુક્તયો ભાન્તિ તત્ર વા ॥ અ ર હ ॥ ૬ ॥

‘વીજાક્ષર’ ‘હૃ’ કારમાં પાંચ વર્ણો આ પ્રમાણે છે—હ+ર+ડ+ડ+મ્—આ પાંચ અંશમાંથી પહેલા અંશ ‘હ’ કારથી અર્હત્ (અરિહંત), બીજા અંશ ‘ર’ કારથી ધરણ (ધરણેન્દ્ર ?) ત્રીજા અંશ ‘ડ’ કારથી સૂરિ, ચોથા અંશ ‘ડ’ કારથી ઉપાધ્યાય અને પાંચમા અંશ ‘મ’ કારથી મુનિના અર્થને વતાવે છે ॥ 10
વીજાક્ષર ‘ઊ’ કારમાં સૂરિ આદિના ત્રણ વર્ણો આ પ્રમાણે છે—ડ+ડ+મ્—આ ત્રણ અંશમાંથી પહેલા અંશ ‘ડ’ કારથી સૂરિ, બીજા અંશ ‘ડ’ કારથી ઉપાધ્યાય અને ત્રીજા અંશ ‘મ’ થી મુનિ ઊંકારને આદર પૂર્વક સ્પર્શે છે ॥ ૪ ॥

વીજાક્ષર ‘ઊ’ કારમાં ચાર વર્ણો આ પ્રમાણે છે—અ+અ+આ+મ્ આ ચાર અંશમાંથી પહેલો અંશ ‘અ’ અરિહંતથી, બીજો અંશ ‘અ’ અજનુ અર્થાત્ મિદ્ધથી, ત્રીજો અંશ ‘આ’ આચાર્યથી અને ચોથો 15 અંશ ‘મ્’ મુનિ શબ્દથી ઉત્પન્ન થયેલ છે ।

વીજાક્ષર ‘હી’ કારમાં ત્રણ વર્ણો આ પ્રમાણે છે—હ+ર+ઈ—આ ત્રણ અંશમાંથી પહેલો અંશ ‘હ’ અરિહંતથી, બીજો અંશ ‘ર’ ધરણ (ધરણેન્દ્ર ?) થી અને ત્રીજો અંશ ‘ઈ’ વાગ્દેવી ઇટલે સરસ્વતીથી નિષ્પન્ન થાય છે ॥ ૫ ॥

અર્હ પદમાં ત્રણ વર્ણો આ પ્રમાણે છે—અ+ર+હ—આ ત્રણ અંશોમાં આદિ અંશ ‘અ’, 20 ઉપાન્ત્ય અંશ ‘ર’ અને અન્તિમ અંશ ‘હ’—એ ત્રણ અંશો મળીને બનેલો ‘અર્હ’ અક્ષર અરિહંતનો વાચક છે; અને વાળી ઇટલે વાચ્ય વર્ણમાલા (‘અ’ થી ‘હ’ સુધીના વર્ણો)નો વાચક છે । અથવા તે પદમાં પ્રથમ અંશ ‘અ’ થી જ્ઞાન, ‘ર’ થી દર્શન અને ‘હ’ થી ચારિત્ર—એ ત્રણ રત્નો અને તેમનું ફલ ‘મુક્તિ’ શોમે છે, એમ થાય છે ॥ ૬ ॥

૧ સિદ્ધહેમચન્દ્રશન્દાનુશાસનમાં શ્રીહેમચન્દ્રસુરિએ પ્રથમ મંગલાચરણરૂપે જે ‘અર્હ’ સુત્ર રચ્યું છે તેની 25 વ્યાખ્યા કરતા જે ‘અર્હ’ શ્લોકેતરકરં પરમેશ્વરસ્ય પરમેશ્વિનો વાચકમ્ એમ કહ્યું છે । ‘અર્હ’ ઉપર તેમણે પોતે રચેલા બૃહદ્વ્યાસમાં સવિસ્તર નિરૂપણ કર્યું છે, તે આ ગ્રંથમાં જ અન્યથા આપેલું છે ।

૨ સરસ્વાતી :—“અક્ષર આહ અયારં હચારમેતક્ષરં ચ માર્હપ્ ।

મન્થો વળ્લસમુચ્ચરણસ્યમૂસિયં અર્હ ॥” — નવકારસારથગ ન. સ્થા. પ્રાકૃતવિભાગ.

અર્હનો આથ અક્ષર ‘અ’ બારાસહીના પ્રથમાક્ષરને, ‘હ’ બારાસહીના અંતિમ અક્ષરને અને ‘ર’ બાકીના વર્ણોના 30 સમુચ્ચયને સૂચવે છે । ‘અર્હ’ થી સમ્પૂર્ણ માતૃકા સૂચવાય છે; અથવા સંપૂર્ણ ‘અર્હ’ રત્નત્રયથી શોભતા અરિહંતને સૂચવે છે ।

અહમ્ ઇટલે આત્મા, એ જ્યારે રેફ—રત્નત્રયથી યુક્ત બને છે, ત્યારે ‘અર્હ’ કહેવાય છે ।

‘ઞી’ કારે શ્રુત-ધરણી પદ્માવન્યુષયઃ પરમ્ । શ્રૂર્ઙ્મ ।

‘હી’ અર્હદ્-ધા(ધ)રણાડદેહ-વાચકર્ષિજમીતિમ્ હર્ અ ડમ્ ॥ ૭ ॥

અર્હન્ત-ધરણાડદેહસ્તપસા ‘હઃ’ સમાશ્રિતમ્ । હર્ અમ્ ।

‘હસઃ’ જિનાડજનુયોગી, શ્રદ્ધા-શ્રુત-તપાસિ ચ ॥ હ અમ્ સ્ અ

5

‘અત્યલ્પમેતદ્ યાક્ષીયમ્’ ॥ સ્ ॥ ૮ ॥

વીજાક્ષર ‘શ્રી’ કારમાં ચાર વર્ણો આ પ્રમાણે છે—શ+ર+ઈ+મ્—આ ચાર અશોમાંથી પહેલો અંશ ‘શ’ શ્રુતજ્ઞાનનો, બીજો અંશ ‘ર’ ધરણેન્દ્રનો, ત્રીજો અંશ ‘ઈ’ પદ્માવતીનો અને ચોથો અંશ ‘મ્’ મુનિનો વાચક છે ।

વીજાક્ષર ‘હ્રી’ કારમાં પાંચ વર્ણો આ પ્રમાણે છે—હ+ર+અ+ઉ+મ્—આ પાંચ અશોમાંથી પ્રથમ 10 અંશ ‘હ’ અરિહતનો, બીજો અંશ ‘ર’ ધરણેન્દ્રનો (૨), ત્રીજો અંશ ‘અ’ અદેહ ઇટલે સિદ્ધનો, ચોથો અંશ ‘ઉ’ ઉપાધ્યાયનો અને પાંચમો અંશ ‘મ્’ મુનિનો વાચક છે, એમ (વિદ્વાનોઈ) કહેલું છે ॥ ૭ ॥

વીજાક્ષર ‘હઃ’ માં ચાર વર્ણો આ પ્રમાણે છે—હ+ર+અ+મ્—આ ચાર અંશોમાંથી પ્રથમ અંશ ‘હ’ અરિહતવડે, બીજો અંશ ‘ર’ ધરણેન્દ્રવડે (૧), ત્રીજો અંશ ‘અ’ અદેહ ઇટલે સિદ્ધવડે અને ચોથો અંશ ‘મ્’ (વિસર્ગ) તપવડે સમાશ્રિત છે ।

15 ‘હસઃ’ પદમાં છ વર્ણો આ પ્રમાણે છે—હ+અ+મ્+મ્+અ+મ્—આ છ અશોમાંથી પ્રથમ અંશ ‘હ’ અરિહતનો, બીજો અંશ ‘અ’ ‘મિદ્ધનો, ત્રીજો અંશ ‘મ્’ મુનિનો, ચોથો અંશ ‘મ’ શ્રદ્ધાનો, પાંચમો અંશ ‘અ’ શ્રુતજ્ઞાનનો અને છઠ્ઠો અંશ ‘મ્’ (વિસર્ગ) તપમ્નો વાચક છે ॥

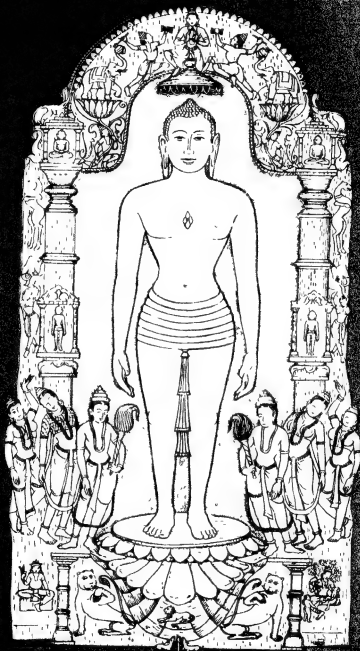
‘આ અલ્પાક્ષરી યક્ષોની (સંકેત) વાણી (૧) છે’ ॥ ૮ ॥

પરિચય

20 ‘માતૃકાપ્રકરણ’ નો એક હ૦ લિ૦ પ્રતિ ૫૦ મુ૦ શ્રીયશોવિજયજી મ૦ પાસેથી મળી હતી, તેમાં ભાષાના સંધિનિયમો, છદ્ધ, વર્ણપ્રસ્તાર, ઉચ્ચારવિધિ વગેરે અનેક વિષયોનો સંગ્રહ કરેલો છે. તે પ્રથમા જ યક્ષોની અલ્પાક્ષરી સંકેતવિધિ (૨) આટલોકમાં દર્શાવી છે, જે નમસ્કાર અને તેના મન્ત્રવીજો ઉપર સુદર પ્રકાશ પાથરે છે ।

૧ આટલોકોનો મંદર્મ અહીં અનુવાદ માથે આપ્યો છે ।

25 આ માતૃકાપ્રકરણના કર્તા પાંચદગચ્છીય શ્રીરત્નચદ્રગણિ છે, તેઓ પ્રાયઃ મ્તરમા સૈકામાં થયા હશે એવું અનુમાન છે ।

श्रीमहावीरप्रभुः (कायोत्सर्गमुद्रामां)

[७२-२७]

श्रीहेमचन्द्राचार्य-विरचितः अहंनामसहस्रसमुच्चयः

अहं नामापि कर्णाभ्यां, शृण्वन् वाचा समुच्चरन् ।	
जीवः पीवरपुण्यश्रीलभते फलमुत्तमम् ॥ १ ॥	5
अत एव प्रतिप्रातः, समुत्थाय मनीषिभिः ।	
भक्त्याऽऽप्राप्तसहस्राहंस्नामोच्चारो विधीयते ॥ २ ॥	
श्रीमानहंन् जिनः स्वामी, स्वयम्भूः शम्भुरात्मभूः ।	
स्वयंप्रभुः प्रभुमोक्ता, विश्वभूरपुनर्भवः ॥ ३ ॥	
विश्वात्मा विश्वलोकोशो, विश्वतश्चक्षुरक्षरः ।	10
विश्वविद् विश्वविघ्ने(श्वे)शो, विश्वयोनिरनीश्वरः ॥ ४ ॥	
विश्ववृद्धा विभुधौता, विश्वेशो विश्वलोचनः ।	
विश्वव्यापी विभुर्वेधाः, शाश्वतो विश्वनोमुखः ॥ ५ ॥	
विश्वपो विश्वतः पादो, विश्वशीर्षः शुचिश्रवाः ।	
विश्ववृहद् विश्वभूतेशो, विश्वज्योतिरनश्वरः ॥ ६ ॥	15
विश्वसृङ् विश्वसूर्यिष्वेद्, विश्वभुग् विश्वनायकः ।	
विश्वाशी विश्वभूतात्मा, विश्वजिद् विश्वपालकः ॥ ७ ॥	
विश्वकर्मा जगद्विश्वो, विश्वमूर्त्तिर्जिनेश्वरः ।	
भूतभाविभवद्गर्ता, विश्ववैद्यो यतीश्वरः ॥ ८ ॥	
सर्वादः सर्वहृक् सार्यः, सर्वज्ञः सर्वदर्शनः ।	20
सर्वात्मा सर्वलोकोशः, सर्ववित् सर्वलोकजित् ॥ ९ ॥	
सर्वगः सुश्रुतः सुश्रुः, सुवाक् सूरिर्बहुश्रुतः ।	
सहस्रशीर्षः श्रेष्ठः, सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १० ॥	
युगादिपुरुषो ब्रह्मा, पञ्चब्रह्ममयः शिवः ।	
ब्रह्मविद् ब्रह्मनस्त्वशो, ब्रह्मयोनिरयोनिरजः ॥ ११ ॥	25
ब्रह्मनिष्ठः परं ब्रह्म, ब्रह्मात्मा ब्रह्मसम्भवः ।	
ब्रह्मेड् ब्रह्मपतिर्ब्रह्मचारी ब्रह्मपदेश्वरः ॥ १२ ॥	
विष्णुर्जिष्णुर्जयी जेता, जिनेन्द्रो जिनपुङ्गवः ।	
परः परतरः सूक्ष्मः, परमेष्ठी सनातनः ॥ १३ ॥ इति श्री प्रथमशतप्रकाशः ॥ १०० ॥	
जिननाथो जगन्नाथो, जगत्स्वामी जगत्प्रभुः ।	30
जगत्पूज्यो जगद्वन्द्यो, जगदीशो जगत्पतिः ॥ १४ ॥	
जगन्नेता जगज्जेता, जगन्मान्यो जगद्विभुः ।	
जगज्ज्येष्ठो जगच्छ्रेष्ठो, जगद्ध्येयो जगद्वितः ॥ १५ ॥	
जगद्वर्यो जगद्गन्धर्वजगच्छास्ता जगत्पिता ।	
जगन्नेत्रो जगन्मैत्रो, जगदीशो जगद्गुरुः ॥ १६ ॥	35

स्वयंज्योतिरजोऽजन्मा, परंतेजः परंमहः ।
 परमात्मा शमी शान्तः, परंज्योतिस्तमोऽपहः ॥ ४ ॥
 प्रशान्तारिरनन्तात्मा, योगी योगीश्वरो गुरुः ।
 अनन्तजिदन्तात्मा, भव्यबन्धुरवन्धनः ॥ ५ ॥
 5 शुद्धबुद्धिः प्रबुद्धात्मा, सिद्धार्थः सिद्धशासनः ।
 सिद्धः सिद्धान्तविद् ध्येयः, सिद्धः साध्यः सुधीः सुगीः ॥ ६ ॥
 सहिष्णुरच्युतोऽनन्तः, प्रभविष्णुर्भवोद्भवः ।
 स्वयम्भूणुरसम्भूणुः, प्रभूणुरभयोऽव्ययः ॥ ७ ॥
 दिव्यभाषापतिर्दिव्यः, पूतवाक् पूतशासनः ।
 10 पूतात्मा परमज्योतिर्धर्माध्यक्षो दम्भीश्वरः ॥ ८ ॥
 निर्माहो निर्मदो निःस्वो, निर्दम्भो निरुपद्रवः ।
 निराधारो निराहारो, निर्लोभो निश्चलोऽचलः ॥ ९ ॥
 निष्कामी निर्ममो निष्पक्, निष्कलङ्को निरञ्जनः ।
 निर्गुणो नीरसो निर्भीर्निर्व्यापारो निरामयः ॥ १० ॥
 15 निर्निमेषो निराबाधो, निर्वन्द्वो निष्क्रियोऽनघः ।
 निःशङ्कश्च निरान्तको, निष्कलो निर्मलोऽमलः ॥ ११ ॥ इति द्वितीयशतप्रकाशः ॥ २०० ॥

तीर्थकुन् तीर्थसुद् तीर्थद्वरस्तीर्थकरः सुदृक् ।
 तीर्थकर्ता तीर्थभर्ता, तीर्थेशस्तीर्थनायकः ॥ १ ॥
 सुतीर्थोऽधिपतिस्तीर्थसेव्यस्तीर्थिकनायकः ।
 20 धर्मतीर्थकरस्तीर्थप्रणेता तीर्थकारकः ॥ २ ॥
 तीर्थाधीशो महातीर्थस्तीर्थस्तीर्थविधायकः ।
 सत्यतीर्थकरस्तीर्थसेव्यस्तीर्थिकनायकः ॥ ३ ॥
 तीर्थनाथस्तीर्थराजस्तीर्थेद् तीर्थप्रकाशकः ।
 तीर्थवन्द्यस्तीर्थमुख्यस्तीर्थार्याध्यः सुतीर्थिकः ॥ ४ ॥
 25 स्थविष्ठः स्थविरो ज्येष्ठः, प्रेष्ठः प्रष्टो वरिष्ठधीः ।
 स्थेष्ठो गरिष्ठो बहिष्ठो, श्रेष्ठोऽणिष्ठो गरिष्ठधीः ॥ ५ ॥
 विभवो विभवो वीरो, विशोको विरजोऽजरन् ।
 विरागो विमदोऽव्यक्तो, विविक्तो वीतमत्सरः ॥ ६ ॥
 वीतरागो गतद्वेषो, वीतमोहो विमन्मथः ।
 30 वियोगो योगविद् विद्वान्, विधाना विनयी नयी ॥ ७ ॥
 क्षान्तिमान् पृथिवीमूर्तिः, शान्तिभाक् सलिलात्मकः ।
 वायुमूर्तिरसंगात्मा, वह्निमूर्तिर्धर्मधक् ॥ ८ ॥
 सुयज्वा यजमानात्मा, सुवामस्तोमपूजितः ।
 ऋत्विग् यज्ञपतिर्याज्यो, यज्ञाङ्गममृतं हविः ॥ ९ ॥
 35 सोममूर्तिः सुतोम्यात्मा, सूर्यमूर्तिर्महाप्रभः ।
 व्योममूर्तिरमूर्तात्मा, नीरजा वीरजाः शुचिः ॥ १० ॥
 मन्त्रविमन्त्रहन्मन्त्री, मन्त्रमूर्तिरनन्तरः ।
 स्वतन्त्रः स्वकृत् स्वधः, कृतान्तश्च कृतान्तकृत् ॥ ११ ॥ इति तृतीयशतप्रकाशः ॥ ३०० ॥

- कृती कृतार्थः संस्कृत्यः, कृतकृत्यः कृतकृतुः ।
 नित्यो मृत्युञ्जयोऽमृत्युरमृतात्माऽमृतोद्भवः ॥ १ ॥
 हिरण्यगर्भः श्रीगर्भः, प्रभूतविभवोऽभवः ।
 स्वयंप्रभः प्रभूतात्मा, भवो भावो भवान्तकः ॥ २ ॥
 महाशोकध्वजोऽशोकः, कः अष्टा पद्मविष्टरः । 5
 पद्मेशः पद्मसम्भूतिः, पद्मनाभिरनुत्तरः ॥ ३ ॥
 पद्मयोनिर्जगद्योनिरित्यः स्तुत्यः स्तुतीश्वरः ।
 स्तवनाहो हृषीकेशोऽजितो जेयः कृतक्रियः ॥ ४ ॥
 विशालो विपुलो घोषितरतुलोऽचिन्त्यविभवः ।
 सुसंवृत्तः सुगुप्तात्मा, शुभयुः शुभकर्मकृत् ॥ ५ ॥ 10
 एकविधो महाविधो, मुनिः परिवृद्धो दृढः ।
 यतिर्विधानिधिः साक्षी, विनेता विहतान्तकः ॥ ६ ॥
 पिता पितामहः पाता, पवित्रः पावनो गतिः ।
 भ्राता भिषग्वरो वर्यो, वरदः पारदः पुमान् ॥ ७ ॥
 कविः पुराणपुरुषो, वर्षीयान् ऋषभः पुरुः । 15
 प्रतिष्ठाप्रसवो हेतुर्भुवनैकपितामहः ॥ ८ ॥
 धीवत्सलक्षणः ऋक्षणो लक्षण्यः शुभलक्षणः ।
 निरक्षः पुण्डरीकाक्षः, पुष्कलः पुष्कलेक्षणः ॥ ९ ॥
 सिद्धिदः सिद्धसङ्कल्पः, सिद्धात्मा सिद्धशासनः ।
 बुद्धबोध्यो महाबुद्धिर्वर्धमानो महर्द्धिकः ॥ १० ॥ 20
 वेदाङ्गो वेदविद् वेद्यो, ज्ञानरूपो विदांवरः ।
 वेदवैद्यः स्वस्ववेद्यो, विवेद्यो वदतांवरः ॥ ११ ॥ इति चतुर्थशतप्रकाशः ॥ ४०० ॥
 सुधर्मा धर्मधीर्धर्मो, धर्मात्मा धर्मदेशकः ।
 धर्मचक्री दयाधर्मः शुद्धधर्मा वृषध्वजः ॥ १ ॥
 वृषकेतुर्वृषाधीशो, वृषाङ्गश्च वृषोद्भवः । 25
 हिरण्यनाभिर्भूतात्मा, भूतभृद् भूतभावनः ॥ २ ॥
 प्रभवो विभवो भास्वान्, मुक्तः शक्तोऽक्षयोऽक्षतः ।
 कूटस्थः स्थाणुरक्षोभ्यः, शास्ता नेताऽचलस्थितिः ॥ ३ ॥
 अग्रणीप्रार्मणीगण्यो, गण्यगण्यो गणाग्रणीः ।
 गणाधिपो गणाधीशो, गणज्येष्ठो गणाचलितः ॥ ४ ॥ 30
 गुणाकरो गुणाम्मोधिर्गुणज्ञो गुणवान् गुणी ।
 गुणादरो गुणोच्छेदी, सुगुणोऽगुणवर्जितः ॥ ५ ॥
 शरण्यः पुण्यवाक् पूतो, वरेण्यः पुण्यगीर्णः ।
 अगण्यपुण्यधीः पुण्यः, पुण्यहृत् पुण्यशासनः ॥ ६ ॥
 अतीन्द्रोऽतीन्द्रियोऽधीन्द्रो, महेन्द्रोऽतीन्द्रियार्थहृत् । 35
 अतीन्द्रियो महेन्द्राच्यो [अनिन्द्रोऽहमिन्द्राच्यो (पाठांतर)],-महेन्द्रमहितो महान् ॥ ७ ॥

उद्भवः कारणं कर्ता, पारगो भवतारकः ।

अग्राह्यो गहनं गुह्यः, परहिः परमेश्वरः ॥ ८ ॥

अनन्तखिरमेयखिरचिन्त्यर्हिः समग्रधीः ।

प्राप्त्यः प्राड्यहरोऽत्यग्रः, प्रत्यग्रोऽग्रोऽग्रिमोऽग्रजः ॥ ९ ॥

5

प्राणकः प्रणवः प्राणः, प्राणदः प्राणितेश्वरः ।

प्रधानमात्मा प्रकृतिः परमः परमोदयः ॥ १० ॥

इति पञ्चमशतप्रकाशः ॥ ५०० ॥

महाजिनो महाबुद्धो, महाब्रह्मा महाशिवः ।

महाविष्णुर्महाजिष्णुर्महानाथो महेश्वरः ॥ १ ॥

महादेवो महास्वामी, महाराजो महाप्रभुः ।

10

महाचन्द्रो महादित्यो, महादूरो महागुरुः ॥ २ ॥

महातपा महातेजा, महोदको महोदयः ।

महाशयो(यशा) महाधामा(म), महासत्त्वो महाबलः ॥ ३ ॥

महाधैर्यो महावीर्यो, महाकान्तिर्महाद्युतिः ।

महाशक्तिर्महाज्योतिर्महाभूतिर्महाधृतिः ॥ ४ ॥

15

महामतिर्महानातिर्महाक्षान्तिर्महाकृतिः ।

महाकीर्तिर्महास्फूर्तिर्महाप्रज्ञो महोदयः ॥ ५ ॥

महाभागो महाभोगो, महारूपो महावपुः ।

महादानो महाज्ञानो, महाशास्ता महामहाः ॥ ६ ॥

महामुनिर्महामौनी, महाध्यानो महादमः ।

20

महाक्षमो महाशीलो, महायोगो महालयः ॥ ७ ॥

महाब्रह्मो महायज्ञो, महाश्रेष्ठो महाकविः ।

महामन्त्री महानन्त्रो, महोपायो महानयः ॥ ८ ॥

महाकारुणिको मन्ता, महानादो महायतिः ।

महामोदो महाघोषो, महज्यो महन्मां पतिः ॥ ९ ॥

25

महावीरो महार्थीरो, महाधुर्यो महेष्टवाक् ।

महात्मा महत्सां धाम, महर्षिर्महितोदयः ॥ १० ॥

महामुक्तिर्महागुमिर्महासत्यो महार्जवः ।

महाबुद्धिर्महासिद्धिर्महाशीघ्रो महावशी ॥ ११ ॥

महाधर्मो महाशर्मा, महात्मज्ञो महादायः ।

30

महामोक्षो महासौख्यो, महानन्दो महोदयः ॥ १२ ॥

महाभवाब्धिसन्तारी, महामोहारिस्त्वनः ।

महायोगीश्वराग्राह्यो, महामुक्तिपदेश्वरः ॥ १३ ॥ इति षष्ठशतप्रकाशः ॥ ६०० ॥

आनन्दो नन्दो नन्दो, नन्द्यो नन्द्योऽभिनन्दनः ।

कामहा कामदः काम्यः, कामधेनुररिजयः ॥ १ ॥

35

मनःक्लेशापहः साधुरुत्तमोऽघहरो हृग् ।

असंख्येयः प्रमेयात्मा, शमात्मा प्रशमाकरः ॥ २ ॥

सर्वयोगीश्वरश्चि(रोऽचि)न्त्यः, धृतात्मा विष्टरश्चवाः ।

दान्तात्मा दमतीर्थेशो, योगात्मा योगसाधकः ॥ ३ ॥

- प्रमाणपरिधिर्वक्षो, दक्षिणोऽध्वर्युर्ध्वरः ।
 प्रक्षीणबन्धः कर्मारिः, क्षेमकृत् क्षेमशासनः ॥ ४ ॥
 क्षेमी क्षेमहूरोऽक्षय्यः, क्षेमघ(क)र्मा क्षमापतिः ।
 अग्राह्यो ज्ञानिविज्ञेयो, ज्ञानिगम्यो जितोत्तमः ॥ ५ ॥
 जिनेन्दुर्जनितानन्दो, मुनीन्दुर्वन्दुभिस्वनः । 5
 मुनीन्द्रबन्धो योगीन्द्रो, यतीन्द्रो यतिनायकः ॥ ६ ॥
 असंस्कृतः सुसंस्कारः, प्राकृतो वै कृतान्तविन् ।
 अन्तकृत् कान्तगुः कान्तश्चिन्तामणिरभीष्टदः ॥ ७ ॥
 अजितो जितकामारिरमितोऽमितशासनः ।
 जितक्रोधो जितामित्रो, जितक्लेशो जितान्तकः ॥ ८ ॥ 10
 सत्यात्मा सत्यविज्ञानः, सत्यवाक् सत्यशासनः ।
 सत्याशीः सत्यसन्धानः, सत्यः सत्यपरायणः ॥ ९ ॥
 सदायोगः सदाभोगः, सदाकृतः सदाशिवः ।
 सदागतिः सदासौख्यः, सदाविद्यः सदादयः ॥ १० ॥
 सुघोषः सुमुखः सौम्यः, सुखदः सुहितः सुहृन् । 15
 सुगुप्तो गुप्तिभृद् गोमा, गुमाधो गुप्तमानसः ॥ ११ ॥ इति सप्तमशतप्रकाशः ॥ ७०० ॥
 वृहद् वृहस्पतिर्वाग्मी, वाचस्पतिरुदारधीः ।
 मनीषी धिषणो धीमान्, गेमुषीशो गीरांपतिः ॥ १ ॥
 नैकरूपो नयोत्तुङ्गो, नैकात्मा नैकधर्मकृन् ।
 अविज्ञेयोऽप्रतर्क्यात्मा, कृतज्ञः कृतलक्षणः ॥ २ ॥ 20
 जानगर्भो दयागर्भो, रत्नगर्भः प्रभास्वरः ।
 पद्मगर्भो जगद्गर्भो, हेमगर्भः सुदर्शनः ॥ ३ ॥
 लक्ष्मीशः सद्योऽध्यक्षो, वृद्धयोनिर्नयीशना ।
 मनोहरो मनोज्ञोऽर्हो, धीरो गम्भीरशासनः ॥ ४ ॥
 धर्मयूषो दयायागो, धर्मेनेमिर्मुनीश्वरः । 25
 धर्मचक्रायुधो देवः, कर्महा धर्मघोषणः ॥ ५ ॥
 स्थेयान् स्थवीयान् नेदीयान्, दवीयान् दूरदर्शनः ।
 सुस्थितः स्वास्थ्यभाक् सुस्थो, नीरजस्को गतस्पृहः ॥ ६ ॥
 वक्ष्येन्द्रियो विमुक्तात्मा, निःसपन्नो जितेन्द्रियः ।
 श्रीनिवासश्चतुर्वक्त्रश्चतुरास्थश्चतुर्मुखः ॥ ७ ॥ 30
 अध्यात्मगम्योऽगम्यात्मा, योगात्मा योगवन्दितः ।
 सर्वत्रगः सदाभावी, त्रिकालविषयार्थदक् ॥ ८ ॥
 शङ्करः सुखदो दान्तो, दमी क्षान्तिपरायणः ।
 स्वानन्दः परमानन्दः, सूक्ष्मवर्चाः परापरः ॥ ९ ॥
 अमोघोऽमोघवाक् स्वाज्ञो दिव्यदृष्टिरगोचरः । 35
 सुरूपः सुभगस्त्यागी, मूर्त्तोऽमूर्त्तः समाहितः ॥ १० ॥
 एकोऽनेको निरालम्बोऽनीहृद् नाथो निरन्तरः ।
 प्रार्थ्योऽभ्यर्थ्यः समभ्यर्थ्यस्त्रिजगन्मङ्गलोदयः ॥ ११ ॥ इति अष्टमशतप्रकाशः ॥ ८०० ॥

- ईशोऽधीशोऽधिपोऽधीन्द्रो, ध्येपोऽमेपो दयामयः ।
 शिवः शूरः शुभः सारः, शिष्टः स्पष्टः स्फुटोऽस्फुटः ॥ १ ॥
- इष्टः पुष्टः क्षमोऽक्षमोऽकायोऽमायोऽसम्योऽमयः ।
 दृश्योऽदृश्योऽणुः स्थूलो, जीर्णो नव्यो गुरुलघुः ॥ २ ॥
- 5 स्वभूः स्वात्मा स्वयंबुद्धः, स्वेशः स्वैरीश्वरः स्वरः ।
 आद्योऽलक्ष्योऽपरोऽरूपोऽस्पर्शोऽशब्दोऽरिहोऽरुहः ॥ ३ ॥
 दीप्तोऽलेख्योऽरसोऽगन्धोऽच्छेद्योऽमेद्योऽजरोऽमरः ।
 प्राज्ञो धन्यो यतिः पूज्यो, मह्योऽन्यः प्रशमी यमी ॥ ४ ॥
- 10 श्रीशः श्रीन्द्रः शुभः सुधीरुत्तमधीः श्रियः पतिः ।
 श्रीपतिः श्रीपरः श्रीपः, सच्छ्रीः श्रीयुक् श्रिया श्रितः ॥ ५ ॥
 ज्ञानी तपस्वी तेजस्वी, यशस्वी बलवान् बली ।
 दानी ध्यानी मुनिर्मौनी, लयी लक्ष्यः क्षयी क्षमी ॥ ६ ॥
 लक्ष्मीवान् भगवान् श्रेयान्, सुगतः सुतनुर्वृधः ।
 बुद्धो वृद्धः स्वयंसिद्धः, प्रोचः प्रांशुः प्रभामयः ॥ ७ ॥ इति नवमशतप्रकाशः ॥ ९०० ॥
- 15 आदिदेवो देवदेवः, पुरुदेवोऽधिदेवता ।
 युगादीशो युगाधीशो, युगमुख्यो युगोत्तमः ॥ १ ॥
 दीप्तः प्रदीप्तः सूर्याभोऽरिज्जोऽविज्जोऽघनो घनः ।
 शत्रुञ्जः प्रतिघस्तुज्ञोऽसङ्गः स्वज्ञोऽप्रगः सुगः ॥ २ ॥
- 20 स्याद्वादी दिव्यगीर्दिव्यध्वनिरुहामणीः प्रगीः ।
 पुण्यबागर्हबागर्थमागधीयोक्तिरिद्धगीः ॥ ३ ॥
 पुराणपुरुषोऽपूर्वोऽपूर्वधीः पूर्वदेशकः ।
 जिनदेवो जिनाधीशो, जिननाथो जिनाग्रणीः ॥ ४ ॥
 शान्तिनिष्ठो मुनिज्येष्ठः, शिवतातिः शिवप्रदः ।
 शान्तिहृन् शान्तिदः शान्तिः, कान्तिमान् कान्तप्रदः ॥ ५ ॥
- 25 श्रियां निधिरधिष्ठानमप्रतिष्ठः प्रतिष्ठितः ।
 सुस्थिरः स्थावरः स्थास्तुः वृ(प्र)धीयान् प्रथितः वृथुः ॥ ६ ॥
 पुण्यराशिः श्रियोराशिस्तेजोराशिरसंशयी ।
 ज्ञानोदधिरनन्तौजा, ज्योतिर्मूर्त्तिरनन्तधीः ॥ ७ ॥
 विज्ञानोऽप्रतिमो भिर्भुर्मुमुक्षुर्मुनिपुङ्गवः ।
 अनिद्रालुखन्द्रालुर्जागरूकः प्रभामयः ॥ ८ ॥
- 30 कर्मण्यः कर्मठोऽकुण्ठो, रुद्रो भद्रोऽभयङ्करः ।
 लोकोत्तरो लोकपतिलोकेशो लोकवत्सलः ॥ ९ ॥
 त्रिलोकीशस्त्रिकालहस्त्रिनेत्रस्त्रिपुरान्तकः ।
 त्र्यम्बकः केवललोकः, केवली केवलेश्वरः ॥ १० ॥
- 35 समन्तभद्रः शान्तादिर्धर्मार्चायां दयानिधिः ।
 सूक्ष्मदर्शी सुमार्गज्ञः, कृपालुर्मार्गदर्शकः ॥ ११ ॥

प्रातिहार्योज्ज्वलस्तीतातिशयो विमलाशयः ।

सिद्धान्तचतुष्कध्रीर्जीयाच्छ्रीजिनपुङ्गवः ॥ १२ ॥

इति अष्टोत्तरशतनामयुक्तो दशमप्रकाशः ॥ (१००८) ॥

उपसंहारः

पतदष्टोत्तरं नामसहस्रं श्रीमद्वर्हतः ।

5

भव्याः पठन्तु सानन्दं, महानन्दैककारणम् ॥ १११ ॥

इत्येतज्जिनदेवस्य जिननामसहस्रकम् ।

सर्वापराधशमनं, परं भक्तिविवर्धनम् ॥ ११२ ॥

अक्षयं त्रिषु लोकेषु, सर्वस्वर्गैकसाधनम् ।

स्वर्गलोकैकतोपानं, सर्वदुःखैकनाशनम् ॥ ११३ ॥

10

समस्तदुःखहं सद्यः, परं निर्वाणदायकम् ।

कामक्रोधादिनिःशेषमनोमलविशोधनम् ॥ ११४ ॥

शान्तिदं पावनं नृणां, महापातकनाशनम् ।

सर्वेषां प्राणिनामाशु, सर्वोभीष्टफलप्रदम् ॥ ११५ ॥

जगज्जाड्यप्रशमनं, सर्वविद्याप्रवर्त्तकम् ।

राज्यदं राज्यभ्रष्टानां, रोगिणां सर्वरोगहृत् ॥ ११६ ॥

15

वन्ध्यानां सुतदं चाशु, क्षीणानां जीवितप्रदम् ।

भूत-ग्रह विषध्वंसि, ध्रुवणात् पठनाज्जपान् ॥ ११७ ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः श्रीअर्हनामसहस्रसमुच्चयः समाप्तः ।

परिचय

20

कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्यकृत 'अर्हनामसहस्रसमुच्चय' 'श्री जैनधर्म प्रसारक सभा,' भावनगरधी वीर सं. २४६५ नां प्रकाशित ध्येली पुस्तिका ना आधारे लेखामां आल्युं छे, अने ते अनि सरल होवायी मूल मात्र आयु छे ।

મહામહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયગણિવિરચિત્ત્વ શ્રીજિનસહસ્રનામસ્તોત્રમ્

- નમસ્તે સમસ્તેપિતાર્થપ્રદાય, નમસ્તે મહાહૃત્યલક્ષ્મીપ્રદાય ।
 5 નમસ્તે ચિદાનન્દતેજોમયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧ ॥
 નમસ્તે જગન્નાથ ! વિશ્વેકનેતઃ !, નમસ્તે મહામોહમલ્લૈકજેતઃ ! ।
 નમસ્તે સર્તાં મોક્ષશિક્ષાવિનેતઃ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૨ ॥
 નમસ્તે જિનેન્દ્ર ! પ્રમો ! વીતરાગ !, નમસ્તે સ્વયમ્મો ! જગદ્ગન્ધનાગ ! ।
 નમસ્તે સ્ફુરજ્ઞાનજાગ્રદ્વિરાગ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩ ॥
 10 નમસ્તે જગજન્તુજીવાતુજન્મ !, નમસ્તે પ્રમો ! ભાગ્યલભ્યાદ્વિગ્રપથ ! ।
 નમસ્તે લસત્સત્યસન્તોષસઘ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૪ ॥

અનુવાદ

સર્વે કામિત અર્થોને આપનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । મહાન્ આર્હત્યલક્ષ્મી—અરિહંત પદને આપનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । અનંત જ્ઞાન, અનંત સુખ અને અનંત વીર્યમય એવા આપને નમસ્કાર 15 થાઓ । *આપને નમસ્કાર થાઓ ! આપને નમસ્કાર થાઓ ! આપને નમસ્કાર થાઓ ! આપને નમસ્કાર થાઓ ! ॥ ૧ ॥

જગત્ત્વના નાથ ! વિશ્વના પરમ નેતા ! આપને નમસ્કાર થાઓ । મહામોહરૂપ મદ્દના શ્રેષ્ઠ વિજેતા ! આપને નમસ્કાર થાઓ । સજ્જનોને મોક્ષની શિક્ષા (મોક્ષમાર્ગ) આપનાર ! આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૨ ॥

જિનેન્દ્ર ! પ્રમો (સર્વ પ્રકારે સમર્થ) ! વીતરાગ (રાગદ્વેષ રહિત) ! આપને નમસ્કાર થાઓ । 20 હે સ્વયંભૂ (વિશિષ્ટ પ્રકારના તથાભવ્યત્વથી સ્વયં તીર્થંકર થયેલા) ! હે જગદ્ગન્ધનાગ (જગતમા ગંધહસ્તીસમાન, અન્ય વાદિઓરૂપ હાથીઓના મદનો નાશ કરનારા) ! આપને નમસ્કાર થાઓ ! નિર્મલ જ્ઞાન અને નિશ્ચલ વૈરાગ્યવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩ ॥

જગતના જંતુઓને (ષટ્કાયના પ્રાણીઓને) જીવાડવા માટે (અમયદાન આપનાર અને અપાપનાર) જન્મ લેનારા, હે પ્રમો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । પરમ ભાગ્યોદયથી જ પ્રાપ્ય છે ચરણકમલ જેમના એવા 25 હે પ્રમો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । સુંદર સત્ય અને સંતોષના નિકેતન હે પ્રમો ! આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૪ ॥

નમસ્તેઽવ્ર ધર્માર્થિનાં ધર્મબન્ધો !, નમસ્તે સતાં પુણ્યકારુણ્યસિન્ધો ! ।
 નમસ્તે નિરુદ્ધાતિદુષ્ટાશ્રવાન્ધો !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫ ॥
 નમસ્તે મહસ્ત્રિન્ ! નમસ્તે યશસ્ત્રિન્ !, નમસ્તે વચસ્ત્રિન્ નમસ્તે તપસ્ત્રિન્ ! ।
 નમસ્તે ગુણૈરઙ્ગુતૈરદ્ભુતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૬ ॥
 નમસ્તે મહાત્મન્ ! નમસ્તે ચિદાત્મન્ !, નમસ્તે શિવાત્મન્ ! નમસ્તે પરાત્મન્ ! । 5
 નમસ્તે સ્થિરાત્મન્ ! નમસ્તેઞ્ચત્રાત્મન્ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૭ ॥
 નમસ્તે ગુણાનન્ત્યમાહાત્મ્યધામ્ને, નમસ્તે મુનિગ્રામણે ધ્યેયનામ્ને ।
 નમસ્તે વિશુદ્ધાવગ્ધોધાત્મકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮ ॥
 નમસ્તે ભવપ્રાન્તરસ્વર્ત્તુમાય, નમસ્તે કૃતાસ્મન્મનોવિશ્રમાય ।
 નમસ્તે ગલ્જ્જન્મમૃત્યુશ્રમાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૯ ॥ 10
 નમસ્તે સુધાધોરણીવિહ્વભાય, નમસ્તે ભવેઽસ્મિન્ મૃશં દુર્લભાય ।
 નમસ્તેઽવ્ર લઙ્ઘાય પુણ્યૈઃ(પ્ય) પ્રર્ક્ષૈઃ, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૦ ॥

આ લોકમા રહેલા ધર્માર્થી જીવોના ધર્મબન્ધુ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । સત્પુરુષોને માટે પુણ્ય અને કરુણાના સિંધુ હે પ્રભો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । અતિદુષ્ટ એવા આશ્રવોરૂપી અંધકૂપમા પડતા પ્રાણીઓને રોકનાર (પટવા નહીં દેનાર) હે પ્રભો ! આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫ ॥ 15

મહસ્ત્રિન્ ! (મહાતેજવાળા) ! આપને નમસ્કાર થાઓ । યશસ્ત્રિન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । વચસ્ત્રિન્ (પાત્રીશ ગુણોથી યુક્ત વચનવાળા) ! આપને નમસ્કાર થાઓ । તપસ્ત્રિન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । અદ્ભુત ગુણોવડે અદ્ભુત (સર્વોત્તમ ગુણવાન) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૬ ॥

મહાત્મન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । ચિદાત્મન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । શિવાત્મન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । પરાત્મન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । સ્થિરાત્મન્ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । અન્તરાત્મન્ ! 20
 આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૭ ॥

અનન્ત ગુણ અને અનન્ત માહાત્મ્યના ધામ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । મુનિ સમૂહના અધિપતિ ! ધ્યાન કરવા લાયક નામવાળા હે પ્રભો આપને નમસ્કાર થાઓ । વિશુદ્ધ જ્ઞાનમય આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮ ॥

ભવરૂપ અરબ્યમાં આશ્રય લેવા માટે કલ્પવૃક્ષ સમાન આપને નમસ્કાર થાઓ । અમારા મનને 25
 વિશ્રામ આપનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । જન્મ અને મરણના શ્રમથી રહિત આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૯ ॥

અદ્યુત તુલ્ય ગોષ્ઠી કરનારા મન્ય જીવોના વહ્નભ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । આ ભવમાં અત્યન્ત દુર્લભ છે દર્શન જેમનું એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । પુણ્યના પ્રર્ક્ષવડે પ્રાપ્ત થયેલા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૦ ॥

- નમસ્તે સુધાસારનેત્રાહ્વનાય, નમસ્તે સદાઽસ્મન્મનોરહ્વનાય ।
 નમસ્તે ભવપ્રાન્તિભીષહ્વનાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૧ ॥
- નમસ્તે શુચિજ્ઞાનરત્નાકરાય, નમસ્તે સતાં કલ્પકારસ્કરાય ।
 નમસ્તે જગજીવભદ્રહ્કુરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨ ॥
- 5 નમો મણ્ડિતાલ્પ્પન્થભૂમણ્ડલાય, નમો ભક્તિનપ્રાણિલાલ્પ્પન્થલાય ।
 નમો યુક્તયોગાય યોગીશ્વરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩ ॥
- નમસ્તે સદા સુપ્રસન્નાનનાય, નમઃ સિદ્ધિસમ્પ્લ્લતાકાનનાય ।
 નમો દત્તવિદ્વન્મનસ્સમ્મદાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૪ ॥
- નમસ્તેઽવતીર્ણાય વિશ્વોપકૃત્યૈ, નમસ્તે કૃતાર્થાય સદ્ધર્મકૃત્યૈઃ ।
 10 નમસ્તે પ્રકૃત્યા જગદ્વત્સલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૫ ॥
- નમસ્તીર્થકૃન્નામકર્માર્જિતાય, નમોઽચિન્ત્યસામર્થ્યવિસ્ફૂર્જિતાય ।
 નમો યોગિને યોગમુદ્રાન્વિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૬ ॥

અમૃતના સાર સાદૃશ સમ્યગ્જ્ઞાનથી અમારા નેત્રોનું અંજન^૧ કરનારા ! આપને નમસ્કાર થાઓ ।
 અમારા મનનું સદા રજન કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । ભવ શ્રમણના ભયનો નાશ કરનારા આપને
 15 નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૧ ॥

પવિત્ર જ્ઞાનના રત્નાકર એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સજ્જનોના વાંછિત પૂરવાને કલ્પવૃક્ષ
 સમાન આપને નમસ્કાર થાઓ । જગતના જીવોનું કલ્યાણ કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૨ ॥

સકલ ભૂમંડલના આશ્રુષ્ણ સમાન આપને નમસ્કાર થાઓ । ભક્તિવદે નમ્યા છે સર્વ હંદ્રો
 જેમને એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । યોગવદે યુક્ત અને યોગીશ્વર એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩ ॥

- 20 નિરંતર સુપ્રસન્ન મુખવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । સિદ્ધિસંપત્તિરૂપકલ્પલતાના ઉદ્યાન સમાન
 આપને નમસ્કાર થાઓ । વિદ્વાનોના મનને અનુપમ આનંદ આપનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૪ ॥

વિશ્વના ઉપકાર માટે અવતરેલા આપને નમસ્કાર થાઓ । સદ્ધર્માનુષ્ઠાન વડે કૃતાર્થ થયેલા
 આપને નમસ્કાર થાઓ । સ્વમાયથી જ વિશ્વવત્સલ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૫ ॥

શ્રીતીર્થકર મામર્મ ઉપાર્જિત કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । અચિન્ત્ય સામર્થ્યવદે ઓજસ્વી
 25 એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । યોગમુદ્રા યુક્ત એવા યોગીશ્વર આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૬ ॥

૧ 'ઉપમિતિ'કાર ભગવાન શ્રી સિદ્ધર્ષિય એ અંજન માટે 'ચિમલાલોક' શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે ।

નમોઽનુત્તરસ્વર્ગિભિઃ પૂજિતાય, નમસ્તન્મનઃસંશયચ્છેદકાય ।
 નમોઽનુત્તરજ્ઞાનલક્ષ્મીશ્વરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૭ ॥
 નમસ્તે ધરિત્રીવ(ઞ્યેવ) સર્વસહાય, નમસ્તેઽન્તરજ્ઞારિભિર્દુસ્સહાય ।
 નમસ્તે તપસ્સત્યધૂર્ધ્વહાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૮ ॥
 નમસ્તે શુભોપાર્જિતાર્હતપદાય, નમસ્તે તૃતીયે ભવે નિશ્ચિતાય । 5
 નમો ધર્મસમ્ય ફલાવશ્ચિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૯ ॥
 નમો નવ્યદિવ્યોપભોગાભિધાય, નમસ્તેષુ તત્રાપિ વૈરક્ષિકાય ।
 નમો યોગસાત્મ્યૈકતાસક્ષતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૨૦ ॥
 નમસ્તે ભુવિ સ્વર્ગલોકચ્યુતાય, નમસ્તે સતીકુશ્લિકોશક્ષતાય ।
 નમસ્તે ત્રિલોકોપકારોદ્રતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૨૧ ॥ 10
 નમસ્તે શુભસ્વપ્નસંઘચિતાય, નમસ્તે જનન્યાપ્તસદૌહદાય ।
 નમસ્તે ભવત્તદ્રુપુઃ સૌષ્ઠવાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૨૨ ॥

અનુત્તરવિમાનના દેવો વડે પૂજિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । અનુત્તર વિમાનમાં રહેલા દેશોના મનના ઉત્પન્ન થનારા સંશયને છેદનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । અનુત્તર એવી જ્ઞાનલક્ષ્મીના (કેવલજ્ઞાનના) સ્વામી એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૭ ॥ 15

પૃથ્વીની જેમ સર્વપ્રહ (સર્વે પરિપ્રહ—ઉપસર્ગોને સહન કરનાર) આપને નમસ્કાર થાઓ । અંતરંગ શત્રુઓને દુસ્સહ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । તપ અને સત્યરૂપી ધુરાને બહન કરવામાં ઘૃષ્ણ સમાન આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૮ ॥

પુણ્યપ્રકર્ષથી અરિહંત પદને ઉપાર્જન કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । ત્રીજે ભવે તીર્થંકરપદને નિશ્ચિત (નિકાચિત) કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । ધર્મના સમ્યક્ ફલથી અદ્વિચિન એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૯ ॥ 20

નવ્ય (સુદર) દિવ્યોપભોગને પામેલા (૧) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ (આ વિશેષણ ત્રીજે ભવે તીર્થંકર નામકર્મ નિકાચિત કર્યા પછી પ્રાપ્ત થયેલ દેવપણાને અંગે છે) । દેવભવમા પળ મોગેથી વિરક્ત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । યોગોની સાત્ત્વરૂપ એકતાને પામેલા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૨૦ ॥

સ્વર્ગમાંથી ચ્યવીને પૃથ્વીપર અવતરેલા આપને નમસ્કાર થાઓ । મનુષ્યપણામાં સતી સ્ત્રીના 25 ગર્ભમાં રહેલા આપને નમસ્કાર થાઓ । ત્રિલોકના ઉપકાર માટે ઉચિત થયેલા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૨૧ ॥

શુભ સ્વપ્નવડે સૂચિત અવતારવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમની માતાને શુભ દોહલા ઉત્પન્ન થયા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । માતાના શરીરને સુલકારક એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૨૨ ॥

- नमस्ते जलभूषिताढ्यान्वयाय, नमो रत्नरैवृष्टिपूर्णांलयाय ।
 नमो वर्द्धमानद्विधावैभवाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ २३ ॥
 नमो दिक्कमारीकृतस्वोचिताय, नमस्ताभिरर्चाविधिस्वञ्चिताय ।
 नमो ज्ञानरत्नत्रयोदञ्चिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ २४ ॥
 5 नमो धोतितान्त्रेषविश्वत्रयाय, नमः सर्वलोकैकसांख्यावहाय ।
 नमः प्रोक्षस्तज्जङ्गमस्थावराय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ २५ ॥
 नमः सुप्रसन्नीकृताशामुखाय, नमस्ते समुज्जृम्भितोर्वीसुखाय ।
 नमो नारकेभ्योऽपि दत्तोत्सवाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ २६ ॥
 नमस्तेऽद्भुतक्लृप्तेन्द्रासनाय, नमस्ते मुदा तैः कृतोपासनाय ।
 10 नमः कल्पितध्वान्तनिर्वासनाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ २७ ॥
 नमस्ते सुराद्रौ सुरैः प्रापिताय, नमस्ते कृतस्नात्रपूजोत्सवाय ।
 नमस्ते विनीताप्सरःपूजिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ २८ ॥

जन्म वडे वंशने शोभित अने समृद्ध करनारा आपने नमस्कार थाओ । (देवोए करेली) रत्न ने सुवर्णनी वृष्टिणी घरने पूर्ण करनारा आपने नमस्कार थाओ । बने प्रकारना (द्रव्य ने भाव) वैभवयी 15 वधता एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ २३ ॥

दिक्कमारीओए जेमनुं स्त्रोचित (प्रसूति) कर्तव्य क्युं छे एवा आपने नमस्कार थाओ । तेओ वडे अर्चा विधियी पूजित एवा आपने नमस्कार थाओ । जन्मयी ज त्रण ज्ञान वडे युक्त एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ २४ ॥

जन्मकल्याणक वखते समस्त विश्वत्रयने धोतित करनारा आपने नमस्कार थाओ । जन्मकल्याणक 20 वखते सर्व लोकने अनुपम सुखने आपनारा आपने नमस्कार थाओ । (तीर्थकरना जन्म वखते जगतना सर्व जीवो क्षणमात्र सुखी थाय छे ।) ते वखते जंगम ने स्थावर सर्व वस्तुने उल्लसायमान करनार आपने नमस्कार थाओ ॥ २५ ॥

सर्व दिशाओना मुखने सुप्रसन्न करनारा आपने नमस्कार थाओ । पृथ्वीना सुखमा वृद्धि करनारा एवा आपने नमस्कार थाओ । नारकोने पण आनंद आपनारा आपने नमस्कार थाओ ॥ २६ ॥

25 अद्भुत रीते इन्द्रना आसनने कंपावनारा आपने नमस्कार थाओ । हर्ष वडे इन्द्रोयी स्तवायेला आपने नमस्कार थाओ; (अर्ही शक्रस्तव वडे इन्द्रे करेली स्तवना सूचवी छे) अर्चानर्भंधकारनो नाश करनारा आपने नमस्कार थाओ ॥ २७ ॥

देवताओ वडे मेरु पर्वत उपर लावायेला एवा आपने नमस्कार थाओ । त्यां जेमनो स्नात्रपूजानो उत्सव करवामां आन्यो एवा आपने नमस्कार थाओ । विनीत अप्सराओयी पूजित एवा आपने नमस्कार 30 थाओ ॥ २८ ॥

નમોઽન્નુષ્ઠપીયૂષપાનોચ્છિન્નતાય, નમસ્તે વપુઃસર્વનદ્યામયાય ।
 નમસ્તે યથાપુક્તસર્વાન્ગકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૨૯ ॥
 નમસ્તે મલસ્વેદહેદોઽજિન્નતાય, નમસ્તે શ્વિચ્છીરરુક્ષોણિતાય ।
 નમસ્તે મુલ્કશ્વાસદ્વીનામ્બુજાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૦ ॥
 નમસ્તે મણિસ્વર્ણજિદ્ગૌરભાય, નમસ્તે પ્રસર્પદ્વપુઃસૌરભાય ।
 નમોઽન્નીક્ષિતાહારનીહારકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૧ ॥
 નમસ્તે મુરૌધૈરનુક્રીડિતાય, નમસ્તે શિશુક્રીડયા વ્રીડિતાય ।
 નમસ્તે મુરાધીર્થૈરૌરિડિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૨ ॥
 નમો રાજહંસેભગોવદ્રતાય, નમશ્ચાતુરીમાધુરીસન્નતાય ।
 નમઃ સર્વશાસ્ત્રાબ્ધિપારંગતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૩ ॥
 નમઃ કોમલાલાપપીયૂષવર્ષ !, નમો બાલલીલાકૃતજ્ઞાતિહર્ષ ।
 નમસ્તે પ્રભો ! પ્રાજ્યપુણ્યપ્રકર્ષ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૪ ॥

5

10

15

25

અંગૂઠામાં હન્દ્રે સંચારેલા અમૃતના પાન વડે ઉછરતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના શરીરના સર્વ રોગો નાશ પામ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સર્વ અંગની યથોચિત રચનાથી શોભતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ (અહીં પ્રમુખે ઉલ્કૃષ્ટ સમચતુરસ્ર સંસ્થાન સૂચ્યું છે) ॥ ૨૯ ॥

મલ, પ્રસ્વેદ અને હેદયી રહિત શરીરવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । પવિત્ર એવા દુર્ગધ સમાન શ્વેતવર્ણી રુધિરવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । મુલ્કના શ્વાસની મુગંધવડે કમલને પળ શરમાવનારા (કમલ જેવા મુગંધી શ્વાસોચ્છ્વાસવાળા) આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૦ ॥

મણિ અને સુવર્ણને જીતનારી ગૌર (ઉજ્જ્વલ) કાંતિવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના શરીરની મુગંધ ચારે બાજુ પ્રસરી રહી છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમનો આહાર-નીહાર છાત્રસ્ય 20 મનુષ્યો જોઈ શકતા નથી એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૧ ॥

(૨૯ શ્લો. થી અહીં સુધી જન્મથી થનારા ચાર અતિશય સૂચવ્યા છે ।)

બાળપણમાં દેવોના સમૂહો વડે રમાડાતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । બાળપણની ક્રીડાથી લજ્ઞા પામેલા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । (બાળપણમાં પળ) હન્દ્રો વડે પ્રશંસિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૨ ॥

રાજહંસ, હસ્તી અને વૃષભ જેવી ગતિવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । ચતુરતા અને મધુરતાથી યુક્ત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સર્વ શાસ્ત્રરૂપ સમુદ્રના પારને પામેલા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૩ ॥

કોમલ આલપરૂપ અમૃતને વરસાવનારા હે પ્રભો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । બાલક્રીડા વડે જ્ઞાતિજનને હર્ષ પમાડનારા હે પ્રભો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । અતિશય પુણ્યના પ્રકર્ષવાળા હે પ્રભો ! 30 આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૪ ॥

નમઃ સ્કારકૌમારલીલાસાય, નમસ્તે સ્વતસ્ત્યક્તદુર્લાભસાય ।

નમસ્તે શુચિલેડપિ (?) નિઃસાધ્વસાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૫ ॥

નમસ્તે કૃતાન્વર્થયુક્તાભિધાય, નમસ્તે સ્વતઃસિદ્ધિવિદ્યાવિધાય ।

નમસ્તે સ્વતો લબ્ધશિક્ષોપધાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૬ ॥

5 નમોઽષ્ટાલ્પસાહસ્રસલ્લક્ષણાય, નમસ્તે કૃતપ્રાણિસંરક્ષણાય ।

નમોઽક્ષીણદાક્ષિણ્યધીદક્ષિણાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૭ ॥

નમોઽનકૂરાકેન્દુજૈત્રાનનાય, નમો દક્ષહલ્લક્ષસન્દાનકાય ।

નમસ્તે કપોલાન્તશાન્તસ્મિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૮ ॥

નમોઽનન્તગામ્ભીયર્વયાશયાય, નમઃ સંવૃતાનન્તશક્ત્યાશ્રયાય ।

10 નમો ધૈર્યનિર્જિતેન્દ્રાચલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૩૯ ॥

નમો યૌવનેઽપ્યુદ્ગતસ્યાવરાય, નમઃ પ્રાતિભોત્થવ્યવસ્યાવરાય ।

નમો વિષ્વગુદ્યત્પ્રભાપીવરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૪૦ ॥

15 કુમારાવસ્થાની વિપુલ ક્રીડાઓમાં મંદ (વિરક્ત) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમનો દુષ્ટ લાલસાઓએ સ્વયં ત્યાગ કર્યો છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । (શરીર) પવિત્ર અને નિર્ભય (?) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૫ ॥

જેમનું સાર્થક અને યુક્ત એવું વર્દમાનાદિ નામ પાડવામાં આવ્યું એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમને નાનાવિધ વિદ્યાઓ સ્વતઃ મિદ્ધ હતી એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । પોતાનાં મેલે જ શિક્ષણના ઉપાયો મેલવનારા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૬ ॥

20 ઉત્તમ એવા એક હજાર ને આઠ લક્ષગોવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । સર્વ પ્રાણિઓના રક્ષણહાર આપને નમસ્કાર થાઓ । અક્ષીણ એવી દક્ષિણતા અને બુદ્ધિના કારણે દક્ષ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૭ ॥

ધૂર્ગિમાના નિર્મલ ચન્દ્રને જીતનાર મુલવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । નિપુણ પુરુષોના હૃદયના લક્ષ્યને પોતામાં બાંધી લેનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેના કપોલમાં શાન્ત સ્મિત રમી રહ્યું છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૮ ॥

25 અનન્ત ગાંભીર્યરૂપ (અથવા અનન્ત ગાંભીર્યના કારણે) શ્રેષ્ઠ આશયવાળા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સંવૃત એવી અનન્ત શક્તિઓના આશ્રયરૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । ધૈર્ય વડે મેરુપર્વતને પણ અધરિત કરનાર [મેરુ કરતાં પણ અધિક ધૈર્યવાન (સ્થિર)] એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૩૯ ॥

યૌવનાવસ્થામાં પણ અત્યંત સ્થિરતાવાળા (વિષયોમાં ચંચલતા રહિત) આપને નમસ્કાર થાઓ ।

30 ઉચ્ચ પ્રકારની પ્રતિભાથી પ્રાપ્ત થયેલ શ્રેષ્ઠ ઔષ્ણિકવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । દેહમાંથી ચોતરફ પ્રસરતી પ્રભા વડે શોભતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૪૦ ॥

नमो जन्मतोऽप्यार्यमार्गाध्वगाय, नमो रुद्धदुर्नीतिचर्याऽपगाय ।
 नमस्ते विनाऽध्यापकं शिक्षिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ४१ ॥
 नमो यौवने प्राप्तपाणिग्रहाय, नमो मुक्तभोगोपभोगाग्रहाय ।
 नमस्ते कृतप्राच्यकर्माधिधाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ४२ ॥
 नमस्ते त्रिवर्गक्रियासाधकाय, नमस्ते यथार्हं तदाराधकाय ।
 नमस्तुर्यवर्गेऽप्यनिर्वाधकाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ४३ ॥
 नमो दान्तपञ्चेन्द्रियान्तःस्थलाय, नमःकीलिताजस्रकम्प्रोष्वालाय ।
 नमो ज्ञानधाराधुतान्तर्मलाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ४४ ॥
 नमो विभ्रते सात्त्विकाश्वित्तवृत्ति, नमो विभ्रते मानसैर्नोनिवृत्ति ।
 नमः पश्यते सर्वतस्तत्त्वदृष्ट्या, नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ४५ ॥
 नमो भोगभङ्गीप्रसङ्गानुगाय, नमो नोपलिप्ताय तत्तद्रजोभिः ।
 नमः प्रोल्लसत्पुण्डरीकोपमाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ४६ ॥

5

10

जन्मशी ज आर्य (नीति) मार्गना पथिक एवा आपने नमस्कार थाओ । दुर्नीतिनी चर्यारूप
 नदीना प्रवाहने रोकनारा आपने नमस्कार थाओ । अध्यापक विना पण शिक्षणने प्राप्त थयेला एवा
 आपने नमस्कार थाओ ॥ ४१ ॥

15

यौवनावस्थामा पाणिग्रहणने (लङ्गने) पामेला एवा आपने नमस्कार थाओ । भोगोपभोगमा
 आसक्ति रहित एवा आपने नमस्कार थाओ । भोगोपभोगमा पण पूर्वार्जित कर्मांनु औषध (क्षपण) करनारा
 एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ४२ ॥

यथायोग्यपणे प्रथम त्रण पुरुषार्थोनी क्रियाने साधता एवा आपने नमस्कार थाओ । तेने उचित
 गीते आराधनारा एवा आपने नमस्कार थाओ । ते वस्तुते चोया मोक्ष पुरुषार्थने पण बाधा नहीं पमाडनारा 20
 एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ४३ ॥

पांचे इन्द्रियोना मर्मने दमनारा एवा आपने नमस्कार थाओ । नित्तर चञ्चल एवा मनने
 ध्येयरूप खीले बाधता एवा आपने नमस्कार थाओ । ज्ञानधारावडे अंतरमळने धोनारा एवा आपने
 नमस्कार थाओ ॥ ४४ ॥

सात्त्विक चित्तवृत्तिने धारण करनारा आपने नमस्कार थाओ । मानसिक पापोनी निवृत्तिने धारण 25
 करनारा आपने नमस्कार थाओ । सर्व तरफ तत्त्वदृष्टियी जोता एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ४५ ॥

अनेक भोगोना प्रसंगोने अनुसरतां (भोगोने भोगवता) छातां पण ते वस्तुते ते ते भोगोनी
 रज (कर्माश्रव) थी अलिप्त एवा आपने नमस्कार थाओ । विकस्वर पुंडरीक कमळनी उपमावाळा आपने
 नमस्कार थाओ ॥ ४६ ॥

- નમઃ સમ્પતદ્વેલોકાન્તિકાય, નમસ્તૈઃ સ્તુતાઙ્ગિદ્વયોપાન્તિકાય ।
 નમો જ્ઞાતતીર્થપ્રવૃત્ત્યર્થનાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૪૭ ॥
- નમો નિશ્ચિતાત્મીયદીક્ષાક્ષણાય, નમો જ્ઞાનશુદ્ધોપયોગેક્ષણાય ।
 નમસ્તે નિરીહાય વીતસ્પૃહાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૪૮ ॥
- 5 નમસ્તં કૃતજ્ઞાતિવર્ગાર્હણાય, નમઃ પ્રીણિતૈત્કૃતોદ્બંહણાય ।
 નમસ્તેર્ષિપિતસ્વાપતેયાય તેમ્યો, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૪૯ ॥
- નમો દત્તમાંવત્સરોત્સર્જનાય, નમો વિશ્વદારિદ્ર્યનિસ્તર્જનાય ।
 નમસ્તે કૃતાર્થી-કૃતાર્થિવ્રજાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૦ ॥
- નમઃ પ્રત્યહં કારિતોદ્ધોષણાય, નમો મો વૃણિતિતિ લોકમ્પૃણાય ।
 10 નમો દાનવીરાધિવીરોદ્ધરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૧ ॥
- નમસ્તેર્ષિપિતાનેકગર્જદ્ગજાય, નમસ્તેર્ષિપિતાનેકવાહવ્રજાય ।
 નમસ્તે સમુત્તાનદાનધ્વજાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૨ ॥

જેમની પાસે લોકાન્તિક દેવો મેળા થઈને આવ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । તેઓએ
 ચરણદ્વય પાસે આવીને જેમની સ્તુતિ કરી છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । તીર્થપ્રવર્તનની પ્રાર્થનાને
 15 જાણનારા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૪૭ ॥

પોતાના દીક્ષા સમયને નિશ્ચિત કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જ્ઞાનરૂપ શુદ્ધ ઉપયોગ વડે
 જોતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ; નિરીહ અને નિઃસ્પૃહ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૪૮ ॥

જ્ઞાતિવર્ગનો ધનદાનાદિ વડે સન્કાર કરતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । પ્રસન્ન થયેલા
 જ્ઞાતિવર્ગે પ્રશંસા કરી છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ; સ્વજનોને સંપત્તિનો યોગ્ય ભાગ આપતા એવા
 20 આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૪૯ ॥

માવત્સરિક દાનને આપનારા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । વિશ્વના દારિદ્ર્યની નિસ્તર્જના
 (દારિદ્ર્યને દૂર) કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । અર્થિવર્ગને કૃતાર્થ (સન્તૃપ્ત) કરનારા આપને નમસ્કાર
 થાઓ ॥ ૫૦ ॥

દરરોજ દાનની ઉદ્ધોષણા કરાવનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । ‘હે લોકો ! માગો ! માગો’ વગેરે
 25 કહેવા વડે જગતને આનંદ આપનારા આપને નમસ્કાર થાઓ; દાનવીરોમાં શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ એવા આપને નમસ્કાર
 થાઓ ॥ ૫૧ ॥

ગર્જના કરતા અનેક હાથીઓ દાનમાં આપનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । અશ્વોના અનેક સમૂહો
 દાનમાં આપનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના દાનનો ધ્વજ સર્વત્ર ઊંચે ફરતી રહ્યો છે એવા
 આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૨ ॥

નમસ્તે પ્રભો ! દત્તદિવ્યામ્બરાય, નમસ્તેર્ધર્પિતસ્વર્ણરત્નોત્કરાય ।
 નમો દીનદીનારધારાધરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૩ ॥
 નમઃ પ્રત્યહં યચ્છતે હેમકોટિ, નમો યચ્છતેડટ્ટી ચ લક્ષ્યાણિ તેષામ્ ।
 નમો યચ્છતેડ્વયથચેચ્છં જનાનામ્, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૪ ॥
 નમસ્તે વદાન્વીભવન્માર્ગણાય, નમસ્તે ધનાર્પણગેહાઙ્ગણાય ।
 નમસ્તે કૃતાનેકકોટિધ્વજાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૫ ॥
 નમસ્તે મનઃકામકલ્પદ્રુમાય, નમસ્તે પ્રભો ! કામધેનુપમાય ।
 નમસ્તે નિરસ્તાર્થિનામાશ્રમા(યા)ય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૬ ॥
 નમસ્ત્યક્તસપ્તાઙ્ગરાજપેન્દિરાય, નમસ્ત્યક્તસત્સુન્દરીમન્દિરાય ।
 નમસ્ત્યક્તમાણિક્યયુક્તાફલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૭ ॥
 નમસ્તત્ક્ષણોપાગતસ્વર્ધવાય, નમસ્તત્કૃતપ્રૌઢદીક્ષોત્સવાય ।
 નમસ્તત્ર તત્તત્સ્ફુરદ્વિભવાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૮ ॥

5

10

15

20

30

દિવ્ય વજ્રો દાનમાં આપનાર એવા હે પ્રભો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । રત્ન ને સુવર્ણના ઢગલાંઓ દાનમાં આપનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । દીન જનોને દીનારૂપ^૧ જલનુ દાન દેવામાં મેઘ સમાન એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૩ ॥

દરોડ દાનમાં એક કરોડ ને આઠ લાખ સોનેંયા આપનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । અર્થો જનોને ઇચ્છા મુજબ બીજું પણ આપનાર આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૪ ॥

યાચકોને માટે ઉદાર દાતારૂપ થતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમનું ગૃહાઙ્ગણ ધન વહે પૂર્ણ છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । અનેક જનોને કોટિધ્વજ કરનાર આપને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૫ ॥

મનોવાહિત આપવાને કલ્પવૃક્ષ સરખા આપને નમસ્કાર થાઓ । મનોવાહિત આપવાને કામધેનુ સમાન આપને નમસ્કાર થાઓ । ‘અર્થો’ એવા નામના આશ્રયનો નિરાસ કરનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । (પ્રમુદ્ધ પટલુ બધું દાન આપ્યું કે જગતમાં કોઈ અર્થો જ રહ્યો નહીં ! તેથી ‘અર્થો’ એટલું નામ પણ ન રહ્યું !) ॥ ૫૬ ॥

સત્તાગ^૨ રાજ્યલક્ષ્મીનો ત્યાગ કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । સુદર સ્ત્રીઓથી યુક્ત એવા અન્તઃ- 25 પુત્રો ત્યાગ કરનાર આપને નમસ્કાર થાઓ । મણિઓ અને મોનીઓનો ત્યાગ કરનાર આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૭ ॥

દીક્ષાના મહોત્સવ માટે જેમની પાસે તત્કાલ દ્વેદો આવ્યા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । તેઓજ જેમનો પ્રૌઢ દીક્ષા મહોત્સવ કર્યો એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ત્યાં (દીક્ષા મહોત્સવમાં) તે તે પ્રકારના દિવ્ય વૈભવથી શોભતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૮ ॥

૧ સિદ્ધો ।

૨ સ્વામી, અમાત્ય, સુદૃઢ, કોષ, રાષ્ટ્ર, દુર્ગ (ક્ષિપ્તો) અને સૈન્ય ।

નમસ્તે પ્રભો ! યાપ્યયાનસ્થિતાય, નમસ્તેઽવનાય પ્રભો ! પ્રસ્થિતાય ।

નમસ્તે શમસ્પૃગ્મનઃસુસ્થિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૫૯ ॥

નમો યાનધુર્ધ્વાભિવદ્વાસવાય, નમો દૂરવિક્ષિપ્તગર્વાસવાય ।

નમઃ શુદ્ધભાવાવરુદ્ધાશ્રવાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૬૦ ॥

5 નમસ્તેઽગ્રગચ્છન્મહેન્દ્રધ્વજાય, નમસ્તેઽગ્રગચ્છદ્રજાશ્વત્રજાય ।

નમસ્તેઽમિતઃસચ્ચરદ્રાજકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૬૧ ॥

નમોઽમર્ત્યસંસ્ક્રીર્ણિતોર્વતિલાય, નમો દેવદીપ્યન્નમોમળ્ડલાય ।

નમસ્તે નદદિવ્યતૂર્યત્રિકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૬૨ ॥

નમો દીપ્રરત્નપ્રભાઙમ્બરાય, નમો બન્દિશ્ચંદોર્જિતાશામ્બરાય ।

10 નમો નાગરીનાગરિર્વીક્ષિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૬૩ ॥

નમસ્ત્યક્તસર્વાઙ્ગિકાભૂષણાય, નમો નિર્ગતત્રિવિધાદૂષણાય ।

નમઃ પશ્ચદ્દુષ્ટયાઙ્ગલકોહ્યજ્વલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૬૪ ॥

દીક્ષાપોગ્ય વાહન(શિક્ષિકા)માં રહેલા આપને હે પ્રભો! નમસ્કાર થાઓ। જગનના જીવોનું રક્ષણ કરવા માટે પ્રત્યાન કરતા (દીક્ષા માટે વન તરફ જતા ઇવા) હે પ્રભો! આપને નમસ્કાર થાઓ।
15 શાન્તિમા મન મનના કારણે સુસ્થિત ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૫૯ ॥

જેમના દીક્ષાશિક્ષિકાને ઇન્દ્રોએ વહન કરી છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। ગર્વરૂપી મદિરાને દૂર ફેંકનાર ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। શુદ્ધ ભાવવડે આશ્રયોને રોકનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૬૦ ॥

દીક્ષાના વરઘોડામાં જેમના આગલ મહેન્દ્રધ્વજ ચાલે છે ઇવા અપાને નમસ્કાર થાઓ। ત્યારપછી
20 હાથીઓ અને અશ્વોના સમૂહો જેમના વરઘોડામાં ચાલે છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। જેમની ચારે બાજુએ રાજાઓનો સમૂહ ચાલે છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૬૧ ॥

જેમના દર્શનાદિ માટે ઉત્તરના દેવો વડે પૃથ્વીતલ સંતીર્થ થયું છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। જેમનાં દર્શનાદિ માટે ઉત્તરતા દેવો વડે આકાશમંડલ દીપી રહ્યું છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। જેમની આગલ ત્રણ પ્રકારના દિવ્યવાર્જિતો વાગી રહ્યા છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૬૨ ॥

25 દેદીપ્યમાન રત્ન સદૃશ પ્રભા વડે શોભતા આપને નમસ્કાર થાઓ। જેમના બદીંતજનોએ કરેલ ‘જય જય’ આદિ શબ્દોથી દિશાઓ અને આકાશ નિનાદિત થયા ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। નગરના પુરુષો અને સ્ત્રીઓથી દર્શન કરાતા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૬૩ ॥

સર્વ અગોનાં સર્વ આભૂષણોનો ત્યાગ કરતા આપને નમસ્કાર થાઓ। જેમના ત્રિવિધ ત્રિવિધ દૂષણો નાશ પામ્યા છે ઇવા આપને નમસ્કાર થાઓ। પાંચ મુઠિવડે કેશનું લુચન કરનારા આપને નમસ્કાર
30 થાઓ ॥ ૬૪ ॥

नमस्ते समुद्रीर्णसामायिकाय, नमः सर्वदैव त्रिषाऽमायिकाय ।
 नमस्सर्वसावधयोगोज्झिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ६५ ॥
 नमस्ते मनःपर्यवज्ञानशालिन् !, नमश्चारुचारित्रपाविश्र्यमालिन् ॥
 नमो नाथ ! षट्जीवकायावकाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ६६ ॥
 नमस्ते समुद्यद्विहारक्रमाय, नमःकर्मवैरिस्फुरद्विक्रमाय ।
 नमः स्वीयदेहेऽपि ते निर्ममाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ६७ ॥
 नमो ग्राम एकैकरात्रोषिताय, नमः पत्तने पञ्चरात्रोषिताय ।
 नमो भावशुद्धेषणापोषिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ६८ ॥
 नमस्तुल्यरूपाय रात्रौ दिवा वा, नमस्तुल्यरूपाय तेऽन्तर्बहिश्च ।
 (नमस्तुल्यचित्ताय दुःखे सुखे वा), नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ६९ ॥
 नमस्तुल्यचित्ताय मित्रे रिपौ वा, नमस्तुल्यचित्ताय लोष्ट्रे मणौ वा ।
 नमस्तुल्यचित्ताय गालौ स्तुतौ वा, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७० ॥

5

10

सामायिकव्रतनो उच्चार करता आपने नमस्कार थाओ । सर्वदा त्रिविधे अमायी एवा आपने नमस्कार थाओ । सर्व सावधयोगोयी रहित एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ६५ ॥

दीक्षासमये प्राप्त थयेल मनःपर्यवज्ञान वडे शोभता हे प्रभो ? आपने नमस्कार थाओ । मनोहर 15 चारित्रनी पवित्रतायी शोभता हे प्रभो ? आपने नमस्कार थाओ । षट्जीवनिकायनुं रक्षण करनार हे नाथ ! आपने नमस्कार थाओ ॥ ६६ ॥

उद्यत विहारनी परपरावाळा आपने नमस्कार थाओ । कर्मवैरीनो नाश करवामां प्रखर पराक्रम-वाळा आपने नमस्कार थाओ । पोताना देह उपर पण समता विनाना आपने बारवार नमस्कार थाओ ॥ ६७ ॥

20

गाममां एक एक रात्रि रहेता आपने नमस्कार थाओ । नगरमा पांच पांच रात्रि रहेता आपने नमस्कार थाओ । भावशुद्ध एषणा वडे पोषित एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ६८ ॥

रात्रिमां के दिवसमा समभाववाळा आपने नमस्कार थाओ । आंतरिक अने बाह्य वस्तुओमां समान भाववाळा आपने नमस्कार थाओ । (सुखमां के दुःखमां समान चित्तवाळा आपने नमस्कार थाओ) ॥ ६९ ॥

शत्रु के मित्रमां, लोष्ट्र (डेकुं) के मणिमां समान चित्तवाळा आपने नमस्कार थाओ । निंदा के 25 स्तुतिमां सम चित्तवाळा आपने नमस्कार थाओ ॥ ७० ॥

नमस्तुल्यचित्ताय मोक्षे भवे वा, नमस्तुल्यचित्ताय जीर्णे नवे वा ।

नमस्तुल्यचित्ताय मेघ्येऽशुचौ वा, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७१ ॥

नमस्ते प्रभो ! मृत्युतो निर्भयाय, नमस्ते प्रभो ! जीविते निःस्पृहाय ।

नमस्ते प्रभो ! ते स्वरूपे स्थिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७२ ॥

5 नमस्ते प्रभोऽनुत्तरस्नान्तिकर्त्रे, नमस्ते प्रभो ! युक्तिसम्भुक्तिकर्त्रे ।

नमस्ते प्रभो ! मार्दवाढ्यार्जवाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७३ ॥

नमस्ते प्रभो ! सत्तपस्संयमाय, नमस्ते स्फुरद्ब्रह्मणेऽकिञ्चनाय ।

(नमस्ते प्रभो ! सत्यशीचान्विताय), नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७४ ॥

नमस्ते प्रभो ! युक्तिमभिर्णयाय, नमो गुप्तवाक्पायचेतस्त्रयाय ।

10 नमो धर्मसद्ग्रन्थानतानैकताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७५ ॥

नमः श्रेणिमारोहते निष्प्रपातं, नमस्तन्वते सप्तदशगुमोहघातम् ।

नमस्ते प्रभो ! निर्गतायुस्त्रयाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ७६ ॥

मोक्ष के संसारमा समान चित्वाळा आपने नमस्कार थाओ । जीर्ण के नवीनमा समान चित्वाळा आपने नमस्कार थाओ । पवित्र के अशुचिर्मा सम चित्वाळा एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ७१ ॥

मृत्युयी निर्भय एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । जीवितमा पण स्पृहा विनाना एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । स्वरूपमा स्थित एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ ॥ ७२ ॥

अनुत्तर क्षांति (क्षमा) ने करनारा (धरनारा) एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । निर्लोभिता सुखने करनारा (अनुभवनारा) एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । मृदुतायी सहित ऋजुतावाळा 20 एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ ॥ ७३ ॥

श्रेष्ठ तप अने संयमवाळा हे प्रभु ! आपने नमस्कार थाओ । श्रेष्ठ ब्रह्मचर्यवाळा तथा अकिञ्चनता वाळा एवा आपने नमस्कार थाओ । (सत्य अने शीचयी युक्त एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ) ॥ ७४ ॥

युक्तिसंगत निर्णयवाळा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । मन वचन ने कायायी गुप्त एवा 25 आपने नमस्कार थाओ । श्रेष्ठ प्रकारना धर्मग्रन्थानमा एकतान एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ७५ ॥

अप्रतिपातिनी (क्षपक) श्रेणि पर आरोहण करता आपने नमस्कार थाओ । सात प्रकारना दर्शनमोहनीयनो घात करता आपने नमस्कार थाओ । त्रण प्रकारना आयुःकर्म (देवायु, तिर्यचायु अने नारायु) नी सत्तायी रहित एवा हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ ॥ ७६ ॥

નમસ્તે ક્રમોઘટ્ગુણસ્થાનકાય, નમસ્તે પરિશ્ચીનનિદ્રામયાય ।
નમસ્તેડ્ગુપ્સાય વેદોઞ્જિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૭૭ ॥

નમો વિપ્રમુક્તાય હાસ્યેન રત્યા, નમો વિપ્રમુક્તાય શોકારતિમ્યામ્ ।
નમસ્તે શ્રવણોક્ષાયાય મૂલાત્, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૭૮ ॥

નમસ્તિહ્નદતે ક્રોધમાનૌ દુરન્તૌ, નમો નિઘતે દમ્મલોભૌ સમૂલમ્ ।
નમસ્તે યથાહ્યાતચારિત્રરાજ્ઞે, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૭૯ ॥

5

નમઃ ક્ષીણમોહાય સુસ્નાતકાય, નમો ધાતિકર્મદ્વિષદ્ધાતકાય ।
નમો જાતકર્મત્રિપટિક્ષાયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૦ ॥

નમઃ પ્રજ્વલદ્ધ્યાનદાવાનલાય નમોદગ્ધનિરશ્લેષકર્મોપલાય (કર્મેન્ધનાય) ।
નમસ્તે ચતુઃકર્મશેષોદયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૧ ॥

10

નમસ્તેડ્ગ્વ કર્મદ્વયોદીરકાય, નમસ્તત્તયાડ્ગ્વીતિયુક્તપન્ચકાય ।
નમો વપ્રતે ત્રિક્ષણસ્થાયિસાતં, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૨ ॥

ક્રમથી ગુણઠાણે ચડતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ત્રણ નિદ્રા, મય, જુગુપ્સા, અને ત્રણ વેદનો ક્ષય કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૭૭ ॥

હાન્ય ને રતિ થી રહિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । શોક ને અરતિથી વિમુક્ત એવા આપને 15 નમસ્કાર થાઓ । નવે નોકવાવનો મૂલથી ક્ષય કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૭૮ ॥

દુરંત એવા ક્રોધ અને માનનો છેદ કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । દંભ (માયા) તથા લોભનો સમૂલ નાશ કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । યથાહ્યાત ચારિત્રના રાજા (સ્વામી) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૭૯ ॥

ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે પહેલેલા ને સુસ્નાતક (વીતરાગ) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ચાર 20 ધાતીકર્મરૂપી શત્રુનો ઘાત કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમની ત્રેસટ કર્મપ્રકૃતિઓનો ક્ષય થયો છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ (આઠ કર્મની ૧૪૮ પ્રકૃતિની ગણનાએ ૬૩ પ્રકૃતિ જતાં ૮૫ પ્રકૃતિ રહે છે) । તેનો ક્ષય ચૌદમે ગુણઠાણે જ થાય છે । ॥ ૮૦ ॥

જેમનો ધ્યાનરૂપી દાવાનલ પ્રજ્વલિત છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સકલ ધાતિકર્મરૂપ 25 ઇન્ધનને મસ્મસાત કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમને શેષ ચાર અવાતિકર્મો ઉદયમાં છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૧ ॥

નામ અને ગોત્ર કર્મની ઉદીરણા કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમને સત્તામાં ૮૫ પ્રકૃતિઓ રહેલી છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ત્રિક્ષણની સ્થિતિવાળા સાતાવેદનીયને બાંધનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । (પહેલે સમયે બંધાય, બીજે સમયે વેદાય ને ત્રીજે સમયે ક્ષય થાય ॥ ૮૨ ॥

નમો ધ્યાતશુક્લાધમેદદ્રયાય, નમસ્તે તૃતીયાન્તરાલસ્થિતાય ।

નમઃ શુક્લેશ્યાસ્થિતૌ નિશ્ચલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૩ ॥

નમઃ કેવલજ્ઞાનસદર્શનાય, નમસ્તે કૃતાર્હત્પદસ્પર્શનાય ।

નમસ્તે હતાષ્ટાદશાઽઽદીનવાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૪ ॥

5 નમો જ્ઞાનતે પદ્યતે સર્વલોકમલોકં તથૈવાશુ વિદ્વન્નમસ્તે ।

નમો દ્રવ્યભાવાવશોધાત્મકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૫ ॥

નમસ્તત્ક્ષણાયાતદેવાસુરાય, નમોઽનુત્તરર્દ્ધિપ્રમાભાસુરાય ।

નમો રત્નરૂપ્યવપ્રત્રયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૬ ॥

નમસ્તે ચતુર્દિગ્વિરાજન્મુખાય, નમસ્તેઽભિતઃ સંસદાં સત્સુહૃતાય ।

10 નમો યોજનચ્છાયચૈત્યદ્રુમાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૭ ॥

નમો યોજનાસીનતાવજ્ઞનાય, નમસ્તૈકવાગ્બુદ્ધનાનાજનાય ।

નમો મ્હાનુજૈત્રપ્રમામખ્ડલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૮ ॥

શુક્લધ્યાનના પ્રથમના બે પાયાઓનું ધ્યાન કરતાં આપને નમસ્કાર થાઓ । ધ્યાનાનુરિકામા (વીજા ત્રીજા પાયાના આતરામા—૧૩ મે ગુણટાળે) વર્તતાં આપને નમસ્કાર થાઓ । શુક્લલેશ્યાનાં
15 સ્થિતિમાં નિશ્ચલ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૩ ॥

કેવલજ્ઞાન અને કેવલદર્શનવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । અરિહત પદની સ્પર્શના કરનારા (તીર્થંકર નામકર્મને ધર્મોપદેશ વડે વેદતા) આપને નમસ્કાર થાઓ । અટાર દોપથી રહિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૪ ॥

સર્વ લોકને જોતા અને જાણતા આપને નમસ્કાર થાઓ । તેવી જ રીતે શીઘ્રતઃ અલોકને
20 જાણતા આપને નમસ્કાર થાઓ । સકલ દ્રવ્યો અને તેમના સકલ માથોના અવલોકનરૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૫ ॥

જેમના પાસે તત્ક્ષણ (કેવલજ્ઞાન થતાં જ) સુરો અને અસુરો આવ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । અનુત્તર એવી ઋદ્ધિ અને પ્રમાથી દેદીપ્યમાન એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના સમવસરણમા રત્ન, સુવર્ણ અને રૂપાના ત્રણ ગઢ છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૬ ॥

25 જેમનું મુખ ચારે દિશાઓમા શોભી રહ્યું છે (ચતુર્મુખ) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ચારે દિશાઓમાં બેઠેલી પર્વદાને શ્રેષ્ઠ સુખ આપનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । સમવસરણ પર એક યોજનપ્રમાણ લાંબા કરનારા અશોકવૃક્ષની નીચે શોભતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૭ ॥

જેમના સમવસરણની યોજનપ્રમાણ મૂર્ધિમા કરોડો જનો સમાઈને બેસી ગયા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । એક જ વાળીથી અનેક જનોને જુદી જુદી રીતે સમજાવનારા (વાળીના ૩૫ ગુણોવાળા)

30 આપને નમસ્કાર થાઓ । સૂર્યના તેજને જીતનારા માખંડલવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૮ ॥

નમો દૂરનદેતિવૈરજ્વરાય, નમો નદદુર્ગુદિરુગ્નિહ્વરાય ।
 નમો નદસર્વપ્રજોપદ્રવાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૮૯ ॥
 નમો ધર્મચક્રત્રસત્તામસાય, નમઃ કેતુહૃધ્યત્સુદગ્માનસાય ।
 નમો વ્યોમસન્ચારિસિંહાસનાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૯૦ ॥
 નમશ્ચાર્મરૈરદ્ધિર્વીજિતાય, નમઃ સ્વર્ણપદ્માહિતાદ્ધિદ્રવાય । 5
 (નમો નાથ ! છત્રત્રયેણાન્વિતાય), નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૯૧ ॥
 નમોઽધોમુલાગ્રીભવત્કષ્ટકાય, નમો ધ્વસ્તકર્મારિનિષ્કષ્ટકાય ।
 નમસ્તેઽભિતો નમ્રમાર્ગદ્રુમાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૯૨ ॥
 નમસ્તેઽનુકૂલીભવન્માસ્તાય, નમસ્તે મુલાકૃદ્ધિદ્વાયોસ્તાય ।
 નમસ્તેઽમ્બુસિન્ધાભિતો યોજનાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૯૩ ॥ 10
 નમો યોજનાજાનુપુષ્પોદ્ધયાય, નમોઽવસ્થિતશ્મશ્રુકેશાદિકાય ।
 નમસ્તે સુપન્ચેન્દ્રિયાર્થોદયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૯૪ ॥

જેમનાં સંનિધાનના કારણે હિતિ, જાતિવૈર અને ઝરો દૂર નાસી ગયા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમનાં સંનિધાનથી મયકર હૃદિ, વ્યાધિ અને અપશબ્દો નાશ પામ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના સંનિધાનથી પ્રજાના સર્વ ઉપદ્રવો નાશ પામ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૮૯ ॥ 15

જેમનાં ધર્મચક્ર (ના પ્રકાશ) વડે અંધકાર ત્રાસ પામ્યો છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના ધર્મધ્વજને જોવાથી સુદૃઢિ જીવોનાં મન હર્ષ પામ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમની સાથે સિંહાસન પળ આકાશમાં ચાલે છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૯૦ ॥

આઠ ચામર વડે વૈજ્ઞાતા આપને નમસ્કાર થાઓ । સ્વર્ણકમલ ઉપર ચરણદ્વયને મૂકનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । (હે નાથ ! છત્રત્રયથી સહિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ) ॥ ૯૧ ॥ 20

જેમના માર્ગમાના કાંટાઓ અધોમુલ થઈ જાય છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । કર્મશત્રુનો નાશ કરવાથી નિષ્કંટક થયેલા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમની આજુબાજુના માર્ગશૂંચો નમી રહ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૯૨ ॥

જેમનાં સંનિધાનમા પવન અનુકૂલ વાય છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમનાં સંનિધાનમાં પશ્ચિમો મધુર ધ્વનિ કરી રહ્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમની આજુબાજુ એક યોજનમાં સુગંધી 25 જલનો છટકાવ થાય છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૯૩ ॥

જેમના એક યોજન પ્રમાણ સમવસરણમાં જાનુ પર્યંત પુષ્પોનો સમુદ્ધય (દગલો) થાય છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ; જેમના મસ્તકના અને દાદી મૂછના કેશ વગેરે અવસ્થિત રહે છે (દીક્ષા લીધા પછી બધતા નથી) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । પાંચે ઇન્દ્રિયોને અનુકૂલ વિષયોની પ્રાપ્તિવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૯૪ ॥

- નમો નાકિકોઢ્યાઽવિવિક્તાન્તિકાય, નમો દુન્દુભિપ્રદ્ધભૂમિત્રિકાય ।
 નમોઽન્ત્રલિહાપ્રોદિતેન્દ્રચ્ચાયા, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૫ ॥
- નમઃ પ્રાતિહાર્યાધિકાલક્રુતાય, નમો યોજનવ્યાપ્તવાક્ચામૃતાય ।
 નમસ્તે વિનાલક્રૂતિં મુન્દરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૬ ॥
- 5 નમસ્તેઽન્વહં દિર્ભવદેશનાય, નમસ્સપ્તત્ત્વાશ્રિતોદેશનાય ।
 નમઃ પ્રોક્તપદ્મદ્રવ્યરૂપત્રયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૭ ॥
- નમસ્તે મતોત્પત્તિસત્ત્વવ્યાયાય, નમસ્તે ત્રિપદ્યાત્તવિશ્વત્રયાય ।
 નમસ્ત્નાસિતૈકાન્તવાદિદ્વિપાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૮ ॥
- નમઃ ક્લુપ્તતીર્થસ્થિતિસ્થાપનાય, નમઃ સચ્ચતુઃસદ્ધસત્યાપનાય ।
 10 નમસ્તે ચતુર્ભેદધર્માર્થિકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૯ ॥
- નમઃ પ્રોક્તનિઃશ્રેયસશ્રીપથાય, નમો નાશિતશ્રાવકાન્તવ્યથાય ।
 નમસ્તેઽસ્તુ રત્નત્રયીદીપકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૦૦ ॥

જેમની સેવામાં જઘન્યયી એક કરોડ દેવનાઓ સદા રહે છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ।
 જેમની પાસે વાગતી દુન્દુભિનો નાદ ત્રણ ગઢની અન્તર્ગત ભૂમિમાં પ્રસરી રહે છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ।
 15 જેમની આગલ ચાલતો ઇન્દ્રધ્વજ ઝંઝે આકાશને સ્પર્શે છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૫ ॥

ઉપર પ્રમાણેના આઠ પ્રાતિહાર્યથી અલંકૃત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમતું વચનામૃત યોજન
 યુધી પ્રસરે છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । અલંકાર વિના પણ અત્યન્ત સુંદર એવા આપને નમસ્કાર
 થાઓ ॥ ૧૬ ॥

દરરોજ બે વખત દેશના આપતા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સાત તત્ત્વને આશ્રયીને દેશના
 20 દેનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । પદ્મદ્રવ્યના ત્રણ પ્રકારનાં સ્વરૂપને કહેનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૭ ॥
 વસ્તુમાત્ર ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રોવ્ય સ્વરૂપ છે, એવું જેમને અભિમત છે, એવા આપને નમસ્કાર
 થાઓ । ત્રિપદીવહે વિશ્વત્રયને પ્રદાન કરનાર (જાણનાર અને જણાવનાર) એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ।
 એકાન્તવાદીરૂપ હસ્તિઓને ત્રાસ પમાડનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૮ ॥

કેવલજ્ઞાનવહે તીર્થની મર્યાદાને જાણીને તેને સ્થાપનારા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ચતુર્વિધ
 25 સંઘની સત્યાપના (સ્થાપના) કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । ચતુર્વિધ ધર્મને આપનારા આપને નમસ્કાર
 થાઓ ॥ ૧૯ ॥

મોક્ષલક્ષ્મીને પ્રાપ્ત કરવાનો માર્ગ કહેનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રાવકોની અન્તર્વ્યથાનો
 નાશ કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ, રત્નત્રયીના દીપક-પ્રકાશક એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૦૦ ॥

૧ ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રોવ્ય ।

नृतिर्यक्षसुराक्षस्वसामायिकाय, नमस्ते नमोऽमोचवाक्जयायुकाय ।

नमो द्वादशप्रौढपर्वप्रियाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ १०१ ॥

नमः स्वार्थवाहाय मुक्त्यध्वगानाम्, नमोऽवारपाराय ध्वस्त्यापगानाम् ।

विहारैर्नमः पावित्रोर्वीतलाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ १०२ ॥

नमो द्वादशाङ्गीनदीभूधराय, नमः सप्तभङ्गीचमूदुर्धराय ।

5

नमस्ते प्रमाणोपपन्नागमाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ १०३ ॥

नमो बुद्धतत्त्वाय तद्बोधकाय, नमः कर्मश्रुक्ताय तन्मोचकाय ।

नमस्तीर्णजन्माब्धये तारकाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ १०४ ॥

नमो लोकनाथाय लोकोत्तमाय, नमस्ते त्रिलोकप्रदीपोपमाय ।

नमो निर्निदानं जनेभ्यो हिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ १०५ ॥

10

नमः पावनेभ्योऽपि ते पावनाय, नमः सिद्धियोगैः(गे) कृतोद्भावनाय ।

नमो दत्तनिःशेषजीवाभयाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ १०६ ॥

जेमनी पासेयी मनुष्य, तिर्यैच अने देवोए स्वयोग्य सामायिक स्वीकार्युं छे एवा आपने नमस्कार थाओ । अमोच वाणीवडे (भव्य जीवोनां हृदयने) जीतनारा आपने नमस्कार थाओ । प्रौढ बार पर्पदाओने प्रिय एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ १०१ ॥

15

मुक्तिमार्गे गमन करनाराओना सार्धवाह (मुक्तिमार्गना पथिकोना स्वार्थ-योगक्षेमने बहन करनारा) एवा आपने नमस्कार थाओ । मृत्तिरूपी नदीओना समुद्र एवा आपने नमस्कार थाओ (जेम नदीओनो स्वामी समुद्र छे तेम मुक्तिओना स्वामी परमात्मा छे) । विहारो वडे पृथ्वीतलने पवित्र करनार एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ १०२ ॥

द्वादशाङ्गी-नदीना पर्वत-उद्गमस्थानभूत आपने नमस्कार थाओ । सप्तभङ्गीरूप सेनाधी दुर्धर एवा 20 आपने नमस्कार थाओ । जेमना आगमो प्रमाणोवडे उपपन्न-शुक्तिसंगत छे एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ १०३ ॥

स्वयं तत्त्वने जाणनारा अने बीजाओने ते जणावणारा एवा आपने नमस्कार थाओ । स्वयं कर्मोधी मुक्त थयेला अने बीजा जीवोने कर्मोधी मुक्त करनारा एवा आपने नमस्कार थाओ । स्वयं संसार समुद्रने तरेला अने बीजाओने तारनारा एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ १०४ ॥

25

लोकना नाथ अने लोकमां उत्तम एवा आपने नमस्कार थाओ । त्रणे लोकने प्रकाशवामां प्रदीप तुल्य एवा आपने नमस्कार थाओ । जीवोनुं निष्कारण (स्वभावधी ज) हित करनारा आपने नमस्कार थाओ ॥ १०५ ॥

पवित्रोषी पण पवित्र एवा आपने नमस्कार थाओ । मोक्षना योगोवडे (योगोनी) प्रभावना करनारा [सिद्धिना योग माटे तैयार थयेला (?)] आपने नमस्कार थाओ । सर्व जीवोने अभय आपनारा आपने 30 नमस्कार थाओ ॥ १०६ ॥

નમોઽન્તર્મુહૃત્ત્રાવિશિષ્ટે યતાય, નમઃ સારશૈલેશ્યવસ્યોચિતાય ।

નમસ્તે ચતુઃકર્મતુલ્યાંશતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૦૭ ॥

નમસ્તે ક્રમાદ્રુદ્ધયોગત્રયાય, નમો લેશ્યયા શુક્લયાઽપ્યુજિતાય ।

નમઃ પૂર્ણશુક્લાન્ત્યમેદદ્રયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૦૮ ॥

5 નમસ્તે વિશુદ્ધયા મહાનિર્જરાય, નમોઽશીતિયુક્ષ્મકર્મોત્કિરાય ।

નમસ્તે ત્રિભાગોનદેહોચ્છ્રયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૦૯ ॥

નમસ્તે પતત્કાર્મણૌદારિકાય, નમોઽનાદિસમ્બન્ધમુક્તાણુકાય ।

નમસ્તત્ક્ષણાત્પ્રસ્થિરસ્યાનકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૧૦ ॥

નમસ્તત્ર ગત્યાઽસ્પૃશન્ત્યા ગતાય, નમઃ સિદ્ધબુદ્ધાય પારજ્ઞતાય ।

10 નમઃ સાધનન્તસ્થિતિસ્યાયુકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૧૧ ॥

નમો વીતસંસારસત્ક(તા)કથાય, નમો નિર્જરાજન્મમૃત્યુવ્યથાય ।

નમઃ શાશ્વતાયામલાયાચલાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૧૨ ॥

આયુષ્ય અંતર્મુહૃત્ત્રા વાકી રહે ત્યારે યોગ નિરોધ માટે તૈયાર થયેલા આપને નમસ્કાર થાઓ । સારભૂત
૧૫૦ શૈલેશી અવસ્થાને યોગ્ય એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । ચાર અઘાતિ કર્મોના ઈશોને કેવલિસમુદ્ધાતવડે
15 સરલા કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૦૭ ॥

અનુક્રમે ત્રણ યોગોને રોકનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । શુક્લલેશ્યાધી પળ રહિત એવા આપને
નમસ્કાર થાઓ । શુક્લ ધ્યાનના અંત્ય બે મેદને પૂર્ણ કરતા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૦૮ ॥

આત્મ વિશુદ્ધિવડે મહાનિર્જરા કરનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । સત્તામા રહેલી ૮૫ કર્મપ્રકૃતિને
૩૦ ઉલ્લેખી નાખનારા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમના દેહની ઝંચાઈ ત્રિભાગોન થયેલ છે એવા આપને
20 નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૦૯ ॥

જેમનાં કાર્મણ અને ઔદારિક શરીર સ્વચ્છ રહ્યાં છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । અનાદિ
સંબંધવાળા પરમાણુઓથી રહિત બનેલા આપને નમસ્કાર થાઓ । તે જ ક્ષણમા (એક જ સમયમાં) મોક્ષસ્થાન
ને પ્રાપ્ત કરનારા એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૧૦ ॥

અસ્પૃશ્ય ગતિવડે સિદ્ધસ્થાનમાં ગયેલ આપને નમસ્કાર થાઓ । સિદ્ધ, બુદ્ધ અને પારંગત
25 એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સાદિ-અનન્ત સ્થિતિવડે (સિદ્ધસ્થાનમાં) સ્થિત થયેલા આપને નમસ્કાર
થાઓ ॥ ૧૧૧ ॥

સંસાર સંવંધી કથાથી રહિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । જરા, જન્મ ને મરણની વ્યથાથી
રહિત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । શાશ્વત, અમલ અને અચલ એવા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૧૨ ॥

नमः केवलज्ञानदगलक्षणाय, नमोऽनुक्रमैकैकबोधक्षणाय ।
 नमो ज्ञातदृष्टाखिलार्थप्रयाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ११३ ॥
 नमस्तेऽनुपाख्येयसौख्याह्वयाय, नमः स्वोत्थितानन्तवीर्योदयाय ।
 नमोऽर्वागदृशां बाध्नोऽजोचराय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ११४ ॥
 नमो देहभृद्देहदेवालाय, नमस्तेऽत्र चैत्याय चैतन्यमूर्त्या । 5
 नमः स्वाविभेदेन दक्षेक्षिताय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ११५ ॥
 नमो निर्विकाराय नीरञ्जनाय, नमो योगिलक्ष्याय निर्व्यञ्जिताय ।
 नमस्तेऽनुमानोपमानातिगाय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ११६ ॥
 नमः स्थापनाद्रव्यनामात्मकाय, नमस्ते पुनानाय कालत्रयेऽस्मान् ।
 नमो भागधेयाय भव्याङ्गभार्जा, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ११७ ॥ 10
 नमस्ते प्रभो ! श्रीयुगादीश्वराय, नमस्तेऽजिताय प्रभो ! शुम्भवाय ।
 नमो नाथ ! सैद्धार्थतीर्थेश्वराय, नमस्ते नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ११८ ॥

केवलज्ञान ने केवलदर्शन स्वरूप आपने नमस्कार थाओ । क्रमसर (समयातरे) ज्ञानदर्शनना
 बोध (उपयोग) बाळा आपने नमस्कार थाओ । सर्व पदार्थोना विस्तार (सर्व पर्यायो) ने जाणनारा अने
 जोनारा एवा आपने बारंवार नमस्कार थांओ ॥ ११३ ॥ 15

जेमनुं सुख वाणीद्वारा कही शकाय तेंवुं नथी एवा आपने नमस्कार थाओ । आत्मांमांथी ज
 उत्पन्न थयेला अनन्तवीर्यना उदयवाळा आपने नमस्कार थाओ । छप्रस्थोनी वाणीने अने मनने अगोचर
 एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ ११४ ॥

प्राणीओनो देह छे मंदिर जेमनुं एवा आपने नमस्कार थाओ । ते मंदिरमां चैतन्यमूर्तिवडे चैत्यरूप
 आपने नमस्कार थाओ । दक्ष जनो वडे अविभेदपणे (अभेद ध्यानवडे) जोवाता एवा आपने नमस्कार 20
 थाओ ॥ ११५ ॥

निर्विकार अने निरजन एवा आपने नमस्कार थाओ । योगी जनोने लक्ष्य, तथा जेमनुं स्वरूप
 व्यंजना वृत्तिथी जाणी शकाय तेंवुं नथी एवा आपने नमस्कार थाओ । अनुमान अने उपमान प्रमाणथी पण
 पर स्वरूपवाळा आपने नमस्कार थाओ ॥ ११६ ॥

स्थापना, द्रव्य अने नामात्मक एवा आपने नमस्कार थाओ । अमने (संसारी जीवोने) त्रणे काळमां 25
 पवित्र करता एवा आपने नमस्कार थाओ । भव्य प्राणिओना भाग्यरूप आपने नमस्कार थाओ ॥ ११७ ॥

श्रीयुगादीश्वर रूप हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । श्रीअजितनाथ तथा श्रीसंभवनाथरूप
 हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । हे नाथ ! श्रीसिद्धार्थ माताना पुत्र श्रीअभिनंदन, आपने नमस्कार
 थाओ ॥ ११८ ॥

- નમો માઙ્ગલીયસ્ફુરન્મઙ્ગલાય, નમસ્તે મહઃસઘપદ્મપ્રભાય ।
 નમસ્તે સુપાર્શ્વાય ચન્દ્રપ્રભાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૧૯ ॥
- નમઃ પુષ્પદન્તાય તે શીતલાય, નમઃ શ્રીજિતેન્દ્રાય તે વૈષ્ણવાય ।
 નમો વાસુપૂજ્યાય પૂજ્યાય સદ્ગિઃ, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૦ ॥
- 5 નમઃ શ્યામયા સુપ્રસૂતાય નેતઃ, નમોઽનન્તનાથાય ધર્મેશ્વરાય ।
 નમઃ શાન્તયે કુન્ધુનાથાય તુમ્યં, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૧ ॥
- નમસ્તેઽપ્યરાણ્યેશ ! નમ્રામરાય, નમો મણ્ડિદેવાય તે સુવ્રતાય ।
 નમસ્તે નમિસ્વામિને નેમયેર્હન્ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૨ ॥
- નમસ્તે પ્રભો ! પાર્શ્વવિશેશ્વરાય, નમસ્તે વિભો ! વર્દમાનામિધાય ।
 10 નમોઽચિન્ત્યમાહાત્મ્યચિદ્રેખવાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૩ ॥
- નમસ્તેઽવસર્પિષ્યમિણ્યેઽન્ કાલે, નમસ્તે ચતુર્વિંશતાવશ્ચિતાહિષ્ટે ।
 નમઃ કેવલજ્ઞાનિમુખ્યાહ્યાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૪ ॥

મંગલા માતાના પુત્ર પરમ મંગલરૂપ શ્રીસુમતિનાથરૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । તેજના ધામરૂપ શ્રીપદ્મપ્રમથુ રૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીસુપાર્શ્વનાથ અને શ્રીચન્દ્રપ્રમથ રૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૧૯ ॥

શ્રીપુષ્પદંત (હુલિધિનાથ) તથા શીતલનાથ રૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીવિઘ્નમાતાના પુત્ર શ્રીશ્રેયાસનાથ રૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । સજ્જનોને પૂજ્ય એવા શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામી રૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૨૦ ॥

શ્યામા માતાના સુપુત્ર શ્રીવિમલનાથરૂપ હે પરમનેતા ! આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીઅનંતનાથ 20 તથા શ્રીધર્મનાથરૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીશાન્તિનાથ તથા શ્રીકુંથુનાથરૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૨૧ ॥

દેવોયી વંદિત શ્રી અરનાથ નામક પ્રભો ! આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીમણ્ડિદેવ અને શ્રીમુનિસુવ્રત-રૂપ આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીનમિનાથ અને શ્રીનેમિનાથરૂપ હે અરિહંત ! આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૨૨ ॥

વિશેશ્વર શ્રીપાર્શ્વનાથરૂપ હે પ્રભો આપને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીવર્દમાન નામક હે વિભો ! 25 આપને નમસ્કાર થાઓ । અચિન્ત્ય માહાત્મ્ય અને અચિન્ત્ય જ્ઞાનરૂપ વૈષ્ણવશી શોભતા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૨૩ ॥

અવસર્પિણી નામના આ કાલક્રમા થયેલાં ચોવીશીમાં પૂજાયેલા ચરણકમલવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । (અતીતકાળે થયેલા) શ્રી કેવલજ્ઞાની વગેરે નામવાળા ચોવીશ તીર્થંકરોને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૨૪ ॥

નમોઽનાગતોત્સર્પિणीकालभोगे, चतुर्विंशतावेभ्यर्दाहन्त्यशक्त्यै ।

નમઃ સ્વામિને પશ્વનાભાદિનામ્ને, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૫ ॥

दशस्वप्यथैवं नमः कर्मभूषु, चतुर्विंशतीं ते नमोज्जन्तमूर्त्यै ।

નમોઽધ્યક્ષમૂર્ત્યૈ વિદેહાવનીષુ, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૬ ॥

नमस्ते प्रभो ! स्वामिसीमन्धराय, नमस्तेऽधुनाहन्त्यलक्ष्मीवराय ।

5

નમઃ પ્રાગ્વિદેહાવનીમણ્ડનાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૭ ॥

नमस्तेऽधुना दृग्विदेहोदगताय, नमस्ते दशद्वैतदेवाद्भुताय ।

નમઃ સન્તતપ્રાતિહાર્યાટકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૮ ॥

नमो भूर्भुवः स्वस्वयीशाश्वताय, नमस्ते त्रिलोकीस्थिरस्थापनाय ।

નમો દેવમર્ત્યામુરામ્યર્ચિતાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૨૯ ॥

10

नमः स्वर्विमानेषु देवार्चिताय, नमो ज्योतिष्केष्विन्दुसूर्यैर्नताय ।

નમોઽથાપિ નમ્રાસુરવ્યન્તરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૦ ॥

અનાગત (આવત) ઉત્સર્પિणी काल संबंधी चोवीशीमां आहन्त्य (अरिहंतपणुं) रूप शक्तिने धारण करनारा श्रीपश्वनाभादि नामवाळा श्री जिनेश्वरोने नमस्कार थाओ ॥ १२५ ॥

ए ज प्रमाणे दशे कर्मभूमि (पांच भरत अने पांच ऐरवत) मां नी चोवीशीओमां अनत मूर्तिरूप 15 आपने नमस्कार थाओ । महाविदेहनी भूमिओमां अध्यक्ष (प्रत्यक्ष) मूर्तिवाळा विहरमान तीर्थकरोने नमस्कार थाओ ॥ १२६ ॥

विरहमान तीर्थकर श्रीसीमंधरस्वामिरूप हे प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । अत्यारे अहंतपणानी लक्ष्मीना स्वामी एवा हे श्रीसीमंधर प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ । पूर्व महाविदेहनी भूमिना मंडन हे सीमंधर प्रभो ! आपने नमस्कार थाओ ॥ १२७ ॥

20

अलारे प्रत्यक्षपणे बने बाजुना विदेहोमां रहैला वीश अद्भुत तीर्थकररूप आपने नमस्कार थाओ । सदा (सुंदर) अष्ट महाप्रातिहार्य सहित एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ १२८ ॥

स्वर्ग, मर्त्य ने पाताळ रूप त्रणे लोकमां शाश्वत एवा आपने नमस्कार थाओ । त्रणे लोकमां स्थिर छे स्थापना जेमनी एवा आपने (शाश्वत स्थापना जिनोने) नमस्कार थाओ । मनुष्यो, देवो अने असुरोयी अर्चित एवा आपने नमस्कार थाओ ॥ १२९ ॥

25

स्वर्गलोकना विमानोमां देवोयी पूजित एवा आपने नमस्कार थाओ । ज्योतिष्क विमानोमां सूर्यદ્રો અને ચન્દ્રેન્દ્રોચ્છે નમસ્કાર કરાતા આપને નમસ્કાર થાઓ । અસુરો (મ્બવનપતિ દેવો) અને વ્યંતરો બહે નમસ્કાર કરાતા આપને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૦ ॥

નમોઽલકૃતસ્વેદભૂમૃદરાય, નમો વ્યાસનિશ્શેષશ્યાસ્યદાય ।

નમઃ સર્વવિશ્વસ્થિતિસ્થાપકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૧ ॥

નમસ્તીર્થરાજાય તેઽષ્ટાપદાય, નમઃ સ્વર્ણરત્નાર્હદર્શિપદાય ।

નમસ્તે નતશ્રાદ્ધવિદ્યાધરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૨ ॥

5 નમસ્તીર્થસમ્મેતશૈલાહ્વાય, નમો વિંશતિપ્રાસનિઃશ્રેયસાય ।

નમઃશ્રવ્યદિવ્યપ્રભાવાશ્રયાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૩ ॥

નમશ્ચોઞ્ચયન્તાદ્રિતીર્થોત્તમાય, નમો જાતનેમિત્રિકલ્યાણકાય ।

નમઃ શોભિતોદ્ધારસૌરાષ્ટ્રકાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૪ ॥

નમરતેઽર્બુદાપાપ્તચૈત્યાર્બુદાય, નમો ભવ્યહૃત્કેકિલોકામ્બુદાય ।

10 નમઃ પ્રાચ્યવંશેમ્યકીર્તિધ્વજાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૫ ॥

નમસ્તે પ્રભો ! પાર્શ્વશૃંગેશ્વરાય, નમસ્તે યશોગૌરગોઢીધરાય ।

નમસ્તે વરકાળતીર્થેશ્વરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૬ ॥

જેને (આર્હન્યશક્તિ) પોતાની સ્થાપનાઓ વડે શ્રેષ્ઠ પર્વતો અલકૃત કર્યા છે એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સર્વ પ્રશસ્ત સ્થાનોમાં વ્યાપ્ત એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । સર્વ વિશ્વસ્થિતિના સ્થાપક એવા આપને
15 નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૧ ॥

તીર્થાધિરાજ અષ્ટાપદને નમસ્કાર થાઓ । સ્વર્ણ અને રત્નની જિન પ્રતિમાઓથી શોભતા તે તીર્થને નમસ્કાર થાઓ । શ્રદ્ધાવાન વિદ્યાધરો વડે નમસ્કૃત તે તીર્થને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૨ ॥

સમ્મેતશૈલ નામના તીર્થને નમસ્કાર થાઓ । ગ્યા વર્તમાન ચોવીશીના ૨૦ તીર્થકર્મો મોક્ષ પામ્યા એવા તે તીર્થને નમસ્કાર થાઓ । સાંભળવા યોગ્ય દિવ્ય પ્રભાવના આશ્રયભૂત તે તીર્થને નમસ્કાર
20 થાઓ ॥ ૧૩૩ ॥

શ્રી ડહ્ણયન્તાદ્રિ (ગિરનાર) નામના ઉત્તમ તીર્થને નમસ્કાર થાઓ । અ્યાં શ્રી નેમિનાથ પ્રભુના પ્રણ કલ્યાણક થયા છે એવા તે તીર્થને નમસ્કાર થાઓ । સુદર ડહ્ણાગેવડે જે સૌરાષ્ટ્રદેશને શોભાવી રહ્યું છે એવા શ્રી શત્રુંજય તીર્થાધિરાજને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૪ ॥

પરમ-આસ શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતના ચૈત્યો વડે અર્બુદ (શોભિત) એવા અર્બુદાચલને નમસ્કાર
25 થાઓ । ભવ્યજનોના હૃદયરૂપ મયૂરોને આહ્વાદિત કરનાર મેઘસમાન એ તીર્થને નમસ્કાર થાઓ । પ્રાચ્ય (પ્રાગ્વાટ) વંશના ધનાઢ્યોની કીર્તિના ધ્વજરૂપ એ તીર્થને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૫ ॥

શ્રીશૃંગેશ્વર પાર્શ્વનાથ નામના હે પ્રભુ ! આપને નમસ્કાર થાઓ । યશાવડે ડહ્ણલ એવા શ્રી ગોઢી પાર્શ્વનાથને નમસ્કાર થાઓ । વરકાળ તીર્થના સ્વામી શ્રી વરકાળા પાર્શ્વનાથને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૬ ॥

નમસ્તેન્તરિક્ષાય વામાઙ્ગજાય, નમઃ સુરતસ્થાય તે દિગ્ગજાય ।

નમો નાથ ! જીરાડલીમખ્ડનાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૭ ॥

નમો દેશપૂર્વાદિનાનાહ્યાય, નમો ધ્યેયનામ્ને મહિમ્નાઙ્ગ્યાય ।

નમસ્તે કૃતારિષ્ટદુષ્ટશ્યાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૮ ॥

નમો વર્દ્ધમાનપ્રભોઃ શાસનાય, નમસ્તે ચતુર્વર્ણસદ્ધાય નિત્યમ્ ।

5

નમો મન્ત્રરાજાય તે ધ્યેયપચ્ચ !, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૩૯ ॥

નમો જૈનસિદ્ધાન્તદુગ્ધાર્ણવાય, નમોઽનેકતત્ત્વાર્થરત્નાશ્રયાય ।

નમો હ (હ) ઘવિઘેન્દિરાસુન્દરાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૪૦ ॥

નમો દર્શનજ્ઞાનચારિત્રશુદ્ધયૈ, નમો મવ્યસર્વોપધા(પાપ) શુદ્ધયૈ ।

નમો ભાવનિર્ગ્રન્થતથ્યક્રિયાયૈ, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૪૧ ॥

10

નમઃ શ્રાદ્ધધર્માય દાનોત્તમાય, નમસ્તે ચતુર્વર્ગસિદ્ધિશ્ચમાય ।

નમસ્તે ચતુઃશાલકલ્પદ્રુમાય, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૪૨ ॥

વામા માતાના પુત્ર અતરિક્ષ પાર્શ્વનાથને નમસ્કાર થાઓ । સુરતમાં રહેલા દિગ્ગજ પાર્શ્વનાથને નમસ્કાર થાઓ । શ્રી જીરાડલી મહન પાર્શ્વનાથને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૭ ॥

દેશ, નગર વગેરેને અનુસરતા અનેક નામોવાળા આપને નમસ્કાર થાઓ । જેમનું નામ ધ્યેય 15 છે અને મહિમા વડે અવ્યય એવા આપને નમસ્કાર થાઓ । દુષ્ટ અરિષ્ટોનો ક્ષય કરનારા આપને વાત્સલ્ય નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૮ ॥

શ્રીવર્દ્ધમાન પ્રમુખ શાસનને નમસ્કાર થાઓ । શ્રીચતુર્વિધ સંઘને સદા નમસ્કાર થાઓ । પાંચ ધ્યેયવાળા મંત્રરાજ (નવકાર) ને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૩૯ ॥

જૈન સિદ્ધાન્તરૂપી ક્ષીરસમુદ્રને નમસ્કાર થાઓ । અનેક તત્ત્વાર્થરૂપ રત્નના આશ્રયભૂત તે 20 જૈનસિદ્ધાન્તરૂપ ક્ષીરસમુદ્રને નમસ્કાર થાઓ । મનોહર વિદ્યાલક્ષ્મીવડે શોભના તે જૈનસિદ્ધાન્તરૂપ ક્ષીરસમુદ્રને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૪૦ ॥

દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્રની શુદ્ધિને નમસ્કાર થાઓ । મવ્ય એવા સર્વ સાધનો વડે થતી પાપશુદ્ધિને નમસ્કાર થાઓ । ભાવનિર્ગ્રંથની તથ્ય (યથાર્થ) ક્રિયાને નમસ્કાર થાઓ । (અથવા દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રની શુદ્ધિને કરનારી અને મવ્ય એવા સર્વ સાધનોવડે પાપશુદ્ધિને કરનારી એવી ભાવનિર્ગ્રંથની તથ્ય ક્રિયાને નમસ્કાર 25 થો) ॥ ૧૪૧ ॥

દાનવડે ઉત્તમ એવા શ્રાદ્ધધર્મને નમસ્કાર થાઓ । ચારે વર્ગની (પુરુષાર્થની) સિદ્ધિ કરવામાં સમર્થ એવા શ્રાદ્ધધર્મને નમસ્કાર થાઓ । દાનાદિ ચાર પ્રકારના ધર્મરૂપ શાશ્વતોવાળા કલ્પવૃક્ષ સમાન શ્રાવકધર્મને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૪૨ ॥

નમો જૈનવાગીશ્વરીદેવતાયૈ, નમો વૈનયિક્યા સુધીસેવિતાયૈ ।
 નમો બાહ્મયામોષપીયૂષદ્વૃષ્ટયૈ, નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે ॥ ૧૪૩ ॥
 નમસ્કાર એકોઽપિ ચેતીર્થનેતુર્જનાંસ્તારયત્યેવ સંસારવાર્દ્ધેઃ ।
 તદેતત્સહસ્રં પુનઃ કિં ન હન્યાષ્ટુનાઙ્કિલ્લિપમ્ભૂરિજન્માન્તરોત્થમ્ ॥ ૧૪૪ ॥

5 તથા ચાહુ :—

હકો વિ નમુકારો, જિણવરવસહસ્સ વદ્ધમાણસ્સ ।
 સંસારસાગરાઓ, તારેઁ નરં વ નારિં વા ॥ ૧૪૫ ॥
 સ્તવોઽયં પ્રાતરુદિત-સ્તમસ્તોમચ્છિદર્હતામ્ ।
 નમસ્કારસહસ્રેણ, સહસ્રકિરણાયતામ્ ॥ ૧૪૬ ॥
 10 સહસ્રકિરણસ્યેવ, સ્તવસ્યાસ્ય પ્રભાવતઃ ।
 દૂરે દોષાઃ પલાયન્તે, પુણ્યાહઃ પ્રકટો ભવેત્ ॥ ૧૪૭ ॥
 સ્થિત્વા વર્ષારાત્રં, ગન્ધારે, ક્ષમાશિસંયમમિતેઽવ્દે (૧૭૩૧)
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરિ-, પ્રસાદતઃ સ્તોત્રમિદમ્બુદિતમ્ ॥ ૧૪૮ ॥

જિનવાણીની અધિષ્ઠાત્રી શ્રીવાગીશ્વરીદેવીને નમસ્કાર થાઓ । વિનય વડે બુદ્ધિમાનોષ સેવેલી ઈવી
 15 તે દેવીને નમસ્કાર થાઓ । વાણીમય અમોષ અમૃતને વરસાવનારી તે દેવીને નમસ્કાર થાઓ અથવા
 વૈનયિકી બુદ્ધિ વડે (વિનય વડે) બુદ્ધિમાન પુરુષો વડે સેવિત અને સુવચનરૂપ અમોષ અમૃતને વરસાવનારી
 એવી શ્રી જિનવાણી-રૂપ દેવતાને નમસ્કાર થાઓ ॥ ૧૪૩ ॥

(ઉપર પ્રમાણેના ૧૪૩ કાવ્યોમા દરેકમા સાત સાત વાર ‘નમઃ’ શબ્દ આવનો હોવાથી એકંદર
 એક હજારને એક વાર નમસ્કાર થયેલ છે ।)

20 તીર્થંકર ભગવંતને એક વાર કરેલો નમસ્કાર પળ મનુષ્યોને સંસાર-સમુદ્રથી તારે છે તો પછી
 આ હજાર વાર કરેલ નમસ્કાર મનુષ્યોનાં અનેક જન્મોના કરેલાં પાપોનો નાશ શું ન કરે ? અર્થાત્ જરૂર
 કરે ॥ ૧૪૪ ॥

કહ્યું છે કે—

જિનેશ્વરોમાં વૃષભ સમાન શ્રીવર્ધમાન સ્વામીને કગયેલો એક પળ નમસ્કાર સંસાર-સાગરથી
 25 પુરુષ અથવા જીને તારે છે ॥ ૧૪૫ ॥

સવારમાં ગવાયેલું આ અરિહંતોનું સ્તવન હજાર નમસ્કાર વડે સહસ્ર (હજાર) કિરણવાળા સૂર્ય
 સદૃશ અજ્ઞાનાંધકારનું નાશક થાઓ ॥ ૧૪૬ ॥

સહસ્ર કિરણવાળા સૂર્યની જેમ આ સ્તવના પ્રભાવથી સર્વે દોષ રૂપ દોષા (રાત્રિ) દૂર થાય છે
 અને પુણ્યરૂપ દિવસ પ્રગટ થાય છે ॥ ૧૪૭ ॥

30 ગંધાર નગરમા વર્ષારાત્ર (ચાતુર્માસ) રહીને સંવત ૧૭૩૧ વર્ષે ગચ્છાધિપતિ શ્રીવિજયપ્રભસૂરિની
 કૃપાથી આ સ્તોત્ર રચવામાં આવ્યું છે ॥ ૧૪૮ ॥

શ્રીહીરહીરવિજયાહ્વયસ્રિશિષ્ય-
શ્રીકીર્તિકીર્તિવિજયાભિધવાચકાનામ્ ।
શિષ્યેણ દૌક્તિમિદં મગવત્પદાગ્રે,
સ્તોત્રં સુવર્ણરચિતં વિનયામિષેન ॥ ૧૪૯ ॥

॥ ઇતિ મહામહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયવાચકપુત્રવિરચિતં શ્રીજિનસહસ્રનામ સ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ । ૬

હીરલા શ્રીહીરવિજયમૂર્તિના શિષ્ય સુદર કીર્તિવાલા શ્રીકીર્તિવિજય ઉપાધ્યાયના શ્રીવિનયવિજય નામના શિષ્યે સુવર્ણ (સારા અક્ષરો) વડે રચેલું આ સ્તોત્ર મગવંતના ચરણકમલોમાં ધર્યું છે ॥ ૧૪૯ ॥

ઇતિ શ્રીજિનસહસ્રનામસ્તોત્ર સાર્ય સમ્પૂર્ણ ।

પરિચય

શ્રી ‘જિનસહસ્રનામસ્તોત્ર’ (ગુજરાતી અર્થયુક્ત) શ્રીજૈનધર્મપ્રસારક સમા, ભાવનગર તરફથી 10
વિ. મ. ૧૯૯૪ માં પ્રકાશિત થયેલું છે ।

આ સ્તોત્રના કર્તા મહામહોપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી મહારાજ છે । તેઓ કાવ્ય, વ્યાકરણ, ન્યાય, આગમ વગેરે અનેક શાસ્ત્રોમાં નિપુણ હતા । તેમના લોકપ્રકાશ, કલ્પમૂત્રસુબોધિકા, શાન્ત-સુધારસ, વિનયવિલાસ વગેરે અનેક ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ છે । તેઓશ્રીએ આ સ્તોત્ર વિ. સં. ૧૭૩૧ માં ગાંધાર નગરમાં ચાતુર્માસમાં રચેલું છે । આલું સ્તોત્ર મુજડગ્ગવૃત્તમાં હોવાથી ગેય છે અને તેથી જ કર્ણપ્રિય, મનોહર અને 15
શુભભાવવર્ધક છે ।

તેના મુખ્ય શ્લોક ૧૪૩ છે । તે દરેકમાં સાત વાર ‘નમઃ’ પદ આવે છે । ૧ રીતે એકન્દર ૧૦૦૧ વાર પરમાત્માને નમસ્કાર થાય છે । તેથી ‘જિનસહસ્રનામસ્તોત્ર’ ૧ નામ સાર્યક છે । વળી ‘નમ્’ ધાતુ ઉપર ભાવવાચક નામ ‘નામ’ પળ થઈ શકે છે । ૧ અપેક્ષાએ પ્રસ્તુત ગ્રન્થનું નામ અધિક સાર્યક લાગે છે.

20

શ્લોક ૨૧ થી ૧૧૭ માં શ્રીતીર્થંકર મગવંતોનું સ્વર્ગ-ચ્યવનથી માંડીને મોક્ષગમન છુવીનું સામાન્ય ચરિત્ર ક્રમશઃ અત્યન્ત સુંદર રીતે રજુ કર્યું છે । ત્યાર પછી સર્વ નમસ્કરણીય તત્ત્વોને સુંદર રીતે સ્તવ્યાં છે । આ સ્તોત્રમાંના કેટલાંક વિશેષણો તો અર્થની દૃષ્ટિએ બહુજ ગમીર છે । ઉચ્ચ પ્રકારના આરાધક-માત્ર વિના ૧ વિશેષણોનું સર્જન શક્ય નથી ।

શ્રીતીર્થંકર પરમાત્માની મક્તિ જેમને અત્યન્ત પ્રિય છે, ૧શા મુમુક્ષુઓ માટે આ સ્તોત્ર કઠસ્થ 25
કરવા યોગ્ય છે । કંઠસ્થ કર્યા પછી પ્રભુ સન્મુલ પ્રશાન્ત વાતાવરણમાં જ્યારે ૧ને ગાવામાં આવે છે, ત્યારે ૧નાથી જે ચિત્તની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે, તેનું વર્ણન અહીં શી રીતે કરી કાય ?

‘નમસ્કાર મહામન્ત્ર’ના પ્રથમ-પદના અર્થને આ સ્તોત્ર સુંદર રીતે વ્યક્ત કરનારું હોવાથી પ્રસ્તુત ગ્રન્થમાં અમે ૧નો સંપ્રદ કરેલ છે.

૧ શ્રી અને હી દેવતાઓ જેમને સુપ્રસન્ન છે ૧વા શ્રી હીરવિજયસ્રિ અને શ્રી અને કીર્તિ જેમને સુપ્રસન્ન છે 30
૧વા શ્રી કીર્તિવિજય ઉપાધ્યાય૦૦૦ ૧વો અર્થ ૧ળ કદાચ ગ્રંથક્તિને અમિત્રેત હોય ।

[७४-२९]

पण्डित-आशाधरविरचितं जिनसहस्रनामस्तवनम् ॥

- 5 प्रभो भवाङ्गभोगेषु, निर्विण्णो दुःखभीष्टकः ।
एष विश्वापयामि त्वां, शरण्यं करुणार्णवम् ॥ १ ॥
सुखलालसया मोहाद्, भ्राम्यन् बहिरितस्ततः ।
सुखैकहेतोर्नामापि, तव न ज्ञातवान् पुरा ॥ २ ॥
अद्य मोहप्रहावेशशैथिल्यात् किञ्चिदुन्मुखः ।
अनन्तगुणमाप्तेभ्यस्त्वां धुत्वा स्तोतुमुद्यतः ॥ ३ ॥
10 भक्त्या प्रोत्साह्यमानोऽपि, दूरं शक्त्या तिरस्कृतः ।
त्वां नामाष्ट(ष्टाप्र)सहस्रेण, स्तुत्वाऽऽत्मानं पुनाम्यहम् ॥ ४ ॥
जिन-सर्वज्ञ-यज्ञार्ह-तीर्थकुन्नाथ-योगिनाम् ।
निर्वाण-ब्रह्म-बुद्धान्तकृतां चाष्टोत्तरैः शतैः ॥ ५ ॥

नवमः—

- 15 १ अथ जिनशतम्
जिनो जिनेन्द्रो जिनराड्, जिनपृष्ठो जिनोत्तमः ।
जिनाधिपो जिनाधीशो, जिनस्वामी जिनेश्वरः ॥ ६ ॥
जिननाथो जिनपतिर्जिनराजो जिनाधिराट् ।
जिनप्रभुर्जिनविभुर्जिनभर्ता जिनाधिभूः ॥ ७ ॥
20 जिननेता जिनेशानो, जिनो जिननायकः ।
जिनेड् जिनपरिवृद्धो, जिनदेवो जिनेशिता ॥ ८ ॥
जिनाधिराजो जिनपो, जिनेशी जिनशासिता ।
जिनाधिनाथोऽपि जिनाधिपतिर्जिनपालकः ॥ ९ ॥
जिनचन्द्रो जिनादित्यो, जिनाको जिनकुञ्जरः ।
25 जिनेन्दुर्जिनधौरेयो, जिनधुर्यो जिनोत्तरः ॥ १० ॥
जिनवर्यो जिनवरो, जिनसिंहो जिनोद्ग्रहः ।
जिनरथो जिनवृषो, जिनरत्नं जिनोरसम् ॥ ११ ॥
जिनेशो जिनशार्दूलो, जिनाष्ट्यो जिनपुङ्गवः ।
जिनहंसो जिनोत्तंसो, जिननागो जिनाग्रणीः ॥ १२ ॥
30 जिनप्रवेकश्च जिनग्रामणीर्जिनसत्तमः ।
जिनप्रवहः परमजिनो, जिनपुरोगमः ॥ १३ ॥
जिनभ्रेष्ठो जिनज्येष्ठो, जिनमुख्यो जिनाग्रिमः ।
श्रीजिनश्चोत्तमजिनो, जिनवृन्दारकोऽसिजिह्व ॥ १४ ॥

निर्विघ्नो विरजाः शुद्धो, निस्तमस्को निरञ्जनः ।
 धातिकर्मान्तकः कर्ममर्मावित्, कर्महाऽनघः ॥ १५ ॥
 वीतरागोऽधुव(व)धेषो, निर्मोहो निर्मदोऽगदः ।
 वि(वै)तुष्णो निर्ममोऽसंगो, निर्मयो वीतविस्मयः ॥ १६ ॥
 अस्थग्नो निःश्रमोऽजन्मा, निःस्वेदो निर्जरोऽमरः ।
 अरत्यतीतो निश्चिन्तो, निर्विषादस्त्रियष्टिजित् ॥ १७ ॥

5

२ अथ सर्वज्ञशतम्

सर्वज्ञः सर्ववित्सर्वदर्शी सर्वावलोकनः ।
 अनन्तविक्रमोऽनन्तवीर्योऽनन्तसुखात्मकः ॥ १८ ॥
 अनन्तसौख्यो विश्वज्ञो, विश्वदृष्ट्वाऽखिलार्थदृक् ।
 न्यक्षदृग्विश्वतश्चक्षुर्विश्वचक्षुरशेषवित् ॥ १९ ॥
 आनन्दः परमानन्दः, सदानन्दः सदादयः ।
 नित्यानन्दो महानन्दः, परानन्दः परोदयः ॥ २० ॥
 परभोजः परंतेजः, परंघाम परंग्रहः ।
 प्रत्यग्योतिः परंज्योतिः, परंग्रह्य परंग्रहः ॥ २१ ॥
 प्रत्यगात्मा प्रबुद्धात्मा, महात्माऽऽत्ममहोदयः ।
 परमात्मा प्रशान्तात्मा, परात्माऽऽत्मनिकेतनः ॥ २२ ॥
 परमेष्ठि महेशात्मा, श्रेष्ठात्मा स्वात्मनिष्ठितः ।
 ब्रह्मनिष्ठो महानिष्ठो, निष्कलात्मा दृढात्मदृक् ॥ २३ ॥
 एकविद्यो महाविद्यो, महाब्रह्मपदेश्वरः ।
 पञ्चब्रह्ममयः सार्वः, सर्वविद्येश्वरः स्वभूः ॥ २४ ॥
 अनन्तधीरनन्तात्माऽनन्तशक्तिरनन्तदृक् ।
 अनन्तानन्तधीशक्तिरनन्तचिदनन्तमुत् ॥ २५ ॥
 सदाप्रकाशः सर्वार्थसाक्षात्कारी समग्रधीः ।
 कर्मसाक्षी जगच्चक्षुरलक्ष्यात्माऽचलस्थितिः ॥ २६ ॥
 निराबाधोऽप्रतर्क्यात्मा, धर्मचक्री विद्वांवरः ।
 भूतात्मा सहजज्योतिर्विश्वज्योतिरतिनिद्रयः ॥ २७ ॥
 केवली केवललोको, लोफालोकविलोकनः ।
 विविक्तः केवलोऽन्यक्तः, शरण्योऽचिन्त्यवैभवः ॥ २८ ॥
 विश्वसृष्टिश्वरूपात्मा, विश्वात्मा विश्वतोमुखः ।
 विश्वव्यापी स्वयंज्योतिरचिन्त्यात्माऽमित(मल)प्रभः ॥ २९ ॥
 महौदायी महाबोधिर्महालाभो महोदयः ।
 महोपभोगः सुगतिर्महाभोगो महाबलः ॥ ३० ॥

10

15

20

25

30

३ अथ यज्ञार्हशतम्

यज्ञार्हो भगवानर्हन्महार्हो मन्वाचितः ।
 भूतार्थयज्ञपुरुषो, भूतार्थकलुषरूढः ॥ ३१ ॥

35

- पूज्यो भट्टारकस्तत्रमवानत्रमवान् महान् ।
 महामहा(होऽ)र्हस्तत्रायुस्ततो दीर्घायुर्ध्वबाक् ॥ ३२ ॥
 आराध्यः परमाराध्यः, पञ्चकल्याणपूजितः ।
 5 दम्बिशुद्धिगणोद्गमो, वसुधाराचितास्पदः ॥ ३३ ॥
 सुस्वप्नदर्शी दिव्योजाः, शचीसेवितमातृकः ।
 *स्याद्रत्नगर्भः श्रीपूतगर्भो गर्भोत्सवोच्छ्रतः ॥ ३४ ॥
 दिव्योपवागोपचितः, पद्मभूर्निष्कलः स्वजः ।
 सर्वीयजन्मा पुण्याङ्गो, भास्वानुद्भूतदेवतः ॥ ३५ ॥
 विश्वविज्ञातसंभूतिर्विश्वदेवागमाद्भुतः ।
 10 शचीसृष्टप्रतिच्छन्दः सहस्राक्षो ढगुस्ववः ॥ ३६ ॥
 नृत्यदेरावतासीनसर्वशक्तमस्कृतः ।
 हर्षाकुलामरस्वगचारणार्थिमनोत्सवः ॥ ३७ ॥
 व्योमविष्णुपदा(द)रक्षा, -स्नानपीठायिताद्रिराद् ।
 तीर्थेशमन्यदुग्धाब्धि, -स्नानाम्बुस्नानवासवः ॥ ३८ ॥
 15 गन्धाम्बुपूतत्रैलोक्यो, यज्ञस्वीशुचिधवाः ।
 कृतार्थितशचीहस्तः, -शक्रोद्गुष्टेष्टनामकः ॥ ३९ ॥
 शक्रार्धानन्दनृत्यः, शचीविस्मापिताम्बिकः ।
 इन्द्रनृत्यन्तपितृको, रैदपूर्णमनोरथः ॥ ४० ॥
 आज्ञार्थीन्द्रकृतासेवो, देवर्षीष्टशिबोचमः ।
 20 दीक्षाक्षणशुद्धजगद् भूर्भुवःस्वःपतीडितः ॥ ४१ ॥
 कुबेरनिर्मितास्थानः, श्रीयुग्योगीश्वरार्चितः ।
 ब्रह्मेड्यो *ब्रह्मविद् वेद्यो, याज्यो यज्ञपतिः क्रतुः ॥ ४२ ॥
 यज्ञाङ्गममृतं यज्ञो, हविः स्तुत्यः स्तुतीश्वरः ।
 भावो महामहपतिर्महायज्ञोऽग्रयाजकः ॥ ४३ ॥
 25 दयायागो जगत्पूज्यः, पूजार्हो जगद्वर्त्तितः ।
 देवाधिदेवः शक्रार्ज्यो, देवदेवो जगद्गुरुः ॥ ४४ ॥
 संकृतदेवसंघार्च्यः, पद्मयानो जयध्वजी ।
 भामण्डली चतुःषष्टिचामरो देवदुन्दुभिः ॥ ४५ ॥
 वागस्पृष्टासनः छत्रत्रयराद् पुण्यवृष्टिभाक् ।
 30 दिव्याशोको मानमर्दी, सङ्गीतार्होऽष्टमङ्गलः ॥ ४६ ॥

४ अथ तीर्थकृच्छ्रतम्

- तीर्थहृत्तीर्थसुद् तीर्थकरस्तीर्थङ्करः सुदृक् ।
 तीर्थकर्ता तीर्थमर्ता, तीर्थेशस्तीर्थनायकः ॥ ४७ ॥
 धर्मतीर्थकरस्तीर्थप्रणेता तीर्थकारकः ।
 35 तीर्थप्रवर्त्तकस्तीर्थवेद्यास्तीर्थविधायकः ॥ ४८ ॥
 सत्यतीर्थकरस्तीर्थसेव्यस्तीर्थिकतारकः ।
 सत्यवाक्याधिपः सत्यशासनोऽप्रतिशासनः ॥ ४९ ॥

स्याद्वादी दिव्यगीर्विव्यन्निर्व्याहृतार्थवाक् ।	
पुण्यवागर्ध्यवागर्थमागधीयोक्तिसिद्धवाक् ॥ ५० ॥	
अनेकान्तदिगेकान्तध्वान्तभिद् दुर्णयान्तकृत् ।	
सार्थवागप्रयत्नोक्तिः प्रतितीर्थमद्वयवाक् ॥ ५१ ॥	
स्यात्कारञ्जवागीहापेतवागबलौष्ठवाक् ।	5
अपौरुषेयवाक्छास्ता, रुद्धवाक् सप्तमङ्गिवाक् ॥ ५२ ॥	
अवर्णगीः सर्वभाषामयगीर्व्यक्तवर्णगीः ।	
अमोघवागक्रमवागवाच्यानन्तवागवाक् ॥ ५३ ॥	
अद्वैतगीः सूतृगीः, सत्यानुभयगीः सुगीः ।	
योजनव्यापिगीः क्षीरगौरगीस्तीर्थकृत्वगीः ॥ ५४ ॥	10
अन्यैकध्वयगुः सद्गुञ्जिगुः परमार्थगुः ।	
प्रशान्तगुः प्राञ्जिकगुः, सुगुर्नियतकालगुः ॥ ५५ ॥	
सुश्रुतिः सुश्रुतो याज्यश्रुतिः सुश्रुन्महाश्रुतिः ।	
धर्मश्रुतिः श्रुतिपतिः, धृत्युद्धर्ता ध्रुवश्रुतिः ॥ ५६ ॥	
निर्वाणमार्गदिमार्गदेशकः सर्वमार्गदिक् ।	15
सारस्वतपथस्तीर्थपरमोत्तमतीर्थकृत् ॥ ५७ ॥	
देष्टा वाग्मीश्वरो धर्मशासको धर्मदेशकः ।	
वागीश्वरस्त्रयीनाथस्त्रिभङ्गीशो गिरांपतिः ॥ ५८ ॥	
सिद्धाङ्गः सिद्धवागाङ्गासिद्धः सिद्धैकशासनः ।	
जगत्प्रसिद्धसिद्धान्तः, सिद्धमन्त्रः सुसिद्धवाक् ॥ ५९ ॥	20
शुचिध्रुवा निरुक्तोक्तिस्तन्त्रकृत्यायशास्त्रकृत् ।	
महिष्ठवाग्महानादः, कवीन्द्रो दुन्दुभिस्वनः ॥ ६० ॥	

५ अथ नाथशतकम्

नाथः पतिः परिवृद्धः, स्वामी भर्ता विभुः प्रभुः ।	
ईश्वरोऽधीश्वरोऽधीशोऽधीशानोऽधीशतेशिता ॥ ६१ ॥	25
ईशोऽधिपतिरीशान इन इन्द्रोऽधिपोऽधिभूः ।	
महेश्वरो महेशानो महेशः परमेशिता ॥ ६२ ॥	
अधिदेवो महादेवो, देवस्त्रिभुवनेश्वरः ।	
विश्वेशो विश्वभूतेशो विश्वेङ्ग विश्वेश्वरोऽचिराद् ॥ ६३ ॥	
लोकेश्वरो लोकपतिलोकनाथो जगत्पतिः ।	30
त्रैलोक्यनाथो लोकेशो जगन्नाथो जगत्प्रभुः ॥ ६४ ॥	
पिताः परः परतरो, जेता जिष्णुरनीश्वरः ।	
कर्ता प्रभूण्युर्जाजिष्णुः, प्रभविष्णुः स्वयंप्रभः ॥ ६५ ॥	
लोकजिद्धिश्चजिद्धिश्चविजेता विश्वजित्स्वरः ।	
जगज्जेता जगज्जैत्रो, जगज्जिष्णुर्जगज्जयी ॥ ६६ ॥	35
अग्रणीग्रामणीनेता, भूर्भुवःस्वरधीश्वरः ।	
धर्मनायक ऋद्धीशो, भूतनाथश्च भूतवृद्ध ॥ ६७ ॥	

गतिः पाता वृषो वर्षो, मन्त्रकृच्छ्रमलक्षणः ।
 लोकाध्यक्षो दुराधर्षो, भव्यबन्धुर्निरुत्सुकः ॥ ६८ ॥
 भीरो जगद्धितोऽजप्यस्त्रिजगत्परमेश्वरः ।
 विश्वासी सर्वलोकेशो, विभवो भुवनेश्वरः ॥ ६९ ॥
 त्रिजगद्बलभस्तुङ्गस्त्रिजगन्मङ्गलोद्भूतः ।
 धर्मचक्रायुधः सद्योजातस्त्रैलोक्यमङ्गलः ॥ ७० ॥
 वरदोऽप्रतिघोऽच्छेद्यो, दृढीयानभयङ्करः ।
 महाभागो निरौषम्यो, धर्मसाम्राज्यनायकः ॥ ७१ ॥

६ अथ योगिशतम्

- 10 योगी ब्रह्मकनिर्वेदः, साम्यारोहणतत्परः ।
 सामायिकी सामयिको, निःप्रमादोऽप्रतिक्रमः ॥ ७२ ॥
 यमः (सी) प्रधाननिधमः, स्वभ्यस्तपरमात्मनः ।
 प्राणायामचणः सिद्धप्रत्याहारो जितेन्द्रियः ॥ ७३ ॥
 धारणाधीश्वरो धर्मध्याननिष्ठः समाधिराट् ।
 15 स्फुरत्समरसीभाव, एकीकरणनायकः ॥ ७४ ॥
 निर्भ्रम्यनाथो योगीन्द्रः, ऋषिः साधुर्यतिर्मुनिः ।
 महर्षिः साधुधौरेयो, यतिनाथो मुनीश्वरः ॥ ७५ ॥
 महामुनिर्महामौनी, महाध्यानी महाव्रती ।
 महाक्षयो महाशीलो, महाशान्तो महादमः ॥ ७६ ॥
 20 निर्लेपो निर्भ्रमस्वान्तो, धर्माध्यक्षो दयाध्वजः ।
 ब्रह्मयोनिः स्वर्गबुद्धो, ब्रह्मज्ञो ब्रह्मतत्त्ववित् ॥ ७७ ॥
 पूतात्मा स्नातको दान्तो, भवन्तो बीतमन्सरः ।
 धर्मवृक्षायुधोऽक्षोभ्यः, प्रपूतात्माऽमृतोद्भवः ॥ ७८ ॥
 मन्त्रमूर्तिः स्व(सु)सौम्यात्मा, स्वतन्त्रो ब्रह्मसंभवः ।
 25 सुप्रसन्नो गुणाम्मोघिः, पुण्यापुण्यनिरोधकः ॥ ७९ ॥
 सुसंवृत्तः सुगुप्तात्मा, सिद्धात्मा निरुपप्लवः ।
 महोदकौ महोपायो, जगदेकपितामहः ॥ ८० ॥
 महारुणिको गुण्यो, महाक्लेशाकुशः शुचिः ।
 अरिञ्जयः सदायोगः, सदाभोगः सदाधृतिः ॥ ८१ ॥
 30 परमोदासिताऽनाश्वान्, सत्याशीः शान्तनायकः ।
 अपूर्ववैद्यो योगज्ञो, धर्ममूर्तिरधर्मध(सु)क् ॥ ८२ ॥
 ब्रह्मैव महाब्रह्मपतिः, कृतकृत्यः कृतकृतुः ।
 गुणाकरो गुणोच्छेदी, निर्निमेषो निराश्रयः ॥ ८३ ॥
 सूरिः सुनयतत्त्वज्ञो, महामैत्रीमयः शमी ।
 35 प्रक्षीणबन्धो निर्द्वन्द्वः, परमर्षिरनन्तगः ॥ ८४ ॥

७ अथ निर्वाणशतम्

निर्वाणः सागरः प्रज्ञैर्महासाधुरदाहृतः ।	
विमलामोऽथ शुद्धात्मः, श्रीधरो वृत्त इत्यपि ॥ ८५ ॥	
अमलामोऽप्युद्धरोऽग्निः, स्यमम्ब शिवस्तथा ।	
पुष्पाञ्जलिः शिवगुण, उत्साहो ज्ञानसंज्ञकः ॥ ८६ ॥	5
परमेश्वर इत्युक्तो, विमलेशो यशोधरः ।	
कृष्णो ज्ञानमतिः शुद्धमतिः श्रीमद्रशान्तयुक् ॥ ८७ ॥	
वृषभस्तद्वदजितः, संभवश्चाभिनन्दनः ।	
मुनिभिः सुमतिः पद्मप्रभः प्रोक्तः सुपाश्वकः ॥ ८८ ॥	
चन्द्रप्रभः पुष्पदन्तः, शीतलः श्रेयसाढ्यः ।	10
वासुपूज्यश्च विमलोऽनन्तजिद्धर्म इत्यपि ॥ ८९ ॥	
शान्तिः कुन्धुररो मल्लिः सुव्रतो नमिरप्यतः ।	
नेमिः पाश्वो वर्धमानो, महावीरः सुवीरकः ॥ ९० ॥	
सन्मतिश्चाकथि महति महावीर इत्यथ ।	
महापद्मः सूरदेवः, सुप्रभश्च स्वयंप्रभः ॥ ९१ ॥	15
सर्वायुधो जयदेवो, भवेदुदयदेवकः ।	
प्रभादेव उदङ्मुख, प्रज्ञकीर्तिर्जयामिधः ॥ ९२ ॥	
पूर्णवृद्धिर्निष्कषायो, विज्ञेयो विमलप्रभः ।	
बहलो निर्मलश्चित्रगुप्तः समाधिगुप्तकः ॥ ९३ ॥	
स्वयम्भूश्चापि कन्दर्पो, जयनाथ इतीरितः ।	20
श्रीविमलो दिव्यवादोऽनन्तवीरोऽप्युदीरितः ॥ ९४ ॥	
पुरुदेवोऽथ सुविधिः, प्रज्ञापारमितोऽव्ययः ।	
पुराणपुरुषो धर्मसारथिः शिवकीर्त्तनः ॥ ९५ ॥	
विश्वकर्माऽक्षरोऽच्छा, विश्वभूर्विश्वनाथकः ।	
दिगम्बरो निरातङ्गो, निरावेको भवान्तकः ॥ ९६ ॥	25
दृढमतो नयोनुक्तो, निकलङ्गोऽकलाधरः ।	
सर्वकृशापहोऽक्षयः, क्षान्तः श्रीवृक्षलक्षणः ॥ ९७ ॥	

८ अथ ब्रह्मशतम्

ब्रह्मा चतुर्मुखो धाता, विधाता कमलासनः ।	
अब्जभूरात्मभूः कृष्टा, सुरज्येष्ठः प्रजापतिः ॥ ९८ ॥	30
हिरण्यगर्भो वेदज्ञो, वेदाङ्गो वेदपारगः ।	
अजो मनुः शतानन्दो, हंसयानस्त्रयीमयः ॥ ९९ ॥	
विष्णुस्त्रिविक्रमः शीरिः, श्रीपतिः पुरुषोत्तमः ।	
वैकुण्ठः पुण्डरीकाक्षो, हृषीकेशो हरिः स्वभूः ॥ १०० ॥	
विश्वम्भरोऽसुरध्वंसी, माधवो बलिबन्धनः ।	35
अथोक्तो मधुश्रेयी, केशवो विश्वरम्भाः ॥ १०१ ॥	

- श्रीवत्सलाञ्छनः श्रीमानच्युतो नरकान्तकः ।
विष्वक्सेनश्चक्रपाणिः, पद्मनाभो जनार्दनः ॥ १०२ ॥
श्रीकण्ठः शङ्करः शम्भुः, कपाली वृषकेतनः ।
मृत्युञ्जयो विरूपाक्षो, वामदेवखिलोच्चनः ॥ १०३ ॥
उमापतिः पशुपतिः, स्मरारिस्त्रिपुरान्तकः ।
अर्धनारीश्वरो रुद्रो, भवो भर्गः सदाशिवः ॥ १०४ ॥
जगत्कर्त्ताऽन्धकारातिरनादिनिधनो हरः ।
महासेनस्तारकजिदगणनाथो विनायकः ॥ १०५ ॥
विरोचनो वियद्रत्नं, द्वादशात्मा विभावसुः ।
द्विजाराध्यो बृहद्भानुश्चित्रभानुस्तनूनपान् ॥ १०६ ॥
द्विजराजः सुधारोचिरौषधीशः कलानिधिः ।
नक्षत्रनाथः शुभ्रांशुः, सोमः कुमुदबान्धवः ॥ १०७ ॥
लेख्यर्षभोऽनिलः पुण्यजनः पुण्यजनेश्वरः ।
धर्मराजो भोगिराजः, प्रचेता भूमिनन्दनः ॥ १०८ ॥
सिंहिकातनयश्छायातनन्दनो बृहतीपतिः ।
पूर्वदेवोपदिष्टा च, द्विजराजसमुद्भवः ॥ १०९ ॥

९ अथ बुद्धशतम्

- बुद्धो दशबलः शाक्यः, पञ्चभिस्तथागतः ।
समन्तभद्रः सुगतः, श्रीधनो भूतकोटिदिक् ॥ ११० ॥
सिद्धार्थो मारजिच्छास्ता, क्षणिकैकसुलक्षणः ।
बोधिसत्त्वो निर्विकल्पदर्शनोऽद्वयवाचपि ॥ १११ ॥
महाहृपालुर्नैरात्म्यवादी सन्तानशासकः ।
सामान्यलक्षणचणः, पञ्चस्कन्धमयात्मदृक् ॥ ११२ ॥
भूतार्थभावनसिद्धः, अतुर्भूमिकशासनः ।
चतुरार्यसत्यवक्ता निराश्रयचिदन्वयः ॥ ११३ ॥
योगो वैशेषिकस्तुच्छभावभिन् पटुपदारथदृक् ।
नैयायिकः षोडशार्थवादी पञ्चार्थवर्णकः ॥ ११४ ॥
ज्ञानान्तराध्यक्षबोधः, समवायवशार्थभिन् ।
भुक्तैकसाध्यकर्मान्तो, निर्विशेषगुणामृतः ॥ ११५ ॥
सांख्यः समीप्यः कपिलः, पञ्चविंशतितत्त्वचित् ।
व्यक्ताव्यक्तहविहानी, ज्ञानवैतन्यमेददृक् ॥ ११६ ॥
अस्वसंविदितज्ञानवादी सत्कार्यवाद्सात् ।
त्रिःप्रमाणोऽक्षप्रमाणः, स्याद्वाहंकारिकाक्षदिक् ॥ ११७ ॥
क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषो, नरो ना चेतनः पुमान् ।
अकर्त्ता निर्गुणोऽमूर्त्तौ, भोक्ता सर्वगतोऽक्रियः ॥ ११८ ॥
दृष्टा तदस्थः कूटस्थो, ज्ञाता निर्बन्धनोऽमवः ।
बहिर्विकारो निर्मोक्षः, प्रधानं बहुधानकम् ॥ ११९ ॥

प्रकृतिः क्षयातिराकृष्टप्रकृतिः प्रकृतिप्रियः ।
 प्रधानभोज्योऽप्रकृतिर्बिभ्रज्यो विहृतिः कृती ॥ १२० ॥
 मीमांसकोऽस्तसर्वज्ञः क्षुतिपूतः सदोस्तवः ।
 परोक्षज्ञानवादीष्टपावकः सिद्धकर्मकः ॥ १२१ ॥
 चार्वाको भौतिकज्ञानो, भूताभिव्यक्तचेतनः ।
 प्रत्यक्षकप्रमाणोऽस्तपरलोको गुरुक्षुतिः ॥ १२२ ॥
 पुरन्दरविद्धकर्णो, वेदान्ती संविद्वयो ।
 शब्दाद्वैती स्फोटवादी, पाखण्डज्जो नयौघयुक् ॥ १२३ ॥

5

१० अथ अन्तकृच्छतम्

अन्तकृत्पारङ्गत्तीरप्राप्तः पारेतमःस्थितः ।
 त्रिवण्डी दण्डितारातिर्ज्ञानकर्मसमुच्चयी ॥ १२४ ॥
 संह(ङ्)तध्वनिरुच्छन्नयोगः सुसार्णवोपमः ।
 योगस्नेहापहो योगकिट्टिनिलेपनोद्यतः ॥ १२५ ॥
 स्थितस्थूलवपुर्योगो, गीर्म्मणोयोगकाश्यकः ।
 सूक्ष्मवाक्चित्तयोगस्थः सूक्ष्महीहृतवपुःक्रियः ॥ १२६ ॥
 सूक्ष्मकायक्रियास्थायी, सूक्ष्मवाक्चित्तयोगहा ।
 एकदण्डी च परमहंसः परमसंवरः ॥ १२७ ॥
 नैःकर्म्यसिद्धः परमनिर्जरः प्रज्वलत्प्रभः ।
 मोघकर्मा बुद्धकर्मपाशः शैलेश्यलङ्कृतः ॥ १२८ ॥
 एकाकाररसास्वादो, विध्वाकाररसाकुलः ।
 अजीवधम्भुतोऽजाग्रदसुप्तः शून्यतामयः ॥ १२९ ॥
 प्रेयानयोगी चतुरशीतिलक्षगुणोगुणः ।
 निःपीतानन्तपर्यायो विद्यासंस्कारनाशकः ॥ १३० ॥
 बृद्धोऽनिर्वचनीयोऽणुरणीयाननणुप्रियः ।
 प्रेष्ठः स्थेयान् स्थिरो निष्ठः, श्रेष्ठो ज्येष्ठः सुनिष्ठितः ॥ १३१ ॥
 भूतार्थशूरो भूतार्थदूरः परमनिर्गुणः ।
 व्यवहारसुषुप्तोऽतिजागरूकोऽतिसुस्थितः ॥ १३२ ॥
 उदितोदितमाहात्म्यो, निरुपाधिरकृत्रिमः ।
 अभेयमहिमात्यन्तशुद्धः सिद्धिस्वयंवरः ॥ १३३ ॥
 सिद्धानुजः सिद्धपुरीपाल्यः सिद्धगणातिथिः ।
 सिद्धसङ्गोमुखः सिद्धालिङ्ग्यः सिद्धोपगृहकः ॥ १३४ ॥
 पुष्टोऽष्टादशसहस्रशीलाङ्गपुण्यशम्भलः ।
 वृत्ताग्रयुग्मः परमशुक्ललेख्योऽपचारकृत् ॥ १३५ ॥
 क्षेपिष्ठोऽन्यक्षणसखा पञ्चलध्वक्षरस्थितिः ।
 द्वासततिप्रकृत्यासी त्रयोदशकलिप्रणुत् ॥ १३६ ॥
 अबेदोऽयाजकोऽयज्योऽयाज्योऽमिपिग्रहः ।
 अनग्निहोत्री परमनिःस्पृहोऽत्यन्तनिर्वयः ॥ १३७ ॥

10

15

20

25

30

35

અશિષ્યોઽશાસકોઽદીક્ષ્યોઽદીક્ષકોઽદીક્ષિતોઽક્ષયઃ ।
 અગમ્યોઽગમકોઽરમ્યોઽરમકો જ્ઞાનનિર્મલઃ ॥ ૧૩૮ ॥
 મહાઓગીશ્વરો દ્રવ્યસિદ્ધોઽવેહોઽપુનર્મયઃ ।
 જ્ઞાનૈકવિજ્ઞીવધનઃ, સિદ્ધો લોકાગ્રગામુકઃ ॥ ૧૩૯ ॥

5

જિનસહસ્રનામસ્તવનફલમ્

ઇદમદ્યોત્તરં નામ્નાં, સહસ્રં મક્ષિતોઽર્હતામ્ ।
 યોઽનન્તાનામધીતેઽસ્તી, મુક્ત્યન્તાં મક્ષિમશ્નુતે ॥ ૧૪૦ ॥
 ઇદં લોકોત્તમં પુંસામિદં શરણમુલ્લભમ્ ॥
 ઇદં મહાલમધીયમિદં પરમપાવનમ્ ॥ ૧૪૧ ॥
 10 ઇદમેવ પરતીર્થમિદમેવેષ્ટસાધનમ્ ।
 ઇદમેવાશિલક્રેશસફ્રેશક્ષયકારણમ્ ॥ ૧૪૨ ॥
 ઇતેષામેકમપ્યર્હંશાસ્ત્રામુચારયન્નયૈઃ ।
 મુચ્યતે કિં પુનઃ સર્વાણ્યર્થજ્ઞસ્તુ જિનાયતે ॥ ૧૪૩ ॥
 ॥ ઇતિ જિનસહસ્રનામસ્તવનં સમાપ્તમ્ ॥

15

પરિચય

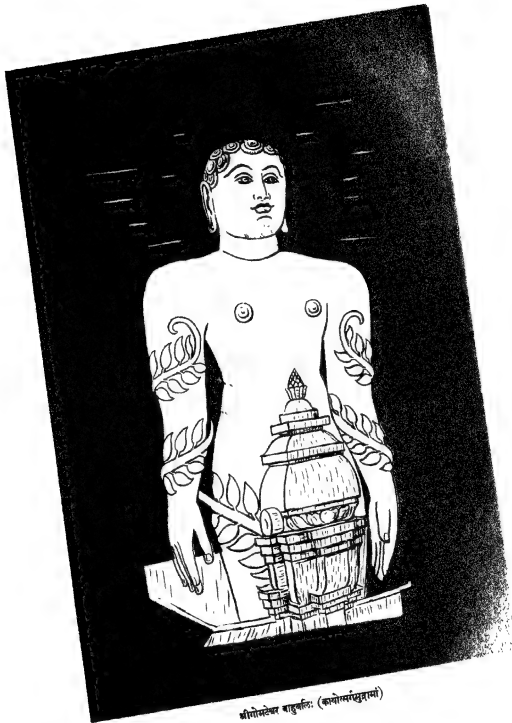
દિગમ્બર સંપ્રદાયના શ્રેષ્ઠ વિદ્વાન્ પં. આશાધર કૃત પ્રસ્તુત ‘જિનસહસ્રનામ સ્તવન’ ભારતીય જ્ઞાનપીઠ કાશી તરફથી વિ. સં. ૨૦૧૦ માં પ્રકાશિત થયેલ છે. જેના આધારે અમોએ અહીં મૂલમાત્ર ઉદ્ધૃત કર્યું છે ।

પં. આશાધર વિક્રમની તેરમી શતાબ્દિમાં થયા છે । પં. નાથૂરામ પ્રેમી ‘જૈન સાહિત્ય ઔર इतिहास’ 20 નામક પોતાના પુસ્તકમાં લખે છે કે “શાયદ દિગમ્બર સમ્પ્રદાય મેં उनके बाद उन जैसा प्रतिभाशाली, प्रौढ ग्रन्थकर्ता और जैन धर्म का उद्योतक दूसरा नहीं हुआ ।...वे अपने समय के अद्वितीय विद्वान् थे ।” તેમણે ‘પ્રમેય રત્નાવલિ’, ‘ધર્મામૃત’ આદિ અનેક ગ્રન્થોની રચના કરી છે । અનેક વિદ્વાનો તેમની પાસે અધ્યયન કરતા હતા ।

25 ઉપરની વાતની સાક્ષિ પૂરતું તેમનું આ જિનસહસ્રનામ સ્તવન છે, જે તેમણે જિન, સર્વજ્ઞ, યજ્ઞાર્હ, તીર્થકૃત્, નાય, યોગી, નિર્વાણ, વ્રહ્મ, બુદ્ધ, અન્તકૃત્ શબ્દોથી શરૂ થતા દસ શતકોમાં વિભક્ત કર્યું છે । તેમાં શ્રી જિનેશ્વરનાં ૧૦૦૮ નામો ૧૪૩ છોકોમાં આવ્યા છે ।

આચાર્ય શ્રી જિનસેને મહાપુરાણના ૨૫ મા પર્વના ૯૯, છોકોમાં કહ્યું છે કે અરિહંત મગવાન ૧૦૦૮ લક્ષણોથી યુક્ત હોય છે, તેથી તેમની એક હજાર ને આઠ નામોથી સ્તુતિ કરવામાં આવે છે ।

श्रीगोमदेवर बाहुबलि: (कायोग्मरमुद्रामां)

[૭૫-૩૦]

યાકિનીમહત્તરાસૂનુ-ભવવિરહાઙ્ક-ભગવત્-શ્રીહરિભદ્રસૂરિકૃત- 'ષોડશકપ્રકરણ' સંદર્ભ:

અસ્મિન્ હૃદયસ્થે સતિ, હૃદયસ્થસ્તત્ત્વતો યુનીન્દ્ર ઇતિ ।

હૃદયસ્થિતે ચ તસ્મિન્, નિયમાત્સર્વાર્થસંસિદ્ધિઃ ॥ ૨ ॥ ૧૪ ॥

5

ચિન્તામણિઃ પરોઽસૌ, તેનૈવ ભવતિ સમરસાપત્તિઃ ।

સૈષેહ યોગિમાતા, નિર્વાણફલપ્રદા પ્રોક્તા ॥ ૨ ॥ ૧૫ ॥

× × × ×

અતદિહ ભાવયજ્ઞઃ, સદ્ગૃહિણો જન્મફલમિદં પરમમ્ ।

અમ્યુદયાવ્યુચ્છિત્યા, નિયમાદપર્વર્ણીજમિતિ ॥ ૬ ॥ ૧૪ ॥

10

× × × ×

અનુવાદ

આ જિન પ્રવચન જ્યારે હૃદયમાં સ્વાધ્યાયાદિ દ્વારા પ્રતિષ્ઠિત થાય છે ત્યારે પરમાર્થયી શ્રીજિનેશ્વર પરમાત્મા જ હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત થાય છે અને જ્યારે શ્રીજિનેશ્વર ભગવંત હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત થાય છે ત્યારે અવદ્યમેવ સર્વપ્રયોજનોની સિદ્ધિ થાય છે ॥ ૨-૧૪ ॥

15

સર્વ પ્રયોજનોની સિદ્ધિ થવાનું કારણ એ છે કે આ શ્રીજિનેશ્વર ભગવંત પરમ ચિન્તામણિ છે, તેઓ હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત થતાં તેમની સાથે ધ્યાતાની સમરસાપત્તિ થાય છે । આ સમરસાપત્તિ યોગીઓની માતા છે અને નિર્વાણફલની પ્રસાધક છે । [આત્મા જ્યારે સર્વજ્ઞના સ્વરૂપમાં ઉપયોગવાળો બને છે ત્યારે તેનો અન્યત્ર ઉપયોગ ન હોવાથી તે સ્વયં સર્વજ્ઞરૂપ થાય છે । નયવિશેષ એમ માને છે કે જે જે વસ્તુના ઉપયોગમાં આત્મા વર્તે છે તે તે વસ્તુના સ્વરૂપને તે ધારણ કરે છે. જેમ નિર્મલ સ્ફટિકમણિમાં ઉપાધિ (જેનું મણિમાં 20 પ્રતિબિમ્બ પડે તે વસ્તુ) પ્રતિબિમ્બિત દેખાય છે અને તે મણિ ઉપાધિના વર્ણાદિને ધારણ કરે છે, તેમ નિર્મલ આત્મા પણ ધ્યાન વડે પરમાત્મરૂપતાને ધારણ કરે છે । એ જ સમાપત્તિ । અથવા ધ્યાતા, ધ્યાન અને ધ્યેયની એકતા પણ સમાપત્તિ કહેવાય છે.] ॥ ૨-૧૫ ॥

× × × ×

આ જિનભવનનું કારણનું તે સદ્ગૃહસ્થની ભાવપૂજા છે, આ જન્મનું પરમફલ છે । અને અનુક્રમે 25 અવિચ્છિન્ન રીતે સ્વર્ગાદિ સુલોને આપીને અંતે મોક્ષને આપનારું છે ॥ ૬-૧૪ ॥

× × × ×

મુક્ત્યાદૌ તત્ત્વેન, પ્રતિષ્ઠિતાયા ન દેવતાયાસ્તુ ।

સ્થાપ્યે ન ચ મુલ્યેયં, તદધિષ્ઠાનાદ્યભાવેન ॥ ૮ ॥ ૬ ॥

भवति च खलु प्रतिष्ठा, निजभावस्यैव देवतोद्देशात् ।

स्वात्मन्येव परं यत्, स्थापनमिह वचननीत्योचैः ॥ ८ ॥ ४ ॥

5

न्याससमये तु सम्यक्, सिद्धानुस्मरणपूर्वકમસંગમ્ ।

સિદ્ધૌ તત્ સ્થાપનમિવ, કર્તવ્યં સ્થાપનં મનસા ॥ ૮ ॥ ૧૨ ॥

बीजमिदं परमं यत्, परमाया एव समरसापत्तेः ।

સ્થાપ્યેન તદપિ મુલ્યા, હન્તૈર્પૈવેતિ વિજ્ઞેયા ॥ ૮ ॥ ૫ ॥

- મુક્તિમાં રહેલા એવા શ્રીઋપભાદિ પરમાત્માની મુલ્ય પ્રતિષ્ઠા જિનચિંત્તમાં થવી શક્ય નથી, 10 કારણ કે તે બહુ દૂર છે અને મંત્રાદિ સંસ્કારોથી તેમનું મૂર્તિમાં અધિષ્ઠાન કે સંનિધાન સંભવિત નથી । એવી જ રીતે સાંસારિકા હન્દ્રાદિ દેવતાઓની પણ પ્રતિષ્ઠા મુલ્ય નથી કારણ કે મંત્રાદિવડે તે દેવતા મૂર્તિમાં આવે જ એવો નિયમ નથી (આવે અથવા ન પણ આવે) ॥ ૮-૬ ॥

- તેથી અહીં તે પ્રતિષ્ઠા મુલ્ય દેવતાને ઉદ્દેશીને કરેલા પ્રતિષ્ઠા કરાવનારના પોતાના ભાવની જ 15 સમજવી । અહીં (પ્રતિષ્ઠાના વિષયમાં) ‘મુક્તિમાં રહેલા શ્રીઋપભાદિ પરમાત્મા તે જ હું છું,’ એવો ભાવ આત્મામાં ઉત્પન્ન થવો જોઈએ । આ તાત્ત્વિક પ્રતિષ્ઠા થઈ । પછી એ ભાવનો (વાહ્ય) જિનચિંત્તાદિમાં ઉપચાર કરવામાં આવે છે । આ વાહ્ય પ્રતિષ્ઠા થઈ । અહીં વાહ્ય પ્રતિષ્ઠા વચ્ચે ‘તે (પરમાત્મ વિષયક ભાવ) જ આ (ચિંત્ત) છે,’ એવો ‘ભાવોપચાર’ હોય છે ॥ ૮-૪ ॥

- ચિંત્તમાં ‘ૐ નમઃ ઋષભાય’ વગેરે મંત્રોનો ન્યાસ કરવાનો હોય છે । તે પૂર્વે પરમપદે રહેલા 20 એવા શ્રીસિદ્ધ પરમાત્માનું સારી રીતે સ્મરણ કરવું જોઈએ । એ વચ્ચે શારીરિક અને માનસિક સંગનો ત્યાગ કરીને કેવલજ્ઞાનાદિ ગુણો વડે સહિત શ્રીસિદ્ધ પરમાત્મા સિદ્ધશિલા પર જેવી રીતે રહેલા છે, તેથી જ રીતે પોતાના મનમાં લાવીને મનના શુભવ્યાપાર વડે ભાવરૂપે ચિંત્તમાં સ્થાપવા જોઈએ । એ રીતે શ્રીસિદ્ધસ્મરણરૂપ જે પોતાનો ભાવ તેની જ અહીં પ્રતિષ્ઠા છે । તાત્પર્ય કે ચિંત્તમાં પોતાના ભાવ દ્વારા શ્રીસિદ્ધપરમાત્માના ગુણોનો આરોપ કરવામાં આવે છે, તેથી તે ચિંત્તને જોતાં જ જોનારને ‘આ મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠિત છે’ એવો સ્વાલ આવતાં સર્વ ગુણો વડે ‘તે (સિદ્ધ) જ હું છું’ એ પ્રકારે પોતાના આત્મામાં પરમાત્માનું સ્થાપન થાય છે ॥ ૮-૧૨ ॥ 25 આવી જે નિજભાવની પ્રતિષ્ઠા તે સ્થાપ્ય-શ્રી સર્વજ્ઞ પરમાત્મા સાથેની પરમ સમરસાપત્તિનું બીજ છે । એ જ પ્રધાન પ્રતિષ્ઠા છે ॥ ૮-૫ ॥

- * સૂક્ષ્મ દષ્ટિએ વિચારતા એમુ લાગે છે કે-આ ભાવોપચારના પ્રમાણથી જ દર્શન કરવા આવનાર બુદ્ધિમાન ૩૦ પુરુષના ભાવનો પ્રતિષ્ઠાપકના એ ભાવની સાથે અભેદ ઉત્પન્ન થાય છે, તેથી તેના (દર્શન કરનારના) હૃદયમાં પણ ચિંત્તને જોતાં “તે (પરમાત્મા) જ આ (ચિંત્ત) છે” એવો ભાવ જાગે છે અને અંતે એ ભાવના પ્રમાણે “તે (પરમાત્મા) જ હું છું” એવો ભાવ તેના આત્મામાં ઉત્પન્ન થાય છે । એ રીતે તે પણ પરમાત્માની સાથે સમરસાપત્તિ અનુભવે છે અને અતિવ્યત્ત લામ તે મેઝલે છે । પ્રતિષ્ઠાપકને પ્રથમ વાહ્યાલંબન વિના સિદ્ધભાવને આત્મામાં સ્થાપવો પડે છે, જ્યારે દર્શન કરનારને પ્રતિષ્ઠિત જિનચિંત્તા આલંબનથી એ ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે, એ અહીં વિશેષ સમજવો ।

માવરસેન્દ્રાતુ તતો, મહોદયાઝીવતાસ્વ(મ્)રૂપસ્ય ।
કાલેન ભવતિ પરમાડપ્રતિવદ્ધા સિદ્ધકાચ્ચન્તા ॥ ૮ ॥ ૮ ॥

× × × ×

સ્નાનવિલેપનસુગન્ધિપુષ્પધૂપાદિભિઃ શુભૈઃ કાન્તમ્ ।
વિભવાનુસારતો યત્, કાલે નિયતં વિધાનેન ॥ ૯ ॥ ૧ ॥
અનુપકૃતપરહિતરતઃ, શિવદક્ષિદશેષપૂજિતો ભગવાન્ ।
પૂજ્યો હિતકામાનામિતિ ભક્ત્યા પૂજનં પૂજા ॥ ૯ ॥ ૨ ॥
ઇતિ જિનપૂજાં ધન્યઃ, શૃષ્ણન્ કુર્વંસ્તદોચિતાં નિયમાત્ ।
ભવવિરહકારણં સ્ખલુ, સદનુષ્ઠાનં દ્રુતં લભતે ॥ ૯ ॥ ૧૬ ॥

5

× × × ×

10

સાલમ્બનો નિરાલમ્બતથ્થ, યોગઃ પરો દ્વિધા જ્ઞેયઃ ।
જિનરૂપધ્યાનં સ્વલ્વાધસ્તત્ત્વગસ્ત્વપરઃ ॥ ૧૪ ॥ ૧ ॥
અષ્ટપૃથગ્જનચિત્તત્યાગાઘોગિકુલચિત્તયોગેન ।
જિનરૂપં ધ્યાતવ્યં, યોગવિધાવન્યથા દોષઃ ॥ ૧૪-૨ ॥

× × × ×

15

આવો ભાવ ('સર્વે ગુણૈઃ સ એવાહમ્' વગેરે ભાવ) તે પરમ રસેન્દ્ર (પારો-પારસમણ) છે । એના વડે અનુક્રમે જીવરૂપ તામ્ર શ્રેષ્ઠ એવી સિદ્ધરૂપી કાચનતાને પામે છે. ॥ ૮-૮ ॥

× × × ×

મુમુક્ષુઓ, સ્નાત્ર, વિલેપન, સુગન્ધિપુષ્પ, ધૂપ વગેરે વડે કરીને પોતાના વૈભવ, નિયતકાળે, આગમોકરીતે, ભક્તિભાવપૂર્વક-નિષ્કારણ વત્સલ, મોક્ષને આપનાર કલ્યાણના અમિલાપીઓને પૂજ્ય અને 20 દેવેન્દ્રોયી પૂજાએલા શ્રીતીર્થંકર પરમાત્માના વિંબની પૂજા કરવી જોઈએ. ॥ ૯-૧/૨ ॥

અહીં કહેલી જિનપૂજાને સાંભળીને જે ધન્ય પુરુષ શાશ્વત રીતે સર્વ ઔચિત્ય સહિત શ્રીજિનેશ્વર ભગવંતની પૂજા કરે છે તે સંસારના ઉચ્છેદક એવા સદનુષ્ઠાનને શીઘ્રતઃ નિયમા પામે છે ॥ ૯-૧૬ ॥

× × × ×

યોગ સાલમ્બન અને નિરાલમ્બન એ બે પ્રકારનો છે । સમવસરણમાં વિરાજમાન એવા શ્રીજિનેશ્વર 25 પરમાત્માનું ધ્યાન તે સાલંબન યોગ છે, સુક્તિગત પરમાત્માના સ્વરૂપનું ધ્યાન તે નિરાલંબન યોગ છે । આ સુક્તિગત રૂપ તે સિદ્ધાત્માના જીવપ્રવેશોના સંઘાતરૂપ છે અને કેવલજ્ઞાન વગેરે તેનો સ્વભાવ છે ॥ ૧૪-૧ ॥

સામાન્ય માણસોનું ચિત્ત સ્તેદાદિ* આઠ દોષોયી સહિત હોય છે । એવા ચિત્તનો ત્યાગ કરીને યોગી સદૃશ નિર્મલ ચિત્તવડે યોગ ક્રિયા સમયે શ્રીજિનરૂપનું ધ્યાન કરવું । એથી ક્ષીજી રીતે (ચિત્તના દોષો સહિત) કરાતું ધ્યાન તે દોષરૂપ છે ॥ ૧૪-૨ ॥

× × × ×

30

દત્તદોષવિમુક્તં, શાન્તોદાતાદિભાવસંયુક્તમ્ ।
 સતતં પરાર્થનિયતં, સંકેશવિવર્જિતં ચૈવ ॥ ૧૪-૧૨ ॥
 સુસ્વપ્નદર્શનપરં, સમુદ્રસદ્ગુણગૌધમત્યન્તમ્ ।
 કલ્પતલ્લીજકલ્પં, શુભોદયં યોગિનાં ચિત્તમ્ ॥ ૧૪-૧૩ ॥

5

× × × ×

શુદ્ધે વિવિક્તે દેશે, સમ્યક્-સંયમિતકાપયોગસ્ય ।
 કાપોત્સર્ગેણ દટં, યદ્વા પર્યક્લ્બન્ધેન ॥ ૧૪-૧૫ ॥
 સાધ્વાગમાનુસારાચ્છેતો વિન્યસ્ય ભગવતિ વિશુદ્ધમ્ ।
 સ્પશ્વિધાત્તિસિદ્ધયોગિસંસ્મરણયોગેન ॥ ૧૪-૧૬ ॥

10

× × × ×

સર્વજગદ્વિતમનુપમમતિશયસન્દોહમૃદ્ધિસંયુક્તમ્ ।
 ધ્યેયં જિનેન્દ્રરૂપં, સદસિ ગદત્તત્પરં ચૈવ ॥ ૧૫-૧ ॥
 સિંહાસનોપવિટં, છત્રત્રયકલ્પપાદપસ્યાધઃ ।
 સત્ચાર્થસંપ્રવૃત્તં, દેશનયા કાન્તમત્યન્તમ્ ॥ ૧૫-૨ ॥

15

યોગીઓનું ચિત્ત હેદાદિ આઠ દોષોથી રહિત, શાન્ત, ઉદાત્ત (ઉદાર, ગંભીર, ધીર) વગેરે
 ભાવવાળું, સતત પરોપકારમાં નિરત, સંકેશથી રહિત, શ્વેત તથા સુગન્ધિ પુષ્પ, વલ્લ, છત્ર, ચામર વગેરેના
 શુભ સ્વપ્ન જેને આવે છે એવું, પ્રવર્ધમાન અનેક ગુણોવાળું, કલ્પવૃક્ષના બીજ સદૃશ અને શુભ ઉદયવાળું
 હોય છે ॥ ૧૪-૧૨/૧૩ ॥

× × × ×

20

પવિત્ર એકાન્ત પ્રદેશમાં પ્રથમ કાયાની ચેષ્ટાઓને સારી રીતે નિયંત્રિત કરવી । પછી
 કાપોત્સર્ગમુદ્રા અથવા પર્યક્લ્બાસનમાં સ્થિર થવું । પછી તત્ત્વજ્ઞાનના સંસ્કાર વહે જેઓએ ધ્યાનમાં રહીને
 આત્મસ્વરૂપને પ્રાપ્ત કર્યું છે, એવા સિદ્ધયોગી પુરુષોનું સ્મરણ કરવું । પછી આગમોક્ત રીતે સમ્યક્ પ્રકારે
 પરમાત્મામાં વિશુદ્ધ ચિત્તને સ્થાપવું । પછી શ્રીજિનરૂપનું ધ્યાન કરવું । એ રીતે ધ્યાન શીઘ્રતઃ સિદ્ધ
 થાય છે ॥ ૧૪-૧૫/૧૬ ॥

25

× × × ×

તે સાલંબન ધ્યાન આ રીતે કરવું :—

સર્વ પ્રાણીઓને હિતકર, જેના શરીરાદિના સૌન્દર્યને કોઈ ઉપમા નથી એવા અનુપમ, અનેક
 અતિશયોથી સમ્પન્ન, આમર્ષીષધિ વગેરે નાના પ્રકારની લબ્ધિઓથી સહિત, સમવસરણમાં સાતિશય
 વાળીવહે દેશના આપતા, દેવનિર્મિત સિંહાસન પર વિરાજમાન, છત્રત્રય અને કલ્પવૃક્ષ નીચે રહેલા,
 30 દેશના દ્વારા સર્વ સત્ત્વોના પરમ અર્થ-મોક્ષ માટે પ્રવૃત્ત, અત્યન્ત મનોહર, શારીરિક અને માનસિક

આધીનાં પરમૌષધમન્યાહતમશિલસમ્પદાં વીજમ્ ।
 ચક્રાદિલક્ષણયુતં, સર્વોત્તમપુખ્યનિર્માણમ્ ॥ ૧૫-૩ ॥
 નિર્વાણસાધનં ધ્રુવિ, મન્યાનામધ્યમતુલમાહાત્મ્યમ્ ।
 સુરસિદ્ધયોગિવન્દ્યં, વરેણ્યશબ્દામિષેયં ચ ॥ ૧૫-૪ ॥

તનુકરણાદિવિરહિતં, તત્ત્વાચિન્ત્યગુણસમૃદ્ધયં ઘ્રસ્મમ્ ।
 ત્રૈલોક્યમસ્તકસ્થં, નિષ્કૃતજન્માદિસહ્કલેશમ્ ॥ ૧૫-૧૩ ॥

5

જ્યોતિઃ પરં પરસ્તાત્તમસો યદ્વીયતે મહામુનિભિઃ ।
 આદિત્યવર્ણમમલં, બ્રહ્માદૈરક્ષરં બ્રહ્મ ॥ ૧૫-૧૪ ॥

નિત્યં પ્રકૃતિવિયુક્તં, લોકાલોકાવલોકનાભોગમ્ ।
 સ્તિમિતતરન્ગોદધિસમમર્વર્ણમસ્પર્શમગુરુલ્લુ ॥ ૧૫-૧૫ ॥

10

સર્વાધારહિતં, પરમાનન્દસુખસક્તતમસક્કમ્ ।
 નિઃશેષકલાતીતં, સદાશિવાધાદિપદવાચ્યમ્ ॥ ૧૫-૧૬ ॥

× × × ×

પીઠાઓનું પરમ ઔષધ, સર્વ સંપત્તિઓનું અનુપહત-અવન્ધ્ય વીજ, ચક્રાદિ લક્ષણોથી યુક્ત, સર્વોત્તમ પુણ્યના પરમાણુઓથી બનેલા, પૃથ્વી પર મળ્યોને માટે નિર્વાણનું પરમ સાધન, અસાધારણ માહાત્મ્યવાળા, 15 દેશો અને સિદ્ધયોગિઓ (વિદ્યામંત્રાદિસિદ્ધો) ને પણ વંદનીય અને ‘વરેણ્ય’ શબ્દ વહે વાચ્ય એવા શ્રીજિનેન્દ્ર-રૂપનું ધ્યાન કરવું (૧ સાલંબન યોગ છે) ॥ ૧૫-૧/૪ ॥

શ્રીસિદ્ધરૂપનું નિરાલંબન ધ્યાન આ રીતે છે :—તે સિદ્ધરૂપ-શરીર, इन्द्रियो અને મન વિનાનું, અચિન્ત્ય એવા કેવલજ્ઞાનાદિ ગુણોવાળું, કેવલજ્ઞાન વિના સમ્પૂર્ણ રીતે ન જાણી શકાય એવું, ત્રણે લોકના મસ્તકરૂપ સિદ્ધશિલા પર વિરાજમાન, જન્મ-જરાદિ સંશ્લેષોથી રહિત, જ્ઞાનસંપન્ન એવા બ્રહ્માદિ મહામુનિઓ 20 જેને પરંજ્યોતિ, અન્ધકારથી પર-અસ્પૃષ્ઠ, આદિત્યવર્ણ કહે છે એવું અત્યન્ત નિર્મલ, અક્ષર, બ્રહ્મ, નિત્ય, જ્ઞાનાવરણીયાદિ કર્મપ્રકૃતિથી રહિત, લોકાલોકના અવલોકનના ઉપયોગવાળું, નિસ્તરન્ગ-પ્રશાન્ત મહાસાગર સદૃશ, અવર્ણ, અસ્પર્શ, અગુરુલ્લુ, અમૂર્ત, સર્વ વાધાઓથી રહિત, પરમાનંદવાળા સુખથી યુક્ત, અસંગ, સર્વેકલાઓ (તથામન્યવ, અસિદ્ધત્વ, વગેરે સંસારિ-જીવ-સ્વભાવો) થી રહિત અને ‘સદાશિવ’ વગેરે પદોવડે વાચ્ય છે ॥ ૧૫-૧૩/૧૬ ॥

25

× × × ×

૧ ટીકા :—પરમ આનન્દો યસ્મિન્ બુલે, તેન સંગતય્ ।

एतद् दृष्ट्वा तत्त्वं, परममननैव समरसापत्तिः ।

सञ्जायतेऽस्य परमा, परमानन्द इति यामाहुः ॥ १६-१ ॥

સૈષાડવિધારહિતાઞ્વસ્થા પરમાત્મશબ્દવાચ્યેતિ ।

एषैव च विज्ञेया, रागादिविवर्जिता तथता ॥ १६-२ ॥

વૈશેષિકગુણરહિતઃ, પુરુષોઽસ્યામેવ ભવતિ તત્ત્વેન ।

विध्यातदीपकल्पस्य, हन्त जात्यन्तराप्राप्तेः ॥ १६-३ ॥

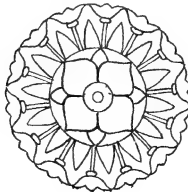
एवं पशुत्वविगमो, दुःखान्तो भूतविगम इत्यादि ।

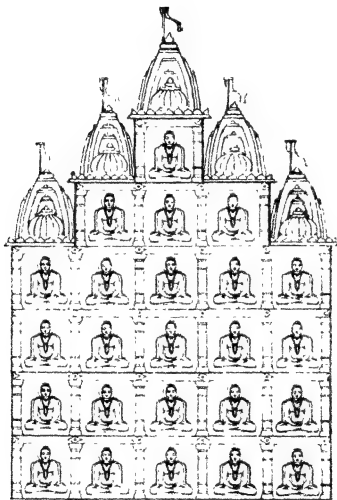
અન્યદપિ તન્ત્રસિદ્ધં, સર્વમવસ્થાન્તરેઽજૈવ ॥ ૧૬-૪ ॥

- एवा (उपर कहेल) परम तत्त्वेने जोईने अयोगी केवलीने ए परम तत्त्व (सिद्धरूप) नी साथे
 10 परम समरसापत्ति थाय छे । आ समरसापत्तिने वेदान्तिओ 'परमानन्द' कहे छे । परमात्म शब्दयी
 वाच्य ए पर तत्त्वेने केटलाक 'अविधारहित अवस्था' कहे छे । केटलाक एने रागादिरहित तथता
 (तथ्य - सत्यरूप) कहे छे । वैशेषिक दर्शनवाळाओ एने वैशेषिक गुण रहित पुरुष कहे छे । बौद्धो एने
 विध्यातदीप-निर्वाण कहे छे । पशुत्वविगम, दुःखान्त, भूतविगम वगैरे अनेक शब्दो बडे ते ते तन्त्रोमा
 ते कहेवाय छे । आ बधा नामोतो परमार्थ आत्माने परिणामि नित्य मान्या विना घटनो नयी, तेयी
 15 एकान्त मतोमा ते नामो नाममात्र ज रहे छे ॥ १६-१/४ ॥

પરિચય

- श्री 'पोडशक प्रकरण'ना कर्ता श्रीहरिभद्रमूरिनो सक्षित परिचय प्रस्तुत प्रयत्ना प्राकृत विभागना
 'संज्ञोष प्रकरण संदर्भ' (वि. न. ३२) मां आपेल छे । 'पोडशक प्रकरण' मां जुदा जुदा सोळ
 विषयो पर गंभीर विचारणा छे । तेमायी श्रीअरिहंत परमात्मा विषयक समरसापत्ति, भावप्रतिष्ठा,
 20 पूजा, सालंबन-निरालंबन योग, योगिचित्त, ध्येयनु स्वरूप, वगैरेने दर्शाना ओकोने तारकीने
 अनुवाद सहित अहीं रज्ज करेल छे ।

श्रीचतुर्विंशतित्रिनम्यपटः

[૭૬-૩૧ (અ)]

શ્રીજયતિલકસૂરિવિરચિત- શ્રીહરિવિક્રમચરિતાન્તર્ગતસંદર્ભઃ

શ્રીતીર્થાય નમસ્તસ્મૈ, પંચશાસ્ત્રશ્રિયે સદા ।	
પંચૈતે વિતતા યસ્ય, શાસ્ત્રાઃ શ્રીપરમેષ્ઠિનઃ ॥ ૧ ॥	5
અર્હતસ્તે જયન્ત્યત્ર, નિઃસ્નેહાઃ રત્નદીપકાઃ ।	
સ્પર્ધાં કરોત્યલોકેન, યેષાં જ્ઞાનમયં મહઃ ॥ ૨ ॥	
સિદ્ધેભ્યોઽપિ નમસ્તેભ્યો, મુક્તેભ્યો કર્મકન્ઢલૈઃ ।	
મૂઢિં ચૂડામણીયન્તે, લોકપુંસઃ સદૈવ હિ ॥ ૩ ॥	
શિવંગતેષુ સાર્વેષુ, શાસનં ધારયન્તિ યે ।	10
પંચધાચારધારિભ્ય, આચાર્યેભ્યો નમઃ સદા ॥ ૪ ॥	
ઉપાધ્યાયા જયન્ત્યત્ર, દ્વત્રાર્થજલરાશયઃ ।	
ગૃહીત્વા (ચ) જલં યેભ્યો, ઘના વર્ષન્તિ સાધવઃ ॥ ૫ ॥	
મૂલોત્તરગુણૈઃ શુદ્ધં, ચારિત્રં પાલયન્તિ યે ।	
સર્વેભ્યોઽપિ ત્રિધા તેભ્યઃ, સાધુભ્યો ભુવને નમઃ ॥ ૬ ॥	15

અનુવાદ

જેનાં આ પાંચ પરમેષ્ઠિ ભગવંતો પાંચ વિશાલ શાસ્ત્રાઓ છે એવા તે જગપ્રસિદ્ધ શ્રીતીર્થને હું મનિજ્ઞાનાદિ પાંચ શાસ્ત્રાઓવાળી જ્ઞાનલક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ માટે સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૧ ॥

તેલ વિનાના રત્નદીપ જેવા તે (વીતરાગ) અરિહંતો આ વિશ્વમાં સદા જય પામે છે કે જેમનો જ્ઞાનમય પ્રકાશ અલોકાકાશ સાથે સ્પર્ધા કરે છે (તાત્પર્ય કે તે જ્ઞાનપ્રકાશ અલોકાકાશને પળ પ્રતિક્ષણ 20 પોતાનો વિષય બનાવે છે) ॥ ૨ ॥

તે સિદ્ધોને પળ સર્વદા નમસ્કાર હો કે જેઓ કર્મમલથી મુક્ત છે અને જેઓ લોકરૂપ મહાપુરુષના મસ્તક ઉપર સર્વદા ચૂડામણિની જેમ શોભી રહ્યા છે ॥ ૩ ॥

શ્રીતીર્થકર ભગવંતોના નિર્વાણ પછી જેઓ શ્રી જિનશાસનને ધારણ^૧ કરે છે, તે પાંચ પ્રકારના આચારને ધારણ કરનારા શ્રી આચાર્ય ભગવંતોને સર્વદા નમસ્કાર હો ॥ ૪ ॥

સુત્રાર્થરૂપજલના મહાસાગર એવા તે ઉપાધ્યાય ભગવંતો પળ આ લોકમાં જય પામે છે કે જેમની પાસેથી સાધુરૂપ વાદઢાંઓ જલ પ્રહણ કરીને વરસે છે—લોકમાં શ્રી જિનવાણીરૂપ જલની સદા વર્ષા કરે છે ॥ ૫ ॥

જેઓ મૂલ અને ઉત્તર ગુણોથી શુદ્ધ ચારિત્રને પાઢે છે, લોકમાં રહેલા તે સર્વ સાધુ ભગવંતોને હું ત્રિકરણશુદ્ધ નમસ્કાર કરું છું ॥ ૬ ॥

પરિચય

પ્રન્યક્તા શ્રી જયતિલકસૂરિજીના વિષયમાં ખાસ માહિતી ઉપલબ્ધ નથી। તેઓ આગમિક ગચ્છના હતા। શ્રીચારિત્રપ્રમસૂરિજીના શિષ્ય હતા। શ્રી અમરકીર્તિ ગણીના બન્ધુ હતા। મુનિશ્રી જિનેન્દ્ર પ્રમુખ તેમના શિષ્યો હતા। પ્રન્યક્તા વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોશ, સાહિત્ય, અલંકાર, તર્ક, આગમ વગેરે અનેક વિષયોના પારગામી હતા, એ હકીકત તો સ્વયં પ્રન્ય જ કહી આપે છે। તેઓ રચેલો ‘મલયસુંદરીચરિત્ર’ પ્રન્ય પળ ચરિત્રની દૃષ્ટિ સુંદર અને મનોહર છે।

‘શ્રી હરિવિક્રમચરિત્ર’ની પ્રથમ આવૃત્તિ સં. ૧૯૭૨ માં જામનગરના પં. શ્રી હીરાલલ હંસરાજે બદ્ધ પાઠી હતી। તે પછી સં. ૧૯૧૧ માં શા. મળિલાલ દેવચંદ, મહેસાણા તરફથી પ્રસ્તુત પ્રથમ પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો હતો। એ પ્રન્યમાંથી પ્રસ્તુત સંદર્ભ અહીં અનુવાદ સહિત આપેલ છે।

10

[૭૬-૩૧ (બ)]

શ્રી નવતત્ત્વસંવેદનાન્તર્ગતસંદર્ભ:

અહં યત્પ્રાણિભિઃ પુણ્યૈરુપાયૈરુપચ્યતે।

તસ્મૈ કલ્યાણકન્દાય, સ્વાનન્દાય નમો નમઃ ॥ ૧ ॥

વ્યાખ્યા — અર્હમિતિ અર્હ યોગ્યં યદ્વા પૂજ્યં અથવા પરમમન્ત્રાક્ષરબીજં નાદચિન્દુકલાઝ્યોતિઃકલિન, 15 યદિ વા (યદ્વા) અકારાદિહકારપર્યન્ત વાચ્ય આહોસ્વિદ્ અર્હમિત્યક્ષરસ્ય પશ્ચપરમેષ્ઠિવાચકત્વેન અર્હદાદિરૂપ યન્પરમતત્ત્વં પ્રાણિભિઃ પુણ્યૈઃ પવિત્રૈઃ પુણ્યહેતુત્વેન વા પુણ્યરૂપાયૈરુપાસના[દિ]ભિઃ કારણરૂપચ્યતે તસ્મૈ પરમતત્ત્વાય કલ્યાણકન્દાય શ્રેયઃપ્રભવાય સ્વાનન્દાય નમો નમઃ ઇતિ સમ્બન્ધઃ ॥ ૧ ॥

અનુવાદ

પ્રાણિઓવડે (શ્રી જિનત્રિવાદિ) પવિત્ર ઉપાયોવડે જે ની ઉપાસના કરાય છે તે મોક્ષના ઉદ્ગમ 20 સ્થાનભૂત અને પરમાનંદમય એવા અર્હ ને પુનઃ પુનઃ નમસ્કાર કરે છે ॥ ૧ ॥

પરિચય

નવતત્ત્વસંવેદન પ્રકરણમાંથી ‘નમસ્કાર સ્વાધ્યાય’ ને ઉપયોગી પ્રસ્તુત શ્લોક, ટીકા અને અનુવાદ સહિત અહીં પ્રગટ કરેલ છે।

[७७-३२]

श्रीसिद्धसेनदिवाकरविरचितः शक्रस्तवः

ॐ नमोऽर्हते भगवते परमात्मने परमज्योतिषे परमपरमेष्ठिने परमबेधसे परमयोगिने परमेश्वराय तमसःपरस्तात् सदोदितादित्यवर्णाय समूलोन्मूलितानादिसकलक्लेशाय ॥ १ ॥ 5

ॐ नमोऽर्हते भूर्भुवःस्वस्वामीनाथमौलिमन्दारमालाचिंतकमाय सकलपुरुषार्थयोनि-
निरवधविद्याप्रवर्तनैकवीराय नमःस्वस्तिस्वधास्वाहावषडर्थैकान्तशान्तमूर्त्ये भवद्भाविभूतमावाव-
भासिने कालपाशनाशिने सत्त्वरजस्तमोगुणातीताय अनन्तगुणाय बाहुमनोज्ञोच्चरचरित्राय पवित्राय
करणकारणाय तरणतारणाय सात्त्विकदैवताय तात्त्विकजीविताय निर्ग्रन्थपरमब्रह्महृदयाय
योगीन्द्रप्राणनाथाय त्रिभुवनमव्यकुलनित्योत्सवाय विज्ञानानन्दपरब्रह्मैकात्म्यसात्म्यसमाधये 10
हरिहरहिरण्यगर्भादिदेवतापरिकलितस्वरूपाय सम्यक्भद्रेयाय सम्यग्ध्येयाय सम्यक्शरण्याय
सुसमाहितसम्यक्स्पृहणीयाय ॥ २ ॥

ॐ नमोऽर्हते भगवते आदिकराय तीर्थङ्कराय स्वयंसम्बुद्धाय पुरुषोत्तमाय पुरुषसिंहाय
पुरुषवरपुण्डरीकाय पुरुषवरगन्धहस्तिने लोकोत्तमाय लोकनाथाय लोकहिताय लोकप्रदीपाय
लोकप्रद्योतकारिणे अभयदाय दृष्टिदाय मुक्तिदाय मार्गदाय बोधिदाय जीवदाय शरणदाय धर्मदाय 15
धर्मदेशकाय धर्मनायकाय धर्मसारथये धर्मवरचातुरन्तचक्रवर्तिने व्यावृत्तच्छब्दने अप्रतिहत-
सम्यग्ज्ञानदर्शनसन्ने ॥ ३ ॥

ॐ नमोऽर्हते जिनाय जापकाय तीर्णाय तारकाय बुद्धाय बोधकाय मुक्ताय मोचकाय
त्रिकालविदे पारङ्गताय कर्मष्टकनिबुदनाय अधीश्वराय शम्भवे जगत्प्रभवे स्वयम्भुवे जिनेश्वराय
स्याद्वाद्वादिने सार्वाय सर्वज्ञाय सर्वदर्शिने सर्वतीर्थोपनिषदे सर्वपाषण्डमोचिने सर्वयज्ञफलार्त्तने 20
सर्वज्ञकलात्मने सर्वयोगरहस्याय केवलिने देवाधिदेवाय वीतरागाय ॥ ४ ॥

ॐ नमोऽर्हते परमात्मने परमाप्ताय परमकारुणिकाय सुगताय तथागताय महाहंसाय
हंसराजाय महासत्त्वाय महाशिवाय महाबोधाय महामैत्राय मुनिश्विताय विगतद्वन्द्वाय गुणाब्धये
लोकनाथाय जितमारबलाय ॥ ५ ॥

ॐ नमोऽर्हते सनातनाय उत्तमश्लोकाय मुकुन्दाय गोविन्दाय विष्णवे जिष्णवे अनन्ताय 25
अच्युताय श्रीपतये विश्वरूपाय हृषीकेशाय जगन्नाथाय भूर्भुवःस्वःसमुत्ताराय मानंजराय
कालंजराय ध्रुवाय अजाय अजेयाय अजराय अचलाय अव्ययाय विभवे अचिन्त्याय
असंख्येयाय आदिसंख्याय आदिकेशवाय आदिशिवाय महाब्रह्मणे परमशिवाय एकानेकानन्त-

स्वरूपिणे भावाभावविवर्जिताय अस्तिनास्तिद्वयातीताय पुण्यपापविरहिताय सुखदुःखविविक्ताय व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय अनादिमध्यनिधनाय नमोऽस्तु मुक्तीश्वराय मुक्तिस्वरूपाय ॥ ६ ॥

ॐ नमोऽर्हते निरातङ्काय निःसङ्गाय निःशङ्काय निर्मलाय निर्द्वन्द्वाय निस्तरङ्गाय निरूर्मये निरामयाय निष्कलङ्काय परमदैवताय सदाशिवाय महादेवाय शङ्कराय महेश्वराय
5 महाव्रतिने महायोगिने महात्मने पञ्चमुखाय मृत्युञ्जयाय अष्टमूर्त्ये भूतनाथाय जगदानन्दाय जगत्पितामहाय जगद्देवाधिदेवाय जगदीश्वराय जगदादिकन्दाय जगद्भास्वते जगत्कर्मसाक्षिणे जगच्चक्षुषे त्रयीतनवे अमृतकराय शीतकराय ज्योतिश्चक्रचक्रिणे महाज्योतिर्व्योतिताय महातमःपारं-
मुप्रतिष्ठिताय स्वयंकर्त्रे स्वयंहर्त्रे स्वयंपालकाय आत्मेश्वराय नमो विश्वात्मने ॥ ७ ॥

ॐ नमोऽर्हते सर्वदेवमयाय सर्वध्यानमयाय सर्वज्ञानमयाय सर्वतेजोमयाय सर्वमंत्रमयाय
10 सर्वरहस्यमयाय सर्वभावाभावाजीवाजीवेश्वराय अरहस्यरहस्याय अस्पृहस्पृहणीयाय अचिन्त्यचिन्तनीयाय अकामकामधेनवे असङ्कल्पितकल्पद्रुमाय अचिन्त्यचिन्तामणये चतुर्दशरज्ज्वात्मकजीव-
लोकचूडामणये चतुरशीतिलक्षजीवयोनिप्राणिनाथाय पुरुषार्थनाथाय परमार्थनाथाय अनाथनाथाय जीवनाथाय देवदानवमानवसिद्धसेनाधिनाथाय ॥ ८ ॥

ॐ नमोऽर्हते निरञ्जनाय अनन्तकल्याणनिकेतनकीर्तनाय सुगृहीतनामधेयाय
15 (महिमामयाय) धीरोदात्तधीरोद्धतधीरशान्तधीरललितपुरुषोत्तमपुण्यश्लोकशतसहस्रलक्षकोटिवन्दित-
पादारविन्दाय सर्वगताय ॥ ९ ॥

ॐ नमोऽर्हते सर्वसमर्थाय सर्वप्रदाय सर्वहिताय सर्वाधिनाथाय कस्मैचन क्षेत्राय पात्राय
तर्थाय पात्रनाय पवित्राय अनुत्तराय उत्तराय योगाचार्याय संप्रक्षालनाय प्रवराय आग्नेयाय वाचस्पतये माङ्गल्याय सर्वात्मनीनाय सर्वार्थाय अमृताय सदोदिताय ब्रह्मचारिणे तपिने दक्षिणीयाय
20 निर्विकाराय वज्रपभनाराचमूर्त्ये तच्चदर्शिने पारदर्शिने परमदर्शिने निरुपमज्ञानबलवीर्यतेजः-
शक्त्यैश्वर्यमयाय आदिपुरुषाय आदिपरमेष्ठिने आदिमहेशाय महाज्योतिःस(स्त)त्वाय महाचि-
धनेश्वराय महामोहसंहारिणे महासत्त्वाय महाज्ञामहेन्द्राय महाख्याय महाशान्ताय महायोगीन्द्राय
अयोगिने महामहीयसे महाहंसाय हंसराजाय महासिद्धाय शिवमचलमरुजमनन्तमक्षयमव्याबाध-
मपुनराश्रित महानन्दं महोदयं सर्वदुःखक्षयं कैवल्यं अमृतं निर्वाणमक्षरं परब्रह्म निःश्रेयसमपुनर्भवं
25 सिद्धिगतिनामधेयं स्थानं संप्राप्तवते चराचरं अवते नमोऽस्तु श्रीमहावीराय विजगत्स्वामिने श्रीवर्धमानाय ॥ १० ॥

ॐ नमोऽर्हते केवलिने परमयोगिने (भक्तिमार्गयोगिने) विशालशासनाय सर्वलब्धि-
सम्पन्नाय निर्विकल्पाय कल्पनातीताय कलाकलापकलिताय विस्फुरदुरुशुक्लप्यानाभिनिर्दग्धकर्म-
बीजाय प्राप्तान्तचतुष्टयाय सौम्याय शान्ताय मङ्गलवरदाय अष्टादशदोषरहिताय संसृतविश्व-
30 समीहिताय स्वाहा ॐ ह्रीं श्रीं अर्हं नमः ॥ ११ ॥

लोकोचमो निष्प्रतिमस्त्वमेव, त्वं शश्वतं मङ्गलमप्यधीश ! ।

त्वामेकमर्हन् ! शरणं प्रपद्ये, सिद्धिर्षिसिद्धर्ममयस्त्वमेव ॥ १ ॥

त्वं मे माता पिता नेता, देवो धर्मो गुरुः परः ।

प्राणाः स्वर्गोऽपवर्गश्च, सत्त्वं तत्त्वं गतिर्मतिः ॥ २ ॥

जिनो दाता जिनो भोक्ता, जिनः सर्वमिदं जगत् ।

5

जिनो जयति सर्वत्र, यो जिनः सोऽहमेव च ॥ ३ ॥

यत्किञ्चित् कुर्महे देव !, सदा सुकृतदुष्कृतम् ।

तन्मे निजपदस्थस्य, हुं क्षः' क्षपय त्वं जिन ! ॥ ४ ॥

गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं, गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।

सिद्धिः श्रयति मां येन, त्वत्प्रसादाच्चयि स्थितम् ॥ ५ ॥

10

इति श्रीवर्धमानजिननाममन्त्रस्तोत्रम् । प्रतिष्ठायां शान्तिकविधौ पठितं महासुखाय स्यात् ।

इति शक्रस्तवः ।

१ इतीमं पूर्वोक्तमिन्द्रस्तवैकादशमन्त्रराजोपनिषद्गर्भं अष्टमहासिद्धिप्रदं सर्वपाप-
निवारणं सर्वपुण्यकारणं सर्वदोषहरं सर्वगुणाकरं महाप्रभावं अनेकसम्यग्दृष्टिभद्रकदेवताशतसहस्र-
शुश्रूषितं भवान्तरकृतासंख्यपुण्यप्राप्यं सम्यग् जपतां पठतां गुणयतां शृण्वतां समनुप्रेक्षमाणानां, 15
भव्यजीवानां चराचरेऽपि (जीवलोके) सदस्तु तच्चास्ति यत् करतलप्रणयि न भवतीति । किं च—

२ इतीमं० पूर्वोक्तमिन्द्रस्तवैकादशमन्त्रराजोपनिषद्गर्भं इत्यादि यावत्सम्यग्गुणसमनु-
प्रेक्षमाणानां भव्यजीवानां भवनपतिव्यन्तर-ज्योतिष्क-वैमानिकवासिनो देवाः सदा प्रसीदन्ति ।
व्याधयो विलीयन्ते ।

३ इतीमं० भव्यजीवानां पृथिव्यप्तेजोवायुगगनानि भवन्त्यनुकूलानि ।

20

४ इतीमं० भव्यजीवानां सर्वसंपदां मूलं जायते जिनानुरागः ।

५ इतीमं० भव्यजीवानां साधवः सौमनस्येनानुग्रहपरा जायन्ते ।

६ इतीमं० भव्यजीवानां खलाः क्षीयन्ते ।

७ इतीमं० भव्यजीवानां जल-स्थल-गगनचराः क्रूरजन्तवोऽपि मैत्रीमया जायन्ते ।

८ इतीमं० भव्यजीवानां अधमवस्तूनापि उत्तमवस्तुभावं प्रयच्छन्ते ।

25

९ इतीमं० भव्यजीवानां धर्मार्थकामा गुणाभिरामा जायन्ते ।

૧૦. ઇતીમં. મન્યજીવાનાં દેહિક્યઃ સર્વા અપિ શુદ્ધગોત્રકલત્ર-પુત્ર-મિત્ર-ધન-ધાન્ય-જીવિત-યૌવન-રૂપાડ્સરોગ્ય-યશઃપુરસ્સરાઃ સર્વજનાનાં સંપદઃ પરમાગજીવિતશાલિન્યઃ સદુદકારીઃ સુસંમુખીભવન્તિ । કિં બહુના ?

૧૧. ઇતીમં. મન્યજીવાનાં આમુષ્મિક્યઃ સર્વમહિમાસ્વર્ગાપર્વગૃશ્રિયોઽપિ ક્રમેણ 5 યથેષ્ટં(ચ્છં) સ્વયં સ્વર્પવરણોત્સવસમુત્સુકા ભવન્તીતિ । સિદ્ધિઃ(દ્રઃ) શ્રેયઃ સમૃદ્ધયઃ ।

યથેન્દ્રેણ પ્રસન્નેન, સમાદિદ્યોર્હતાં સ્તવઃ ।

તથાઽયં સિદ્ધસેનેન, પ્રપેદે સંપદાં પદમ્ ॥ ૧ ॥

इति शक्रस्तवः ॥

પરિચય

10. શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સમા, માવનગર તરફથી પ્રકાશિત ‘શ્રી જિનસહસ્રનામ સ્તોત્ર’ નામક પુસ્તકમા અતે શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર કૃત ‘શક્રસ્તવ’ આપવામાં આવ્યું છે, એ પુસ્તકમાથી પ્રસ્તુત સંદર્ભ અહીં આપેલ છે ।

આ રચના અર્થની દૃષ્ટિ પરમ ગંભીર હોવાથી એનો અનુવાદ વિશેષ પ્રયત્ન માગે છે, અત્યારે કેવળ મૂલ જ અહીં પ્રગટ કરીએ છીએ, ભવિષ્યમા તેને અર્થ સહિત અલગ પુસ્તક તરીકે પ્રગટ કરવાની 15 માવના રાખીએ છીએ ।

શ્રી અરિહંત પરમાત્માનું સ્વરૂપ શબ્દોથી પર છે । શબ્દો તે રૂપને સંપૂર્ણરીતે વ્યક્ત કરી શકે તેમ નથી । પૂર્વના મહર્ષિઓએ તે રૂપને શબ્દોબ્ધે સમજાવવા માટે સ્તોત્રાદિરૂપે અનેક પ્રયાનો કર્યા છે । એ શબ્દોના આલંબન વડે એ મહાન્ રૂપની કાંઈક જ્ઞાંત્રી થાય છે । પછીનું સ્વરૂપ તો કેવળ અનુભવ વડે ગમ્ય છે । શબ્દરૂપે અરિહંતના સ્વરૂપને વ્યક્ત કરનારાં ભક્તિ પ્રધાન સ્તોત્રોમાં ‘શક્રસ્તવ’ નું સ્થાન 20 મોઝેર છે । પ્રથકારે તે દિવ્યરૂપને શબ્દોમાં લાવવાનો સર્વશ્રેષ્ઠ પ્રયત્ન કર્યો છે ।

આ સ્તોત્ર મંત્રરાજગર્ભિત છે । એના અગિઆર આલવા એ અગિઆર મંત્રો છે । એ સ્તોત્રના જપન, પઠન, ગુણન અને અનુપ્રેક્ષણનુ ફલ પળ પ્રન્થકારે વઢુ જ સુંદર રીતે બતાવ્યું છે ।

આ સ્તોત્ર અદ્ભુત છે, પ્રત્યેક મુમુક્ષુમાટે તે અત્યંત ઉપયોગી છે । એનું રહસ્ય અને એનાથી પ્રાપ્ત થતા લાભો એની આરાધનાથી વધુ સ્પષ્ટ થાય તેમ છે ।

25. અંતિમ શ્લોક ઉપરથી એમ લાગે છે કે ઇન્દ્રે પ્રસન્ન થઈને શ્રીસિદ્ધસેનસૂત્રિને આ સ્તોત્ર આપ્યું હશે । શ્રીસિદ્ધસેન દિવાકર પછીના સ્તોત્રકારોએ આ સ્તોત્રનું ઓછા વચ્ચા અંશે અનુકરણ કર્યું છે ।

કલિશાલસર્વજીવકૃત યોગશાસ્ત્રના વીજા શ્લોકની ટીકામાં આ સ્તોત્રના કેટલાંક વિશેષણો અનુબ્રુજ્ હંદમાં ગૂંથવામાં આવેલા છે ।

આચાર્યશ્રીપૂજ્યપાદવિરચિતઃ સિદ્ધમત્ત્યાદિસંગ્રહઃ

(સંગ્રહ)

સિદ્ધાનુદૂતકર્મપ્રકૃતિસમુદયાન્ સાધિતાત્મસ્વભાવાન્ ,
વન્દે સિદ્ધિપ્રસિદ્ધયૈ તદનુપમગુણપ્રગ્રહાકૃષ્ટિતુષ્ઠઃ ।

5

સિદ્ધિઃ સ્વાત્મોપલબ્ધિઃ પ્રગુણગુણગણો(ણા)ચ્છાદિ દોષાપહારા-
ઘોગ્યોપાદાનયુક્ત્યા દૃષદ્દ હ્ય યથા હેમભાવોપલબ્ધિઃ ॥ ૧ ॥

નાભાવઃ સિદ્ધિરિષ્ટા ન નિજગુણહતિસ્તત્ત્વપોમિર્ન યુક્તે-
રસ્ત્યાત્માનાદિવદ્દઃ સુકૃતજફલશુક્લ તત્ત્વપાન્મોક્ષમામી ।

અનુવાદ

10

જેમ મટ્ટી, ધમળ વગેરે યોગ્ય કારણોની યુક્તિપૂર્વક યોજના કરવાથી સુવર્ણપાષાણમાંથી મેલ દૂર થઈ જાય છે અને શુદ્ધ સુવર્ણની પ્રાપ્તિ થાય છે, તેમ આત્માના જ્ઞાનાદિક સર્વોચ્છ ગુણોના સમુદાયને આચ્છાદન કરનારા જ્ઞાનાવરણીયાદિ દોષોને ધ્યાનરૂપી અગ્નિવદે દૂર કરવાથી શુદ્ધ આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે, તે સિદ્ધિ કહેવાય છે । તે આત્મ-સિદ્ધિ જેમણે પ્રાપ્ત કરી છે— અથવા જેઓને તે શુદ્ધ આત્મ-સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થઈ છે અને જેઓ કર્મોની પ્રકૃતિના સમુદાયથી રહિત છે એવા સિદ્ધ મગવંતોને તેમના 15 અનુપમ ગુણરૂપ સર્વકલ્લના આકર્ષણથી તુષ્ઠ થયેલો હું શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપની સિદ્ધિ માટે વંદન કરું છું ॥ ૧ ॥

બૌદ્ધો મોક્ષનું સ્વરૂપ અભાવરૂપ માને છે । આ શ્લોકમાં એનું નિરસન કરતાં આચાર્ય કહે છે કે—મોક્ષનું સ્વરૂપ અભાવરૂપ નથી । કારણ કે એવો કોણ બુદ્ધિમાન પુરુષ હોય કે જે પોતાનો નાશ કરવા પ્રયત્ન કરે ?

20

વૈશેષિક દર્શનકાર કહે છે કે—બુદ્ધિ, સુખ, દુઃખ, ઇચ્છા, દેષ, પ્રયત્ન, ધર્મ, અધર્મ અને સંસ્કાર આ આત્માના વિશેષ ગુણો છે । ૫ ગુણોનો નાશ થઈ જવો તેનું નામ મોક્ષ છે । તેનું નિરસન કરતાં આચાર્ય કહે છે કે—મોક્ષનું સ્વરૂપ આત્માના ગુણોનો નાશ થવા રૂપ નથી । કારણ કે જો ૫મ માનવામાં આવે તો તેઓનું તપ અને વ્રતપાલન પળ નહીં ઘટી શકે । કારણ કે આત્મગુણોના નાશ માટે કોઈ તપ કે વ્રત પાલન કરતું નથી ।

25

ચાર્વાકો કહે છે કે આત્મા જેવી કોઈ चीज જ નથી । કેટલાક આત્માને માને છે પરન્તુ શૂન અને અવિષ્પત્કાલ સાથે તેનો સંબન્ધ માનતા નથી । તે વચેનું નિરસન કરતાં આચાર્ય કહે છે કે આત્મા છે અને તે અનાદિકાલથી ચાલ્યો આવે છે । અર્થાત્ અનાદિ કાલથી આત્મા કર્મોથી બંધાયેલો ચાલ્યો આવે છે ।

જ્ઞાતા દૃષ્ટા સ્વદેહપ્રતિરૂપસમાહારવિસ્તારધર્મ્યા,
ધ્રોવ્યોત્પત્તિવ્યયાત્મા સ્વગુણયુત ઇતો નાન્યથા સાધ્યસિદ્ધિઃ ॥ ૨ ॥

સ ત્વન્તર્બાહ્યેતુપ્રમથવિમલસર્વજ્ઞાનજ્ઞાનચર્યા,
સંપદ્વેતિપ્રધાતશ્વતદુરિતતયા, વ્યક્તિતાચિન્ત્ય સૌરઃ (હરઃ) ।

- 5 સાંક્ષ્ય દર્શનકાર માને છે કે આત્મા કર્મોનો કર્તા નથી । તેતું નિરસન કરતાં આચાર્ય કહે છે કે આત્મા સ્વયં જ પોતાના કર્મ કરે છે અને તેતું શુભાશુભ ફલ ભોગવે છે અને કર્મોનો સર્વથા નાશ કરી મોક્ષમાં જાય છે । તથા આ આત્મા જ્ઞાતા અને દૃષ્ટા છે—જ્ઞાનોપયોગ અને દર્શનોપયોગથી યુક્ત છે ।

- 10 સાંક્ષ્ય, મીમાંસા, વેદાન્ત અને યોગ મતવાળાઓ આત્માને સર્વ-વ્યાપક માને છે । તેનાં નિરસનમાં આચાર્ય કહે છે કે—આત્માનું પરિમાણ પોતાના શરીર પ્રમાણ જ હોય છે ।

સાંક્ષ્ય, મીમાંસક, વેદાન્તી અને વૈશેષિક આત્માને સર્વથા નિત્ય માને છે । બૌદ્ધો આત્માને ઉત્પાદ અને વિનાશમય માને છે । તેના નિરસનમાં આચાર્ય કહે છે કે આત્મા ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રોવ્ય સ્વરૂપ છે ।

- આત્મા પોતાના જ્ઞાનાદિ ગુણોથી યુક્ત છે । પોતાના ગુણોથી સુશોભિત હોવાના લીધે જ તેને પોતાના સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ અર્થાત્ મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે । એ રીતે પૂર્વોક્ત ગુણોવાળો આત્મા માનવામાં 15 આવે તો જ મોક્ષરૂપ સાધ્યની સિદ્ધિ થાય, અન્યથા નહિ ॥ ૨ ॥

- દર્શનમોહનીય કર્મનો ઉપશમ, ક્ષય અને ક્ષયોપશમ થવો એ સમ્યગ્દર્શન ઉત્પન્ન કરવા માટે અંતરજ્ઞ કારણ છે, તથા ગુરુનો ઉપદેશ, જિનચિંત્ન દર્શન, જાતિસ્મરણ વગેરે બાહ્ય કારણ છે । આ અંતરજ્ઞ અને બાહ્ય કારણ મલલાથી સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ થાય છે । સમ્યગ્જ્ઞાન ઉત્પન્ન થવા માટે દર્શનમોહનીય અને જ્ઞાના- 20 બરણ કર્મનો ક્ષયોપશમાદિક થવો અંતરજ્ઞ કારણ છે અને ગુરુનો ઉપદેશ, સ્વાધ્યાય, વગેરે બાહ્ય કારણ છે । સમ્યક્ચારિત્ર ઉત્પન્ન થવા માટે મોહનીય કર્મનો ક્ષયોપશમાદિક થવો અંતરજ્ઞ કારણ છે અને ગુરુનો ઉપદેશ, સ્વાધ્યાય, વગેરે બાહ્ય કારણ છે । આ અંતરંગ અને બહિરંગ કારણોના મલલાથી સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર પ્રગટ થાય છે । અને કર્મોનો વિશેષ ક્ષય કે ક્ષયોપશમ થવાથી આ સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર અત્યન્ત નિર્મલ થાય છે । નિર્મલ સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર આત્માની સંપત્તિ છે । કર્મોને નાશ કરવા માટે આ જ રત્નત્રયરૂપ સંપત્તિ આત્માનું શસ્ત્ર* છે । આ રત્નત્રયરૂપ 25 શક્તિના પ્રબલ પ્રદારથી ધાતિ કર્મરૂપી પાપ અતિશીઘ્ર નષ્ટ થઈ જાય છે ।

* વીજો અર્થ—

- રત્નત્રયરૂપ સંપત્તિ તે (આમસ્યંના) કિરણોનો સમૂહ છે । તે વહે દુરિતાંધકારનો નાશ કરેલ હોવાથી આત્મા દેરીપ્તમાન અચિન્ત્ય સ્વર્ગ (સદશ) છે । તે કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન, એષ્ટ ભુલ, મહાચીર્ય, ક્ષાયિક સમ્યક્ચરણિય, ક્ષાયિક દાન, ક્ષાયિક કામ, ક્ષાયિક મોગ, ક્ષાયિક ઉપમોગ (જ્યોતિર્વાતાનાદિ ?) આદિ સ્થિર (ક્ષાયિક) અને અદ્યુત દશા 30 પરમ ગુણોવદે (સદા) પ્રકાશે છે ।

કેવલ્યજ્ઞાનદષ્ટિપ્રવરસુખમહાવીર્યસમ્યક્ત્વલક્ષિ-
જ્યોતિર્વાતાપનાદિસ્થિરપરમસુખૈરદ્રુતૈર્ભાસમાનઃ ॥ ૩ ॥

જાનન્ પશ્યન્ સમસ્તં સંમનુપરતં સંપ્રત્યુપ્યન્વિતન્વન્ ,
ધૂન્વન્ ધ્વાન્તં નિતાન્તં નિચિત્તમનુસમં પ્રીણયશીશ્નુભાવં ।

કુર્બ્વન્ સર્વ્વપ્રજાનામપરમમિમર્શં જ્યોતિરાત્માનમાત્મા,
આત્મન્યેવાત્મનાસૌ ક્ષણમુપજનયન્ સ સ્વયમ્ભૂઃ પ્રવૃત્તઃ ॥ ૪ ॥

છિદન્ શેષાનશેષાભિગલબલકર્લીસ્તૈરનન્તસ્વમાર્વૈઃ,
સૂક્ષ્મત્વાપ્યાવગાહાગુરુલઘુકુર્ણૈઃ ક્ષાયિકૈઃ શોભમાનઃ ।

અન્યૈશ્ચાન્યવ્યપોદ્રવણવિષયસંપ્રાપ્તિલ્બ્ધપ્ર(સ્વ)માર્વૈ—

રૂઢું વ્રજ્યા સ્વભાવાત્ સમયમુપગતો ધાન્નિ સંતિષ્ઠતેઽધ્યે ॥ ૫ ॥

5

10

૧ આત્મા પોતાના રત્નત્રયરૂપ શક્તિના પ્રબલ પ્રહારથી જે વચ્ચે ઘાતિકર્મોને નષ્ટ કરી દે છે તે જ વચ્ચે ૧ આત્માને કેવલજ્ઞાન, કેવલદર્શન, અનન્તસુખ, અનન્તવીર્ય, અત્યન્ત નિર્મલ સમ્યક્ત્વ, ક્ષાયિક દાન, ક્ષાયિક લાભ, ક્ષાયિક મોગ, ક્ષાયિક ઉપમોગ, યથાલ્યાત ચારિત્ર, મામણ્ડલ, ચામર, છત્રત્રય વગેરે અનેક અનુપમ વિભૂતિઓ પ્રાપ્ત થાય છે । આ વિભૂતિઓમાંથી જ્ઞાન, દર્શન, સુખ, વીર્ય, સમ્યક્ત્વ વગેરે વિભૂતિઓ તો આત્મ-સ્વભાવરૂપ હોવાથી શાશ્વત છે અને મામણ્ડલ, ચામર, છત્ર, સિંહાસન, 15 વગેરે વિભૂતિઓ દેવોપનીત છે અને તે શરીરના સંબંધ સુધી રહે છે । આ બધી વિભૂતિઓ અદ્રુત છે અને એમનું અચિત્ત્ય માહાત્મ્ય સ્પષ્ટ દેખાય છે ।

અરે આ આત્મા ઘાતિકર્મોનો નાશ કરવાથી ઉપર લલેલા અચિન્ત્ય અને પરમ ગુણોથી બેઢીપ્યમાન બને છે ત્યારે એ આત્મા સ્વયમ્ભૂ અથવા અરિહંત કહેવાય છે ।

૧ આત્મા સમસ્ત લોકાલોકને એકી સાથે નિરંતર જાણે છે અને જૂદા છે, કૃતકૃત્ય બનેલો હોવાથી 20 નિરંતરપણે પૂર્ણ તૃષ્ટિને અનુભવે છે, જ્ઞાન—પ્રકાશને વિસ્તારે છે, મોહરૂપી ઘોર નિવિઙ્ઘ અંધકારનો નાશ કરે છે, સમ્ભવસરણરૂપ સમાર્થ અમૃત સમાન દિવ્ય ધ્વનિરૂપ વચનોથી કલ્યાણમય ઉપદેશ આપીને મન્ય જીવોને અત્યન્ત સંતુષ્ટ કરે છે, તેમને અત્યન્ત આનંદિત કરે છે, સર્વ પ્રજાઓના ઈશભાવ (શાસન)ને કરે છે, સૂર્યાદિ અન્ય જ્યોતિઓ કરતાં અધિક તેજસ્વી છે, તથા સ્વયં પોતામાં જ પોતાવડે પોતાને ક્ષણવાર ઉત્પન્ન કરતો ૧ સ્વયમ્ભૂ પ્રવર્તે છે ॥ ૩-૪ ॥

25

અંતે બેઢીઓની સમાન અત્યન્ત કઠીન એવા બેદનીય, નામ, ગોત્ર અને આયુઃ આ ચાર અવશેષ અઘાતી કર્મોની મૂલ અને ઉચ્ચ સમસ્ત કર્મપ્રકૃતિઓને છેદીને અનન્ત સ્વભાવવાળા સૂક્ષ્મત્વ, લોકાપ્રાવગાહ, અગુરુલઘુ વગેરે પરમ ગુણોથી પળ તે મગવાન્ સુક્તિમાં શોભે છે । એ સિવાય સમસ્ત કર્મ પ્રકૃતિઓનો નાશ થવાથી (!) પ્રાપ્ત થયેલા (અથવા અન્ય વ્યપોદ્રવિતિ નેતિ 'વડે વર્ણવાતા) અનેક અન્ય ગુણોથી પળ તે સિદ્ધ ભગવંત શોભે છે । શુદ્ધ આત્માનો સ્વભાવ કુર્ષ્વગમન કરવાનો હોવાથી સમસ્ત કર્મોનો 30 નાશ થયા પછી તે જ સમયમાં મગવાન્ લોકાકાશના અગ્રભાગ ઉપર જઈને વિરાજિત થાય છે ॥ ૫ ॥

અન્યાક્ષરાસિદ્ધેર્નુ ચ મયતિ પરો યેન તેનાલ્પહીનઃ,
પ્રાગાત્મોપાત્તદેહપ્રતિકૃતિરુચિરાકાર એવ હમૂર્ષઃ ।

શુભૃણાશ્વાસકાસજ્વરમરણજરાનિષ્ઠયોગપ્રમોહ-
વ્યાપવ્યાધુગ્રદુઃખપ્રભવમવહતેઃ કોઽસ્ય સૌખ્યસ્ય માતા ॥ ૬ ॥

5

આત્મોપાદાનસિદ્ધં સ્વયમતિશયવદ્વીતવાર્ધં વિશાલં,
વૃદ્ધિહાસવ્યપેતં વિષયવિરહિતં નિઃપ્રતિદ્વન્દ્ભાવં ।

અન્યદ્રવ્યાનપેક્ષં નિરુપમમમિતં શાશ્વતં સર્વકાલં,

ઉત્કૃષ્ટાનન્તસારં પરમસુખમતસ્તસ્ય સિદ્ધસ્ય જાતમ્ ॥ ૭ ॥

સિદ્ધ અવસ્થામાં આત્માનું પરિમાણ કેટલું રહે છે, અંતિમ શરીરથી ઓછું રહે છે કે અધિક ! તે

10 બતાવે છે :—

- જે મનુષ્યશરીરથી આ જીવ મુક્ત થાય છે, તેને જ ચરમ શરીર કહે છે । મુક્ત થયા પછી આ જીવનો આકાર ચરમ શરીરના આકારથી મિત્ર આકારનો ન હોઈ શકે, અથવા ન તો તે સમસ્ત લોકમાં વ્યાપક હોઈ શકે છે, અથવા ન તો વટવૃક્ષના બીજની માફક અણુમાત્ર હોઈ શકે છે, કારણ કે ત્યાં આકાર બદલવાનું કોઈ કારણ નથી । પરન્તુ અંતિમ શરીરના પરિમાણથી કંઠક ઓછો આકાર હોવામાં કારણ છે અને તે એ કે સંસાર
- 15 પરિભ્રમણમાં આ જીવનો આકાર કર્મોને કારણે બદલતો રહેતો હતો । હવે કર્મોના નષ્ટ થવાથી આકાર ફેરવવાનું કોઈ કારણ નથી । તેથી મુક્ત અવસ્થામાં જીવનો આકાર અંતિમ શરીરના આકારે જ રહે છે । તેનું પરિમાણ અંતિમ શરીરથી કંઠક ઓછું જ રહે છે, કારણ કે શરીરના જે જે ભાગોમાં આત્માના પ્રદેશો નથી તેટલું પરિમાણ ઘટી જાય છે । શરીરનાં અંદર પેટ, નાક, કાન વગેરે પોલા ભાગોમાં જીવ પ્રદેશો હોતા નથી । તેથી એ સિદ્ધ થાય છે કે મુક્ત જીવોનું પરિમાણ અંતિમ શરીરના પરિમાણથી કંઠક ઓછું છે ।
- 20 આ ઓછાપણું આકારની અપેક્ષા નથી પરન્તુ ઘનફલની અપેક્ષા છે । તથા મુક્ત અવસ્થામાં જીવનો આકાર અંતિમ શરીરના આકાર સમાન અત્યન્ત દેદીપ્યમાન રહે છે । તથા મુક્ત અવસ્થામાં આત્મા અમૂર્ત હોય છે । સિદ્ધોમાં સ્પર્શાદિરૂપ મૂર્તત્વ નથી, તેથી તે અમૂર્તસ્વરૂપ કહેવાય છે ।

- તથા ક્ષુધા, તૃષ્ણા, જ્વાસ, કાસ (દમ), તાવ, મરણ, વૃદ્ધાવસ્થા, અનિષ્ઠયોગ, મોહ, અનેક પ્રકારની આપત્તિઓ અને વીજા પળ દારુણ દુઃખો જેથી ઉત્પન્ન થાય છે એવા મવ (રાગ-દ્વેષ) નો મગવાને નાશ કર્યો
- 25 છે । આ મવ નષ્ટ થવાથી સિદ્ધ મગવતેને જે અનન્ત સુખની પ્રાપ્તિ થઈ છે, તે સુખના પરિમાણને કોણ માપી શકે ! અર્થાત્ કોઈ ન માપી શકે ॥ ૬ ॥

સિદ્ધોનું સુખ કેવું હોય છે તે બતાવે છે :—

- સિદ્ધ પરમાત્માને જે સુખ હોય છે તે કેવલ આત્માથી જ ઉત્પન્ન થયેલું હોય છે; અન્ય કોઈ પ્રકૃતિ આદિથી ઉત્પન્ન થયેલું નથી, તેથી તે અનિત્ય નથી । તે સુખ સ્વયં અતિશય યુક્ત હોય છે,
- 30 સમસ્ત બાધાઓથી રહિત હોય છે, અત્યન્ત વિશાલ—અનન્ત હોય છે અને આત્માના સમસ્ત પ્રદેશોમાં વ્યાપ્ત થઈને રહે છે । તે સુખ ન ક્યારેય ઓછું થાય છે કે ન તો વધે છે । સાંસારિક સુખ વિષયોથી ઉત્પન્ન થાય છે, સિદ્ધોનું સુખ વિષયોથી ઉત્પન્ન થતું નથી, પરન્તુ સ્વાભાવિક હોય છે । સુખનું પ્રતિદ્વન્દ્વિ દુઃખ છે । તે દુઃખથી તેઓ સર્વથા રહિત છે । સંસારી જીવોનું સુખ દુઃખોથી મિશ્રિત છે, પરન્તુ

નાર્યઃ ક્ષુધ્નુવિનાશાદ વિવિધરસપુત્રૈરજપાનૈરશુચ્યાઃ,
 ન સ્પૃદ્ધેર્ગન્ધમાલ્યૈર્નહિ મૃદુશયનૈર્મ્લાનિનિદ્રાઘમાવાત્ ।
 આતંકાર્તૈરભાવે તદુપશ્મનસન્નૈષજાનર્થતાવદ્,
 દીપાનર્થૈક્યવદ્ભાવપગતતિમિરે દૃશ્યમાને સમસ્તે ॥ ૮ ॥
 તાદૃક્સમ્પત્સમેતા વિવિધનયતપઃસંયમજ્ઞાનદૃષ્ટિ-
 ચર્યાઃ સિદ્ધાઃ સમન્તાત્રવિતતયશ્સો વિશ્વદેવાધિદેવાઃ ।
 ભૂતા ભવ્યા ભવન્તઃ સકલજગતિ યે સ્તૂયમાના વિશિષ્ટૈઃ,
 તાન્ સર્વાન્ નૌમ્યનન્તાન્ નિજિગમિપુરહં તત્સ્વરૂપં ત્રિસન્ધ્યમ્ ॥ ૯ ॥

5

સિદ્ધોતું સુખ હંમેશા સુખરૂપ જ હોય છે । સંસારિક સુખ વેદનીય કર્મના ઉદયથી થાય છે । તથા પુષ્પમાલા, ચન્દન, મોજન વગેરે બાહ્ય સામગ્રીની અપેક્ષાવાળું છે । પરંતુ સિદ્ધોતું સુખ વીજા કોઈ દ્રવ્યની અપેક્ષા વિનાતું 10 હોય છે । તે સિદ્ધોતું સુખ ઉપમા રહિત છે, અપરિમિત છે, શાશ્વત છે અને સર્વ સમય રહેનારું છે । તે સુખતું સામર્થ્ય પરમોક્ષ છે અને અનન્ત છે । તે સુખ પરમસુખ કહેવાય છે । આતું સુખ સિદ્ધોને હોય છે ॥ ૭ ॥

જેમ કોઈ જીવને પ્રાણાત વ્યાધિની કોઈ પીડા અથવા દુઃખ ન હોય તો તેને માટે પીડાને શાન્ત કરવા માટે કોઈ ઔષધિની જરૂર નથી, અથવા જે વસ્તુને અંધકારનો સર્વથા અભાવ હોય અને બધી વસ્તુઓ સ્પર્શ દેખાતી હોય તો તે વસ્તુને દીપકની કોઈ જરૂર નથી, તે જ પ્રમાણે તે સિદ્ધ ભગવંતોની 15 ભૂલ અને તરસ ચાલી ગઈ છે તેથી તેમને અનેક પ્રકારના રસોથી પરિપૂર્ણ એવા અન્નજલતું કોઈ પ્રયોજન નથી । તથા સિદ્ધોને કોઈ પળ જાતની અપભિત્રતાનો સ્પર્શ નથી હોતો તેથી તેમને કેસર, ચન્દન અથવા પુષ્પમાલા વગેરેનું પળ પ્રયોજન નથી । તેવી જ રીતે તે સિદ્ધ ભગવંતોને ગ્લાનિ, નિદ્રા, વગેરેનો સર્વથા અભાવ હોય છે, તેથી તેમને કોમલ શય્યાનું પળ કોઈ પ્રયોજન નથી ॥ ૮ ॥

તે સિદ્ધ ભગવંતો અનન્તજ્ઞાન વગેરે અનેક ઉત્તમ સંપત્તિઓથી સહિત છે અને સર્વ નયોની 20 દૃષ્ટિ વિશુદ્ધ એવા તપ, સંયમ, જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રથી યુક્ત છે । તેમનો યશ્ ચારે તરફ ફેલાયેલો છે । તેઓ વિશ્વના દેવાધિદેવ છે । ત્રણે લોકના સમસ્ત ભવ્ય જનો તેઓની સદા સ્તુતિ કરે છે । તે ભૂતકાલમાં થયેલા, ભવિષ્યત્ કાલમાં થનારા અને વર્તમાન કાલમાં થતા સમસ્ત અનન્ત સિદ્ધોને હું સિદ્ધ સ્વરૂપને બહુ જલ્દી જ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છાથી ત્રિસન્ધ્ય નમસ્કાર કરું છું ॥ ૯ ॥

આચાર્યભક્તિ:

- સિદ્ધગુણસ્તુતિનિરતાનુદૂતરૂપામિજાલ્બહુલવિશેષાન્ ।
 ગુપ્તિભિરમિસમ્પૂર્ણાન્ , સુ(યુ)ક્તિયુતસત્યવચનલક્ષિતભાવાન્ ॥ ૧ ॥
- મુનિમાહાત્મ્યવિશેષાન્ , જિનશાસનસત્પદીપમાહુરમૂર્તીન્ ।
 સિદ્ધિ પ્રપિતુમનસો, બદ્ધરજોવિપુલમૂલધાતનકુશલાન્ ॥ ૨ ॥
- ગુણમણિવિરચિતવપુષઃ, ષડ્દ્રવ્યનિશ્ચિતસ્ય ધાતૂન્ સતતં ।
 રહિતપ્રમાદચર્યાન્ , દર્શનશુદ્ધાન્ ગ્ણસ્ય સંતુષ્ટિકરાન્ ॥ ૩ ॥
- મોહહિદુગ્રતપસઃ પ્રશસ્તપરિશુદ્ધહૃદયસુવ્યવહારાન્ ।
 પ્રાસુક્યાનિલયાનનધાનાશાવિધ્વંસિચેતસો હતકુપથાન્ ॥ ૪ ॥

10

અનુવાદ

- જે આચાર્યો સિદ્ધોના ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ આદિ ગુણોની સ્તુતિ કરવામાં સદા લીન રહે છે । ક્રોધ, માન, માયા, લોભરૂપી અગ્નિના સમૂહના જે અનન્તાનુબંધિ વગેરે અનેક મેદો છે અર્થાત્ કષાયોના મેદો છે તે વધા જેઓ નષ્ટ કરી નાલ્યા છે, જે મનોગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ અને કાયગુપ્તિનું પાલન કરે છે, અને જેઓ નિસ્પૃહતા (યુક્તિ) થી યુક્ત એવા સત્ય વચનવડે જગતના પદાર્થોને ઓઢીલાવે છે, એવા આચાર્યોને હું
- 15 નમસ્કાર* કરું છું ॥ ૧ ॥
- મુનિઓમાં જેમનું માહાત્મ્ય વિશેષ છે, જેમની મૂર્તિ જિનશાસનને પ્રકાશિત કરવા માટે દીપક સમાન દેવીપ્યમાન છે, જેમના મનમાં સિદ્ધિપદ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા છે અને જેઓ જ્ઞાનાવરણીય આદિ કર્મોને બંધાવવાના કારણરૂપ તત્ત્વદોષ, નિહવ, માત્સર્ય આદિ કારણોને નાશ કરવામાં અત્યન્ત કુશલ છે, એવા આચાર્યોને હું નમસ્કાર કરું છું ॥ ૨ ॥
- 20 જેઓનું શરીર સમ્યગ્દર્શન વગેરે ગુણરૂપી મણિઓથી સુશોભિત છે, જેઓ જીવાદિક છપ્પ દ્રવ્યના નિશ્ચયને જન્મ આપનારા છે અર્થાત્ જેઓ સ્વયં ષડ્દ્રવ્ય વિષયક નિશ્ચયવાળા છે અને બીજાઓને નિશ્ચય કરાવનારા છે, જેમનું ચારિત્ર વિકાસ આદિ પ્રમાદથી રહિત છે, જેમનું સમ્યક્દર્શન શંકાદિક દોષોથી રહિત છે અને જેઓ ગચ્છની સંતુષ્ટિને કરનારા છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૩ ॥
- જેમનું ઉપ તપશ્ચરણ મોહ અને અજ્ઞાનનો નાશ કરનારું છે, જેમનું હૃદય પ્રશસ્ત અને પરિશુદ્ધ છે,
- 25 તથા વ્યવહાર સુંદર-સ્વપરવલ્યાણકર છે, જેમનું રહેવાનું સ્થાન સમ્પૂર્ણિષ્ઠમાદિ જીવોથી રહિત હોય છે, જેઓ પાપ રહિત હોય છે, જેમનું હૃદય આશા-સ્પૃહાથી સર્વથા રહિત હોય છે અને મિથ્યાદર્શનરૂપી કુમાર્ગનો સદા નાશ કરનારા હોય છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૪ ॥

* આ શ્લોકમાં તથા આગળના શ્લોકમાં નમસ્કારસૂત્રક કોઈ વાક્ય નથી । તે વાક્ય દસમા શ્લોકમાં છે । અને ત્યાં દુષી થયા શ્લોકોનો સમન્વય છે । તેથી 'નમસ્કાર કરું છું' આ વાક્ય ત્યાંથી લેવામાં આવ્યું છે । આગળ ૫૧ ૩૦ પદ ન સમસ્યું ।

ધારિતવિલસન્મુખાન્ , વર્જિતવદ્દુષ્ટપિષ્ઠમખ્ડલનિકરાન્ ।
સકલપરિષ્ઠજયિનઃ ક્રિયામિરનિશં પ્રમાદતઃ પરિરહિતાન્ ॥ ૫ ॥

અચલાન્ વ્યપેતનિદ્રાન્ , સ્થાનયુતાન્કટ્વદુષ્ટલેશ્યાહીનાન્ ।
વિધિનાનાશ્રિતવાસાનભિસદેહાન્ વિનિર્જિતેન્દ્રિયકરિણઃ ॥ ૬ ॥

અતુલાનુકુટિકાસાન્ , વિવિક્તચિત્તાનખ્વિષ્ટતસ્લાખ્યાયાન્ ।
દક્ષિણભાવસમગ્રાન્ વ્યપગતમદરાગલોભશ્ચઠમાત્સર્યાન્ ॥ ૭ ॥

5

ભિષ્માર્તરૌદ્રપક્ષાન્ સંભાવિતચર્મ્મસુનિર્મ્મલહૃદયાન્ ।
નિત્યં પિનદ્વકુગતીન્ પુષ્પાન્ ગળ્પોદયાન્ વિલીનગારવચર્યાન્ ॥ ૮ ॥

જેમનાં મન, વચન અને કાયા, પાંચે इन्द्रियो, અને હાથ-પગ વગેરેનો વ્યાપાર બધા પાપોથી રહિત હોય છે અને તેથી જેઓ અત્યંત શોભે છે । જે મુનિઓનો સમુદાય અધિક દંડનો માગીદાર બહુદોષવાળો 10 આહાર પ્રદાન કરે છે એવા મુનિ-સમુદાયથી જેઓ સર્વથા અલગ રહે છે (?) । જે તપશ્ચર્યાદિ વિશેષ-અનુશાનોથી અનેક પ્રકારના પરીષદોને સદા જીતના રહે છે અને જેઓ પ્રમાદથી સર્વથા રહિત હોય છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૫ ॥

જેઓ અનેક પરીષદો આવવા છતાં પોતાનાં અનુશાનો અને વ્રતોથી ક્યારેય ચલાયમાન થતા નથી, જેઓ વિશેષે કરીને નિદ્રાથી રહિત હોય છે, જેઓ પ્રાયઃ કાયોત્સર્ગમાં રહે છે, જેઓ અનેક પ્રકારનાં દુઃખ 15 અને દુર્ગતિને આપનારી દુષ્ટ લેશ્યાઓથી સદા રહિત હોય છે, જેઓ વિધિપૂર્વક ધરનો ત્યાગ કર્યો છે, અથવા જેઓના આગમાનુસાર કંદરા, વસતિકા વગેરે અનેક પ્રકારનાં રહેવાનાં સ્થાન છે, જેઓ તેલ વગેરેથી માલીશ કરાવતા નથી અને જેઓ इन्द्रियરૂપી હાથીઓને હંમેશા પોતાના વશમાં રાખે છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૬ ॥

સંસારમાં જેમની કોઈ ઉપમા નથી, જેઓ ઉત્કટિકાસન વગેરે કઠળ આસનોથી તપશ્ચરણ 20 કરે છે, જેમનું હૃદય હંમેશા પરમાત્મોથી રહિત છે, જેમનો સ્વાધ્યાય સદા અર્ધચંદ્રિત રહે છે, જેમનું દાક્ષિણ્ય પરિપૂર્ણ છે અને જેમના મદ, રાગ, લોભ, અજ્ઞાન અને મ્હસ્તતા ચાલ્યા ગયા છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૭ ॥

જેઓ આર્ત્તધ્યાન અને રૌદ્રધ્યાન રૂપી પક્ષોનો સર્વથા નાશ કર્યો છે, ધર્મધ્યાનની શુભ ભાવનાથી જેમનું હૃદય નિર્મલ બન્યું છે, જેઓ નરકાદિક દુર્ગતિઓને સદાને માટે રોકી છે, જેઓ અત્યંત 25 પવિત્ર છે, જેમની ઋદ્ધિઓ અને તપશ્ચરણનું માહાત્મ્ય અત્યંત પ્રશંસનીય છે અને જેઓ ગાર્વ યુક્ત પ્રવૃત્તિઓથી સર્વથા રહિત હોય છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૮ ॥

તરુમૃલયોગયુક્તાનવકાશાતાપયોગરાગસનાથાન્ ।
 મહુજનાહિતકરચર્યાનિભયાનનધાન્ મહાનુભાવવિધાનાન્ ॥ ૯ ॥

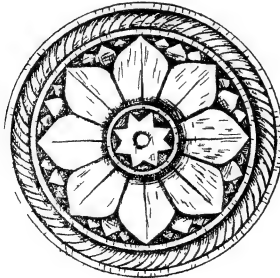
ઈદ્દશગુણસંપન્નાન્ યુષ્માન્ મક્ત્યા વિશાલયા સ્થિરયોગાન્ ।
 વિધિનાનારતમધ્યાન્ મુકુલીકૃતહસ્તકમલશોભિતશિરસા ॥ ૧૦ ॥

5

અભિર્નામિ સકલકલુષપ્રમવોદયજન્મજરામરણવંધનમુક્તાન્ ।
 શિવમચલમનધમક્ષયવ્યાહતમુક્તિસોહ્યમસ્તિવતિ સતતમ્ ॥ ૧૧ ॥

જે આચાર્યો વર્ષાઋતુમા ધૃષ્ટ આદિની નીચે યોગસાધનામાં રહે છે, પ્રીષ્મકાલમાં આતાપના યોગ ધારણ કરે છે અને શીતકાલમાં અભાવનાશયોગ (ખુડી જમ્યામાં રહેવું) ધારણ કરે છે, જેમની મન, વચન અને કાયાની પ્રવૃત્તિ હમેશા અનેક જીયોના હિતને કરનારી હોય છે, જેઓ સાત પ્રકારના મયથી સર્વથા 10 રહિત હોય છે, જેઓ પાપથી રહિત છે, જેમના અનુભાવ (પ્રમાત) અને વિગાન (કાર્યો) મહાન છે, એવા આચાર્યોને હું સદા નમસ્કાર કર છું ॥ ૯ ॥

જે આચાર્યો ઉપર કહેલા ગુણો મી સપન્ન છે, જેમના મન, વચન અને કાયા અનેક પરિવહો આવવા છતાં પણ નિરતર વિધિપૂર્વક સ્થિર રહે છે, અનેક ગુણોને ધારણ કરવાથી જેઓ સદા અગ્રથ પ્રધાન છે । અને અશુભ કર્મોના ઉદયથી પ્રાપ્ત થનાર જન્મ, મરણ, જરા વગેરે સર્વ દોષોના સવધથી જેઓ રહિત 15 છે, એવા આચાર્યોને હું અતિ મહિમથી વિધિપૂર્વક અજલિવદ્ધ કરકમલથી શોભતા મસ્તક વડે નમુ છું । એવી મન શિવ, અચલ, નિષ્પાપ, અક્ષય, વાગાઓ મી રહિત એવું મુક્તિસુખ પ્રાપ્ત થાઓ ॥ ૧૦ ૧૧ ॥

પંચગુરુભક્તિ:

શ્રીમદ્મરેન્દ્રપ્રકુટપ્રચટિતમણિકિરણવારિધારાભિઃ ।
 પ્રક્ષાલિતપદયુગલાન્ પ્રણમામિ જિનેશ્વરાન્ ભક્ત્યા ॥ ૧ ॥
 અટગુણૈઃ સમપેતાન્ પ્રણટ્ટદુષ્ટાઢકર્મરિપુસમિતીન્ ।
 સિદ્ધાન્સતતમનન્તાન્મસ્કરોમીષ્ટતુષ્ઠિસંસિદ્ધૈઃ ॥ ૨ ॥
 સાચારશ્રુતજલધીન્પ્રતીર્ય શુદ્ધોરુચરણનિરતાનામ્ ।
 આચાર્યોનાં પદયુગકમલાનિ દધે શિરસિ મેઽહમ્ ॥ ૩ ॥
 મિથ્યાવાદિમદોગ્રધ્વાન્તપ્રધ્વંસિવચનસંદર્ભાન્ ।
 ઉપદેશકાન્પ્રપથે મમ દુરિતારિપ્રણાશાય ॥ ૪ ॥
 સમ્યગ્દર્શનદીપપ્રકાશકા મેયવોષસંભૂતાઃ ।
 ભૂરિચરિત્રપતાકાસ્તે સાધુગણાસ્તુ માં પાન્તુ ॥ ૫ ॥
 જિનસિદ્ધશ્વરિદેશકસાધુવરાનમલગુણગણોપેતાન્ ।
 પંચનમસ્કારપદૈશ્ચિસન્ધ્યમભિનૌમિ મોક્ષલાભાય ॥ ૬ ॥

5

13

અનુવાદ

15

જેઓના ચરણકમલ ઇન્દ્રોના સુશોભિત મુકુટોમાં જડેલા મણિઓના કિરણરૂપી જલધારાથી પ્રક્ષાલિત કરવામાં આવ્યા છે, એવા શ્રીજિનેશ્વર ભગવંતો(—અરિહંતો)ને હું ભક્તિ પૂર્વક પ્રણામ કરું છું ॥ ૧ ॥
 જેઓ અનંતજ્ઞાનાદિ આઠ ગુણોથી અલંકૃત છે, અને જેઓએ અત્યન્ત દુષ્ટ—દુઃખ દેવાવાળા આઠ કર્મરૂપી શત્રુઓના સમૂહને નષ્ટ કરી નાણ્યો છે, એવા અનન્ત સિદ્ધોને હું અત્યન્ત ઇષ્ટ એવી મોક્ષલક્ષ્મીને પ્રાપ્ત કરવા નમસ્કાર કરું છું ॥ ૨ ॥

20

આચાર અને શ્રુત સમુદ્રોને તરીને જેઓ શુદ્ધ અને પરાક્રમવાળા ચારિત્રનું પાલન કરવામાં સદા તત્પર છે, એવા આચાર્યોના ચરણ-કમલોને હું મસ્તક પર ધારણ કરું છું ॥ ૩ ॥

જેઓના વચનોની રચના મિથ્યાવાદિઓના અહંકારરૂપી અંધકારને નાશ કરવાવાળી છે, એવા ઉપાધ્યાયોનું હું મારા પાપરૂપી શત્રુઓનો નાશ કરવા શરણ લઉં છું અર્થાત્ તેઓના શરણે જાઉં છું ॥ ૪ ॥

જેઓ સમ્યગ્દર્શનરૂપી દીપકથી બળ્યજીવોના મનનો અન્ધકાર દૂર કરી તેઓના મનને પ્રકાશિત કરનારા છે, જીવાદિક સમસ્ત પદાર્થોના જ્ઞાનથી સુશોભિત છે અને વિવિધ ચારિત્રની પતાકા જેઓએ ફરકાવી છે, એવા સાધુસમુદાયો મારી રક્ષા કરે ॥ ૫ ॥

25

જેઓ અનેક નિર્મલ ગુણોના સમૂહથી સહિત છે, એવા અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને ઉત્તમ સાધુઓને હું મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છાથી પંચ-નમસ્કાર મંત્રના પદોવડે ત્રિસન્ધ્ય નમસ્કાર વળે છે ॥ ૬ ॥

30

एष पञ्चनमस्कारः, सर्वपापप्रणाशनः ।

मंगलानां च सर्वेषां, प्रथमं मङ्गलं भवेत् ॥ ७ ॥

श्रीमदहंतिस्त्रिआचार्योपाध्यायाः सर्वसाधवः ।

कुर्वन्तु मंगलाः(लं) सर्वे, निर्वाणपरमश्रियम् ॥ ८ ॥

5

सर्वान् जितेन्द्रचन्द्रान्, सिद्धानाचार्यपाठकान् साधून् ।

रत्नत्रयं च वन्दे, रत्नत्रयसिद्धये भक्त्या ॥ ९ ॥

पान्तુ श्रीपादपद्मानि, पञ्चानાં પરમેષ્ઠિનામ્ ।

लालितानि सुराधीश-चूडामणिमरीचिभिः ॥ १० ॥

પ્રાતિહાર્યૈર્જિનાન્ સિદ્ધાન્, ગુણૈઃ સ્થરીન્ સ્વમાતૃભિઃ ।

10

पाठकान् विनयैः साधून्, योगाङ्गैरष्टभिः स्तुवे ॥ ११ ॥

આ પંચ-નમસ્કાર મત્ર બધા પાપોને નાશ કરનાર છે અને સર્વ મંગલોમાં મુલ્ય મગલ છે ॥ ૭ ॥

અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સર્વ સાધુ આ પાંચે પરમેષ્ઠી મંગલરૂપ છે । તેઓ મને મોક્ષરૂપી પરમ લક્ષ્મી આપે ॥ ૮ ॥

હું રત્નત્રય પ્રાપ્ત કરવા માટે અતિ ભક્તિથી બધા અરિહંતોને, સિદ્ધોને, આચાર્યોને, ઉપાધ્યાયોને 15 સાધુઓને અને રત્નત્રયને નમસ્કાર કરું છું ॥ ૯ ॥

ઇન્દ્રોના મુકુટોમાં જડેલાં રત્નોનાં કિરણોથી ગંજત એવાં પાંચે પરમેષ્ઠિઓના ચળ-ફમલ મારી રક્ષા કરે ॥ ૧૦ ॥

આઠ પ્રાતિહાર્યોથી સહિત અરિહંતો, અનન્તજ્ઞાનાદિ આઠ ગુણોથી સહિત નિદ્ધો, અષ્ટપ્રવચનમાતાથી સહિત આચાર્યો, વિનયથી સહિત ઉપાધ્યાયો અને આઠ યોગાગોથી સહિત સાધુઓની હું સ્તુતિ કરું છું ॥ ૧૧ ॥

20

परिचय

આચાર્યવર્ય શ્રીપૂજ્યપાદ વિરચિત ‘દશભક્ત્યાદિ સંગ્રહ’ સકલ દિ૦ જૈન પંચાયત, અજમેરથી વીર સં૦ ૨૪૭૩ માં પ્રકાશિત થયેલ, તેમાથી સિદ્ધભક્તિ, આચાર્યભક્તિ તથા પચગુરુભક્તિ આ ત્રણ સ્તોત્રો, અંગ્રે લેવામાં આયા છે ।

શ્રી પૂજ્યપાદસ્વામી દિગમ્બર જૈન પરપરામા એક પ્રૌઢ અને પ્રકાણ્ડ વિદ્વાન્ આચાર્ય થઈ ગયા છે । 25 તેઓ વિક્રમની છઠ્ઠી શતાબ્દિમા થયા છે । તેમના ‘સર્વાર્થસિદ્ધિ’ ‘સમાધિતત્ર’ વગેરે પ્રયો બહુજ પ્રસિદ્ધ છે ।

[७१-३४]

श्रीरत्नशेखरसूरिविरचितः 'श्राद्धविधि'प्रकरणान्तर्गतसन्दर्भः

एवं श्राद्धस्य स्वरूपमुक्त्वा प्रागुक्ते दिनरात्र्यादिकृत्यपट्के प्रथमं दिनकृत्यविधिमाह—

नवकारेण विबुद्धो, सरेइ सो सकुलधम्मनियमाई ।

5

पडिकमिअ सुई पूइअ, गिहे जिणं कुणइ संवरणं ॥ ५ ॥

व्याख्या—'नमो अरिहंताणं' इत्यादिना विबुद्धः स श्राद्धः सकुलधर्मनियमादीन् स्मरेत् । अयमर्थः श्रावकेण तावन् स्वल्पनिद्रेण भाव्यम् । पाश्चात्यगर्भो च यामादिसमये सकाले उत्थातव्यं तथा सति यथा विलोक्यमानेहलौकिकपारलौकिककार्यसिद्ध्यादयोऽनेकगुणाः, अन्यथा तत् सीदनादयो दोषाः ।

लोकेऽप्युक्तम्—

10

“कम्मीणां घणसंपडइ, धम्मीणां परलोअ ।

जिहि सुत्तां रवि उग्गमइ, तिहि नराओ न ओय ॥ १ ॥

निद्रापाववशादिना यदि तथोऽभ्यातुं न शक्नोति तदा पञ्चदशमुहूर्तां रजनीं तस्यां जघन्यतोऽपि चतुर्दशे ब्राह्मे मुहूर्ते उत्तिष्ठेत्, द्रव्याभ्युपयोगं करोति—

द्रव्यतः—कोऽहं श्राद्धोऽस्यो वा ?

15

क्षेत्रतः—किं स्वगृहेऽन्यत्र वा ? उपरितलेऽधस्तले वा ?

कालतो—गत्रिदिनं वा ?

भावतः—कायिक्यादिना पीडितोऽहं न वा ?

एवमुपयोगे दत्ते निद्रानुपग्रमे नाम्नाभिः श्वासं निरुणद्धि । ततोऽपनिद्रः सन् द्वारं दृष्ट्वा कायिक्यादि-
चिन्तां करोति । उक्तं च साधुमाश्रित्यौघनिर्युक्तां—

20

“दग्धाइ उवओगं ऊमासनिहंभणा लोअंति ।

रात्रौ च यदि किञ्चित् कार्याद्यन्यस्मै ज्ञापयति, तदा मन्दस्वरादिनैव, उच्चैः स्वरं तु शब्द-
कासितगुंकारगुंकाराद्यपि न कुर्यात् । रात्रौ तत्करणे जागरितैर्गृहगोधादिहिंस्रजीविमैश्चिकोपद्रवाधारम्भः,
प्रातिवेदिमकैर्वा स्वस्वारम्भः प्रवर्त्येत । तथा च पानीयाहारिकारन्धनकारिकावाणिज्यकारकशोककारक-
पथिककर्षकारामिकारघटिकघग्घट्टादियन्त्रप्रवाहकशिलाकुट्टकचाक्रिकरजककुम्भकारलोहकारसूत्रधार-
घृतकारशस्त्रकारमद्यकारमातिस्यकसौनिकवागुरिकलुब्धकधातकपारदारिकतस्करावरकन्ददायकादीना-
मपि परम्परया कुव्यापारप्रवृत्तिरिति निरर्थकमनेके दोषाः ।

25

तदुक्तं श्रीभगवन्मते—

जागरिआ धम्मीणं, अहम्मीणं तु सुत्तया सेया ।

वच्छाहिब भइणीए, अकहिंसु जिणो जयन्तीए ॥ १ ॥

30

निद्राच्छेदे च तज्जेन भूजलाग्निवायुव्योमसु किं तत्त्वमित्याद्यन्वेयं यतः—

अम्मोभूतत्वयोर्निद्रा, विच्छेदः शुभहेतवे ।

व्योमवाय्वग्नितत्त्वेषु, स पुनर्दुःखदायकः ॥ १ ॥

- वामा शस्तोदये पक्षे, सिंते कृष्णे तु दक्षिणा ।
 त्रीणि त्रीणि दिनानीन्दुः, सूर्ययोरुदयः शुभः ॥ २ ॥
 शुक्लप्रतिपदो वायुश्चन्द्रोऽथार्कं व्यहं व्यहम् ।
 वहन् शस्तोऽनया वृत्त्या, विपर्यासे तु दुःखदः ॥ ३ ॥
 5 शशाङ्कनोदये वायोः, सूर्येणास्तं शुभावहम् ।
 उदये रविणा त्वस्य, शशिनास्तं शुभावहम् ॥ ४ ॥

केषाञ्चिन्मते वारक्रमेण सूर्यचन्द्रोदयः, तत्र रविभौमगुरुशनिषु सूर्योदयः सोमबुधशुकेषु चन्द्रोदयः ।
 केषाञ्चित् संक्रान्तिक्रमाद्यथा 'मेसविसे रविचन्दा' इत्यादि । केषाञ्चिच्चन्द्रराशिपरावर्त्तक्रमेण—

- “साङ्गं घटीद्वयं नाडिरेकैकाकौद्याद्वहेत् ।
 10 अरघट्टघटीभ्रान्तिन्यायो नाड्यः पुनः पुनः ॥ ५ ॥
 पटत्रिंशद् गुरुवर्णानां, या वेला भणने भवेत् ।
 सा वेला मरुतो नाड्या, नाड्यां संचरतो लगेत् ॥ ६ ॥

पञ्चतत्त्वानि चैवं—

- “ऊर्ध्वं वह्निरधस्तोयं, तिग्मश्चीनः समीरणः ।
 15 भूमिर्मध्यपुटे व्योम, सर्वेण वहते पुनः ॥ ७ ॥
 वायोर्वह्नरपां पृथ्वा, व्योमस्तत्त्वं वहेत क्रमात् ।
 वहन्त्योरुभयोर्नाड्योः, शतित्योऽयं क्रमः सदा ॥ ८ ॥
 पृथ्वाः पलानि पञ्चाश- चत्वारिंशत्तथाऽम्भसः ।
 अश्विंशरातुनर्वायोः, विंशतिर्नभसो दश ॥ ९ ॥
 20 तत्त्वाभ्यां भूजलाभ्यां स्या- च्छान्तेः कार्ये फलोन्नतिः ।
 दीप्ता स्थिरादिके कृत्ये, तेजो-चाय्वम्बरैः शुभम् ॥ १० ॥
 जीवितव्ये जये लामे, सम्योत्पत्तौ च वर्पणे ।
 पुत्रार्थे युद्धप्रश्ने च, गमनागमने तथा ॥ ११ ॥
 पृथ्व्यपतस्वे शुभे स्यातां, वह्निवातौ च नो शुभौ ।
 25 अर्थनिहिः स्थिरोर्व्यां तु, शीघ्रमभसि निर्दिशेत् ॥ १२ ॥ युग्मम् ॥
 पूजाद्रव्याजनोद्वाहे, दुर्गादिसरिदाक्रमे ।
 गमागमे जीविते च, गृहे क्षेत्रादिसंग्रहे ॥ १३ ॥
 क्रयविक्रयणे वृष्टौ, सेवाकृपिष्टिपञ्जये ।
 विद्यापट्टामिषेकादौ, शुभेऽर्थे च शुभः शशी ॥ १४ ॥ युग्मम् ॥
 30 प्रश्ने प्रारंभे वापि, कार्याणां वामनासिका ।
 पूर्णा वायोः प्रवेशश्चेत्, तदा सिद्धिरसंशयम् ॥ १५ ॥
 बद्धानां रोगितानां च, प्रभ्रष्टानां निजात्पदात् ।
 प्रश्ने युद्धविधौ वैरि- संगमे सहसा भये ॥ १६ ॥
 स्नाने पानेऽशने नष्टा- न्वेषे पुत्रार्थमेष्टुने ।
 35 विवादे दारुणार्थे च, सूर्यनाडिः प्रशस्यते ॥ १७ ॥ युग्मम् ॥

कचित्त्वेवम्—

“विद्यारम्भे च दीक्षायां, शस्त्राभ्यासविवादयोः ।
 राजदर्शनगीतादौ, मन्त्रपन्नादिसाधने ॥ १८ ॥ सूर्यनाडी शुभा ।

दक्षिणे यदि वा वामे, यत्र वायुर्निरन्तरम् ।

तं पादमग्रतः कृत्वा, निस्सरेत् निजमन्दिरात् ॥ १९ ॥

अधमर्णादिबौराद्या, विग्रहोत्पातिनोऽपि च ।

शून्याङ्गे स्वस्य कर्तव्याः, सुखलाभजयार्थिभिः ॥ २० ॥

स्वजनस्वामिगुर्वाद्या ये चान्ये हितचिन्तकाः ।

जीवाङ्गे ते ध्रुवं कार्याः, कार्यसिद्धिमभीप्सुभिः ॥ २१ ॥

प्रविशत्पवनापूर्णं, नासिकापक्षमाश्रितम् ।

पादं शय्योत्थितो दद्यात्, प्रथमं पृथिवीतले ॥ २२ ॥

एवं विधिना त्यक्तनिद्रः श्रावक आत्यन्तिकबहुमानः परममङ्गलार्थं नमस्कारं स्मरेदव्यक्तवर्णं यदाह—

“परमिद्विचिन्तनं, माणसंमि सिज्जागण कयव्वं ।

सुत्ताऽविणयपविस्ती, निवारिआ होह एवं तु ॥ १ ॥”

अन्ये तु न सा काचिदवस्था यस्यां पञ्चनमस्कारस्यानधिकार इति मन्वाना अविशेषेणैव नमस्कारपाठमाहुः । एतन्मतद्वयमाद्यपञ्चाशकवृत्त्यादावुक्तं । आद्धदिनकृत्ये त्वेवमुक्तम्—

“सिज्जाठाणं पमुत्तुणं, चिट्ठिज्जा धरणीयले ।

भाववंधुं जगन्नाहं, नमोक्कारं तत्रो पढे ॥ १ ॥”

पतिदिनचर्यायां चैवम्—

“जामिणिपच्छिमजामे, सव्वे जग्गांति बालवुट्ठाई ।

परमिट्ठिपरममन्तं, भणन्ति सत्तट्ठवाराओ ॥ १ ॥”

एवं च नमस्कारं स्मरन् सुमोत्थितः पत्यंकादि मुक्त्वा पवित्रभूमौ ऊर्ध्वं स्थितो निविष्टो वा 20 पद्मासनादिमुखासनासीनः पूर्वस्यां उत्तरस्यां वा सम्मुखो जिनप्रतिमाद्यभिमुखो वा चिसैकाग्रताद्यर्थं कमलबन्धकरजापादिना नमस्कारान् पराचर्त्तयेत्, तत्राप्यदले कमले कर्णिकायामाद्यं पदं, द्वितीयादिपदानि स्वत्वारि पूर्वादिदिक्चतुष्के, तेषाणि चत्वार्याग्नेय्यादिविदिक्चतुष्के न्यसेदित्यादि । उक्तं चाष्टमप्रकाशे श्रीहेमसूरिभिः—

अष्टपत्रे सिताम्भोजे, कर्णिकायां कृतस्थितिम् ।

आद्यं सप्ताक्षरं मन्त्रं, पवित्रं चिन्तयेत्ततः ॥ १ ॥

सिद्धादिकचतुष्कं च, दिक्पत्रेषु यथाक्रमम् ।

चूलापादचतुष्कं च, विदिक्पत्रेषु चिन्तयेत् ॥ २ ॥

त्रिशुद्धया चिन्तयन्नस्य, शतमष्टोत्तरं मुनिः ।

भुञ्जानोऽपि लभेतैव, चतुर्थतपसः फलम् ॥ ३ ॥

करजापो नन्दावर्त्तशङ्खावर्त्तादिना इष्टसिद्ध्यादिबहुफलः ।

प्रोक्तं च—

“करआवत्ते जो पञ्चमङ्गलं साहुपडिमसंखाय ।

नववारा आवत्तह छलति तं नो पिसावाई ॥ १ ॥

बन्धनादिक्रेते तु विपरीतशङ्खवर्त्तादिनाक्षरैः पद्वर्षा विपरीतं नमस्कारं लक्षाद्यापि जपेत्, क्षिप्रं क्लेशनाशादि स्यात् । करजापाद्यशक्तस्तु मन्त्ररत्नरुद्राक्षादिजपमालया स्वहृदयसमश्रेणिस्थया परिधानवस्त्रचरणादावलगन्त्या मेर्वैतुलङ्घनादिविधिना जपेत् । यतः—

“अङ्गुल्यग्रेण यज्जतं, यज्जमं मेरुलङ्घने ।

5 व्यग्रचित्तेन यज्जतं, तत्प्रायोऽल्पफलं भवेत् ॥ १ ॥

सङ्कुलाद्विजने भव्यः, सशब्दान्मौनवान् गुभः ।

मौनजान्मानसः श्रेष्ठो, जापः श्लाघ्यः परः परः ॥ २ ॥

जपश्रान्तो विशेष् ध्यानं, ध्यानश्रान्तो विशेषजपम् ।

हृदयश्रान्तः पठेत् स्तोत्रं, मित्येवं गुरुभिः स्मृतम् ॥ ३ ॥

10 श्रीपादलिमसुरिहृतप्रतिष्ठापञ्चनावप्युक्तम्—

“जापस्त्रिविधो मानसोपांगुमाप्यभेदात् तत्र मानसो मनोमात्रप्रवृत्तिनिवृत्तः स्वसंवेद्यः, उपांगुस्तु परैरश्रयमाणोऽन्तः सञ्जपरूपः, यस्तु परैः श्रयते स भाष्यः, अयं यथाक्रममुत्तममध्यमाधम-
सिद्धिषु शान्तिपुष्ट्यभिचारादिरूपासु नियोज्यः, मानसस्य प्रयत्नस्तथात्वाद् भाष्यस्याधमसिद्धिफल-
त्वादुपांगुः साधारणत्वात्प्रयोज्यः इति ।” नमस्कारस्य पञ्चपदीं नवपदीं वाऽनानुपूर्व्यापि चित्तैकाग्र्यार्थं

15 गुणयेत्, तस्य च प्रत्येकमेकैकाक्षरपदाद्यापि परावर्त्यम् ।

यदुक्तमष्टमप्रकारो—

“गुरुपञ्चकनामोन्था. विधा स्यात् षोडशाक्षरा ।

जपन् शतद्वयं तस्याः, श्रुतार्थस्यानुयात् फलम् ॥ १ ॥

गुरुपञ्चकं परमेष्ठिपञ्चकं षोडशाक्षरा—“अरिहंतसिद्धिआयसिउवज्जायसाह” रूपा । तथा—

20 शतानि त्रीणि पङ्चवर्णं, चत्वारि चतुरक्षरम् ।

पञ्चावर्णं जपन् योगी, चतुर्थफलमश्नुते ॥ २ ॥

पङ्चवर्णं ‘अरिहंत सिद्ध’ इति, चतुरक्षरं ‘अरिहंत’ इति, अत्रणं ‘अकार’ मेव मन्त्रं—

“प्रवृत्तिहेतुरेवेतदमीषां कथितं फलम् ।

फलं स्वर्गापवर्गौ तु, वदन्ति परमार्थतः ॥ ३ ॥”

25 तथा—

नाभिपद्मे स्थितं ध्याये, द्कारं विश्वतोमुखम् ।

सिवर्णं मस्तकाम्भोजे, आकारं वदनाम्बुजे ॥ ४ ॥

उकारं हृदयाम्भोजे, साकारं कण्ठपञ्जरे ।

सर्वकल्याणकारीणि, बीजान्यन्यान्यपि स्मरेत् ॥ ५ ॥”

30 ‘असिआउसा’ इति बीजान्यन्यान्यपि ‘नमः सर्वसिद्धेभ्य’ इति ।

मन्त्रः प्रणवपूर्वोऽयं, फलमंहिकामिच्छुभिः ।

ध्येयः प्रणवहीनस्तु, निर्वाणपदकांक्षिभिः ॥ ६ ॥

एवं च मन्त्रविधानां, वर्णेषु च पदेषु च ।

विश्लेषं क्रमशः कुर्या, लुब्धभावोपपत्तये ॥ ७ ॥

35 जापादेश्च बहुफलत्वं, यतः—

पूजाकोटिसमं स्तोत्रं, स्तोत्रकोटिसमो जपः ।

जपकोटिसमं ध्यानं, ध्यानकोटिसमो लयः ॥ १ ॥

ध्यानसिद्धये च जिनजन्मादिकल्याणकभूम्यादिरूपं तीर्थमन्यद्वा स्वास्थ्यहेतुं विवर्तितं स्थानाद्याभयेत् ।
यद् ध्यानशतके—

“निबं चिअ जुवइपसुलपुंसगकुसीलयज्जिअं जइणो ।
ठाणं चिअणं भणिअं, विसेसओ झाणकालंमि ॥ १ ॥
थिरकयजोगाणं पुण, मुणीण झाणसु निबलमणाणं ।
गामंमि जणाइधे, सुधे रधे व न विसेसो ॥ २ ॥
तो जत्थ समाहाणं, होइ मणोवयणकायजोगाणं ।
भूओवरोहरहिओ, सो देसो हायमाणस्स ॥ ३ ॥
कालो वि सुच्चिअ जहिं, जोगसमाहाणमुत्तमं लहइ ।
नउ दिवसनिसावेलाइनियमणं झाइणो भणिअ ॥ ४ ॥
जच्चिअ देहावत्था, जिआण झणोवरोहिणी होइ ।
साइज्जा तद्वत्थो, ठिओ निसओ निवओ वा ॥ ५ ॥
सव्वासु वट्टमाणा, मुणओ जं देसकालचिद्धासु ।
वरकेवलालाभं, पत्ता बहुसो समिअपावा ॥ ६ ॥
तो देसकालचिद्धा, निअमो झाणस्स नत्थि समयंमि ।
जोगाण समाहाणं, जह होइ तहा पयइअब्बं ॥ ७ ॥ इत्यादि ।

नमस्कारआश्रयानुज्ञाप्यत्यन्तं गुणकृत् । उक्तं हि महानिशीथे—

“नासेइ चोरसावय-, बिसहरजलजलणबंधणभयाइं ।
वित्तिज्जतो रक्खस—रणरायभयाइं भावेण ॥ १ ॥”

अन्यत्रापि—

“जाप वि जो पडिज्जइ, जेणं जायस्य होइ फलरिद्धि ।
अवसाणे वि पडिज्जइ, जेण मओ सुग्गइ जाइ ॥ १ ॥
आवइहिपि पडिज्जइ, जेण य लंघेइ आवइसयाइं ।
रिद्धीप वि पडिज्जइ, जेण य सा जाइ वित्थारं ॥ २ ॥
नवकारइक्कअक्खर, पावं केडेइ सत्त अयरारणं ।
पझासं च पपणं, पञ्चसयाइं समग्गेणं ॥ ३ ॥
जो गुणइ लक्खमेगं, पूपइ विहीइ जिणनमुकारं ।
सित्थयरनामगोअं, सो बन्धइ नत्थि सवेहो ॥ ४ ॥
अट्ठवय अट्ठसया, अट्ठसहस्सं च अट्ठकोडीओ ।
जो गुणइ अट्ठलक्खे, सो तइअभवे लहइ सिद्धि ॥ ५ ॥”

नमस्कारमाहात्म्ये—

इह लोके श्रेष्ठिपुत्रशिवाद्यो दृष्टान्ताः यथा—स घृताघासक्तो ‘वियमे नमस्कारं स्मरेरिति’
पित्रा शिक्षितः पितरि मृते व्यसननिर्धनो धनार्थी दुष्टत्रिदण्डिगिरोत्तरसाधकीभूतः कृष्णचतुर्दशी-
रात्रौ झमशाने लङ्घपाणिः शवस्याकृषीं ब्रक्षयन् भीतो नमस्कारं सस्मर । त्रिरुत्थितेनापि शवेन तं
प्रत्यप्रभूष्युना त्रिदण्डेव हतः स्वर्णनरः सिद्धस्तस्य ततो महर्षिः शिवश्चैत्याद्यधीकरत्, इत्यादि । 35
परलोके तु षटशमलिकादयः, यथा सा म्लेच्छबाणविद्धा साधुदत्तनमस्कारात्सिंहलेशस्य मान्यपुत्री-
त्वेनोत्पन्ना क्षुतसमयमहैभ्योक्तनमस्काराद्यप्युत्तेजात्सिस्मर पञ्चशत्या पोतैरागत्य भृगुपुरे शमलिका-
विहारोद्धारमकारयदित्यादि । तस्मात् सुतोत्थितेन पूर्वं नमस्कारः स्मर्तव्यस्ततो धर्मजागर्या कार्या ।

અનુવાદ

આ પ્રમાણે શ્રાવકનું સ્વરૂપ કહીને હવે પહેલાં કહેલ દિનકૃત્ય, રાત્રિકૃત્ય આદિ છ કૃત્યોમાંથી પ્રથમ દિવસકૃત્યની વિધિ કહે છે :—

અર્થ—નવકાર ગળીને જાગૃત થવું પછી પોતાના કુલ નિયમાદિને સંભારવા । સ્વાસ્થ્યવાદ 5 પ્રતિક્રમણ કરી પવિત્ર થઈ જિનમદિરમાં જિનેશ્વરને પૂજી પચ્ચક્ષણ કરવું ।

વ્યાख्या—“નમો અરિહતાળ” ઇત્યાદિ નવકાર ગળીને જાગૃત થયેલો શ્રાવક પોતાના કુલ, ધર્મ, નિયમ ઇત્યાદિકનું ચિંતન કરે ।’ ઇત્યાદિ પ્રથમ ગાથાર્થનું વિવરણ આ પ્રમાણે છે :—

ઉઠવાનો સમય અને વહેલા ઉઠવાથી લાભ

શ્રાવકે નિદ્રા થોડી લેવી । પાછલી રાત્રે પહોર રાત્રિ બાકી રહે તે વચ્ચે ઉઠવું । તેમ કરવામાં 10 આલોક સંબંધી તથા પરલોક સંબંધી કાર્યનો બરાબર વિચાર થવાથી તે કાર્યની સિદ્ધિ તથા વીજા પણ ઘણા ફાયદા છે । અને તેમ ન કરવામાં આવે તો આલોક અને પરલોક સંબંધી કાર્યની હાનિ વગેરે ઘણા દોષો છે । લોકમાં પણ કહ્યું છે કે :—

અર્થ—કર્મકર લોકો જો વહેલાં ઉઠીને કામે વલગે તો, તેમને ધન મળે છે; ધર્મિપુરુષો વહેલા ઉઠીને ધર્મકાર્ય કરે તો, તેમને પરલોકનું સારું ફળ મળે છે; પરંતુ જેઓ મૃયોદય થયા છતાં પણ ઉઠતા 15 નથી, તેઓ બલ, બુદ્ધિ, આયુષ્ય અને ધનને હારી જાય છે ॥ ૧ ॥

નિદ્રાવશ થવાથી અથવા વીજા કોઈ કારણથી જો પૂર્વે કહેલા વચ્ચે ન ઉઠી શકે તો, પંદર મુદ્દર્સની રાત્રિમાં જઘન્યથી ચૌદમે બ્રાહ્મમુદ્દર્સે (અર્થાત્ ચાર ઘડી રાત્રિ બાકી રહે ત્યારે) તો જન્મર ઉઠવું જોઈએ ।

દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ અને માવનો ઉપયોગ

20 ઉઠતાંની સાથે શ્રાવકે દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાલથી તથા માવથી ઉપયોગ કરવો । તે આ પ્રમાણે .—
“હું શ્રાવક છું, કે વીજો કોઈ છું ?” વગેરે વિચાર કરવો તે દ્રવ્યથી ઉપયોગ ।

“હું પોતાના ઘરમાં છું કે વીજાના ઘેર ? મેઢા ઉપર છું કે મોચતઢીયે ?” ઇત્યાદિ વિચાર કરવો તે ક્ષેત્રથી ઉપયોગ ।

“રાત્રિ છે કે દિવસ છે ?” ઇત્યાદિ વિચાર કરવો તે કાલથી ઉપયોગ ।

25 “મન, વચન અથવા કાયાના દુઃખથી હું પીડાયેલો છું કે નહીં ?” વગેરે વિચાર કરવો તે માવથી ઉપયોગ ।

એમ ચાર પ્રકારે વિચાર કર્યા પછી નિદ્રા બરાબર દૂર ન થઈ હોય તો, નાસિકા પકડીને નિઃશ્વાસને રોકે । તેથી નિદ્રા તદ્દન દૂર થાય ત્યારે દ્વાર (વારણું) જોઈને કાચિકી ચિંતા વગેરે કરે । સાધુની અપેક્ષાથી ઓધનિયુક્તિમાં કશું છે કે—“દ્રવ્યાદિનો ઉપયોગ કરે, નિઃશ્વાસનો નિરોધ કરે અને 30 વારણાં તરફ જુએ ।”

રાત્રે કાર્ય પ્રસંગે કેવી રીતે બોલવું યા બોલાવવું.

રાત્રે જો કોઈ વીજા કોઈને કામકાજ જણાવવું પડે તો, તે મહુ જ ધીમા સાદે જણાવવું । જુંચા સ્વરથી ધીમી, ધીમી, હુંકાર અથવા કોઈ પણ શબ્દ ન કરવો । કારણ કે તેમ કરવાથી ગરોળી વગેરે હિંસક જીવ જાગે અને માછી પ્રમુખ ક્ષુદ્ર જીવોને ઉપદ્રવ કરે, તથા પડોશના લોકો પણ જાગૃત 35 થઈ પોત પોતાના કાર્યનો આરંભ કરવા લાગે । જેમકે, પાણી લાવનારી તથા રાંધનારી સ્ત્રી, વેપારી,

શોક કરનાર, મુસાફર, લેહુત, માઝી, રહેંટ ચલાવનાર, ધંટી પ્રમુખ યંત્રને ચલાવનાર, સલાટ, ધાંચી, ધોવી, કુમાર, હુહાર, સૂયાર, જુગારી, શશ્વ તૈયાર કરનાર, કલાલ, માઝી, કસાઈ, શિકારી, ઘાતપાત કરનાર, પરછીગમન કરનાર, ચોર, ધાંડ પાઢનાર, ઇત્યાદિ લોકોને પરંપરા એ પોતપોતાના નિષ્ઠ વ્યાપારને વિષે પ્રવૃત્તિ કરાવવાનો તથા વીજા પળ નિર્ણયક અનેક દોષ લાગે છે । શ્રીમગવતી સૂત્રમાં કહ્યું છે કે— “ધર્મી પુરુષો જાગતા અને અધર્મી પુરુષો સતા હોય તે સારા જાણવા । એવી રીતે વત્સ દેશના રાજા 5 શતાનિકની વહેન જયતીને શ્રીમદ્વાવીર સ્વામીએ કહ્યું છે ।”

કઈ નાડી અને ક્યા તત્ત્વથી શું લાભ થાય તેનો વિચાર—

નિદ્રા જતી રહે ત્યારે સ્વરશાસ્ત્રના જાળ પુરુષે પૃથ્વી, જલ, અગ્નિ, વાયુ અને આકાશ એ પાંચ તત્ત્વોમાં કયુ તત્ત્વ શ્વાસોચ્છવાસમાં ચાલે છે, તે તપાસવું । કહ્યું છે કે :—“પૃથ્વીતત્ત્વ અને જલતત્ત્વને વિષે નિદ્રાનો ત્યાગ કરવો શુભકારી છે, પણ અગ્નિ, વાયુ અને આકાશ તત્ત્વોને વિષે તો તે દુઃખદાયક છે । 10 શુક્લપક્ષના પ્રાતઃકાલમાં ચન્દ્રનાડી અને કૃષ્ણપક્ષના પ્રાતઃકાલમાં સૂર્યનાડી સારી જાણવી । શુક્લપક્ષમાં અને કૃષ્ણપક્ષમાં ત્રણ દિવસ—એકમ, વીજ અને ત્રીજ સુધી પ્રાતઃકાલમાં અનુક્રમે ચન્દ્રનાડી અને સૂર્યનાડી શુભ જાણવી । અજવાળી પડવેથી માંડીને પહેલા ત્રણ દિવસ (ત્રીજ) સુધી ચન્દ્રનાડીમાં વાયુતત્ત્વ વહે, તે પછી ત્રણ દિવસ (ચોથ, પાંચમ અને છઠ) સુધી સૂર્યનાડીમાં વાયુતત્ત્વ વહે; એ રીતે આગળ ચાલે તો શુભ જાણવું, પણ એથી ઊલટું એટલે પહેલા ત્રણ દિવસ સૂર્યનાડીમાં વાયુતત્ત્વ અને પાછલા ત્રણ દિવસમાં 15 ચન્દ્રનાડીમાં વાયુતત્ત્વ એ પ્રમાણે ચાલે તો દુઃખદાયી જાણવું । ચન્દ્રનાડીમાં વાયુતત્ત્વ ચાલતાં છતાં જો સૂર્યનો ઉદય થાય તો સૂર્યના અસ્ત સમયે સૂર્યનાડી શુભ જાણવી તથા જો સૂર્યને ઉદયે સૂર્યનાડી વહેતી હોય તો અસ્તને સમયે ચન્દ્રનાડી શુભ જાણવી ।”

વાર, સંક્રાંતિ અને ચન્દ્રરાશિમાં રહેલ નાડીનું ફલ

કેટલાકના મતે વારને અનુક્રમે મૃત્યુ ચન્દ્રનાડીના ઉદયને અનુસરી ફલ જણાવેલ છે તે આ 20 રીતે .—‘રવિ, મંગલ, ગુરુ અને શનિ આ ચાર વારને વિષે પ્રાતઃકાલમાં સૂર્યનાડી તથા સોમ, બુધ અને શુક્ર એ ત્રણ વારને વિષે પ્રાતઃકાલમાં ચન્દ્રનાડી વહેતી હોય તે સારી’ । કેટલાકના મતે સંક્રાંતિના અનુક્રમથી મૃત્યુ અને ચન્દ્રનાડીનો ઉદય કહેલો છે । તે આ રીતે :— ‘મેષ સંક્રાંતિ વિષે પ્રાતઃકાલમાં સૂર્યનાડી અને વૃષભ સંક્રાંતિને વિષે ચન્દ્રનાડી સારી ઇત્યાદિ ।’ કેટલાકના મતે ચન્દ્રરાશિના પરાવર્તનના ક્રમથી નાડીનો વિચાર છે, જેમ કે—‘સૂર્યના ઉદયથી માંડીને એકેક નાડી અડી ઘડી નિરતર વહે છે । રહેંટના ઘડા 25 જેમ અનુક્રમે વારવાર ભરાય છે અને છાલી થાય છે તેમ નાડીઓ પણ અનુક્રમે ફરતી રહે છે । છત્રીશ ગુરુ વર્ણ (અક્ષર) નો ઉચ્ચાર કરતાં જેટલો કાઠ લાગે છે, તેટલો કાલ પ્રાણવાયુને એક નાડીમાંથી વીજી નાડીમાં જતાં લાગે છે ।’

પાંચ તત્ત્વોનું સ્વરૂપ, ક્રમ, કાલ, તથા તેનું ફલ

એવી રીતે પાંચ તત્ત્વોનું પણ સ્વરૂપ જાણવું, તે આ પ્રમાણે :—“અગ્નિતત્ત્વ ઊંચું, જલતત્ત્વ 30 નીચું, વાયુતત્ત્વ આડું, પૃથ્વીતત્ત્વ નાસિકાપુટની અંદર અને આકાશતત્ત્વ સર્વે બાજુ વહે છે । વહેતી મૃત્યુ અને ચન્દ્રનાડીમાં અનુક્રમે વાયુ, અગ્નિ, જલ, પૃથ્વી, અને આકાશ એ પાંચ તત્ત્વો વહે છે અને એ ક્રમ હ્રદયેશનો જાણવો । પૃથ્વી તત્ત્વ પચાસ, જલતત્ત્વ ચાલીસ, અગ્નિતત્ત્વ ત્રીસ, વાયુતત્ત્વ વીસ અને આકાશતત્ત્વ દસ પડે વહે છે । પૃથ્વી અને જલતત્ત્વ વહેતા હોય ત્યારે શાન્ત્યાદિ કાર્યોમાં સુંદર ફલ પ્રાપ્ત થાય છે ।

कूर तथा अस्थिरादि कार्यने विषे अग्नि, वायु अने आकाश ए त्रण तत्त्वोप्री सारु फल थाय छे । आयुष्य, जय, लाभ, धान्यनी उत्पत्ति, वृष्टि, पुत्र, संप्राम, प्रश्न, जवुं अने आववुं एटला कार्यमां पृथ्वीतत्त्व अने जलतत्त्व शुभ छे, अग्नितत्त्व अने वायुतत्त्व शुभ नथी । पृथ्वीतत्त्व होय तो कार्यसिद्धि धीरे धीरे अने जलतत्त्व होय तो तरत ज जाणवी ।”

5 चन्द्र-सूर्ये-नाडी वहे त्यारे क्या करवा योग्य कार्यों छे ?

“पूजा, द्रव्योपार्जन, विवाह, किछादिनु अथवा नदीनुं उल्लंघन, जवु, आववु, जीवित, घर-क्षेत्र इत्यादिकनो सप्रह, खरीदवुं, बेचवु, वृष्टि, राजादिकनी सेवा, खेती, शत्रुनो जय, विद्या, पशुभिषेक इत्यादि शुभ कार्यमा चन्द्रनाडी वहेती होय तो शुभ छे । तेम ज कोई कार्यनो प्रश्न अथवा कार्यनो आरंभ करवाने समये डावी नासिका वायुयी पूर्ण होय, अथवा तेनी अदर वायु प्रवेश करतो होय, तो निश्चे काथमिद्धि 10 थाय ।” वधनमां पडेल, रोगी, पोताना अधिकारथी भ्रष्ट थयेला पुरुषनो प्रश्न, संप्राम, शत्रुनो मेलाप, सहसा आवेलो भय, स्नान, पान, भोजन, गंड वस्तुनी शोधखोज, पुत्रने अर्थे स्त्रीनो मयोग, विवाद तथा कोई पण कूर कर्म एटली वस्तुमां सूर्यनाडी सारी छे ।”

सूर्य तथा चन्द्र बने नाडीमां करवा योग्य विरिष्ट कार्यों

कोई ठेकाने एम बहेल छे के “विधानो आरंभ, दीक्षा, शासनो अभ्यास, विवाद, राजानु दर्शन, 15 गीत इत्यादि तथा मन्त्रयन्त्रादिकनु साधन एटला कार्यमां सूर्यनाडी शुभ छे । जमणी अथवा डाथी जे नासिकामा प्राणवायु एकसंगवो चालतो होय, ते वाजुनो पग आगळ मूकीने पोताना घरमांथी बहार नाकळवु । सुख, लाभ अने जयना अर्थी पुरुषोण पोताना देवादार, शत्रु, चोर, झगडाखोर इत्यादिकने पोताना शर्यागे (डाथी बाजू ?) राखवा । कार्यसिद्धिनी इच्छा करनार पुरुषोण स्वजन, पोतानो स्वामी, गुरु तथा बीजा पोताना हितचितक ए सर्व लोकने पोताना जीवागे (जमणी बाजू ?) राखवा । पुरुषे बिठाना 20 उपरथी ऊठतां जे नासिका पवननाःप्रवेशथी परिपूर्ण होय, ते नासिकाना भागनो पग प्रथम भूमि उपर मूकवो ।”

नवकार गणवानो विधि

श्रावके उपर्युक्त विधिथी निद्रानो त्याग करीने परम मगलने अर्थे अत्यंत बहुमानपूर्वक नवकार मंत्रना वर्णानु कोई न साभळे एवी रीते (मनमा) स्मरण करवु । कथु छे के :—“शय्यामां रह्या रह्या 25 नवकार गणवो होय तो, मूत्रनो अविनय निवारवाने माटे मनमां ज गणवो ।” बीजा आचार्यों तो एम कहै छे के—“एवी कोई पण अवस्था नथी के जेनी अदर नवकार मन्त्र गणवानो अधिकार न होय, एम मानीने “नवकार हंमेश माफक गणवो । आ वने मनो प्रथम पंचाशकनी वृत्तिमा कव्या छे । श्राद्धदिनकृत्यमां तो एम कथु छे के “शय्यानुं स्थानक मूकीने नांचे भूमि उपर बेसी भावबधु तथा जगतना नाथ नवकार मंत्रनुं स्मरण करवु ।” यतिदिनचर्यामां आ रीते कवु छे के, “रात्रिने पाछले 30 पहोरे बाल, वृद्ध इत्यादि सर्व साधुओ जागे छे अने सात आठ वार नवकार मंत्र गणे छे ।” एवी रीते नवकार गणवानो विधि जाणवो ।

जपना प्रकार—कमलबंधजप, हस्तजप वगैरे

निद्रा करीने उठेलो पुरुष मनमां नवकार गणतो शय्यानो त्याग करे, पवित्र भूमि उपर उभो रही अथवा पद्मासन के सुखासने बेसी पूर्व दिशाए के उत्तर दिशाए मुख करी अथवा जिनप्रतिमा के 35 स्थापनाचार्य समुख चितनी एकाग्रता वगैरे करवाने अर्थे (१) कमलबधवी अथवा (२) हस्तजपथी नवकार

मन्त्र गणे । (१) तेभा कल्पित आठ पत्रवाळा कमळनी कर्णिकामां प्रथम पद स्थापन करवु । पूर्व, दक्षिण, पश्चिम तथा उत्तर दिशाना दळ उपर अनुक्रमे बीजुं, व्रीजुं चोथुं अने पांचमुं पद स्थापन करवुं अने नैऋत्य, वायव्य, अग्नि अने ईशान ए चार कोण दिशामां बाकी रहेलां चार पद अनुक्रमे स्थापन करावां ।

श्रीहेमचन्द्रमूर्तिजीए योगशास्त्रना आठमा प्रकाशमां कहु छे के “आठ पाखडीना श्वेतकमळनी कर्णिकाने विपे चित्त स्थिर राखीने त्या पवित्र सात अक्षरनो मंत्र—‘नमो अरिहंताणं’ तुं चितवन करवुं । 5 पूर्वोदि चार दिशानी चार पांखडीने विपे अनुक्रमे सिद्धादि चार पदनु अने विदिशाने विपे बाकीना चार पदनु चितवन करवुं । मन, वचन अने कायानी शुद्धिथी जो ए रीते एकसो आठ वार मौन राखीने नवकारसुं चितवन करे, तो तेने भोजन करवा छता पण उपवाससुं फल अवश्य मळे छे ।” नद्यावर्त, शंखावर्त इत्यादि प्रकारथी हस्तजप करे तो पण इष्टसिद्धि आदिक घणा फलनां प्राप्ति थाय छे । कहु छे के—“जे भव्य हस्तजपने विपे नद्यावर्त बार संख्याए नव वार एटले हाथ उपर फर्तां रहेलां बार स्थानक (वेदाओ) 10 ने विपे नव वखत अर्थात् एक सो ने आठ वार नवकार मन्त्र जपे, तेने पिशाचादि व्यन्तरो उपद्रव करे नही । बधनादि मरुट होय तो विपरीत (उलटा) शंखावर्तथी अक्षराना के पदोनो विपरीत क्रमथी नवकार मन्त्रनो लक्षादि मल्या सुधी पण जप करवो, जेथी क्लेशनो नाश वगैरे तरत ज थाय ।

उपर वहेलो कमलबंध जप अथवा हस्तजप करवानां शक्ति न होय तो, मूत्र, रत्न, रुद्राक्ष इत्यादिकनी नोकारवाली पोताना हृदयना समश्रेणिमां राखी पहरेला वखने के पगने स्पर्श करे नहि, एकी 15 रीते धारण करवी अने मेरुनु उल्लघन न करता विधि प्रमाणे जप करवो । केम के—“अंगुलिना अप्रभागथी, व्यग्र चित्तथी तथा मेरुना उल्लघनथी करेलो जप प्रायः अल्प फलने आपनारो थाय छे । लोकसमुदायमा जप करवा करता एकान्तमा जप करवो ते, मन्त्राक्षरनो उच्चार करीने करवा करता मौनपणे करवो ते अने मौनपणे करवा करता पण मनना अदर करवो ते श्रेष्ठ छे ।” ए त्रणे जपमां पहिलां करतां बीजो अने वीजा करता वीजो श्रेष्ठ जाणवो । “जप करतां थाकी जाय तो ध्यान करवुं अने ध्यान करता थाकी 20 जाय तो जप करवो तेमज बनेथी थाकी जाय तो स्तोत्रनो पाठ करवो एम गुरुमहाराजे कहुं छे ।”

श्रीपादलितमूर्तिजीए रचेली प्रतिष्ठापद्धतिमां पण कहु छे के :—“मानस, उपांशु अने भाष्य एम जापना त्रण प्रकार छे । केवल मनोवृत्तिथी उत्पन्न थयेलो अने मात्र पोते ज जाणी शके तेने मानसजाप कहे छे । बीजा व्यक्ति सामळे नही तेवी रीते मनमां बोलवा पूर्वक जे जाप करवामां आवे तेने उपांशु जाप कहे छे । तथा बीजा सांभळी शके तेवी रीते जाप करवामां आवे तेने भाष्यजाप 25 कहेवामा आवे छे । पहेलो मानस जाप शान्ति वगैरे उत्तम कार्यो माटे, बीजो उपांशु जाप पुष्टि वगैरे मध्यम कोटिना कामोने माटे अने वीजो भाष्य जाप जारण, मारण वगैरे अधम कोटिना कार्यो माटे साधक तेनो उपयोग करे छे । मानस जाप अति प्रयत्नवडे साध्य छे अने भाष्य जाप हलका फलने आपनारो छे, तेथी सोने माटे साधारण एवा उपांशु जापनो उपयोग करवो जोईए ।

नवकारना सोळ, छ, चार अने एक अक्षरनो विचार—

30

चित्तनी एकाग्रता माटे साधके नवकारनां पांच अथवा नव पदोने अनानुपूर्वीथी पण गणवा जोईए अने साधक तो त्यासुधी करे के नवकारना प्रत्येक पद अने अक्षरने पण फेरवीने गणे । योगशास्त्रना आठमा प्रकाशमां कहुं छे के :—“अरिहंत-सिद्ध-आपरिअ-उवच्चाय-साहु ” ए पंच परमेष्ठिना नामरूप सोळ अक्षरनी विधानो बसो वार जाप करे तो उपवाससुं फल मळे, तेम ज ‘अरिहंत-सिद्ध’ ए छ अक्षरनो मंत्र त्रणसो वार, ‘अरिहंत’ ए चार अक्षरनो मंत्र चारसो वार अने ‘अ’ ए एक 35

અશ્વરના મન્ત્રને પાંચસો વાર જાપ કરનાર ઉપવાસનું ફલ મેળવે છે ।” આ ફલ જાપમાં જીવની સત્પ્રવૃત્તિ થાય એ માટે જ જણાવેલ છે, વાકી તો વાસ્તવિક રીતે નવકારના જાપનું ફલ સ્વર્ગ અને મોક્ષ છે । તે ઉપરાંત ‘અસિઆસના નમઃ’ ને અંગે જણાવ્યું છે કે ‘અ’ નામિકમલને વિષે, ‘સિ’ મસ્તકને વિષે, ‘આ’ મુલ-કમલમાં, ‘ઉ’ હૃદયકમલમાં અને ‘સા’ કઠને વિષે સ્થાપીને પળ ધ્યાન કરાવું । આ ઉપરાંત સર્વકલ્યાણ-
5 કર એવા ‘નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ’ વગેરે વીજા મંત્રોનું પણ સ્મરણ કરી ચિત્તની એકાગ્રતા કરવી ।

દૈહિક ફલની ઇચ્છાવાળા પુરુષોએ ‘ૐ નમો અરિહંતાય’ ઇત્યાદિ ઉચ્ચારપૂર્વક આ નવકાર મન્ત્ર ગળવો । પણ જેમને કેવલ નિર્વાણપદ-મોક્ષપદ પ્રાપ્તિની જ કામના હોય તેઓએ ઉચ્ચાર રહિત નવકારનું ધ્યાન કરવું । આવી રીતે વર્ણ, પદ વગેરે જુદાં જુદાં પાઠી અરિહંતાદિકના ધ્યાનમા લીન થવા માટે અનેક રીતિઓ ક્રમશઃ યોજવી । જાપાદિક બહુ ફલને આપનારાં છે । કહ્યું છે કે :—

- 10 ‘ક્રોડો વ્રજા સમાન એક સ્તોત્ર છે, ક્રોડો સ્તોત્ર સમાન એક જાપ છે, ક્રોડો જાપ સરખું એક ધ્યાન છે અને ક્રોડો ધ્યાન સમાન એક લય ઇટલે ચિત્તની એકાગ્રતા છે ।’

ધ્યાનનાં સ્થલ અને કાલાદિકનો વિચાર

- ધ્યાનની સિદ્ધિ માટે જિનેશ્વર મગવતોના જન્મ વગેરે કલ્યાણકર્મી ભૂમિઓ, તીર્થસ્થાનો તેમ જ પવિત્ર તથા એકાન્ત સ્થલનો સાધકે ઉપયોગ કરવો જોઈએ । તે માટે ધ્યાનશતકમા કહ્યું છે કે :—“હ્રી, 15 પશુ, નપુંસક તથા કુડીલ (વેદ્યાદિ) થી રહિત મુનિનું સ્થાન હોવું જોઈએ અને ધ્યાન અવસ્થામા પણ આવું જ સ્થાન આવશ્યક છે ।” આ સ્થાનની અપેક્ષા સામાન્ય સાધકો માટે છે પણ જેમણે મન, વચન અને કાયાના યોગ સ્થિર કર્યા હોય અને ધ્યાનમાં નિશ્ચલ રહી શક્તા હોય તેવા મુનિઓ તો ગમે તેવા માળમોથી ભરપૂર લલામાં, રણમાં, અરણ્યમાં, સ્મશાનમાં કે શૂન્ય સ્થલમા એક સરખી રીતે ચિત્તની સ્થિરતા કેળવી શકે છે । આથી યજ્ઞ મન, વચન અને કાયાની સ્થિરતા રહે અને કોઈ પણ જીવને પોતાનાથી હરકત ન થાય 20 તેવું સ્થાન ધ્યાન માટે યોગ્ય છે । જેવી રીતે સ્થાન માટે કહ્યું તેવી જ રીતે કાલ માટે પણ જાણવું । જે સમયે મન, વચન, કાયાના યોગ ઉત્તમ સમાધિમાં રહેતા હોય તે સમયે ધ્યાન કરવું । ધ્યાન માટે રાત્રિ કે દિવસનો કોઈ જાતનો કાલભેદ નથી । સાત્રકે ઇટલું ખાસ વિચારવું કે જે સમય પોતાના દેહને પીઢાકારી ન હોય, તે સમય ધ્યાન માટે યોગ્ય સમજવો । ધ્યાન પદ્ધાસને કરવું, ઉભા રહીને કરવું, બેસીને કરવું કે કંઈ રીતે કરવું તેનો પણ ખાસ નિયમ નથી । કારણ કે સર્વ કાલમાં, સર્વ દેશમાં અને ભિન્ન ભિન્ન સર્વ 25 અવસ્થામાં સાધક મુનિઓ કેવલજ્ઞાન પામ્યા છે; માટે ધ્યાનના સંબંધમાં દેશનો, કાલનો અને દેહની અવસ્થાનો કોઈ પણ નિયમ સિદ્ધાન્તમાં કહ્યો નથી । અર્થાત્ મન, વચન અને કાયાના યોગ સમાધિમાં રહે તેણે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ ।

દરેક અવસ્થામાં નવકારની ઉપકારકતા

- નવકાર મંત્રનું સ્મરણ આ લોક અને પરાલોક બન્નેમાં ઘણું જ ઉપકારક છે । મહાનિશીથ 30 સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—“નવકાર મન્ત્રનું ભાવથી ધિનન કર્યું હોય તો ચોર, જંગલી પ્રાણી, સર્પ, પાણી, અગ્નિ, બંધન, રાક્ષસ, સંપ્રાપ્ત અને રાજાનો ભય નાશ પામે છે । તેમ જ અન્ય પ્રંયોમા પણ કહ્યું છે કે :—બાલકનો જન્મ થાય ત્યારે નવકાર ગળવો, કારણ કે તેથી ઉત્પન્ન થનાર જીવને ભવિષ્યમા સારા ફલની પ્રાપ્તિ થાય, અને મરણ સમયે પણ તેને નવકાર સંભળાવવો, જે સંભળાવવાથી શુભ અધ્યવસાય થતાં સદ્ગતિ મળે । આપત્તિઓમાં નવકાર ગળવાથી આપત્તિઓ નાશ પામે છે । ઋદ્ધિ-સિદ્ધિના 35 પ્રસંગમાં પણ હરદેશ નવકાર-મંત્રનું સ્મરણ કરવું । તેથી ઋદ્ધિ સ્થિર રહેવા પૂર્વક વૃદ્ધિ પામે છે ।’

नवकार गणवाधी केटलुं पाप खपे तेनो विचार

शास्त्रमा जणाव्युं छे के नवकारनो एक अक्षर गणवाधी सात सागरोपमनुं पाप खपे, तेनुं एक पद गणवामां आवे तो पचास सागरोपमनुं पाप ओछुं थाय । तेम ज एक संपूर्ण नवकार पांचसो सागरोपमनुं पाप खपावे । जे भव्य जीव विधिपूर्वक श्रीजिनेश्वर भगवंतनी पूजा करीने एक लाख नवकार मन्त्र गणे तो ते शंका रहित तीर्थंकर नामकर्म बांधे छे । जे जी । आठ क्रोड, आठ लाख, आठ हजार, आठ सो अने आठ 5 (८०८०८८०८) वार नवकार मन्त्र गणे ते त्रीजे भवे मुक्ति पामे छे ।

नवकार स्मरणधी आ लोक अने परलोक फल संबन्धी दृष्टान्त

नवकार माहात्म्य उपर आ लोकना फल संबन्धमां श्रेष्ठिपुत्रक शिवकुमारनुं दृष्टान्तः—

‘शिवकुमार जुगटुं वगैरे रमवाधी भयंकर दुर्व्यसनी बन्यो हतो तेयी, पिताए तेने शिखामण आपी के ज्यारे तु कोई भयङ्कर मुक्केलीमां आवी पडे त्यारे नवकार मन्त्र गणजे । समय जतां पिता 10 मृत्यु पाय्वा । शिवकुमार धन खोई बेठो, अने धननी लालचे कोई सुवर्ण पुरुष साधता त्रिदंडीनो उत्तर साधक थयो । अंधारी चौदसनी रात्रिए इमशानमां त्रिदंडीए तेने शबना पग घसवानुं काम भलाव्यु । त्रिदंडीनी गोठवण एवी हती के शब मन्त्रविधि पूर्ण थये उत्तर साधकने हणे अने तेमाधी सुवर्णपुरुष थाय, ते मेलवी अखण्ड सुवर्ण निधान प्राप्त करवुं । शबनो पग घसनां शिवकुमारना मनमा भयनो संचार थयो । तेने पितानु वचन याद आय्यु, आधी तेणे मनमा नवकार मन्त्रनो जाप शरू 15 कर्यो । शब उभु थयु पण उत्तरसाधकने नवकार मन्त्रनी शक्तिना प्रतापे हणी शक्त्युं नहि । शबे क्रोधित थई त्रिदंडीने हण्यो अने तेमाधी सुवर्णपुरुष थयो, आ सुवर्णपुरुष शिवकुमारे प्रहण कर्यो । त्यार पडी शिवकुमार सुधरी गयो, धर्ममा स्थिर थयो अने तेणे लक्ष्मीनो उपयोग जिनमंदिर बधाववा वगैरे सारा कार्यमां कर्यो ।’

परलोकना फल संबन्धमा वड उपर रहेल समझीनु दृष्टान्त छे—‘सिंहलाधिपति राजानी पुत्री 20 पिता साथे सभामां बेठी हती, तेवामां एक पुरुषने सभामां छीक आवी । छीक पडी तुर्त ते पुरुषे ‘नमो अरिहताण ’ कह्युं । आ पद सांभळतां राजकुमारीने मूर्छा आवी अने तेने जातिस्मरण ज्ञान थयुं । मूर्छा वळ्या पडी राजकुमारीए पिताने पोताना पूर्व भवनी बात कही अने जणाव्युं के हु पूर्वभवमां समझी हती । एक पारधीए मने बाण मायुं । हुं मूर्छा खाईने नीचे पडी तरफडती हती तेवामां एक सुनिराजे मने नवकार मन्त्रनुं स्मरण कराव्युं । आ स्मरणधी हु आपने त्यां पुत्रीरूपे अवतरी छुं । त्यारपडी राजकुमारी पचास 25 वहाण भरी पोताना समझीपणानो देह उयां आगल पड्यो हतो ते भरुचमां आवी अने त्या समल्लिकाविहार कराव्यो ।

आ रीते उठतां नवकार मन्त्र गणवो जोईए तेनी व्याख्या थई ।

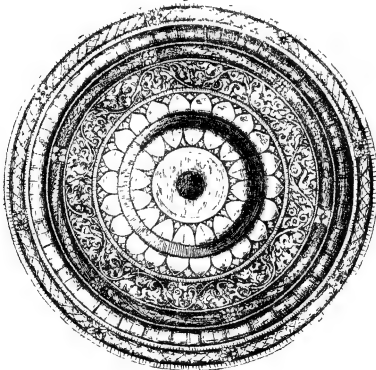
धर्मजागरिका

नवकारमन्त्रना स्मरण पडी धर्मजागरिका करवी ।

પરિચય

યુગપ્રધાન તપાગચ્છ્રીય શ્રીસોમસુન્દરસૂરિજીના શિષ્ય અને ‘સંતિકર’ સ્તોત્રના કર્તા શ્રીમુનિ-
સુન્દરસૂરિજીની ૫૪ મી પાટે થયેલા શ્રીરત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અને શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર
સંસ્થાથી વીર સં. ૨૪૬૬ મા પ્રકાશિત ‘શ્રીશ્રાદ્ધવિધિપ્રકરણ’ નામક ગ્રન્થથી આ સન્દર્ભ તારવવામા
5 આવેલ છે. આ ગ્રન્થની રચના વિ. સ. ૧૫૦૬ માં થઈ છે એમ તેઓશ્રીનું મૂલગ્રન્થ ઉપર સ્વોપજ્ઞ ૬૭૬૧
શ્લોક પ્રમાણ ‘શ્રાદ્ધવિધિ કૌમુદી’ નામક વૃત્તિની પ્રશસ્તિમાં સ્પષ્ટ રીતે જણાવ્યું છે.

ગુજરાતી અનુવાદ પ. મકનલલ કવેત્ત્વદ દ્વારા સંપાદિત ‘શ્રાદ્ધવિધિપ્રકરણ’માંથી અલ્પ ફેરફાર
સાથે અહીં રજૂ કરેલ છે.

[૮૦-૩૫]

ઉપા૦ શ્રીયશોવિજયજીકૃત- 'દ્વાત્રિંશદ્-દ્વાત્રિંશિકા' સંદર્ભઃ

અર્હમિત્યક્ષરં યસ્ય, ચિત્તે સ્ફુરતિ સર્વદા ।

પરં બ્રહ્મ તતઃ શબ્દ-, બ્રહ્મણઃ સોઽધિગચ્છતિ ॥ ૨૮ ॥

5

પરઃસહસ્રાઃ શરદાં, પરે યોગમુપાસતામ્ ।

હન્તાર્હન્તમનાસેભ્ય, ગન્તારો ન પરં પદમ્ ॥ ૨૯ ॥

આન્માયમર્હતો ધ્યાનાત્, પરમાત્મત્વમશ્રતે ।

રસવિદ્ધં યથા તાદ્ર્ધં, સ્વર્ણન્ત્વમધિગચ્છતિ ॥ ૩૦ ॥

પૂજ્યોઽયં સ્મરણીયોઽયં, સેવનીયોઽયમાદરાત્ ।

અસ્યૈવ શાસને ભક્તિઃ, કાર્યાં ચેષ્ઠેતનાસ્તિ વઃ ॥ ૩૧ ॥

10

સારમેતન્મયા લબ્ધં, શ્રુતાધ્યેરવગાહનાત્ ।

ભક્તિર્ભાગવતી વીજં, પરમાનન્દસંપદામ્ ॥ ૩૨ ॥

અનુવાદ

અર્હ એવો અક્ષર જેના ચિત્તમાં સદા સ્ફુરે છે; તે અર્હ રૂપ શબ્દબ્રહ્મથી પરબ્રહ્મ (મોક્ષ) ને પ્રાપ્ત કરે છે ॥ ૨૮ ॥

અન્ય લોકો હજારો વર્ષ સુધી યોગની ઉપાસના કરો, પરન્તુ અરિહંતની ઉપાસના કર્યા વિના તેઓ મોક્ષને પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી ॥ ૨૯ ॥

જેમ ગસથી વિદ્ધ ઇંદુ તાંબુ સુવર્ણ બની જાય છે તેમ અરિહંતના ધ્યાનથી આ આત્મા પરમાત્મા બની જાય છે ॥ ૩૦ ॥

20

આ અરિહંત પૂજ્ય છે, સ્મરણીય છે અને આદર પૂર્વક સેવવા યોગ્ય છે । અને જો તમારામાં ચેતના-બુદ્ધિ હોય તો આ અરિહંતના જ શાસનમાં ભક્તિ રાખવી જોઈએ ॥ ૩૧ ॥

શાસ્ત્રસમુદ્રાંતું અવગાહન કરતાં મને આ જ સાર પ્રાપ્ત થયો છે કે પરમ આનન્દરૂપી સંપત્તિનું મૂલ કારણ અરિહંતદેવની ભક્તિ જ છે ॥ ૩૨ ॥

પરિચય

25

ઉપા. શ્રી યશોવિજયજીકૃત 'દ્વાત્રિંશદ્-દ્વાત્રિંશિકા' ગ્રંથની 'જિનમહત્ત્વદ્વાત્રિંશિકા' નામની ચોથી દ્વાત્રિંશિકા (વત્રીશી) માંથી પ્રસ્તુત સંદર્ભ અહીં લેવામાં આવ્યો છે । સત્તરમી શતાબ્દિમાં થયેલ મહોપાધ્યાય શ્રીયશોવિજયજીનો વિશેષ પરિચય 'યશોવિજયસ્મૃતિગ્રંથ'માંથી જાણી શકાય છે ।

[८१-३६]

प्रकीर्ण-श्लोकाः

- अर्हन्तो भगवन्त इन्द्रमहिताः सिद्धाश्च सिद्धिस्थिताः
आचार्या जिनशासनोन्नतिकराः पूज्या उपाध्यायकाः ।
5 श्रीसिद्धान्त-मुपाठका मुनिवरा रत्नत्रयाराधकाः,
पञ्चैते परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वन्तु वो मङ्गलम् ॥ १ ॥
- प्रापदैवं तव नुतिपदैर्जीवकेनोपादिष्टैः,
पापाचारी मरणसमये सारमेयोऽपि सौख्यम् ।
कः सन्देहो यदुपलभते वासवश्रीप्रसूतं,
10 जल्पद्वाप्यैर्मणिभिरमलैस्त्वन्नमस्कारचक्रम् ॥ २ ॥
- मन्त्रं संसारसारं त्रिजगदनुपमं सर्वपापारिमन्त्रं,
संसारोच्छेदमन्त्रं विषमविषहरं कर्मनिर्मूलमन्त्रम् ।
मन्त्रं सिद्धिप्रधानं शिवसुखजननं केवलज्ञानमन्त्रं,
मन्त्रं श्रीजैनमन्त्रं जप जप जपितं जन्मनिर्वाणमन्त्रम् ॥ ३ ॥

15

अनुवाद

इन्द्रो वडे पूजायेला अरिहंत भगवंतो, सिद्धि स्थानमां रहेला सिद्ध भगवंतो, जिनशासनर्नी उन्नति करनारा पूज्य आचार्य भगवंतो, श्रीमिद्धान्तने सारी गीते भणानारा उपाध्याय भगवंतो, अने रत्नत्रयीनुं आराधन करनारा मुनि भगवंतो, ए पांचे परमेष्ठिओ प्रतिदिन तमारु मंगल करो ॥ १ ॥

20

(हे जिनवर !) पापी एवो कुनरो पण जीवक (महागजा सत्यन्धरना पुत्र) वडे संभळावेला आपनां नमस्कार (पचनमस्कार)नां पदोने मरण समये साभळीने देवताई सुखने पांम्यो । तो पट्टी जप माटे वपराता निर्मल मणिओनीं माळावडे नमस्कारचक्रने जपतो सुरेन्द्रनीं संपत्तिनुं स्वामीपणुं मेळवे तेमां शो संदेह ? ॥ २ ॥

संसारमां सारभूत, त्रणे जगतमां अनुपम, सर्व पापरूपी शत्रुओने वशमा करनार, संसारनो उच्छेद
25 करनार, कालकूट शैरनो नाश करनार, कर्मेने निर्मूलन करनार, मोक्षने माटे प्रधान मन्त्र, शिवसुखने उत्पन्न करनार तथा केवल ज्ञानने आपनार जिनभाषित श्री नमस्कार मन्त्रनो तुं जाप कर, जाप कर । जाप करायेलो आ मन्त्र सिद्धिने आपनारो छे ॥ ३ ॥

आकर्षन् मुक्तिकान्तां सुरपतिकमलां दुर्विधस्यापि वश्यं,
कुर्वन्नुच्चाटयंश्चाशुभमथ रचयन् द्वेषमन्तर्द्विषां च ।
तन्वानः स्तम्भमुच्चैर्भवभवविपदां किञ्च मोहस्य मोहं,
पुंसस्तीर्थेशलक्ष्मीमुपनयति नमस्कारमन्त्राधिराजः ॥ ४ ॥

अर्हन्तो ज्ञानभाजः सुरवरमहिताः सिद्धिसिद्धाश्च सिद्धाः,
पञ्चाचारप्रवीणाः प्रवरगुणधराः पाठकाश्चागमनाम् ।
लोकं लोकेशवन्द्याः प्रवरयतिवराः साधुधर्माभिलीनाः,
पञ्चाप्येते सदा नः विदधतु कुशलं विघ्ननाशं विधाय ॥ ५ ॥

अपवित्रः पवित्रो वा, सुस्थितो दुःस्थितोऽथवा ।
ध्यायेत् (यन्) पञ्च-नमस्कारं, सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ६ ॥

अनादिमूलमन्त्रोऽयं, सर्वव्याधिविनाशकः ।

मङ्गलेषु च सर्वेषु, प्रथमं मङ्गलं मतः ॥ ७ ॥

मुक्तिरूपी लीनुं आकर्षण करनार, देवेन्द्रोनी लक्ष्मीने पण वश करनार, अशुभनुं उच्चाटन करनार, अनरंग शत्रुओ प्रत्ये द्वेष पेदा करनार, संसारनी विपत्तिओनुं स्तम्भन करनार अने मोहनु पण मोहन करनार आ नमस्कार मन्त्राधिराज मनुष्यने तीर्थकरनी लक्ष्मी मेठ आपे छे ॥ ४ ॥

केवल ज्ञानने धारण करनारा अने इन्द्रोषी पण पूजित एवा अरिहंत भगवंतो, सिद्धिपदने जेओ बर्या छे एवा सिद्धो भगवंतो, पांच प्रकारना आचारमां कुशल एवा आचार्य भगवंतो, श्रेष्ठ गुणोने धारण करनार अने आगमोनु अध्ययन करावनार श्री उपाध्याय भगवंतो तथा साधु धर्मनुं पालन करवामा लीन अने देवेन्द्रोने पण बंदनीय एवा श्रेष्ठ मुनि भगवंतो—आ पांचे परमेष्ठिओ अमारा विघ्नोने नाश करीने अमारं सदा कुशल करो ॥ ५ ॥

अपवित्र होय के पवित्र होय अथवा सुखी होय के दुःखी होय, पंच-नमस्कारनुं जे ध्यान करे ते सर्व पापोषी मुक्त बने छे ॥ ६ ॥

आ (नमस्कार) मंत्र अनादि मूल-मंत्र छे, सर्व व्याधियोनो नाश करनार छे अने सर्व मंगलोमा प्रथम-उत्कृष्ट मंगल छे ॥ ७ ॥

[८२-३७]

अज्ञातकर्तृकः— श्रीपञ्चपरमेष्ठिस्तवः

- भक्तिव्यक्तिपुरस्सरं प्रणिदधे विस्तीर्णमोहोदधे-
5 निस्तीर्णान् परमेष्ठिनः कृततमख्यासान् प्रकाशात्मनः ।
पञ्चाऽप्युच्चतरान् क्षमाधरवरान् निस्तुल्यकल्याणकान् .
प्रीतिस्फूर्तिनिबन्धनं सुमनसां तन्मन्दरागोत्तमान् ॥ १ ॥
- अहन्तः स्वपार्यसम्पदुदयप्रादुर्भवद्वैभवाः,
स्तोनय्या जगतां गतान्धतमसः प्राणिप्रमाणीकृताः ।
10 मन्मार्गे प्रथमप्रधानवचनव्यालुप्तमिथ्यापथा,
भूयांसुर्भविनां भवाधिशमना देवाधिदेवाः श्रिये ॥ २ ॥
- आहुयान् मुकृतस्य सर्वकृतिनामैकान्तिकात्यन्तिकं,
सिद्धान्तचतुष्टयं फलमपव्याधिच्छिन्नाधिभ्रवं ।
××××विशेषशेखरसमं व्यावाधया बाधितं',
15 सिद्धाः सिद्धिपदं सतां विदधतां ते संगतं सन्ततम् ॥ ३ ॥
- आचाराचरणं सतां वितरणं सन्देशमुषीसम्पदां,
दोषाणां विनिवर्त्तनं गुणततेर्निर्वर्त्तनं निःस्पृहं ।
तीर्थाधीशद्वैतपृथुप्रवचनप्रोद्भासनं प्रत्यहं,
20 कुर्याणाः स्वरवाणभङ्गनिपुणास्ते सृगिसुराः श्रिये ॥ ४ ॥
- सम्यग्दर्शनबोधसंयमसमाधानप्रधानप्रभा-
भूयः शिष्यसमूहसंगतमतिव्युत्पत्तिसिद्धिप्रभाः ।
श्रीमदवाचकपुंगवाः शुभतरोदकाः कुतर्कातिगाः,
सूत्रार्थोभयवेदिनः प्रतिदिनं पुष्पन्तु पुण्योदयम् ॥ ५ ॥
- ज्ञानार्थैः शिवसाधकाः प्रतिपदं व्यापादका विद्विषां,
25 सम्पन्नाः श्रुतसम्पदां प्रतिपदा पापापदानन्ददाः ।
गङ्गातुङ्गतारङ्गसंगतगुणश्रेणिमणिस्निग्धवः,
साध्विष्यं शुभसंयमाध्वनिं सदा तन्वन्तु वः साधवः ॥ ६ ॥
- पञ्चाचाररमाविलासरसिकाः पञ्चप्रमादद्विषः,
पञ्चज्ञानमयाः प्रपञ्चविमुखाः पञ्चव्रतामोदयाः ।
30 दृष्यन् पञ्चहरीककुङ्कुमाघटा पञ्चत्वपञ्चाननाः,
पञ्च श्रीपरमेष्ठिनः प्रणमतां पुष्पन्तु नः संपदम् ॥ ७ ॥

सम्यग्ध्येयशिरोमणिं दिनमणिं विष्वक्तमस्त्रासने,
सर्वाभीष्टपरम्परावितरणे चिन्तामणिं प्राणिनाम् ।
श्रुत्वा श्रीपरमेष्ठिपञ्चकमहं सिद्धयर्थमभ्यर्थये,
भूयो भक्तिः भवे भवे मम भवेत् तद्ध्यानलीनं मनः ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीपञ्चपरमेष्ठिस्तवः ॥

5

परिचय

आ पञ्चपरमेष्ठि स्तव श्रीलालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति विद्यामंदिर, अहमदाबादना
हस्तलिखित ग्रन्थोना संग्रहमांथी उपलब्ध थयुं छे । जेनो पोथी न. ४५७०, जनरल न. ११५० (१) छे
आ प्रत एक पानानी छे । आ स्तवना कर्ता विषे माहिती मळी नथी ।

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयान्तु नाशं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥

शुद्धिपत्रक*

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१	१५	गता	गताः
२	२४	विधिपूर्वक	विधिपूर्वक एक लान्य
३	२३	पुरुष	मनुष्य
४	२२	‘पञ्चनमस्कृतिदीपक’	‘पञ्चनमस्कृतिदीपक’नी हाथपोधीमा
९	२५	लक्ष्मी	शान्ति, लक्ष्मी
९	२७	मुक्ति, नवीन	मुक्ति, कान्ति, नवीन
१०	५	चैवोच्चाटन	चैवोच्चाटन
१०	१७	मनुष्यना	मनुष्योना
१०	२०	प्राणायमना	प्राणायामना
११	१५	‘ह्री’कार	स्फटिकमय ‘ह्री’कार
११	१७	सर्व कर्माधी रहित पद्मासने बैठेल	सर्वकर्मोधी रहित, सर्व जीवोने अमय आपनार, निरञ्जन, पीडा रहित, सर्व प्रवृत्तिधी रहित, पद्मासने बैठेल
१२	१८	जिनप्रभस्वर चौदमा	जिनप्रभस्वर विक्रमना चौदमा
१४	३३	बादीओना	परवादीओना
२२	१८	तेनु ‘दिव्यचिंतन’	चिन्तन कारायेल्
३०	२७	नीचे रेक	नीचे रेफ
३१	२६	सिद्धिशिला	सिद्धशिला
३५	१०	प्रकारो	प्रकारो
३९	२७	अरिहतनु	अरिहतनु
४४	२२	आणिमा	आणिमा
४७	३	एम वे	एम वे
५१	५	‘रमम्बुजम्	‘रनुजम्
५४	३२	साहुणो	साहुणो
५८	२२	ग्रह रचना रिष्ट योगनी	ग्रहोनी
६१	२१	हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं	हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं
६२	२८	आत्मा जिन	आत्माने जिन
८६	११	नामोद्भव	नामोद्भव
८६	१८	केवलपणत्त	केवलपणत्त
९७	१६	पोता	पोताने
१००	१६	ब्रह्मा	विष्णु
१००	१७	विष्णु	ब्रह्मा
१००	१८	श्वेत, पीळा तेमज श्यामवर्णवाळा	श्याम, पीळा तेमज श्वेतवर्णवाळा
१००	२२	ब्रह्मा विष्णु	विष्णु ब्रह्मा
१००	३१	परमेष्ठिओने	परमेष्ठिओनो

* टिप्पणी सर्वत्र लुँ ना स्थाने लुँ समजवो

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१०१	१४	पट्टशाली	सप्तशाली
११२	५	महली	मलिः
११२	२९	अशोक	अशोका
११४	१३	करावी	करवी
११५	२२	पद्मना पारानी माला	पद्म अने अक्षसूत्रादि
११८	१६	जूईना	जाईना
११९	१९	शरीरनु	किन्तु शरीरनुं
११९	२८	(इहलौकिक)	(ऐहलौकिक)
१२१	१	सरस्ती	सरस्वती
१२१	९	विबुधचन्द्र	विबुधचन्द्र
१२२	५	पट्सु	पट्सु
१२६	७	इन्स्टिट्यूटनी	इन्स्टिट्यूटनी
१२९	४	विच	निचं
१२९	११	व्यसनैग्रह०	व्यसनैग्रह०
१२९	२२	शाली	शालि
१२९	२८	दुष्ट	दुष्ट मनुष्यो के
१३०	१८	गायनुं छाण	×
१३०	१९	गोरोचना, गायनु छाण	गोरोचना
१३०	१९	जूई वगेरेनी	जाई वगेरेनी
१३४	७	एतदूर्ध्व	एतदूर्ध्व
१३४	१०	वज्राट्कुदयै	वज्राट्कुदयै
१३५	७	स्फुरचन्द्र०	स्फुरचन्द्र०
१३६	१७	जूईना	जाईना
१३७	७	[: १]	×
१३७	१९	चारे	ईशानादि चारे
१३८	४	भासिविसं	भासीविस
१३८	१४	पूर्वोत्तराश (शा) ^०	पूर्वोत्तरा(रे)श०
१३८	१९	सुचामि	सुचामि
१३९	१७	हृदयया	हृदयमा
१४२	१६	०	अनुवाद
१४३	२४	वर्णो	वर्णोनी
१४६	१२	सकर्णाना	सकर्णाना
१४६	१९	शानवाळा	कीर्तिवाळा
१४६	२३	योगयी... उत्पन्न	योगयी उत्पन्न
१४७	२३	संकोच	संकोच (?)
१५०	३	रिष्टे	रि(ट्ट)ष्टे
१५२	२१	भय के वास	भय
१५६	२६	सगांवहालांओ	सगांवहालांओनी जेम
१५९	१९	शाकिनीओ	द्रोहकारक शाकिनीओ
१६२	२७	मोक्षनी सोपान पक्तिसमान	कल्याणनी परंपराने करनार

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१६४	१७	जीवो अनंत ओवा	अनंत जीवो
१६६	६	सीमान्धराद्या	सीमन्धराद्या
१६६	१३	मार्गदायिनः	मार्गदायिनः
१७०	५	ऽमृताशुना	ऽमृताशुना
१७०	२२	जुगार	जुगार
१७८	१७	अरिहतादिनु	अरिहतादिनो
१८०	९	प्राभृतीकृताः	प्राभृतीकृताः (ताम्)
१८०	२१	कानमा.. गया	कानने विशे भेट कराएली आ पवित्र पंचनमस्कृ- तिनो स्वीकार कराने तियेचो पण स्वयं गया
१८२	२	सुवर्णात्मता	सुवर्णात्मता
१८६	१६	वागवादकत्व	वाग्वादकत्व
१८६	१२	युगलेऽ	युगलेऽ (लम)
१८६	१४	ताडु	ताडु
१९३	२४	जीवखटश असंमूढ	जृष्टस्वति जेवी
		बने छे (?)	बने
१९९	५	ह्री	ह्री
१९९	११	ह्री	ह्री
२०१	८	ह्री	ह्री
२०१	१९	भगल	भगल
२०२	२२	साहू	साहू
२०२	२३	मिया	मिया
२०३	२६	निरान्तरा	निरन्तरा
२०३	८	‘सोलड’	‘सोल’
२०४	१६	‘परश्रलोपम्’	‘परश्च लोपम्’
२०४	१५	पञ्चनामा	पञ्चानामा
२०८	२१	प्रतिदिन	प्रतिदिन
२१२	१७	छ छ	छ
२१२	३०	जणाबेलाछे	जणाबेला छे
२१३	३	वर्णावाळो	वर्णावाळा
२१३	२२	दीवेट	रेखा
२१३	३०	ऊ	ऊ
२१४	२६	खनो	उनो
२१४	३०	कया	कया
२१५	२	ह्रीकार	ह्रीकार
२१७	११	स्तोत्रम-	स्तोत्रमा
२१८	१५	मूल पाठा	मूलपाठ
२१८	४	शोणा	शोण
२२१	१७	स्म	स
२३०	३१	ॐ	ॐ

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध
२३१	२८	चरमशरीरीनी
२३१	२९	अचरमशरीरी
२३२	१४	स्वयं
२३३	८	साध्यत्येव
२३५	१६	ध्याना
२३८	९	स्व
२३८	१६	विजृम्भते
२४०	१७	तेना
२४२	८	त्वमीक्षणम्
२४३	२	तरणिष्य
२५०	४	ह अ म् स अ
२५०	५	“याक्षीयम्” ॥ स् ॥
२५३	१	कृतकृतुः
२५३	३६	अतीन्द्रियो
२५८	४	महार्हत्य
२५८	१३	आर्हत्यलक्ष्मी
२६०	२३	अपने
२६१	६	धर्मसम्यक्
२६२	३	टिक्कारी
२६४	९	“गाभीर्यवया”
२६८	१९	अपाने
२७५	२३	जगावनारा
२७८	११	ताद्भि
२७९	१८	विरहमान
२८३	२७	काय ?
२८६	२९	सन. छत्र
२८७	३०	पिताः
२९०	१५	बृहतीपतिः
२९०	१६	“देवोपदिष्टा
२९०	२२	“गुणोगुणः
२९०	२३	विद्या
२९०	३३	वृत्ताप्रयुग्यः
२९२	४	“विजीवधनः
२९२	४	“सुगन्धि”
२९५	१५	वैभव
२९६	६	विविक्ते देशे
३०७	३	सम
३१०	५	“मूलधातन”
३१०	८	मोहनछिद्रम्
३१०	२७	हु

शुद्ध

चरमशरीरनी
अचरमशरीर
स्वयं
साध्यत्येव
ध्यानना
स्व
विजृम्भन्ते
ते
त्वमीक्षणम्
तरणिष्य
ह अ म् स अ स
याक्षीयम् ॥
कृतकृतुः
अती (नि)न्द्रियो
महार्हत्य
आर्हत्यलक्ष्मी
आपने
धर्मसम्यक्
टिक्कारी
“गाभीर्यवया”
आपने
जगावनारा
ताद्भि
विरहमान
शकाय ?
“सन-छत्र”
पिता
बृहता पतिः
“देवोपदिष्टा
गुणोऽगुणः
विद्या
वृत्ताप्रयुग्यः
विजीवधनः
“सुगन्धि”
वैभव गुजब
विविक्तदेशे
सम
“मूलधातन”
मोहच्छिद्रम्
हु

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
३१०	३०	समस्तु	समस्तु
३१२	६	क्षयव्याहत	क्षयमव्याहत
३१२	७	याग	योग
३१४	११	पापोने	पापोनो
३१६	२२	वर्गणे	कर्पणे
३१९	११	हेतु	हेतु
३१९	१३	झणोवरोहिणी	झाणोवरोहिणी

